

မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအရကထာနိဿယ။

ပဌမတွဲ။

နမော၊တဿ ဘဂဝတော၊အရဟတော၊သမ္ဗုဒ္ဓဿ။ ။

နမော၊တဿ ဓမ္မဿ၊သွာက္ခာ တဿ၊သဒ္ဓိဋ္ဌိကဿ။ ။

နမော၊တဿ သံဃဿ၊သုပ္ပဋိပန္နဿ၊ဥဇုပ္ပဋိပန္နဿ။ ။

၁-ဂဟပတိကဝဂ်-၁-ကန္ဓရကသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိအာဒိ၊ဧဝံမေသုတံ-ဤသို့အစရှိသောစကားသည်၊ကန္ဓရကသုတ္တံ၊ကန္ဓရကသုတ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုကန္ဓရကသုတ်၌၊ စမ္ပါယန္တိ၊ စမ္ပာယံဟုံသည်ကား၊ဧဝံနာမကေ၊ဤသို့စမ္ပာယူ၍-အမည်ရှိသော၊နဂရေ၊မြို့၌၊ဟိယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊တဿနဂရဿ၊ထိုမြို့၏၊ အာရာမပေါက္ခရဏိအာဒိသု၊အာရာမ လေးထောင့်ကန်-အစရှိကုန်သော၊တေသုတေသုဌာနေသု၊ ထိုထို-အရပ်တို့၌၊စမ္ပကရက္ခာဝ၊ စကားပင်တို့သည်သာလျှင်၊ ဥဿန္နာ၊မျှားကုန်သည်၊အဟောသုံ၊ဖြစ်ကုန်ပြီ၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊စမ္ပါတိ၊စမ္ပာယူ၍၊ သင်္ခ၊ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊အဂမာသိ၊ရောက်ပြီ၊ဂဂ္ဂရာယ ပေါက္ခရဏိယာတီရေတိ၊ဂဂ္ဂရာယ ပေါက္ခရဏိယာ တီရေဟူသည်ကား၊တဿစမ္ပါနဂရဿ၊ထိုစမ္ပါမြို့၏၊အဝိဒ္ဓရေ၊မနီးမဝေးသောအရပ်၌၊ ဂဂ္ဂရာယနာမ၊ဂဂ္ဂရာ အမည်ရှိသော၊ရာဇမဟေသိယာ၊ မင်း၏-မိဖုယားကြီးသည်၊ ခဏိတတ္ထာ၊တူးအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂဂ္ဂရာတိ၊ဂဂ္ဂရာဟူ၍၊ လဒ္ဓဓေါဟာရာ၊ရအပ်သောခေါ်ဝေါ်ခြင်းရှိသော၊ပေါက္ခရဏိ၊လေးထောင့်ကန်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တဿာ၊ထိုလေးထောင့်ကန်၏၊တီရေ၊ကန်ရိုး ကန်ပေါင်၌၊သမန္တတော၊ထက်ဝန်းကျင်မှ၊နိလာဒိပဉ္စဝဏ္ဏ ကုသုမပ္ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ဝန်းသုံးပင်-မဟာဇေယကားပင်-ပင်လယ် ကသစ်ပင်-သင်းခွေပင်- ငုရွှေပင်

၂ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

တို့နှင့်-ရောနှောသောစကားတော့ဖြစ်၍-ညှိသောအဆင်းရှိသော-ငါးပါး
သောအဆင်းရှိသော-ပန်းတို့ဖြင့်- တန်ဆာဆင်အပ်သောမဟန္တံ။ ကြီး
လျယ်သောစမ္ပကဝန်၊ စကားတော့သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ကုသုမဂန္ဓသုဂန္ဓေ၊ပန်းသုန်း-စကားပန်းတို့၏ အနံ့ဖြင့်သင်း
တကြိုင်ကြိုင်-ပျံ့လှိုင်ထုံသင်းသော-အနံ့ရှိသော၊ တသ္မိံစမ္ပကဝန္ဓေ၊ထို
ဝိတုန်း-ပျားတို့၏-ပျံသွားကူးသန်း-ပန်းရက်ယူရာ-နိဝါဆင့်ဆင့်-ပင်လုံး
ကျတ်ပွင့်သော-စကားတော့၌၊ဝိဟရတိ၊နေတော်မူ၏၊တံဝစနံ၊ထိုစကား
ကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ဂစ္ဆရာယံ ပေါက္ခရဏိယာတိရေတိ၊ဂစ္ဆရာယ ပေါက္ခရ
ဏိယာတိရေဟူ၍၊ဂုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊ မဟတာဘိက္ခုသံစောနသဒ္ဓိန္တိ၊မဟ
တာဘိက္ခုသံစောနသဒ္ဓိံ ဟူသည်ကား၊ အဒသိတ ပရိစ္ဆေဒေန၊ ငါးရာ
ဟူ၍လည်းကောင်း-အခွဲနှင့်တကွသုံးရာဟူ၍ လည်းကောင်း-မညွှန်းအပ်
သောအပိုင်းအခြားရှိသော၊မဟန္တေန၊ပျားဝှံသော၊ဘိက္ခုသံစောန၊ရဟန်း
အပေါင်းနှင့်၊သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ပေယောတိ၊ပေယောဟူသည်ကား၊ တဿ၊ထို
ဆင်စီးသော-ယောကျ်ား၏-သား၏၊ နာမံ၊အမည်တည်း။ ဟတ္ထာရောဟ
ပုတ္တောတိ၊ဟတ္ထာရောဟပုတ္တော ဟူသည်ကား၊ ဟတ္ထာစရိယဿ၊ ဆင်
ဆရာ၏၊ပုတ္တော၊သားတည်း။ကန္ဓရကောစ ပရိဗ္ဗာဇကောတိဇေတ္ထ၊ကန္ဓရ
ကောစ ပရိဗ္ဗာဇကောဟူသော ဤပါဌ်၌၊ ကန္ဓရကောတိ၊ ကန္ဓရကောဟူ
သည်ကား၊ဇေန္ဓာမော၊ ဤသို့ကန္ဓရကဟူ၍-အမည်ရှိသော၊ ဆန္ဒပရိဗ္ဗာဇ
ကော၊အဝတ်-ဝတ်သောပရိမိုဇ်တည်း။ အဘိဝါဒေတွာတိ၊ အဘိဝါဒေ
တွာဟူသည်ကား၊ ဆဗ္ဗဏ္ဏာနံ၊ခြေခံပါးသော-အဆင်းရှိကုန်သော၊ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓ
ရသ္မိနံ၊တခဲနက်သော-ဘုရားရောင်ခြည်တော်တို့၏၊ အန္တရံ၊အတွင်းသို့၊
ပဝိသိတွာ၊ဝင်၍၊ပသန္ဓလာခါရသေ၊ ကြည်လင်စွာသော-ချုပ်ရည်၌၊နိမုဇ္ဈ
မာနောဝိယ၊ငုပ်၍-နေသိသကဲ့သို့၊ သိက္ခိသုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊သိက္ခိတိရစ္ဆာဇင်-အ
ဆင်းနှင့်တူသော-အဆင်းရှိသော၊ဇုဿဝရံ၊မြတ်သော ဖဲပုဝါ-ပုဆိုးကို၊
ပဿာရေတွာ၊ဖြန့်၍၊သသိသံ၊ဦးခေါင်းနှင့်တကွ၊ပါရပမာနောဝိယ၊ ဝတ်
ရုံခြုံလွှမ်းမိုး သကဲ့သို့၊ ဝဏ္ဏဂန္ဓသမ္ပန္နံ၊ အဆင်းအနံ့နှင့်ပြည့်စုံစွာသော၊
စမ္ပကပုပ္ဖဝိလန္ဓနံ၊စကားပန်းဖြင့်ပြီးသော-တန်ဆာကို၊သိရဿ၊ဦးခေါင်း
ဖြင့်၊သမ္ပဒိန္တန္တောဝိယ၊ခံသိသကဲ့သို့၊သိနေရပါဒံ၊ မြင့်မိုရ်တောင်ခြေသို့၊
ဥပဂစ္ဆန္တော၊ကပ်၍သွားသော၊ပုဏ္ဏဝန္ဓောဝိယ၊လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့၊တကံ
ဟော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊စက္ကလက္ခဏာပဋိမဏ္ဍိတေ၊ တရုရှစ်ကွက်သော
စက်လက္ခဏာတို့ဖြင့်-တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော၊ အလတ္တကုဿန္တိယံ

ပနမသသိရိကေ၊ ချိဝ်သွေးအဆင်းနှင့်တူသော-ပွင့်သောပနမာကြာ၏အ
 သရေနှင့်တူသော-အသရေရှိကုန်သော၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ဝန္တိတွာ၊
 ရှိခိုး၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧကမန္တံ နိဿိဒိတိ
 ဧကမန္တံ နိဿိဒိဟူသည်ကား၊ ဆန့်သဇ္ဇဒေါသဝိရဟိတေ၊ ခြောက်ပါးသော
 နေရာ၌ဖြစ်သော-အပြစ်မှကင်းသော၊ ဩကာသေ၊ လျော့၍ပတ်သောအ
 ရပ်၌၊ နိဿိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ ။

☞

တုဏှိဘူတံ တုဏှိဘူတန္တိ၊ တုဏှိဘူတံ တုဏှိဘူတံ ဟူသည်ကား၊
 ယတောယတော၊ အကြင်အကြင်အရပ်မှ၊ အနုပိလောကေတိ၊ တုံည့်လည်
 ၍ကြည့်၏၊ တေတောတတော၊ ထိုထိုအရပ်မှ၊ တုဏှိဘူတမေဝ၊ ဆိတ်ဆိတ်
 နေတော်မူသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချွဲဦးအံ၊ တတ္ထ၊ ထိုရဟန်း အပေါင်းတို့တွင်၊ ဧက
 ဘိက္ခုဿာပိ၊ တယောဇ်သော- ရဟန်းမျှ၏လည်း၊ ဟတ္ထ ကုက္ကုစ္စံဝါ၊
 လက်၏မငြိမ်သက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပါဒကုက္ကုစ္စံဝါ၊ ခြေ၏မငြိမ်
 သက်ခြင်းသည်၎င်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော-ရဟန်းတို့သည်၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဂါရုဓေနစေဝ၊ ရိုသေခြင်းကြောင့်၎င်း၊ အ
 ဣန္ဒနော၊ မိမိ၏၊ သိက္ခိတသိက္ခတာယစ၊ သင်အပ်ပြီးသော-သိက္ခာရှိသည်
 ၍အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ဝိဂတသလ္လောပါ၊
 ကင်းသော-စကားပြောဆိုခြင်းရှိကုန်သည်၊ အန္တမသော၊ ယုတ်သောအ
 ပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ဥက္ကာသိတသဒ္ဓမ္မိ၊ ချောင်းဟန်သော-အသံကိုမျှလည်း၊
 အကရောန္တော၊ မပြုကြကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကြကုန်၍၊ သုနိခါတ ဣန္ဒြိ
 လာပိဃ၊ နက်စွာပိုက်အပ်သော-တံခါးတိုင်တို့ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ နိဝါ
 တဋ္ဌာနေ၊ လေတိတ်ရာအရပ်၌၊ သန္တိသိန္နံ၊ ညီညွတ်စွာနေသော၊ မဟာ
 သမုဒ္ဒ ဥဒကံပိယ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ-ရေကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ကာယေနပိ၊
 ကိုယ်ဖြင့်လည်း၊ နိစ္စလော၊ လှုပ်ရှားခြင်းမရှိကုန်သည်၊ မနုဿာပိ၊ စိတ်ဖြင့်
 လည်း၊ အဓိက္ခိတ္တာ၊ ပျံ့လွင့်ခြင်းမရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ရတ္တဝ
 လာဟကာပိယ၊ စွေးစွေးနီသော-တိမ်တိုက်-တိမ်လွှာတို့သည်၊ သိနေရူကူ
 ခုံ၊ မြင့်မိုရ်တောင်ထွဋ်ကို၊ ပရိဝါရေန္တိ ပိယ၊ ဝန်းရံကုန်သိသကဲ့သို့၊ ဘဂ
 ဇန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ-ခြံရံကုန်၍၊ နိဿိ
 ဒိ၊ ထိုင်နေတော်မူကြကုန်၏၊ ပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ ကန္တရက ပရိဗ္ဗိတအား၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သန္တိသိန္နံ၊ အညီအညွတ်ထိုင်နေသော၊ ပရိသံ၊ ရဟန်းပရိသုတ်
 ကို၊ နိဿိသော၊ မြင်၍၊ မဟန္တံ၊ များစွာသော၊ ဝီတိသောမနုဿံ၊ နှစ်သက်ခြင်း

ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဈိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ ပန၊ ဝမ်းမြောက်သည်မှတစ်ပါး-နွတ်
မြွက်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဥပ္ပဇ္ဈိ။ ဖြစ်သောပီတိသောမနဿကို။ အန္တောဟာဒ
ယသ္မိံ၊ ယေဝ၊ စိတ်၏အတွင်း၌သာလျှင်၊ သန္နိဒ္ဓဟိတုံ၊ ကောင်းစွာထားခြင်း
ငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ပိယသမုဒါဟာရံ၊ ချစ်သွပ်
သောစကားကို၊ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အန္တရိယံ
ဘောတိအာဒိ၊ အန္တရိယံဘောဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟာ၊ ပရိ
စိုဏ်ကလျောက်ဆို၏။ တတ္ထ၊ ထိုအန္တရိယံဘောအစရှိသောစကား၌၊ အ
န္တဿ၊ သူကန်း၏။ ပဗ္ဗတဝံရာဟနံ၊ တောင်ထိပ်သို့တက်ခြင်းသည်၊ နိစ္စံ၊
အခြေ၊ နဟောတိပိယ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့၊ နိစ္စံ၊ ဖြစ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အန္တရိယံ၊ အန္တရိယမည်၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
နည်းသည်၊ တာဝ၊ အဋ္ဌကထာနည်း၏-ရှေးဦးစွာ၊ တန္တိနယော၊ ပါဠိ၌လာ
သောနည်းတည်း၊ ပန၊ ပါဠိနည်းမှစာပါး-အဋ္ဌကထာနည်းကိုဆိုပြီးအံ့၊ အယံ၊
ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အဋ္ဌကထာနယော၊ အဋ္ဌကထာနည်းတည်း၊ အ
န္တရောနံ၊ လက်ဖျတ်တီးခြင်းသို့အား၊ ယောဂ္ဂံ၊ လျော်သည်တည်း။ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အန္တရိယံ၊ အန္တရိယမည်၏။ အန္တရံ၊ လက်ဖျတ်ကို၊
ပဟရိတုံ၊ တီးခတ်ခြင်းငှါ၊ ယုတ္တံ၊ သင့်လျော်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား
အက္ကော၊ အနက်တည်း၊ အဘူတပုဗ္ဗံ၊ မဖြစ်ဘူး ဖြစ်သော-သဘောသည်၊
ဘူတံ၊ ဖြစ်လာ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္တုတံ၊ အတ္တုတမည်၏။
ဥဘယဇ္ဈိ၊ နှစ်ပါးရံလည်းဖြစ်သော၊ ဇေတံ၊ ဤအန္တရိယ-အတ္တုတဟူသော
အမည်သည်၊ ဝိမှယာ ဝဟဿ၊ အံ့ဘွယ်သရဲကို-ဆောင်တတ်သော အ
နက်သဘော၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ ပန၊ သာမညမှတစ်ပါး-အပြားကိုဆိုပြီး
အံ့၊ တံဇေတံ၊ အန္တရိယံ၊ ထိုအံ့ဩခြင်းသည်၊ ဂရဟအန္တရိယံ၊ ကဲ့ရဲ့သော
အားဖြင့်-အံ့ဩခြင်းလည်းကောင်း၊ ပသံသာအန္တရိယံ၊ ခြီးမွမ်းသောအား
ဖြင့်-အံ့ဩခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုပိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသော-အံ့ဩခြင်းတို့တွင်၊ အန္တရိယံမောဂ္ဂ
လာန အတ္တုတံမောဂ္ဂလာန ယာဝဗာဟာဂဟဏာပိနာမ သောမောဗာပု
ရိသောအာဂမိဿတိတိ၊ အန္တရိယံမောဂ္ဂလာနအတ္တုတံမောဂ္ဂလာန ယာ
ဝဗာဟာဂဟဏာပိနာမ သောမောဗာပုရိသော အာဂမိဿတိဟူသော၊
ဣဒံ၊ ဤအံ့ဩခြင်းသည်၊ ဂရဟအန္တရိယံနာမ၊ ကဲ့ရဲ့သောအားဖြင့်-အံ့ဩ
ခြင်းမည်၏။ မောဂ္ဂလာန၊ ချစ်သားမောဂ္ဂလာနံ၊ အန္တရိယံ၊ အံ့ဘွယ်ရှိလေစွ၊
မောဂ္ဂလာန၊ ချစ်သားမောဂ္ဂလာနံ၊ အတ္တုတံ၊ မဖြစ်ဘူးဖြစ်သန-သဘော

သည်ဖြစ်လေစွ၊သောမောဃာပုရိသော၊ ထိုမဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီးဖြစ်သော
ယောကျ်ားသည်၊ယာဝဗာဟာဂဟဏာဝိ၊လက်မောင်းကိုကိုင်သည်တိုင်
အောင်လည်း၊ အာဂမိဿတိနာမ၊ ဆိုင်းဝံဘိဇ္ဇိတကား၊ အတ္တရိယံနန္ဒမာ
တေ အတ္တုတံနန္ဒမာတေ ယတြဟိနာမစိတ္တုပ္ပါဒဓိ ပရိသော မိဿတိတိ၊
အတ္တရိယံနန္ဒမာတေ-အတ္တုတံ နန္ဒမာတေ- ယတြဟိနာမ စိတ္တုပ္ပါဒဓိပရိ
သောမိဿတိဟူသော၊ဣဒံ၊ဤအံဩခြင်းသည်။ ပသံသာအတ္တရိယံနာမ၊
ဗြီးမွမ်းသောအားဖြင့်-အံဩခြင်းမည်၏၊နန္ဒ၊နန္ဒာ၊တေ၊ သင်အား၊အတ္တရိ
ယံ၊အံဝွယ်သရဲသည်။ မာဟောတု၊ မဖြစ်စေလင့်၊ နန္ဒ၊နန္ဒာ၊ တေ၊ သင်
အား၊အတ္တုတံ၊မဖြစ်ဘူးသောသဘောသည်၊မာဟောတု၊ မဖြစ်စေလင့်၊
ယတြဟိယသ္မာကာရဏာ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ စိတ္တုပ္ပါဒဓိ၊မိတ်
၏ဖြစ်ခြင်းကိုလည်း၊သောမိဿတိနာမ၊ သင်သင်နှိုင်းသေး၏၊ ဣဓာပိ၊ဤ
အတ္တရိယံ ဘောဂေါတမဟူသောပုဂ္ဂိုလ်လည်း၊ ဣဒမေဝ၊ ဤဗြီးမွမ်းသော
အားဖြင့်-အံဩခြင်းကိုသာလျှင်၊အမိပ္ပေတံ၊အလိုရှိအပ်၏၊ဟံသစ္စံ၊မှန်၏၊
တံ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ပသံသန္တော၊ဗြီးမွမ်းလိုသော၊အယံ၊ ဤကန္တရက
ပရိဗုဓ်သည်။ ဧဝံ၊ဤသို့အတ္တရိယံ ဘောဂေါတမဟူ၍၊အာဟ၊ လျှောက်
၏။ ။

ယာဝဗ္ဗိဒန္တိဇေတ္ထ၊ ယာဝဗ္ဗိဒံဟူသောဤပါဌ်၌၊ဣဒန္တိ၊ ဣဒံဟူသောပုဂ္ဂ
သည်၊နိမိတမတ္တံ၊နိပတ်မျှသာတည်း၊ယာဝါတိဇံသောသဒ္ဓေါ၊ယာဝါဟူ
သောဤသဒ္ဓါသည်၊ပမာဏပရိစ္ဆေဒေါ၊ ပမာဏကို ပိုင်းခြားကြောင်းဖြစ်
သောသဒ္ဓါတည်း၊ယာဝ၊အကြင်မျှလေသံသော-အတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊သဗ္ဗာ၊
ကောင်းစွာ၊ပဋိပါဒိတော၊ ကျင့်စေအပ်၏၊ယတ္ထကေန၊အကြင်မျှ အတိုင်း
အရှည်ရှိသော၊ပမာဏေန၊ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ပဋိပါ
ဒိတော၊ ကျင့်စေအပ်၏၊*တဿဘိက္ခုသံဃဿ၊ ထိုရဟန်းအပေါင်း၏၊
ဝဇ္ဈေ၊ကျေးဇူးတို့ကို၊ ဝတ္ထု၊ဆိုခြင်း၌၊နသက္ကာ၊မတတ်ကောင်း၊ အထ
ခေါ၊စင်စစ်သော်ကား၊ဧဝံ၊ဤမျှလောက်သောပမာဏဖြင့်-ကောင်းသော
အကျင့်၌-ထားခြင်းသည်။ အတ္တရိယမေဝ၊ အံအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊
ဧဝံ၊ ဤမျှလောက်သော ပမာဏဖြင့်-ကောင်းသော အကျင့်၌ထားခြင်း
သည်။အတ္တုတံ၊ မဖြစ်ဘူးမြဲသောသဘောသည်-ဖြစ်လေစွ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
၊ဝတ္ထုဝတ္ထော၊ဆိုလိုသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဧတပရမံယေဝါတိဇေတ္ထဝါကျေ၊
ဧတပရမံယေဝဟူသောဤဝါကျ၌၊ဝိဂ္ဂဟော၊ဝိဂြိုဟ်ကို၊ ဧဝံ၊ဤဆိုလှုတ္တံ၊
သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ တဿာပိ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ထို

၆ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

လွန်လေပြီးသော-အတိတ် ရှင်တော်ဘုရားတို့၏- တပည့်ဖြစ်ကုန်သော
 ရဟန်းအပေါင်းအားလည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သမ္မာ ပဋိပါဒိတော၊ ကောင်းစွာ
 ကျင့်စေအပ်သော၊ ဧဝံ၊ သိက္ခာသံဃော၊ ဤအရှင်ဂေါတမ၏-တပည့်
 ဖြစ်သော-ရဟန်း အပေါင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ ပရမော၊ အံတိုင်း အရှည်
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတပရမော၊ ဧတပရမမည်၏။
 တံဧတပရမံ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏-တပည့်အပေါင်းလျှင်-အံတိုင်းအရှည်
 ရှိသော၊ အယံသိက္ခာသံဃော၊ ဤရဟန်းအပေါင်းကို၊ ဘောတာဂေါတမေန
 အရှင်ဂေါတမသည်။ ပဋိပါဒိတောယထာ၊ ကျင့်စေအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတ
 ထာ၊ ထိုအတူ၊ ပဋိပါဒိတံ၊ ကျင့်စေအပ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အတိတဗုဒ္ဓါ
 လွန်လေပြီးသောဘုရားရှင်တို့သည်၊ ပဋိပါဒေသုံ၊ ကျင့်စေကုန်၏။ ဣတော၊
 ဤမျှလောက်သော ပမာဏဖြင့်-ကောင်းသောအကျင့်၌-ယှဉ်စေခြင်းထက်။
 ဘိယျော၊ အလွန်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း။ ဒုတိယနယော၊ ယေဝိတံ ဘောဂေါတမ ဘဝိယန္တိ အစရှိသော
 နည်း၌၊ အယံသိက္ခာသံဃော၊ ဤရဟန်းအပေါင်းကို၊ ဘောတာဂေါတမ
 န၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ ပဋိပါဒိတောယထာ၊ ကျင့်စေအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ
 တထာ၊ ထိုအတူ၊ အနာဂတဗုဒ္ဓါနံ၊ လာလတ္တံ့သောဘုရားရှင်တို့သည်၊
 ပဋိပါဒိသန္တိ၊ ကျင့်စေကုန်လတ္တံ့။ ဣတော၊ ဤမျှလောက်သောပမာဏ
 ဖြင့်ကောင်းသောအကျင့်၌ထားခြင်းထက်။ ဘိယျော၊ အလွန်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယောဇနာအပ်၏။ တတ္ထ၊ ယာဝဉ္စိဒံဘောတာဂေါ
 တမေနအစရှိသောပါဌ၌။ ပဋိပါဒိတောတိ၊ ပဋိပါဒိတောဟူသည်ကား၊
 အဘိသမာစာရိကဝတ္ထံ၊ သေဝိယသိက္ခာပုန်ကို၊ အာဒိ၊ ကတွာ၊ 'အစပြု၍၊
 သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ အပစ္စနိကပဋိပတ္တိယံ၊ မဆန့်ကျင်သော-အကျင့်၌၊ ယော
 ဇိတော၊ ယှဉ်တော်မူအပ်၏။ အထ၊ ထိုသို့လျှောက်ကြား သောအခါ၌၊
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အယံပရိဗ္ဗာဇကော၊ ဤကန္ဓရကံ ပရိဗိုဇ်သည်။
 အတိတာနာဂတော၊ အတိတ်-အနာဂါတံ၌-ပွင့်တော်မူကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘု
 ရားရှင်တို့ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြဘိသနည်း။ အသ၊ ထိုကန္ဓရကံပရိဗိုဇ်အား၊
 တိယဒ္ဓဇာနန ဥာဏံ၊ သုံးပါးသောကာလ၌-သိသောဥာဏံသည်၊ အတ္ထိကံ
 ရှိလေသလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆော၊ အမေးတည်း။ အသု၊ ထို
 ကန္ဓရကံပရိဗိုဇ်အား၊ တိယဒ္ဓဇာနနဥာဏံ၊ သုံးပါးသောကာလ၌-သိသော
 ဥာဏံသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပနတထာဝီ၊ ထိုသို့ပင်-မရှိလျှင်မူလည်း၊ နယဂ္ဂါဟော
 နံ၊ နည်းကိုယူသောအားဖြင့်၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ယေနအာကာရေန၊ အကြင်သို့

၆

သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အယံတိက္ခသံဃော၊ ဤအရှင်ဂေါတမဇ္ဇိတ
 ပည့်ဖြစ်သော-ရဟန်းအပေါင်းသည်၊ သန္နိသိန္ဓေ၊ အညီအညွတ် ထိုင်နေ
 ၏၊ ဒန္တော၊ ယဉ်လည်းယဉ်ကျေး၏၊ ဝိနိတော၊ ဆုံးလည်း ဆုံးမအပ်၏၊ ဥပ
 သန္တော၊ ငြိမ်လည်းငြိမ်သက်၏၊ တေနဝအာကာရဏေန၊ ထိုသို့သောအ
 ခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင်၊ အတိတဗုဒ္ဓါပိ၊ လွန်လေပြီးသောဘုရားရှင်တို့
 သည်လည်း၊ ဧတပရမံယေဝ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသည်ကိုသာလျှင်၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပဋိပဇ္ဇာပေသံ၊ ကျင့်စေကုန်ပြီ၊ အနာဂတဗုဒ္ဓါပိ၊ လာလတ္တံ့
 သောဘုရားရှင်တို့သည်လည်း၊ ဧတပရမံယေဝ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိ
 သည်ကိုသာလျှင်၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပဋိပဇ္ဇိဿန္တိ၊ ကျင့်စေကုန်လတ္တံ့၊ ဣတော
 ဤမျှလောက်သောပမာဏဖြင့်-ကောင်းစွာထားခြင်းထက်၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊
 ပဋိပါဒနာ၊ ကျင့်စေခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညမာနော၊ မှတ်ထင်
 သည်ဖြစ်၍၊ အနုဗုဒ္ဓိယာ၊ ဇော့ဆဲသော မညာဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ ယေဝိတေ
 ဘောဂေါတမအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏။ ။

ဧဝမေတံကန္ဓရကသုတ်၊ ဧဝမေတံ ကန္ဓရကဟူသော၊ အယံ၊ ဤအနု
 သန္ဓေသည်၊ ပါဠိဧက္ကော၊ အသီးဖြစ်သော၊ အနုသန္ဓိ၊ အနုသန္ဓေတည်း၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံ၊ ထိုကန္ဓရကပရိဗိုဇ်က-လျှောက်သောစ
 ကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားတော်မူ၍၊ ကန္ဓရက၊ ကန္ဓရက၊ တွံ၊ သင်သည်၊
 တိက္ခသံဃာ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို၊ ဥပသန္တောတိ၊ ငြိမ်သက်လေစွဟူ၍၊
 ဝဒယိ၊ ပြောဆိုသိ၏၊ ပနတထာဝိ၊ ထိုသို့ပြောဆိုနိုင်လျှင်မူလည်း၊ ဣမံသံ
 တိက္ခသံဃာသမ၊ ဤရဟန်းအပေါင်း၏၊ ဥပသန္တကာရဏံ၊ ငြိမ်သက်စွာဖြစ်
 ခြင်း၏-အကြောင်းသည်၊ ဘုယံ၊ သင်ကန္ဓရက ပရိဗိုဇ်အား၊ အပါကဉ္စံ၊ မ
 ထင်ရှားဟိ၊ ဗျတိရိက်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ တွံ၊ သင်ကန္ဓရကပရိဗိုဇ်သည်၊ သမတိံ
 သပါရမိယော၊ အမျှသုံးဆယ့်သော-ပါရမီတို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်၍၊ ကုသ
 လမူလံ၊ ကုသိုလ်၏အကြောင်းရင်းဖြစ်သော-တရားကို၊ ပရိပါစေတွာ၊ ရင့်
 စေ၍၊ ဗောဓိပလ္လင်္ဂေ၊ ဗောဓိပလ္လင်၌၊ သဗ္ဗညုတညာဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်
 ကို၊ နပဋိဝိဇ္ဇိ၊ ထိုးထွင်း၍သိသောသူမဟုတ်၊ ပန၊ အနွယကိုဆိုပြီးအံ့၊ မယာ၊
 ငါဘုရားသည်၊ ပါရမိယော၊ အမျှသုံးဆယ့်သောပါရမီတို့ကို၊ ပူရေတွာ၊
 ဖြည့်၍၊ ဥာတတ္ထစရိယံ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့၏အကျိုးငှါ-ကျင့်ခြင်းကို
 လည်းကောင်း၊ လောကတ္ထစရိယံ၊ သတ္တဝါတို့၏အကျိုးငှါ-ကျင့်ခြင်းကို
 လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓတ္ထစရိယံ၊ ဘုရားဖြစ်ခြင်း၏ အကျိုးငှါ-ကျင့်ခြင်းကို
 လည်းကောင်း၊ ကောဋီ၊ အထွဋ်အစွန်းသို့၊ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေတော်မူ၍၊

၈ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

မောဓိပလ္လင်္ဂင်္ဂေ၊ မောဓိပလ္လင်္ဂိန္ဒ၊ သဗ္ဗညုတညာဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို၊ ပ
ဋိဝိဒ္ဓံ၊ ထိုးထွင်း၍သိတော်မူအပ်၏။ မယံ၊ ငါဘုရားအား၊ ဇေတသံ၊ ထိုလွန်
လေပြီးသောဘုရားရှင်-လံာလတ္တံ့သော ဘုရားရှင်တို့၏- တပည့်သားအ
ပေါင်းတို့၏၊ ဥပသန္တကာရဏံ၊ ငြိမ်သက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏- အဖြစ်၏- အ
ကြောင်းသဗ္ဗညု၊ ပါကဋံ၊ ထင်ရှား၏၊ ဣတိဣမဿအတ္ထဿ၊ ဤသို့သောအ
နက်ကို၊ ဒေသေဝံ၊ ပြတော်မူခြင်းငှါ၊ ဣမံဒေသနံ၊ ဤဝေမေတံကန္တရကအ
စရှိသောဒေသနာကို၊ အာရဘိကိရ၊ အားထုတ်တော်မူသတတ်၊ သန္တိဟိ
ကန္တရကာတိ၊ သန္တိဟိကန္တရကဟူသော၊ အယမ္ပိ၊ ဤအနုသန္ဓေသည်လည်း
ပါရှိကြော၊ အသီးဖြစ်သော၊ အနုသန္တိ၊ အနုသန္ဓေတည်း၊ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဇေတံဇေသော ပရိပိတက္ကော၊ ဤသို့သော အကြံတော်
သည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်တော်မူသတတ်၊ ကိံ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့
ဖြစ်တော်မူသနည်း၊ အယံပရိဗ္ဗာဇကော၊ ဤကန္တရက ပရိပိုဇ်သည်၊ ဣမံ
ဘိက္ခုသံစံ၊ ဤရဟန်းအပေါင်းကို၊ ဥပသန္တောသိ၊ ငြိမ်သက်လေစွဟူ၍၊
ဝဒတိ၊ ပြောဆိုဘိ၏၊ အယဉ္ဇဘိက္ခုသံစော၊ ဤပရိပိုဇ်ဖြစ်သော-ရဟန်းအ
ပေါင်းသည်လည်း၊ ကပ္ပေတွာ၊ မငြိမ်သက်သော်လည်း- ငြိမ်သက်သောအ
ရောင်ဖြင့်-ဟန်ဆောင်ပြုပြင်၍၊ ပကပ္ပေတွာ၊ အပြားအားဖြင့်-ပြုပြင်၍၊ ကု
ဟကာသာဝေန၊ ကောံကျစ်စဉ်းလဲသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဣရိယာပထံ၊ ဣရိယာ
ပုထ်လေးပါးကို၊ သဏ္ဌပေန္တော၊ ကောင်းစွာထားသည်ဖြစ်၍၊ ဖိတ္တေန၊ စိတ်
ဖြင့်၊ အနုပသန္တော၊ မငြိမ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပသန္တကာရံ၊ မငြိမ်သက်ဘဲ
လျက်- ငြိမ်သက်သောအခြင်းအရာကို၊ နဒေသေတိ၊ ပြ၍နေသည်မဟုတ်၊
ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဣတ္ထဘိက္ခုသံစော၊ ဤရဟန်းအပေါင်းတွင်၊ ပဋိပဒံ၊
အကျင့်ကို၊ ပူရယမာနာပိ၊ အထက်မဂ်အလို ငှါ-ဖြည့်ဆဲသော ရဟန်းတို့
သည်လည်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ပဋိပဒံ၊ အကျင့်ကို၊ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်ကုန်ပြီး
သည်-ဖြစ်ကုန်၍၊ မတ္ထကံ၊ အရဟတ္တဖိုလ် တည်းဟူသော-အထွဋ်အထိပ်
သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဌိတဘိက္ခုပိ၊ တည်သောရဟန်းတို့သည်လည်း၊ အတ္ထိ
သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ဦးသောရဟန်းတို့တွင်၊ ပဋိပဒံ၊ အကျင့်ကို၊ ပူ
ရေတွာ၊ ဖြည့်ပြီး၍၊ မတ္ထကံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသောအထွဋ်-အထိပ်
သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ပဋိဝိဒ္ဓဂုဏောဟေဝ၊ ထိုးထွင်း၍သိ
အပ်သော ဂုဏ်တို့ဖြင့်သာလျှင်၊ ဥပသန္တော၊ ငြိမ်သက်တော်မူကြကုန်၏၊
ပဋိပဒံ၊ အကျင့်ကို၊ ပူရယမာနာ၊ ဖြည့်ဆဲဖြစ်ကုန်သော-သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည်၊ ဥပရိမဂ္ဂဿ၊ အထက်မဂ်၏၊ အတ္ထာယ၊ အလိုငှါ၊ ဖိပဿနာယ၊ ပွား

၁-ဂဟပတိကဝဂ်-၁-ကန္ဓရကသုတ်။

၉

စေတတ်သော-ဝိပဿနာဖြင့်၊ ဥပသန္တော၊ ငြိမ်သက်တော်မူကြကုန်၏။ ပန၊
 သေက္ခ-အသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်မှတစ်ပါး-ကြွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်ကို-ဆိုပြီးအံ့၊ ဣတော၊
 ဤသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်-အသေက္ခ ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှ၊ မုတ္တော၊ လွတ်ကုန်၏။ အဝသေ
 သာ၊ ကြွင်းကုန်သော-ကလျာဏ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ စတုဟိ၊ လေး
 ပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနေဟိ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့ဖြင့်၊ ဥပသန္တော၊ ငြိမ်သက်
 တော်မူကြကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်-အသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်-ကလျာဏ
 ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ တံဥပသန္တကာရဏံ၊ ထိုငြိမ်သက်သော-ပုဂ္ဂိုလ်တို့
 ၏ အဖြစ်၏အကြောင်းကို၊ ဒသိဿာမိ၊ ပရိဗုဓ်အား-ပြပြီးအံ့၊ ဣတိဇေတံ
 ဇေသောပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သော-အကြံတော်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်တော်
 မူ၏။ ဣမိနာဝကာရဏေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်သာလျှင်၊ အယံ
 တိက္ခသံဃော၊ ဤပရိဗုဓ်ဖြစ်သော-ရဟန်းအပေါင်းသည်။ ဥပသန္တော၊
 ငြိမ်သက်၏။ ဣတိဣမဿအတ္ထဿ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒေသေတံ၊ ပြ
 ခြင်းငှါ၊ သန္တိဟိကန္ဓရကသတိအာဒိ၊ သန္တိဟိကန္ဓရကဤသို့အစရှိသောစ
 ကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုသန္တိဟိကန္ဓရကအစရှိသောစကား၌၊ အရဟန္တောနိဏာသဝ
 ဝေါတိအာဒိသု၊ အရဟန္တော နိဏာသဝေါ ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊
 ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝတ္ထုပ္ပံ၊ ဆိုအပ်၏။ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ မူလပ
 ရိယာယသုတ္တဝတ္ထနာယမေဝ၊ မူလပရိယာယသုတ်၏ အတွင်း၌သာလျှင်၊
 ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ သေက္ခပဗ္ဗိပဒေမ္မိ၊ သေက္ခ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏-အကျင့်ကိုလည်း၊
 တတ္ထေဝ၊ ထိုမူလပရိယာယသုတ်၏အတွင်း၌သာလျှင်၊ ဝိတ္ထာရိတံ၊ ချွေအပ်
 ပြီ၊ သန္တိတသီလာတိ၊ သန္တိတသီလာဟူသည်ကား၊ သန္တိတသီလာ၊ ဖြ
 သော-သီလရှိကုန်၏။ နိရန္တရသီလာ၊ အခြားမရှိသော-သီလ ရှိကုန်၏။
 သန္တတဝုတ္တိနောတိ၊ သန္တတဝုတ္တိနော ဟူသောပုဒ်သည်၊ တသောဝ၊ ထို
 သန္တတသီလာဟူသော ပုဒ်၌သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝစပရိယာယသဒ္ဓါ
 ဟုလ်တည်း၊ သန္တတဇိဝိကာ၊ ဖြသော-အသက်မွေးခြင်းရှိ၏။ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တသ္မိံ သန္တတသီလေ၊ ထိုဖြစ်သော
 သီလ၌၊ ဌတွာဝ၊ တည်၍သာလျှင်၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို၊ ကပ္ပေန္တိ၊
 ပြုကြကုန်၏။ ဒုသိယျံ၊ သီလမရှိသောသူ၏-အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဇိဝိတံ၊
 အသက်မွေးခြင်းကို၊ နကပ္ပေန္တိ၊ မပြုကြကုန်၊ မရဏံ၊ သေခြင်းသို့၊ ပါပ
 ဏန္တိ၊ ရောကြကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နိ
 ပကာတိ၊ နိပကာဟူသည်ကား၊ နေပတ္တေန၊ ပညာ၌၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်

၂

စုံကုန်၏၊ ပညာဝန္တော၊ ပညာရှိကုန်၏၊ နိပကာဝုတ္တိနောတိ၊ နိပကာဝုတ္တိနော
 ဟူသည်ကား၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ဝုတ္တိနော၊ အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်၏၊
 ပညာယ၊ ပညာ၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို၊ ကပ္ပေန္တိ၊ ပြု
 ကုန်၏၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော-အလဇ္ဈိရဟန်းသည်၊ သာသနော၊ သာသနာ
 တော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာဝိ၊ ရှင်ရဟန်းပြု၍လည်း၊ ဇိဝိတ ကာရဏာ၊ အသက်မွေး
 ခြင်းတည်းဟူသော-အကြောင်းကြောင့်၊ ဝေသိယ ဂေါစရော၊ ပြည်တန်
 ဆာမလျှင်-ကျက်စားရာရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိဝေဝါ ထုလ္လကုမာရိက
 ပဏ္ဏကပါနာဂါရ ဘိက္ခုနိဂေါစရော၊ မူဆိုးမ- အပျိုပိုင်း-ပဏ္ဍုက်-သေ
 တင်းကုတ်-ရဟန်းမိန်းမလျှင်-ကျက်စားရာ ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဆဿ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အဂေါစရေသု၊ မကျက်စား
 ကောင်းသော-အရပ်တို့၌၊ စရတိယထာ၊ ကျက်စားသကဲ့သို့၎င်း၊ ရာဇူဟိ၊
 ပြည့်ရှင်မင်းတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ရာဇမဟာမတ္တေဟိ၊ မင်း၏-အမတ်ကြီး
 တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ တိတ္ထိယေဟိ၊ တိတ္ထိတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ တိတ္ထိယ
 သာဝကေဟိ၊ တိတ္ထိတို့၏-တပည့်တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ အနန္တလောမိကေန
 ရဟန်းတို့အား မလျော်သော၊ ဂိဟိသံသဂ္ဂေန၊ လူတို့နှင့်- ရောနှောသော
 အားဖြင့်၊ သံသဌော၊ ရောနှောသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိယထာ၊ နေသကဲ့သို့၎င်း၊
 ဝေဇ္ဇကမ္ပံ၊ ဆေးကုခြင်းအမှုကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ နုတကမ္ပံ၊ တမန်သည်တို့
 ၏အမှုကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ပဟိဏကမ္ပံ၊ လူတို့သည်-စေခိုင်းရာအရပ်သို့
 သွားသောအမှုကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဂဏ္ဍာ၊ အခိုင်းအမာကို၊ ဗာလေတိ၊ ခေး
 ငယ်ဖြင့်-ဆေးကုခြင်းငှါခွဲ၏၊ အရမက္ခနံ၊ အနာကိုလိမ်းကျံစရာ-ဆေးကို၊
 ဒေတိ၊ ပေး၏၊ ဥဒ္ဓံဝိရေစနံ၊ ပျိုအန်စေတတ်သောဆေးကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊
 အဓေဝိရေစနံ၊ ဝမ်းလျှောစေတတ်သော ဆေးကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ နုတ္ထုတေ
 လံ၊ နှာနှုတ်ဆီကို၊ ပစတိ၊ ချက်၏၊ ပိဝနတေလံ၊ သောက်ဆီကို၊ ပစတိ၊ ချက်
 ၏၊ ဝေဇ္ဇဒါနံ၊ ဝါး-ပေးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပတ္တဒါနံ၊ သစ်ရွက်-ပေးခြင်း
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဗုပ္ပဒါနံ၊ ပန်းပေးခြင်းကို လည်းကောင်း၊ 'ဗလဒါနံ၊ သစ်
 သီး-ပေးခြင်းကို လည်းကောင်း၊ သိနာန ဒါနံ၊ ရေချိုးကသလ်မှုန့်-ပေးခြင်း
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဓန္တကဋ္ဌဒါနံ၊ ဓန့်ပူပေးခြင်းကို၎င်း၊ မုခေါဒကဒါနံ၊ မျက်
 နှာသစ်ရေ ပေးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဓုဏ္ဏမတ္တိကာဒါနံ၊ အမှုန့်ဖြစ်သော
 မြေဖြူကိုပေးခြင်း လည်းကောင်း၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ စာထုကမ္ပံ၊ မိမိကိုယ်ကို
 နှိပ်ချ၍-ဒါယကာတို့ခြီးမြှောက်သော အားဖြင့်-ပြောဆိုခြင်းအမှုကို၊ က
 ရောတိ၊ ပြု၏၊ မုဂ္ဂသုပ္ပိယံ၊ ပဲနောက်ဟင်းသည်-အမျှိသာကျက်၍-အမျှိမ

ကျက်သကဲ့သို့-အချို့သာမှန်၍-အချို့သာမမှန်သောစကားကို၊ကရောတိ၊
ပြောဆိုခြင်းကိုပြု၏၊ပါရိဘဝံ၊အစတေးအလုပ်ကို၊ကရောတိ၊ပြု၏၊ဇဗ္ဗံပေ
သနိယံ၊လူတို့စေရာ အရပ်သို့-သွားခြင်းကို၊ ကံရောတိ၊ပြု၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊
ဧကဝိသတိဝိဓာယ၊နှစ်ဆဲ့တပါးအပြားရှိသော၊အနေသနာယ၊မသင့်သော
ရှာဖွေခြင်းဖြင့်၊ဇိဝိတံ၊အသက်ကို၊ ကပ္ပေန္တော၊ပြုသောရဟန်းသည်၊ အနိ
ပက၊ပုတ္တိနာမ၊ပညာဖြင့်-အသက်မမွေးသော-ရဟန်းမည်သည်၊ဟောတိ
ဖြစ်၏၊ပညာယ၊ပညာ၌၊ ဌတွာ၊တည်၍၊ ဇိဝိတံ၊အသက်မွေးခြင်းကို၊ န
ကပ္ပေတိယံထာ၊မပြုသကဲ့သို့၎င်း၊ တတောကာလ၊လင်္ကာရိယံကတွာသမဏ
ယက္ခောနာမဟုတွာ တဿသဗ္ဗာနိဝိ အာဒိတ္တာဟောတိသမ္ပန္နလိတာတိ၊
တတောကာလ၊လင်္ကာရိယံကတွာ သမဏယက္ခောနာမဟုတွာတဿသဗ္ဗာ
နိဝိအာဒိတ္တာဟောတိသမ္ပန္နလိတာဟူ၍၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဟောတော်မူအပ်
သောနည်းဖြင့်၊မဟာဗုဒ္ဓံ၊ကြီးစွာသောဆွမ်းရဲ့ကို၊အနုဘောတိ၊ခံစားရ၏
တတော၊ထိုဒုသိလရဟန်း၏-ဘဝမှ၊ကာလ၊လင်္ကာရိယံ၊သေခြင်းကို၊ကတွာ၊
ပြု၍၊သမဏယက္ခောနာမ၊ရဟန်းဘိုးလူးမည်သည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊တဿ၊
ထိုရဟန်း-ဘီလူး၏၊သဗ္ဗာနိဝိ၊ဒူးကုန်သည်လည်း၊အာဒိတ္တာ၊ရဲ့ရဲ့ငြိသည်
သမ္ပန္နလိတာ၊ပြောင်ပြောင်တောက်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဧဝံတထာ၊ထို
အတူ၊ဝိဓာ၊စီရင်ခြင်းရှိသည်၊ အဟုတွာ၊ မဖြစ်မူ၍၊ ဇိဝိတဟောတုပိ၊အ
သက်မွေးခြင်း တည်းဟူသော-အကြောင်း ကြောင့်လည်း၊ သိက္ခာ ပဒံ၊
သိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊အနုတိတ္ထမန္တာ၊ မလွန်ကျူးကြကုန်သော-ရဟန်းတို့
သည်၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိလိလေ၊ လေးပါးသော-ပါရိသုဒ္ဓိသိလ၌၊ ပဓိဋ္ဌာယ၊
တည်၍၊ယထာဗလံ၊အစွမ်းအားလျော်စွာ၊ဗုဒ္ဓဝစနံ၊တရားစကားတော်ကို၊
ဥဂ္ဂဏှိတွာ၊သင်အံ၍၊ရထဝိနိတပ္ပဋိပဒံ၊ရထဝိနိတသုတ်၌လာသောအကျင့်
ကိုလည်းကောင်း၊ မဟာဂေါသိင်္ဂိပ္ပဋိပဒံ၊ မဟာဂေါသိင်္ဂိသုတ်၌ လာသော
အကျင့်ကိုလည်းကောင်း၊မဟာသုညတပ္ပဋိပဒံ၊ မဟာသုညတသုတ်၌လာ
သောအကျင့်ကို၎င်း၊ အနင်္ဂတပ္ပဋိပဒံ၊အနင်္ဂတသုတ်၌ လာသော-အကျင့်
ကို၎င်း၊ ဓမ္မဒါယာဒပ္ပဋိပဒံ၊ဓမ္မဒါယာဒသုတ်၌လာသော-အကျင့်ကို၎င်း၊
နာလကပ္ပဋိပဒံ၊နာလကသုတ်၌လာသော-အကျင့်ကိုလည်းကောင်း၊တုဝဇ္ဇ
ကပ္ပဋိပဒံ၊ တုဝဇ္ဇကသုတ်၌လာသော-အကျင့်ကိုလည်းကောင်း၊စန္ဒောပမ
ပ္ပဋိပဒံ၊စန္ဒောပမသုတ်၌ လာသော-အကျင့်ကိုလည်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊
ဣမာနိ အရိယပ္ပဋိပဒါနိ၊ ဤအရိယာတို့၏-အကျင့်တို့ကို၊ပူဇေန္တော၊ဖြည့်
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ စတုပစ္စယသန္တောသ ဘာဝနာရာမ အရိယာဝံသပ္ပဋိ

၈၂ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ပတ္တိယံ။ ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌-ရောင့်ရဲခြင်း-ဘာဝနာ၌-မွေ့လျော်ခြင်း-အရိယာဝံသ တရားတို့ကို-ကျင့်ခြင်း၌၊ ကာယ သက္ခိနော၊ မျက်မှောက်တို့သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ အဏိကာ၊ ဆင်ရွှေအပေါင်းတို့မှ၊ နိက္ခန္တဟတ္ထိဝိယ၊ ထွက်သော-ဆင်ပြောင်ကြီးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ယူထား၊ အပေါင်းအတော်မှ၊ ဝိသုဒ္ဓိ သိဟောဝိယ၊ လွတ်သော-ကေသရာဇာခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ နိပစ္စာမဟာပန္နနာဂါဝိယစ၊ အနှောင်အတွဲမရှိသော-ဆင်ပြောင်ကြီးကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဂမနာဒိသု၊ သွားခြင်း အစရှိသည်တို့၌၊ ဧကဝိဟာရိနော၊ တယောက်အထည်းထည်း-နေလေ့ရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ အဇ္ဇအဇ္ဇေဝ၊ ယနေပင်-ယနေပင်သျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တိကရိဿာမိ၊ မျက်မှောက်ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဝတ္တ ဥဿာဟာ၊ ဖြစ်သောအားထုတ်ခြင်းရှိကုန်သည်-ဖြစ်ကုန်၍၊ ဝိဟူရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သုပ္ပတိဗ္ဗိတ မိတ္တာတိ၊ သုပ္ပတိဗ္ဗိတမိတ္တာဟူသည်ကား၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနေသု၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့၌၊ သုဗ္ဗဗိဟာမိတ္တာ၊ ကောင်းစွာထားအပ်သော-မိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ သေဿ၊ ကြွင်းကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနကထာ၊ ကာယေကာယာနူပသဝိ ဝိဟရတိအစရှိသော-သတိပဋ္ဌာန ကထာတို့ကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌ဖြစ်သောသူတို့၌၊ ဝိတ္ထာရိတာဝ၊ ချဲ့အပ်ကုန်ပြီးသည်-သာလျှင်တည်း၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဣစ၊ ဤကန္ဓရကထုတ်၌၊ လောကီယ လောကုတ္တရမိဿကာ၊ လောကီလောကုတ္တရာ အရောဖြစ်ကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူ အပ်ကုန်၏၊ ဧတ္တကေန၊ ဤမျှလောက်သောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ ဘိက္ခု သံဃာဿ၊ ရဟန်းအပေါင်း၏၊ ဥပသန္တကာရဏံ၊ ငြိမ်သက်သည်၏-အဖြစ်၏အကြောင်းကို၊ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ယာဝသုပညတ္တာတိ၊ ယာဝသုပညတ္တာဟူသည်ကား၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ သုဗ္ဗပိတာ၊ ကောင်းစွာထားအပ်၏၊ သုဒေသိတာ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်၏၊ မယဒ္ဓိဟိ ဘန္တေကိဣမိနာ၊ မယဒ္ဓိဟိဘန္တေဟူသော ဤစကားဖြင့်၊ သေ သေသောပေယော၊ ဤပေယသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကာရကဘာဝံ၊ သတိပဋ္ဌာန်ကို-အားထုတ်ခြင်းရှိသည်၏-အဖြစ်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ ဘိက္ခုသံဃာဉ္စ၊ ရဟန်းအပေါင်းကိုလည်း၊ ဥက္ခိပတိ၊ ခြီးမြှောင်၏၊ ဟိဝိတ္ထာဓေမိ၊ ထိုစကားကို-အကျယ်ချဲ့၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤသူရားရှင်အား-လျှောက်

ကြားရာ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ အဓိပ္ပါယ်၊ ယေယျာဓိအလို
 တည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြွင်ကြောင့်၊ မယဓိ၊ အကျွန်ုပ်
 ပရိဗိုဇ်တို့သည်လည်း၊ ဂိဟိ၊ လူဖြစ်ကုန်လျက်၊ (ပ)သုပ္ပ တိဗ္ဗိတ ဗိတ္တော၊
 ကောင်းစွာတည်သော-စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်ကုန်၍၊ ဝိဟရာမ၊ နေပါကုန်သေး
 ၏၊ ပန၊ ရဟန်းသံဃာကို-ဆိုဦးအံ့၊ ဘိက္ခုသံဃာဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား၊
 အယမေဝ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်တို့၌-ကောင်းစွာ ထားအပ်သော-စိတ်ရှိသည်
 ဖြစ်၍-နေခြင်းသည်ပင်လျှင်၊ ကသိစ၊ လယ်ထွန်ခြင်းလည်း မည်၏၊ ဗီဇဗ္ဗ၊
 မျိုးစေ့လည်းမည်၏၊ ယဂ နဂ်လဉ္စ၊ ထမ်းပိုး-ထွန်တုံး-လည်းမည်၏၊ ဗာလ
 ပါဇနဉ္စ၊ ထွန်သွား-နှင်တံလည်းမည်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘိက္ခုသံ
 ဃော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သတိပဋ္ဌာနပရာ
 ယံဏော၊ သတိပဋ္ဌာန်လျှင်-လည်းလျောင်းရာရှိ၏၊ မယံပန၊ အကျွန်ုပ်တို့
 လူမှာမူကား၊ ကာလေန၊ ရံစါ၊ ကာလံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို-နှလုံးသွင်းရအံ့သော
 အခါကို၊ ဩကာသံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို-နှလုံးသွင်းရအံ့သော-အခွင့်ကို၊ လဘိ
 တ္တာ၊ ရ၍၊ ဧတံမနသိကာရံ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်ကို-နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ ကရောမ၊
 ပြုပါကုန်၏၊ မယဓိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း၊ ကာရကာ၊ သတိပဋ္ဌာန်ကို
 နှလုံးသွင်းခြင်းကို-ပြုပါကုန်၏၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ ဝိသုဋ္ဌကမ္မဋ္ဌာ
 နာယေဝ၊ စွန့်လွှတ်အပ်သော-ကမ္မဋ္ဌာန်းရှိကုန်သည်သာလျှင်၊ န၊ မဟုတ်
 ကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယ်၊ ကန္ဒရကပရိဗိုဇ်၏အလိုတည်း
 မနုဿဂဟနေတိ၊ မနုဿဂဟနေဟူသည်ကား၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ အဇ္ဈာ
 သယဂဟနေန၊ အလိုတည်းဟူသော-အရှုတ်အထွေးဖြင့်၊ ဂဟနတာ၊ ရှုတ်
 ထွေးသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ နေသံ၊ ထိုလူတို့၏၊ အဇ္ဈာ
 သယဿာပိ၊ အလို၏လည်း၊ ကိလေသ ဂဟနေန၊ ကိလေသာတည်းဟူ
 သော-ရှုတ်ထွေးခြင်းဖြင့်၊ ဂဟဏတာ၊ ရှုတ်ထွေးသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကသဗ္ဗသုဋ္ဌေယျသုပိ၊ ကသဗ္ဗသုဋ္ဌေယျဟူသော
 ဝုဒ္ဓိတို့၌လည်း၊ ဧသေဝဧသော၊ ဤနည်းသာလျှင်ဖြစ်သော၊ နယော၊ နည်း
 ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသော ဝုဒ္ဓိတို့တွင်၊ အပရိ
 သုဒ္ဓက္ကေန၊ မစင်ကြယ်သော အနက်သဘောသတ္တိကြောင့်၊ ကသဗ္ဗတာ၊
 ကသဗ္ဗမည်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကောဓုဒ္ဓိယဋ္ဌေန၊
 စဉ်းလဲသောအနက်သဘော-သတ္တိကြောင့်၊ သာဠေယျတာ၊ သာဠေယျ
 မည်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သတ္တာနံဟိတာဟိတံ ဇာ
 နာဟိတိ၊ သတ္တာနံဟိတာဟိတံ ဇာနာဟိဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဂဟဏ

ကသုကောရာဋိယာနံ၊ ရှုတ်ထွေးခြင်း-မစင်ကြယ်ခြင်း-စဉ်းလဲခြင်းရှိကုန်
 သော၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ ဟိတာဟိတပဋိပဒံ၊ အစီးအပွားရှိသောအကျင့်
 အစီးအပွား မရှိသောအကျင့်ကို၊ ယာဝအတိဝိယံ၊ အလွန်လျှင်၊ သုဋ္ဌ၊
 ကောင်းစွာ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏၊ ယဒိဒံ
 ပဿဝေါဟိဇ္ဈေ၊ ယဒိဒံပဿဝေါ ဟူသောဤပုဒ်၌၊ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံလည်း
 ဖြစ်သော၊ စတုပ္ပဒဇာတိ၊ အမြေလေးခုရှိသော-သတ္တဝါအပေါင်းကို၊ ပဿ
 ဝေါဟိ၊ ပသုဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ပဟောမိဟိ၊ ပဟောမိဟူ
 သည်ကား၊ သက္ကောမိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ယာဝတကေန အန္တရေနာတိ၊ ယာဝတ
 ကေနအန္တရေနဟူသည်ကား၊ သတ္တကေန၊ အကြင်မျှလောက်သော၊ ခဏော
 န၊ ခဏဖြစ်၊ စမ္ပဂတာဂတံကရိဿတိဟိ၊ စမ္ပဂတာဂတံ ကရိဿတိဟူ
 သည်ကား၊ အဿမဏ္ဍလတော၊ မြင်းတင်းကုတ်မှ၊ ယာဝစမ္မာနဂရန္တိရာ၊
 စမ္မာနဂိုရ်-မြို့တံခါးတိုင်အောင်၊ ဂမနဉ္စ၊ ဇွားခြင်းကို လည်းကောင်း၊ အာ
 ဂမနဉ္စ၊ ပြန်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကရိဿတိ၊ ပြုကြလတ္တံ့၊ သာဠေယျာ
 နိတိ၊ သာဠေယျာနိဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗတ္တာနိ၊ စဉ်းလဲသည်၏ အဖြစ်တို့
 ကို၊ ကုဋေယျာနိတိ၊ ကုဋေယျာနိ ဟူသည်ကား၊ ကုဋတ္တာနိ၊ နွားသေး
 ကောက်ကဲ့သို့-ကောက်သည်၏ အဖြစ်တို့ကို၊ ဝကေယျာ နိတိ၊ ဝကေ
 ယျာနိဟူသည်ကား၊ ဝက်တ္တာနိ၊ ထွန်ကိုင်းကောက်ကဲ့သို့-ကောက်သည်
 ၏အဖြစ်တို့ကို၊ ဇိဓေယျာနိတိ၊ ဇိဓေယျာနိဟူသည်ကား၊ ဇိဓတ္တာနိ၊ လရေး
 ကောက်ကဲ့သို့-ကောက်သည်၏ အဖြစ်တို့ကို၊ ပါတုကရိဿတိဟိ၊ ပါတု
 ကရိဿတိဟူသည်ကား၊ ပကာသေဿတိ၊ ထင်ရှားလတ္တံ့၊ ဒေသဿ
 တိ၊ ပြလတ္တံ့၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေနဟတ္ထိနာ၊ ထိုဆင်သည်၊ တာနိ၊ ထိုစဉ်း
 လဲသည်၏ အဖြစ်-ကောက်ကျစ်သည်၏ အဖြစ်တို့ကို၊ ဧတ္တကေန၊ ဤမျှ
 လောက်သော၊ အန္တရေန၊ ခဏဖြစ်၊ ဒေသတု၊ ပြခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်
 ကောင်း၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုသို့သွားရာ၌၊ ကိသ္မိပ္ပိဒေဝဋ္ဌာနေ၊ တစုံတခုသော-အရပ်၌
 သာလျှင်၊ ဌာတုကာမဿ၊ ရပ်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ သတောသန္တဿ၊
 ဖြစ်သော၊ ယဿ၊ အကြင်မြင်း-ဆင်အား၊ ယံဌာနံ၊ အကြင်အရပ်သည်၊
 မနုဿာနံ၊ လူတို့အား၊ သပ္ပဒိဘယံ၊ တေးချင်းနှင့် တကွဖြစ်၏၊ ဝဇ္ဇဌာနံ၊
 ထိုအရပ်သို့၊ ဗုရတော၊ ရှေ့မှ၊ ဂန္တိ၊ သွားဦး၍၊ ဝဇ္ဇေတွာ၊ လှည့်ပတ်၍၊
 ဌာဿာမိ၊ ငါရပ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော-စိတ်အကြံသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
 တဿ၊ ထိုမြင်း-ဆင်အား၊ ဌာတုကာမဌာနေယေ၊ ရပ်လိုရာ-အရပ်၌သာ

လျှင်၊ နိခါတတ္ထဓမ္မာဝိယ၊ စိုက်အပ်သော-တိုင်ကဲ့သို့၊ စက္ကာရော၊ လေး
ဘက်ကုန်သော၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ နိစ္စလေ၊ တုန့်လှုပ်ခြင်းမရှိသည်တို့ကို၊
ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဣဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ အယံ၊ ဤသို့မတုန်မလှုပ်ရင်၍ နေခြင်းသည်၊
သဠောနာမ၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏စဉ်းလဲခြင်းမည်၏၊ ပန၊ သဗ္ဗမှတပါး-ကုဉ္ဇူကို
ဆိုပြီးအံ့၊ ကိသ္မိပ္ပိဒေဝဠာနေ၊ တစုံတခုသော အရပ်၌သာလျှင်၊ အဝဇ္ဇိန္ဒြိ
တွာ၊ အောက်သို့ဖြတ်၍၊ ခန္ဓဂတံ၊ ကျောက်ကုန်း၌တည်သော-သူကို၊ ပါ
တတုကောမဿ၊ ချခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ သတောသန္တဿ၊ ဖြစ်သော၊
ယဿ၊ အကြင်မြင်း-ဆင်အား၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား၊ သပ္ပဋိဘယံ၊ ဘေး
ဘျားနှင့် တကွဖြစ်သော၊ ယံဌာနံ၊ အကြင်အရပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ
ဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဝုရတော၊ ရှေ့မှ၊ ဂတ္တာ၊ သွားဦး၍၊ ဝဠေတွာ၊ လှည့်
ပတ်၍၊ ပါတေဿာမိ၊ ငါ၏ကျောက်ကုန်းမှ-ချလိုက်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော
စိတ်အကြံသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တဿ၊ ထိုမြင်း-ဆင်အား၊ တတ္ထေဝ၊
ထိုချမည်ကြံစည်ရာ-အရပ်၌သာလျှင်၊ အဝဇ္ဇိန္ဒြိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ပါတေတိ၊
ချ၏၊ အယံ၊ ဤသို့ချခြင်းသည်၊ ကုဠောနာမ၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏-ကောက်ကျစ်
ခြင်းမည်၏၊ ကိသ္မိပ္ပိဒေဝဠာနေ၊ တစုံတခုသော-အရပ်၌သာလျှင်၊ မဂ္ဂါ၊ ခရီး
မှ၊ ဥက္ကမ္မ၊ ဖဲ၍၊ နိဝတ္ထေတွာ၊ ပြန်နစ်၍၊ ပဋိမဂ္ဂံ၊ လာခဲ့သော ခရီးသို့၊ အာရော
ဟိတုကာမဿ၊ တက်ခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၊ သံတောသန္တဿ၊ ဖြစ်သော
ယဿ၊ အကြင်မြင်း-ဆင်အား၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား၊ သပ္ပဋိဘယံ၊ ဘေး
ဘျားနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ယံဌာနံ၊ အကြင်အရပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဌာနံ၊
ထိုအရပ်သို့ရောက်အောင်၊ ဝုရတော၊ ရှေ့မှ၊ ဂတ္တာ၊ သွားဦး၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
လာခဲ့သောခရီးကို၊ ကရိဿာမိ၊ ငါပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊
နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တဿ၊ ထိုမြင်း-ဆင်အား၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုနေသို့ပြန်သွား
မည်-ကြံစည်ရာအရပ်၌သာလျှင်၊ မဂ္ဂါ၊ ခရီးမှ၊ ဥက္ကမ္မ၊ ဖဲ၍၊ နိဝတ္ထေတွာ၊ ပြန်
နစ်၍၊ ပဋိမဂ္ဂံ၊ လာခဲ့သောခရီးသို့၊ အာရောဟတိ၊ တက်၏၊ အယံ၊ ဤသို့ပြန်
သွားခြင်းသည်၊ ဝကောနာမ၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏ ထွန်ကိုင်ကဲ့သို့-ကောက်ကျစ်
စဉ်းလဲခြင်းမည်၏၊ ပန၊ ကုဉ္ဇူမှတပါး-သာဠေယျကိုဆိုပြီးအံ့၊ ကာလေန၊ ရံခါ
ဝါမတော၊ လက်ဝဲဘက်မှ၊ ကာလေန၊ ရံခါ၊ ဒက္ခိဏတော၊ လက်ယာဘက်
မှ၊ ကာလေန၊ ရံခါ၊ ဥဇျမဂ္ဂေနေဝ၊ ပြောငဲ့မတ်သော-ခရီးဖြင့်သာလျှင်၊ ဂန္တ၊
ကာမဿ၊ သွားခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ သတောသန္တဿ၊ ဖြစ်သော၊ ယဿ
အကြင်မြင်း-ဆင်အား၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား၊ သပ္ပဋိဘယံ၊ ဘေးဘျားနှင့်
တကွဖြစ်သော၊ ယံဌာနံ၊ အကြင်အရပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်

သို့၊ ပုရတော၊ ရှေ့မှ၊ ဂတိံ၊ သွားဦး၍၊ ဝဇ္ဇေတွာ၊ လှည့်ပတ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤလက်ဝဲ
 လက်ျာသို့သွားခြင်းကို၊ ကရိဿာမိ၊ ငါပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံ
 သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တံဿ၊ ထိုခြင်း-ဆင်အား၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုလက်ဝဲ
 လက်ျာသို့သွားခြင်းမှ-ပြောင့်မတ်စွာ သွားမည်ကြံစည်သော အရပ်၌သာ
 လျှင်၊ ကာစေန၊ ရံခါ၊ ဝါမတော၊ လက်ဝဲဘက်မှ၊ ကာလေန၊ ရံခါ၊ ဒက္ခိဏာ
 တော၊ လက်ျာဘက်မှ၊ ကာလေန၊ ရံခါ၊ ဥဇုမဂ္ဂံ၊ ပြောင့်မတ်သောခရီးသို့၊
 ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ တထာ၊ ထိုအတု၊ လေဏ္ဍံ၊ ဝါ၊ ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊
 ပဿာဝံ၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဿဇ္ဇေတုကာမဿ၊ စွန့်ခြင်းငှါ
 အလိုရှိသော-ခြင်း-ဆင်အား၊ ဣဒံဌာနံ၊ ဤအရပ်သည်၊ သုဿမ္ပဋ္ဌံ၊ ကောင်း
 စွာပြေပြစ်၏၊ အာကိဏ္ဏ မနုဿံ၊ လူတို့ဖြင့်-မြှင်းသေး၏၊ ရမဏီယံ၊ မွေ့
 လျော်ဘွယ်ရှိ၏၊ ဣမသ္မိံဌာနေ၊ ဤအရပ်၌၊ ဧဝမ္ပပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော
 ကျင်ကြီး-ကျင်ငယ်ကို-စွန့်ခြင်းကို၊ ကာဝနံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နယုတ္တံ၊ မသင့်သေး
 ပုရတော၊ ရှေ့မှ၊ ဂတိံ၊ သွားဦး၍၊ ပဋိစ္ဆန္နဋ္ဌာနေ၊ ဗုံးကွယ်ရာအရပ်၌၊ က
 ရိဿာမိ၊ ကျင်ကြီး-ကျင်ငယ်ကို-စွန့်ခြင်းကို-ငါပြုတော့အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 သောစိတ်အကြံသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုကျင်ကြီး-ကျင်ငယ်
 ကို-စွန့်ခြင်းကို-ကြံစည်သော-အရပ်၌သာလျှင်၊ ကရောတိ၊ စွန့်ခြင်းကို ပြု
 လိုက်၏၊ အယံ၊ ဤစွန့်ခြင်းသည်၊ ဖိမ္မောနာမ၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏-လရေးကော
 ကဲ့သို့ကောက်ခြင်းမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့စတုမ္ပိဓမ္မိ၊ လေးပါးအပြားရှိသည်
 လည်းဖြစ်သော၊ ဣမံကိရိယံ၊ ဤအမှုအရာကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ သဗ္ဗာနိ
 တာနိ၊ သာဓွေယျာနိ၊ ကုဇေယျာနိ၊ ဝဏော်ယျာနိ၊ ဖိမ္မေယျာနိ၊ ပါတုကရိဿ
 တိတိ၊ သဗ္ဗာနိ၊ တာနိ၊ သာဓွေယျာနိ၊ ကုဇေယျာနိ၊ ဝဏော်ယျာနိ၊ ဖိမ္မေယျာနိ၊
 ပါတုကရိဿတိ ဟူသော၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တေသဋ္ဌာဒယော၊ ထိုစဉ်းလဲခြင်း-အစရှိသည်တို့ကို၊
 ကရောန္တာပိ၊ ပြုကုန်သောဆင်ခြင်းတို့သည်လည်း၊ တာနိသာဓွေယျာဒိနိ၊
 ထိုစဉ်းလဲခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ပါတုကရောန္တိနာမ၊ ထင်ရှားပြုသည်မည်
 ကုန်၏။ ။

၀၀၀

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဿနံ၊ အခြေလေးဘက်ရှိသော-သတ္တဝါတို့၏၊ ဥတ္တာနဘာဝံ
 ပေါ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသတွာ၊ ပြ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မနုဿာနံ၊ လူ
 တို့၏၊ ဂဟနဘာဝံ၊ ရှုတ်ထွေးသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြလိုသော
 ပေယသည်၊ အမှကံပနဘန္တေတိအာဒိ၊ အမှကံပနဘန္တေ ဤသို့အစရှိ
 သောစကားကို၊ အာဟ၊ လျှော့၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအမှကံပနဘန္တေအစရှိသော

စကား၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အတ္ထေဝံ၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏၊ အန္တေ၊
 ဇာတကာဝါ၊ အိမ်ပေါက်ကျွန်တို့သည်လည်းကောင်း၊ နေတ္ထိတာဝါ၊ ငွေ
 ဝယ်-ကျွန်တို့သည်၎င်း၊ ကရမရာနိတာဝါ၊ စစ်အောင်ရောက်-ဖမ်းယူခဲ့သော
 သို့၊ ရကျွန်တို့သည်၎င်း၊ သယံ၊ အလိုလို၊ ဒေါသဗျံ၊ ကျွန်၏အဖြစ်သို့၊ ဥပဂတာ
 ဝါ၊ ကပ်ကုန်သော-သူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒါသတိဒါအဒိနာမ၊ ဒါသ
 မည်ကုန်၏၊ ပေသတိ၊ ပေသာ ဟူသည်ကား၊ ပေသန ကာရကာ၊ စေပါး
 ခိုင်းခံသည်ကို-ပြုတတ်သောသူတို့တည်း၊ ကမ္မကာရာတိ၊ ကမ္မကာရာဟူ
 သည်ကား၊ ဘတ္တဝေတ္တနတတာ၊ ထမင်းရိက္ခာဖြင့်-စားဆည်းကပ်သော
 သူတို့တည်း၊ အညထာဝ ကာယေနာတိ၊ အညထာဝ ကာယေန ဟူသည်
 ကား၊ အညေနဝ၊ တပါးသာလျှင်ဖြစ်သော၊ အာကာရေန၊ အခြင်းအရာအား
 ဖြင့်၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ သမုဒါစရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏၊ အညေနဝ၊ တပါး
 သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အာကာရေန၊ အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊
 သမုဒါစရန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏၊ စ၊ စိတ်၌ဖြစ်သည်ကို-ဆိုပြီးအံ့၊ နေသံ၊ ထိုလူ
 တို့အား၊ အညေန၊ တပါးသော၊ အာကာရေန၊ အခြင်းအရာဖြင့်၊ စိတ္တံ၊ စိတ်
 သည်၊ ဌိတံ၊ တည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်
 ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ ယေ၊ အကြင်ကျွန်အစရှိသော
 သူတို့သည်၊ သမ္ပုခါ၊ သခင်၏မျက်မှော၌၊ သာမိကေ၊ သခင်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊
 မြင်၍၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ခရီးဦးကြို ဆိုခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ မျက်နှာရအောင်ပြုတတ်
 ကြကုန်၏၊ ဟတ္ထတော၊ သခင်၏လက်မှ၊ ဘဏ္ဍကံ၊ ဆောင်ယူခဲ့သော-ဥစ္စာ
 ကို၊ ဂဏ္ဍန္တိ၊ ယူကြကုန်၏၊ ဣမံ၊ ဤကျွန်ဟု ဆိုအပ်သော-မိမိ၏လက်၌ရှိ
 သောဝတ္ထုကို၊ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍၊ ဣမံ၊ ဤသခင်၏-လက်၌ရှိသောဝတ္ထု
 ကို၊ ဂဏ္ဍန္တေ၊ မျက်နှာရအောင်ယူကြကုန်သော-ကျွန်အစရှိသော-သူတို့
 သည်၊ သေသာနိ၊ ကြွင်းကုန်သော၊ အာသနပညာပန တာလဝဏ္ဍဗိဇန ပါ
 ဒဓောဝနာဒိနိ၊ နေရာခင်းခြင်း- ယပ်ခပ်ခြင်း- ခြေဆေးခြင်း- အစရှိကုန်
 သော၊ သဗ္ဗာနိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ကိစ္စာနိဝိ၊ ပြုတွယ်ကိစ္စ- ဟူသမျှတို့ကို
 လည်း၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကြကုန်၏၊ ပန၊ မျက်မှောက်၌-ပြုသည်မှတပါး-မျက်
 ကွယ်၌ပြုသည်ကို-ဆိုပြီးအံ့၊ ပရမ္ပုခကာလေ၊ မျက်ကွယ်ဖြစ်သောအခါ၌၊
 ဥတ္တရန္တိ၊ ဝေ၍ကျသော၊ တေလမ္ပိ၊ ဆီကိုလည်း၊ နဩလောကေန္တိ၊ မကြည့်
 ရှုရန်၊ သတုပ္ပနကေ၊ အရာထိုက်သော၊ ကမ္မေ၊ အမှုသည်၊ ပရိဟာယန္တေ
 ပိ၊ ဆုတ်ယုတ်သော်၎င်း၊ သဟဿပ္ပနကေ၊ အထောင်ထိုက်သော၊ ကမ္မေ၊
 အမှုသည်၊ ပရိဟာယန္တေပိ၊ ဆုတ်ယုတ်သော်လည်းကောင်း၊ နိဝတ္တိတွာ၊

ပြန်နစ်၍၊ ဩလောကေတုမ္ပိ၊ ဩညှိမျှခြင်းဌါလည်း၊ နုတ္တန္တိ၊ အလိုမရှိကြ
ကုန်၊ ဣမေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော- ကျွန်တို့သည်၊ အညဿ၊ တပါးသောအ
ခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ သမုဒါစရန္တိနာမ၊ ကျင့်သည်
မည်ကုန်၏၊ ပန၊ ကိုယ်စဉ်းလဲသည်မှတစ်ပါး- နှုတ်စဉ်းလဲသည်ကိုဆိုဦးအံ့၊
ယေ၊ အကြိုင်ကျွန်တို့သည်၊ သမ္ပုခါ၊ သခင်၏မျက်မှောက်၌၊ အမှန်ကံ၊ ငါ
တို့၏၊ သာမိ၊ သခင်တည်း၊ အမှန်ကံ၊ ငါတို့၏၊ အယျော၊ အရှင်တည်း၊ ဣတိ
အာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသော- စကားတို့ကို၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ပသံသန္တိ၊ ခြီးမွမ်းကြ
ကုန်၏၊ ပရမ္ပုခါ၊ သခင်၏မျက်ကွယ်၌၊ အဝတ္တဗ္ဗိနာမ၊ မပြောဆိုအပ်သော
အတင်းစကားမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယံ၊ အကြင်အတင်းစကားကို၊ ဣန္တန္တိ၊
ပြောဆိုခြင်းဌါ- အလိုရှိကုန်၏၊ တံ၊ ထိုအလိုရှိသော- အတင်းစကားကို၊
ဝဒန္တိ၊ ပြောဆိုကြကုန်၏၊ ဣမေ၊ ဤကျွန်တို့သည်၊ အညဿ၊ တပါးသော
အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝါစာယ၊ စကားဖြင့်၊ သမုဒါစရန္တိနာမ၊ ကျင့်သည်
မည်ကုန်၏ ။

စတ္တာရောမေပေယသုဂ္ဂလာတိ၊ စတ္တာရောမေပေယသုဂ္ဂလာဟူသော၊ အ
ယံ၊ ဤအနုသန္ဓေသည်လည်း၊ ပါဠိဇ္ဇေက္ခော၊ အဘိုးဖြစ်သော၊ အနုသန္တိ၊ အနု
သန္ဓေတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အယံပေယော၊ ဤပေယသည်၊ ယာဝဠိဒံဘန္တေ
ဘဂဝါဇံမနုဿဂဟဏေဇံမနုဿသကဓူ ဇံမနုဿသိဌေယျဝတ္တ
မါနောတ္တာနံ ဟိတာဟိတံဇာနာတိတိ၊ ယာဝဠိဒံဘန္တေဘဂဝါဇံမနုဿ
ဂဟဏေဇံမနုဿသကဓူ ဇံမနုဿသိဌေယျဝတ္တမာနေ သတ္တာနံ
ဟိတာဟိတံ ဇာနာတိဟူ၍၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ဝုရိမေ၊ ရှေး၌၊ တယော၊
သုံးယောက်ကုန်သော၊ သုဂ္ဂလာစ၊ သုဂ္ဂါလ်တို့သည်လည်း၊ အဟိတံပဋိပဒံ၊
အစီးအပွားမရှိသော- အကျင့်ကို၊ ပဋိပန္နာ၊ ကျင့်ကြကုန်၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌
စတုတ္ထော၊ လေးယောက်မြောက်သော- သုဂ္ဂါလ်သည်၊ ဟိတံပဋိပဒံ၊ အစီးအ
ပွားရှိသော- အကျင့်ကို၊ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်၏၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်
သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဟိတာသဟိတံ၊ အစီးအပွားရှိသောအကျင့်- အစီး
အပွားမရှိသော- အကျင့်ကို၊ ဇာနာမိ၊ သိတော်မူ၏၊ ဣတိဣမဿအတ္တဿ၊
ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒေသတံ၊ ပြတော်မူခြင်းဌါ၊ ဣမံဒေသနံ၊ ဤဒေသနာ
တော်ကို၊ အာရဟိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ကန္တရကံဿ
ကန္တရကပရိပိုဇ်၏၊ ကထာယ၊ စကားနှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ ယောဇေတံ၊ ယှဉ်
ခြင်းဌါလည်း၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ယာဝဠိဒံ ဘောတာဂေါ
တမေန သမ္ပာဘိက္ခုသံဃောပဋိပ္ပါဒိတောတိ၊ ယာဝဠိဒံ ဟောတာဂေါတ

မေန သမ္ဗာဒိက္ခသံစော ပဋိပ္ပါဒိတောဟူ၍။ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ အထ။ ထိုမှ
 တပါး။ အဿ။ ထိုပေယအား။ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပုရိမေ။ ရှေး၌။
 တယော။ သုံးယောက်ကုန်သော။ ပုဂ္ဂလေ။ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ပဟာယ။ ပယ်စွန့်
 ၍။ ဥပရိ။ အထက်၌။ စတုတ္ထပုဂ္ဂလဿ။ လေးယောက်မြောက်သော - ပုဂ္ဂိုလ်
 ၍။ ဟိတပ္ပဋိပတ္တိယံယေဝ။ အစီးအပွားရှိသော - အကျင့်၌သာလျှင်။ ပဋိပါ
 ဒေမိ၊ ကျင့်စေ၏။ ဣတိဣဓံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒသေသန္တောဝိ၊ ပြ
 တော်မူလိုသော - မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ ဣဓံဒေသနံ၊ ဤစက္ကာရောမေ
 ပေယပုဂ္ဂလံအစရှိသောစကားကို။ အာဟာရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။ သန္တော
 တိပဒံ၊ သန္တောဟုံသောပုန်သည်။ သံဝိဇ္ဇမာနာတိပဒေသာဝ၊ သံဝိဇ္ဇမာနာ
 ဟူသောပုန်၏သာလျှင်။ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝစပရိယာယ် - သဒ္ဓါထွယ်တည်း။ ဟိ၊
 အတ္ထုဒ္ဓါရကိုဆိုပြီးအံ့။ သန္တောဟောန္တိ သမိတာ ဂူပသန္တာတိတ္ထေ၊ သန္တော
 ဟောန္တိ သမိတာ ဂူပသန္တာဟူသော ဤပါဠိ၌။ နိရုဒ္ဓါ၊ ချုပ်ခြင်းတို့ကို။
 သန္တာတိ၊ သန္တာဟူ၍။ ဝတ္ထာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ သန္တာ၊ ချုပ်ကုန်သည်။ သမိ
 တာ၊ ငြိမ်းခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်။ ဂူပသန္တာ၊ အထူးအားဖြင့် - ငြိမ်းခြင်း
 သို့ရောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သန္တာဇေတဝိဟာရာအရိယ
 သာဝိနယေဝုစ္ဆန္တိတိတ္ထေ၊ သန္တာဇေတဝိဟာရာ အရိယသာဝိနယေဝုစ္ဆန္တိ
 ဟူသောဤပါဠိ၌။ နိဗ္ဗုတာ၊ ငြိမ်းခြင်းတို့ကို။ သန္တာတိ၊ သန္တာဟူ၍။ ဝတ္ထာ၊
 ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဇေတဝိဟာရာ၊ ဤသာဝနာဖြင့် - နေခြင်းတို့ကို။ အရိယဿ၊
 ငါဘုရား၏။ ဝိနယေ၊ အဆုံးအမတော်၌။ သန္တာ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော
 ပူပန်ခြင်းတို့မှငြိမ်း၏ဟူ၍။ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ သန္တာဟဝေသန္တိ ပဝေ
 ဒယန္တိတိတ္ထေ၊ သန္တာဟဝေသန္တိ ပဝေဒယန္တိဟူသောဤပါဠိ၌။ ပဏှိ
 တာ၊ ပညာရှိသောသူတို့ကို။ သန္တာတိ၊ သန္တာဟူ၍။ ဝတ္ထာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။
 သန္တာ၊ ပညာရှိသော - အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဟာဝေ၊ စင်စစ်။ သန္တိ၊ သူတော်
 ကောင်းဟူ၍။ ပဝေဒယန္တိ၊ ဟောကြားကုန်၏။ ပန၊ အတ္ထုဒ္ဓါရမှတပါး - ဣန္ဒြိ
 တတ္ထကိုဆိုပြီးအံ့။ ဣဓံ၊ ဤသန္တာ သံဝိဇ္ဇမာနာဟူသောပုန်၌။ ဝိဇ္ဇမာနာ၊
 ထင်ရှားရှိသော - အနက်တို့ကို။ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏။ ဥပလက္ခမာ
 နာ၊ ရှေ့အပ်ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အတ္ထ
 န္တုဗ္ဗိဒိသု၊ အတ္ထန္တပအစရှိသော - ပုန်တို့၌။ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့။ သောနည်းဖြင့်၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ တပတိ ဒုက္ခာပေတိ၊ ဆင်းရဲ
 စေတတ်၏။ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်။ အတ္တန္တပေါ၊ အတ္တန္တပမည်၏။ အတ္တ
 နေခ၊ မိမိအား။ ဝရိတာသနာနုယောဝံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ - ပူပန်ခြင်းနှင့် အပန်

တလဲလဲယှဉ်ခြင်းတည်း။ အတ္တပရိတာ ပနာနုယောဂံ၊ ခိမိအား-ထက်ဝန်း
ကျင်မှ-ပူပန်ခြင်းနှင့် အဖန်တလဲလဲယှဉ်ခြင်းတည်း။ ပရိ၊ သူတပါးကို၊ တပ
တိဒုက္ခာပေတိ၊ ဆင်းရဲစေတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပရန္တပေါ၊
ပရန္တပမည်၏။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ပရိတာပနာနုယောဂံ၊ ထက်ဝန်း
ကျင်မှ-ပူပန်ခြင်းနှင့် အဖန်တလဲလဲယှဉ်ခြင်းတည်း။ ပရပရိတာပနာနုယော
ဂံ၊ သူတပါးတို့အား-ထက်ဝန်းကျင်မှ-ပူပန်ခြင်းနှင့် အဖန်တလဲလဲယှဉ်ခြင်း
ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေတိ၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မဟူသည်ကား။ ဣမသ္မိယေဝ အတ္တဘာဝေ၊
ဤအတ္တဘောဉ်သာလျှင်၊ နိစ္ဆာတောဘိပဒေန၊ နိစ္ဆာတော ဟူသောပုဒ်
ဖြင့်၊ တဏှာ၊ တဏှာကို၊ ဆာတံ၊ ဆာတဟူ၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အဿ၊
ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သာ၊ ထိုမှတ်သိပ်တတ်သော-တဏှာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိစ္ဆာတော၊ နိစ္ဆာတမည်၏။ သဗ္ဗကိလေသာနံ၊
ခပ်သိမ်းသော-ကိလေသာတို့၏၊ နိဗ္ဗုတအ၊ ဖြမ်းသည်၏-အဖြစ်ကြောင့်၊
နိဗ္ဗုတော၊ နိဗ္ဗုတမည်၏။ အန္တောတာပနကိလေသာနံ၊ ကိုယ်တွင်း၌-ပူပန်
စေတတ်သော-ကိလေသာတို့၏၊ အဘာဝါ၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ သီတလော၊
ချမ်းအေးခြင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သီတဘူ
တော၊ သီတဘူတမည်၏။ ဈာန-မဂ္ဂ-ဖလ-နိဗ္ဗာန- သုခါနိ၊ ဈာန်ချမ်းသာ
မဂ်ချမ်းသာ-ဗိုလ်ချမ်းသာ-နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာတို့ကို၊ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား
တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သုခပဋိသံဝေဒေ၊ သုခပဋိသံဝေဒေမည်၏။
ဗြဟ္မဘူတေနအတ္တနာတိ၊ ဗြဟ္မဘူတေနအတ္တနာ ဟူသည်ကား၊ သေဋ္ဌဘူ
တေန၊ မြတ်သည် ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အတ္တနာ၊ အတ္တဘောဖြင့်၊ ဗိတ္တံအာရာ
ဓေတိတိ၊ ဗိတ္တံအာရာဓေတိဟူသည်ကား၊ ဗိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ သမ္ပာဒေတိ၊ ပြီး
စေ၏။ ပရိပူရေတိ၊ ပြည့်စေ၏။ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။ ပဿာဒေတိ၊ ကြည်စေ၏။
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

ဒုက္ခပဋိကူလန္တိ၊ ဒုက္ခပဋိကူလံ ဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ပဋိ
ကူလံ၊ စက်ဆုပ်သည်တည်း။ ပစ္စနိကသဏ္ဌိတံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့်
တည်သော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ အပတ္တယမာနံ၊ မတောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ပဏှိတောတိ၊ ပဏှိတောဟူ
သည်ကား၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ကာရဏေဟိ၊ ဓာ
တုကုသလ-အစရှိသောအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ပဏှိတောတိ၊ ပဏှိတဟူ၍၊
နဝတ္ထဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သတိပဋ္ဌာနေသု၊ သတိပဋ္ဌာန်
တို့၌၊ ကမ္မံ၊ အားထုတ်ခြင်းအမှုကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို

ကြောင့်။ ပဏ္ဍိတောတိ။ ပဏ္ဍိတဟူ၍။ ဝတ္ထု။ ဆိုခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ။ သင့်၏။
မဟာပညောတိ။ မဟာပညောဟူသောဤစကားကိုလည်း။ မဟာန္တေ။
များစွာကုန်သော။ အတ္ထေ။ အကျိုးစီးပွားတို့ကို။ ပရိဂ္ဂဟ္တတိ။ သိမ်းဆည်း
တတ်၏။ ဣတိအာဒိနာ။ ဤသို့အစရှိသော။ မဟာပညာလက္ခဏေန။ မဟာပ
ညာပုဂ္ဂိုလ်၏-လက္ခဏာအားဖြင့်။ နာတ္ထဗ္ဗံ။ မဆိုအပ်။ ပန။ စင်စစ်သော်ကား
သတိပဋ္ဌာန ပရိဂ္ဂဟိတာယ။ သတိပဋ္ဌာနလေးပါးကို- သိမ်းဆည်းတတ်
သော။ ပညာယ။ ပညာနှင့်။ သမန္နာဂတတ္တာ။ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
မဟာပညောတိ။ မဟာပညာဟူ၍။ ဝတ္ထု။ ဆိုခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ။ သင့်၏။ မဟ
တာအတ္ထေန သံယုတ္တော အဂမိဿာတိ။ မဟတာအတ္ထေန သံယုတ္တော
အဂမိဿ ဟူသည်ကား။ မဟတာ မဟန္တေန။ များစွာသော။ အတ္ထေန။
သောတာပတ္တိဖိုလ်တည်းဟူသော-အကျိုးနှင့်။ သံယုတ္တော။ ယှဉ်သည်။
ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ ဂတော။ အိမ်မှ-သွားရသည်။ ဘဝေယျ။ ဖြစ်ရာ၏။ သော
တာပတ္တိဖလံ။ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပါဝုဇ္ဈေယျ။ ရောက်ရာ၏။ ဣတိအ
ယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ ပန။ စောဒနာ-သောစနာပုဒ်ကို
ထုတ်၍ပြဦးအံ့။ ယေသံပုဂ္ဂလာနံ။ အကြင်တရားနာ-ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မဇ္ဇမ
လာနံ။ မဂ်ဖိုလ်တို့၏။ ဥပနိဿယော။ အကြောင်းသည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ ဗုဒ္ဓါနံ။
တရားရှင်တို့၏။ သမ္ဗုဒ္ဓိဘာဝေ။ မျက်မှောက်၏ အဖြစ်သည်။ ဗြူတောဝိ။ တည်
သော်လည်း။ တေသံ။ ထိုတရားနာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ အန္တရာယော။ မဂ်ဖိုလ်
၏-အန္တရာယ်သည်။ ဟောတိကိ။ ဖြစ်သေးသလော။ ဣတိအယံ။ ဤသည်
ကား။ ဝုစ္ဆာ။ အမေးတည်း။ အာမဟောတိ။ ဪဘ်ဖြစ်သေး၏။ ဣတိအယံ။
ဤသည်ကား။ ပရိဟာရော။ အဖြေတည်း။ ပနဝိတ္တာရေမိ။ ချဲ့ဦးအံ့။ ဗုဒ္ဓေ။ မြတ်
စွာတရားတို့ကို။ ပဋိပူ။ စွဲ၍။ အန္တရာယော။ မဂ်ဖိုလ်၏ အန္တရာယ်သည်။ န
ဟောတိ။ မဖြစ်။ အထခေါ။ စင်စစ်သော်ကား။ ကိရိယပရိဟာနိယာဝါ။ တ
ရားနာပုဂ္ဂိုလ်၏ အမှုအရာ၏-ယုတ်ခြင်းကြောင့်၎င်း။ ပါပမိတ္တတာယဝါ။
ယုတ်မာသော-အဆွေခင်ပွန်းရှိသည်၏- အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။
အန္တရာယော။ အန္တရာယ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တတ္ထ။ ထိုနှစ်ပါးသော-
အကြောင်းတို့တွင်။ ကိရိယပရိဟာနိယာ။ တရားနာပုဂ္ဂိုလ်၏-အမှုအရာ၏
ယုတ်ခြင်းကြောင့်။ ဟောတိနာမ။ ဖြစ်သည်မည်သည်ကား။ ကထံ။ အဘယ်
နည်း။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ ဓမ္မသေနာပတိ။ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။
နေဇ္ဇာနိဿ။ နေဇ္ဇာနိအမည်ရှိသော။ ပြာဟုဏဿ။ ပုဏ္ဏား၏။ အာသယံ။
အလိုကို။ ဥ တွာ။ သိ၍။ ဓမ္မံ။ တရားကို။ သစေအဒေသယိဿာ။ အကယ်၍

ဟောရသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဟောရသည်ရှိသော်၊ သောဗြာဟ္မဏော၊
ထိုနေညွှန်အမည်ရှိသောပုဏ္ဏားသည်၊ သောတာပနော၊ သောတာပန်သည်
အဘိဿာ၊ ဖြစ်ရာပြီ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တာဝ၊ ထိုပါပမိတ္တ၏ ရှေးဦးစွာ၊ ကိရိ
ယပရိဟာနိယာ၊ တရားနာဂုဂ္ဂိုလ်၏- အမူအရာ၏- ယုတ်ခြင်းကြောင့်၊
အန္တရာဇော၊ အန္တရာယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ပါပမိတ္တတာယ၊ ယုတ်မာသော- အဆွေခင်ပွန်း ရှိသည်၏-အဖြစ်
ကြောင့်၊ အန္တရာယော၊ အန္တရာယ်သည်၊ ဟောတိနာမ၊ ဖြစ်ခြင်းမည်
သည်ကား၊ ကထံ၊ အဘယ်နည်း၊ ဟိ၊ ချဲ့၍ဆိုဦးအံ့၊ အဇာတသတ္တု၊ အဇာ
တသတ်မင်းသည်၊ ဒေဝဒတ္တဿ၊ ဒေဝဒတ်၏၊ ဝစနံ၊ ဖြည့်ပတ်ပြောဆို
သောစကားကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူမှား၍၊ ဝိတု ဗာတကမ္မံ၊ အဘကိုသတ်
သောအမှုကို၊ သစေနာကရိယာ၊ အကယ်၍မပြုမိသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊
ဤသို့မပြုမိသည်ရှိသော်၊ သမညဗလ သုတ္တကထိတေယေဝ၊ သမညဗလ
သုတ်ကိုဟောတော်မူသောနေ့၌ပင်လျှင်၊ သောတာပနော၊ သောတာပန်
သည်၊ အဘိဿာ၊ ဖြစ်ရာပြီ၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ တဿ၊ ထိုဒေဝဒတ်
၏၊ ဝစနံ၊ ပြားယောင်းသော စကားကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝိတု ဗာတ
ကမ္မဿ၊ အဘကိုသတ်သောကံ၏၊ ကတတ္တာ၊ ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်
သောတာပနော၊ သောတာပန်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပါပမိတ္တ
တာယ၊ ယုတ်မာသော-အဆွေခင်ပွန်း ရှိသည်၏-အဖြစ်ကြောင့်၊ အန္တရာ
ယော၊ မဂ်ဖိုလ်၏ အန္တရာယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမဿာပိ ဥပါသ
ကဿ၊ ဤဆင်တိန်း၏သား-ပေယ အမည်ရှိသော- ဒါယကာအားလည်း၊
ကိရိယ ပရိဟာနိ၊ အမူအရာ၏-ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏၊
ဒေသနာယ၊ မြတ်စွာဘုရား၏-ဒေသနာတော်သည်၊ အပရိ နိဗ္ဗိတာယ၊
မပြီးမီ၊ ဥဗ္ဗဟိတွာ၊ ထ၍၊ ပက္ကန္တော၊ ဖဲလေ၏၊ အဝိစတိက္ခဝေ ဧတ္တာဝတာ
ဝိပေယဟတ္တာ ရောဟ ဝုတ္တော မဟတာအတ္ထေန သံယုတ္တောတိ၊ အဝိစ
တိက္ခဝေ ဧတ္တာဝတာဝိ ပေယဟတ္တာ ရောဟဝုတ္တော မဟတာအတ္ထေန
သံယုတ္တောဟူသည်ကား၊ ကတရေန၊ အဘယ်မည်သော၊ မဟန္တေန၊ များ
စွာသော၊ အတ္ထေန၊ အကျိုးနှင့်၊ ယုတ္တော၊ ယှဉ်သနည်းဟူမူကား၊ ဇွီဟိ၊ နှစ်
ပါးကုန်သော၊ အာနိသံသေဟိ၊ အကျိုးဆက်တို့နှင့်၊ ယုတ္တော၊ ယှဉ်၏၊
သောဥပါသကော၊ ထိုပေယ အမည်ရှိသော-ဒါယကာသည်၊ သံဃော၊
သံဃာတော်၌၊ ပဿာဒေ၊ ကြည်ညိုခြင်းကိုလည်း၊ ပဒိုလဘတိ ကိရ၊ ရ
သတတိ၊ အဿ၊ ထိုပေယ အမည်ရှိသော-ဒါယကာအား၊ သတိပဋ္ဌာန

ပရိဂ္ဂဏှနတ္ထာယ။ သတိပဋ္ဌာန်ကို-သိမ်းဆည်းခြင်းငှါ။ အဘိနဝေါ။ အသစ်
 ဖြစ်သော။ နယောစ၊ နည်းသည်လည်း။ ဥဒပါဒိကိရူ။ ထင်ရှားဖြစ်သတတ်။
 တေန။ ထိုကြောင့်။ မဟတာအတ္ထေန သံယုတ္တောတိ။ မဟတာအတ္ထေန
 သံယုတ္တောဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ပန၊ ပေယမ္ပတပါး-ကန္ဓရကပရိဗိုဇ်ကို
 ဆိုပြီးအံ့။ ကန္ဓရကော၊ ကန္ဓရကပရိဗိုဇ်သည်။ သံဃော၊ သံဃာတော်၌။ ပသာ
 ဓမ္မေဝ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို သာလျှင်၊ ပဗ္ဗိလတိတိ၊ ရ၏။ ဧတဿဘဂဝါကာ
 လောတိ၊ ဧတဿဘဂဝါကာလောဟူသည်ကား။ ဧတဿဓမ္မက္ခာနဿ၊
 ထိုတရားဟောခြင်း၏။ ကာလော၊ အခါပါတည်း။ ဝါပန၊ ထိုမှတပါး။
 စတုန္တံ၊ လေးယောက် ကုန်သော။ ဝုပ္ပလာနံ၊ ဝုပ္ပိလ်တို့ကို။ ဧတဿဝိဘ
 ဇနဿ၊ ဤဝေဘန်ခြင်း၏။ ကာလော၊ အခါပါတည်း။ ။

ဩရန္တိကောဒိသု၊ ဩရန္တိကအစရှိသောဝုန်တို့၌။ ဇ္ဇေကာ၊ သိုးတို့ကို၊ ဥ
 ရန္တိ၊ ဥရန္တတို့ဟူ၍။ ဝုတ္တန္တံ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဥရန္တေ၊ သိုးတို့ကို၊ ဟနတိ၊ သတ်
 တတ်၏။ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဩရန္တိကော၊ ဩရန္တိကမည်၏။ သူကရိ
 ကာဒိသုပိ၊ သူကရိကအစရှိသောဝုန်တို့၌လည်း။ ဇေသေဝ ဇေသေဝေနယော၊
 ဤသို့သောနည်းကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ လုဒ္ဓေါတိ၊ လုဒ္ဓေါဟံ
 သည်ကား။ ဒါရုဏော၊ ကြမ်းတမ်း၏။ ကက္ခဇ္ဇော၊ ခက်မာ၏။ မစ္ဆိဗာတ
 ကောတိ၊ မစ္ဆိဗာတကောဟူသည်ကား။ မစ္ဆိဗန္ဓကေဝဇ္ဇေါ၊ ငါးကိုထောင်
 သောတံငါတည်း။ ဗန္ဓနာဂါရိကောတိ၊ ဗန္ဓနာဂါရိကောဟူသည်ကား။ ဗန္ဓ
 နာဂါရဂေါပကော၊ နှောင်အိမ်စောင့်သော သူတည်း။ ကုရုရကမ္မန္တာတိ၊
 ကုရုရကမ္မန္တာဟူသည်ကား။ ဒါရုဏကမ္မန္တာ၊ ကြမ်းကြုတ်သောအိမ်ကိုပြု
 သောသူတို့တည်း။ မုဒ္ဓါဝသိတ္တောတိ၊ မုဒ္ဓါဝသိတ္တောဟူသည်ကား။ ခတ္တိ
 ယာတိသေကေန၊ မင်းတို့၏တိထိက်ဖြင့်၊ မုဒ္ဓိနိ၊ ထိပ်ထက်၌။ အဘိသိတ္တော
 သွန်းအပ်သောမင်းတည်း။ ဝုရတ္တိမေနနဂရဿာတိ၊ ဝုရတ္တိမေနနဂရဿ
 ဟူသည်ကား။ နဂရတော၊ မြို့မှ၊ ဝုရတ္တိမာယဒိသာယ၊ အရှေ့ အရပ်မျက်နှာ
 အဘို့၌။ သန္ဓာဂါရန္တိ၊ သန္ဓာဂါရ်ဟူသည်ကား။ ယညဿလံ၊ ယစ်ပူဇော်
 ရာတင်းကုတ်တည်း။ ခုရာဇိနံ နိဝါသေတွာတိ၊ ခုရာဇိနံ နိဝါသေတွာဟူ
 သည်ကား။ သခုရံ၊ ခွါနှင့်တကွသော။ အဇိနစမ္ပံ၊ သစ်နက်ရေကို၊ နိဝါသေ
 တွာ၊ စတ်၍၊ သပ္ပိတေလေနာတိ၊ သပ္ပိတေလေနဟူသည်ကား။ သပ္ပိနာစ၊
 ထောပတ်နှင့်လည်းကောင်း၊ တေလေနစ၊ သီနှင့်၎င်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သပ္ပိ၊
 ထောပတ်ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အဝသေသော၊ ကြွင်းသော၊ ယောကောမိ၊
 အမှတ်မရှိသော။ သေနဟော၊ အစေးကို၊ တေလန္တိ၊ တေလံဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊

ဆိုအပ်၏။ ကဏ္ဍဝမာနောတိ၊ ကဏ္ဍဝမာနောဟူသည်ကား၊ နခါနံ၊ ခြေ
သည်းလက်သည်းတို့၏၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
ကဏ္ဍဝိတဗ္ဗကာလေ၊ ပျောက်သင့်သောအခါ၌၊ တေန၊ ထိုသားချိုဖြင့်၊
ကဏ္ဍဝမာနော၊ ပျောက်လျက်၊ အနန္တရ ဟိတာယာတိ၊ အနန္တရ ဟိတာ
ယဟူသည်ကား၊ အသန္တတာယ၊ အခင်းမရှိသောမြေ၌၊ သရူပဝစ္ဆာယာ
တိ၊ သရူပဝစ္ဆာယဟူသည်ကား၊ သဒိသဝစ္ဆာယ၊ တူသောနွားသားရေ
ငယ်ရှိသော-နွားငယ်၏၊ ဂါဝီ၊ အမိဖြစ်သော-နွားမသည်၊ သေတာ၊ ဖြူ
သောအဆင်းရှိသည်၊ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဝစ္ဆေသိ၊ သား
ဖြစ်သော-နွားငယ်သည်လည်း၊ သေတကောဝ၊ ဖြူသော အဆင်းရှိသည်
သာလျှင်တည်း၊ ဂါဝီ၊ နွားမသည်၊ ကဗရာဝါ၊ ပြောက်ကျားသောအဆင်း
ရှိသည်လည်း၊ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ရတ္တာဝါ၊ နိုသော-အဆင်း
ရှိသည်လည်း၊ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဝစ္ဆေသိ၊ သားဖြစ်သော
နွားငယ်သည်လည်း၊ တာဒိသောဝ၊ ထိုအမိနှင့်အတူ-ပြောက်ကျားသော
အဆင်း-နိုသောအဆင်း-ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ သရူပ
ဝစ္ဆာယ၊ တူသောသားငယ်ရှိသော နွားမ၏၊ သောဇေမဟာတိ၊ သော
ဇေမဟာဟူသည်ကား၊ သောရာဇာ၊ ထိုဘိဝိက်ခံသော-မင်းသည်၊ ဇံ၊
ဤသို့တိရစ္ဆာန်တို့ကို- သတ်ကြလေကုန်ဟူ၍၊ ဝဒေတိ၊ ဆို၏၊ ဝစ္ဆတရာ
တိ၊ ဝစ္ဆတရာဟူသည်ကား၊ တရုဏ ဝစ္ဆကဘာဝံ၊ နှုသောနွားငယ်၏
အံ့ဖြစ်ကို၊ အတိက္ကန္တာ၊ လွန်ကုန်သော၊ ပလဝ ဝစ္ဆာ၊ အားရှိသော-နွား
ငယ်တို့တည်း၊ ဝစ္ဆတမီသုပိ၊ ဝစ္ဆတမီဟူသော ဝန်တို့၌လည်း၊ ဇေသဝ
ဇေသဝဇေနယော၊ ဤသို့သော-နည်းကိုသာလျှင်၊ ဇေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပ
ရိဟိ၊ သတ္တာယာတိ၊ ပရိဟိ၊ သတ္တာယ ဟူသည်ကား၊ ပရိက္ခေပကရုဏတ္တာ
ယစေဝ၊ အရံကိုပြုခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ယဉ်တူမိယံ၊ ယုဇ်ပူဇော်ရာ မြေ
အရပ်၌၊ အတ္ထရုဏတ္တာယစ၊ ခင်းခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ သေသံ၊ ကြွင်း
သောစကားရပ်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသုတ်တို့၌၊
ဝိတ္တာရိတတ္တာ၊ ချွဲအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်
သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ကန္ဓရကသုတ်၏အပြီးတည်း၊ ပဌ
မံ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ကန္ဓရကသုတ္တံ၊ ကန္ဓရကသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။

၁-ဂဟပတိဝဂ်-၂-အဋ္ဌကနာဂရသုတ်။

ဇေဝံမေသုတာန္တိ၊ ဇေဝံမေသုတံအံစရှိသောသုတ်သည်။ အဋ္ဌကနာဂရသုတ္တံ၊ အဋ္ဌက-နာဂရသုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုအဋ္ဌက-နာဂရသုတ်၌၊ ဝေဠုဝဂါမကေတိ၊ ဝေဠုဝဂါမကေဟူသည်ကား၊ ဝေသာလိယ၊ ဝေသာလိပြည်၏၊ ဒက္ခိဏပဿေ၊ လက်ညာနံပါး၌၊ အစိဒ္ဓရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌၊ ဝေဠုဝဂါမကောနာမ၊ ဝေဠုဝအမည်ရှိသောရွာငယ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုဝေဠုဝ-ရွာငယ်ကို၊ ဂေါစရဂါမံ၊ ဆွမ်းခံရွာကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကံ၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဒသမေတိ၊ ဒသမေဟူသည်ကား၊ သေသိ၊ ထိုသူကြွယ်ကိုလည်း၊ ဇာတိဂေါတ္တဝသေနစေဝ၊ ဇာတ်-အနွယ်၏-အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ သာရပ္ပတ္တကုလဂဏနာယစ၊ များသောဥစ္စာနှစ်သို့ရောက်ခြင်း-များသောအမျိုး အရေအတွက်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒသမေ၊ ဆယ်ချမြောက်သော၊ ဌာနေ၊ အရာ၌၊ ဂဏိယတိ၊ ရေတွက်အပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုသူကြွယ်အား၊ ဒသမေတွေဝနာမံ၊ ဒသမဟူသော-အမည်သည်သာလျှင်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏၊ အဋ္ဌကနာဂရေတိ၊ အဋ္ဌက-နာဂရေဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌကနာဂရဝါသိ၊ အဋ္ဌကမြို့၌နေလေ့ရှိသော- သူကြွယ်တည်း။ ကုက္ကုဒ္ဓာရာမေတိ၊ ကုက္ကုဒ္ဓာရာမေဟူသည်ကား၊ ကုက္ကုဒ္ဓ သေဋ္ဌိနာ၊ ကုက္ကုဒ္ဓ သူဌေးသည်၊ ကာရိတော၊ ဆောက်လုပ်စေအပ်သော၊ အာရာမေ၊ အာရပ်တည်း။ တေနဘဂဝတော (ပ)အက္ခာတောတိဇ္ဈေ၊ တေနဘဂဝတော(ပ)အက္ခာတောဟူသောစဉ်ပါ၌၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ သင်္ခေပတ္ထော၊ အကုဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း။ ယောသောဘဂဝါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမတိံသ ပါရမိယော၊ အမျှသုံးဆယ်သော ပါရမီတို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်တော်မူ၍၊ သဗ္ဗကိလေသေ၊ အလုံးစုံသော-ကိလေသာတို့ကို၊ တဉ္စိတွာ၊ ဖျက်ဆီးတော်မူ၍၊ အနုတ္တရံ၊ အလွန်အကဲမရှိသော၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗောမိံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူ၏၊ တေသံ တေသံသတ္တာနံ၊ ထိုထိုသတ္တဝါတို့၏၊ အာသယာနူသယံ၊ အာသယာ-နူသယကို၊ အာသယာနူသယဉာဏေန၊ အာသယာနူသယဉာဏ်တော်ဖြင့်၊ ဇေနတာဇေနန္တေန၊ သိတော်မူသော၊ တေနဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟတ္ထတလေ၊ လက်ဝါးအပြင်၌၊ ဌပိတံ၊ ထားအပ်သော၊ အာမလဏံ ပိယ၊ ရှစ်ရှားသီးကဲ့သို့၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဧဗ္ဗယုဓမ္မံ၊ ဧဗ္ဗယုဓံတရားငါးပါးကို၊ သဗ္ဗ

၂၆ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ညတာနာဝရဏဉာဏန၊ သဗ္ဗညုတညာဏ် - အနာဝရဏဉာဏ်တော်ဖြင့်၊
 ပဿတာပဿန္တေန၊ မြင်တော်မူသော၊ အပိစ၊ တနည်းလည်း၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါ
 သာဒိဟိ၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါသညာဏ် - အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဇာနတာ၊ ဇာနန္တေန၊ သိ
 တော်မူသော၊ ဒိဗ္ဗေနက္ခန္ဓာ၊ ဒိဗ္ဗက္ခန္ဓာအဘိညာဉ်ဖြင့်၊ ပဿတာပဿန္တေန
 န၊ မြင်တော်မူသော၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာဟိ၊ ဝိဇ္ဇာတို့ဖြင့်၊ ဝါပန၊
 ထိုမှတပါး၊ ဆဟိ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အဘိညာဟိ၊ အဘိညာဉ်တို့ဖြင့်၊
 ဇာနတာ ဇာနန္တေန၊ သိတော်မူသော၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့၌၊
 အပ္ပဋိဟတေန၊ အပိတ်အပင်မရှိသော၊ သမန္တက္ခန္ဓာ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်
 တော်ဖြင့်၊ ပဿတာ ပဿန္တေန၊ မြင်တော်မူသော၊ သဗ္ဗဓမ္မ ဇာနနသ
 မတ္တာယ၊ ခပ်သိမ်းသော - တရားတို့ကိုသိခြင်းငှါ - စွမ်းနိုင်သော၊ ပညာယ၊
 သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ဖြင့်၊ ဇာနတာ ဇာနန္တေန၊ သိတော်မူသော၊ သဗ္ဗ
 သတ္တာနံ၊ ကြွင်းမဲ့ဥဿု - အလုံးစုံသော - သတ္တဝါတို့၏၊ ဝိသယံတိ
 တာနိ၊ ချက်စီဖြင့် - မြင်ကောင်းသော - အရာကိုလွန်ကုန်သော၊ တိရောကုဋ္ဌာ
 ဒိဝတာနိ၊ နံရံ၏တဘက်အစရှိသည်၌ - တည်ကုန်သော၊ ဌဝိတရူပါနိ၊ ထား
 အပ်သော - ရူပါရုံတို့ကို၊ အတိဝိသုဒ္ဓေန၊ အလွန်စင်ကြယ်စွာသော၊ မံသ
 စက္ခန္ဓာစ၊ မံသစက္ခန္ဓာဖြင့်လည်း၊ ပဿတာ ပဿန္တေန၊ မြင်တော်မူသော၊
 အတ္တဟိတ သာမိကာယ၊ ကိုယ်တော်၏ - အကျိုးကို - ပြီးစေတတ်သော၊
 သမာဓိပဒဋ္ဌာနာယ၊ သမာဓိလျှင် - နီးစွာသော အကြောင်းရှိသော၊ ပဋိဝေဓ
 ပညာယ၊ အရိယာမဂ် - ပညာဖြင့်၊ ဇာနတာ ဇာနန္တေန၊ သိတော်မူသော၊
 ပရဟိဟ သာမိကာယ၊ သူတပါးတို့၏ - အကျိုးစီးပွားကို - ပြီးစေတတ်
 သော၊ ကရုဏာ ပဒဋ္ဌာနာယ၊ ကရုဏာတော်လျှင် - နီးစွာသော အကြောင်း
 ရင်းရှိသော၊ ဒေသနာပညာယ၊ ဒေသနာတော် - ပညာတော်ဖြင့်၊ ပဿတာ
 ပဿန္တေန၊ မြင်တော်မူသော၊ အရိနံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော - ရန်သူ
 တို့ကို၊ ဟတတ္တာ၊ ဖျက်ဆီး - နှိပ်နင်းတော်မူသည်၏ - အဖြစ်ကြောင့် - ၎င်း၊
 ပစ္စယာဒိနံ၊ သင်္ကန်းအစရှိသော - ပစ္စည်းတို့၏၊ အရဟတ္တာ၊ ခံတော်မူထိုက်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အရဟတာ အရဟန္တေန၊ ပူဇော်အ
 ထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ သမ္မာ၊ မဘောက်မပြန်သော
 မဇ္ဈိမသမ္မာ၊ ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တလေးပါး - တရားတို့
 ကို၊ ဗုဒ္ဓတ္တာ၊ သိတော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ ခပ်သိမ်း
 သောတရားတို့ကို - သိတော်မူသော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အန္တရာယိကဓမ္မ၊
 ဈာန်မဂ်ဖိုလ်၏ - အန္တရာယိဖြစ်သောတရားတို့ကို၊ ဇာနတာ ဇာနန္တေန၊ သိ

တော်မူသော၊ နိယျာနိကဓမ္မ၊ ဝတ်မှထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သောတရားတို့ကို၊ ပဿတာပဿန္တေန၊ မြင်တော်မူသော၊ ကိလေသာနိနံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော-ရန်သူတို့ကို၊ ဟတတ္တာ၊ ပယ်ဖျောက်တော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အရဟတာ အရဟန္တေန၊ ပူဇော်အထူးကို-ခံတော်မူထိုက်သော၊ သာမံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်၊ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ ခပ်သိမ်းစသောတရားတို့၏၊ ဗုဒ္ဓတ္တာ၊ သိတော်မူတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို-သိတော်မူသော၊ တေနဘဂဝတာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသံဃံ၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ စတုဝေသာရဇ္ဇဝသေန၊ စတုဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်တော်၏အဖွဲ့အားဖြင့်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ထောမိတေန၊ ခြီးပွားအပ်သော-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အက္ခာတော၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေကာ၊ တခုသော၊ ဓမ္မော၊ တရားသည်၊ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိလေသလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ သင်္ခပတ္တော၊ အကျဉ်းတည်း။ ။

အဘိသင်္ခတန္တိ၊ အဘိသင်္ခတံဟူသည်ကား၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဥပ္ပါဒိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏၊ အဘိသဉ္ဇတယိတန္တိ၊ အဘိသဉ္ဇတယိတံဟူသည်ကား၊ စေတယိတံ၊ စေ့ဆော်အပ်၏၊ ပကပ္ပိတံ၊ အပြားအားဖြင့်-ပြုပြင်အပ်၏၊ သောတတ္ထပ္ပိတောတိ၊ သောတတ္ထပ္ပိတောဟူသည်ကား၊ သော၊ ထိုပဌမချာန်ကို-ဝိပဿနာရှုသော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တက္ခိံသမထ ဝိပဿနာဓမ္မော၊ ထိုသမထ-ဝိပဿနာတရား၌၊ ပြိုတော၊ တည်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မဗ္ဗရာဂေနဓမ္မနန္တိယာတိပဒန္တယေဟိ၊ ဓမ္မရာဂေနဓမ္မနန္တိယာဟူသောဝုဒ္ဓိနှစ်ချ်တို့ဖြင့်၊ သမထ ဝိပဿနာသု၊ သမထကမ္မဋ္ဌာန်း-ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၌၊ ဆန္ဒရာဂေါ၊ အားကြီးသော-ရာဂကို၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သမထ ဝိပဿနာသု၊ သမထကမ္မဋ္ဌာန်း-ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၌၊ သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဆန္ဒရာဂံ၊ အားကြီးသောရာဂကို၊ ပရိယာဒိယိတုံ၊ ကုန်စေခြင်းငှါ၊ သက္ကောန္တော၊ တတ်နိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ ဆန္ဒရာဂံ၊ အားကြီးသော-ရာဂကို၊ ပရိယာဒိယိတုံ၊ ကုန်စေခြင်းငှါ၊ သက္ကောန္တော၊ တတ်နိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနာဂါမိ၊ အနာဂါမ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သမထဝိပဿနာသု၊ သမထကမ္မဋ္ဌာန်း-ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၌၊ ဆန္ဒရာဂဿ၊ အားကြီးသော-ရာဂ၏၊ အပ္ပဟိနတ္တာ၊ မပယ်အပ်သေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ စတုတ္ထ

သုခစေတနာယ၊ စတုတ္ထသုခံနှင့်ယှဉ်သောနာနက္ခဏိကစေတနာကြောင့်၊
 သုဒ္ဓါဝါသေ၊ သုဒ္ဓါဝါသတံ၌၊ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်ရ၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
 စကားသည်၊ သမာနကထာ၊ အညီအညွတ်ဆိုကြသော-စကားတည်း။
 ပန၊ ဝိတဏှဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်၏-အယူကို-ဆိုပြီးအံ့။ ဝိတဏှဝါဒီ၊ ဝိတဏှဝါဒီ
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တေနေဝဓမ္မရာဂေနာတိ၊ တေနေဝဓမ္မရာဂေနဟူ၍၊ ဝစန
 တော၊ ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်၊ အကုသလေန၊ အကုသိုလ်-နာနက္ခဏိ
 က ကံကြောင့်၊ သုဒ္ဓါဝါသေ၊ သုဒ္ဓါဝါသတံ၌၊ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုဝိတဏှဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သုတ္တံ၊ ပါဠိကို၊ အာဟရ၊
 ဆောင်ပါဦးသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထုဗ္ဗော၊ ပရိဟာရဆံရာက-ဆိုအပ်၏။
 အဒ္ဓါ၊ မချွတ်၊ အညံ့၊ ဤတေနေဝ ဓမ္မရာဂေနဟူသော-ပါဠိမှတပါးသောပါ
 ဠိကို၊ အပဿန္တော၊ မတွေ့မမြင်နိုင်သောဝိတဏှဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣဒမေ
 ဝ၊ ဤတေနေဝဓမ္မရာဂေနဟူသောပါဠိကိုစင်၍၊ အာဟရိဿတိ၊ ဆောင်
 လတ္တံ့၊ တတော၊ ထိုနေဝံမှ၊ ကိံ ပန၊ အသို့နည်း၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤတေနေဝ ဓမ္မ
 ရာဂေန-ဟူသောပါဠိသည်၊ နေယျတ္တံ၊ နေယျတ္တပါဠိသော၊ နိတတ္တံ၊ နိတတ္တ
 ပါဠိသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထုဗ္ဗော၊ ဝိတဏှဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်ကဆိုအပ်၏။ အဒ္ဓါ၊
 မချွတ်၊ နိတတ္တန္တိ၊ နိတတ္တပါဠိဟူ၍၊ ဝက္ခတိ၊ ဆိုလတ္တံ့၊ တတော၊ ထိုနေဝံမှ၊
 ဧဝံသန္တော၊ ဤသို့နိတတ္တပါဠိ-ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အနာဂါမိ ဗလတ္ထိကေန၊
 အနာဂါမိဖိုလ်ကို-အလိုရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သမထဝိပဿနာသု၊ သမထ
 ကံမ္မဋ္ဌာန်းဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၌၊ ဆန္ဒရာဂေါ၊ အားကြီးသော-ဆန္ဒရာဂ
 ကို၊ ကမ္မတ္တဗ္ဗော၊ မဆွေစွာ-ပြုအပ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဆန္ဒရာဂေ၊
 အားကြီးသော-ရာဂကို၊ ဥပ္ပါဒိတော၊ ဖြစ်စေအပ်သည်ရှိသော်၊ အနာဂါမိ
 ဗလံ၊ အနာဂါမိဖိုလ်ကို၊ ပဋိဝိဒ္ဓံ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်
 လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထုဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏။ တံသုတ္တံ၊ ထိုငါအယူ၏-သက်သေ
 ဖြစ်သောသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ ငါဝိတဏှဝါဒီဖြစ်သော-ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ လဒ္ဓံ၊
 ရပေပြီ၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ ယံဝါတံဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြား
 ငြားသောပါဠိကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြသိ၏။ ဟိ၊ အနွယမှတပါး-ဗျုတ်ရိတ်ကိုဆိုပြီးအံ့။
 ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ကထေန္တေန၊ ဖြေလိုသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အာစရိယဿ၊
 သိကြားလိမ္မာသော-ဆရာ၏၊ သန္တိကော၊ အထံ၌၊ ဥပ္ပဟေတွာ၊ သင်အံ၍၊
 အတ္ထရသံ၊ နှစ်သက်အပ်သောအနက်သဘောကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈိတွာ၊ ထိုးထွင်း၍
 သိ၍၊ ကထေတုံ၊ ဟောခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဟိ၊ ဟုတ်မှန်သောအနက်ကို
 ပြပြီးအံ့၊ အကုသလေနဝါ၊ အကုသိုလ်ကြောင့်လည်း၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ရွာ၌၊ ပဋိသန္တိ

၂၈

နာမပဋိသန္ဓေ နေခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိမရှိ။ ကုသလေနဝါ။ ကုသိုလ်ကံ
 ကြောင့်လည်း။ အပါယော။ အပါယ်၌။ ပဋိသန္ဓိနာမ။ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမည်
 သည်။ နတ္ထိမရှိ။ ဟိသန္တံမှန်၏။ ဘဂဝတာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ
 ရဟန်းတို့။ လောဘဇန။ လောဘကြောင့်ဖြစ်သော။ ကမ္မေန။ ကံကြောင့်။ ဒေါ
 သဇန။ ဒေါသကြောင့်ဖြစ်သော။ ကမ္မေန။ ကံကြောင့်။ မောဟဇန။ မောဟ
 ကြောင့်ဖြစ်သော။ ကမ္မေန။ ကံကြောင့်။ ဒေဝါ။ နတ်တို့သည်။ နပညာယန္တိ။
 မထင်ကုန်။ မနွဲ့သာ။ လူတို့သည်။ နပညာယန္တိ။ မထင်ကုန်။ ဝါပန။ ထိုမှတ
 ပါး။ အညာဝိ။ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ယာကာမိ။ အလုံးစုံကုန်သော။ သု
 ဂတိယော။ သုဂတိသတ္တဝါတို့သည်။ နပညာယန္တိ။ မထင်ကုန်။ ဘိက္ခဝေ။
 ရဟန်းတို့။ အာထခေါ။ စင်စစ်သော်ကား။ လောဘဇန။ လောဘကြောင့်ဖြစ်
 သော။ ကမ္မေန။ ကံကြောင့်။ ဒေါသဇန။ ဒေါသကြောင့်ဖြစ်သော။ ကမ္မေန။
 ကံကြောင့်။ မောဟဇန။ မောဟကြောင့်ဖြစ်သော။ ကမ္မေန။ ကံကြောင့်။ နိရ
 ယော။ ငရဲသည်။ ပညာယတိ။ ထင်၏။ တိရုစ္ဆာနယောနိ။ တိရုစ္ဆာန၏အမျိုး
 သည်။ ပညာယတိ။ ထင်၏။ ပေတ္တိဝိသယော။ ပြိတ္တာတို့၏အရာသည်။ ပညာ
 ယတိ။ ထင်၏။ ဝါပန။ ထိုမှတပါး။ အညာဝိ။ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။
 ယာကာမိ။ အလုံးစုံကုန်သော။ ဒုဂ္ဂတိယော။ ဒုဂ္ဂတိကောယ်ဟု ဆိုအပ်သော
 ဒုဂ္ဂတိတို့သည်။ ပညာယန္တိ။ ထင်ကုန်၏။ ဣတိဇေတံဝစနံ။ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ။
 ဟောတော်မူအပ်၏။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ဝိတဏှဝါဒီ။ ဝိတဏှဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပညာ
 ပေတဗ္ဗော။ သိစေအပ်၏။ သစေသဉ္ဇာနာတိ။ အကယ်၍ဝိတဏှဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်
 သိသည်ဖြစ်အံ့။ သဉ္ဇာနာတု။ သိပစေ။ နောစေသဉ္ဇာနာတိ။ အကယ်၍မသိ
 နှိုင်းသည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ။ ဤသို့မသိနှိုင်းသည်ရှိသော်။ ဂစ္ဆေ။ သွားလေတော့။
 ဝိဟာရံ။ ကျောင်းတွင်းသို့။ ပဝိသိတွာ။ ဝင်၍။ ပါတောဝ။ စောစောကသာ
 လျှင်။ ယာဂူ။ ယာဂုကို။ ပိတိဟိ။ သောက်၍နေချေလော။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝတော။
 ဆို၍။ ဥယျောဇေတဗ္ဗော။ ဣတိလိုက်အပ်၏။ ပန။ ဝိတဏှဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်ကိုနှိုင်း
 နင်းအပ်သည်မှတပါး- ဤသုတ်၏အထူးကိုဆိုပြီးအံ့။ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ။ ဤအဋ္ဌ
 က နာဂရသုတ်၌။ သမထဝိပဿနာ။ သမထဝိပဿနာတို့ကို။ ကထိတာယ
 ထာစ။ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သကဲ့သို့လည်း။ ဧဝံတထာ။ ထိုအတူ။ မဟာ
 မာဂ္ဂုကျောဝါဒေဝိ။ မဟာမာလုကျောဝါဒသုတ်၌ လည်းကောင်း။ မဟာ
 သုတိပဋ္ဌာနေဝိ။ မဟာသုတိပဋ္ဌာနသုတ်၌လည်းကောင်း။ ကာယဂတာသ
 တိသုတ္တေဝိ။ ကာယဂတာသတိသုတ်၌လည်းကောင်း။ သမထ ဝိပဿနာ။
 သမထ ဝိပဿနာတို့ကို။ ကထိတာ။ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ တတ္ထံ။ ထို

နိဝိသိန္နိယသုတ္တံ အတ္ထကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ

သုတ်အပေါင်းတို့တွင်၊ ဣမသိသုတ္တံ၊ ဤအတ္ထက နာဂဓာတ်၌၊ သမထဝသေန၊ သမထ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဂစ္ဆတောပိ၊ မဂ်ဖိုလ်သို့-သွားသောသူအားလည်းကောင်း၊ ဝိပဿနာဝသေန၊ ဝိပဿနာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဂစ္ဆတောပိ၊ မဂ်ဖိုလ်သို့သွားသောသူအား လည်းကောင်း၊ သမထ ဓရမေဝ၊ သမထ ဓရသည်သာလျှင်၊ ဓရံ၊ အကြီးအမှူးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာမာလုက္ခာဝါဒေ၊ မဟာမာလုက္ခာဝါဒသုတ်၌၊ ဝိပဿနာဝ၊ ဝိပဿနာသည်သာလျှင်၊ ဓရံ၊ အကြီးအမှူးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ မဟာသတိပဋ္ဌာနံ၊ မဟာသတိ ပဋ္ဌာနသုတ်ကို၊ ဝိပဿနုတ္တရိနာမ၊ လွန်သောဝိပဿနာရှိသည်မည်သည်ကို၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏၊ ကာယဂတာသတိသုတ္တံ၊ ကာယဂတာ သတိသုတ်ကို၊ သမေယျတ္တရံ၊ လွန်သောသမထရှိသည်ကို၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အယံ ခေါဂဟပတိ(ပ) ဧကဓမ္မောအက္ခာတောတိ၊ အယံခေါဂဟပတိ(ပ)ဧကဓမ္မောအက္ခာတောဟူသည်ကား၊ ဧကဓမ္မံ၊ တခုသောတရားကို၊ ပုစ္ဆိတေန၊ မေးအပ်သော အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ အယမ္ပိဧကဓမ္မောတိ၊ အယမ္ပိဧကဓမ္မောဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆာဝသေန၊ ဒဿမ မည်သောဒါယကာ၏မေးလျှောက်သည်၏-အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကထိတတ္ထာ၊ ဖြေဆိုတော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧကောဒသ၊ တဆဲ့တပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာပိ၊ တရားတို့သည်လည်း၊ ဧကဓမ္မောနာမ၊ တခုတည်းသောတရားမည်သည်၊ ဇေတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိ၊ ထိုမှတပါး၊ မဟာသကုလုဒါယိသုတ္တံ၊ မဟာသကုလုဒါယိသုတ်၌၊ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဧကေနဝိသတိပုစ္ဆာနိ၊ တခုယုတ်နှစ်ဆယ့်သော-ပုစ္ဆာတို့သည်၊ ပဋိပဒါဝသေန၊ အကျင့်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဧကဓမ္မောနာမ၊ ဧကဓမ္မမည်သည်၊ ဇေတာနိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣဓ၊ ဤသုတ်၌၊ ဧကောဒသပုစ္ဆာဝသေန၊ တဆဲ့တပါးသော -ပုစ္ဆာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဧကဓမ္မောတိ၊ တခုသောတရားဟူ၍၊ အဿတာနိ၊ လာကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အမတုပ္ပတ္တိယဋ္ဌေန၊ နိဗ္ဗာန်၏အဖြစ်၏-အကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗာနိပိ၊ အလုံးစုံသော တဆဲ့တပါးသောတရားတို့ကိုလည်း၊ ဧကဓမ္မောတိပိ၊ တခုတည်းသောတရားဟူ၍လည်း၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။

နိမိမုခံဂဝေသန္တောတိ၊ နိမိမုခံဂဝေသန္တောဟူသည်ကား၊ နိမိ၊ ရွှေအိုးကို၊ ပရိယေသန္တော၊ ရှာဖွေသော-ဟောကျားသည်၊ သင်္ကိံဒေဝါတိ၊ သင်္ကိံဒေဝ ဟူသည်ကား၊ ဧကပယောဂေန၊ တကြိမ်သော လုံ့လဖြင့်၊ ပန၊ စောဒနာ သောနောပုဒ်ကို- ထုတ်၍ပြပြီးအံ့၊ ကထိ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊

ဧကပယောဂေနေဝ။ တကြိမ်သောလုံ လဖြင့်သာလျှင်။ ဧကာဒသန္တံ။ တဆဲ့
တလုံးကုန်သော၊ နိမိန့်။ ရွှေအိုးတို့ကို၊ အဓိဂမော၊ ရှုခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်
သနည်း။ ဣတိအပံ။ ဤသည်ကား။ ပုစ္ဆာ။ အမေးတည်း။ ဣဝေ၊ ဤလောက၌။
ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူသည်။ အရဉ္စေ၊ တော၌။ နိမိ၊ ရွှေအိုးကို။ ဂဝေသ
မာနော၊ ရှာသည်ဖြစ်၍။ စရတိ။ သွား၏။ တမေနံ တံဇေနံ ပုရိသံ။ ထိုဥစ္စာကို
ရှာဖွေသောယောက်ျားကို။ အညတရော၊ တင်ယောက်သော။ အတ္ထစရကော
အကျိုးစီးပွားကို-ကျင့်ကြံတတ်သောသူသည်။ ဒိသွာ၊ တွေ့မြင်၍။ တော၊ အို
အချင်း၊ ကံ။ အဘူပင်ကြောင့်၊ စရသိ၊ တော၌သွားသိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ပုစ္ဆတိ၊ ဆီး၍မေး၏။ သော၊ ထိုတော၌သွားသော-ယောက်ျားသည်။ ဇိဝိ
တပုတ္တိံ။ အသက်မွေးခြင်း၏-အကြောင်းဖြစ်သော-ဥစ္စာကို၊ ပရိယေသာ
မိ၊ အကျွန်ုပ်ရှာပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ခို၏။ ဣတရော၊ သူတပါးတို့၏အ
ကျိုးစီးပွားကိုရှာကြံတတ်သောသူသည်။ သမ္ပ၊ အချင်းယောက်ျား၊ တေနဟိ
ထိုသို့ဥစ္စာကိုရှာလိုတပြီးကား။ အာဂစ္ဆ၊ လာလတ်လော၊ ဧတံပါသာဏံ၊ ဤ
ကျောက်ကို၊ ပဝဇ္ဇေဟိ၊ လှိမ့်လိုက်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ခို၏။ သော၊
ထိုဥစ္စာကိုရှာသောယောက်ျားသည်။ တံ၊ ထိုကျောက်လုံးကို၊ ပဝဇ္ဇေတွာ၊
လှိမ့်၍၊ ဥပရူပရိ၊ အဆင့်ဆင့်၊ ဌဝိတာ၊ ထားအပ်ကုန်သော၊ ဧကာဒသကုန္တိ
ယောဝါ၊ တဆဲ့တလုံးသော-ရွှေအိုးတို့ကို၎င်း။ ကုန္တိ ယာကုန္တိ၊ အိုးအုံချင်း
ချင်း။ အာဟ၊ ထိ၍။ ဌိတာ၊ တညီကုန်သော၊ ဧကာဒသကုန္တိယောဝါ၊
တဆဲ့တလုံးသော-ရွှေအိုးတို့ကို၎င်း။ ပသေယျ၊ တွေ့မြင်ရာ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
ဧကပယောဂေနေဝ။ တကြိမ်သော-ပယောဂဖြင့်သာလျှင်။ ဧကာဒသန္တံ။ တ
ဆဲ့တလုံးကုန်သော၊ နိမိန့်။ ရွှေအိုးတို့ကို၊ အဓိဂမော၊ ရှုခြင်းသည်။ ဟောတိ။
ဖြစ်၏။ အာစရိယဓနံ ပရိယေသိဿန္တိတိ။ အာစရိယဓနံပရိယေသိဿန္တိ
ဟူသည်ကား။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချွဲဦးအုံ။ အညတိတ္ထိယာ၊ သာသနာတော်မှ
တပါးသော-အယူရှိကုန်သော-တိတ္ထိတို့သည်။ ယဿ၊ အကြင်ဆရာ၏။
သန္တိကေ၊ အသံ၌၊ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ ဥဂ္ဂဗျန္တိ၊ သင်ကြကုန်၏။ တဿ၊
ထိုဆရာအား၊ သိပ္ပုဂ္ဂဟဏတော၊ အတတ်ကိုသင်သည်မှ၊ ပုရေဝါ၊ ရှေး၌
လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆာဝါ၊ နောက်၌လည်းကောင်း။ အန္တရန္တရာဝါ၊ အကြား
အကြား၌လည်းကောင်း။ ဂေဟတော၊ မိမိအိမ်မှ၊ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို၊ နိဟရိတွာ၊
ထုတ်၍၊ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို၊ ဒေန္တိ၊ ပေးကုန်၏။ ယေသံ၊ အကြင်တပည့်တို့အား။
ဂေဟေ၊ အိမ်၌၊ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တေ၊ ထိုဥစ္စာမရှိသောတပည့်
တို့သည်။ ဥာတိသာဘာဂတော၊ အဆွေတော်သောသူ-သဘောတူသော

၃၂ မဏိပပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

သူတို့၏အထံမှ၊ ပရိယေသန္တိ၊ ရှာဖွေ၍ပေးကြကုန်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်း
အရာဖြင့်၊ အလဘမာနာ၊ မရနိုင်ကုန်သောတပည့်တို့သည်။ ဘိက္ခုမ္ဘိ၊ ထမင်း
ကိုလည်း။ စရိတွာ၊ ရှာဖွေခြင်းငှါသွားလာ၍။ ဒေန္တိယေဝ၊ ပေးကြကုန်သည်
သာလျှင်တည်း။ တံ၊ ထိုသို့ပေးကြရသည်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဧတံဝစနံ၊
ဤအာစရိယဇနံပရိယေသိသန္တိ ဟူသောစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်
မူအပ်၏။ ကိံမင်္ဂံပနာဟန္တိ၊ ကိံမင်္ဂံပနာဟံ ဟူသည်ကား။ ဗာဟိရကာ၊
သာသနာတော်မှတပါး-ဖြစ်ကုန်သောသူတို့သည်။ အနိယျာနိကော၊ ဝတ်မှ
ထွက်မြောက်ကြောင်းမဟုတ်သော။ သာသနေပိ၊ သာသနာတော်၌လည်း
သိပ္ပမတ္တဒါယကဿ၊ အတတ်မျှကို-ပေးတတ်သောသူအား။ ခနံဥက္ခာကို။
တာဝပရိယေသန္တိ၊ ရှာဖွေ၍-ပေးကြကုန်သေး၏ရှင်။ အဟံပန၊ ငါဒသမ
မည်သော-ဒါယကာမှာမူကား။ ဧဝံဝိဓေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ နိယျာနိက
သာသနေ၊ ဝရ်ဆင်းရဲမှ-ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော-သာသနာတော်၌။
ဧကဒသဝိဓံ၊ တဆွဲတပါး-အပြားရှိသော။ အမဏုပ္ပတ္တိပဋိပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ဖြစ်
ခြင်း၏-အကြောင်းဖြစ်သော-အကျင့်ကို။ ဒေသေန္တိဿ၊ ဟောတတ်သော
အာစရိယဿ၊ ဆရာဖြစ်သောအရှင်အာနန္ဒာအား။ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကိံ
နကရိဿာမိ၊ အဘယ်မှာငါမပြုဘဲနေအံ့နည်း။ ကရိဿာမိယေဝ၊ မချွတ်
ပြုအံ့သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ပစ္စေကဒုဿယုဂေန
အန္တောဒေသိတိ၊ ပစ္စေကဒုဿယုဂေနအန္တောဒေသိ ဟူသည်ကား။ ဧက
ဓမ္မကဿ၊ တပါးတပါးသော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။ ဧကေကံဒုဿယု
ဂံ၊ တစ်စုံတစ်ရာသော-သင်္ကန်းလျှာ-ပုခိုးကို။ အဒါဘိ၊ လှူ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ပန၊ ဆိုဘွယ်အထူးကိုဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊
ဤဒုဿယုဂေန အန္တောဒေသိဟူသော ပါဠိ၌၊ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိ
သော-အန္တောဒေသိဟူသော-စကားသည်။ ‘သမုဒါစာရေဝစနံ၊ လောက၌
ပြောဆိုကြသော-စကားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အန္တော
ဒေသိတိ၊ အန္တောဒေသိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ပဉ္စသတဝိဟာရန္တိ၊ ပဉ္စသ
တဝိဟာရံဟူသည်ကား။ ပဉ္စသတတ္ထနိကံ၊ ငါးရာထိုက်သော။ ပဏ္ဏသာလံ၊
သစ်ရွက်မီးသောကျောင်းကို။ ကာရေသိ၊ ဆောင်လုပ်စေ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားရပ်
သည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌။ ဥက္ခာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊
ဤသည်လျှင်-အဋ္ဌကနိဂရသုတ်၏အပြီးတည်း။ ‘ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြှောက်သော။
‘အဋ္ဌကနာဂရသုတ္တံ၊ အဋ္ဌကနာဂရသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိယံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဂဟပတိဝဂ်-၃-သေခသုတ်။

ဧဝံမေသုတုန္တိ။ ဧဝံမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်။ သေခသုတ္တံ။ သေခသုတ်တည်း။ တတ္ထ။ ထိုသေခသုတ်၌။ နဝံသန္ဓာဂါရန္တိ။ နဝံသန္ဓာဂါရံဟူသည်ကား။ အရနာ။ ယခုပင်။ ကာရိတံ။ ဆောက်လုပ်စေအပ်သော။ သန္ဓာဂါရံ။ လွှတ်တည်း။ ဧကော။ တခုသော။ မဟာသုဿာ။ စရပ်ကြီးတည်း။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ။ ထိုစကားကို အကုယ်ချဲ့၍ဆိုပြီးအံ့။ ဥယျာဂ ကာလာဒိသု။ စစ်ထွက်သောအခါ အစရှိသည်တို့၌။ ရာဇာဋီနာ။ မင်းတို့သည်။ တတ္ထ။ ထိုလွှတ်၌။ ဌတွာ။ တည်ကြကုန်၍။ ဧတ္တကာ။ ဤမျှလောက်ကုန်သော-မိုလ်ခြေတို့သည်။ ပုရတော။ ၅၅။ ဂန္ထန္တိ။ သွားလေကုန်။ ဧတ္တကာ။ ဤမျှလောက်ကုန်သော-မိုလ်ခြေတို့သည် ပစ္ဆိမာ။ နေဝံမှ။ ဂန္ထန္တိ။ သွားလေကုန်။ ဧတ္တကာ။ ဤမျှလောက်ကုန်သော-မိုလ်ခြေတို့သည်။ ဥဘောဟိ။ နှစ်ဘက်ကုန်သော။ ပဿဟိ။ ဝဲယာတို့မှ။ ဂန္ထန္တိ။ သွားလေကုန်။ ဧတ္တကာ။ ဤမျှလောက်ကုန်သော-ဆင်စီးသူရဲတို့သည်။ ဟတ္ထိသု။ ဆင်တို့၌။ အဘိရူဟန္တိ။ တက်စီးကြလေကုန်။ ဧတ္တကာ။ ဤမျှလောက်ကုန်သောမြင်းစီးသူရဲတို့သည်။ အဿသု။ မြင်းတို့၌။ အဘိရူဟန္တိ။ တက်စီးကြလေကုန်။ ဧတ္တကာ။ ဤမျှလောက်ကုန်သော-ရထားစီးသူရဲတို့သည်။ ရထေသု။ ရထားတို့၌။ တိဋ္ဌန္တိ။ တည်ကြလေကုန်။ ဣတိဧဝံ။ ဤသို့။ သန္ဓံ။ အစေ့အစပ်ကို။ ကရောန္တိ။ ပြုကုန်၏။ မရိယာဒံ။ အပိုင်းအခြားကို။ ဗန္ဓန္တိ။ ခွဲကြကုန်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ တံဌာနံ။ ထိုလွှတ်အရပ်ကို။ သန္ဓာဂါရန္တိ။ သန္ဓာဂါရံဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။ ဆိုအပ်၏။ ဝေတနည်းလည်း။ ဥယျာဂဌာနတော။ စစ်ချီရာအရပ်မှ။ အာဂတိံ။ ပြန်ခဲ့ကြကုန်၍။ ယာဝ။ အကြင်မျှလောက်သော-ကာလပတ်လုံး။ ဂေဟေသု။ အိမ်တို့၌။ အလ္လဂေါမယ ပရိဘဏ္ဍာဒိနိ။ ပိုသောနွားချေးတို့ဖြင့်-အပြေအပြစ်ပြုခြင်း-အစံရှိသည်တို့ကို။ ကရောန္တိ။ ပြုကြကုန်သေး၏။ ကာဝ။ ထိုမျှလောက်-မပြီးသေးသ၍-ကာလပတ်လုံး။ နွေတိဏိဒိဝဿာနိ။ နှစ်ရက်-သုံးရက်တို့-ပတ်လုံး။ ဧတရာဇာနော။ ထိုစစ်မှပြန်ခဲ့သောမင်းတို့သည်။ တတ္ထ။ ထိုစရပ်၌။ သန္တိမ္မန္တိ။ အပင်အပန်းဖြေ၍နေကြကုန်၏။ ဣတိတသ္မာပိ။ ထိုကြောင့်လည်း။ သန္ဓာဂါရံ။ လွှတ်မည်၏။ တေသံရာဇုနံ။ ထိုသာကီဝင်မင်းတို့၏။ သဟ။ တပေါင်းတည်း။ ရဝေ။ ကြ၍။ အတ္ထာနုသာသနံ။ အကျိုးစီးပွားကို-ဆုံးမရာဖြစ်သော။ အဂါရံ။ အိမ်တည်း။ ဣတိ။ တသ္မာပိ။ ထိုကြောင့်လည်း။ သန္ဓာဂါရံ။ လွှတ်မည်၏။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ တေ။

၂၂

ထိုအကျိုးစီးပွားကို-ဆုံးမသောမင်းတို့သည်၊ ဂဏရာဇာနော၊ ပေါင်းဆုံကြ
သောမင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နကိစ္စံ၊
ပေါ်ပေါက်လာသောပြဿနာကို၊ ဧကဿ၊ တယောက်၏၊ ဝရသန၊ အလို
အားဖြင့်၊ နဆိန္ဒတိ၊ မပြတ်၊ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော-မင်းတို့၏၊ သန္ဓေ၊
အလိုတူသောအမှတ်ကို၊ လဒ္ဓ၊ ရခြင်းငှါ၊ ဝရတိ၊ သင့်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော-မင်းတို့သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုစရပ်ကြီး၌၊ သန္နိပတိတွာ
ရဝေးကြကုန်၍၊ အနုသာသန္တိ၊ ဆုံးမကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သဟ
အတ္တာနုသာသနံ၊ အဂါရန္တိ၊ ဝိသန္ဓာဂါရန္တိ၊ သဟအတ္တာနုသာသနံအဂါ
ရန္တိ၊ ဝိသန္ဓာဂါရံဟူ၍၊ မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊
ပန၊ တနည်းပြဦးအံ့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဧတေ၊ ဤမင်းတို့သည်၊ တတ္ထ၊
ထိုစရပ်ကြီး၌၊ သန္နိပတိတွာ၊ ရဝေးကြကုန်၍၊ ဣမသ္မိံ၊ ကာလေ၊ ဤအခါ၌၊
ကသိတံ၊ ထွန်ခြင်းငှါ၊ ဝရတိ၊ သင့်၏၊ ဣမသ္မိံ၊ ကာလေ၊ ဤအခါ၌၊ ဝပ္ပိတံ၊
စိုက်ပျိုးခြင်းငှါ၊ ဝရတိ၊ သင့်၏၊ ဣတိ၊ ဧဝမာဗိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန
နည်းဖြင့်၊ စာရာဝါသကိစ္စာနိ၊ လူတို့၏-ကိစ္စတို့ကို၊ သံမန္တယန္တိ၊ တိုင်ပင်
ဆွေးနွေးကြကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ခဗ္ဗါဝဆိဒ္ဓံ၊ အပြတ်ပြတ်-အ
ပေါက်ပေါက်ရှိသော၊ စာရာဝါသံ၊ လူတို့၏ကိစ္စကို၊ တတ္ထ၊ ထိုစရပ်ကြီး၌၊
သန္တရန္တိ၊ တိုင်ပင်ကုန်သည်၏-အစွမ်း အားဖြင့်-တည်ကြကုန်၏၊ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ သန္ဓာဂါရံ၊ လွှတ်မည်၏၊ အဓိရကစရိတံ၊ ဟော
တိတိ၊ အဓိရကစရိတံ ဟောတိဟူသည်ကား၊ ကဋ္ဌကမ္မ သိလာကမ္မ မိတ္တ
ကမ္မာဒိဝသေန၊ သစ်အမှု- ကျောက်အမှု-ပန်းချီအမှု အစရှိသည်တို့၏အ
စွမ်းအားဖြင့်၊ သုသန္တိတံ၊ ကောင်းစွာစီရင်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝဝိမာနံ၊ ဝိယ
နတ်ဗိမာန်ကဲ့သို့၊ အရုနာ၊ ယခုပင်၊ နိဋ္ဌာပိတံ၊ ပြီးစေအပ်၏၊ သမဏေန၊ ဝါတိ
ဧတ္ထ၊ သမဏေန၊ ဝါဟူသော ဤပါဌ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဗာရဝတ္ထု၊ ပရိဂ္ဂဟကာလေယေဝ၊ လွှတ်
၏ ဆောက်လုပ်ရာ-မြေအရပ်ကို-သိမ်းဆည်းသော-အခါ၌သာလျှင်၊ ဒေ
ဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏၊ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို၊ ဂ
ဏ္ဌန္တိ၊ သိမ်းယူကြကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒေဝေန၊ ဝါတိ၊ ဒေဝေန၊ ဝါ
ဟူ၍၊ အဝတွာ၊ ဟောတော်မူတဲ့၊ သမဏေန၊ ဝါ ဗြာဟ္မဏေန၊ ဝါ ဇောနဗိ
ဝါ မနုဿဘူတေန၊ ဝါ သမဏေန၊ ဝါ ဗြာဟ္မဏေန၊ ဝါ ကေနဗိဝါ မနုဿ
ဘူတေနဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

ယေနာဂါတေနုပသကံမိ သူတိ၊ ယေနာဂါ တေနုပသကံမိ သု
ဟူသညကား။ သန္ဓာဂါရံ၊ လွှတ်ကြီးသည်။ နိဗ္ဗိတံ။ ပြီးပြီ။ ဣဟိဇ္ဇဒံဝစနံ။
ဤသို့သောစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဂန္ထာမာယံသွားကြကုန်အံ့နံ။ ထိုလွှတ်
ကြီးကို၊ ပသယိဿာမ၊ ရှုကြကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဂတံ၊ သွား၍၊
ဒွါရကောဋ္ဌကတော၊ တံခါးမုတ်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောအ
ဆောက်အဦးကို၊ ဩလောကတွာ၊ ကြည့်၍၊ ဣဒံသန္ဓာဂါရံ၊ ဤလွှတ်ကြီး
သည်၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ မနောရမံ၊ နှလုံးပွေ့လျော်ငွယ်လည်းရှိ၏။
သသိရိတံ၊ အသရေလည်းရှိ၏၊ ကေန၊ အတပင်သူသည်၊ ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။
ပရိဘုတ္တံ၊ သုံးဆောင်အပ်သည်ရှိသော်၊ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ဒိဃာရတ္တံ၊
ရှည်မြင့်စွာသော-ကာလပတ်သုံး၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်း
သာခြင်းငှါ၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တတွာ၊ ကြံ၍၊ အမှာကံ၊
ငါတို့၏၊ ဥာတိသေဋ္ဌဿ၊ မြတ်သောအဆွေအမျိုးအား။ ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။
ဒိယျမာနေဝိ၊ ဣအပ်သော်လည်း၊ သတ္ထုနေဝ၊ မြတ်စွာဘုရားအားသာ
လျှင်၊ အနုစ္စဝိကံ၊ လျောက်ပတ်၏။ ဒက္ခိဏေယျဝသေန၊ မြတ်သောအလှူ
ခံပုဂ္ဂိုလ်၏-အတွင်းအားဖြင့်၊ ဒိယျမာနေဝိ၊ ဣအပ်သော်လည်း၊ သတ္ထုနေဝ
၊ မြတ်စွာဘုရားအားသာလျှင်၊ အနုစ္စဝိကံ၊ လျောက်ပတ်၏။ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပရိဘုဉ္ဇာပေဿာမ၊
ငါတို့သုံးဆောင်စေကုန်ဦးအံ့၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်း၏၊ အာဂ
မနံ၊ လာခြင်းကို၊ ကရိဿာမ၊ ငါတို့ပြုကုန်အံ့၊ ဘိက္ခုသံဃေ၊ ရဟန်းအ
ပေါင်းသည်။ အာဂတေ၊ လာလတ်သည်ရှိသော်၊ တေပိဋကံ၊ ဓိဋကတ်
သုံးပုံဟု ဆိုအပ်သော၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ဘုရားစကားတော်သည်။ အာဂတမေ
ဝ၊ လာသည်သာလျှင်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရား
ကို၊ တိယာမရုတ္တိံ၊ ညဉ့်သုံးယံပတ်သုံး၊ အမှာကံ၊ ငါတို့အား၊ ဓမ္မကထံ၊
တရားစကားကို၊ ကထာပေဿာမ၊ ဟောတော်မူစေကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့
ဟောတော်မူစေသည်ရှိသော်၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ရတနေဟိ၊ ရတနာ
တို့သည်၊ ပရိဘုတ္တံ၊ သုံးဆောင်ပြီးသော-လွှတ်ကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ပစ္ဆာ
နောတ်၌၊ ပရိဘုဉ္ဇိဿာမ၊ သုံးဆောင်ကုန်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ သုံးဆောင်ရကုန်
သည်ရှိသော်၊ နော၊ ငါတို့အား၊ ဒိဃာရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောနေညဉ့်ပတ်သုံး၊
ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဥပသကံမိ သု၊ ကုတ်
ကြကုန်၏၊ ယေနသန္ဓာဂါရံတေနုပသကံမိ သူတိ၊ ယေနသန္ဓာဂါရံတေနုပ

၃၆ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

သကံမိ'သုဟူသည်ကား၊ ကိရိပိတ္ထာရေမိ၊ အဆင့်စကားကိုအကျယ်ခွဲ၍
 ဆိုဦးအံ့၊ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌၊ သန္ဓာဂါရံ၊ ယွတ်ကို၊ ရေဇကုလသနံ၊ မင်းမျိုးတို့
 ၏၊ ဒဿနတ္ထာယ၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှါ၊ ဒေဝဝိမာနံဝိယ၊ နတ်၏ဗိမာန်ကဲ့သို့၊ သု
 သဇ္ဇိတံ၊ ကောင်းစွာစီရင်အပ်သည်၊ သုပ္ပဋိဇဉ်တံ၊ ကောင်းစွာသုတ်သင်
 အပ်သည်၊ ဘိက္ခုနာပိဟောတိ၊ အကယ်၍ကားဖြစ်၏ရှင်၊ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့
 ပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ ဗုဒ္ဓါရဟံ၊ အုရားအားထိုက်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အ
 ပညတ္တံ၊ မခင်းရသေး၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဗုဒ္ဓါနာမ၊ ဘုရားတို့မည်သည်ကား၊
 အရညဇ္ဈာသယာ၊ တောကိုသာ-အလိုရှိတော်မူကုန်၏၊ အရညာရာမာ၊
 တော၌သာ-မွေ့လျော်တော်မူကုန်၏၊ အန္တောဂါမေ၊ ရွာဟွင်း၌၊ ဝသေယျူ
 ဝါ၊ နေမူလည်းနေတော်မူကုန်ရာ၏၊ နောဝသေယျူဝါ၊ မနေမူလည်းမနေ
 ကုန်ရာ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ မနံ၊ စိတ်တော်
 ကို၊ ဇာနိတွာဝ၊ သိ၍သာလျှင်၊ ပညာပေဿမမေ၊ မင်းကြံကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ တေ၊ ထိုသာကီဝင်မင်းတို့သည်၊ တဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘု
 ရားသို့၊ ဥပသကံမိ'သု၊ ကပ်ကြကုန်၏၊ ဣဒါနိပန၊ ယခုအခါ၌ကား၊ မနံ၊
 စိတ်တော်ကို၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ ပညာပေတုကာမာ၊ ခင်းခြင်းငှါအလိုရှိကုန်
 သော-သာကီဝင်မင်းတို့သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ သန္ဓာဂါရံ၊ ယွတ်
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ'သု၊ ကပ်ကြကုန်၏။ ။

သဗ္ဗသန္တရိ သန္တတံ သန္ဓာဂါရံ သန္တရိတွာတိ၊ သဗ္ဗသန္တရိ သန္တတံ
 သန္ဓာဂါရံသန္တရိတွာ ဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအား
 ဖြင့်၊ သန္တတေ၊ ခင်းအပ်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗမေဝ၊ အလုံးစုံသောယွတ်ကို
 သာလျှင်၊ သန္တတံ၊ ခင်းအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအခြင်း
 အရာအားဖြင့်၊ တံ၊ ထိုယွတ်ကို၊ သန္တရာပေတွာ၊ ခင်းစေ၍၊ သဗ္ဗပဌမံ၊ ခပ်
 သိမ်းကုန်သော-အခင်းတို့၏ရှေးဦးစွာ၊ ဂေါမယံနာမ၊ နွားချေးမည်သည်၊
 သဗ္ဗမင်္ဂလေသု၊ အလုံးစုံသော-မင်္ဂလာတို့၌၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်လျော်၏၊ ဣတိမန
 သိကတွာ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ သုခပရိကမ္ပကတစ္စ၊ အင်္ဂတေဖြင့်-အပြေ
 အပြစ်ပြုအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဘူမိံ၊ မြေကို၊ အလ္လဂေါမယေန၊ ကြည်
 လင်-မိစွတ်သောနွားချေးရည်ဖြင့်၊ ဩဂုဇ္ဈာပေတွာ၊ သုတ်စေ၍၊ ပရိသုက္ခ
 ဘာဝံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ-ခြောက်သွေ့သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ယ
 ထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သုက္ခာပိယမာနေ၊ ခြောက်စေ
 အပ်သည်ရှိသော်၊ အဏ္ဏန္တဌာနေ၊ နင်းရာအရပ်၌၊ ပဒံ၊ ခြေရာသည်၊ နပညာ
 ယတိ၊ မထင်၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်းစေ၍

စတုဇာတိယဂန္ဓေဟိ၊ နံသာမျိုးလေးပါးတို့ဖြင့်၊ လိမ္မာပေတွာ။ လိမ်းကျစေ
 ချ၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ နာနာဝဇ္ဇေ၊ အထူးထူးသော-အဆင်းရှိကုန်သော၊
 ကဋ္ဌသာရဏေ၊ ဖျာ-သင်ဖြူးတို့ကို၊ သန္တရိတွံ၊ ခင်း၍၊ တေသံ၊ ထိုဖျာ
 သင်ဖြူးတို့၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ မဟာပိဋိက ကောဇဝေ၊ ဆင်၏ကျောက်
 ကုန်း၌-ခင်းသော-ကော်ဇောကြီးတို့ကို၊ အာဒိ၊ ကတွာ၊ အစပြု၍၊ ဟတ္ထတ္ထ
 ရဏ၊ အသာတ္ထရဏ၊ သိဟတ္ထရဏ၊ ဗျတ္တတ္ထရဏ၊ စန္ဒတ္ထရဏ၊ သူရိယတ္ထရဏ၊
 ဗိတ္တတ္ထရဏ၊ အိန္ဒြိယတ္ထရဏ၊ အာဒိ၊ ဆင်ရုပ်ရှိသောအခင်း-မြင်းရုပ်ရှိသောအခင်း- ခြင်္သေ့
 ရုပ်ရှိသောအခင်း-ကျားရုပ်ရှိသောအခင်း- လှေရုပ်ရှိသောအခင်း-နေရုပ်
 ရှိသောအခင်း-ခြူးပန်း-ခြူးခွယ်တို့ဖြင့်-ဆန်းကြယ်သောအခင်းအစရှိကုန်
 သော၊ နာနာဝဇ္ဇေဟိ၊ အထူးထူးသော-အဆင်းရှိကုန်သော၊ အတ္ထရဏေ
 ဟိ၊ အခင်းတို့ဖြင့်၊ သန္တရိတဗ္ဗကယုတ္တံ၊ ခင်းအပ်သည်နှင့် ယှဉ်သော၊
 သဗ္ဗောကာသံ၊ အလုံးစုံသော၊ အရပ်တို့ကို၊ သန္တရာပေသံ၊ ခင်းစေကြ
 ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗသန္တရိ သန္တတံ သန္တာဂါရံ သန္တရိတွာ
 တိ၊ သဗ္ဗသန္တရိ သန္တတံ သန္တာဂါရံ သန္တရိတွာဟူ၍၊ ဂတ္တံ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏။

အာသနာနိပညာပေတွာတိ၊ အာသနာနိပညာပေတွာဟူသည်ကား၊ မဇ္ဈ
 ဌာနေ၊ အလယ်အရပ်၌၊ တာဝ၊ ခပ်သိမ်းသောအခင်းတို့၏၊ ဧရေဠိဦးစွာ၊ မင်္ဂ
 လတ္ထန္တံ၊ မင်္ဂလာရှိသော-တိုင်ကို၊ နိဿာယ၊ မြီ၍၊ မဟာရဟံ၊ မြတ်သော
 သူတို့အား-နေခြင်းငှါထိုက်သော၊ ဗုဒ္ဓါသနံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏နေရာတော်ကို
 ပညာပေတွာ၊ ခင်းစေ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအခင်း၏-အထက်၌၊ ယံယံပစ္စတ္ထရဏံ၊
 အကြင်အကြင်-အပေါ်အခင်းသည်၊ မုရုကဉ္စ၊ နူးလည်းနူးညံ့၏၊ မနောရမဉ္စ၊
 နှလုံးလည်း-မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိ၏၊ တံတံပစ္စတ္ထရဏံ၊ ထိုထိုအပေါ်အခင်းကို၊
 ပစ္စတ္ထရိတွာ၊ အပေါ်၌ခင်း၍၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အတ္တာယ၊ အ
 ကျိုးငှါ၊ ဥတတောလောဟိတကံ၊ နှစ်ဘက်တွေးတွေးနိုင်သော၊ မနုညဒဿ
 နံ၊ နှစ်သက်ဘွယ်-မြင်ရသော၊ ဥပခာနံ၊ မှီအုံးကြီးကို၊ ဥပဒဟိတွာ၊ အနီး၌
 ထား၍၊ ဥပရိ၊ နေရာတော်၏-အထက်၌၊ သုဝဏ္ဏရဇက တာရကပိမိတ္တံ၊
 ရွှေကြယ်-ငွေကြယ်တို့ဖြင့်-ဆန်းကြယ်သော၊ ဝိတာနံ၊ ဗိတာနံကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊
 ဆွဲ၍၊ ဂန္ဓဒါမ ဗုပ္ပဒါမ ပတ္တဒါမ၊ အိဟိ၊ နံသာဆိုင်း-ပန်းဆိုင်း-ပန်းညှိရွက်
 ဆိုင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အလင်္ကာရိတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍၊ သမန္တာ၊ ထက်
 ဝန်းကျင်မှ၊ ဒွါဒသဟတ္ထဌာနေ၊ တဆဲ့နှစ်တောင်ရှိသော-အရပ်၌၊ ဗုပ္ပဇာလံ၊
 ပန်ကွန်ယက်ကို၊ ကရိတွာ၊ ရံသည်ကိုပြု၍၊ တိ၊ သဟတ္ထမတ္တံ၊ အတောင်

၃၀ မန္တိမပဏ္ဍိတသဒ္ဓကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

သုံးဆယ်မျှလောက်သော၊ ဌာနံ၊ အရပ်ကို၊ ပဋိ သာဏိယာ၊ တင်းထိပ်အရံ
 ဖြင့်၊ ပရိက္ခိပါပေတွာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှကာစေ၍၊ ပဋိမာဘိတ္တိံ၊ အနောက်
 နံရံကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်း၏၊ အတ္ထာယ၊ အ
 ကျိုး၌၊ ပလ္လကံ ပိဋ္ဌ အပဿယပိဋ္ဌ မုဏ္ဍပိဋ္ဌာနိ၊ ပလ္လင်သဏ္ဌာန်ပြုအပ်သော
 အင်းပျဉ်- ကာကဲပျဉ်ရှိသော အင်းပျဉ်-တကဲပျဉ်မရှိသောဦးပြည်းသော
 အင်းပျဉ်တို့ကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်းစေ၍၊ ဥပရိ၊ အခင်း၏-အထက်၌၊ သေတ
 ပစ္စတ္တရုဏေဟိ၊ ဖြူသောအပေါ်လွှမ်း-အခင်းတို့ဖြင့်၊ ပစ္စတ္တရာပေတွာ၊ အ
 ပေါ်၌ခင်းစေ၍၊ ပါမိနဘိတ္တိံ၊ အရှေ့နံရံကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ အတ္တနောအတ္တ
 နော၊ မိမိ မိမိဟုဆိုအပ်သော-သာကိဝင်မင်းတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး၌၊
 မဟာဝိဗ္ဗိက ကောဇဝေ၊ ဆင်ကျောက်ကုန်း၌ခင်းသော-ကောဇောကြီးတို့
 ကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်းစေ၍၊ ဟံသလောမာဒိပူရိတာနိ၊ ဟင်္သာမွေးစသည်
 တို့ဖြင့်ပြည့်ကုန်သော၊ ဥပဓ္ဌာနာနိ၊ ခေါင်းအုံးတို့ကို၊ ဌပါပေသုံ၊ ထားစေ
 ကုန်၏၊ ကိံ မနသိကတွာ၊ အတယ်သို့နှလုံးသွင်း၍၊ ဌပါပေသုံ၊ ထားစေကုန်
 သနည်းဟူမူကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ထားစေကုန်သည်ရှိသော်၊ အကိလမ မာနာ၊
 မပင်ပန်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ တညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သု
 ဏိဿာမ၊ ငါတို့နာခွင်ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ မနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ ဌပါ
 ပေသုံ၊ ထားစေကုန်၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့ခင်းသည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အာသနာ
 နိပညာပေတွာတိ၊ အာသနာနိ ပညာပေတွာဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

ဥဒကမဏိကန္တိ၊ ဥဒကမဏိကံဟူသည်ကား၊ မဟာကုန္တိကံ၊ ကြီး
 သေအုန်ရှိသော၊ ဥဒကစာဓိ၊ ရေအိုးစရည်းကြီးကို၊ ဥပဋ္ဌာပေတွာတိ၊ ဥပ
 ဋ္ဌာပေတွာဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပတိဋ္ဌာပိတာ၊ တည်ထားအပ်သည်ရှိ
 သော်၊ ဘဂဝါစ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊
 ရဟန်းအပေါင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နေပုဂ္ဂလံ၊ နှစ်ဦးသော
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ယထာရူပိယာ၊ အလိုအားလျော်သဖြင့်၊ ဟတ္ထေဝါ၊ လက်
 တော်တို့ကိုလည်း၊ ခေါပိဿန္တိ၊ ဆေးတော်မူကြကုန်လတ္တံ့၊ ပါဒေဝါ၊ ခြေ
 တော်တို့ကိုလည်း၊ ခေါပိဿန္တိ၊ ဆေးတော်မူကြကုန်လတ္တံ့၊ မုခံဝါ၊ ခံတွင်း
 တော်ကိုလည်း၊ ဝိက္ခာလေဿန္တိ၊ လုပ်ကြဉ်းတော်မူကြကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ
 မနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ တေသုတေသုဋ္ဌာနေသု၊ ထိုထိုအရပ်တို့၌၊
 မဏိဝဏ္ဏဿ၊ မြပိုင်-မြဲခွင့်တူသော-အဆင်းရှိသော၊ ဥဒကဿ၊ ရေဖြင့်၊
 ပူရာပေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ဝါသတ္ထာယ၊ ထုံခြင်းအကျိုး၌၊ နာနာပုပ္ဖာနိစေတံ၊
 အထူးထူးသော-ပန်းပွင့်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဥဒကဝါသရုဏ္ဏာနိစ၊ ရေ

၏ထုံကြောင်းဖြစ်သော-နံသာမှုန့်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပက္ခိပိတ္တာ၊ ထည့်
 ၍၊ ကဒလိပဏ္ဏဟိ၊ ဌက်ပြောချက်တို့ဖြင့်၊ ပိဒဟိတ္တာ၊ ပိတ်စည်း၍၊ ပတိဋ္ဌာ
 ပေသံ၊ တည်နေကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့တည်ထားခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဥ
 ပဋ္ဌာပေတွာတိ၊ ဥပဋ္ဌာပေတွာဟူ၍၊ သင်္ဂါယန္တေဟိ၊ သင်္ဂါယနာတင်ဆ
 ရာတို့သည်၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏။ တေလပဒိပံ အာရာပေတွာတိ၊ တေလပဒိပံ
 အာရာပေတွာ ဟူသည်ကား၊ ရုဇတ သုဝဏ္ဏာဒိမယဒဏ္ဍာသု၊ ရွှေငွေစ
 သည်ဖြင့်ပြီးသော-တိုင်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဒိပိကာသုစ၊ မီးရှူးတိုင်တို့၌
 လည်းကောင်း၊ ယောနကဗ္ဗပ ကိရာတဗ္ဗပါဒိနံ၊ ရှမ်းရုပ်-တောင်သူရုပ်-အ
 စရှိသည်တို့၏၊ ဟံဇိတ္ထ၊ လက်၌၊ ဌပိတ သုဝဏ္ဏ ရုဇတာဒိမယကပလ္လကာဒိ
 သုစ၊ ထားအပ်သော-ရွှေ-ငွေ-စသည်ဖြင့်-ပြီးကုန်သော-မီးခွက်အစရှိသည်
 တို့၌-လည်းကောင်း၊ တေလပဒိပံ၊ ဆီမီးကို၊ ဇလိတွာ၊ ညှိ၍၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနုတ်ဟည်း။ ။

ပန၊ ယေနာဂဝါဟူသောပုဒ်၏အတွင်းကိုဆိုဦးအံ့၊ ယေနာဂဝါတေနု
 ပသကံမိ သူတိတ္ထေ။ ယေနာဂဝါတေနုပသကံမိ သု ဟူသောဤပါဌ၌၊
 အတ္ထော၊ အနုတ်ကို၊ ဧဝံဣဒိနာဝုတ္တမာနနယေန၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့ သောနည်း
 ဖြင့်၊ ဧဝံဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ တေသာကျရာစာနော၊ ကိုသာကီဝင်မင်းတို့
 သည်၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ သန္ဓာဂါရမေဝ၊ စရင်ကြီးကိုသာလျှင်၊
 နကရောတိ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းကို-ပြုသည်မဟုတ်သေး၊ အထခေါ၊ စင်စစ်
 သော်ကား၊ ယောဇနာဝနေ၊ တယူဇနာအဝန်းရှိသော၊ ကပိလဝတ္ထု၊ သို့၊
 လပိလဝတ်ပြည်၌၊ နဂရပိတိယောပိ၊ မြို့လမ်းခရီးတို့ကိုလည်း၊ သဗ္ဗန္ဓာပေ
 တွာ၊ တမြက်လှည်းစေ၍၊ ခဇေ၊ တံခွန်-ကုက္ကား-မလေးပွား-တို့ကို၊ ဥဿာ
 ပေတွာ၊ မိုက်ဆော့ကစေ၍၊ ဂေဟန္တိရေသု၊ အိပ်တံခါးတို့၌၊ ဝုတ္တဗာဇေစ၊
 ရေပြည့် အိုးတို့ကို လည်းကောင်း၊ ကဒလိယောစ၊ ဌက်ပျောပင် တို့ကို
 လည်းကောင်း၊ ဌပါပေတွာ၊ မိုက်ထမ်းစေ၍၊ သကလနဂရံ၊ အလုံးစုံသော
 ကပိလဝတ်မြို့ကို၊ ဒိပမာလာဒိဟိ၊ ဆီမီးပန်းအစဉ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပိပ္ပ
 ကိဏ္ဍတာရကံဝိယ၊ ပရိပရေကြံသော-ကြပ်အပေါင်းကဲ့သို့၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 ဒိရပါယကေ၊ နို့၊ မို့၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒါရကေ၊ သူငယ်တို့ကို၊ ဒိရံ၊ နို့၊ ရည်ကို၊
 ပါဇာယ၊ တိုက်ကျွေးကြစေကုန်၊ ဗဟရေ၊ ငယ်ကုန်သော၊ ကုမာရေ၊ နို့၊ ခွါ
 ပြီးသော-သားငယ်တို့ကို၊ လဟုံလဟုံ၊ လျင်စွာလျင်စွာ၊ ဘောဇေတွာ၊ ကျွေး
 ၍၊ ဥဿာပေထ၊ အိပ်ကြစေကုန်၊ ဥစ္စာသန္တံ၊ ကျယ်သောအသံကို၊ မာက
 ရိတ္ထံ၊ မပြုကြစေကုန်လင့်၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ ဧကရတ္ထိံ၊ တညဉ့်ပတ်လုံး၊ သတ္ထော၊

၁၁

၄၀ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျ-ပဌမတွဲ။

မြတ်စွာဘုရားသည်။ အန္တောဂါမေ၊ မြို့တွင်း၌၊ ဝသိဿတိ၊ ဝသိတင်းသုံး
တော်မူလတ္တံ့၊ ဗုဒ္ဓါနာမ၊ ဘုရားတို့မည်သည်ကား။ အပ္ပသဒ္ဓကာမာ၊ နည်း
သောအသံကို-အလိုရှိတော်မူကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘေရိ၊ စည်
ကို၊ စရာပေတွာ၊ လည်စေ၍။ သယံ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သော-သာကီဝင်မင်း
တို့သည်။ ဗန္ဓုဒီပိကာ၊ ဆီမီးတိုင်တို့ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ယေန၊ အကြင်
အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်
သို့၊ ဥပသကံမိံသု၊ ကပ်ကြကုန်၏။ ။

အထခေါဘဂဝါနိဝါသေတွာ ပတ္တစိဝရံအာဒါယ သဒ္ဓိံ ဘိက္ခုသံစော
နနံသန္တာဂါရံတေနုပသကံမိတိ၊ အထခေါဘဂဝါနိဝါသေတွာ ပတ္တစိဝ
ရံအာဒါယသဒ္ဓိံ ဘိက္ခုသံစောန နံသန္တာဂါရံ တေနုပသကံမိဟူသည်
ကား။ ယဿဒါနိဘန္တေဘဂဝါကာလံမညသိတိ၊ ယဿဒါနိဘန္တေဘဂ
ဝါကာလံမညသိဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကာလေ၊ အခါကို၊ အာရောစိတေ၊ ကြား
အပ်သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ လာခါရသေန၊ ချုပ်ရည်
ဖြင့်၊ တိန္တရတ္တ ကောဝိဇ္ဇာရ ဝုပ္ပဝဏ္ဏံ၊ စိုစွတ်သော-နိမြန်းသောပင်လယ်က
သစ်ပွင့်၏-အဆင်းနှင့်တူသော-အဆင်းရှိသော။ ရတ္တဒုပနံ၊ နိမြန်းသော
နှစ်ထပ်သော-သင်းပိုင်တော်ကို၊ ကတ္တရိယာ၊ ကတ်ကျေးဖြင့်၊ ပဒုမံ၊ ပဒုမာ
ကြာကို၊ ကန္တန္တောပိယ၊ ဖြတ်ဘိသကဲ့သို့၊ သံဝိဓာယ၊ အညီအညွတ်ထား
၍၊ တိမုဏ္ဍလံ၊ ပုဆစ်ဒူးဝန်းနှစ်ဘက်-ချက်ဟုဆိုအပ်သော-အဝန်းသုံးပါးကို
ပဋိစ္ဆာဒေန္တော၊ ဖုံးလွှမ်းတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်တော်
ကိုဝတ်၍၊ သုဝဏ္ဏပါမင်္ဂနံ၊ ရွှေဆောင်လွန်း၊ ကြိုးဖြင့်၊ ပဒုမကလာပံ၊ ပဒု
မာကြာစည်းကို၊ ပရိက္ခိပေန္တောပိယ၊ ရတ်ဘိသကဲ့သို့၊ ဝိဇ္ဇူလတာံ သဿိ
ရိကံ၊ လျှပ်စစ်နွယ်ကဲ့သို့ အသေရရှိသော။ ကာယဗန္ဓနံ၊ ခါးပန်းတော်ကို၊
ဗဒ္ဓိတွာ၊ ဘွဲ့စည်းတော်မူ၍၊ ရတ္တ ကမ္မလေန၊ နိမြန်းသော-ကမ္မလာဖြင့်၊
ဂဇကုတ္တံ၊ ဆင်၏ဦးကင်းကို၊ ပရိယေဗန္ဓန္တောပိယ၊ မြွေရှက်ဘိသကဲ့သို့
လည်းကောင်း၊ ရတနသတုဗ္ဗေ၊ အတောင်တရာအစေ့က်မြင့်သော၊
သုဝဏ္ဏဋ္ဌိကေ၊ ရွှေပထိုးကြိုး၌၊ ပဝါဇ္ဇဇာလံ၊ သန္တာကွန်ယက်ကို၊ ဝိပမာ
နောပိယ၊ ချအပ်ဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ သုဝဏ္ဏစေတီယေ၊ ရွှေစေတီ
ကြီး၌၊ ရတ္တကမ္မလကဉ္ဇူကံ၊ နိမြန်းသောကမ္မလာ-သင်တိုင်းကို၊ ပဋိမုဉ္ဇ
န္တောပိယစ၊ စွပ်ဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသော၊ ဝုဏ္ဏစန္ဒံ၊
လပြည့်ဝန်းကို၊ ရတ္တဝဏ္ဏ ဝလာဟကေန၊ နိမြန်းသော-တိမ်တိုက်တိမ်လွှာ
သည်။ ပဋိစ္ဆာဒေယမာနောပိယစ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဟေဉ္စ

နပဗ္ဗတမတ္ထကော၊ ရွှေတောင်ထိပ်၌။ သုပတ္တလာခါရသံ၊ ကောင်းစွာချက်
 အပ်သောချိပ်ရည်ကို။ ပရိသိဇ္ဇန္တောပိယစ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ-သွန်းလောင်း
 သိသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဗိတ္တကုဋ္ဌပဗ္ဗတ မတ္ထကော၊ ဆန်းကြယ်သောအ
 ထွန်ရှိသော-တောင်၏ အထက်၌၊ ဝိဇ္ဇုလတာယ၊ လျှပ်စစ်နွယ်ဖြင့်၊ ပရိက္ခိ
 ပန္တောပိယစ၊ ရံသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ သစက္ကဝါဠ သိနေရ ယုဂန္ဓရမဟာ
 ပထဝီ၊ စကြာဝဠာနှင့်တကွ-မြင့်မိုရ်တောင်-ယုဂန္ဓရ်တောင်-မဟာပထ
 ဝိမြေကြီးကိုးဝါလေတွာ၊ ထွပ်ရှားစေ၍၊ ဂဟိတံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်-ကောံယူ
 အပ်သော။ နိဗ္ဗာဓပလ္လဝသမာနဝဏ္ဏံ၊ ပညောင်ရွက်နှင့်တူသောအဆင်း
 ရှိသော၊ ရတ္တဝရပံသုကူလံ၊ နိမြန်းသော-မြတ်သော-ပံ သုကူသက်န်းတော်
 ကို၊ ပါရပေတွာ၊ ရံတော်မူ၍၊ ကဗ္ဗနုဂဟတော၊ ရွှေဂူမှ၊ သီဟော၊ ကေသရာ
 ဇာခြင်္သေ့မင်းသည်။ နိက္ခမတိပိယစ၊ ထွက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဥဒယ
 ပဗ္ဗတ ကုဋ္ဌတော၊ ဥဒည်တောင်ထွန်မှ၊ ပုဏ္ဏဝဇ္ဇော၊ လပြည့်ဝန်းသည်။
 နိက္ခမတိပိယစ၊ ထွက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဂန္ဓကုဋ္ဌိခါရတော၊ ဂန္ဓကုဋ္ဌိ
 တံခါးတော်မှ၊ နိက္ခမိ၊ ထွက်စံတော်မူပြီး၊ ပန၊ ထွက်စံတော်မူသည်မှတစ်ပါး
 ရပ်တန့်တော်မူသည်ကိုဆိုပြီးအံ့။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်တော်မူပြီး၍၊ ဂန္ဓကုဋ္ဌိ
 ပမုခေ၊ ဂန္ဓကုဋ္ဌိ၏-အပြီး၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တန့်တော်မူ၏။ ။

အထ၊ ထိုသို့ရပ်တန့်တော်မူသောအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။
 ကာယတော၊ ကိုယ်တော်မှ၊ မေဃမုခေဟိ၊ မိနင်းတိမ်ဝတို့မှ၊ ဝိဇ္ဇုကလာ
 ပါပိယ၊ လျှပ်စစ်နွယ်-စည်းကဲ့သို့၊ ရသ္မိယော၊ ရောင်ခြည်တော်တို့သည်။
 နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ကုန်၍၊ သုဝဏ္ဏ ရသေရာ ပရိသေကမဇ္ဇရိ ပတ္တဝဋ္ဌမလ
 ဝိဋ္ဌပေ၊ ရွှေရည်အလျင်တို့ဖြင့်-သွန်းလောင်းအပ်သော-အညွန့်-အရွက်
 အပွင့်-အသီး-အစရှိသည်တို့ကို၊ ကရိ သုပိယ၊ ပြုကုန်သကဲ့သို့၊ အာရာမ
 ရုက္ခေ၊ အရံ သစ်ပင်တို့ကို၊ ကရိ သု၊ ပြုကုန်ပြီး စ၊ ကိုယ်တော်ဖြင့်-တင့်
 တယ်သည်မှတစ်ပါး-အရံဖြင့် တင့်တယ်သည်ကို-ဆိုပြီးအံ့။ တာဝဒေဝ၊
 ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိ-မိမိတို့၏၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သဝိတ်
 သက်န်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ မဟာဘိက္ခုသံဃော၊ များစွာသော-ရဟန်း
 အပေါင်းသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပရိဝါရေသိ၊ ခြံရံ၍-နေကြ
 ကုန်ပြီး၊ ပန၊ ကိုယ်တော်၏-တင့်တယ်သည်မှတစ်ပါး အခြံရံ၏-တင့်တယ်
 သည်ကို-ဆိုပြီးအံ့။ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံကုန်၍၊ ဌိတာ၊ တည်ကြကုန်သော။
 တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဧဝူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သည်၊ အဟေ
 သံ၊ ဖြစ်ကြကုန်ပြီး၊ ကိ အဟေသံ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်ကြကုန်သနည်းဟူမူကား

၄၂ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

အပ္ပိစ္ဆာ၊ အလိုနည်းကြကုန်၏။ သန္တုဋ္ဌာ၊ ရောင့်ရဲလွယ်ကြကုန်၏။ ပဝိ
 ဝိတ္တာ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်၍-နေခြင်းရှိကြကုန်၏။ အသံသဋ္ဌာ၊ လူတို့
 နှင့်-မရောနှောကြကုန်၏။ အာရဒ္ဓဝိရိယာ၊ အားထုတ်အပ်သော-လုံ့လရှိ
 ကြကုန်၏။ ဝတ္တာရော၊ ကလျာဏမိတ္တအင်္ဂါနှင့် အညီ-ပြောဆိုတတ်ကုန်
 ၏။ ဝစနက္ခမာ၊ ဈေးကွက်ထား ပြောဆိုခြင်းငှါ ခံ့ကုန်၏။ စောဒကော၊ မိမိ
 ကိုယ်ကို-စောဒနာ တတ်ကုန်၏။ ပါပ ဂရဟိ၊ မကောင်းမှုကို-ကဲ့ရဲ့တတ်
 ကုန်၏။ သီလသမ္ပန္နာ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိ သီလနှင့်-ပြည့်စုံကြကုန်၏။ သမာဓိ
 သမ္ပန္နာ၊ ဈာန်-အဘိညာဉ်နှင့်-ပြည့်စုံကြကုန်၏။ ပညာဝိမုတ္တိ ဝိမုတ္တိဉာဏ
 ဒဿနသမ္ပန္နာ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်-ဖိုလ်ဉာဏ်-ပစ္စဝေက္ခနာဉာဏ်နှင့်-ပြည့်
 စုံကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧဝရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သည်။ အဟောသံ၊ ဖြစ်
 ကုန်ပြီ။ တေဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ပရိဝါရိတော၊ ခြံရံအပ်သော၊ ဘဂဝါ။
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရတ္တကမ္ပလ ပရိက္ခိတ္တော၊ ရဲရဲနီသော-ကမ္ပလာဖြင့်
 ခြံရံအပ်သော၊ သုဝဏ္ဏက္ခန္ဓော၊ ရွှေတုံးသည်။ ဝိရောစတိဝိယစ၊ တင့်တယ်
 သကဲ့သို့၎င်း။ ရတ္တပဒုမသဏ္ဌမဇ္ဈဂတာ၊ နိမြန်းသော-ပဒုမာ-ကြာတော၏
 အလယ်၌-သွားသော၊ သုဝဏ္ဏနာဝါ၊ ရွှေလှေသည်။ ဝိရောစတိဝိယစ၊ တင့်
 တယ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပဝါဠ ဝေဒိကာ ပရိက္ခိတ္တော၊ သန္တာဖြင့်-ပြီး
 သောပွတ်တိုင်တို့ဖြင့်-ရံအပ်သော၊ သုဝဏ္ဏပါသာဒေါ၊ ရွှေပြာသာဒ်သည်
 ဝိရောစတိဝိယစ၊ တင့်တယ်သကဲ့သို့၎င်း။ ဝိရောစိတ္တံ၊ တင့်တယ်တော်မူ
 ဖြီ။ ဝန္တရာဂါ၊ ပျို့ အန်အပ်ပြီးသော- ရာဂရှိကုန်သော။ ဘိန္ဒ ကိလေသာ၊
 ဖျက်ဆီးအပ်ပြီးသော-ကိလေသာရှိကုန်သော။ ဝိဇဇိတ ဇေဒ္ဓာ၊ ဖြေအပ်ပြီး
 သောကိလေသာတည်းဟူသော-အရှုတ်အထွေးရှိကုန်သော။ ခေန္ဓဗန္ဓနာ၊
 ဖြတ်အပ်ပြီးသော-ကိလေသာတည်းဟူသော-အနှောင်အတွဲရှိကုန်သော။
 ကုလေဝါ၊ ဒါယကာ၌၎င်း၊ ဂဏေဝါ၊ ဂိုဏ်း၌၎င်း၊ အလဂ္ဂါ၊ ကပ်ငြိခြင်းမရှိ
 ကုန်သော။ သာရိပုတ္တ မောဂ္ဂလာနာဒယော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ-အရှင်မ
 ဟာမောဂ္ဂလာန် အစရှိကုန်သော။ မဟာထေရာဝိ၊ မထေရ်ကြီးတို့သည်
 လည်း၊ နံဘဂန္တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ မေဃဝဏ္ဏံ၊ မိဗန်းတိမ်နီအဆင်းနှင့်
 တူသော၊ ပံသုကူလံ၊ ပံသုကူသင်္ကန်းကို၊ ပါရုပေတွာ၊ ရုံကြကုန်၍၊ မဏိ
 ဝဗ္ဗဝဓိကာ၊ ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးသော-ချပ်ဝတ် တန်ဆာဖြင့်လွှမ်းခြုံအပ်ကုန်
 သော၊ မဟာနာဂါဝိယ၊ ဆင်ပြောင်ကြီးတို့ကဲ့သို့၊ ပရိဝါရဟိ၊ သူ၊ ခြံရံကြ
 ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သယံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်၊ ဝိ
 တရာဂေါ၊ ကင်းသောရာဂရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဝိတရာဂေဟိ၊ ကင်းသော

၂၁

ရာဂရှိသော-ရဟန္တာတို့သည်။ ပရိဝါရိတော၊ ခြံရံအပ်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ သယံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်။ ဝီတဒေါသော၊ ကင်းသောဒေါသရှိ
 တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဝီတဒေါသေဟိ၊ ကင်းသောဒေါသရှိကုန်သော-ရဟန္တာ
 ဝုတ္တုလ်တို့သည်။ ပရိဝါရိတော၊ ခြံရံအပ်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 သယံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်။ ဝီတမောဟော၊ ကင်းသောမောဟာရှိတော်မူသည်
 ဖြစ်၍၊ ဝီတမောဟေဟိ၊ ကင်းသောမောဟာရှိကုန်သော-ရဟန္တာဝုတ္တုလ်တို့
 သည်။ ပရိဝါရိတော၊ ခြံရံအပ်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သယံ၊ ကိုယ်
 တော်တိုင်။ နိတ္တဇဏှာ၊ ကင်းသောတဏှာရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ နိတ္တဇဏှ
 ဟိ၊ ကင်းသော တဏှာရှိကုန်သော-ရဟန္တာ ဝုတ္တုလ်တို့သည်။ ပရိဝါရိ
 တော၊ ခြံရံအပ်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သယံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်။
 နိတ္တိလေသော၊ ကိလေသာမရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိတ္တိလေသေဟိ၊ ကိလေသာမရှိ
 ကုန်သောရဟန္တာဝုတ္တုလ်တို့သည်။ ပရိဝါရိတော၊ ခြံရံအပ်၏။ သယံ၊ ကိုယ်
 တော်တိုင်။ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စါလေးပါးတရားကို-သိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဗဟု
 သုတေဟိ၊ ဗဟုသုတရှိကုန်သော- ရဟန္တာဝုတ္တုလ်တို့သည်။ ပရိဝါရိ
 တော၊ ခြံရံအပ်၏။ ပတ္တပရိဝါရိတံ၊ ကြာချပ်တို့သည်-ခြံရံအပ်သော၊ ကေသ
 ရံပိယ၊ ကြာဝတ်ဆံကဲ့သို့၎င်း၊ ကေသရပရိဝါရိတံ၊ ကြာဝတ်ဆံတို့သည်
 ခြံရံအပ်သော၊ ကဏ္ဍိကာပိယ၊ ကြာခွက်ကဲ့သို့၎င်း၊ အဋ္ဌနာဂသဟဿပရိ
 ဝါရိတော၊ 'ရှစ်ထောင်သော-ဆင်အပေါင်းတို့သည်-ခြံရံအပ်သော၊' ဆဒ္ဒ
 န္တော၊ ဆဒ္ဒနိအမည်ရှိသော၊ နာဂရာဇာပိယ၊ ဆင်မင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း။
 နဂုတိဟံသာသဟဿပရိဝါရိတော၊ ကိုသောင်းသောဟင်္သာတို့သည်ခြံရံ
 အပ်သော၊ ဓတေဓဋ္ဌော၊ ဓတရဋ္ဌအမည်ရှိသော၊ ဟံသာရာဇာပိယ၊ ဟင်္သာ
 မင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သေနင်္ဂပရိဝါရိတော၊ စစ်အင်္ဂါလေးပါးတို့သည်
 ခြံရံအပ်သော၊ ခန္တဝတ္တိဇ္ဇဝ၊ စကြာဝတေး မင်းကဲ့သို့၎င်း၊ မရုဂဏပ
 ရိဝါရိတော၊ နုတ်အပေါင်းတို့သည်-ခြံရံအပ်သော၊ ဒေဝရာဇာ၊ နတ်တို့၏
 မင်းဖြစ်သော၊ သက္ကောပိယ၊ သိကြားမင်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မဂ
 ဏပရိဝါရိတော၊ ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည်-ခြံရံအပ်သော၊ ဟာရိတမဟာ
 ဗြဟ္မာပိယ၊ ဟာရိတဗြဟ္မာကြီးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တာရာဂဏ ပရိဝါ
 ရိတော၊ နက္ခတ်တာရာ အပေါင်းတို့သည်-ခြံရံအပ်သော၊ ဝုဏ္ဏဝဇ္ဇာပိ
 ယ၊ လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အသမေန၊ အတူမရှိသော၊ ဗုဒ္ဓဝေ
 သေန၊ ဘုရား၏အသွင်ဖြင့်၊ အပရိမာဏေန၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော၊ ဗုဒ္ဓ
 ပိယာသေန၊ ဘုရား၏တင့်တယ်-စမွယ်ခြင်းဖြင့်၊ ကပိလဝတ္ထု ဂမနမ္ပံ။

၄၄ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ကဝိလဝတ်- နေပြည်တော်သို့-သွားရာ-ခရီးကို၊ ပဋိပဋ္ဌိ၊ ကြွသွားတော်
မူပြီ။ ။

အထ၊ ထိုသို့ကြွသွားတော်မူသောအခါ၌၊ အသ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊
ဓုရတ္ထိမကဿတော၊ ရှေ့ကိုယ်တော်မှ၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏာ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူ
သောအဆင်းရှိသော၊ ရသ္မိ၊ ရွှေသောရောင်ခြည်တော်သည်။ ဥဠဟိတွာ၊
တက်လတ်၍၊ အသီတိဟတ္ထဌာနံ၊ အတောင်ရှစ်ဆယ်ရှိသော-အရပ်ကို၊
အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူ၏၊ ပဋ္ဌိမ၊ ကဿတော၊ နေံကိုယ်တော်မှ၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏာ၊
ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော-အဆင်းရှိသော၊ ရသ္မိ၊ ရွှေသော-ရောင်ခြည်တော်
သည်။ ဥဠဟိတွာ၊ တက်လတ်၍၊ အသီတိဟတ္ထဌာနံ၊ အတောင်ရှစ်ဆယ်ရှိ
သော-အရပ်ကို၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူ၏၊ ဒက္ခိဏ ဟတ္ထတော၊ လကျာလက်
မောင်းတော်မှ၊ သုဝဏ္ဏ ဝဏ္ဏာ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော-အဆင်းရှိသော၊
ရသ္မိ၊ ရွှေသော ရောင်ခြည်တော်သည်။ ဥဠဟိတွာ၊ တက်လတ်၍၊ အသီတိ
ဟတ္ထဌာနံ၊ အတောင်ရှစ်ဆယ်ရှိသော-အရပ်ကို၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူ၏၊ ဝါမဟ
တ္ထတော၊ လက်ဝဲလက်မောင်းတော်မှ၊ သုဝဏ္ဏ ဝဏ္ဏာ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော
အဆင်းရှိသော၊ ရသ္မိ၊ ရွှေသောရောင်ခြည်တော်သည်။ ဥဠဟိတွာ၊ တက်
လတ်၍၊ အသီတိဟတ္ထဌာနံ၊ အတောင်ရှစ်ဆယ်ရှိသော-အရပ်ကို၊ အဂ္ဂဟေ
သိ၊ ယူ၏၊ ဥပရိ၊ အထက်ကိုယ်တော်၌၊ ကေသန္တတော၊ ဆံတော်စွန်းမှ၊
ဗဠာယ၊ စ၍၊ သဗ္ဗကေသဝဇ္ဇေဟိ၊ အလုံးစုံသော-ဆံလျှင်တော်ဝရှိမှ၊ မေါရ
ဝိဝဏ္ဏာ၊ ဥဒေါင်းမင်း၏-လည်ပင်းအဆင်းနှင့်တူသော-အဆင်းရှိသော
ရသ္မိ၊ ရွှေသောရောင်ခြည်တော်သည်။ ဥဠဟိတွာ၊ တက်လတ်၍၊ ဧကန တ
လေ၊ ကောင်းကင်အပြင်၌၊ အသီတိဟတ္ထဌာနံ၊ အတောင်ရှစ်ဆယ်ရှိသော
အရပ်ကို၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူ၏၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ပါဒတလေဟိ၊ ခြောက်ပါး
အပြင်တော်တို့မှ၊ ပဝါဠဝဏ္ဏာ၊ သန္တာအဆင်းနှင့်တူသော-အဆင်းရှိသော
ရသ္မိ၊ ရွှေသောရောင်ခြည်တော်သည်။ ဥဠဟိတွာ၊ တက်လတ်၍၊ ဗာနပထ
ဝိယံ၊ တစ်နက်သောမြေ၌၊ အသီတိဟတ္ထဌာနံ၊ အတောင်ရှစ်ဆယ်ရှိသော
အရပ်ကို၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူ၏၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ အသီ
တိဟတ္ထမတ္တံ၊ အတောင်ရှစ်ဆယ်မျှလောက်သော၊ ဌာနံ၊ အရပ်ကို၊ ဆဗ္ဗ
ဏ္ဏာ၊ ခြောက်ပါးသော-အဆင်းရှိကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓရသ္မိယော၊ ဘုရားရောင်
ခြည်တော်တို့သည်။ ဝိဇ္ဇောတမေနာ၊ ထွန်းတောက်ပကုန်သည်။ ဝိပ္ပန္နမာ
နာ၊ ထိုမှ ဤမှပြေးသွားကြကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ကဉ္စနဒဏ္ဍဒိဝိ
ကာဟိ၊ ရွှေဆီမီးတိုင်တို့မှ၊ နိစ္ဆရိတွာ၊ ပြက်၍၊ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်

သို့၊ ပက္ခန္ဓာသမာပိယ၊ ပြေးသွားသော-သိမ်းယျ ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ စတု
ဒိပိကမဟာမေဃာတော၊ လေးကျွန်းလုံးရှိ စွာရဒေသ-မိသားကြီးမှ၊ နိက္ခန္တ
ဝိဇ္ဇာလတာပိယ၊ ထွက်သော-လျှပ်စစ်နွယ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝိသေဝိ
သု၊ ထိုမှတစ်ဆင့်ပြေးသွားကြကုန်၏။ သဗ္ဗဒိသာဘာဂါ၊ အလုံးစုံသော-အရပ်
မျက်နှာအတိုင်းသည်၊ သုဝဏ္ဏစမ္ပကပုဗ္ဗေဟိ၊ ရွှေစကားပွင့်တို့ဖြင့်၊ ဝိကိရိယမာ
နာပိယ၊ ဖရိုဖရဲကြကုန်ဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သုဝဏ္ဏဗာဠာ၊ ရွှေအိုး
မှ၊ နိက္ခန္တ သုဝဏ္ဏ ရသခရာဟိ၊ ထွက်သော-ရွှေရည်အလျင်တို့ဖြင့်၊ သိဇ္ဇ
မာနာပိယ၊ သွန်းလောင်းကုန်ဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပဿာရိတသုဝဏ္ဏ
ပရ ပရိက္ခိတ္တာပိယ၊ ဖြန့်အပ်သော-ရွှေပုဆိုးတို့ဖြင့်-ကာရံကုန်ဘိသကဲ့သို့
လည်းကောင်း၊ ဝေရန္တ ဝါတ သမုဗ္ဗိတကိံ သုက ကဏိကာရ ပုပ္ဖရန္တသ
မောကိဏ္ဍာပိယ၊ ဝေရန္တမှလွဲကြောင့် တက်သော-ပေါက်ပွင့်မှန်-မဟာ
ဓြေကားပွင့်တို့ဖြင့်-ပြိုင်းကုန်ဘိသကဲ့သို့ရင်း၊ ဝိပုကိရိံ သု၊ ဖရိုဖရဲကြကုန်
၏၊ ဘဂဝတောပိ၊ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း၊ အသိတိအနုဗျဉ္ဇန ဗျာမပ္ပတာ
နတ္ထိံ သဝရ လက္ခဏာသမုဗ္ဗလံ၊ ရှစ်ဆယ်သော-လက္ခဏာတော်ငယ်-တ
လံမျှလောက်သော- ရောင်ခြည်တော်- သုံးဆွဲ ရှစ်ပါးသော- ယောကျ်ား
မြတ်တို့၏လက္ခဏာ တော်ကြီးတို့ဖြင့်-ကောင်းစွာတောက်ပသော၊ သရိ
ရံ၊ ကိုယ်တော်သည်၊ သမုဂ္ဂတ တာရကံ၊ ကောင်းစွာ တက်သော-ကြယ်
အပေါင်းရှိသော၊ ဂဂန တလံပိယ၊ ကောင်းကင်အပြင်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊
ဝိကသိတံ၊ ပွင့်သော၊ ပဒုမဝနံပိယ၊ ပဒုမာကြာတောကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊
သဗ္ဗဗေဒိဗုဇ္ဈော၊ ရင်း-ဗျား-မလွတ်-ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်သော၊ ယောဇနသ
တိကော၊ ယူဇနာတရာ-တိုင်တိုင်ရှိသော၊ ပါရိသတ္တကော ပိယ၊ ပင်လယ်
ကသပ်ပွင့်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ပဋိပါဠိယာ၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ဌဝိတာနံ၊
ထားအပ်ကုန်သော၊ နတ္ထိံ သစန္ဒာနံ၊ သုံးဆွဲရှစ်စင်းကုန်သော-လမင်းတို့၏၊
သိရိံ၊ အသရေကို၊ သိရိယာ၊ ကိုယ်တော်၏-အသရေတော်ဖြင့်၊ အဘိဘဝ
မာနံပိယ၊ နှိပ်စက်ဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ နတ္ထိံ သ သူရိယာနံ၊ သုံးဆွဲရှစ်
စင်းကုန်သော- နေမင်းတို့၏၊ သိရိံ၊ အသရေကို၊ သိရိယာ၊ ကိုယ်တော်၏အ
သရေတော်ဖြင့်၊ အဘိဘဝမာနံပိယ၊ နှိပ်စက်ဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊
နတ္ထိံ သစက္ကာတ္ထိနံ၊ သုံးကျိပ် ရှစ်ယောင်ကုန်သော-စကြာဝတေးမင်းတို့၏၊
သိရိံ၊ အသရေကို၊ သိရိယာ၊ ကိုယ်တော်၏-အသရေတော်ဖြင့်၊ အဘိဘဝ
မာနံပိယ၊ နှိပ်စက်ဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ နတ္ထိံ သဒေဝရာဇာနံ၊ သုံး
ကျိပ်ရှစ်ယောင်ကုန်သော- နတ်မင်းတို့၏၊ သိရိံ၊ အသရေကို၊ သိရိယာ၊ ကိုယ်

၄၆ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျ-ပဌမတွဲ

၂

တော်၏ အသရေတော်ဖြင့်၊ အဘိဘဝ မာန်ဝိယ၊ နှိပ်စက်ဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ နွတ္တိ သမဟာဗြဟ္မာနံ၊ သုံးကျိပ်နှစ်ယောဝံကုန်သော-ဗြဟ္မာ ကြီးတို့၏၊ သိရိ၊ အသရေကို၊ သိရိယာ၊ ကိုယ်တော်၏ အသရေတော်ဖြင့်၊ အဘိဘဝ၊ မာန်ဝိယ၊ နှိပ်စက်ဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဝိရောဓိတ္ထ၊ တင့် တယ်တော်မူပြီ။ ။

အညော၊ ဘုရားမှတစ်ပါးသော-သူသည်၊ ဝိရောဓတိယထာ၊ တင့်တယ် သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝိရောဓိတ္ထ၊ တင့်တယ်ကုန်ပြီ၊ တံ၊ ယိုသို့ တင့်တယ်ခြင်းဟူသည်၊ ယထာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဒသဟိ၊ ဆယ် ပါးကုန်သော၊ ပါရမီဟိ၊ ပါရမီတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဒသဟိ၊ ဆယ်ပါး ကုန်သော၊ ဥပပါရမီဟိ၊ ဥပပါရမီတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဒသဟိ၊ ဆယ် ပါးကုန်သော၊ ပရမတ္ထပါရမီဟိ၊ ပရမတ္ထပါရမီတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သုပူ ရိတာဟိ၊ ကောင်းစွာဖြည့်ဆည်းဘူးအပ်ကုန်သော၊ သမတိ၊ သပါရမီတာ ဟိ၊ အမျှသုံးဆယ်သော-ပါရမီတို့ဖြင့်၊ အလင်္ဂတံ၊ ဘန်ဆာဆင်အင်၏၊ ကပ္ပသတသဟဿာမိကာနိ၊ ကမ္ဘာတသိန်း-အလွန်ရှိကုန်သော၊ စတ္တာရိ အသင်္ချယျာနိ၊ လေးသင်္ချတို့ပတ်လုံး၊ ဗိန္ဒုဒါနံ၊ ပေးလှူအပ်သော အလှူ သည်လည်းကောင်း၊ ရက္ခိတံ၊ သိလံ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော-သိလသည် လည်းကောင်း၊ ကတကလျာဏ ကမ္ဘံ၊ ပြုအပ်သော-ကောင်းမှုသည်လည်း ကောင်း၊ ဧကေသိ၊ တခုသော၊ အတ္တသဝေ၊ အတ္တသော၌၊ ဩသရိတွာ၊ သက်၍၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ဒါတု၊ ပေးခြင်းငှါ၊ ဌာနံ၊ တည်ရာအခွင့်ကို၊ အလဘမာနံ၊ မရနိုင်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သမ္ဗာပေတ္တံဝိယ၊ ကျဉ်းမြောင်း ခြင်းသို့ရောက်သကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ နာဝါသဟဿာဏ္ဍာ၊ လှေ တထောင်ဖြင့်-တင်အပ်သောဝန်ကို၊ ဧကနာဂံ၊ တစင်းသော-လှေသို့၊ အာ ရောပန ကာလောဝိယစ၊ တင်သောအခါကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ သကဓူ သဟဿာဏ္ဍာ၊ လှည်းတထောင်ဖြင့်-တင်အပ်သောဝန်ကို၊ ဧကသကဓူ၊ တစီးသောလှည်းသို့၊ အာရောပန ကာလောဝိယစ၊ တင်သော အခါကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ပဉ္စဝိသတိယာ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးစင်းသော၊ နဒိနံ၊ မြစ်တို့၏၊ ဩ စာဿ၊ ရေအလျင်၏၊ သန္တိဇ္ဇ၊ ပေါင်းဆုံ၍၊ မုခန္ဓါရေ၊ သရဗ္ဗရာသို့ ဝင်ရာ အဝဋ္ဌ၊ ဧကတော၊ တပေါင်းလည်း၊ ရာသိဘူတကာလောဝိယစ၊ အရဖြစ် သောအခါကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဣမာယဗုဒ္ဓသိရိယာ၊ ဤမြတ်စွာဘုရား၏- အသရေတော်ဖြင့်၊ ဩဘုဿ မာနဿာပိ၊ ထွန်းတောက်ပသည် ဖြစ်၍လည်းဖြစ်သော၊ ဘဂဝတော၊

မြတ်စွာဘုရား၏။ ပုရတော၊ ရှေ့တော်မှ။ အနေကာနိ၊ များစွာကုန်သော။
 ဒဏ္ဍဒိပိကသဟဿာနိ၊ တထောင်သော-မီးရှူးတိုင်တို့ကို။ ဥက္ခိပိံသု၊ ညှိ
 ထွန်းပူဇော်ကြကုန်၏။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ပန္တိတောစ၊ နောက်တော်၌
 လည်းကောင်း၊ ဝါမပသောစ၊ လက်ဝဲနံပါးတော်၌လည်းကောင်း။ ဒက္ခိဏာ
 ပသောစ၊ လက်ညာနံပါးတော်၌ လည်းကောင်း။ အနေကာနိ၊ များစွာကုန်
 သော၊ ဒဏ္ဍဒိပိက သဟဿာနိ၊ တထောင်သော-မီးရှူးတိုင်တို့ကို။ ဥက္ခိ
 ပိံသု၊ ညှိထွန်း-ပူဇော်ကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိရောစိတ္တ၊ တင့်တယ်တော်မူ
 ၏။ ဇာတိကုသမ စမ္ပက ဝနမလ္လိက ရတ္တုပ္ပလ နိလုပ္ပလ မကုဠသိန္န၊ ဝါရ
 ပုပ္ပါနိဇေဝ။ မြလေးပန်း-စကားပန်း-တောကျက်ရုံးပန်း-ကြာနီပွင့်-ကြာ
 ညိုပွင့်-ရေဥနွဲ့ပွင့်တို့၏၎င်း၊ နီလ ပီတာဒိဝဏ္ဏ သုဂန္ဓ ဂန္ဓရဏ္ဏာနုဉ္စ၊ အညို
 အရွှေ-အစရှိသော အဆင်း-ကောင်းသော အနံ့ရှိသော-နံ့သာမှုန့် တို့၏
 လည်းကောင်း။ ဝုဠိယော၊ ပန်းလျှော်-ပန်းပေါက်တို့ကို။ ဝိပ္ပကိရိံသု၊ ကြံမြှောင်
 ကြကုန်၏။ ကိမိဝ၊ အတယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ စာတုဒိပိက မေဃဝိသ
 ဌောဒက ဝိဠိယော။ လေးကျွန်းလုံး-လွှမ်းခြုံ-အုပ်ရိုးသော-တိုင်တိုက်မှ-
 လွှတ်ချသော-ရေအလျှော်-ရေပေါက်တို့သည်၊ ဝိပ္ပ ကိရိံသုဇိယ။ ဖရိဖရေ
 ကြံကုန်သကဲ့သို့၊ ဝိပ္ပကိရိံသု၊ ဖရိဖရေကြံကုန်၏။ ပဉ္စဂီကတူရိယနိဋ္ဌေါသာ
 စေဝ၊ တူရိယာငါးပါးတို့၏-အသံတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓ ဓမ္မ သံဃာ
 ဂုဏ်ပဋိသံပုတ္တာ၊ ဘုရားဂုဏ်-တရားဂုဏ်-သံဃာဂုဏ်နှင့် စပ်ယှဉ်ကုန်
 သော။ ထုတိစောသသာစ၊ မြီးမွှမ်းသော-အသံတို့သည် လည်းကောင်း။
 သဗ္ဗဒိသာ၊ အလုံးစုံသော-အရပ်မျက်နှာမှ။ ပူရယိံသု၊ ပြည့်ကုန်ပြီ။ ဒေဝ
 မနုဿ နာဂ သုပဏ္ဏ ဂန္ဓဗ္ဗ ယက္ခာဒိနံ၊ နတ်-လူ-နဂါး- ဂဠုန်- ဂန္ဓဗ္ဗနတ်
 ယက္ခိ၊ သံအစရှိသည်တို့၏။ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့သည်။ အမတပါနံ၊ အမြိုက်
 ရေကို။ လဘိံသုဇိယ၊ ရကုန်သကဲ့သို့။ လဘိံသု၊ ရကုန်၏။ ပန၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး
 ကို-ပြီးကြူး၍-ဆိုပြီးအံ့။ ဣမသ္မိံ ဌာန၊ ဤအရာ၌၊ ဌာတွာ၊ တန်ရပ်၍၊ ပဒသ
 ဟသေန၊ ပုန်တထောင်ဖြင့်၊ ဂမနဝဏ္ဏံ၊ ကြွသွားတော်မူခြင်း၏-ကျေးဇူး
 ကို၊ ဝတ္ထု၊ အကျယ်ကိုဆိုခြင်း၌၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ တဗြ၊ ထိုကျေးဇူးတော်
 ကို-ဆိုရာ၌၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ မရမတ္တံ၊ အမြိုက်မျှတည်း။ ။

နဝံ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗင်္ဂသဗ္ဗန္ဓော၊ အလုံးစုံသော-အင်္ဂါနှင့်-ပြည့်စုံတော်မူ
 သော။ ဝသုန္ဓရံ၊ မြေကြီးကို။ ကမ္မယန္တော၊ တုန်ထုပ်စေတော်မူသော၊ ပါ
 ဏာနိ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ အဟေဠယန္တော၊ မပျက်စီးစေတော်မူသော၊ လော
 ကနိ၊ ယကော၊ လူသုံးပါးတို့၏-ရှေ့သွား-ဦးတည်ဖြစ်တော်မူသော-မြတ်

၄၈ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

စွာဘုရားသည်။ ယသတိ၊ ကြွသွားတော်မူ၏။ ။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဒက္ခိဏံ၊
လက်ျာခြစ်သော၊ ပါဒံ၊ ခြေတော်ကို။ ဥဒ္ဓရန္တော၊ ချိုကြွတော်မူသည်ဖြစ်၍။
ဂစ္ဆန္တော၊ ကြွသွားတော်မူသော။ နရာသဘော၊ လူတို့ထက် မြတ်တော်မူ
သော။ သိရိသမ္ပန္နော၊ အသရေနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ နိပဒုတ္တမော၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်။ သေါဘတေ၊ တင့်တယ်တော်မူ၏။ ။ ဂစ္ဆတောဂစ္ဆန္တံ၊ သ
ကြွသွားတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အော်ဖြစ်
သော၊ မုဒု၊ နူးညံ့သော၊ ပါဒတသံ၊ ခြေတံ၊ တော်အပြင်သည်။ သမံ၊ အမှု
ဘူမိံ။ မြေကို။ သံဗုသတေ၊ ကောင်းစွာထိ၏။ ရဇသော၊ မြူဖြင့်၊ နုပလိမ္ပတိ၊
ကပ်လည်းမကပ်ငြိ။ ။ လောက နာယကော၊ လူသုံးပါးတို့၏-ရှေ့သွားဦး
တည်သဘွယ်ဖြစ်တော်မူသော-မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂစ္ဆန္တော၊ ကြွတော်
မူသည်ရှိသော်၊ ပထဝီ၊ မြေသည်။ အစေတနာစ၊ စိတ်မရှိဘဲလျက်မူလည်း။
နိန္ဒဉ္စာနံ၊ နိမ့်ရာအရပ်သည်။ ဥန္ဒမတိ၊ မြင့်လှင့်၏။ ဥန္ဒတဉ္စ၊ မြင့်သောအရပ်
သည်လည်း။ သမံ၊ ညီညွတ်စွာ၊ ဟေတိ၊ ဖြစ်လင့်၏။ ။ လောကနာယကော
လူသုံးပါးတို့၏-အကြီးအမှူး-ဦးခိုင်သဘွယ်ဖြစ်တော်မူသော-မြတ်စွာဘု
ရားသည်။ ဂစ္ဆန္တော၊ ကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။
ပါသါဏာစ၊ ကျောလုံးတို့သည်၎င်း၊ သက္ခရာစေတ၊ ကျောက်စရစ်တို့သည်
လည်းကောင်း။ ကထလာစ၊ အိုးခြမ်းတို့သည်လည်းကောင်း။ ခါဏု၊ သစ်
ဂုတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ကဏ္ဍကာ၊ ဆူးငြောင့်တို့သည်လည်းကောင်း။
မဂ္ဂံ၊ ခဲရိုးကို။ ဝိဝဇ္ဇန္တိ၊ ရှောင်လွှဲကုန်၏။ ။ အတိဒူရေ၊ အလွန်ဝေးသော
အရပ်၌၊ နဥဒ္ဓရတိ၊ ခြေတော်ကို-ချီတော်မူ၊ အစွာသန္တေစ၊ အလွန်နီးသော
အရပ်၌လည်း။ နနိက္ခိပိ၊ ခြေတော်ကိုလည်း-ချီတော်မူ။ ဥတော၊ နှစ်ဘက်
ကုန်သော၊ ဇာဏုစ၊ ပုဆပ်-ခူးတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂေါပ္ပကေစ၊ ဗေဗျက်တို့
ကိုလည်းကောင်း။ အစာနုယန္တော၊ မထိပါးစေသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိယျာ
တိ၊ ကြွသွားတော်မူ၏။ ။ သမ္ပန္နစရဏော၊ ပြည့်စုံသော-ခြေတော်ရှိတော်
မူသော။ ဂစ္ဆ မာနော၊ ကြွသွားတော်မူသော။ သမာဟိတော၊ ကောင်းစွာ
ကည်ကြည်-ငြိမ်သက်တော်မူသော။ ရနိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတိသိ
ဃံ၊ အလွန်လျင်စွာ။ နပက္ကမတိ၊ ကြွသွားတော်မူ၊ သဏိကံ၊ ဖြည်းဖြည်း။
နစာပိယာတိ၊ ကြွလည်းကြွသွားတော်မူ။ ။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ဥန္ဒံ၊ အထက်အရပ်ကိုလည်းကောင်း။ အစေတ၊ အောက်အ
ရပ်ကိုလည်းကောင်း။ တိရိယံ၊ တိလာအရပ်ကိုလည်းကောင်း။ နိသဉ္စ၊ တူရ
အရပ်ကိုလည်းကောင်း။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ဝိနိသံ၊ အထောင့်ဖြစ်သော

၂၁

အရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ အပေက္ခမာနော၊ ရှုကြည့်တော်မူသည်။ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ ယာဘိ၊ ကြွသွားတော်မူ၏။ ယဂမတ္တမိ၊ ရေတွား-ထင်းပိုး- အတိုင်းအ
 နှည်ရှိသော-အရပ်၌၊ ပေက္ခတိ၊ ရှုကြည့်တော်မူ၏။ သောဇိနော၊ ထိုမြတ်
 စွာဘုရားသည်။ နာဂဝိက္ခန္တိ၊ စာရော၊ ဆန္ဒနိဆင်မင်း၏-ခြေထွင်း နှင့်တူ
 သော-သွားခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဂမနေ၊ သွားတော်မူခြင်းသည်။
 သောဘတိ၊ တင့်တယ်တော်မူ၏၊ သဒေဝကော၊ နတ်နှင့်တကွသော-လူအ
 ပေါင်းတို့ကို၊ ဟာသယန္တော၊ ရှင်စေတော်မူသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ လော
 ကဌေါ၊ လောကသုံးပါးထက်-မြတ်တော်မူသော-မြတ်စွာဘုရားသည်။ စာရ
 တင့်တယ်စွာ၊ ဂန္တိတိ၊ ကြွသွားတော်မူ၏။ သောဘန္တော၊ တင့်တယ်
 သော၊ ဥဇ္ဈရာဇာဝ၊ လမင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကေသရီဇ္ဈဝ၊ ကေသရာဇာ
 ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဗဟု၊ များစွာ၊ ကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့
 ကို၊ တောသယန္တော၊ နှစ်သိမ့်စေတော်မူသော-မြတ်စွာဘုရားသည်။ သေ
 ဌံ၊ မြတ်သော၊ ပူရံ၊ ကပိလဝတ်နေပြည်တော်သို့၊ ဥပဂမိ၊ ကပ်တော်မူပြီ၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ မုခမတ္တံ၊ အမြောက်မျှသာတည်း။ ။

သေသောကာလော၊ ဤအခါသည်။ ဝဏ္ဏကာလောနာမကိရ၊ ဂုဏ်
 ကျေးဇူးကိုခွင့်ဆိုသော-အခါမည်သတတ်၊ ဧဝံဝိဓေသု၊ ဤသို့သဘောရှိ
 ကုန်သော၊ ကာလေသု၊ အခါတို့၌၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သရိရဝဏ္ဏေ
 ဝါ၊ ကိုယ်တော်၏-ကျေးဇူး၌၎င်း၊ ဂုဏဝဏ္ဏေဝါ၊ ဂုဏ်တော်၏-ကျေး
 ဇူး၌လည်းကောင်း၊ ဓမ္မကထိကဿ၊ ဓမ္မကထိကပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ထာမောယေ
 ဝ၊ အစွမ်းသည်သာလျှင်၊ ပမာဏံ၊ ပမာဏတည်း၊ ဝဏ္ဏိယပဒေဟိဝါ၊ ဝဏ္ဏိ
 ယပုန်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဂါထာဗန္ဓနဝါ၊ ဂါထာဗန္ဓဖြင့်လည်းကောင်း၊
 ယတ္ထကံ၊ အကြင်မျှလောက်သော-ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ သက္ကောတိ၊ ဆိုခြင်း
 ဌာစွမ်းနိုင်၏၊ တတ္ထကံ၊ ထိုမျှလောက်သော-ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ဆို
 အပ်၏၊ ဒုက္ကထိတန္တိ၊ မကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ်၏ဟူ၍၊ နဝတ္ထဗ္ဗံ၊ မဆို
 အပ်။ ဟိကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့
 သည်၊ အပ္ပမာဏဝဏ္ဏာ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော-ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံ
 တော်မူကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နဝတ္ထဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်၊ တေသံ၊ ထိုမြတ်
 စွာဘုရားတို့၏၊ ဝတ္ထံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို၊ ဗုဒ္ဓါပိ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်
 လည်း၊ အနဝသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ ဝတ္ထု၊ ဟောတော်
 မူခြင်းငှါ၊ အသမတ္တာ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်၊ ဣတရာ၊ ဘုရားမှတပါးကုန်သော၊
 ပဓာ၊ သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်၊ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း။

၅၀ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

အသမတ္ထာဝေ၊မစွမ်းနိုင်သည့်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
သိအပ်၏၊ဣမိနာသိရိပိလ္လာသေန၊ဤအသရေတော်၏-တင့်တယ်-စမ္မိပတ်
ခြင်းဖြင့်၊အလင်္ကာတပုဋိယတ္တံ၊တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့်စပ်သော၊ သာကျရာ
ဇေယျံ၊သာကီဝင်မင်းတို့၏နေရာ-ကပိလဝတ်နေပြည်တော်သို့၊ပရိသိတွာ၊
ဝင်တော်မူ၍၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ပသန္တမိတ္တေန၊ ကြည်ညိုသော
စိတ်ရှိသော၊ဇနေန၊လူအပေါင်းသည်၊ဂန္ဓရူမ ဝါသရဏ္ဏာဒီဟိ၊နံသာ-အ
ရိုး-အထုံ-အမှုန့်-အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ပူဇယမာနော၊ပူဇော်အပ်သည်ဖြစ်၍၊
သန္ဓာဂါရံ၊လွှတ်သို့၊ပါဝိသိ၊ဝင်တော်မူပြီး၊တေန၊ထိုကြောင့်၊အထခေါဘ
ဂဝါနိဝါသေတွာ ပတ္တစိဝရ မာဒေါယသဗ္ဗိံ ဘိက္ခုသံဃောန ယေန နဝံသန္ဓာ
ဂါရံ တေနုပသင်္ကမိသိ၊အထခေါဘဂဝါနိဝါသေတွာ ပတ္တစိဝရမာဒေါယ
သဗ္ဗိံ ဘိက္ခုသံဃောန ယေန နဝံသန္ဓာဂါရံ တေနုပသင်္ကမိယူ၍၊ဝုတ္တံ၊ဟော
တော်မူအပ်၏၊ဘဂဝန္တံယေဝရုရက္ခိတွာဟိ၊ဘဂဝန္တံယေဝ ဗုရက္ခိတွာ
ဟူသည်ကား၊ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ဗုရတော၊ရှေ့မှ၊ ကတွာ၊ပြု၍၊
တတ္ထ၊ ထိုဘဂဝန္တံယေဝ ဗုရက္ခိတွာဟူသောပါဌ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဘိက္ခုနဉ္စေဝ၊ရဟန်းတို့၏လည်းကောင်း၊ ဥပါသကာနဉ္စ၊ဥ
ပါသကာတို့၏လည်းကောင်း၊မဇ္ဈေ၊အလယ်၌၊နိသိန္ဓော၊ သိတင်းသုံးထိုင်
နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ဂန္ဓောဒကေန၊ နံသာရေဖြင့်၊ နှာပေတွာ၊ ရေချိုး
စေ၍၊ဒုကူလရမ္ပဇုကေန၊ဆွဲပြု-ခြေသုတ်ပုဆိုးဖြင့်၊ ဝေါဒကံ၊ရေမရှိသည်
ကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊ဇာတိဟိဂံလိကေန၊ဟိမ်းဂိုစပ်ဖြင့်၊မဇ္ဈိတွာ၊ သုတ်သင်၍၊
ရတ္တကမ္ပလပလိဝေဋ္ဌိတေ၊ ချင်းချင်းနီသော-ကမ္ပလတို့ဖြင့်-ရစ်ပတ်အပ်
သော၊ပိဋေ၊အင်းပျဉ်၌၊ဥပိတ ရတ္တသုဝဏ္ဏ ဗာန ပဋိမာပိယ၊ထားအပ်သော
နိမြန်းသောရွှေဖြင့်ပြီးသော-တခဲနက်သော-ဆင်းတုတော်ကဲ့သို့၊ အတိဝိ
ရောစိတ္တ၊အလွန်တင့်တယ်တော်မူပြီး၊ပန၊ရှေးဆရာတို့၏-ပြဆိုသော-ဂုဏ်
တော်ကိုဆိုပြီးအံ့၊အယံ၊ဤဆိုလတ္တံ့၊သံဃကား၊ဧတ္ထ၊ဤလွှတ်၌သိတင်းသုံး
နေတော်မူသောအခါ၌၊ပေါရာဏံ၊ရှေးဆရာမြတ်တို့၏၊ဝဏ္ဏတဏာနမဂ္ဂေါ၊
ကျေးဇူးတော်ကိုတွင်ဆိုရာစကားရပ်တည်း။ ။

မဏ္ဍလမာဠုံ၊လွှတ်သို့၊ဂစ္ဆံန၊ကြွသွားတော်မူ၍၊နဂပိက္ကန္တံစရဏော
ဆန္ဒနံဆင်မင်း၏-ခြေထမ်းနှင့်တူသော-သွားခြင်းရှိတော်မူသော၊ဩဘာ
သယန္တော၊ ခြောက်ပါးသော-ရောင်ခြည်တော် တို့ဖြင့်-ထွန်းတောက်ပ
တော်မူသော၊လောကဂ္ဂေါ၊လူသုံးပါးတို့ထက်-မြတ်တော်မူသော-မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ဝရမာသနေ၊ မြတ်သောနေရာတော်၌၊ နိသိဒိ၊ သိတင်းသုံး

၂၂

ထိုင်နေတော်မူ၏။ တဏှိယဒ္ဓါသနေ။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏-နေရာတော်
၌၊ နိဿိန္ဒော၊ သီတင်းသုံး-ထိုင်နေတော်မူသော၊ နရဒမ္ပ သာရထိ၊ လူတို့ကို
ဆုံးမတတ်သည်ဖြစ်၍-ရထားမှူး သဘွယ်ဖြစ်တော်မူသော။ ဒေဝါတိဒေ
ဝေါ၊ နတ်တကာတို့ထက်-နတ်မြတ် ဖြစ်တော်မူသော။ သတယညလက္ခ
ဏော၊ များစွာသော-ကုသိုလ်ကံသည်-တန်ဆင်းအပ်သော-ဗယာကံျား
မြတ်တို့၏-လက္ခဏာနှင့်-ပြည့်စုံတော်မူသော။ မဇ္ဈဂတော၊ ပရိသတ်တို့၏
အလယ်သို့ရောက်တော်မူသော။ ပဏ္ဍုကမ္ပလေ၊ ပဏ္ဍုကမ္ပလာ-ကျော်ပျာ
၏ အထက်၌၊ သုပဏ္ဍုနေက္ခံပိယ၊ ထားအပ်သော-ရွှေစင်နိက္ခမကဲ့သို့ ပိရော
စတိ၊ တင့်တယ်တော်မူ၏။ ဓမ္မောနဒဿ၊ ဓမ္မနဒ္ဒေ၏။ နေက္ခံ၊ နိက္ခ
ကို၊ ပဏ္ဍုကမ္ပလေ၊ ပဏ္ဍုကမ္ပလာ-ကျောက်ပျာ၏အထက်၌၊ နိက္ခံက္ခံပိယ၊
ထားအပ်သကဲ့သို့၊ မဏိဝေရောစနေ၊ အလွန်တောက်ပသော-ပတ္တမြား
သည်၊ ဝိတ မလောယထာ၊ ကင်းသော အညစ်အကြေးရှိသကဲ့သို့၊ ဝိတမ
လော၊ ကင်းသော-အညစ်အကြေး ရှိတော်မူသော-မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ပိရောစတိ၊ တင့်တယ်တော်မူ၏။ သဗ္ဗုလ္လော၊ ပင်လုံးကျွတ်-ပွင့်သော၊
မဟာသာလောဇ္ဇဝ၊ အင်ကြင်းပင်ကြီးကဲ့သို့၎င်း၊ နေရုရာဇာဇ္ဇဝ၊ မြင့်မိုရ်
တောင်မင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အလင်္ကာတော၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော၊
သုပဏ္ဍုယူပသင်္ကာသော၊ ရွှေပွတ်တိုင်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကောကာသ
ကော၊ ကော့ကနံဒအမည်ရှိသော၊ ယဒုမောယထာ၊ ပဒုမာကြာကဲ့သို့လည်း
ကောင်း။ ဓလန္တော၊ တောက်ပသော၊ ဒီပရက္ခောဇ္ဇဝ၊ ခါးမီးတိုင်ကဲ့သို့
လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗတက္ခေ၊ တောင်များ၌၊ သိဒ္ဓိယထာ၊ မီးကဲ့သို့၎င်း၊ ဒေ
ဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ သဗ္ဗုလ္လော၊ ပင်လုံးကျွတ်-ပွင့်သော၊ ပါရိဆက္ခောဇ္ဇဝ၊
ပင်လယ်ကသစ် ပွင့်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ပိရောစတိ၊ တင့်တယ်တော်
မူပြီး ဣဘိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝဏ္ဏဘဏနမဂ္ဂေါ၊ ကျေးဇူးတော်ကိုခွင့်
ဆိုရာ-စကားရပ်တည်း။ ကာပိလဝတ္ထဝေသာကေယဗဟုဒေဝရတ္တိ၊ ဓမ္မိ
ယာကထာယာတိတ္ထေ၊ ကာပိလဝတ္ထဝေသာကေယဗဟုဒေဝရတ္တိ၊ ဓမ္မိယာ
ကထာယာဟူသောဤပါဌ၌၊ ဓမ္မိကထာနာမ၊ ဓမ္မိကထာမည်သည်ကား၊
သန္တာဂါရ အနုမောဒနပ္ပဒိသံယုတ္တာ၊ လွှတ်ကိုအနုမောဒနာ ပြုခြင်းနှင့်စပ်
ယှဉ်သော၊ ပကိဏ္ဏကကထာ၊ ပြီးပြီမ်းသောစကားကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သီအပ်
၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချွဲဦးခုံးတဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
အာကာသ ဂင်္ဂံ၊ ကောင်းကင်-မြစ်ကြီးကို၊ ဩတာရေန္တောပိယ၊ ကျစေဘိ
သကဲ့သို့၎င်း၊ ပုထဝေ၊ မြေဆီ-မြေယွှာ-မြေဩဇာကို၊ အာကဇေန္တော

၅၂ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ။

ဝိသယန္တယာစက်ဖြင့်-ပြန်တွန့်၍-ငင်ဘိသကဲ့သို့လည်း ကောင်းမဟာ
 ဓမ္မုခန္ဓေ၊ ဓမ္မုသပြေပင်ကြီး၏အခက်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲကိုင်၍၊ စာ
 လေန္တောဝိယ၊ လှုပ်ဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ယောဇနိယံ၊ တယူဇန
 ပမာဏရှိသော၊ မရတဏှံ၊ ပျားလသို့ကို၊ စက္ကယန္တေန၊ စက်ယန္တယာ
 ဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇေတွာ၊ ညှစ်၍၊ မရပါနံ၊ ပျားအပျော်ကို၊ ပါယမာနောဝိယ၊ သောက်
 စေဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကာပိလဝတ္ထုဝါသိနံ၊ ကာပိလဝတ်ပြည်၌နေ
 ကုန်သော၊ သာကျာနံ၊ သာကီဝင်မင်းတို့အား၊ ဟိတသုခါဝဟံ၊ စီးပွားချမ်း
 သာကို ဆောင်တတ်သော၊ ပကိဏ္ဍကကထံ၊ ပြီးပြောင်းသောစကားကို၊ က
 ထေသိ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ မဟာရာဇာ၊ အိုမင်းများတို့၊ ဇေတံအဝါသဒါနံနာ
 မ၊ ဤနေရာအလှူမည်သည်ကား၊ မဟန္တံ၊ ပြန့်ပြောသော-အကျိုးရှိ၏၊ ဝုဋ္ဌာ
 ကံ၊ သင်သာကီဝင်မင်းတို့၏၊ အာဝါသော၊ လွှတ်တည်းဟူသော-နေရာကို၊
 မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ပရိဘုရေတွာ၊ သုံးဆောင်တော်မူအပ်၏၊ ဘိက္ခုသံ
 စောန၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်၊ ပရိဘုရေတွာ၊ သုံးဆောင်အပ်၏၊ ပန၊ တရား
 ဟောသုံးဆောင်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ မယာစ၊ ငါဘုရားသည်လည်းကောင်း၊
 ဘိက္ခုသံစောနစ၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပရိဘုရေတွာ၊ သုံး
 ဆောင်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဓမ္မရုတနေန၊ တရားရုတနာသည်၊ ပရိဘုရေတွာ
 ယေဝ၊ သုံးဆောင်းသည်မည်သည်-သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဟိ၊
 သုံးပါးကုန်သော၊ ရတနေဟိ၊ ရတနာတို့သည်၊ ပရိဘုရေတွာနာမ၊ သုံး
 ဆောင်သည်မည်သည်ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အာဝါသဒါနသ္မိံ၊
 အာဝါသဒါနကို၊ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗဒါနံ၊ အလုံးစုံသော-အလှူ
 ကို၊ ဒိန္နမေဝ၊ လှူသည်မည်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘူမဋ္ဌ၊ ကပဏ္ဏသာ
 လာယဝါ၊ မြေ၌တည်သော သစ်ရွက်မိုးကျောင်း၏လည်းကောင်း၊ သာခ
 မဏ္ဍပဿဝါဝိ၊ သစ်ခက်မိုးသောမဏ္ဍပ်၏လည်းကောင်း၊ အာနိသံသော
 နာမ၊ အကျိုးမည်သည်ကို၊ ပရိစ္ဆိန္နိဟံ၊ ပိုင်းခြားခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နာနာ နယဝိစိတ္တံ၊ အထူးထူးသော-နည်းတို့ဖြင့်-ဆန်း
 ကြယ်သော၊ ဗဟု၊ များစွာသော၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို၊ ကထေတွာ၊
 ဟောတော်မူ၍၊ ။

အာဝါသော၊ ကျောင်းသည်၊ သီတဇ္ဈ၊ အချမ်းကို လည်းကောင်း၊
 ဥဏ္ဍုလ္လ၊ အပူကိုလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗိဟာနတိ၊ တားမြစ်တတ်၏၊ တတော၊ ထို
 ထက်၊ ဝါဠုမိဝါနိစ၊ ခြင်္သေ့-သစ်-ကျား စသော- သားရဲတို့ကို-လည်း
 ကောင်း၊ သရီသပေစ၊ မြွေ-ကင်း-သန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ မကသေစ၊

မှက်-မြင်-တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သိသိရေစာပိ။ ခနစ်ရက်စွေသော-မိဗ်း
 ၏အထွေအတိအတိလည်းကောင်း။ ဝုတ္တိယောစ။ မိဗ်းရေပေါက်တို့ကို လည်း
 ကောင်း။ ပဋိဟနတိ။ တားမြစ်တတ်၏။ ၊ တင်တားထိုထက်။ စောသရေ။
 ကြမ်းတန်းကုန်သော။ သဗ္ဗာတေ။ ပြင်းထန်စွာ- ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါတာ၊
 တပေ၊ မုန်တိုင်း-လေကြမ်း-နေပူတို့ကိုလည်း။ ပဋိဟညတိ။ မပယ်ဖျောက်
 တတ်၏။ လေဏတ္ထဉ္စ။ ပုန်းအောင်းခြင်းအကျိုးငှါ-လည်းကောင်း။ သုခတ္ထဉ္စ။
 ချမ်းသာစွာနေခြင်း အကျိုးငှါ-လည်းကောင်း။ ဈာယိတုဉ္စ။ ဈာန်ဝင်စား
 ခြင်းအကျိုးငှါ-လည်းကောင်း။ ဝိပသိတုဉ္စ။ ဝိပဿနာ-ရှုခြင်းငှါလည်း
 ကောင်း။ ဟေဒတိ။ ဖြစ်၏။ သံစာဿ။ သံစာတော်အား။ ဝိဟာရဒါနံ။
 ကျောင်းဟူသော-အလှူကို။ ဗုဒ္ဓေန။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဂ္ဂံ။ မြတ်၏ဟူ၍။
 ဝဏ္ဏိတံ။ မြီးမွမ်းတော်မူအပ်၏။ ၊ တသ္မာဟိတသ္မာဒေဝ။ ထိုကြောင့်သာ
 လျှင်။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ နာတ္တံ။ အကျိုးစီးပွားကို။ သမ္ပဿသမ္ပဿန္တော
 ကောင်းစွာမြင်သော။ ပဏ္ဍိတော။ ပညာရှိသော။ ပေါသော။ ယောကျ်ား
 သည်။ ရမ္မေ။ နှလုံးမွေ့လျော်စွယ် ရှိကုန်သော။ ဝိဟာရေ။ ကျောင်းတို့ကို။
 ကာရယေ ကာရာပေယျ။ ဆောက်လုပ်စေရာ၏။ ဧတ္ထ။ ဤကျောင်း၌၊ ဗ
 ဟုသုတေ။ များသော အကြားအမြင်ရှိကုန်သော-သီလဝန်ရဟန်းတို့ကို။
 ဝါသယေနေစေရာ၏။ ၊ တေသံ။ ထိုများသောအကြားအမြင်ရှိကုန်သော
 သီလဝန်-ရဟန်းတို့အား။ အနုဉ္စ။ ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း။ ပါနဉ္စ။ အဖျော်
 ကိုလည်းကောင်း။ ဝတ္ထသေနာသနာနိစ။ အဝတ်-သင်္ကန်း-အိပ်ရာ-နေ
 ရာ-တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒေဒယျ။ ပေးလှူရာ၏။ ဥဇာဘူတေသု။ ဖြောင့်မတ်
 စွာ ဖြစ်ကုန်သော- အဇ္ဈာသယနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ဝိပ္ပသန္နေန။
 ကြည်စွာသော။ စေတသာ။ စိတ်ဖြင့်။ ဒေဒယျ။ ပေးလှူရာ၏။ ၊ တေ။ ထို
 များသောအကြားအမြင်ရှိကုန်သောသီလဝန်- ရဟန်းတို့သည်။ တဿ။
 ထိုကျောင်းဆောက်၍လှူသော-ဒါယကာအား။ သဗ္ဗဒုက္ခပနုဗ္ဗနံ။ ခပ်သိမ်း
 သော-ဝဋ်ဆင်းရဲကို-ပယ်ဖျောက်တတ်သော။ ဓမ္မံ တရားကို။ ဒေသေန္တိ
 ဟောပြောကုန်၏။ သော။ ထိုကျောင်းဆောက်၍-လှူသော ဒါယကာသည်။
 ယံဓမ္မံ။ အကြင်သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားကို။ ဣဓေ။ ဤသာသနာတော်
 ၌။ အညာယ။ ကောင်းစွာကျင့်သော အားဖြင့်-သိ၍။ အနာသဝေ။ အာ
 သဝေမရှိသည်။ ဟုတွားဖြစ်၍။ ပရိနိဗ္ဗာတိ။ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရ၏။ ၊ ဣတိ
 ဧဝံ။ ဤသို့။ အယတ္တိ။ ဤအကျိုးသည်လည်း။ အာဝါသေ။ ကျောင်း၌။ အာနိ
 သိသော။ အကျိုးတည်း။ အယတ္တိ။ ဤအကျိုးသည်လည်း။ အာဝါသေ။

၀

ကျောင်း၌၊ အာနိသံသော၊ အကျိုးတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗဟုဒေဝရတ္တိံ၊ များ
 စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ အတိရေကတရံ၊ အတိုင်းထက်အလွန်၊ ဒိယဗု
 ယာမံ၊ အခွဲနှင့်တကွ-နှစ်ယာဝ်ပတ်လုံး၊ အာဝါသာနိသံသကထံ၊ ကျောင်း
 ၏အကျိုးနှင့်စပ်သော-တရားစကားကို၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ တတ္ထံ၊
 ထိုအာနိသံသကထာတို့တွင်၊ ဣမဂါယာဝံ၊ ဤဂါယာတို့ကိုသာလျှင်၊ သင်
 ဟံ၊ သင်၊ ယနာသို့၊ အာရဇ္ဈာ၊ တင်အပ်ကုန်၏၊ ပန၊ မတင်သည်ကို-ဆိုပြီး
 အံ၊ ပကိဏ္ဍကဓမ္မဒေသနံ၊ ပကိဏ္ဍကဓမ္မဒေသနာကို၊ သင်ဟံ၊ သင်၊ ယနာ
 သို့၊ နအာရောဟတိ၊ မတင်၊ သန္ဓသေသိတိအာဒိနိ၊ သန္ဓသေသိဤသို့
 အစရှိသောစကားတို့သည်၊ ဂုတ္တတ္ထာနေဝံ၊ ဖွင့်ဆိုအံ့ပြီးသော-အနက်
 ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ အာယသ္မန္တအာနန္ဒံ၊ အာမန္တေသိတိ၊ အာ
 ယသ္မန္တအာနန္ဒံ၊ အာမန္တေသိဟူသည်ကား၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို၊
 ကထာပေတုကာမော၊ ဟောစေခြင်းငှါ-အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဇာနာပေသိ၊
 သိစေပြီး၊ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ သာရိဂုတ္တမဟာ
 မောဂ္ဂလာန မဟာကဿပါဒိသု၊ အရှင်သာရိဂုတ္တရာ-အရှင်မဟာမောဂ္ဂ
 လာန-အရှင်မဟာကဿပ-အစရှိကုန်သော၊ အသိတိမဟာ ထေရေသု၊
 ရှစ်ကျိပ်သော-မဟာထေရ်တို့သည်၊ ဝိဇ္ဇမာနေသု၊ ထင်ရှားရှိကုန်လျက်၊ ဘ
 ဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာနန္ဒတ္ထရဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်အား၊
 ဘာရံ၊ တရားဟောခြင်းတည်းဟူသော-ဝန်ကို၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူသနည်း
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဂုတ္တံ၊ အမေးတည်း၊ ပရိသန္ဓာသယဝသေန၊ ပရိ
 သတ်၏-အလို၏-အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဘာရံ၊ တရားဟောခြင်းတည်းဟူသော
 ဝန်ကို၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချွေ၍ဆိုပြီးအံ့၊ အာယသ္မာအာ
 နန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဗဟုသုတာနံ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိကုန်
 သောဂုတ္တုလံတို့တွင်၊ အတ္တံ၊ ကဲလွန်၏၊ ပရိမဏ္ဍလေဟိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ
 ဝန်းကုန်သော၊ ပဒဗ္ဗုဒ္ဓနေဟိ၊ ဝုဒ္ဓံ-ဗျည်းတို့ဖြင့်၊ မရရဓမ္မကံထံ၊ သာယာစွာ
 သောတရားစကားကို၊ ကထေတုံ၊ ဟောခြင်းငှါ၊ ပဟောသိ၊ စွမ်းနိုင်ပြီး၊ ဣတိ
 ဤသို့၊ သာကိယမဏ္ဍလေ၊ သာကီဝင်-မင်းအပေါင်းတို့၌၊ ပါကဇ္ဇော၊ ထင်
 ရှား၏၊ ပညာတောသိကြား၏၊ တဿ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာ-မထေရ်၏၊ ဓမ္မ
 ကထာ၊ တရားစကားကို၊ သာကျရာဇူဟိ၊ သာကီဝင်-မင်းတို့သည်၊ ဝိဟာ
 ရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ဝတ္တံ၊ သွား၍လည်း၊ သုတပုဗ္ဗာ၊ ကြားဘူး၏၊ ပန၊ ကြား
 ဘူးသောသူမှတစ်ပါး-မကြားဘူးသော သူကို-ဆိုပြီးအံ့၊ နေသံ၊ ထိုသာကီ
 'ဝင်-မင်းတို့၏၊ ဩရောဓာ၊ မောင်းမတို့သည်၊ ယထာရုစိယာ၊ အကြင်အ

ကြင်အလိုရှိသော အားဖြင့်၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှါ၊ နလ
 ဘန္တိ၊ မရကုန်၊ တေသံ၊ ထိုသာကီဝင်မင်းတို့အား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အပ္ပံ၊ လေဝ၊ အနည်းငယ်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကား
 ကို၊ ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူလတ်၍၊ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဥပတိသေဋ္ဌဿ၊
 မြတ်သောအဆွေအမျိုးဖြစ်သော၊ အာနန္ဒဿ၊ အရှင်အာနန္ဒစအား၊ ဘာရံ
 တရားဟောခြင်းတည်းဟူသောဝန်ကို၊ ကရေယျ၊ ပြုပါမူကား။ အဟော
 ဝတ၊ ဩဉ်ကောင်းလေစွ၊ ဣတိဇေတံ ဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအ
 ကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တေသံ၊ ထိုသာကီဝင်မင်းတို့၏၊ အဇ္ဈာသ
 ယဝသေန၊ အလို၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တသေ
 ဝ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာမထေရ်အားသာလျှင်၊ ဘာရံ၊ တရားဟောခြင်းတည်း
 ဟူသောဝန်ကို၊ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ ။

သေခေါ ပဋိပဒါတိ။ သေခေါပဋိပဒါဟူသည်ကား။ ပဋိပန္နကော၊ အ
 ကျင့်၌ယှဉ်သော၊ သေခသမဏော၊ သေခဖြစ်သော-ရဟန်းသည်၊ သေခသ
 မဏော၊ ထိုသေခဖြစ်သောရဟန်းသည်၊ ဝုယျံ၊ သင်အာနန္ဒာ၏၊ ဥပဏော၊
 ဥပဏ်၌၊ ပဋိဘာတု ဥပဋ္ဌာတု၊ ထင်စေလော၊ တဿသေခ သမဏဿ၊ ထို
 သေခဖြစ်သောရဟန်း၏၊ ပဋိပဒံ၊ အကျင့်ကို၊ ဒေသေဟိ၊ ဟောလော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ပဋိပဒါယ၊ အကျင့်ဖြင့်၊ ဝုပ္ပလံ၊ ဝုပ္ပုလ်ကို၊ နိယမေတွာ၊ ဖွတ်၍၊ ဒေသေ
 တိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ပန၊ စောဒနာ သေဝဒနာပုန်ကို-ထုတ်၍ပြဦးအံ့၊ ကာဥ္ဇာ၊ အ
 ဘယ်ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမံပဋိပဒံ၊ ဤအကျင့်ကို၊ နိယံ
 မေသိ၊ ဖွတ်တော်မူသနည်း၊ ဗဟူဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ ကာရေဏဟိ၊ အ
 ကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဣမေသာကျာ၊ ဤသာကီဝင်မင်းတို့သည်။ တာဝ၊ ဈေးဦး
 စွာ၊ မင်္ဂလသာယာယ၊ မင်္ဂလာရှိသောစရပ်၌၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာကို၊ ပစ္စာသိ
 သန္တိ၊ တောင့်တကြကုန်၏၊ ဝံဗိ၊ ပွားစီးခြင်းကို၊ ဣန္ဒြိယန္တိ၊ အလိုရှိကြကုန်
 ၏၊ အယဉ္ဇသေခပဋိပဒါ၊ ဤသေခပုဂ္ဂိုလ်၏-အကျင့်သည်လည်း၊ မယျံ၊ ငါ
 ဘုရား၏၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ မင်္ဂလပဋိပဒါ၊ မင်္ဂလာရှိသောအ
 ကျင့်တည်း၊ ဝနမာနကပဋိပဒါ၊ ပွားစီးစေတတ်သောအကျင့်တည်း၊ ဣတိ
 တဿပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ ဣမံပဋိပဒံ၊ ဤသေခပုဂ္ဂိုလ်၏အကျင့်ကို၊ နိယ
 မေသိ၊ ဖွတ်တော်မူပြီးစ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ တဿံပရိသတိ၊ ထိုပရိသတ်၌၊
 သေခေါဝ၊ သေခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သာလျှင်၊ ဗဟူ၊ များစွာ၊ နိယန္တော၊ ထိုင်နေ
 ကြကုန်၏၊ ဧတေ၊ ထိုသေခ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ပဋိဝိဒ္ဓ
 ဌာနေ၊ ထိုးထွင်း၍-သိသောအရာကို၊ ကထိယမာနေ၊ ဟောအပ်သည်ရှိ

၅၆ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

သော်၊ အကိလမန္တောဝ။ မပင်ပန်းကြကုန် သည်သာလျှင်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
 ကုန်၍၊ သလ္လက္ခိဿန္တိ။ မှတ်နိုင်ကြကုန်လတ္တံ့။ ဣတိတသ္မာဓိ။ ထိုကြောင့်
 လည်း။ ဣမံပဋိပဒံ။ ဤသေခပုဂ္ဂိုလ်၏-အကျင့်ကို။ နိယမေသိ၊ မှတ်တော်
 မူပြီ။ အာယသ္မာ စအာနန္ဒော။ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်လည်း။ သေ
 ခပွင့်သန္တိဒါ၊ ပဏ္ဏာဝ။ သေခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏-ပဋိသန္တိဒါဉာဏ်သို့ ရောက်
 သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ပဋိဝိဇ္ဇေ၊ ထိုးထွင်း၍သိ
 အပ်သော၊ ပစ္စက္ခဋ္ဌာနေ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သောအရာ၌။ ကထေန္တော၊ ဟော
 သော၊ သော၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ အကိလမန္တော၊ မပင်ပန်းသည်
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညာပေတုံ၊ သိစေခြင်းငှါ။ သက္ခိဿတိ၊ စွမ်းနိုင်လတ္တံ့။
 ဣတိတသ္မာဓိ၊ ထိုကြောင့်လည်း။ ဣမံပဋိပဒံ။ ဤသေခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အကျင့်
 ကို၊ နိယမေသိ၊ မှတ်တော်မူပြီ။ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့။ သေခပွင့်ပဒါယ၊ သေခ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အကျင့်၌၊ တိဿေသ၊ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ သိက္ခာ၊
 သိက္ခာတို့သည်၊ ဩသဇ္ဇာ၊ သက်ဝင်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသော-သိက္ခာ
 တို့တွင်၊ အဓိသီလသိက္ခာယ၊ အဓိသီလ-သိက္ခာကို၊ ကထိတာယ၊ ဟောအပ်
 သည်ရှိသော်၊ သကလံ၊ အလုံးစုံသော။ ဝိနယ၊ ဝိဇ္ဇကံ၊ ဝိနည်းဝိဇ္ဇကတ်ကို၊
 ကထိတာမေဝ၊ ဟောအပ်သည်-မည်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဓိ
 ဝိတ္တသိက္ခာယ၊ အဓိဝိတ္တ-သိက္ခာကို၊ ကထိတာယ၊ ဟောအပ်သည်ရှိသော်၊
 သကလံ၊ အလုံးစုံသော။ သုတ္တန္တံ၊ ဝိဇ္ဇကံ၊ သုတ္တန္တံ၊ ဝိဇ္ဇကတ်ကို၊ ကထိတံ၊
 ဟောအပ်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဓိပညာသိက္ခာယ၊ အဓိပညာ
 သိက္ခာကို၊ ကထိတာယ၊ ဟောအပ်သည်ရှိသော်၊ အဘိဓမ္မာဝိဇ္ဇကံ၊ အဘိ
 ဓမ္မာဝိဇ္ဇကတ်ကို၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စ၊
 ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့။ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ဗဟုသုတော၊ များ
 သောအကြားအမြင်ရှိ၏။ တိဝိဇ္ဇကဓရာ၊ ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံကိုလည်းဆောင်
 ၍။ သော၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ ဝီဟိ၊ သုံးပုံကုန်သော။ ဝိဇ္ဇ
 ကေဟိ၊ ဝိဇ္ဇကတ်တို့ဖြင့်၊ တိဿေသ၊ သုံးပါးကုန်သော။ သိက္ခာ၊ သိက္ခာတို့
 ကို၊ ကထေတုံ၊ ဟောခြင်းငှါ၊ ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကထိတော၊
 ဟော အပ်သည်ရှိသော်၊ သာကျာနံ၊ သာကီဝင်-မင်းတို့အား၊ မင်္ဂသမေဝ၊
 မင်္ဂလာသည်သာလျှင်၊ ဝဇိယေဝ၊ ပွားစီးခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဘဝိသောတိ၊
 ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိတသ္မာဓိ၊ ထိုကြောင့်လည်း။ ဣမံပဋိပဒံ၊ ဤသေခပုဂ္ဂိုလ်တို့
 ၏အကျင့်ကို၊ နိယမေသိ၊ မှတ်တော်မူပြီ။

၆၆

ဝိဗ္ဗိမေအာဂိလာယတိတိ၊ ဝိဗ္ဗိမေအာဂိလာယတိဟူသည်ကား၊ ကံသ္မာ၊

အဘယံကြောင့်၊ အာဂိလာယတိ၊ ညောင်းညာတော်မူသနည်း၊ ဟိယသွာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ ဆဗ္ဗဿာနိ၊ ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ပဓာနံ၊ ခုတ္တရစရိယာ
 အကျင့်ကို၊ ပဒဟန္တဿ၊ အားထုတ်တော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားအား၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ ကာယဒုက္ခံ၊ ကိုယ်တော်၌ဖြစ်သော
 ခင်းရဲသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်တော်မူပြီ၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုမြတ်
 စွာဘုရားအား၊ အပရတာဂေ၊ နေအံ့အံ့၌၊ ဗဟလ္လက ကာလေ၊ ကြီးသော
 အရွယ်သို့-ရောက်သော-အခါ၌၊ ဝိဗ္ဗဝါတော၊ ကျော်ကုန်းတော်၌ ဖြစ်သော
 လေသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇံ၊ ဖြစ်တော်မူပြီ၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ အာဂိလာယတိ၊
 ညောင်းညာတော်မူ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဧတံ၊ ဤညောင်းညာ၍ကိန်းတော်
 မူခြင်းသည်၊ အကာရဏံ၊ အကြောင်းမဟုတ်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တဂေါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်လာသော၊ ဧဝဒနံ၊ ဧဝဒနာကို၊ ဝိက္ခမ္ဘေတွာ၊ ခွါတော်
 မူ၍၊ ဧကမ္ပိ၊ တရက်ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ဧဒ္ဒဝိ၊ နှစ်ရက်တို့ပတ်လုံးလည်း
 ကောင်း၊ သတ္တာဟတ္ထိ၊ ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ဧကပလ္လဂေဝံနံ၊
 တထက်ဝယ်ထည်းဖြင့်၊ နိသီဒိတံ၊ ထိုင်နေတော်မူခြင်းငှါ၊ ပဟောတိ၊ စွမ်း
 နှိုင်း၏၊ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ပင် စွမ်းနှိုင်းသော်လည်း၊ သန္ဓာဂါရဿလံ၊
 လွှတ်စရပ်ကို၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣရိယာပထေဟိ၊ ဣရိယာဝုတ်
 တို့ဖြင့်၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုကာမော၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ အလိုရှိတော်မူသည်၊ အ
 ဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဘတ္ထပါဒ ဓောဝန ဌာနတော၊ ခြေ-လက်တို့ကို ဆေးတော်
 မူရာ-အရပ်မှ၊ ယာဝဓမ္မာသနာ၊ တရားဟောနေရာတိုင်အောင်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 တာဝ၊ ထိုမျှလေသံ၊ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူပြီ၊ ဧတ္တကော၊ ဤမျှလေသံသော၊ ဌာ
 နေ၊ အရပ်၌၊ ဂမနံ၊ ကြွသွားတော်မူခြင်းသည်၊ နိပ္ပန္နံ၊ ပြီး၏၊ ဓမ္မာသနံ၊ တရား
 ဟောနေရာသို့၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ရောက်တော်မူသော-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ထော
 ကံ၊ အတန်ငယ်၊ ဌတွာ၊ ရပ်တန့်တော်မူ၍၊ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏၊ ဧတ္တ
 ကော၊ ဤမျှလောက်သော၊ ဌာနေ၊ အရပ်၌၊ ဌာနံ၊ ရပ်ခြင်းဣရိယာဝုတ်သည်၊
 နိပ္ပန္နံ၊ ပြီး၏၊ ဒိယံ၊ ဘယာမံ၊ အခွဲနှင့်တကွ-ညဉ့်သုံးယာပ်ပတ်လုံး၊ ဓမ္မာသနေ
 တရားဟောနေရာ၌၊ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏၊ ဧတ္တကော၊ ဤမျှလေသံသော၊
 ဌာနေ၊ အရပ်၌၊ နိသန္ဓာ၊ ထိုင်နေတော်မူခြင်းသည်၊ နိပ္ပန္နံ၊ ပြီး၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခု
 အခါ၌၊ ဒက္ခိဏေနပဿနံ၊ လက်ျာ-နံပါးတော်ဖြင့်၊ ထောကံ၊ အတန်ငယ်၊
 နိပ္ပန္နံ၊ လျောင်းတော်မူသည်ရှိသော်၊ သယနံ၊ အိပ်ခြင်းသည်၊ နိပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊
 ပြီးလတ္တံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စတုဟိ၊ လေး
 ပါးကုန်သော၊ ဣရိယာပထေဟိ၊ ဣရိယာဝုတ်တို့ဖြင့်၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုကာမော၊

၅၈ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

သုံးဆောင်ခြင်းငှါအလိုရှိတော်မူသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ငြိ၊ ဥပါဒိဏ္ဏက
သရိရဉ္စနာမ၊ ဥပါဒိဏ္ဏကကိုယ်မည်သည်ကိုလည်း၊ နောအာဂိလာယထိတိ
ညောင်းညာခြင်းမရှိဟူ၍၊ နဝတ္ထဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်၊ တသ္မာ၊ ကိုကြောင့်၊ စိရံ၊ ကြာ
မြင့်စွာ၊ နိသဇ္ဇာယ၊ ထိုင်ခြင်း၌၊ သဉ္စာတံ၊ ဖြစ်သော၊ အပ္ပကမ္ဘိ၊ အနည်းငယ်
လည်းဖြစ်သော၊ အာဂိလာယနံ၊ ညောင်းညာခြင်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊
ဝေံ၊ ဤသို့ဝိဇ္ဇိမေအာဂိလာယထိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သံဃာဋီ
ပညာပေတွာတိ၊ သံဃာဋီပညာ ပေတွာဟူသည်ကား၊ သန္ဓာဂါရဿ၊
လွှတ်၏၊ ဧကပဿ၊ တခုသော-နံပါး၌၊ တေရာဇာနော၊ ထိုသာကီဝင်မင်း
တို့သည်၊ ပဇ္ဇသမာဏိံ၊ တင်းတိမ်အရံကို၊ ပရိက္ခိပါပေတွာ၊ ရံစေ၍၊ ကပ္ပိ
ယမဉ္ဇကံ၊ အပ်သောညောင်စောင်းကို၊ ပညပေတွာ၊ ခင်းစေ၍၊ ကပ္ပိယပစ္စ
တ္တရဏေန၊ အပ်သောအခင်းဖြင့်၊ အတ္တရိတွာ၊ ခင်း၍၊ ဥပရိ၊ ညောင်စောင်း
တော်၏အထက်၌၊ သုဝဏ္ဏတာဂုက ဂန္ဓ မာလာဒါမပ္ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ ရွှေကြယ်
နံသာဆိုင်း-ပန်းဆိုင်းတို့ဖြင့်-တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ ဝိတာနံ၊ ဝိတာနံကို၊
ဗဒ္ဓိတွာ၊ ခွဲ၍၊ ဂန္ဓတေလပ္ပဒိပံ၊ ကောင်းသောအနံ့ရှိသောသီဖြင့်-ထွန်းအပ်
သောမီးကို၊ အာရောပယိံ၊ သုကိရ၊ တင်ကြကုန်သတတ်၊ ကိံ၊ အတယ်ကို
မနသိကရိတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ အာရောပယိံ၊ သု၊ တင်ကုန်သနည်း၊ သတ္တဝ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မာသနတော၊ တရားဟောနေရာတော်မှ၊ ဥဠာယ၊
ထထေသ်မူ၍၊ ထောက်၊ အတန်ငယ်၊ ဝိဿမန္တော၊ အပင်အပန်းဖြေတော်
မူသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အပ္ပေဝနာမ နိပ္ပဇ္ဇေယျ၊ လျောင်းတော်မူငြားအံ
လည်းမသိ၊ ဝေံ၊ ဤသို့ကိန်းစက်တော်မူသည်ရှိသော်၊ နော၊ ငါတို့သာကီ
ဝင်-မင်းတို့၏၊ ဣမံသန္ဓာဂါရံ၊ ဤလွှတ်ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣရိယာပထေဟိ၊ ဣရိယာပုထ်တို့ဖြင့်၊
ပရိဘုတ္တံ၊ သုံးဆောင်တော်မူအပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်
စွာသော-နေညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်း
ငှါ၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ အာရော
ပယိံ၊ သု၊ တင်ကုန်၏၊ သတ္တဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ တဒေဝ၊ ထို
သာကီဝင်-မင်းတို့၏-အလိုကိုသာလျှင်၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ တတ္ထ၊ ထို
ညောင်စောင်း၌၊ သံဃာဋီ၊ နူးကုန်တော်ကို၊ ပညပေတွာ၊ ခင်းတော်မူ၍၊
နိပ္ပဇ္ဇိ၊ လျောင်းတော်မူ၏၊ ဥဠာနသညံ၊ မနသိကရိတွာတိ၊ ဥဠာနသညံမန
သိကရိတွာဟူသည်ကား၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်သော၊ ကာလံ၊ အခါကို၊
အတိတ္တမိတွာ၊ လွန်၍၊ ဝုဠဟိဿာမိ၊ ငါထတော်မူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဠာန

သညံ၊ ထအံဟူသော-အမှတ်သညာကို၊ မိတ္တေ၊မိတ်တော်၌၊ ဌပေတွာ၊ ထားတော်မူ၍၊ ။

မဟာနာမံသက္ကံအာမန္တေသီတိ၊မဟာနာမံသံသံက္ကံအာမန္တေသီဟူသည် ကား၊ သော၊ ထိုမဟာနာမ်သည်၊ တသ္မိံကာလေ၊ တို့သို့စည်းဝေးသော အခါ၌၊တသံပရိသတိ၊ ထိုပရိသတ်၌၊ဇေဋ္ဌကော၊ အကြီးသည်၊ပါဠိမာ က္ခော၊အမှူးသည်၊ဟောသီကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊တသ္မိံ၊ ထိုမဟာနာမ်သာ ကိဝင်မင်းကို၊သင်္ဂဟိတေ၊သင်္ဂြိုဟ်ပြီးမြော်အပ်သည်ရှိသော်၊သေသပရိ သာ၊ကြွင်းသော-ပရိသတ်ကို၊သင်္ဂဟိတာဝ၊သင်္ဂြိုဟ်ပြီးမြော်အပ်သည် သာလျှင်၊ဟောသီ၊ဖြစ်၏၊ဣတိမနုသိကတွာ၊ ဤသို့နုလုံးသွင်း၍၊ ထေရေ- အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ တမေဝ၊ ထိုမဟာနာမ်သာကိဝင် မင်းကို သာလျှင်၊အာမန္တေသီ၊ ခေါ်၍မိန့်တော်မူပြီးသီလသမ္ပန္နောတိ၊ သီလသမ္ပ န္နောဟူသည်ကား၊သီလေန၊သီလနှင့်၊သမ္ပန္နော၊ပြည့်စုံ၏၊ သမ္ပန္နသီလော၊ ပြည့်စုံသော-သီလရှိ၏၊ပရိပုဏ္ဏသီလော၊ ပြည့်စုံသော-သီလရှိ၏၊ ဣတိ အယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊သဒ္ဓမ္မေဟီတိ၊ သဒ္ဓမ္မေဟီဟူ သည်ကား၊ သုန္နရမ္မေဟိ၊ကောင်းသော-တရားတို့နှင့်၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ သတံသပ္ပုရိသာနံ၊သူတော်ကောင်းတို့၏၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ ကထဉ္စ မဟာနာမာတိ၊ကထဉ္စမဟာနာမဟူသည်ကား၊ ဧတ္တကေန၊ ဤမျှလောက် သော၊ဣမိနာဌာနေန၊ ဤမဟာနာမအရိယသာဝကော၊လ၊ အကသီရုဏာ သီဟူသောဥဒ္ဓေသစကားရပ်ဖြင့်၊ သေခပုဗ္ဗိပဒါယ၊သေခအကျင့်၏၊မာတိ ကံ၊မာတိကာကို၊ ဌပေတွာ၊ထား၍၊ ပဗ္ဗိပါဒီယာ၊ ဥဒ္ဓေသအစဉ်အားဖြင့်၊ ဝိတ္ထာရေတုကာမော၊ချဲ့ခြင်းငှါအလိုရှိသောအရှင်အာနန္ဒာသည်၊ဇေဝံ၊ ဤ သို့ကထဉ္စမဟာနာမအစရှိသောစကားကို၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကထဉ္စမဟာနာမအစရှိသောစကား၌၊ သီလသမ္ပန္နောတိအာဒိနိ၊သီလ သမ္ပန္နော ဤသို့အစရှိသည်တို့ကို၊ သမ္ပန္နသီလာ သိက္ခဝေ ဝိဟရထာတိ၊ သမ္ပန္နသီလာသိက္ခဝေ ဝိဟရထဟူ၍၊အာကင်္ခေယျသုတ္တာဒိသု၊အာကင်္ခေ ယျသုတ်အစရှိသည်တို့၌၊ ဂုတ္တနယေနေဝ၊ ဟောတော်မူအပ်သော နည်း ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊သီအပ်ကုန်၏၊ ကာယဒုစ္စရိတေနာတိအာဒိသု၊ ကာယဒုစ္စရိတေန ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ဥပယောဂတ္ထေ၊ဒုတိယာဝိဘတ် အနက်၌၊ ကရဏ ဝစနံ၊ ကရိုဏ်း ဝိဘတ် ရှိသော- ပုဒ်တည်း၊ ဟိရိယိ တဗ္ဗာနိ၊ ရှက်အပ်ကုန်သော၊ ကာယဒုစ္စရိတာဒိနံ၊ ကာယဒုစရိုက်အစရှိ သည်တို့ကို၊ ဟိရိယတိ၊ရှက်တတ်၏၊ ဇိဂုစ္ဆတိ၊ စက်ဆုပ်တတ်၏၊ဣတိ

၆၀ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဩတ္တပ္ပနိဒ္ဒေသေ၊ ဩတ္တပ္ပ
 နိဒ္ဒေသန္တိ၊ ပောတွဋ္ဌေ၊ ဟိတ်အနက်၌၊ ကရဏဝစနံ၊ ကရိုတံးဝိဘတ်တည်း။
 ဩတ္တပ္ပဿ၊ ဩတ္တပ္ပဇ္ဇိ၊ ဗဟတုဘူတေဟိ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော
 ကာယဒုက္ခရိတာဒိဟိ၊ ကာယဒုက္ခရိုက်-အစရှိသည်တို့ကြောင့်၊ ဩတ္တပ္ပတိ၊
 တိတ်လန့်တတ်၏၊ ဘာယတိ၊ ကြောက်တတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အာရန္တဝိရိယောတိ၊ အာရန္တဝိရိယော ဟူသည်
 ကား၊ ပဂ္ဂဟိတဝိရိယော၊ ခြီးမြှောက်အပ်သော-လုံ့လရှိသည်၊ အနောသတ္တိ
 တမာနသော၊ မဆုတ်နစ်သော-စိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏
 ပဟာနာယာတိ၊ ပဟာနာယ ဟူသည်ကား၊ ပဟာနတ္ထာယ၊ ပသ်ခြင်းငှါ၊
 ဥပသန္တဒါယာတိ၊ ဥပသမ္ပဒါယဟူသည်ကား၊ ပဋိဿာဘတ္ထာယ၊ ရခြင်းငှါ၊
 ထာမဝါတိ၊ ထာမဝါဟူသည်ကား၊ ဝိရိယထာမေန၊ လုံ့လ၏အစွမ်းနှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဒဠပရက္ကမောတိ၊ ဒဠပရက္ကမော ဟူသည်ကား၊
 တိရုပရက္ကမော၊ ခိုင်ခံ့သော-လုံ့လရှိ၏၊ အနိက္ခိတ္တရော ကုသလေသုခဓမ္မ
 သူတိ၊ အနိက္ခိတ္တရောကုသလေသုခဓမ္မသု ဟူသည်ကား၊ ကုသလေသု၊
 ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မသု၊ တရားတို့၌၊ အနောဇောပိတရော၊ မချအပ်
 သော-ဝန်ရှိသည်၊ အနောသတ္တိတဝိရိယော၊ မဆုတ်နစ်သောလုံ့လရှိသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရမေနာတိ၊ ပရမေနဟူသည်ကား၊ ဥတ္တမေန၊ မြတ်သော၊
 သတိနေပက္ကေနာတိ၊ သတိနေပက္ကေန ဟူသည်ကား၊ သတိယာစ၊ သတိ
 နှင့်လည်းကောင်း၊ နိပက္ကဘာဝေနစ၊ ထက်သည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော
 ပညာနှင့်လည်းကောင်း၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ ပန၊ ဝေါဒနာ-သောဒနာ
 ပုန်ကိုထုတ်၍ပြဆိုဦးအံ့၊ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ သတိဘာဇနိယေ၊ သ
 တိကိုဝေဘန်ရာ၌၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ အာဂတာ၊ လာသနည်း၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။ သတိ၊ သာ၊ သတိ၏၊ ဗလဝ ဘာဝဒိပ
 နတ္ထံ၊ အားကြီးသည်၏-အဖြစ်ကိုပြခြင်းအကျိုးငှါ၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ အာဂ
 တာ၊ လာ၏၊ ဟိဝိတ္ထာ၊ ရေမိ၊ ချဲ့ဦးအံ့၊ ပညာဝိပ္ပယုတ္တာ၊ ပညာနှင့်-မယှဉ်သော
 သတိ၊ သတိသည်၊ ဒုဗ္ဗလ၊ အားနည်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမ္ပယုတ္တာ၊
 ပညာနှင့်ယှဉ်သော၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဗလဝတိ၊ အားကြီးသည်၊ ဟောတိ
 ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေတည်း၊ ဝိရကတဗ္ဗိတိ၊
 ဝိရကတဗ္ဗိဟူသည်ကား၊ အတ္တနာဝါ၊ မိမိသည်လည်းကောင်း၊ ပရေနဝါ
 သူတပါးသည်လည်းကောင်း၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဝိရကတံ၊ ကြာမြင့်စွာ
 ပြုအပ်သော၊ ဧတိယဂီဏဝတ္ထာဒိ အသီတိမဟာ ဝတ္ထ ပဋိပတ္တိပုံရတံ။

စေတိယင်္ဂါကဝတ် အစရှိသော-ရှစ်ဆယ်သော ဝတ်အကျင့်ကို-ဖြည့်ဘူး
သောအမှု-မဟာဝတ်အကျင့်ကို- ဖြည့်ဘူးသောအမှုကို။ အနုဿရိတာ၊
အစဉ်မပြတ် အောက်မေ့နိုင်၏။ စိရတာသိဟဒ္ဓိတိ၊ စိရတာသိတဋ္ဌိဟူ
သည်ကား၊ အံတ္တနာဝါ၊ မိမိသည်လည်းကောင်း၊ ပရေနဝါ၊ သူတပါးသည်
လည်းကောင်း၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ မိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊ တာသိတံ၊ ဆိုအပ်သော
သက္ကဋ္ဌံ၊ ရှိသေစွာ၊ ဥဒ္ဓိသနံ ဥဒ္ဓိသာပနံ ဓမ္မောသာရဏံ ဓမ္မဒေသနာ ဥပနိ
သိန္နကထာအနုမောဒနိယာဒိဝသေန၊ ပါဠိ အဋ္ဌကထာသင်ခြင်း-ပါဠိအဋ္ဌ
ကထာကို ပို့ချခြင်း-ပါဠိအဋ္ဌကထာကို ရွတ်အံ-သရဏ္ဍာလ်ခြင်း-အနီးသို့
ရောက်လာသော-လူရဟန်းတို့အား-တရားဟောခြင်း-ဆွမ်းအနုမောဒနာပြု
ခြင်းအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊ ဝစီကမ္ဘံ
ဝစီကံကို၊ အနုဿရိတာ၊ အဘန်တလဲလဲအောင်မေ့နိုင်၏၊ သရိတာအနုဿ
ရိတာတိ၊ သရိတာအနုဿရိတာဟူသည်ကား၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ တသ္မိံ
စိရကတေ၊ ထိုကြာမြင့်စွာပြုအပ်သောအမှု၌၊ ကာယောနာမ၊ ကာယမည်
သည်ကား၊ ကာယဝိညတ္တိ၊ ကာယဝိညတ်တည်း၊ စိရတာသိတေ၊ ကြာမြင့်
စွာဆိုအပ်သောစကား၌၊ ဝါစာနာမ၊ ဝါစာမည်သည်ကား၊ ဝစီဝိညတ္တိ၊ ဝစီ
ဝိညတ်တည်း၊ တရုဘယမ္ပိ၊ ထိုနှစ်ပါးရုံသော-ကာယဝိညတ်-ဝစီဝိညတ်
သည်လည်း၊ ရူပံ၊ ရုပ်တည်း၊ တံသမုဋ္ဌာပက၊ ထိုကိယဝိညတ်-ဝစီဝိညတ်
ကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဝိတ္တစေတသိကာ၊ စိတ်-စေတသိက်တို့သည်၊
အရူပံ၊ နာမ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေရူပါရူပဓမ္မာ၊ ဤရုပ်-နာမ်-တရားတို့
သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်ကြကုန်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နိရုဒ္ဓါ၊ ချုပ်ကြကုန်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ သရတိစေဝ၊ အောက်မေ့လည်း-အောက်မေ့၏။ အနုဿရတိ
စ၊ အဘန်တလဲလဲလည်းအောက်မေ့၏။ သတိသမ္ဘောဇ္ဈင်္ဂံ၊ သတိသမ္ဘော
ဇ္ဈင်ကို၊ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏။ ဗောဇ္ဈင်္ဂံသမုဋ္ဌာပိကာ၊ ဗောဇ္ဈင်ကိုဖြစ်စေတတ်
သော၊ သတိ၊ သတိကို၊ ဣမ၊ ဤသရိတာ-အနုဿရိတာဟူသောပုဒ်၌၊ အမိ
ပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်၏။ တာယသတိယာ၊ ထိုဗောဇ္ဈင်ကိုဖြစ်စေတတ်သော
သတိဖြင့်၊ ဧသေသောပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သင်္ကမ္ပိတကြိမ်လည်း၊
သရုဏေန၊ အောက်မေ့သဖြင့်၊ သရိတာ၊ သရိတမည်၏။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်
တလဲလဲ၊ သရုဏေန၊ အောက်မေ့သဖြင့်၊ အနုဿရိတာ၊ အနုဿရိတ
မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ။

ဥဒယတ္ထဂါမိနိယာတိ၊ ဥဒယတ္ထဂါမိနိယာဟူသည်ကား၊ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးပါး

၆၂ မန္တိမပဏ္ဍာသိအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ကုန်သော၊ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏၊ ဥဒယ ဝယ ဂါမိနိယာ၊ ဖြစ်ခြင်း-ပျက်ခြင်းကို သိသော-ပညာနှင့်၊ ဥဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝယဉ္စ၊ ပျက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိဝိဇ္ဈိဟုံ၊ ထိုးထွင်း ချ်သိခြင်းငှါ၊ သမတ္ထာယ၊ စွမ်းနိုင်သောပညာနှင့်၊ အရိယာယာတိ၊ အရိယာယဟူသည်ကား၊ ဝိက္ခန္ဓနဝသေနစ၊ ဝိက္ခန္ဓနပဟာနိ၏-အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမုဇ္ဈေဒဝသေနစ၊ သမုဇ္ဈေဒပဟာနိ၏-အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကိလေသေဟိ၊ ကိလေသာတို့မှ၊ အာရုကာ၊ ဝေးဝွာ၊ ဌိတာယ၊ တည်သော၊ ပရိသုဒ္ဓါယ၊ စင်ကြယ်စွာသော၊ ပညာယ၊ သမန္နာဂတောတိ၊ ပညာယ သမန္နာဂတောဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနာပညာယစေ၊ ဝိပဿနာပညာနှင့် လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂပညာယစ၊ မဂ္ဂပညာနှင့် လည်းကောင်း၊ သမင်္ဂီဘူတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ နိဗ္ဗေဓိကာယာတိ၊ နိဗ္ဗေဓိကာယ ဟူသည်ကား၊ သာယေဝ၊ ထိုဝိပဿနာ ပညာ-မဂ္ဂပညာကိုသာလျှင်၊ နိဗ္ဗိဇ္ဈနတော၊ တောက်ထွင်းတတ်သည်၏- အဖြစ်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗေဓိကာတိ၊ နိဗ္ဗေဓိကာ ဟူ၍၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တာယ၊ ထိုဝိပဿနာပညာ- မဂ္ဂပညာနှင့်၊ သမန္နာ ဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဝိပဿနာ ပညာ-မဂ္ဂပညာတို့တွင်၊ မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ္ဂပညာဖြင့်၊ သမုဇ္ဈေဒဝသေန၊ သမုဇ္ဈေဒ ပဟာနိ၏-အစွမ်းအားဖြင့်၊ အနိဗ္ဗိဒ္ဓပုဗ္ဗံ၊ မဘောက်ထွင်းဘူးသေးသော၊ အပဒါလိတပုဗ္ဗံ၊ မဘောက်ခွဲဘူးသေးသော၊ လောဘက္ခန္ဓံ၊ လောဘတုံးကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါသက္ခန္ဓံ၊ ဒေါသတုံးကိုလည်းကောင်း၊ မောဟက္ခန္ဓံ၊ မောဟတုံးကို လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗိဇ္ဈတိ၊ ဘောက်ထွင်းတတ်၏၊ ပဒါလေတိ၊ ဘောက်ခွဲတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိဗ္ဗေဓိကာ၊ နိဗ္ဗေဓိကာမည်၏၊ ဝိပဿနာ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာဖြင့်၊ တဒဂ်ဝသေန၊ တဒဂ်ပဟာနိ၏-အစွမ်းအားဖြင့်၊ အနိဗ္ဗိဒ္ဓပုဗ္ဗံ၊ မဘောက်ထွင်းဘူးသေးသော၊ အပဒါလိတပုဗ္ဗံ၊ မဘောက်ခွဲဘူးသေးသော၊ လောဘက္ခန္ဓံ၊ လောဘတုံးကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါသက္ခန္ဓံ၊ ဒေါသတုံးကိုလည်းကောင်း၊ မောဟက္ခန္ဓံ၊ မောဟတုံးကို လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗိဇ္ဈတိ၊ ဘောက်ထွင်းတတ်၏၊ ပဒါလေတိ၊ ဘောက်ခွဲတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိဗ္ဗေဓိကာ၊ နိဗ္ဗေဓိကာမည်၏၊ နိဗ္ဗေဓိကာယ၊ ကိလေသာကို-ဘောက်ထွင်းတတ်သော၊ မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ္ဂပညာ၏၊ ပဋိလောဘ သံဝတ္တန တောစ၊ ရခြင်းကို-ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်-လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗေဓိကာ၊ နိဗ္ဗေဓိကာမည်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာပညာကို၊ နိဗ္ဗေဓိကာတိ၊

နိဗ္ဗေဒိကာဟူ၍၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ သမ္မာဒုက္ခက္ခယ ဂါမိနိ
ယာတိ ဣဓာပိ။ သမ္မာဒုက္ခက္ခယ ဂါမိနိယာဟုသော-ဤပါဌ်၌လည်း၊ မဂ္ဂ
ပညာ၊ မဂ်နှင့်ဟူ၍သော-ပညာသည်။ သမ္မာ၊ ဟုတ်မှန်သောအားဖြင့်၊ ဟေ
တုနာ၊ အကြောင်းအားဖြင့်၊ နယေန၊ နည်းအားဖြင့်၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ
ကို၊ ခေပယမာနာ၊ ကုန်စေသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝတ္ထတိ၊ သွားတတ်၏။ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမ္မာဒုက္ခက္ခယ ဂါမိနိနာမ၊ သမ္မာဒုက္ခက္ခယ ဂါမိနိ
မည်၏။ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာပညာသည်။ တဒင်္ဂဓဿန၊ တဒင်္ဂပဟာန်၏
အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခဉ္စ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသဒုက္ခဉ္စ၊
ကိလေသာဆင်းရဲကိုလည်းကောင်း၊ ခေပယမာနာ၊ ကုန်စေသည်။ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ ဝတ္ထတိ၊ သွားတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒုက္ခက္ခယ ဂါမိနိ၊
ဒုက္ခက္ခယ ဂါမိနိမည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဒုက္ခက္ခယ ဂါမိနိယာ၊ ဒုက္ခ
၏ကုန်ရာ-နိဗ္ဗာန်သို့-ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်ပညာ၏၊
ပဋိလာဘသံဝတ္တနဏော၊ ရခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်၊ သော၊ ဤ
ဝိပဿနာပညာကို၊ ဒုက္ခက္ခယ ဂါမိနိတိ၊ ဒုက္ခက္ခယ ဂါမိနိဟူ၍၊ ဝေဒိ၊
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

အဘိစေတသိကာနန္တိ၊ အဘိစေတသိကာနံဟူသည်ကား၊ အဘိစိတ္တံ
သေဋ္ဌစိတ္တံ၊ ဖြတ်သောစိတ်ကို၊ သိတာနံနိသသိတာနံ၊ ဖြိုကုန်သောချာန်တို့ကို၊
ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရာနန္တိ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခ ဝိဟာရာနံဟူသည်ကား၊ အပ္ပိတပ္ပိ
တက္ခဏော၊ ဝင်စားတိုင်းဝင်စားတိုင်းသောဓဏန္တံ၊ သုခပဋိလာဘဟေတု
နံ၊ ချမ်းသာကိုရခြင်း၏- အကြောင်းဖြစ်သောချာန်တို့ကို၊ နိကာမလာဘိ
တိ၊ နိကာမလာဘိဟူသည်ကား၊ ဣန္ဒြိယိန္ဒြိယတက္ခဏော၊ အလိုရှိတိုင်းအလို
ရှိတိုင်းသောဓဏန္တံ၊ သမာပဇ္ဇိတော၊ ဝင်စားနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အ
ကိန္တု လာဘိတိ၊ အကိန္တု လာဘိဟူသည်ကား၊ နိဒုက္ခလာဘိ၊ မဆင်းရဲ
သောအားဖြင့်ရခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အကသိရေလာဘိတိ၊ အက
သိရေလာဘိဟူသည်ကား၊ ဝိပုလလာဘိ၊ ပြန်ပြောစွာရခြင်းရှိသည်။ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ ပဂုဏာတာဝေန၊ လေ့လာသည်၏-အဖြစ်ဖြင့်၊ ဧကော၊ အချို့သော
သူသည်၊ ဣန္ဒြိယိန္ဒြိယတက္ခဏော၊ အလိုရှိတိုင်း-အလိုရှိတိုင်းသော-ဓဏန္တံ၊ သ
မာပဇ္ဇိတံ၊ ဝင်စားခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ပန၊ အနွယ်မှတပါး
ဗျတိရိက်ကို-ဆိုပြီးအုံးသမာဓိ ပါရိမန္တိကဓမ္မေ၊ သမာပတ်၏-ဘေးရန်ဖြစ်
သော-နိဝရဏတို့ကို၊ အကိလမန္တော၊ မပင်ပန်းသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
ဝိက္ခန္တေ ဟံ၊ ခွါခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်

သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အနိစ္ဆယ။ အလိုမရှိသော-အားဖြင့်၊ ခိပ္ပမေဝ၊
 လျင်စွာသာလျှင်၊ ဝုဠာတိ၊ ဈာန်မှထ၏။ ယထာပရိစ္ဆေဒ ဝသေန၊ အကြင်
 အကြင်ပိုင်းခြားအပ်သော- ကာလ၏-အစွမ်းအားဖြင့်၊ သမာပတ္တိ၊ သမာ
 ပတ်ကို၊ ဋ္ဌပေတုံ၊ ထားခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်
 သည်။ ကိစ္ဆယာဘိ ကသိရလောဘိနာမ၊ ကိစ္ဆယာဘိပုဂ္ဂိုလ်-ကသိရလော
 ဘိ ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ ဧကော၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဣန္ဒြိယိန္ဒြိယကုဏ္ဍဏော
 ဝ၊ အလိုရှိတိုင်း-အလိုရှိတိုင်းသော- ခဏ၌လည်း။ သမာပတ္တိတုံ၊ ဝင်စား
 ခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ သမာပိပါရိဗန္ဓိကဓမ္မေဝ၊ ဈာန်သမာပတ်
 ၏-ဘေးရန်ဖြစ်သော-နိဝရဏတို့ကိုလည်း။ အကိလ မန္တော၊ မပင်ပန်း
 သည်။ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဝိက္ခမ္ဘေတိ၊ ခွဲနိုင်၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 သည်။ ယထာပရိစ္ဆေဒဝသေနော၊ အကြင်-အကြင်-ပိုင်းခြားအပ်သော
 ကာလ၏-အစွမ်း အားဖြင့်- ဆာလျှင်၊ ဝုဠာပေတုံ၊ ဈာန်မှ ထခြင်းငှါ၊
 သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အကိစ္ဆယာဘိ အကသိရ
 လောဘိနာမ၊ အကိစ္ဆယာဘိပုဂ္ဂိုလ်-အကသိရလောဘိပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ ။

အယံပုဂ္ဂတိမဟာနာမအရိယသာဝကော သေခေါပဗ္ဗိပဒေါတိဇ္ဈမိနာ၊
 အယံပုဂ္ဂတိမဟာနာမအရိယသာဝကောသေခေါပဗ္ဗိပဒေါဟူသောဤပါဌ
 ဖြင့်၊ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ သေခေါ၊ သေခသောဖြစ်သော၊ ပဗ္ဗိပဒေါ၊ သေခ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အကျင့်ကိုကျင့်ခြင်းရှိသော၊ အရိယသာဝကော၊ အရိယာဖြစ်
 သောတပည့်သည်။ ဝိပဿနာဂဟ္တာယ၊ ဝိပဿနာ တည်းဟူသော-ပဗ္ဗိ
 သန္ဓေကို၊ ဝဗ္ဗမာနက ပဗ္ဗိပဒေါယ၊ ပွားစေတတ်သော-အကျင့်နှင့်၊ သမန္နာဂ
 တောတိ၊ ပြည့်စုံသောသူဟူ၍၊ ဝုဠာတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိဇ္ဈမိအတ္ထံ၊ ဤသို့သော
 အနက်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏။ အပုစ္ဆဏ္ဍတာယာတိ၊ အပုစ္ဆဏ္ဍ တာယဟူ
 သည်ကား၊ အပုတိအဏ္ဍတာယ၊ မပုပ်သော-အဥနှင့်တူသော-ဝိပဿနာ
 ဉာဏ်ရှိသော-ပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်နှင့်၊ ဘဗ္ဗော အဘိနိဗ္ဗိဓာယာတိ၊ ဘဗ္ဗော
 အဘိနိဗ္ဗိဓာယဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနာဒိဉာဏပဘောဒေါယံ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသ
 ဉာဏ်-အစရှိသောဉာဏ်၏-ပေါက်ခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်၏။ သမ္မောဓာ
 ယာတိ၊ သမ္မောဓာယဟူသည်ကား၊ အရိယမဂ္ဂါယ၊ အရိယာမဂ်အလိုငှါ၊
 အနုတ္တရဿယောဂက္ခေမဿာတိ၊ အနုတ္တရဿယောဂက္ခေမဿဟူသည်
 ကား၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်။ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ ယော
 ဂက္ခေမောနာမ၊ ယောဂ၏ကုန်ရာမည်၏။ ဝံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အဓိဂ
 မာယ၊ ရခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်၏။ ဣတိဇ္ဈမိအတ္ထံ၊ ဤသို့သော-အနက်ကို၊

၆၅

ဒသေတိးပြု၏။ ပန၊ ဂန္ဓဂရုကိုပယ်ဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤသေခသုတ်၌၊ အတ္တဒိပ
နတ္ထံ၊ အနက်ကိုပြုခြင်းငှါ၊ ယသအယံဥပမာ၊ အကြွင်သေယူထားမိမဟာနာ
မအစရှိသောဥပမာကို၊ အာဟဇ္ဇာ၊ ဆောင်တော်မူအပ်၏။ သာဥပမာ၊ ထို
ဥပမာကို၊ စေတောသိလသုတ္တေ၊ စေတောသိလသုတ်၌၊ ဂုတ္တနယောနေဝ၊ ဆို
အပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဟိ၊ ထူးသည်ကို
ဆိုဦးအံ့၊ ကောဝလံ၊ သက်သက်၊ တတ္ထ၊ ထိုစေတောသိလသုတ်၌၊ တဿာ
ကုက္ကုဒ္ဓိယာ၊ ထိုကြက်မ၏။ အဇဏ္ဏသု၊ အဥတို့၌၊ တိရိစ္ဆကိရိယကရဏံဝိ
ယ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော-အမူအရာကို-ပြုခြင်းကဲ့သို့၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြွင်
ကြောင့်၊ ဣမဿဘိက္ခုနော၊ ဤရဟန်းအား၊ ဥဿာဠိပန္နရသဟိ၊ တဆဲ့ငါး
ပါးသော-လုံ့လဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတ
ဘာဝေါ၊ ပြည့်စုံသည်၏-အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယံသြာပဗ္ဗသံသန္ဓနံ၊ အကြွင်ဥပမာနှင့်-ဥပမေယူတို့
၏-နှိုးနှောခြင်းသည်၊ အာဂတံ၊ လာ၏။ ယံသြာပဗ္ဗသံသန္ဓနံ၊ ထိုဥပမာနှင့်
ဥပမေယူတို့၏-နှိုးနှောခြင်းကို၊ ဣဓ၊ ဤသေခသုတ်၌၊ ဧဝံသိလသမ္ပန္နော
ဟောတိတိအာဒိဝစနတော၊ ဧဝံသိလသမ္ပန္နောဟောတိဤသို့အစရှိသော
စကားကို-ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်၊ တဿာကုက္ကုဒ္ဓိယာ၊ ထိုကြက်မ၏။
အဇဏ္ဏသု၊ အဥတို့၌၊ တိရိစ္ဆကိရိယ ကရဏံဝိယ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော
အမူအရာကို-ပြုခြင်းကဲ့သို့၊ ဣမဿဘိက္ခုနော၊ ဤရဟန်း၏။ သိလသမ္ပန္န
တာဒိဟိ၊ သိလနှင့်ပြည့်စုံသည်၏-အဖြစ်အစရှိကုန်သော၊ ပန္နရသဟိ၊ တ
ဆဲ့ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမင်္ဂိဘာဝေါ၊ ပြည့်စုံသည်၏
အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယောဇေတွာ၊ ယှဉ်၍၊
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊
ခပ်သိမ်းသော 'ပုဒ်တို့၌၊ ဂုတ္တသဒိသုမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်နှင့်-တူသည်
သာလျှင်တည်း။ ။

ဣမံယေဝ အနုတ္တရံ ဥပေက္ခာ သတိပါရိသုဒ္ဓိန္တိ။ ဣမံယေဝ အနုတ္တရံ
ဥပေက္ခာသတိ ပါရိသုဒ္ဓိ-ဟူသည်ကား၊ ပဌမာဒိ ဈာနေဟိ၊ ပဌမအစရှိ
သော-ဈာန်တို့နှင့်၊ အသဒိသံ၊ မတူသော၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ စတုတ္ထဇ္ဈာ
နိကံ၊ စတုတ္ထဈာန်နှင့်-ယှဉ်သော၊ ဣမံဥပေက္ခာ သတိပါရိသုဒ္ဓိ၊ ဤဥပ
က္ခာသည်ဖြစ်စေအပ်သော-သတိ၏-စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ ပဌမာအဘိနိဒ္ဓိ
ဒါတိ၊ ပဌမာအဘိနိဒ္ဓိဒါ ဟူသည်ကား၊ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဥာဏာ
သောဒေါ၊ အဝိဇ္ဇာမှ-ပုဗ္ဗေနိဝါသဥာဏ်၏-ပေါက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်

၏၊ နုတိယာဒီသုဝိ၊ နုတိယအံစရှိသော- အဘိနိဗ္ဗိဒါတို့၌လည်း၊ ဇေသဝ
 ဇေသဝဇေသဝနယော၊ ဤနည်းကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ ဥပမာ
 နှင့်-ဥပမေယျတို့၏-နှိုးနှိုးခြင်းကိုပြပြီးအံ၊ ကုတ္တု၊ နှုတ်ပကော၊ ကြက်ငယ်
 သည်၊ ကောဝါရံ၊ တကြိမ်၊ မာတုကုန္တိတော၊ အမိဝမ်းမှ၊ နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏၊
 ကောဝါရံ၊ တကြိမ်၊ အဏ္ဏကောသတော၊ ဥဉ္စတွင်းမှ၊ နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝါရေ၊ နှစ်ကြိမ်ရှိတိုင်တိုင်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏၊ အရိယသဝ
 ကော၊ အရိယာဖြစ်သော-တပည့်သည်၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာဟိ၊
 ပုဗ္ဗေနိဝါသဉ္စာဏ်-ဒိဗ္ဗစက္ခဉ္စာဏ်-အာသဝက္ခယဉ္စာဏ်တို့ဖြင့်၊ တယော
 ဝါရေ၊ သုံးကြိမ်တို့တိုင်တိုင်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ ဇာယတိ၊ အဘယ်သို့
 ဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသန္တာဒကံ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသဉ္စာဏ်ကို-ဖုံးလွှမ်း
 တတ်သော၊ တမံ၊ မောဟကို၊ ဝိနောဒေတွာ၊ ပယ်ဖျောက်၍၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသ
 ဉ္စာဏေန၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသဉ္စာဏ်ဖြင့်၊ ပဌမံ၊ ဧညိုးပွား၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏၊ သတ္တာနံ၊
 သတ္တဝါတို့၏၊ ဂုတိပဋိသန္ဓိဗုဒ္ဓိန္တာဒကံ၊ ဂုတိ-ပဋိသန္ဓေကို-ဖုံးလွှမ်းတတ်
 သော၊ တမံ၊ မောဟကို၊ ဝိနောဒေတွာ၊ ပယ်ဖျောက်၍၊ ဒိဗ္ဗစက္ခဉ္စာဏေန၊
 ဒိဗ္ဗစက္ခဉ္စာဏ်ဖြင့်၊ နုတိယံ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏၊ စတုသစ္စပဋိ
 န္တာဒကံ၊ သစ္စာလေးပါးကို-ဖုံးလွှမ်းတတ်သော၊ တမံ၊ မောဟကို၊ ဝိနောဒေ
 တွာ၊ ပယ်ဖျောက်၍၊ အာသဝက္ခယဉ္စာဏေန၊ အာသဝက္ခယဉ္စာဏ်ဖြင့်၊ တ
 တိယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒဗ္ဗိဿဟောတိရဇဏသ္မိန္ဒိ၊
 ဣဒဗ္ဗိဿဟောတိရဇဏသ္မိံဟူသည်ကား၊ အသာဘိက္ခုနေ၊ ထိုရဟန်း
 အား၊ ဣဒဗ္ဗိသိလံ၊ ဤသိလသည်လည်း၊ စရဏံနာမ၊ စရဏမည်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ စရဏံ
 နာမ၊ စရဏမည်သည်ကား၊ ဗဟူ၊ များစွာ၏၊ အနေကဝိဇံ၊ များသောအပြား
 ရှိ၏၊ သိလာဒယော၊ သိလအစရှိကုန်သော၊ ပန္နရသဓမ္မော၊ တစ်ဆွဲငါးပါးသော
 တရားတို့တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဣဒဗ္ဗိဿစရဏသ္မိံဟူသောပါဌ်၌၊ ဣဒဗ္ဗိ၊ ဤသိ
 လသည်လည်း၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ စရဏံ၊ စရဏမည်၏၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း၊
 အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ပန၊ အဝယဝတ္ထကိုဆိုပြီးအံ၊ ပ
 ဒတ္ထော၊ ပုဒ်၏အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိ
 အပ်၏၊ တေနသိလေန၊ ထိုသိလဖြင့်၊ အဂတပုဗ္ဗံ၊ မရောက်ဘူးသော၊ ဒိသံ၊
 နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့၊ စရတိဂစ္ဆတိ၊ သွားတတ်၏၊ ဣတိတဿော၊ ထိုကြောင့်၊ စရ
 ဏံ၊ စရဏမည်၏၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ ခပ်သိမ်းသောပုဒ်တို့၌၊ ဧသနယော၊ ဤနည်းလျှင်
 နည်းရှိ၏။ ။

ဣဒဗ္ဗိဿ ဟောတိဝိဇ္ဇာယာတိ။ ဣဒဗ္ဗိဿ ဟောတိဝိဇ္ဇာယ ဟူသည်
ကား။ ဣဒဗ္ဗိဗ္ဗိဝါသဉာဏံ။ ဤဝိဇ္ဇာနိဝါသဉာဏံသည်။ တဿဘိက္ခု
နော၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဝိဇ္ဇာနာမ၊ ဝိဇ္ဇာမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအ
ယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဝိဇ္ဇာနာမ၊ ဝိဇ္ဇာမည်သည်ကား။
ဗဟူ၊ များစွာ၏။ အနေကဝိဝေ၊ များသောအပြားရှိ၏။ ဝိပဿနာဉာဏာဒိနိ၊
ဝိပဿနာဉာဏ်-အစရှိကုန်သော၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဉာဏာနိ၊ ဉာဏ်
တို့သည်၊ ဝိဇ္ဇာနာမ၊ ဝိဇ္ဇာမည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဣဒဗ္ဗိဿဟောတိဝိဇ္ဇာယဟူ
သောဝုန်၌။ ဣဒဗ္ဗိဉာဏံ၊ ဤအာသဝက္ခယဉာဏ်သည်လည်း။ ဧကော၊ တခု
သော၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာမည်၏။ ဣတိဝိ၊ ဤသို့လည်း။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ပန၊ အဝယဝတ္ထကိုဆိုပြီးအံ့၊ ပဒတ္ထော၊ ဝုန်၏အနက်ကို။
ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့။ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဧတာယ၊ ဤအရ
ဟတ္ထ-မဂ်ပညာဖြင့်၊ ဝိနိဝိဇ္ဇိ၊ စွမ်းသောကံခွဲ၍။ ဇာနာတိ၊ သိတတ်၏။ ဣတိ
တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာမည်၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောဝုန်တို့၌။ သေ
နယော၊ ဤနည်းလျှင်-နည်းရှိ၏။ ဝိဇ္ဇာသမ္ပန္နောဣတိပီတိ၊ ဝိဇ္ဇာသမ္ပန္နောဣတိ
ပီဟူသည်ကား။ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာဟိ၊ ဝိဇ္ဇာတို့ဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇာသမ္ပန္နော
ဣတိပီ၊ ဝိဇ္ဇာသမ္ပန္နဟူ၍လည်း။ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ စရဏသမ္ပန္နောဣတိပီတိ
စရဏသမ္ပန္နော ဣတိပီဟူသည်ကား။ ပဉ္စဒသဟိ၊ တဆဲ့ငါးပါးကုန်သော။
ဓမ္မေဟိ၊ စရဏတရားတို့ဖြင့်၊ စရဏသမ္ပန္နောဣတိပီ၊ စရဏသမ္ပန္နဟူ၍
လည်း။ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ပန၊ အစိတ်မှတစ်ပါး-အပေါင်းကိုဆိုပြီးအံ့။ တဒုဘ
ယေန၊ ထိုနှစ်ပါးသော-ဝိဇ္ဇာစရဏဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နောဣတိပီ၊ ဝိဇ္ဇာစရ
ဏသမ္ပန္နဟူ၍လည်း။ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။
သနက္ခိမာရေနာတိ၊ သနက္ခိမာရေနဟူသည်ကား။ ပေါရာဏကကုမာရေန
ရှေး၌ဖြစ်သော-သတို့သားငယ်ဖြင့်၊ ဝိရကာလတော၊ ကြာမြင့်စွာသော-ကာ
လမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ကုမာရောတိ၊ ကုမာရဟူ၍။ သညာတေန၊ သိအပ်သော
ဗြဟ္မာသည်၊ ကိရိတ္တာရေမိ၊ ချဲ့ပြီးအံ့။ သော၊ ထိုဗြဟ္မာသည်၊ မနုဿပထေ၊
လူရွာ-ခရီး၌၊ ယေနအတ္တဘာဝေန၊ အကြင်အတ္တတောဖြင့်။ ပဉ္စဝုဠိကကုမာ
ရကာကာလေ၊ ဦးစွန်းငါးခုရှိသော-သတို့သားငယ်၏-အဖြစ်ဖြင့်-ကျင်လည်
သောအခါ၌၊ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ အပရိဟိနန္တောနော၊ မ
ယုတ်သော-ဈာန်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗြဟ္မဇောကော၊ ဗြဟ္မပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ
ဖြစ်လေ၏။ တဿ၊ ထိုသနက္ခိမာရဗြဟ္မာ၏။ သောအတ္တဘာဝေါ၊ ထိုအတ္တ
ဘာဝသည်၊ ဝိသော၊ ချစ်အပ်သည်၊ မနာပေါ၊ နှလုံးကို-ပွားစေတတ်သည်။

၆၈. မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗြဟ္မာဘူတောဝိ၊ ဗြဟ္မာဖြစ်၍-ဖြစ်
သော်လည်း။ တာဒိသေနော၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်-သာလျှင်ဖြစ်သော၊
အတ္တဘာဝေန၊ အတ္တဘောမြင့်၊ စရတိ၊ တည်လည်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ နံ၊
ထိုဗြဟ္မာကို၊ သနက္ခိမာရောတိ၊ သနက္ခိမာရဟူ၍၊ သဉ္ဇေနန္တိ၊ သံကြကုန်
၏၊ ဇနေတလ္လိန္တိ၊ ဇနေတသို့ ဟူသည်ကား၊ ဇနိတသို့၊ လူအပေါင်း၌၊ ပဇာ
ယ၊ သတ္တဝါအပေါင်း၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
ယေဂေါတ္တပဋိသင်္ခါနောတိ၊ ယေဂေါတ္တပဋိသင်္ခါနောဟူသည်ကား၊ ယေ
ဇနာ၊ အကြင်လူအပေါင်းတို့သည်၊ တသ္မိံဇနေ၊ ထိုလူအပေါင်း၌၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ ဂေါတမော၊ ဂေါတမ-အနွယ်တည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကဿ
ပေါ၊ ကဿပ-အနွယ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂေါတ္တံ၊ အနွယ်ကို၊ ပဋိသရန္တိ၊
အဖန်တလဲလဲ-အောက်မေ့တတ်ကုန်၏၊ လောကေ၊ လောက၌၊ တေသုဂေါတ္တ
ပဋိသင်္ခါသု၊ ထိုအနွယ်ကို-အဖန်တလဲလဲ-အောက်မေ့သော သူတို့တွင်၊
ခတ္တိယော၊ မင်းမျိုးသည်၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏၊ အနုမတာဘဂဝတာတိ၊ အနု
မတာဘဂဝတာဟူသည်ကား၊ မမပဉ္စာ ဗျာကရဏေန သဒ္ဓိံ သံသန္တိတွာ ဒေ
သိတာတိ၊ မမပဉ္စာ ဗျာကရဏေန သဒ္ဓိံ သံသန္တိတွာ ဒေသိတာဟူ၍၊ အမ္မဋ္ဌ
သုတ္တေ၊ အမ္မဋ္ဌသုတ်၌၊ ဗုဒ္ဓေန၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို-သိတော်မူသော၊
ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဟတ္ထိအမ္မဋ္ဌဇေဝံဝဒါမိ၊ ။ ခတ္တိယော
သေဋ္ဌောဇနေတသ္မိံ၊ ယေဂေါတ္တပဋိသင်္ခါနော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ သော
သေဋ္ဌော ဒေဝမာနုသေတိ၊ အဟတ္ထိ အမ္မဋ္ဌဇေဝံဝဒါမိ၊ ။ ခတ္တိယောသေ
ဋ္ဌောဇနေတသ္မိံ၊ ယေဂေါတ္တပဋိသင်္ခါနော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ သောသေ
ဋ္ဌောဒေဝမာနုသေဟူ၍၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဘာသန္တေန၊ ဟောတော်မူသောအား
ဖြင့်၊ အနုမတာ အနုမောဒိတာ၊ ဝမ်းမြောက်တော်မူအပ်၏ ။ မမ၊ ငါအ
မ္မဋ္ဌ၏၊ ပဉ္စာဗျာကရဏေန၊ ပြဿနာကိုဖြေခြင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သံသန္တိတွာ
နှီးနှော၍၊ ဒေသိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ။ အမ္မဋ္ဌ၊ အမ္မဋ္ဌ၊ အဟတ္ထိ၊ ငါ
ဘုရားသည်လည်း၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ကိံ ဝဒါမိ၊ အတယ်
သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ။

ယေ၊ အကြင်လူတို့သည်၊ ဂေါတ္တပဋိသင်္ခါနော၊ အမျိုး-အနွယ်ကို-တ
ကြည်လဲလဲ-အောက်မေ့ ကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုသူတို့တွင်၊ ဇနေတသ္မိံ၊ လူအ
ပေါင်း၌၊ ခတ္တိယော၊ မင်းမျိုးသည်၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏၊ ယော၊ အကြင်သူသည်
ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ သော၊ ထိုဝိဇ္ဇာစရဏနှင့်ပြည့်
စုံသောသူသည်၊ ဒေဝမာနုသေ၊ နတ်လူ၌၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝ

၁-ဂဟပတိဝဂ်-၃-သေခသုတ်။

၆၆

ဒါမိ။ဟောတော်မူ၏။ သာဓုသာဓုအာနန္ဒာတိ။သာဓုသာဓုအာနန္ဒာဟု
သည်ကား။ဘဝဝါ။မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဒိတော။ အစမှ။ပဋ္ဌာယ။စ၍။
နိဗ္ဗာန်။အိပ်ပျော်တော်မူခြင်းသို့။ အနောက္ကမန္တောဗ္ဗာသင်္ကတော်မမူဘဲသာ
လျှင်။ ဣမံသုတ္တံ။ ဤအာနန္ဒာမထေရ်-ဟောသောသုတ်ကို။ သုတွာနန္ဒာ
တော်မူ၍။အာနန္ဒေန။အာနန္ဒာမထေရ်သည်။သေခပ္ပဋိပဒါယ။သေခပုဂ္ဂိုလ်
တို့၏-အကျင့်၏။ကုဋံ။အထွဋ်အစွန်းကို။ဂဟိတံ။ယူအပ်ပြီ။ 'ဣတိ။ဤသို့။
ဥတွာ။ သိတော်မူ၍။ဥဋ္ဌာယ။ထတော်မူလိက်၍။ ပဏ္ဍိတံ။ထက်ဝယ်ကို။
အာဘုဇိတွာ။တွဲတော်မူ၍။နိသိန္ဓော။ ထိုင်နေတော်မူသည်ဖြစ်၍။ သာဓု
ကာရံ။ကောင်းငြီးမှုကို။ အဒါသိ။ ပေးတော်မူပြီ။ ပန။သာဝကတာဝသိတ၏
ဗုဒ္ဓတာဝသိတ- မည်သည်ကို-ဆိုဦးအံ့။ ဣတ္ထာဝတာဝ။ ဤသို့အနုမောဒနာ
ပြုခါမျှတည်းဖြင့်လည်း။ဣမံသုတ္တံ။ဤသေခသုတ်သည်။ဇိနတာဝသိတံနာမ။
ဇိနတာဝသိတမည်သည်။ဇာတံ။ ဖြစ်၏။ သေသံ။ကြွင်းကျန်သော-စကား
ရပ်သည်။သဗ္ဗတ္ထ။ ခပ်သိမ်းသော-ပုဒ်တို့၌။ ဥတ္တာနမေဝ။ ပေါ်သည်သာ
လျှင်တည်း။ ဣတိ။ဤသည်လျှင်သေခသုတ်၏အပြီးတည်း။ 'တတိယံ။
သုံးခုမြောက်သော။ သေခသုတ္တံ။ သေခသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ။ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဂဟပတိဝဂ်-၄-ပေါတလိယသုတ်။

ဇေမေသုတန္တိ။ဇေမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်။ပေါတလိယသုတ္တံ။
ပေါတလိယသုတ်တည်း။တတ္ထ။ ထိုပေါတလိယသုတ်၌။ အင်္ဂုတ္တရာပေသု
တိ။အင်္ဂုတ္တရာပေသုဟူသည်ကား။ သောဇနပဒေါ။ထိုဇနပုဒ်သည်။ အင်္ဂါ
ယေဝ။အင်္ဂါမည်တုန်သည်သာလျှင်တည်း။ပန။ဝစနတ္ထကိုဆိုဦးအံ့။အဿ
ဇနပဒဿ။ထိုအင်္ဂါမည်သော-ဇနပုဒ်၏။ဥတ္တရေန။မြောက်အရပ်ဖြင့်။မဟိ
ယာ။မဟိမည်သော-မြစ်ကြီး၏။ယာအာပေါ။အကြင်ရေသည်။အတ္ထိ။ရှိ၏။
တာသံ။ထိုရေတို့၏။အဝိဒ္ဓရတ္တာ။မဝေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ဥတ္တရာပေါ
တိဝိ။ဥတ္တရာပဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စတိ။ဆိုအပ်၏။ ကတရမဟိယာ။ အဘယ်
မည်သော-မဟိမြစ်၏။ဥတ္တရေန။ မြောက်အရပ်ဖြင့်။ယာအာပေါ။အကြင်
ရေသည်။အတ္ထိ။ရှိသနည်း။ဣတိအယံ။ဤသည်ကား။ပုစ္ဆာ။ အမေးတည်း။
မဟာမဟိယာ။မဟိမည်သော-မြစ်ကြီး၏။ ဥတ္တရေန။မြောက်အရပ်ဖြင့်။ယာ
အာပေါ။အကြင်ရေသည်။အတ္ထိ။ရှိ၏။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ ပရိဟာ'

၃၀ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ရော၊ အဖြေတည်း။ တတ္ထ၊ ထိုမဟိမည်သော-မြစ်၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့။ သည်
 ကား၊ အာဝိဘာဝကထာ၊ ထင်စွာပြုကြောင်းဖြစ်သော-စကားတည်း။ ကိရ
 ဝိတ္ထာရေမိ၊ ချွဲဦးအံ့၊ အယံဇမ္ဗုဒီပေါ၊ ဤဇမ္ဗုဒိပ်ကျွန်းသည်။ ဒသသဟဿ
 ယောဇနပရိမာဏော၊ ယူဇနာတသောင်း-အတိုင်းအရှည်ရှိ၏။ စ၊ ဆက်၍ဆို
 ဦးအံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုယူဇနာတသောင်း-အတိုင်းအရှည်ရှိသော-ဇမ္ဗုဒိပ်ကျွန်း
 ၌၊ စတုသဟဿယောဇနပ္ပမာဏော၊ ယူဇနာလေးထောင်-အတိုင်းအရှည်
 ရှိသော၊ ပဒေသော၊ အရပ်ကို၊ ဥဒကေန၊ ရေသည်။ အဇ္ဈောတ္ထဇော၊ လွှမ်းမိုး
 အပ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ သမုဒ္ဒေါတိ၊ သမုဒ္ဒရာဟူ၍။ သင်္ခ၊ ရေတွက်ခြင်း
 သို့၊ ဂဏေ၊ ရောက်၏။ တိသဟဿယောဇနပ္ပမာဏော၊ ယူဇနာသုံးထောင်
 အတိုင်းအရှည်ရှိသော-အရပ်၌။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဝသန္တိ၊ ရေကြကုန်၏
 တိသဟဿယောဇနပ္ပမာဏော၊ ယူဇနာသုံးထောင်-အတိုင်းအရှည်ရှိသော
 အရပ်၌။ ဟိမဝါ၊ ဟိမဝန္တာတောင်သည်။ ပကိဋ္ဌိတော၊ တည်၏။ ဟိမဝါ၊
 ဟိမဝန္တာတောင်သည်။ ဥဗ္ဗေဓေန၊ အစောက်အားဖြင့်။ ပဉ္စယောဇနသတိ
 ကာ၊ ယူဇနာငါးရာရှိ၏။ စတုရာသိတိကူဠ သဟဿပ္ပဋိမဏ္ဍိတော၊ ရှစ်
 ကသောင်းလေးထောင်သော-တောင်ထွဋ်တို့ဖြင့်-တန်ဆာဆင်အပ်၏။ သမန္တ
 တော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ သန္ဓမာန ပဉ္စသတ နဒီဝိဗ္ဗတ္တော၊ တထွေထွေစီး
 သော-ငါးရာသောမြစ်တို့ဖြင့်-ဆန်းကြယ်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်-ဟိမဝန္တာ
 တောင်၌၊ အာယာမဝိတ္ထာရေနစေဝ၊ အလျား-အနံအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
 ဝန္တိရုတာယစ၊ အစောက်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဏာသပဏ္ဏာသယော
 ဇနာ၊ ယူဇနာငါးဆယ်-ယူဇနာငါးဆယ်ရှိကုန်သော၊ ဒိယဘယောဇနသတ
 ပရိမဏ္ဍလာ၊ အခွေနှင့်တကွ-ယူဇနာသုံးရာ-အဝန်းရှိကုန်သော၊ အနောတတ္ထ
 ဒဟော၊ အနောတတ္ထအိုင်လည်းကောင်း၊ ကဏ္ဍမုဏ္ဍဒဟော၊ ကဏ္ဍမုဏ္ဍ
 အိုင် လည်းကောင်း၊ ရထကာရ ဒဟော၊ ရထကာရအိုင် လည်းကောင်း၊
 ဆဒ္ဒန္တဒဟော၊ ဆဒ္ဒန္တအိုင်လည်းကောင်း၊ ကုဏာလဒဟော၊ ကုဏာလအိုင်
 လည်းကောင်း၊ ဟံသပပါတဒဟော၊ ဟံသပပါတအိုင် လည်းကောင်း၊
 ဝိဟပပါတဒဟော၊ ဝိဟပပါတအိုင်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတ္ထ၊
 ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ မဟာသရာ၊ အိုင်ကြီးတို့သည်၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်ကုန်
 ၏။ ။

တေသု၊ ထိုခုနစ်ခုသော-အိုင်ကြီးတို့တွင်၊ အနောတတ္ထဒဟော၊ အနော
 တတ္ထအိုင်ကို၊ သုဒဿနကူဠံ၊ သုဒဿနတောင်ထွဋ်လည်းကောင်း၊ ဝိတြ
 ကူဠံ၊ ဝိတြတောင်ထွဋ် လည်းကောင်း၊ ကာဠကူဠံ၊ ကာဠတောင် ထွဋ်

လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓမာဒနကုဋ်၊ ဂန္ဓမာဒန-တောင်ထွန်လည်းကောင်း၊ ကေ
လသကုဋ်၊ ကေလသ-တောင်ထွန်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ
ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ ပဉ္စတေဟိ၊ ဤတောင်ထွန်တို့ဖြင့်၊ ပရိက္ခိတ္တော၊
ရံအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသုဒဿနစသော-တောင်ထွန်တို့တွင်၊ သုဒဿနကုဋ်၊
သုဒဿန တောင်ထွန်သည်။ သောဝဏ္ဏမယံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီး၏။ နိယောဇနသ
တုဗ္ဗေမံ၊ ယူဇနာနှစ်ရာ-အစောက်ရှိ၏။ အန္တောဝဂ်၊ အတွင်းသို့ကော၏။
ကာကရသုဗ္ဗာနံ၊ ကျိုးနွှတ်သိးသဗ္ဗာန်ရှိ၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ တမေဝ
သရံ၊ ထိုအနောတတ္ထအိုင်ကိုပင်လျှင်၊ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍၊ ဌိတံ၊
တည်၏၊ ဗိတြကုဋ်၊ ဗိတြတောင်ထွန်သည်။ သဗ္ဗရတနမယံ၊ အလုံးစုံသော
ရတနာတို့ဖြင့်ပြီး၏၊ ကာဠကုဋ်၊ ကာဠတောင်ထွန်သည်။ အဉ္စနမယံ၊ မျက်
စဉ်းညို-ကျောက်ဖြင့်ပြီး၏။ ဂန္ဓမာဒနကုဋ်၊ ဂန္ဓမာဒနတောင်ထွန်သည်။
သာနမယံ၊ တောင်လျှင်-တောင်၌ဖြင့်ပြီး၏။ အန္တန္တရေ၊ အတွင်း၌၊
မုပ္ပဝဏ္ဏံ၊ ဝဲနောက်အဆင်းရှိ၏။ မူလဂန္ဓော၊ အမြစ်နံ့သာလည်းကောင်း၊
သာရဂန္ဓော၊ အနှစ်နံ့သာလည်းကောင်း၊ ဗေဂ္ဂဂန္ဓော၊ အကာနံ့သာလည်း
ကောင်း၊ တစဂန္ဓော၊ အခွံနံ့သာလည်းကောင်း၊ ပပဋိကဂန္ဓော၊ အပွေးနံ့သာ
လည်းကောင်း၊ ရသဂန္ဓော၊ အစေးနံ့သာလည်းကောင်း၊ ပတ္တဂန္ဓော၊ အရွက်
နံ့သာ လည်းကောင်း၊ ဗုပ္ပ ဂန္ဓော၊ အပွင့်နံ့သာလည်းကောင်း၊ ဗလဂန္ဓော၊ အ
ဝှီးနံ့သာလည်းကောင်း၊ ဂန္ဓဂန္ဓော၊ အလုံးစုံသော-အနံ့ဖြင့်ပြီးသော-နံ့သာ
ပင်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသဟိ၊ ဆယ်ပါး ကုန်သော၊ ဣမေဟိဂန္ဓ
ဟိ၊ ဤအနံ့တို့ဖြင့်၊ ဥဿန္တံ၊ ပြန့်ပြော၏၊ နာနပ္ပကာရံ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိ
၏၊ ဩသမိသဉ္စန္ဒံ၊ ဆေးတို့ဖြင့်ကောင်းစွာဖုံးလွှမ်းအပ်၏၊ ကာဠကုဋ်၊ ကာဠ
သထဒိဝသေ၊ လဆန်းပက္ခဥပုသ်နေ့၌၊ အာဒိတ္တံ၊ ရဲရဲငြိသော၊ အင်္ဂါရံ၊ ဣဝ၊
မီးကျိုးရကဲ့သို့၊ စလန္တံ၊ တောက်ပသည်ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ။

ကေလသကုဋ်၊ ကေလသတောင်ထွန်သည်၊ ရတမယံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီး
၏၊ သဗ္ဗာနိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော-တောင်ထွန်တို့သည်၊ သုဒဿနကုဋေ၊ သု
ဒဿနတောင်ထွန်နှင့်၊ သမာနုဗ္ဗေသဗ္ဗာနာနိ၊ ထပ်တူထပ်မျှ တူကြကုန်
သော-အစောက်သဗ္ဗာန်ရှိကုန်၏။ တမေဝသရံ၊ ထိုအနောတတ္ထအိုင်ကို
ပင်လျှင်၊ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍၊ ဌိတာနိ၊ တည်ကြကုန်၏၊ သဗ္ဗာနိ၊ ခပ်
သိမ်းကုန်သော၊ တာနိ၊ ထိုအိုင်တို့သည်၊ ဒေဝါနုဘာဝေနစ၊ နတ်တို့၏အာနု
ဘော်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ နာဂါနုဘာဝေနစ၊ နဂါးတို့၏အာနုဘော်အား
ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဌာသန္တိ၊ တည်ကုန်လတ္တံ့၊ နိဗ္ဗယာစ၊ မြစ်တို့သည်

လည်း၊ တောသု၊ ထိုငါးလုံးသောတောင်တို့၌၊ သန္ဓေန္တိ၊ စီးသွားကုန်၏၊ သဗ္ဗန္တိ၊
 အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော၊ တံဥဒကံ၊ ထိုမြစ်ရေသည်၊ အနောတတ္တမေဝ၊
 အနောတတ္တ-အိုင်သို့သာလျှင်၊ ပဝိသတိ၊ စီးဝင်၏၊ ဒက္ခိဏေနဝ၊ တောင်
 အရပ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥတ္တရေနဝ၊ မြောက်အရပ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊
 ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်သော၊ စန္ဒိမသုရိယာ၊ လ-နေတို့သည်၊ ပဗ္ဗတန္တ
 ရေန၊ တောင်၏အကြားဖြင့်၊ ဖာတ္ထ၊ ထိုအိုင်၌၊ ဩဘာသံ၊ အရောင်အလင်း
 ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်သော၊ စန္ဒိမ
 သုရိယာ၊ လ-နေတို့သည်၊ ဩဘာသံ၊ အရောင်ကို၊ နုကရောန္တိ၊ မပြုကုန်
 တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အဿ၊ ထိုအိုင်အား၊ အနောတတ္တန္တိ၊ အ
 နောတတ္တအိုင်ဟူ၍၊ သင်္ခါ၊ အမည်သည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊
 ထိုအနောတတ္တအိုင်၌၊ မနောဟရ သိလာ တလာနိ၊ ခင်းထားအပ်သော
 နှစ်သက်သွယ်ရှိသော-စောင်းတန်းကျောက် အပြင်ရှိကုန်၏၊ နိဗ္ဗန္တိ၊ ကန္တ
 ပါနိ၊ ကင်းသော-ငါး-လိပ်-ရှိကုန်၏၊ ဗလိက သဒိသ နိဗ္ဗလု ဒကာနိ၊ ဗလိ
 အဆင်းနှင့်တူသော-အညစ်အကြေး ကင်းသော-ရေရှိကုန်၏၊ နှာနတိတ္ထာ
 နိ၊ ရေမျိုးတိပ်တို့သည်၊ သုပ္ပဒိယတ္တာနိ၊ ကောင်းစွာ စီရင်အပ်ကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယေသု၊ အကြင်ဆိပ်တို့၌၊ ဗုဒ္ဓ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ ဝိကာသ
 ဝါစ၊ တရား-ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ-ရဟန္တာ-အရှင်မြတ်တို့သည်၎င်း၊ ဣန္ဒိမန္တော၊
 တန်ခိုးရှိကုန်သော၊ ဣသယေဝစ၊ ရသေ့တို့သည်လည်းကောင်း၊ နှာယန္တိ၊
 ရေမျိုးကုန်၏၊ ဒေဝယက္ခာဒယော၊ နတ်ဘီလူး အစရှိသော-သူတို့သည်၊
 ဥယျာနကိဗ္ဗိကံ၊ ဥယျာဉ်ကစားခြင်းကို၊ ကိဇ္ဇန္တိ၊ ကစားကြကုန်၏။ ။

တဿ၊ ထိုအနောတတ္တအိုင်၏၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပဿသု
 နံပါးတို့၌၊ သိဟမုခံ၊ ခြင်္သေ့ခံတွင်း လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထိမုခံ၊ ဆင်ခံတွင်း
 လည်းကောင်း၊ အဿမုခံ၊ မြင်းခံတွင်းလည်းကောင်း၊ ဥသတမုခံ၊ နွားလား
 ဥသတ-ခံတွင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ မုခါ
 နံ၊ ခံတွင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယေဟိ၊ အကြင်ခံတွင်းတို့မှ၊ စတ
 သော၊ လေးစင်းကုန်သော၊ နဒိယော၊ မြစ်တို့သည်၊ သန္ဓေန္တိ၊ စီးကုန်၏၊
 တေသု၊ ထိုခံတွင်းတို့တွင်၊ သိဟမုခေ၊ ခြင်္သေ့ခံတွင်းဖြင့်၊ နိက္ခန္တနဒိတိရေ
 ထွက်သော-မြစ်ကမ်း၌၊ သိဟာ၊ ခြင်္သေ့တို့သည်၊ ဗဟုတရာ၊ အလွန်များ
 ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟတ္ထိမုခါဒိဟိ၊ ဆင်ခံတွင်းအစရှိသည်တို့
 ဖြင့်၊ နိက္ခန္တနဒိတိရေထွက်သော-မြစ်ကမ်း၌၊ ဟတ္ထိအဿဥသတော၊ ဆင်
 မြင်း-နွားလားဥသတ-တို့သည်၊ ဗဟုတရာ၊ အလွန်များကုန်သည်၊ ဟောန္တိ

ဖြစ်ကုန်၏။ ပုရတ္ထိမဒိသတော။ အရှေ့အရပ်-မျက်နှာမှ၊ နိက္ခန္တနဒီ၊ ထွက်
သောမြစ်သည်။ အနောတတ္ထံ၊ အနောတတ္ထအိုင်ကို၊ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်၊ ပ
ဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာရစ်-လှည့်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဣတရာ၊ ဤမှတပါးကုန်
သော၊ တိသော၊ သုံးစင်းကုန်သော၊ နဒိယော၊ မြစ်တို့ကို၊ အနုပဂ္ဂမ္ပမေကပ်
မူ၍၊ ပါဗိနဟိမဝဇ္ဇန္တနေဝ၊ အရှေ့ဟိမဝန္တာဖြင့်သာလျှင်၊ အမနုဿပထံ၊
လူတို့၏နေရာမဟုတ်သောခရီးသို့၊ ဂတ္တံ၊ စီးသွား၍၊ မဟာသမုဒ္ဒံ၊ မဟာ
သမုဒ္ဒရာသို့၊ ပရိသတိ၊ စီးဝင်၏၊ ပန္နိမဒိသတောစ၊ အနောက်အရပ်မျက်
နှာမှ လည်းကောင်း၊ ဥတ္တရဒိသတောစ၊ မြောက်အရပ် မျက်နှာမှလည်း
ကောင်း၊ နိက္ခန္တနဒိယောပိ၊ ထွက်သောမြစ်တို့သည်လည်း၊ တထေဝ၊ ထို
နှင့်အတူပင်လျှင်၊ အနောတတ္ထံ၊ အနောတတ္ထအိုင်ကို၊ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်၊ ပ
ဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာရစ်-လှည့်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပန္နိမဟိမဝဇ္ဇန္တနေဝစ၊
အနောက်ဟိမဝန္တာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥတ္တရဟိမဝဇ္ဇန္တနေဝစ၊ မြောက်
ဟိမဝန္တာဖြင့် လည်းကောင်း၊ အမနုဿပထံ၊ လူမရောက်သောခရီးသို့၊
ဂတ္တံ၊ စီးသွား၍၊ မဟာသမုဒ္ဒံ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာသို့၊ ပရိသန္တိ၊ စီးဝင်ကုန်၏၊
ပန၊ အမနုဿပထသို့-စီးဝင်သည်မှတပါး-မနုဿပထသို့-စီးဝင်သည်ကို
ဆိုပြီးအံ၊ ဒက္ခိဏဒိသတော၊ တောင်အရပ်မျက်နှာမှ၊ နိက္ခန္တနဒီ၊ ထွက်သော
မြစ်သည်၊ တံ၊ ထိုအနောတတ္ထအိုင်ကို၊ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်၊ ပဒက္ခိဏံ၊
လက်ျာရစ်-လှည့်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒက္ခိဏေန၊ တောင်အရပ်ဖြင့်၊ ဥဇုံ၊
ဖြောင့်ဖြောင့်၊ ပါသာဏပိဇ္ဇေနေဝ၊ ကျောက်ဖျာအပြင်ဖြင့်သာလျှင်၊ သမ္ဘိ
ယောဇနာနိ၊ ယူဇနာခြောက်ဆယ်တို့တိုင်တိုင်၊ ဂတ္တံ၊ စီးသွား၍၊ ပဗ္ဗတံ၊
တောင်ကို၊ ပဟာရိတွာ၊ ခတ်၍၊ ဝုဠာယ၊ ထလတ်၍၊ ပရိက္ခေပေန၊ အဝန်းအား
ဖြင့်၊ တိဂါဝတပ္ပမာဏာ၊ သုံးဂါဝတ်-အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ဥဒကဓာ
ရာစ၊ ရေအယဉ်တို့သည်လည်း၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ အာကာသေန၊ ကောင်း
ကင်ဖြင့်၊ သမ္ဘိယောဇနာနိ၊ ယူဇနာခြောက်ဆယ်တို့တိုင်တိုင်၊ ဂတ္တံ၊ စီး
သွား၍၊ တိယဂ္ဂဇ္ဇေနာမ၊ တိယဂ္ဂဇ္ဇမည်သော၊ ပါသာဏေ၊ ကျောက်၌၊ ပတိ
တာ၊ ကျကုန်၏၊ ပါသာဏေ၊ ကျောက်သည်၊ ဥဒကဓာရာဝေဝေန၊ ရေအ
ယဉ်၏အဟုန်ဖြင့်၊ ဘိန္ဒော၊ ပေါက်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပေါက်ရာအရပ်၌၊ ပညာသ
ယောဇနာနိ၊ ယူဇနာခြောက်ဆယ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ တိယဂ္ဂဇ္ဇေနာမ
တိယဂ္ဂဇ္ဇမည်သော၊ ပေါက္ခရဏီ၊ ရေကန်သည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။ ။

ပေါက္ခရဏီယာ၊ ရေကန်၏၊ ကူလံ၊ ကင်းကို၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊ ဘောက်ခွဲ၍၊
ပါသာဏံ၊ ကျောက်သို့၊ ပရိသိတွာ၊ စီးဝင်၍၊ သမ္ဘိယောဇနာနိ၊ ယူဇနာခြောက်

ဆယ်တို့တိုင်တိုင်၊ ဂတဇာ၊ စီးသွားကုန်၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ စာနပထ
 ဝိ၊ တခဲနက်သောမြေကို၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊ တောက်ခွဲ၍၊ ဥမင်္ဂေန၊ ဥမင်ဖြင့်၊ သဗ္ဗိ
 ယောဇနာနိ၊ ယူဇနာခြောက်ဆယ်တို့တိုင်တိုင်၊ ဝိဇ္ဇန္တံနာမ၊ ဝိဇ္ဇာမည်သော၊
 တိရုတ္တိနပဗ္ဗတံ၊ အလျားအားဖြင့်ရှည်သော-တောင်ထွန်ကို၊ ပဟာရိတွာ၊
 ခတ်၍၊ ဟတ္ထတလေ၊ လက်ဝါးအပြင်၌၊ ပဉ္စဂိုလိသဒိသာ၊ လက်ငါးချောင်း
 နှင့်တူကုန်သော၊ ပဉ္စဓာရာ၊ ငါးခုသော-ရေအယဉ်တို့သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၍၊ ပဝတ္ထန္တိ၊ စီးသွားကုန်၏။ သာနဒိ၊ ထိုမြစ်ကို၊ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်၊ အနော
 တတ္တံ၊ အနောတတ္တအိုင်ကို၊ ပဒက္ခိတံ၊ လက်ျာရစ်-တွည့်သည်ကို၊ ကတွာ၊
 ပြု၍၊ ဂတဋ္ဌာနေ၊ စီးသွားရာအရပ်၌၊ အာဝဇ္ဇဂင်္ဂါတိ၊ အာဝဇ္ဇဂင်္ဂါဟူ၍၊
 ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဥဇုကံ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်၊ ပါသာဏပိဋ္ဌေန၊ ကျောက်ဖျာအ
 ပြင်ဖြင့်၊ သဗ္ဗိယောဇနာနိ၊ ယူဇနာခြောက်ဆယ်တို့တိုင်တိုင်၊ ဂတဋ္ဌာနေ၊
 စီးသွားရာအရပ်၌၊ ကဏ္ဍ၊ ဂင်္ဂါတိ၊ ကဏ္ဍ-ဂင်္ဂါဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အာ
 ကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ သဗ္ဗိယောဇနာနိ၊ ယူဇနာခြောက်ဆယ်တို့တိုင်
 တိုင်၊ ဂတဋ္ဌာနေ၊ စီးသွားရာအရပ်၌၊ အာကာသ၊ ဂင်္ဂါတိ၊ အာကာသ-ဂင်္ဂါ
 ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တိယဂ္ဂဇ္ဇ၊ ပါသာဏ၊ တိယဂ္ဂဇ္ဇ-ကျောက်ဖျာ၌၊
 ပညာသယောဇနောကာသေ၊ ယူဇနာငါးဆယ်ရှိသောအရပ်၌၊ ဌိတာ၊
 တည်သောမြစ်ကို၊ တိယဂ္ဂဇ္ဇ၊ ပေါက္ခရဏီတိ၊ တိယဂ္ဂဇ္ဇ-ပေါက္ခရဏီဟူ၍၊
 ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကုလံကောင်းကို၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊ တောက်ခွဲ၍၊ ပါသာဏံ၊
 ကျောက်သို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ သဗ္ဗိယောဇနာနိ၊ ယူဇနာ ခြောက်ဆယ်တို့
 တိုင်တိုင်၊ ဂတဋ္ဌာနေ၊ စီးသွားရာအရပ်၌၊ ဗဟလဂင်္ဂါတိ၊ ဗဟလ-ဂင်္ဂါဟူ
 ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဥမင်္ဂေန၊ ဥမင်ဖြင့်၊ သဗ္ဗိယောဇနာနိ၊ ယူဇနာခြောက်
 ဆယ်တို့တိုင်တိုင်၊ ဂတဋ္ဌာနေ၊ စီးသွားရာအရပ်၌၊ ဥမင်္ဂ၊ ဂင်္ဂါတိ၊ ဥမင်္ဂ
 ဂင်္ဂါဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ပန၊ ငါးသွယ်သောမြစ်ကြီးတို့၏-စီးသွားသော
 အခြင်းအရာကိုဆိုဦးအံ့၊ ဝိဇ္ဇန္တံနာမ၊ ဝိဇ္ဇာမည်သော၊ တိရုတ္တိနပဗ္ဗတံ၊ အ
 လျားအားဖြင့်ရှည်သော-တောင်ထွန်ကို၊ ပဟာရိတွာ၊ ခတ်၍၊ ပဉ္စဓာရာ၊ ငါး
 ခုသော-ရေအယဉ်တို့သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ပဝတ္ထဋ္ဌာနေ၊ စီးသွားရာ
 အရပ်၌၊ ဂင်္ဂါ၊ ဂင်္ဂါမြစ်လည်းကောင်း၊ ယမုနာ၊ ယမုနာမြစ်လည်းကောင်း၊
 အဓိရဝတိ၊ အဓိရဝတိမြစ် လည်းကောင်း၊ သရဘူ၊ သရဘူမြစ်လည်း
 ကောင်း၊ မဟိ၊ မဟိမြစ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးစင်းကုန်သော၊
 ဓာရာ၊ အယဉ်တို့သည်၊ သင်္ခ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊ ဂတဇာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးစင်းကုန်သော၊ ဧတာမဟာနဒီယေ၊ ဤမြစ်ကြီးတို့သည်၊ ဟိမ

ဝန္တတော၊ ပဟိမဝန္တတော၊ ဘုရားပတဝန္တ၊ ဝိးကုန်၏။ တာသု၊ ထိုငါးစင်းကုန်သော-မြစ်ကြီးတို့တွင်၊ ပဉ္စမိ၊ ငါးခုမြော်သော၊ ယာအယံမဟိနာမ၊ ဤမဟိမည်သော-မြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာမဟိ၊ ထိုမဟိမဟိမည်သော-မြစ်ကို ဣ၊ ဤပေါတလိယသုတ်၌၊ မဟာမဟိတိ၊ မဟာမဟိမြစ်ကြီးဟူ၍၊ အမိဗ္ဗေတာ၊ အလိုရှိအပ်၏။ တဿ၊ ထိုမဟိမြစ်ကြီး၏၊ ဥတ္တရေန၊ မြောက်အရပ်ဖြင့်၊ ယာအာပေါ၊ အကြင်ရေသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာသံ၊ ထိုရေတို့၏၊ အဝိဒ္ဓရတ္တာ၊ မဝေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သောဇနပဒေါ၊ ထိုဇနပုဒ်ကို၊ အဂ္ဂိတ္တရာပေါတိ၊ အဂ္ဂိတ္တရာပဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏။ အဂ္ဂိတ္တရာပေသု၊ အဂ္ဂိတ္တရာပ-အရပ်တို့၌၊ တသ္မိံ ဇနပဒေ၊ ထိုဇနပုဒ်၌။ ။

အာပဏံနာမာတိ၊ အာပဏံနာမဟူသည်ကား၊ တသ္မိံ နိဂမေန၊ ထိုနိဂုံး၌၊ ဝိသတိ၊ အာပဏမရ သဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းကုန်သော-အိမ်ဈေးအဝတ်တို့ကို၊ ဝိဘတ္တာနိ၊ ဝေဘန်အပ်ကုန်သည်၊ အဟောသုံကိရ၊ ဖြစ်ကုန်သတတ်၊ သောနိဂမော၊ ထိုနိဂုံးသည်၊ အာပဏာနံ၊ အိမ်ဈေးတို့၏၊ ဣတိ တဿ ဥဿန္တတ္တာ၊ ဤသို့များသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာပဏဇေဝံ၊ အာပဏဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ခံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏။ စ၊ ဆက်၍၊ ဆိုဦးအံ၊ တဿ နိဂမဿ၊ ထိုအာပဏမည်သော-နိဂုံး၏၊ အဝိဒ္ဓရေ၊ မဝေးသောအရပ်၌၊ နဒိတိရေ၊ မြစ်ကမ်း၌၊ စာနန္တယော၊ တခဲနက်သော-အရပ်ရှိသော၊ ရမဏီယေ၊ မြေလျော်ဘွယ်ရှိသော၊ ဘူမိတာဝေ၊ မြေအတို့ရှိသော မဟာဝနသဇ္ဈော၊ တခုသော-ကြီးစွာသော-တောအုပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တက္ကံ၊ ထိုတခုသော-ကြီးစွာသော-တောအုပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာသူများသည်၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တေနဝံ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤနိဂုံး၌၊ ဝဿနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို၊ နိယာမိတံ၊ ဖွတ်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ယေနာညတရော ဝနသဇ္ဈော၊ တေနူပသင်္ကမိတိ၊ ယေနာညတရော-ဝနသဇ္ဈော-တေနူပသင်္ကမိဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခုသံဃာံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို၊ ဝဿနဋ္ဌာနံ၊ မိမိတို့၏-နေရာအရပ်သို့၊ ပေသေတွာ၊ စေလွှတ်တော်မူလိုက်၍၊ ဧကကောဝံ၊ ကိုယ်တော်တပါးထည်းသာလျှင်၊ ပေါတလိယံ၊ ပေါတလိယမည်သော၊ ဂဟပတိံ၊ သူကြွယ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဥပသ္မာကံမိ၊ ကပ်တော်မူ၏၊ ပေါတလိယောဝိခေါ ဂဟပတိတိဧတ္ထ၊ ပေါတလိယောဝိခေါ ဂဟပတိဟူသောဤပါဌ၌၊ ပေါတလိယောတိ၊ ပေါတလိယောဟူသည်ကား၊ ဇေနာမကော၊ ဤပေါတလိယဟူ၍အမည်ရှိသော၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်တည်း၊ သမ္ပန္န နိဝါသန ပါရုဏောတိ၊ သမ္ပန္န နိဝါသ

၇၆ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

န-ပါဝရဏောဟူသည်ကား။ ပရိပုဏ္ဏံ နိဝါသန ပါဝရဏော၊ ထက်ဝန်း ကျင်မှပြည့်စုံသော - ဝတ်ခြင်း-ရုံခြင်းရှိ၏။ ဧကံ၊ တထည်သော။ ဒိဗ္ဗဒဿံ၊ ရှည်သော-အဆာရှိသော။ သာဓူကံ၊ ဝုခိုးကို။ နိဝဇ္ဈော၊ ဝတ်သည်။ ဟုတွဲ ဖြစ်၍၊ ဧကံ၊ တထည်သော။ ဒိဗ္ဗဒဿံ၊ ရှည်သောအဆာရှိသော။ သာဓူကံ၊ ဝုခိုးကို။ ပါရုတော၊ ရုံသည်။ ဟုတွဲ၊ ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အဇ္ဈော၊ အနက်တည်း။ ။

ဆတ္တုပါဟနောတိ။ ဆတ္တုပါဟနောဟူသည်ကား။ ဆတ္တံ၊ ထီးကို။ ဂ ဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ဥပါဟနာ၊ ထိနပ်တို့ကို။ အာရုယျ၊ စီး၍။ ဣတိအယံ၊ ဤ သည်ကား။ အဇ္ဈော၊ အနက်တည်း။ အာသနာနိတိ၊ 'အာသနာနိဟူသည် ကား။ ပလ္လင်္ကပိဋ္ဌ ပလ္လာလပိဋ္ဌကာဒိနိ။ ပလ္လင်သဏ္ဌာနံပြု အပ်သောအင်း ပျဉ်-ကောက်ရိုးအင်းပျဉ်စသည်တို့ကို။ ဟိသစ္စံ၊ ဖန်၏။ အန္တမသော၊ ယုတ် သောအပိုင်းအခြားအားဖြင့်။ သာခါဘင်္ဂမ္ဘိ၊ အပ်သော-သစ်ခက်ဖြင့်ပြု အပ်သော-အခင်းကိုလည်း။ အာသနတေဝ၊ နေရာဟူ၍သာလျှင်။ ဝုစ္စတိ၊ ဆို အပ်၏။ ဂဟပတိဝါဒေနာတိဇ္ဈေ၊ ဂဟပတိ ဝါဒေနဟူသောဤပုဒ်၌။ ဂဟ ပတိတိ၊ ဂဟပတိဟူသော။ ဣမိနာဝစနေန၊ ဤစကားဖြင့်။ သမုဒါစရတိတိ၊ သမုဒါစရတိဟူသည်ကား။ ဝေါဟရတိ၊ ခေါ်ဝေါ်၏။ ဘဂဝန္တံတေဒဝေါ စာတိ၊ ဘဂဝန္တံတေဒဝေါဟူသည်ကား။ တတိယံ၊ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင်။ ဂဟပတိတိဝစနံ၊ ဂဟပတိဟူသောစကားကို။ အမိဝါသေတုံ၊ သည်းခံ ခြင်းငှါ။ အသဏ္ဌောန္တော၊ မတတ်နှိုင်းသော-ပေါတလိယသူကြွယ်သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ တေတယိဒံဘောဂေါတမာတိအာဒိဝစနံ၊ ဤ တယိဒံဘောဂေါတမဤသို့အစရှိသောစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှော့၏။ တတ္ထ ထိုတယိဒံဘောဂေါတမအစရှိသောပါဌ်၌။ နန္ဒန္တိ၊ နန္ဒန္တိဟူသည်ကား။ နအနန္တပိကံ၊ မလျှော့ပတ်။ နပဋိရူပန္တိ၊ နပဋိရူပဟူသည်ကား။ နသာရုပ္ပံ၊ မသင့်တင့်။ သဗ္ဗာနေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ အာကာရာတိအဒိနိ အာကာရဤသို့အစရှိသောပုဒ်တို့သည်။ ကာရဏဝေဝကနာနိ၊ အကြောင်း ကိုဟောသောသဒ္ဓါ၏-ဝေဝရစ်-ပရိယာဟ်-စကားလွယ်တို့တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ ဖန်၏။ ဒိဗ္ဗဒဿ ဝတ္ထုစာရဏ ကောသမသျ နဓဗ္ဗပနာဒိနိ၊ ရှည်သောအဆာ အမြတ်ရှိသော- ဝုခိုးကိုဝတ်ခြင်း-ဆံ-မုတ်ဆိပ်ကို-ထားခြင်း-ဂြေသည်း လက်သည်းကိုထားခြင်း-အစရှိကုန်သော။ သဗ္ဗာနေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ဂိဟိဗျဉ္ဇနာနိ၊ လူတို့၏-အသွင်-အပြင်တို့သည်။ တဿ၊ ထို ရှည်သောအဆာ-အမြတ်ရှိသောဝုခိုးကိုဝတ်ခြင်း-ဆံ-မုတ်ဆိပ်ကိုထား

ခြင်း- ခြေသည်း- လက်သည်းကိုထားခြင်း-ရှိသောသူသည်။ဂိဟိဘာဝံ။
 လူ၏အဖြစ်ကို။ပါကဋ်။ထင်ရှားစွာ။ကရောန္တိ။ပြုတတ်ကုန်၏။ဣတိတသ္မာ
 ထိုကြောင့်။အာကာရော။အာကာရမည်ကုန်၏။ဂိဟိသဗ္ဗာနေန။ လူ၏အ
 သွင်ဖြင့်။သဗ္ဗိတတ္တာ။တည်သည်၏-အဖြစ်ကြောင့်။ဂိဟိဘာဝဿ။လူ၏
 အဖြစ်ကို။သဗ္ဗာနနိမိတ္တတာယ။သိခြင်း၏-အကြောင်း၏-အဖြစ်ကြောင့်။
 နိမိတ္တာ။နိမိတ်မည်ကုန်၏။ဣတိ။ဤသို့။ ဝုတ္တာ။ဆိုအပ်ကုန်၏။ ယထာတံဂ
 ဟပတိဿာတိ။ ယထာတံဂဟပတိဿဟူသည်ကား။ ဂဟပတိဿ။သူ
 ကြွယ်အား။အာကာရ လိင်္ဂ နိမိတ္တာ။အခြင်းအရာ-အသွင်-နိမိတ်တို့သည်။
 ဘဝေယျံယထာ။ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ တထေဝ။ထိုအတူသာလျှင်။ တုယျံ။
 သင်သူကြွယ်အား။တေအာကာရ လိင်္ဂ နိမိတ္တာ။ ထိုအခြင်းအရာ-အသွင်
 နိမိတ်တို့သည်။ဘဝန္တိ။ဖြစ်ကုန်၏။တေန။ထိုကြောင့်။တေ။ သင်သူကြွယ်
 အား။ အဟံ။ငါတုရားသည်။ ဧဝံ။ဤသို့ဂဟပတိဟူ၍။ သမုဒါစရာမိ။ခေါ်
 ဝေါ၏။ဣတိဣမံအတ္ထံ။ဤသို့သောအနက်ကို။ဒေသေတိ။ပြု၏။ ။

အထ။ထိုနောင်မှ။သော။ ထိုပေါတလိယ-သူကြွယ်သည်။ယေနကာရ
 ဏေန။အကြင် ခပ်သိမ်းသော-အမှုကို ပယ်ခြင်း- ပြောဆိုခြင်းတို့မှ-ဖြစ်
 ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ဂဟပတိဝါဒံ။ ဂဟပတိဟု-ခေါ်
 ဝေါတော် မူသည်ကို။ နာမိဝါသေတိ။ သည်းမခံနိုင်။ တံကာရဏံ။ ထို
 အကြောင်းကို။ပကာသေန္တော။ပြဘော်မူလိုသော-ပေါတလိယ-သူကြွယ်
 သည်။ တထေဟိပန မေတိအာဒိ။ တထေဟိပနမေ- ဤသို့အစရှိသော-
 စကားကို။ အာဟ။ လျှောက်၏။ နိယျာတန္တိ။ နိယျာတံ ဟူသည်ကား။
 နိယျာတိတံ။စွန့်လွှတ်အပ်၏။အနောဝါဒီအနုပဝါဒီတိ။အနောဝါဒီအနုပဝါဒီ
 ဟူသည်ကား။ဟိ။အထူးကိုဆိုပြီးအံ့။တာတာ။အမောင်တို့။ကသထေ။ထွန်
 ကြလေကုန်။ ဝပ္ပထေ။စိုက်ပျိုးကြလေကုန်။ ဝဏိပ္ပထံ။မျိုးရိက္ခာကို။ပယော
 ဇေထေ။ယှဉ်ကြလေကုန်။ ဣတိအာဒိနာ။ဤသို့ အစရှိသော။ နယေန။နည်း
 ဖြင့်။ဩဝဒန္တော။ဆိုဆုံးမသောသူသည်။ဩဝါဒိနာမ။ဩဝါဒိမည်သည်။
 ဟောတိ။ဖြစ်၏။ ပန။အနုပဝါဒကို- ဆိုပြီးအံ့။ တုဗ္ဗေ။သင်တို့သည်။ နက
 သထေ။ မထွန်ကြကုန်။ နဝပ္ပထေ။မစိုက်ပျိုးကြကုန်။ ဝဏိပ္ပထံ။ မျိုးရိက္ခာ
 ကို။နပယောဇေထေ။မယှဉ်ကြကုန်။ကထံ။အဘယ်သို့လျှင်။ ဇိဝိဿထ။အ
 သတ်မွေးကြကုန်သနည်း။ ဝုတ္တဒါရုံဝါ။သား-မယားကိုလည်း။ ဘရိဿ
 ထ။ မွေးမြူကြ ကုန်အံ့နည်း။ ဣတိအာဒိနာ။ ဤသို့အစရှိသော။ နယေန။
 နည်းဖြင့်။ ဥပဝဒန္တော။ ရေရွတ်သောသူသည်။ ဥပဝါဒိနာမ။ဥပဝါဒိမည်

၇၀ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ - ပဌမတွဲ။

သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံပန၊ အကျွန်ုပ် ပေါတလိယ သည်ကား။
 ဥာယဓိ၊ နှစ်ပါးစုံလည်း ဖြစ်သော၊ တံ၊ ထိုဆုံးမခြင်း- ရေရှတ်ခြင်းကို
 နကရောမိ၊ မပြု၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်ပေါတလိယသည်။
 တတ္ထ၊ ထိုသား-မြေး-ကျေးကျွန်၌၊ အနောဝါဒိ၊ ဆိုဆုံးမခြင်းမရှိ၊ အနုပဝါဒိ
 ရေရှတ်ခြင်းမရှိ၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏။ စာသ
 သန္တာဒန ပရမောဝိဟရာမိတိ၊ စာသန္တာဒနပရမောဝိဟရာမိဟူသည်
 ကား၊ စာသမတ္တဉ္စေတိ၊ စားရုံမျှကို၎င်း၊ အန္တာဒနမတ္တဉ္စေတိ၊ စားရုံမျှကိုလည်း
 ကောင်း၊ ပရမံ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုကေတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ တတော၊
 ထိုစားခြင်း-ဝတ်ခြင်းထက်၊ ပရံ၊ အလွန်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ နဝေတ္ထမိ၊ အကျွန်ုပ်
 တောင့်လည်း-မတောင့်တပါ၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊ ဒီပေ
 တိ၊ ပြု၏။ ဂိဗ္ဗိလောဘော၊ ပဟာတဗ္ဗေတိ၊ ဂိဗ္ဗိလောဘော၊ ပဟာတဗ္ဗေဟူ
 သည်ကား၊ ဂေတူတော၊ တသ်သည်ဖြစ်၍-ဖြစ်သော၊ လောဘော၊ လော
 တကို၊ ပဟာတဗ္ဗေ၊ ပလံအပ်၏။ အနိန္ဒာရောသန္တိ၊ အနိန္ဒာရောသံဟူသည်
 ကား၊ အနိန္ဒာဘူတံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၏-ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍-ဖြစ်သော၊ အစာနုနံ
 မထိပါးခြင်းကို၊ နိန္ဒာရောသေတိ၊ နိန္ဒာရောသော-ဟူသည်ကား၊ နိန္ဒာ၊ ကဲ့
 ရဲ့ခြင်းကို၊ စာနုနာ၊ ထိပါးခြင်းကို၊ ဝေါဟာရ သမုန္တေဒါယာတိတ္ထေ၊ ဝေါ
 ဟာရသမုန္တေဒါယဟူသော ဤပုဒ်၌၊ ဝေါဟာရေတိ၊ ဝေါဟာရေဟူ
 သည်ကား၊ ဗျဝဟာရဝေါဟာရေပိ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းတည်းဟူသော-ဝေါ
 ဟာရသည်လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဏတ္တိပိ၊ ပညတ်ခြင်းတည်းဟူသော၊ ဝေါဟာ
 ရေပိ၊ ဝေါဟာရသည်လည်းကောင်း၊ ဝေဒနံ၊ ပြောဆိုခြင်းတည်းဟူသော၊
 ဝေါဟာရေပိ၊ ဝေါဟာရသည်လည်းကောင်း၊ စေတနာ၊ စေတနာတည်း
 ဟူသော၊ ဝေါဟာရေပိ၊ ဝေါဟာရသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသော-ဝေါဟာရတို့တွင်၊ ယောဟိယောမိမနုသောသု၊
 ဝေါဟာရံဥပဇိတိ၊ ဧဝံဝါသေဋ္ဌဇာနာဟိ၊ ဝါဏိဇောသောနုဗြာဟ္မဏော၊
 တိ၊ ယောဟိကောမိမနုသောသု၊ ဝေါဟာရံဥပဇိတိ၊ ဧဝံဝါသေဋ္ဌဇာနာဟိ၊
 ဝါဏိဇောသောနုဗြာဟ္မဏော၊ ဟူသော၊ အဟံဝေါဟာရေ၊ ဤဝေါဟာရ
 သည်၊ ဗျဝဟာရဝေါဟာရေနာမ၊ ဗျဝဟာရဝေါဟာရမည်၏။ မနုသော
 သု၊ လူတို့တွင်၊ ယောဟိကောမိ၊ အမှတ်မရှိသော သူသည်၊ ဝေါဟာရံ၊ ကုန်
 သွယ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဥပဇိတိ၊ အသက်မွေး၏၊ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဝါသေဋ္ဌ၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဇာနာဟိ၊ သိလေလော၊ ဝါဏိဇော၊ ကုန်သွယ်သော၊ သော၊ ထို
 သူသည်၊ နုဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏ မမည်။ သင်္ခါသမညော ပညတ္တိံ ဝေါ

ဟာရောတိ။ သင်္ခါသမညာပညတ္တိ ဝေါဟာရောဟူသော။ အယံဝေါဟာ
 ရော။ ဤဝေါဟာရသည်။ ပဏ္ဏတ္တိဝေါဟာရောနာမ။ ပဏ္ဏတ္တိဝေါဟာရမည်
 ၏။ သင်္ခါ။ ခေါ်ဝေါ်ခြင်း။ သာမညာ။ အမည်။ ပညတ္တိ။ အမည်နာမပညတ်။
 ဝေါဟာရော။ သမုတ်ခြင်း။ တထာတထာ ဝေါဟာရန္တိ အပရာ မသန္တိ။
 တထာတထာ ဝေါဟာရန္တိ အပရာမသံဟူသော။ အယံဝေါဟာရော။ ဤ
 ဝေါဟာရသည်။ ဝစနဝေါဟာရောနာမ။ ဝစနဝေါဟာရမည်၏။ တထာ
 တထာ။ ထိုထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အပရာမသံ။ တဏှာ-မာန
 ဒိဋ္ဌိအားဖြင့်-မသုံးသပ်သည်ကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ အရိယာ။ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်။ ဝေါဟာရန္တိ။ ပြောဆိုကြကုန်၏။ အဋ္ဌအရိယ ဝေါဟာရာ
 အဋ္ဌအနရိယ ဝေါဟာရာတိ။ အဋ္ဌအရိယ ဝေါဟာရာ အဋ္ဌအနရိယဝေါ
 ဟာရာဟူသော။ အယံဝေါဟာရော။ ဤဝေါဟာရသည်။ စေတနာဝေါဟာ
 ရောနာမ။ စေတနာဝေါဟာရမည်၏။ အရိယာဝေါဟာရာ။ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့
 ၏-စေတနာတို့သည်။ အဋ္ဌ။ ရှစ်ပါးတို့တည်း။ အနရိယဝေါဟာရာ။ အရိယာ
 မဟုတ်သော-ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏-စေတနာတို့သည်။ အဋ္ဌ။ ရှစ်ပါးတို့တည်း။ အယံ
 စေတနာဝေါဟာရော။ ဤစေတနာဝေါဟာရကို။ ဣ။ ဤဝေါဟာရသမုန္တေ
 ဒါယဟူသောဝုဒ္ဓိ။ အဓိပ္ပေတော။ အလိုရှိအပ်၏။ ဝါ။ တနည်းကား။ ယသ္မာ။
 အကြင်ကြောင့်။ ပဗ္ဗဇိတကာလတော။ ရဟန်းပြုသော-အခါမှ။ ပဋ္ဌာယ။ စ၍
 ဂိဟိတိစေတနာ။ ငါလူဟူသော-စေတနာ၏-ဖြစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ သမ
 ဇောတိ စေတနာ။ ငါ ရဟန်းဟူသော- စေတနာ၏-ဖြစ်ခြင်း သည်သာ
 လျှင်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဂိဟိတိဝစနံ။ လူဟူ၍-စကား၏-ဖြစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ။
 မရှိ။ သမဇောတိဝစနံ။ ရဟန်းဟူ၍-စကား၏-ဖြစ်ခြင်း သည်သာလျှင်။
 ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဂိဟိတိပဏ္ဏတ္တိ။ လူဟူသော-အမည်နာမ-ပညတ်သည်။
 နတ္ထိ။ မရှိ။ သမဇောတိပဏ္ဏတ္တိ။ ရဟန်းဟူသောအမည်နာမပညတ်သည်။
 ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဂိဟိတိဗျဝဟာရော။ လူတို့၏အမှုဖြစ်သော-ရောင်းဝယ်
 ခြင်းသည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ သမဇောတိဝါ။ သမဇာဟူ၍လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗဇိ
 တောတိဝါ။ ပဗ္ဗဇိတဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဗျဝဟာရော။ ခေါ်ဝေါ်ခြင်း
 သည်ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ သဗ္ဗေဝိ။ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်
 သော။ ဧတေ။ ဤလေးပါးကုန်သော-ဝေါဟာရတို့ကို။ လန္တန္တိ။ ရအပ်ကုန်
 ၏။

ယေသံခေါအဟံ သံယောဇနာနံဟေတု ပါဏာတိပါတိတိတ္ထေ။ ယေသံ
 ခေါအဟံ သံယောဇနာနံဟေတု ပါဏာတိပါတိဟူသောဤပါဌ်၌။ ပါဏာ

တိပါတောဝ။ သူ၏အသက်ကို-သတ်ကြောင်းစေတနာသည်ပင်လျှင်။ သံ
ယောဇနံ။ သံယောဇဉ်မည်၏။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ ပါဏာတိပါတသေဝ။ သူ၏
အသက်ကို-သတ်ကြောင်း စေတနာ ၏သာလျှင်။ ဟေတု။ အကြောင်း
ကြောင့်။ ပျါဏာတိပါတပစ္စယာ။ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်း တည်းဟူ
သောအကြောင်းကြောင့်။ ပါဏာတိပါတိနာမ။ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်း
ရှိသော-ပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်။ ဟေတိ ၊ ဖြစ်၏။ ပန။ ဝိဘတုတ္တကိုဆိုပြီးအံ့။ ပါ
ဏာနံ။ သတ္တပါတို့၏။ ဗဟုတာယ။ များသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ယေသံခေါ
အဟန္တိ။ ယေသံခေါအဟံဟူ၍။ ဝုတ္တံ။ ဗဟုဝရံ ဝိဘတ်ဖြင့်-ဟောတော်မူ
အပ်၏။ တေသာဟံသံ ယောဇနာနန္တိ။ တေသာဟံသံယောဇနာနံဟူသည်
ကား။ အဟံ။ ငါအရိယာ သာဝကသည်။ တေသံပါဏာတိပါတ ဗန္ဓနာနံ။
ထိုသူ၏ အသက်ကို-သတ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော-အနှောင် အခွေတို့ကို။
ပဟာနာယ သမုန္တေဒါယ ပဋိပန္နောတိန္ဒြိယနာ။ ပဟာနာယ-သမုန္တေဒါယ
ပဋိပန္နောဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်။ အပါဏာတိပါတ သင်္ခါတေန။ သူ၏အသက်
ကို-လျှင်စွာချခြင်း-မရှိသည်ဟု ဆိုအပ်သော။ ကာယိကာဝိလ သံဝရေန။
ကိုယ်၌ဖြစ်သော သိလကို-စောင့်စည်းခြင်းဖြင့်။ ပဟာနတ္ထာယ။ ပယ်ခြင်း
၌။ သမုန္တေဒနတ္ထာယ။ အကြွင်းမဲ့ - ဖြတ်ခြင်း၌။ ပဋိပန္နော။ ကျင့်၏။
အတ္တာပိမံ ဥပဝဒေယျာတိ။ အတ္တာပိမံ ဥပဝဒေယျဟူသည်ကား။ ကုန္တိ-
ကိရိလ္လိကဗ္ဗိနာမ၊ ခြ-ပရုတ်ဆိတ်-မည်သည်ကိုလည်း။ ဇိဝိတာ။ ဇိဝိတိန္ဒြေ
မှ။ အဝေါရောပန သာသနေ။ မချကောင်းသော- သာသနာတော်၌။ ပဗ္ဗ
ဇိတွာ။ ရှင်ရဟန်းဖြစ်ပါလျက်။ ပါဏာတိပါတမတ္တတောပိ။ သူ၏အသက်
ကို-လျှင်စွာချခြင်းမျှမှလည်း။ ဩရမိတုံ။ ကြည်ခြင်း၌။ နသက္ကောမိ။ မတတ်
နှိုင်းဘဲရှိခဲ့၏။ မယှံ။ ငါ့အားပဗ္ဗဇ္ဇာယ။ ရှင် ရဟန်း၏အဖြစ်၌။ ကိံ။ အဘယ်
အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိဇေ။ ဤသို့။ အတ္တာပိ။ ကိုယ်သည်လည်း။ မံ။ ငါ့ကို။ ဥပ
ဝဒေယျ။ စွပ်စွဲရာ၏။ အနုပိစ္ဆာပိမံပိညှာဂရဟေယျန္တိ။ အနုပိစ္ဆာပိမံ ပိညှာဂရ
ဟေယျဟူသည်ကား။ ဧဝရူပနာမ။ ဤသို့သဘောရှိသည်မည်သော။ သာ
သနေ။ မြတ်စွာဘုရား၏သာသနာတော်၌။ ပဗ္ဗဇိတွာ။ ရှင်ရဟန်းပြုပါလျက်။
ပါဏာတိပါတမတ္တတောပိ။ သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်းမျှမှလည်း။ ဩ
ရမိတုံ။ ကြည်ခြင်း၌။ နသက္ကောမိ။ မတတ်နှိုင်းဘဲရှိခဲ့၏။ ဧတဿ။ ထိုသူအား
ပဗ္ဗဇ္ဇာယ။ ရှင်ရဟန်း၏ အဖြစ်၌။ ကိံ။ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိဇေ။
ဤသို့။ အနုပိစ္ဆတုလယိတွာ။ နှိုင်းချိန်၌။ ပရိယောဂါဟေတွာ။ သက်ဝင်၍။
အညေ။ တပါးကုန်သော။ ပိညှာ။ သိကြား-လိမ္မာသော။ ပဏ္ဍိတံပိ။ ပညာရှိ

တို့သည်လည်း၊ ဂရုဟယျ၊ ကဲ့ရဲ့ ကုန်ရာ၏။ တေဒေဝခေါပန သံယော
ဇနံဇေတံ နိဝရဏန္တိ။ တေဒေဝခေါပန သံယောဇနံဇေတံ နိဝရဏံဟူသည်
ကား၊ ဒေသသု၊ ဆာလံပါး-ကုန်သော။ သံယောဇနသုစ၊ သံယောဇဉ်တို့၌
လည်းကောင်း၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ နိဝရဏသုစ၊ နိဝရဏတို့၌လည်း
ကောင်း။ အပရိယာပန္နမ္ပိ၊ အကျုံးမဝင်သည်လည်း ကုန်ဖြစ်သော၊ နိဝရ
ဏာ၊ နိဝရဏ-တရားတို့သည်၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါး တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေ
သနာဝသေန၊ ဒေသနာတော်၏-အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဇေတံ၊ ဤတေဒေဝခေါ
ပနသံယောဇနံဇေတံ နိဝရဏံ ဟူသောစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်
၏။ ဝဇ္ဇေ၊ ဝဋ်တရား၌၊ ဗန္ဓနဋ္ဌေနစ၊ နှောင့်တွဲ တတ်သော-အနက်သဘော
ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဟိတပဋိစ္ဆာဒနဋ္ဌေနစ၊ အစီးအပွားကို ဖုံးလွှမ်း
တတ်သော-အနက် သဘောကြောင့် လည်းကောင်း၊ သံယောဇနန္တိ၊ သံ
ယောဇဉ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ နိဝရဏန္တိ၊ နိဝရဏဟူ၍လည်းကောင်း၊
ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အာသဝါတိ၊ အာသဝါ ဟူသည်ကား၊ ပါဏာ
တိပါတကာရဏာ၊ သူ၏အသက်ကို-လျှင်စွာ ချခြင်းတည်းဟူသော အ
ကြောင်းကြောင့်၊ ဧကော၊ တခုသော၊ အဝိဇ္ဇာသဝေါ၊ အဝိဇ္ဇာသဝသည်၊
ဥပ္ပဇ္ဈတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိစာတပရိဇ္ဇာဟာတိ၊ ဝိစာတပရိဇ္ဇာဟာဟူသည်ကား၊
ဝိစာတာစ၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ပရိဇ္ဇာဟာစ၊ ပူပန်ခြင်း
တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဝိစာတ-ပရိဇ္ဇာဟာ
နှစ်ပါးတို့တွင်၊ ဝိစာတဂ္ဂဟဏေန၊ ဝိစာတသဒ္ဓါကိုယူသဖြင့်၊ ကိလေသံ
ဒုက္ခန္တု၊ ကိလေသါတည်းဟူသော-ဒုက္ခကို၎င်း၊ ဝိပါကဒုက္ခန္တု၊ ဝိပါက်တည်း
ဟူသော-ဒုက္ခကိုလည်းကောင်း၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏။ ပရိဇ္ဇာဟာဂ္ဂဟဏေန၊
ပရိဇ္ဇာဟာသဒ္ဓါကို ယူသဖြင့်လည်း၊ ကိလေသပရိဇ္ဇာဟောစ၊ ကိလေသာ
တည်းဟူသော-ပူပန်ခြင်းကို၎င်း၊ ဝိပါကပရိဇ္ဇာဟောစ၊ ဝိပါက်တည်းဟူ
သော-ပူပန်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဂဟိတော၊ ယူအပ်၏။ ဣဒိနာဥပါယေန၊
ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော-ဝါရတို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ အဟံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်
ကား၊ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း၊ တေသာဟံသံယောဇနာနံပဟာနာယာတိ
ဣမသ္မိံ၊ ပဒေ၊ တေသာဟံသံယောဇနာနံပဟာနာယဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဒိန္နာဒါ
နသင်္ခါတေန၊ အရှင်သည်ပေးအပ်သောဥစ္စာကို-ယူခြင်းဟု ဆိုအပ်သော
ဣဒိနာကာယိကသီလ သံဝေရေန၊ ဤကိုယ်၌ဖြစ်သောသီလကိုစောင့်စည်း
ခြင်းဖြင့်၊ သစ္စဝါစာသင်္ခါတေန၊ မှန်သောစကားကို ဆိုခြင်းဟုဆိုအပ်သော

၀၀၀

၇၂. မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဣမိနာဝါစသိကာသိလသံဝရေန၊ ဤနန္တိန္ဒြိယသော-သိလကိစ္စောင့်စည်းခြင်းဖြင့်၊ အဝိသုကာဝါစာ သင်္ခါတေန၊ ချောပစ်-ရုံးတိုက်သောစကားကို မဆိုခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ ဣမိနာဝါစသိကာ သိလသံဝရေန၊ ဤနန္တိန္ဒြိယသောသိလကိစ္စောင့်စည်းခြင်းဖြင့်၊ အဂိဗ္ဗိလောဘသင်္ခါတေန၊ တသ်မက်မောခြင်း-လောဘ၏မရှိခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဣမိနာမာန သိကာသိလသံဝရေန၊ ဤမိတ်န္ဒြိယသောသိလကိစ္စောင့်စည်းခြင်းဖြင့်၊ အနိန္ဒာရောသသင်္ခါတေန၊ မကဲ့ရဲ့ခြင်း- မချုတ်ချယ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ ဣမိနာကာယိကာဝါစသိကာသိလသံဝရေန၊ ဤကိုယ်နန္တိန္ဒြိယသောသိလကိစ္စောင့်စည်းခြင်းဖြင့်၊ အကောရုပါယာသသင်္ခါတေန၊ အမျက်မထွက်ခြင်း-ရန်ငြိုးမခွဲခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဣမိနာမာနသိကာ သိလသံဝရေန၊ ဤမိတ်န္ဒြိယသောသိလကိစ္စောင့်စည်းခြင်းဖြင့်၊ အနတိမာနသင်္ခါတေန၊ အလွန်မာန်မူခြင်း-မရှိခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဣမိနာမာနသိကာ သိလသံဝရေန၊ ဤမိတ်န္ဒြိယသောသိလကိစ္စောင့်စည်းခြင်းဖြင့်၊ ပဟာနတ္ထာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ သမုစ္ဆေဒနတ္ထာယ၊ အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်ခြင်းငှါ၊ ပနိပဇ္ဇော၊ ကျင့်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့သဗ္ဗဝါရေသု၊ အလုံးစုံသော-ဝါရတို့၌၊ ယောဇနာ၊ ယှဉ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်၏။ ၊

ပန၊ အပေါင်းကိုဆိုပြီးအံ့၊ အတ္တာပိမံ ဥပဝဒေယျ အနုရိစ္စာပိမံ ဝိညူ ဝုရဟေယျန္တိ၊ အတ္တာပိမံ ဥပဝဒေယျ-အနုရိစ္စာပိမံ ဝိညူ ဝုရဟေယျန္တိ ဟုကုန်သော၊ ဣမေသုပဒေသု၊ ဤပုဒ်တို့၌၊ တိဏ သလ္လကမ္ပိနာမ၊ မြက်-ဝါးခြင်း-မည်သည်ကိုလည်း၊ ဥပါဒါယ၊ အစပြု၍၊ အဒိန္နံ၊ အရှင်သည် ကိုယ်နန္တိန္ဒြိယ မပေးအပ်သော သူတပါးတို့၏ ဥစ္စာကို၊ အဂ္ဂဟာဏသာသနော၊ မယူကောင်းသော သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင် ရဟန်း ပြုပါလျက်၊ အဒိန္နာဒါန မတ္တတောပိ၊ အရှင်သည် ကိုယ်နန္တိန္ဒြိယ မပေးအပ်သောသူတပါးတို့၏ ဥစ္စာကို-ခိုးယူခြင်းမျှလည်း၊ ဝိရမိတုံ၊ ကြဉ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောမိ၊ ငါမတတ်နိုင်ဘဲရှိခဲ့၏၊ မယှံ၊ ငါ၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရှင် ရဟန်း၏အဖြစ်၌၊ ကိံ၊ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ အတ္တာပိ၊ ကိုယ်သည်လည်း၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဥပဝဒေယျ၊ စွပ်စွဲရာ၏၊ ဝေရူပေနာမ၊ ဤသို့သဘော ရှိသည်မည်သော၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင် ရဟန်း ပြုပါလျက်၊ အဒိန္နာဒါန မတ္တတောပိ၊ အရှင်သည် ကိုယ်နန္တိန္ဒြိယ မပေးအပ်သောသူတပါးတို့၏ဥစ္စာကို-ခိုးယူခြင်းမျှလည်း၊ ဩရမိတုံ၊ ကြဉ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ သင်းမတတ် နိုင်ဘဲရှိခဲ့၏၊ ဣမဿ၊ ဤသူ၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရှင် ရဟန်းပြု

ခြင်း၌၊ ကိံ၊ အဘယံ အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ အနုဝိစ္စာပိ၊ နှိုင်းချိန်၌လည်း၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ ဝိညူ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ဂရဟေယျ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်ရာ၏၊ ဟဿပေက္ခတာယပိ၊ ရယ်ရှင်ခြင်းကိုဝံ့သည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒဝကမ္ပတာယပိ၊ မြူးထူးခြင်းကို- အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ မုဿဝါဒံ၊ ချွတ်ယွင်းသော-စကားကို၊ အကရဏ သာသနေနာမ၊ မပြုကောင်းသော-သာသနာတော်မည်သည်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင် ရဟန်းပြုပါလျက်၊ မုဿဝါဒမတ္တတော၊ ချွတ်ယွင်းသောစကားကို-ဆိုခြင်းမျှ၊ ဝိရမိတုံ၊ ကြဉ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောမိ၊ ငါမတတ်နိုင်ဘဲရှိခဲ့၏၊ မယှံ၊ ငါ၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရှင် ရဟန်းပြုခြင်း၌၊ ကိံ၊ အဘယံ အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ အတ္တာပိ၊ ကိုယ်သည်လည်း၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ ဥပဝဒေယျ၊ စွပ်စွဲရာ၏၊ ဧဝရူပေနာမ၊ ဤသို့သဘောရှိသည် မည်သော၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင် ရဟန်းပြုပါလျက်၊ မုဿဝါဒ မတ္တတောပိ၊ ချွတ်ယွင်းသော စကားကို-ဆိုခြင်းမျှလည်း၊ ဩရမိတုံ၊ ကြဉ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ သင်းမတတ်နိုင်ဘဲရှိခဲ့၏၊ ဣမဿ၊ ဤသူ၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရှင် ရဟန်းပြုခြင်း၌၊ ကိံ၊ အဘယံ အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ အနုဝိစ္စာပိ၊ နှိုင်းချိန်၌လည်း၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ ဝိညူ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ဂရဟေယျ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်ရာ၏၊ သဗ္ဗကာရေန၊ အလုံးစုံသော-အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိသုဏံ၊ ချောပစ်-ဝုံးတိုက်ခြင်းကို၊ အကရဏသာသနေနာမ၊ မပြုကောင်းသော-သာသနာတော်မည်သည်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင် ရဟန်းပြုပါလျက်၊ ဝိသုဏမတ္တတော၊ ချောပစ်-ဝုံးတိုက်ခြင်းမျှလည်း၊ ဩရမိတုံ၊ ကြဉ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ သင်းမတတ်နိုင်ဘဲရှိခဲ့၏၊ မယှံ၊ ငါ၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရှင် ရဟန်းအဖြစ်၌၊ ကိံ၊ အဘယံ အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ အတ္တာပိ၊ ကိုယ်သည်လည်း၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ ဥပဝဒေယျ၊ စွပ်စွဲရာ၏၊ ဧဝရူပေနာမ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်မည်သော၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင် ရဟန်းပြုပါလျက်၊ ဝိသုဏဝါဒမတ္တတော၊ ချောပစ်-ဝုံးတိုက်ခြင်းမျှ၊ ဝိရမိတုံ၊ ကြဉ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ သင်းမတတ်နိုင်ဘဲရှိခဲ့၏၊ ဣမဿ၊ ဤသူ၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရှင် ရဟန်းအဖြစ်၌၊ ကိံ၊ အဘယံ အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ အနုဝိစ္စာပိ၊ နှိုင်းချိန်၌လည်း၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ ဝိညူ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ဂရဟေယျ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်ရာ၏၊ အပ္ပမတ္တကမ္ပိ၊ အနည်းငယ်မျှလည်းဖြစ်သော၊ ဂိဒ္ဓိလောဘံ၊ တစ်ခြင်းလောဘကို၊ အကရဏသာသနေနာမ၊ မပြုကောင်းသော-သာသနာတော်မည်သည်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာပိ၊ ရှင်ရဟန်းပြုပါလျက်လည်း၊ ပဇဟိတုံ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောမိ၊ ငါမတတ်နိုင်ဘဲရှိခဲ့

၈၄ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

၏မယှံ၊ ငါ၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်၌၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊
ဣတိဇေံ၊ ဤသို့၊ အတ္တာပိ၊ ကိုယ်သည်လည်း၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ ဥပဝဒေယျ၊ စွပ်စွဲရာ
၏၊ ဧဝရူပေနာမ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်မည်သော၊ သာသနေ၊ သာသနာ
တော်၌၊ ပဗ္ဗဇ္ဇိတွာ၊ ရှင် ရဟန်းပြုပါလျက်၊ ဂိဇ္ဈိလောဘမတ္တဇ္ဇိ၊ တသ်ခြင်း
လောဘမျှကိုလည်း၊ ပဇဟိတုံ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ သင်းမတတ်နိုင်
ဘဲရှိခဲ့၏၊ ဣမဿ၊ ဤသူ၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရှင်-ရဟန်းအဖြစ်၌၊ ကိံ၊ အဘယ်အ
ကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိဇေံ၊ ဤသို့၊ အနုပိစ္စာပိ၊ နှိုင်းချိန်၍လည်း၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ ပိညူ၊
ပညာရှိတို့သည်၊ ဂရဟေယျ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်ရာ၏၊ ကာကဓေန၊ လွှဖြင့်၊ အင်္ဂေသု၊
အင်္ဂါကြီးငယ်တို့၌၊ ဩက္ကန္တိယမာနေသုပိ၊ ဖြတ်အပ်ကုန်သော်လည်း၊ ပရေ
သံ၊ သူတပါးတို့အား၊ နိဗ္ဗာရောသံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း-ချုတ်ချယ်ခြင်းကို၊ အကရဏ
သာသနေနာမ၊ မပြုကောင်းသော-သာသနာတော်မည်သည်၌၊ ပဗ္ဗဇ္ဇိတွာ၊
ရှင် ရဟန်းပြုပါလျက်၊ နိဗ္ဗာရောသမတ္တံပိ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း-ချုတ်ချယ်ခြင်းကိုမျှ
လည်း၊ ပဇဟိတုံ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောမိ၊ ငါမတတ်နိုင်ဘဲရှိခဲ့၏၊ မယှံ၊
ငါ၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရှင်-ရဟန်းအဖြစ်၌၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ
ဇေံ၊ ဤသို့၊ အတ္တာပိ၊ ကိုယ်သည်လည်း၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ ဥပဝဒေယျ၊ စွပ်စွဲရာ၏၊
ဧဝရူပေနာမ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗ
ဇ္ဇိတွာ၊ ရှင်-ရဟန်းပြုပါလျက်၊ နိဗ္ဗာရောသမတ္တဇ္ဇိ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း-ချုတ်ချယ်ခြင်း
ကိုမျှလည်း၊ ပဇဟိတုံ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ သင်းမတတ်နိုင်ဘဲရှိခဲ့
၏၊ ဣမဿ၊ ဤသူ၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရှင်-ရဟန်းအဖြစ်၌၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိ
အံ့နည်း၊ ဣတိဇေံ၊ ဤသို့၊ အနုပိစ္စာပိ၊ နှိုင်းချိန်၍လည်း၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ ပိညူ၊ ပညာရှိ
တို့သည်၊ ဂရဟေယျ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်ရာ၏၊ ခန္ဓိဗ္ဗာဏုကာဏုကာဒိသုပိ၊ ဖြတ်အပ်
သော-သစ်မှတ်-ဆူး-အစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ကောရပါယာသံ၊ အမျက်
ထွက်ခြင်း-ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းကို၊ အကရဏသာသနေနာမ၊ မပြုကောင်းသော
သာသနာတော်မည်သည်၌၊ ပဗ္ဗဇ္ဇိတွာ၊ ရှင်-ရဟန်းပြုပါလျက်၊ ကောရပါ
ယာသမတ္တတော၊ အမျက်ထွက်ခြင်း-ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းမျှ၊ ပိရမိတုံ၊ ကြဉ်
ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောမိ၊ ငါမတတ်နိုင်ဘဲရှိခဲ့၏၊ မယှံ၊ ငါ၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရှင်
ရဟန်းအဖြစ်၌၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိဇေံ၊ ဤသို့၊ အတ္တာပိ၊
ကိုယ်သည်လည်း၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ ဥပဝဒေယျ၊ စွပ်စွဲရာ၏၊ ဧဝရူပေနာမ၊ ဤသို့
သဘောရှိသည် မည်သော၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇ္ဇိတွာ၊ ရှင်
ရဟန်းပြုပါလျက်၊ ကောရပါယာသမတ္တတောပိ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း-ရန်
ငြိုးဖွဲ့ခြင်းမျှလည်း၊ ဩရမိတုံ၊ ကြဉ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ သင်းမတတ်

နှိုင်းဘဲရှိခဲ့၏။ ဣမဿ၊ ဤသူ၏၊ ပဗ္ဗန္ဓာယ၊ ရှင်-ရဟန်းအဖြစ်၌၊ ကိ၊ အဘယ်
အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ အနုဝိစ္စာဝိ၊ နှိုင်းချိန်၍လည်း၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊
ဝိညူ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ဂရဟေယျ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်ရာ၏၊ အတိမာနမတ္တမ္ပိ၊ အ
လွန်မာန်မူခြင်း-မျှလည်း ဖြစ်သော၊ မာနံ၊ မာန်မူခြင်းကို၊ အကရုဏဿ
သနေနာမ၊ မပြုကောင်းသော-သာသနာတော်မည်သည်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင်
ရဟန်းပြုပါလျက်၊ အတိမာနမတ္တမ္ပိ၊ အလွန်မာန်မူခြင်းကိုမျှလည်း၊ ပဇဟိ
တုံ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောမိ၊ ငါမတတ်နှိုင်းဘဲရှိခဲ့၏၊ မယံ၊ ငါ၏၊ ပဗ္ဗန္ဓာယ၊
ရှင်-ရဟန်းအဖြစ်၌၊ ကိ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ အတ္တာဝိ
ကိုယ်သည်လည်း၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ ဥပဝဒေယျ၊ စွပ်စွဲရာ၏၊ ဝေရူပနာမ၊ ဤသို့
သဘောရှိသော၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင်ရဟန်းပြုပါ
လျက်၊ အတိမာနမတ္တမ္ပိ၊ အလွန်မာန်မူခြင်းမျှကိုလည်း၊ ပဇဟိတုံ၊ ပယ်ခြင်း
ငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ သင်းမတတ်နှိုင်းဘဲရှိခဲ့၏၊ ဣမဿ၊ ဤသူ၏၊ ပဗ္ဗန္ဓာယ၊
ရှင်-ရဟန်းအဖြစ်၌၊ ကိ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ အနု
ဝိစ္စာဝိ၊ နှိုင်းချိန်၍လည်း၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ ဝိညူ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ဂရဟေယျ၊ ကဲ့ရဲ့
ကုန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗိ၊ သံအပ်၏၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗဝါရေသု၊ ခပ်
သိမ်းသောဝါရတို့၌၊ ယောဇနာ၊ သွဉ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်၏၊ ပန၊
အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ အာသဝါတိ၊ အာသဝါဟူသော၊ ဣမတ္ထိ၊ ပဒေ၊ ဤဝုဒ်၌၊
အဒိန္နာဒါနကာရဏာ၊ အဒိန္နဒါနိဟူသော-အကြောင်းကြောင့်၊ ကာမာသ
ဝေါ၊ ကာမာသဝံ လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌာသဝေါ၊ ဒိဋ္ဌာသဝံလည်းကောင်း၊
အဝိဇ္ဇာသဝေါ၊ အဝိဇ္ဇာသဝံလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယော၊ သုံးပါး
ကုန်သော၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
မုသာဝါဒ ကာရဏာစ၊ မုသာဝါဒဟူသော-အကြောင်းကြောင့် လည်း
ကောင်း၊ ဝိသုဏဝါစာ ကာရဏာစ၊ ဝိသုဏဝါစာဟူသော-အကြောင်း
ကြောင့် လည်းကောင်း၊ တယော၊ ထိုအတူ၊ ကာမာသဝေါ၊ ကာမာသဝံ
လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌာသဝေါ၊ ဒိဋ္ဌာသဝံ လည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာသဝေါ၊
အဝိဇ္ဇာသဝံလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ အာသ
ဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝိဒ္ဓိလောဘကာရဏာ၊
တတ်ခြင်းလောဘဟူသော-အကြောင်းကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌာသဝေါစ၊ ဒိဋ္ဌာသဝံ
လည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာသဝေါစ၊ အဝိဇ္ဇာသဝံသည်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဧဒေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ နိန္ဒာရာသုကာရဏာ၊ ကဲ့ရဲ့-ချုတ်ချယ်ခြင်း-တည်းဟူသော

၂

၈၆ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

အကြောင်းကြောင့်၊ အဝိဇ္ဇာသဝေါ၊ အဝိဇ္ဇာသဝသည သာလျှင်ဖြစ်
သော၊ ဧကော၊ တခုသော၊ အာသဝေါ၊ အာသဝေါတရားသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
ဖြစ်၏၊ ကောရပါယာယ၊ ကာရဏာ၊ အမျက် ထွက်ခြင်း- ရန်ငြိုးဖွဲခြင်း
တည်းဟူသော-အကြောင်းကြောင့်၊ တထာ၊ ထိုအတွဲ၊ အဝိဇ္ဇာသဝေါ၊
အဝိဇ္ဇာသဝ-သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဧကော၊ တခုသော၊ အာသဝေါ၊ အာ
သဝေါတရားသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတိမာနကာရဏာ၊ အလွန်မာန်မူခြင်း
တည်းဟူသော-အကြောင်းကြောင့်၊ ဘဝါသဝေါ၊ ဘဝါသဝလည်း
ကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာသဝေါ၊ အဝိဇ္ဇာသဝလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံ၊
နှစ်ပါးသာလျှင်ဖြစ်သော၊ အာသဝေါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာသဝပ္ပတ္တိ၊ အာသဝေါတရားတို့၏-ဖြစ်ခြင်း
ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ။

ပန၊ ဝါရအစဉ်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ အဋ္ဌသုပ္ပိ၊ ရှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေ
သုဝါရေသု၊ ဤဝါရတို့၌၊ အသံဓမ္မောဟတ္ထံ၊ မတွေဝေဝေခြင်း-အကျိုးငှါ၊
ပုန၊ တဖန်၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ သင်္ခေပဝိနိစ္ဆယော၊ အကျဉ်း
ဖြစ်သောအဆုံးအဖြတ်တည်း၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပုရိမေသု၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်
သော၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သောဝါရတို့၌၊ ဝိရမိတုံနသက္ကောမိတိ၊ ဝိရမိ
တုံနသက္ကောမိဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗံဆိုအပ်၏၊ ပစ္ဆိမေသု၊ နောက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊
စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော-ဝါရတို့၌၊ ပဇဟိတုံနသက္ကောမိတိ၊ ပဇဟိတုံ
နသက္ကောမိဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗံဆိုအပ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ပါဏာတိပါတ
နိဇ္ဇာရာသ-ကောရပါယာသေသု၊ ပါဏာတိပါတဝါရ-နိဇ္ဇာရာသဝါရ
ကောရပါယာသဝါရတို့၌၊ ဧကော၊ တခုသော၊ အဝိဇ္ဇာသဝေါ၊ အဝိဇ္ဇာ
သဝသညသာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနိဇ္ဇာဒါန-ရသဝါဒ-ဝိသုဏ္ဏဝါစာ
သု၊ အနိဇ္ဇာဒါနဝါရ-ရသဝါဒဝါရ-ဝိသုဏ္ဏဝါစာ ဝါရတို့၌၊ ကာမာသ
ဝေါ၊ ကာမာသဝ လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌာသဝေါ၊ ဒိဋ္ဌာသဝလည်းကောင်း၊
အဝိဇ္ဇာသဝေါ၊ အဝိဇ္ဇာသဝလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယော၊ သုံးပါး
ကုန်သော၊ အာသဝေါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
ဝိဒ္ဓိလောဘေ၊ ဝိဒ္ဓိလောဘဝါရတို့၌၊ ဒိဋ္ဌာသဝေါ၊ ဒိဋ္ဌာသဝလည်းကောင်း၊
အဝိဇ္ဇာသဝေါ၊ အဝိဇ္ဇာသဝ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံ၊ နှစ်ပါးကုန်
သော၊ အာသဝေါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အတိ
မာနေ၊ အတိမာနဝါရ၌၊ ဘဝါသဝေါ၊ ဘဝါသဝလည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာ
သဝေါ၊ အဝိဇ္ဇာသဝလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။

အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အပါကာတိ
ပါတံ၊ အပါကာတိပါတသီလလည်းကောင်း၊ အနိန္ဒာဒါနံ၊ အနိန္ဒာဒါနသီလ
လည်းကောင်း၊ ကာယပိကံ၊ ကာယဒွါရ၌ ဖြစ်သော၊ သီလံ၊ သီလသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အမုဿာ၊ အမုဿာသီလလည်းကောင်း၊ အဝိသုဏ္ဏံ၊ အဝိသု
ဏ္ဏသီလ လည်းကောင်း၊ ဝါစသိကံ၊ ဝစီဒွါရ၌ဖြစ်သော၊ သီလံ၊ သီလသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနိန္ဒာရောသံ၊ အနိန္ဒာရောသ-သီလကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍
သေသာနိ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှ-ကြွင်းကုန်သော၊ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော
အဂိန္ဒိလောဘာသီလ-အကောရပါယာသသီလ-အနုတိမာနသီလတို့သည်။
မာနသိကာသီလာနိ၊ မနောဒွါရတို့၌ဖြစ်သော-သီလတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ကာယေနပိ၊ ကိုယ်
ဖြင့်လည်း။ စာဇ္ဇေတိ၊ ထိပါး၏။ ရောသေတိ၊ ချွတ်ချယ်၏။ ဝါစယဝိ၊ နှုတ်
ဖြင့်လည်း။ စာဇ္ဇေတိ၊ ထိပါး၏။ ရောသေတိ၊ ချွတ်ချယ်၏။ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်။ အနိန္ဒာရောသော၊ အနိန္ဒာရောသ-သီလသည်။ ဇွေ၊ နှစ်ပါးကုန်
သော၊ ဌာနာနိ၊ အရာတို့ကို၊ ယာတိ၊ ရောက်၏။ ကာယိကသီလမ္ပိ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်
သော-သီလသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝါစသိကာသီလမ္ပိ၊ နှုတ်၌ဖြစ်
သော-သီလသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်း
အရှည်ရှိသော-ရှစ်ဝါရဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်-သီလကို၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်
မူအပ်သနည်း။ ပါတိမောက္ခသံဝရံ သီလံ၊ ပါတိမောက္ခ သံဝရသီလကို၊
ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပါတိမောက္ခ သံဝရသီလေ၊ ပါတိမောက္ခ
သံဝရသီလ၌၊ ဌိတဿစ၊ တည်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနေ၊ ရံဟန်း
အား၊ ပဋိသင်္ခါပဟာနဝသေန၊ ပဋိသင်္ခါပဟာနံ-အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဂိဟိ
ဝေါဟာရသမုဇ္ဈေဒေါ၊ လူဟူ၍ခေါ်ဝေါ်ခြင်း၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကထိတော၊
ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဝိတ္တာရဒေသနာ
ယံ၊ အကျယ်ဖြစ်သော-ဒေသနာတော်၌၊ တမေနံဒက္ခောတိပဒဿ၊ တမေနံ
ဒက္ခောဟူသောပုဒ်၏။ ဥပစ္စုန္တေယျာတိဣဒိနာ၊ ဥပစ္စုန္တေယျာ ဟူသော
ဤပုဒ်နှင့်၊ သမ္ဘိ၊ တကွ၊ သမ္ဘန္ဓော၊ စပ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣဒံ
အယံအဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သော-အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တမေနံတုတ္တုရံ၊ ထိုခွေးကို၊ ဥပစ္စုန္တေယျာ၊ ရည်၍-ဖြတ်ရာ
၏။ စာသ၊ ထိုခွေး၏။ သမိပေ၊ အနီး၌၊ ဝိပေယျ၊ ပစ်ရာ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနုတ်တည်း။ ။

အဋ္ဌကကံလန္တိ၊ အဋ္ဌကကံလံဟူသညကား၊ ဥရဋ္ဌိံ ဝါ၊ ရင်ရိုးကိုလည်း
ကောင်း၊ ပိဋ္ဌကဏ္ဍကံ ဝါ၊ ကျောက်ဆစ်ရိုးကို လည်းကောင်း၊ သီသဋ္ဌိံ ဝါ၊
ဦးခေါင်းရိုးကို လည်းကောင်း၊ ဟိသတ္တံ၊ ဖွန့်၏၊ တံအဋ္ဌိံ၊ ထိုအရိုးကို၊ နိဗ္ဗံ
သတ္တံ၊ အသားမရှိသည်၏-အဖြစ်ကြောင့်၊ ကကံလန္တိ၊ ကကံလံဟူ၍၊
ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သုနိက္ကန္တံ၊ နိက္ကန္တံ၊ သုနိက္ကန္တံ-နိက္ကန္တံဟူသညကား၊ ယ
ယာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ နိလ္လိခိတေ၊ ခြစ်၍ယူအပ်သည်ရှိသော်
သုနိက္ကန္တံ၊ ကောင်းစွာ ခြစ်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံတထာ၊
ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ နိက္ကန္တံ နိလ္လိခိတံ၊ ခြစ်၍ယူအပ်၏၊ ပန၊ အထူးကို
ဆိုဦးအံ၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရိုး၌၊ ယံအလ္လိနမံသံ၊ အကြင်ကပ်ငြိသောအသားသည်
အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တံအလ္လိနမံသံ၊ ထိုကပ်ငြိသော-အသားကို
နိလ္လိခိတွာ၊ အကြွင်းမဲ့ခြစ်၍၊ အဋ္ဌမတ္တမေဝ၊ အရိုးမျှကိုသာလျှင်၊ ကတံ၊
ပြုအပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တေနေဝ၊ ထို
ကြောင့်သာလျှင်၊ နိဗ္ဗံသန္တိ၊ နိဗ္ဗံသံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ပန၊ လော
ဟိတ-မက္ခိတကို-ဆိုဦးအံ၊ လောဟိတံ၊ လေးသည်၊ မက္ခိတွာ၊ လိမ်းကျံ၍၊
တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ လောဟိတမက္ခိတန္တိ၊ လောဟိတ
မက္ခိတံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဗဟုဒုက္ခာ ဗဟုပါယာသာတိ၊ ဗ
ဟုဒုက္ခာ ဗဟုပါယာသာဟူသညကား၊ ဗိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာယိကေဟိ၊ မျက်
မှောက်၌ဖြစ်ကုန်-တမလွန်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒုက္ခေဟိ၊ ဆင်းရဲတို့ဖြင့်၊ ဗဟု
ဒုက္ခာ၊ များသော-ဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်၏၊ ဥပါယာသသံကိလေသေဟိ၊ ပြင်း
စွာပင်ပန်းခြင်းတည်းဟူသော-ကိလေသာတို့ဖြင့်၊ ဗဟုပါယာသာ၊ ပြင်း
စွာပင်ပန်းခြင်းရှိကုန်၏၊ ယာယံဥပေက္ခာ နာနတ္တာနာနတ္တသိတာတိ၊ ယာယံ
ဥပေက္ခာ-နာနတ္တာ-နာနတ္တသိတာ ဟူသညကား၊ ယာအယံဥပေက္ခာ၊ အ
ကြင်ဥပေက္ခာသည်၊ ပဉ္စကမဂုဏာရမ္ပဏဝသေန၊ ငါးပါးသော-ကာမ
ဂုဏ်လျှင် အာရုံရှိသည်၏-အစွမ်းအားဖြင့်၊ နာနာသာတာဝါ၊ အထူးထူး
သော-သဘောရှိ၏၊ စ၊ နာနတ္တသိတာကိုဆိုဦးအံ၊ တာနေဝအာရမ္ပဏာနိ၊ ထို
ကာမဂုဏ်ငါးပါး တည်းဟူသော-အာရုံတို့ကိုသာလျှင်၊ နိသိတတ္တာ၊ မှီ
သည်၏-အဖြစ်ကြောင့်၊ နာနတ္တသိတာတိ၊ နာနတ္တသိတာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆို
အပ်၏၊ ပဉ္စကမဂုဏူပေက္ခာ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးလျှင် အာရုံရှိသော-ဥပေ
က္ခာတို့ကို၊ လာန္တိ၊ ရကုန်၏၊ တံအဘိ နိဝဇ္ဇေတွာ(လ)ဧကတ္တာ ဧကတ္တ
သိတာတိဧတ္ထ၊ တံအဘိနိဝဇ္ဇေတွာ(လ)ဧကတ္တာဧကတ္တသိတာ ဟူသော
ဤပါဌ၌၊ စတုတ္ထဇ္ဈာနပေက္ခာ၊ စတုတ္ထဈာန်နှင့် ယှဉ်သော-ဥပေက္ခာကို၊

၂၁

အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဟိယန္တံ၊ မှန်၏။ သာစတုတ္ထဇ္ဈာနပေက္ခာ၊ ထိုစတုတ္ထဈာန်နှင့်ယှဉ်သောဥပေက္ခာသည်။ ဒိဝသမ္ဘိ၊ ဣန္ဒြေပတ်လုံးလည်း၊ ကေသိ၊ တခုသော၊ အာရမ္မဏေ၊ ပဋိဘာဂနိမိတ်တည်းဟူသော-အာရုံ၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇနတော၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဇေကသဘာဝါ၊ တခုသော-သဘောရှိ၏။ ဧကံ၊ တခုသော၊ တဒေဝအာရမ္မဏံ၊ ထိုပဋိဘာဂ နိမိတ်တည်းဟူသော-အာရုံကိုသာလျှင်၊ နိသိတတ္တာ၊ မှီအပ်သည်၏-အဖြစ်ကြောင့်။ ကေတ္တသိတာနာမ၊ ကေတ္တသိတာမည်၏။ ယတ္ထသဗ္ဗသောလောကာမိသုပါဒါနာ အပရိသေသာနိရုတ္တိန္တိ၊ ယတ္ထသဗ္ဗသောလောကာမိသုပါဒါနာ အပရိသေသာနိရုတ္တိဟူသည်ကား၊ ယတ္ထစတုတ္ထဇ္ဈာနပေက္ခာယံ၊ အကြင်စတုတ္ထဈာန်၌ရှိသော-ဥပေက္ခာ၌၊ ယံဥပေက္ခံ၊ အကြင်စတုတ္ထဈာန်၌ ရှိသော-ဥပေက္ခာကို၊ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍၊ ယံ၊ အကြင်စတုတ္ထဈာန်၌ရှိသော-ဥပေက္ခာကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ သဗ္ဗေန သဗ္ဗံ၊ အချင်း ခပ်သိမ်း၊ အပရိသေသာ၊ အကြွင်းမဲ့၊ လောကာမိသ သင်္ခါတာ၊ လောကာမိသဟု-ဆိုအပ်သော၊ ပဉ္စကာမ ဂုဏာမိသာ၊ ကာမဂုဏ် ငါးပါးလျှင် အာရုံရှိသော-အားကြီး စွာသော ရာဂတို့သည်။ နိရုတ္တိန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ ပဉ္စကာမ ဂုဏာမိသာတိ၊ ပဉ္စကာမ ဂုဏာမိသာဟူသည်ကား၊ ကာမဂုဏာရမ္မဏ ဆန္ဒရာဂါ၊ ကာမဂုဏ် ငါးပါးလျှင် အာရုံရှိသော-အားကြီးစွာသော-ရာဂတို့တည်း။ စ၊ ဥပါဒါနကို ဆိုဦးအံ့။ ဂဟဏဋ္ဌေန၊ ပြင်းစွာ စွဲလမ်းတတ်သော-အနက် သဘောကြောင့်၊ တေယေဝဆန္ဒရာဂါ၊ ထိုအားကြီးစွာတတ်သော-ရာဂတို့ကိုပင်လျှင်၊ ဥပါဒါနာတိ၊ ဥပါဒါနတို့ဟူ၍လည်း။ ဂတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ တမေဂူပေက္ခံဘာဝေတိတိ၊ တမေဂူပေက္ခံ ဘာဝေတိ ဟူသည်ကား၊ လောကာမိသုပါဒါနာနံ၊ လောကာမိသတရား-ဥပါဒါနတရားတို့၏။ ပဋိပက္ခတူတံ၊ ဆန့်ကျင့်ဘက် ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ စာစတုတ္ထဇ္ဈာနပေက္ခာမေဝ၊ ထိုစတုတ္ထဈာန်နှင့်ယှဉ်သောဥပေက္ခာကိုသာလျှင်၊ ဧဇေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဥဒ္ဓိယေယျာတိ၊ ဥဒ္ဓိယေယျဟူသည်ကား၊ ဥပ္ပတိတွင်၊ ပျံ့၍၊ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားရာ၏။ အနုပတိတွာတိ၊ အနုပတိတွာဟူသည်ကား၊ အနုဗန္ဓိတွာ၊ အစဉ်လိုက်၍၊ ဝိတစ္ဆေယျန္တိ၊ ဝိတစ္ဆေယျဟူသည်ကား၊ မရစတုဏှကေန၊ နှုတ်သီးဖြင့်၊ ခုံသန္တာ၊ ကိုက်ကုန်သည်။ ဟုတွံ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ တစ္ဆေယျ၊ ထိုးဆိတ်ကုန်ရာ၏။ ဝိဿဇ္ဇေယျန္တိ၊ ဝိဿဇ္ဇေယျဟူသည်ကား၊ မံသပေသိံ၊ သားတစ်ကို၊ နဇေဟိ၊ ခြေသည်းတို့ဖြင့်၊ ကနိဗ္ဗာ၊ ဆွဲငင်၍၊ ပါတေယျ၊ ချကုန်ရာ၏။ ။

၉၀ မန္တိမပဏ္ဍိတသဒ္ဓကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ယာနံတြိရောပေယျာတိ၊ ယာနံတြိရောပေယျ ဟူသည်ကား။ ဂုရိသာ
နန္တရိက ယာနံ၊ ယောဂျိမ်းအား-လျော်သောယာဉ်ကို၊ ဩရောပေယျ၊ ချ
ဌားအံ့။ ပဝရမဏိကုဏ္ဍလန္တိ၊ ပဝရမဏိကုဏ္ဍလံ ဟူသည်ကား၊ နာနုပ္ပ
ကာရံ၊ အထူးထူး-အပြားပြားရှိသော၊ ဥတ္တမ မဏိဉ္စ၊ မြတ်သော-ပတ္တမြား
ကိုလည်းကောင်း၊ ကုဏ္ဍလဉ္စ၊ မြတ်သော-နားခောင်းဆိုကိုလည်းကောင်း
သာနိဟရန္တိတိ၊ သာနိဟရန္တိ ဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏-ဥစ္စာဟု
ဆိုအပ်သော-ဥစ္စာရင်း၏၊ ဘဏ္ဍကာနိ၊ ဥစ္စာတို့ကို၊ ဂဏှန္တိ၊ သိမ်းယူကြ
ကုန်၏၊ သမ္ပန္နဗလန္တိ၊ သမ္ပန္နဗလံ ဟူသည်ကား၊ မရဗလံ၊ ချိုမြိန်သောသစ်
သီးရှိသော-သစ်ပင်တည်း၊ ဥပပန္နဗလန္တိ၊ ဥပပန္နဗလံ ဟူသည်ကား၊ ဗလူပ
ပန္နံ၊ အသီးနှင့်ပြည့်စုံသော-သစ်ပင်တည်း၊ ဗဟုဗလံ၊ များသောအသီးရှိ
သောသစ်ပင်တည်း၊ အနုတ္တရန္တိ၊ အနုတ္တရံ ဟူသည်ကား၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်၏၊
ပဘဿရံ၊ ပြီးပြီး-ပြက်ပြက်ရှိ၏၊ နိရုပတ္တိဝေသံ၊ ကိလေသာမရှိ၊ အာရ
ကာအဟံဘန္တေတိ၊ အာရကာအဟံဘန္တေ ဟူသည်ကား၊ ပထဝီတော၊ မြေ
မှ၊ နဘံ၊ ကောင်းကင်သည်၊ သုရိဒ္ဓရိဒ္ဓရေ၊ အလွန်ဝေးသောအရပ်၌၊ ဌိတော
ပိယစ၊ တည်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ သမုဒ္ဒဿ၊ သမုဒ္ဒရာ၏၊ ဩရိမတိရ
တော၊ ဤမှဘက်ကမ်းမှ၊ ပရတိရံ၊ ထိုမှဘက်ကမ်းသို့၊ သုရိဒ္ဓရိဒ္ဓရေ၊
အလွန်ဝေးသော-အရပ်၌၊ ဌိတောပိယစ၊ တည်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အ
ဟံ၊ အကျွန်ုပ်ပေါ်တလိယသည်၊ သုရိဒ္ဓရိဒ္ဓရေ၊ အလွန်ဝေးသော-အရပ်၌၊
ဌိတော၊ တည်၏၊ အနာဇာနိယေတိ၊ အနာဇာနိယေ ဟူသည်ကား၊ ဂိဟိ
ဝေါဟာရ သမုန္တေဒဿ၊ လူဟူ၍ခေါ်ဝေါ်ခြင်း၏-မြတ်ခြင်း၏၊ ကာရဏံ၊
အကြောင်းကို၊ အဇာနိကေ၊ မသိတတ်ကုန်သော၊ အာဇာနိယဘောဇ
နန္တိ၊ အာဇာနိယဘောဇနံ ဟူသည်ကား၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ဇာနန္တေ
ဟိ၊ သိကုန်သော-ရဟန်းကောင်းတို့သည်၊ ဘုဒ္ဓိတဗ္ဗံ၊ စားအပ်သော၊ ဘော
ဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊ အနာဇာနိယဘောဇနန္တိ၊ အနာဇာနိယဘောဇနံ ဟူသည်
ကား၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ အဇာနိကေဟိ၊ မသိကုန်သော-ပရိနိဗ္ဗာန်ဖြစ်
ကုန်သော-အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဘုဒ္ဓိတဗ္ဗံ၊ စားအပ်သော၊ ဘောဇနံ၊ ဘော
ဇဉ်ကို၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော-စကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော
ပုဒ်တို့၌၊ ဥတ္တာနုတ္ထမေ၊ ပေါ်သော အနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊
ဤသည်လျှင်-ပေါ်တလိယ သုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း၊ စတုတ္ထံ၊ လေးခု
မြောက်သော၊ ပေါ်တလိယသုတ္တံ၊ ပေါ်တလိယ သုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်း
သို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဂဟပတိဝဂ်-၅-ဇိဝကသုတ်၊

၆၀

၁-ဂဟပတိဝဂ်-၅-ဇိဝကသုတ်

ဇေမေသုတန္တိ၊ ဇေမေသုတံ အစရှိသော-သုတ်သည်၊ ဇိဝကသုတ္တံ၊ ဇိဝကသုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုဇိဝကသုတ်၌၊ ဇိဝကဿ၊ ကောမာရဘက္ခဿ၊ အမွဝနေတိဇေတ္ထ၊ ဇိဝကဿ-ကောမာရဘက္ခဿ-အမွဝနေ ဟူသော-ဤ ပါဌ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေမိနာ၊ ဝုတ္တမာနနယေန၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့ သော နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဇိဝတိ၊ အသက်ရှင်သေး၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇိဝကော၊ ဇိဝကမည်၏၊ ကုမာရေန၊ အဘယမင်းသားသည်၊ ဘတော၊ ပွေးမြူအပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကောမာရဘက္ခော၊ ကောမာရဘက္ခမည်၏၊ မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာ-ဆရာသည်၊ ဝုတ္တဿ၊ ဆိုအပ်သော စကား၏၊ သာဓကံ၊ သက်သေ ဖြစ်သော၊ ယထာကိံဝစနံ၊ အဘယ်သို့ သောစကားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော် မူသ နည်း၊ ကိံဘဏေဇေတံကာကေဟိ၊ သမ္ပရိကိဏ္ဍန္တိ၊ ဒါရကောဒေဝါတိ၊ ဇိဝ တိဘဏေတိ၊ ဇိဝတိဒေဝါတိ၊ တေနဟိဘဏေတံဒါရကံအန္တေပုရံနေတွာ ဓာတိနံဒေထပေါသာပေတုန္တိ၊ ကိံဘဏေဇေတံကာကေဟိသမ္ပရိကိဏ္ဍန္တိ၊ ဒါရကောဒေဝါတိ၊ ဇိဝတိဘဏေတိ၊ ဇိဝတိဒေဝါတိ၊ တေနဟိဘဏေ-တံ ဒါရကံအန္တေပုရံ နေတွာဓာတိနံဒေထပေါသာပေတုဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟော တော်မူ၏၊ ဘဏေ၊ အချင်းတို့၊ ကာကေဟိ၊ ကျီးတို့ဖြင့်၊ သမ္ပရိကိဏ္ဍန္တိ၊ ထက် ဝန်းကျင်မှပြိုင်းသော၊ ဇေတံ၊ ဤဝတ္ထုကား၊ ကိံ၊ အဘယ်ဝတ္ထုနည်း၊ ဣတိ ဤသို့၊ ပုန္တိတေ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းသား၊ ဒါရကော၊ သူငယ်ပါတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္ထော၊ လျှောက်သည် ရှိသော်၊ ဘဏေ၊ အ ချင်းတို့၊ ဇိဝတိ၊ အသက်ရှင်ပါသေး၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိတေ၊ မေးအပ် သည်ရှိသော်၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းသား၊ ဇိဝတိ၊ အသက်ရှင်ပါသေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္ထော၊ လျှောက်သည်ရှိသော်၊ ဘဏေ၊ အချင်းတို့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ အသက်ရှင်-ထပြီးကား၊ တံဒါရကံ၊ ထိုသူငယ်ကို၊ အန္တေပုရံ၊ နန်းတော် တွင်းသို့၊ နေတွာ၊ ဆောင်ယူခဲ့၍၊ ဓာတိနံ၊ အထိန်းတို့အား၊ ပေါသာပေတု၊ ပွေးမြူစေခြင်းငှါ၊ ဒေထ၊ ပေးကြ ကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ ဇိဝတိ၊ အသက်ရှင်သေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆို အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇိဝကောတိနာမံ၊ ဇိဝကဟူသော-အမည်ကို၊ အကံသု၊ မှည့်ကြကုန်၏၊ ကုမာရေန၊ အဘယ မင်းသားသည်၊ ပေါသာပိ တော၊ ပွေးမြူစေအပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကောမာရ ဘက္ခောတိ

၆၂ မဏ္ဍိမပဏ္ဍိတသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

နာမံ၊ ကောမာရဘဝ္ဗဟူသောအမည်ကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤပပဉ္စသုဒ္ဓနီ
အမည်ရှိသော-မဏ္ဍိမပဏ္ဍိတသ-အဋ္ဌကထာ၌၊ သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်းတည်း။
ဝိတ္ထာရောပန၊ အကျယ်သည်ကား၊ ဇီဝကဝတ္ထု၊ ဇီဝက၏ အကြောင်း
သည်။ ခန္ဓံ၊ ကောမဟာဝါစိဝရက္ခန္ဓကန္ဓံ၊ အာဂတောယေဝ၊ လာသည်သာ
လျှင်တည်း။ အဿ၊ ထိုဇီဝက၏၊ ဝိနိစ္ဆယကထာပိ၊ အဆုံးအဖြတ် ဖြစ်
သော-စကားကိုလည်း၊ သမန္တပါသာဒိကာယ၊ သမန္တပါသာဒိကအမည်
ရှိသော၊ ဝိနယဋ္ဌကထာယ၊ ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၌၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ ပန၊ ဇီဝ
ကမည်ခြင်းမှတစ်ပါး-သရက်ဥယျာဉ်ကို လှူခြင်း၏ အကြောင်းကို ဆိုဦး
အံ့၊ အယံဇီဝကော၊ ဤဇီဝကသည်၊ ကေသ္မိံသမယေ၊ တခုသောအခါ၌၊
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဒေါသာဘိသန္ဓံ၊ အပြစ်ဖြင့်-ပြောသော၊
ကာယံ၊ ကိုယ်တော်ကို၊ ဝိရေစေတော၊ ဝမ်းလျှောစေ၍၊ သိရေယျကံ၊ သိဝေ
ယျတိုင်း၌ဖြစ်သော၊ ဒုဿယကံ၊ ဂုဏ်အစုံကို၊ ဒတွာ၊ လှူ၍၊ ဝတ္ထာနုမောဒန
ပရိယောသာနေ၊ သင်္ကန်းကိုအနုမောဒနာပြုသည်၏အဆုံး၌၊ သောတာပတ္တိ
ဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ မိန္ဒေသိ၊ ကြံ၏၊ ကိံ၊ မိန္ဒေ
သိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်းဟူမူကား၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဒိဝသဿ၊ နေ၏၊
ဒိတ္ထိက္ခတ္တံ၊ နှစ်ကြိမ်-သုံးကြိမ်၊ ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာနံ၊ ဘုရားအားစားခြင်းသို့၊ ဂန္တဗ္ဗံ
သွားအပ်၏၊ ဣဒ္ဓေဝေဇ္ဇုဝနံ၊ ဤဝေဇ္ဇုပနိကျောင်းတော်သည်သည်၊ အဝိဒ္ဓ
ရေ၊ မနီးမဝေးသော-အရပ်၌၊ ဟောတိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏၊ မဏ္ဍံ၊ ငါ၏၊ ဥယျာနံ၊
ဥယျာဉ်ဖြစ်သော၊ အဗ္ဗဝနံ၊ သရက်တောသည်၊ အာသန္နတရံ၊ အလွန်နီး၏
အဘံ၊ ငါသည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤသရက်ဥယျာဉ်၌၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို၊ ကာရေယျံ၊ ဆောင်လုပ်စေရပါ
မူကား၊ ယန္တုန၊ ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မိန္ဒေသိ၊ ကြံ၏၊ သော၊ ထိုဇီဝ
ကသည်၊ တသ္မိံ၊ အဗ္ဗဝနေ၊ ထိုသရက်ဥယျာဉ်တော၌၊ ရတ္တိဋ္ဌာန ဒိဝါဋ္ဌာန
လေဏကုဋိ မဏ္ဍာပါဒိနိ၊ ညဉ့်သန်းရာအရပ်-နေ့သန်းရာအရပ်-လိုဏ်-ကုဋိ
မဏ္ဍပ်အစရှိသည်တို့ကို၊ သမ္ပာဒေတွာ၊ ပြီးစေ၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘု
ရားအား၊ အနုစ္ဆဝိကံ၊ လျော်ပတ်သော၊ ခန္ဓကုဋိံ၊ ဂန္ဓကုဋိကို၊ ကာရေတွာ၊
ဆောင်လုပ်စေ၍၊ အဗ္ဗဝနံ၊ သရက်ဥယျာဉ်ကို၊ အဋ္ဌာရသဟတ္ထု ဗ္ဗေဓေန၊
တံဆယံ၊ ရှစ်တောင်-အစောက်ဖြင့်သော၊ တဗ္ဗပနုဝဏ္ဏေန၊ ကြေးနီပြားအ
ဆင်းနှင့်တူသော-အဆင်းရှိသော၊ ပါကာရေန၊ တံတိုင်းဖြင့်၊ ပရိက္ခိပါပေ
တွာ၊ ရံစေ၍၊ ဗုဒ္ဓပ္ပရမံ၊ ဘုရားအရှုံးရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃာံ၊ ရဟန်းအပေါင်း

ကို။ စိဝရတတ္ထေန။ သင်္ကန်းလျှင်-အဦးရှိသော-ဆွမ်းဖြင့်။ သန္တဗ္ဗေတွာ၊
 ကောင်းစွာ-ရောင့်ရဲစေ၍။ ဒက္ခိနောဒကံ။ အလှူရေစက်ကို။ ပါတေတွာ၊
 သွန်းချ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို။ နိယျာတေသိ၊ ဆောက်နှင်း၏။ တံ၊ ထိုသို့
 ဆောက်နှင်းသည်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဇိဝကဿ ကောမာရ၊ ဘဝဿ
 အမွေဝနေတိ။ ဇိဝကဿ ကောမာရဘဝဿ အမွေဝနေဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏။ ။

အာရတန္တိတိ၊ အာရတန္တိ ဟူသည်ကား။ ဗာတေန္တိ။ သတ်ကုန်၏။
 ဥဒ္ဓိဿကတန္တိ၊ ဥဒ္ဓိဿကတံ ဟူသည်ကား။ ဥဒ္ဓိသိတွာ၊ ရည်၍၊ ကတံ။
 ပြုအပ်ပြီးသော-ငါး-အမဲကို၊ ပဋိစ္စကမ္မန္တိ၊ ပဋိစ္စကမ္မံဟူသည်ကား။ အတ္တာ
 နံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ကတံ။ ပြုအပ်ပြီးသော-ငါး-အမဲကို။ အဋ္ဌိဝါ၊
 တနည်းကား။ ပဋိစ္စကမ္မန္တိ ဇေတံ၊ ပဋိစ္စကမ္မံ ဟူသော-ဤအမည်သည်။ နိ
 မိတ္တကမ္မဿ၊ အကြောင်းရင်း၏ အဖြစ်ဖြင့်-ရအပ်သော-ပါဏာတိပါတ
 ကံ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဧတ္ထံသေ၊ ဤအသား၌။ တံ၊ ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ကမ္မံ၊ ပါဏာတိပါတကံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ မံသံ၊ ရည်
 ၍ပြုအပ်သော-အသားကို၊ ပဋိစ္စကမ္မန္တိ၊ ပဋိစ္စကမ္မံဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။
 မံသံ၊ မိမိကိုယ်-ရည်၍ပြုအပ်သော-အသားကို။ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်၏။
 သောဝိ၊ ထိုသုံးဆောင်သော-သူသည်လည်း။ တဿကမ္မဿ၊ ထိုပါဏာ
 တိပါတကံ၏၊ ဒေါယာဒေါ၊ အမွေခံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝကေဿ၊ သတ်
 တတ်သောသူအား။ ပါဏဗာတကမ္မံ၊ ပါဏာတိပါတကံသည်။ ပေဟတိ
 ဝိယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဝဿာဝိ၊ ထိုမိမိကိုယ်-ရည်၍ပြုအပ်သော အသား
 ကိုသိလျက်-စားသော ဝုတ္တိလ်အားသည်။ ပါဏဗာတကမ္မံ၊ ပါဏာတိ
 ပါတကံသည်။ ဂဟတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတံအယံ၊ ဤသည်ကား။ တေသံ၊ ထို
 နိဂဏ္ဌတို့၏။ လဒ္ဓိ။ အယူပင်တည်း။ ဓမ္မဿစ အနုဓမ္မံ ဗျာကရောန္တိတိ၊
 ဓမ္မဿစ အနုဓမ္မံဗျာကရောန္တိ ဟူသည်ကား။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ဝုတ္တကာရဏဿ၊ မံသံပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံဟူ၍-ဟောတော်မူအပ်သော
 အကြောင်းအားဖြင့်၊ အနုကာရဏံ၊ သင့်သော-အကြောင်းကို။ ကလေန္တိ၊
 ဆိုကြကုန်သလော။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထံ၊ ဤဓမ္မဿစ-အနုဓမ္မံဗျာ
 ကရောန္တိ ဟူသော-ဝါကျ၌၊ ကာရဏံနာမ၊ အကြောင်းမည်သည်ကား။ တိ
 ကောဋိ ပရိသုဒ္ဓ မစ္ဆ၊ မံသ ပရိဘောဂေါ၊ သုံးပါးသောအစွန်းမှ-စင်ကြယ်
 သော၊ ငါး-အမဲကို-သုံးဆောင်ခြင်းတည်း။ အနုကာရဏံနာမ၊ လျော်သော

၆၄ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

အကြောင်းမည်သည်ကား။ မဟာဇနဿ။ ဗျားစွာသော-လူအပေါင်း၏။
 တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာ အားဖြင့်၊ ဗျာကရဏံ၊ ကြားခြင်းတည်း။ ပန၊ အနွ
 ယမှတပါး-ဗျာကရဏံကို ဆိုပြီးအံ့။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့် ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဥဒ္ဓိဿကဏံ၊ ရည်၍ပြုအပ်သော-ငါး-အပ်ကို။ နပရိဘုဉ္ဇ
 တိ၊ ဘုဉ်းပေး-သုံးဆောင်တော်မူ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံပရိဘုဉ္ဇနံ၊ ထို
 သိလျက်ရည်၍ ပြုအပ်သော- အသားကို- ဘုဉ်းပေး- သုံးဆောင်ခြင်း
 သည်၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်။ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တိတ္ထိယသနံ၊ တိတ္ထိ
 တို့၏၊ တထာ၊ ထိုထိုသို့သော- အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဗျာကရဏံ၊ ကြား
 ခြင်းသည်၊ အနုကာရဏံ၊ လျော်သောအကြောင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
 သဟဓမ္မိကော ဝါဒါနုဝါဒေါတိ၊ သဟဓမ္မိကော ဝါဒါနုဝါဒေါဟူသည်
 ကား၊ ပရေဟိ၊ တပါးသော-သူတို့သည်။ ဝုတ္တကာရဏေန၊ ဆိုအပ်သော
 အကြောင်းဖြင့်၊ သကာရဏော၊ အကြောင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဘုဉ္ဇာ
 ကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ ဝါဒေါဝါ၊ မံသံပရိဘုဉ္ဇတဗ္ဗံဟူ၍ ဟောတော်မူ
 အပ်သောစကားသည် လည်းကောင်း၊ အနုဝါဒေါဝါ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏
 စကားအား လျော်စွာ-သူတပါးတို့သည်-ပြောဆိုအပ်သော-စကားသည်
 လည်းကောင်း၊ ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ဂရဟိတဗ္ဗကာရဏံ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်
 သော အကြောင်းသို့၊ ကောမိ၊ တရံတံသုသော၊ အပ္ပမတ္တကောဝိ၊ အနည်း
 လှေသော-အပြစ်သည်လည်း၊ နုခေါအာဂစ္ဆတိကိံ၊ မရောက်ပါသလော
 ဆူဒံ၊ ဤသို့သော-အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 သဗ္ဗကာရေနပိ၊ ခပ်သိမ်းသော-အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း။ ဘုဉ္ဇာကံ၊
 အရှင်ဘုရားတို့၏၊ ဝါဒေ၊ မံသံပရိဘုဉ္ဇတဗ္ဗံဟူ၍-ဟောတော် မူအပ်သော
 စကား၌၊ ဝါရဟ္မံ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သော၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်၊ နတ္ထိကိံ၊
 မရှိပါသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတ္တာ
 မိက္ခန္တိတိ၊ အတ္တာမိက္ခန္တိဟူသည်ကား၊ အဘိဘဝိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ အာ
 မိက္ခန္တိ၊ ကြားကုန်၏။ ။

ဌာနေဟိတိ၊ ဌာနေဟိဟူသည်ကား၊ ကာရဏဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊
 ဒိဌာဒိသု၊ ဒိဌအစရှိသည်တို့တွင်၊ ဒိဌံနာမ၊ ဒိဌမည်သည်ကား၊ ဘိက္ခုနံ၊
 ရဟန်းတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး၌၊ မိဂ မစ္ဆေ၊ သား-ငါးတို့ကို၊ ဝမိတွာ၊
 သတ်၍၊ ဂဟ္မမာနံ၊ ယူအပ်သည်ကို၊ ဒိဌံ၊ မြင်အပ်သော-အသားတည်း။
 သုဘံနာမ၊ သုတမည်သည်ကား၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး
 ၌၊ မိဂမစ္ဆေ၊ သား-ငါးတို့ကို၊ ဝမိတွာ၊ သတ်၍၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏၊ ဣတိ၊

ဤသို့၊ သုတံ-တြားအပ်သော-အသားတည်း။ ပရိသင်္ကတံနာမ။ ပရိသင်္ကတံ
တမည်သည်ကား။ ဒိဋ္ဌပရိသင်္ကတံ။ မြင်သော အားဖြင့်-ရုံရှာခြင်းလည်း
ကောင်း။ သုတပရိသင်္ကတံ-တြားသောအားဖြင့်-ရုံရှာခြင်းလည်းကောင်း။
တဒုဘယ ဝိနိမုတ္တ ပရိသင်္ကတံ။ ထိုဒိဋ္ဌ- သုတ-နှစ်ပါးမှ- လွတ်သော
ရုံရှာခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ကိရိမံ။ သုံးပါးအပြားရှိသည်။ ဟော
တိ။ ဖြစ်၏။ တတြ။ တိုသုံးပါးသော-ရုံရှာခြင်းတို့၌။ အယံဝိနိစ္ဆယော။ ဤ
ဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ သဗ္ဗသင်္ဂဟက ဝိနိစ္ဆယော။ အလုံးစုံကို-သိမ်းကျုံး
၍ယူအပ်သော-အဆုံးအဖြတ်တည်း။ ဣမေဤလောက၌။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့
သည်။ ဇာလဝါကုရာဒိဟတ္ထေ။ ကွန်-ပိုက်အစရှိသည်-လက်စွဲကုန်သော။
မနုဿေ။ လူတို့ကို။ ဇာလဝါကုရာဒိဟတ္ထေ။ ကွန်ပိုက်အစရှိသည်-လက်စွဲ
ကုန်လျက်။ ဂါမတော။ ရွာမှ။ နိက္ခမုန္တေဝါ။ ထွက်သည်တို့ကိုလည်းကောင်း
အရညေ။ တော၌။ ဝိစရန္တေဝါ။ ဟုလည်လည် သည်တို့ကို လည်းကောင်း။
ပဿန္တိ။ မြင်ကုန်၏။ ဒုတိယဒိဝသေစ။ နှစ်ရက်မြော်သော-နေ့၌လည်း။ နေ
သံ။ ထိုရဟန်းတို့သည်။ တံဂါမံ။ ထိုရွာသို့။ ပိဏ္ဍာယ။ ဆွမ်းအဖို့ငြါ။ ပရိဋ္ဌာ၊
နံ။ ဝင်ကုန်သည် ရှိသော်။ သမတ္ထမံသံ။ ငါး-အမဲ-နှင့်တကွသော။ ပိဏ္ဍာပါ
တံ။ ဆွမ်းကို။ အဘိဟရန္တိ။ ရှေးရှုဆောင်ကုန်၏။ တေ။ ထိုရဟန်းတို့သည်။
တေနဒိဋ္ဌေန။ ထိုသို့မြင်သောအားဖြင့်။ ဘိက္ခုနံ။ ရဟန်းတို့၏။ အတ္ထာယ။
အကျိုးငြါ။ ကံတံနုခေါ။ ပြုအပ်လေသလော။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပရိသင်္ကတံ။ ရုံရှာ
ကုန်၏။ ဣဒံ။ ဤသည်ကား။ ဒိဋ္ဌပရိသင်္ကတံနာမ။ မြင်သောအားဖြင့်-ရုံရှာ
ခြင်းမည်၏။ ဧတံ။ ဤမြင်သောအားဖြင့်ရုံရှာအပ်သော-ငါး-အမဲကို။ ဂဟ
တံ။ ခံ၍-သုံးဆောင်ခြင်းငြါ။ နဝဇ္ဇတိ။ မအပ်။ ယံ။ အကြင်ငါး-အမဲကို။ ဧဝံ။
ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော-နည်းဖြင့်။ အပရိသင်္ကတံ။ မရုံရှာအပ်။ တံ။ ထိုသို့မ
ရုံရှာအပ်သော-ငါး-အမဲကို။ ဂဟတံ။ ခံ၍ သုံးဆောင်ခြင်းငြါ။ ဝဇ္ဇတိ။ အပ်
၏။ ပန။ မအပ်သည်မှတစ်ပါး-အပ်သည်ကိုဆိုဦးအံ့။ တေမနုဿာ။ ထိုလူတို့
သည်။ ဘန္တေ။ အရှင်ဘုရားတို့။ ကသ္မာ။ အတယ်ကြောင့်။ နဂဏ္ဍထ။ မခံဘဲ
နေတော်မူကြကုန်သနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပုန္တိတွာ။ မေးလျှောက်၍။ တမတ္ထံ။
ထိုမြင်သောအားဖြင့်-ရုံရှာသောအကြောင်းကို။ သုတွာ။ ကြား၍။ ဘန္တေ။
အရှင်ဘုရားတို့။ ဘိက္ခုနံ။ ရဟန်းတို့၏။ အတ္ထာယ။ အကျိုးငြါ။ ဣဒံ။ ဤငါး
အမဲကို။ အဓေဟိ။ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ နကတံ။ မပြုအပ်။ အတ္တနော။ မိမိ၏။
အတ္ထာယဝါ။ အလို့ငှါ လည်းကောင်း။ ရာဇယုတ္တာဒိနံ။ မင်း၏-အမတ်
အစရှိကုန်သောသူတို့၏။ အတ္ထာယဝါ။ အကျိုးငြါလည်းကောင်း။ အဓေဟိ။

၆၆ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ၊

အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ကတံ။ ပြုအပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ သဝေဝဒန္တိ။ အကယ်၍ ဆိုကုန်အံ့။ ဧဝံ။ ဤသို့ဆိုကုန်သည်။ သန္တေသျှ။ ဖြစ်ကုန်သည် ဂိသေသံ။ ဂဟေတုံ။ ခံ၍သုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ ကပ္ပတိ။ အပ်၏။ ။

ဘိက္ခုနံ။ ရဟန်းတို့သည်။ နဟေဝခေါပဿန္တိ။ မြင်ကား-မမြင်ကုန်။ အဝိစ။ စင်စစ်သော်ကား။ ဇာလဝါကုရာဒိဟတ္ထာ။ ကွန်-ပိုက်-စသည်လက်စွဲကုန်သော။ မနုဿာ။ လူတို့သည်။ ဂါမတောဝါ။ ရွာမှလည်း။ နိက္ခမန္တိ ကိရ။ ထွက်ကုန်သတတ်။ အရညေဝါ။ တော၌လည်း။ ဝိစရန္တိ ကိရ။ လှည့်လည်ကုန်သတတ်။ ဣတိ။ ဤသို့။ သုဏန္တိ။ ကြားကုန်၏။ ဒုတိယဒိဝသေစ။ နှစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌လည်း။ နေသံ။ ထိုရဟန်းတို့သည်။ တံဂါမံ။ ထိုရွာသို့။ ပိဏ္ဏာယ။ ဆွမ်းအဖို့ငှါ။ ပဝိဋ္ဌာနံ။ ဝင်ကုန်သည်ရှိသော်။ သမန္တမံသံ။ ငါး-အမဲ-နှင့်တကွသော။ ပိဏ္ဏပါတံ။ ဆွမ်းကို။ အဘိဟရန္တိ။ ရှေးရှုဆောင်ကုန်၏။ တေ။ ထိုရဟန်းတို့သည်။ တေန သုတေန။ ထိုသို့ကြားသော အားဖြင့်။ ဘိက္ခုနံ။ ရဟန်းတို့၏။ အတ္ထာယ။ အကျိုးငှါ။ ကတံနုခေါ။ ပြုအပ်လေသလော။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပရိသင်္ကန္တိ။ ရွံရှာကုန်၏။ ဣဒံ။ ဤသည်ကား။ သုတပရိသင်္ကတံနာမ။ ကြားအပ်သောအားဖြင့်- ရွံရှာခြင်းမည်၏။ ဧတံ။ ဤငါး-အမဲကို။ ဂဟေတုံ။ ခံ၍သုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ နဝဇ္ဇတိ။ မအပ်။ ယံ။ အကြင်ငါး-အမဲကို။ ဧဝံ။ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်။ အပရိသင်္ကတံ။ မရွံရှာအပ်။ တံ။ ထိုသို့မရွံရှာအပ်သော-ငါး-အမဲကို။ ဂဟေတုံ။ ခံ၍သုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ။ အပ်၏။ ပန။ မအပ်သည်မှတစ်ပါး-အပ်သည်ကို ဆိုဦးအံ့။ တေမနုဿာ။ ထိုလူတို့သည်။ သန္တေ။ အရှင်ဘုရားတို့။ ကပ္ပာ။ အဘယ်ကြောင့်။ နဂဏ္ဍထ။ မခံဘဲနေတော်မူကြကုန်သနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝုန္တိ တွာ။ မေး၍။ တမတ္ထံ။ ထိုသို့ ကြားသောအားဖြင့်- ရွံရှာသောအကြောင်းကို။ သုတွာ။ ကြား၍။ သန္တေ။ အရှင်ဘုရားတို့။ ဘိက္ခုနံ။ ရဟန်းတို့၏။ အတ္ထာယ။ အကျိုးငှါ။ ဣဒံ။ ဤငါး-အမဲကို။ အဓမ္မဟိ။ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ နကတံ။ မပြုအပ်။ အတ္တနေ။ မိမိ၏။ အတ္ထာယဝါ။ အကျိုးငှါလည်းကောင်း။ ရာဇယုတ္တာဒိနံ။ မင်း၏အမတ် အစရှိကုန်သော-သူတို့၏။ အတ္ထာယဝါ။ အကျိုးငှါလည်းကောင်း။ အဓမ္မဟိ။ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ကတံ။ ပြုအပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ သဝေဝဒန္တိ။ အကယ်၍ ဆိုကုန်အံ့။ ဧဝံ။ ဤသို့ဆိုကုန်သည်။ သန္တေသျှ။ ဖြစ်ကုန်သည် ဂိသေသံ။ ဂဟေတုံ။ ခံ၍သုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ ကပ္ပတိ။ အပ်၏။ ။

ပန။ သုဒ္ဓပရိသင်္ကတံကိုဆိုဦးအံ့။ နဟေဝခေါပဿန္တိ။ မြင်လည်းမမြင်ကုန်။ နုသုဏန္တိ။ ကြားလည်းမကြားကုန်။ အဝိစ။ စင်စစ်သော်ကား။ တေသံ။

ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ ပဓိဋ္ဌာနံ၊ ဝင်
ကုန်သည်ရှိသော်၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူထင်္ဂါ၊ သမန္တမံသံ၊
ငါး-အမဲနှင့်တကွသော၊ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ အဘိသင်္ခရိတွာ၊ ပြုပြင်စီရင်
၍၊ အဘိဟရန္တိ၊ ရှေးရှုဆောင်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘိက္ခုနံ၊
ရဟန်းတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး၊ ဌ၊ ကတံနုခေါ၊ ပြုအပ်လေသလော၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ပရိသင်္ကန္တိ၊ ရွံရှာကုန်၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့ ရွံရှာခြင်းသည်၊ တနုဘယဝိနိရုတ္တ
ပရိသင်္ကတံနာမ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံသော-ဒိဋ္ဌသုတမ္ပလွတ်သော-ရွံရှာခြင်းမည်
၏၊ ဧတစ္စ၊ ဤရွံရှာအပ်သော-ငါး-အမဲကိုလည်း၊ ဂဟေတုံ၊ ခံ၍သုံးဆောင်
ခြင်း၊ ဌ၊ နဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်၊ ယံ၊ အကြင်ငါး-အမဲကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
သောနည်းဖြင့်၊ အပရိသင်္ကတံ၊ မရွံရှာအပ်၊ တံ၊ ထိုသို့မရွံရှာအပ်သော-ငါး
အမဲကို၊ ဂဟေတုံ၊ ခံ၍သုံးဆောင်ခြင်း၊ ဌ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏၊ ပန၊ မအပ်သည်မှ
တပါး-အပ်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧတမနုဿာ၊ ထိုလူတို့သည်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရားတို့၊ ကဿ၊ အတယ်ကြောင့်၊ နဝဇ္ဇတေ၊ မခံကြကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍၊ တမတ္ထံ၊ ထို ရွံရှာအပ်သော-အကြောင်းကို၊ သုတွာ
ကြား၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး
၊ ဌ၊ ဣဒံ၊ ဤငါး-အမဲကို၊ အဓမ္မဟိ၊ တပည့်တော်တို့သည်၊ နကတံ၊ မပြုအပ်၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အတ္ထာယဝါ၊ အကျိုး၊ ဌ၊ လည်းကောင်း၊ ရာဇယုတ္တာဒိနံ၊
မင်း၏အမတ် အစရှိကုန်သော သူတို့၏၊ အတ္ထာယဝါ၊ အကျိုး၊ ဌ၊ လည်း
ကောင်း၊ အဓမ္မဟိ၊ တပည့်တော်တို့သည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား-
ပဝတ္ထမံသံ၊ အလိုလို-အိမ်ဈေးမှ ဖြစ်သော-ငါး-အမဲကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊
ကပ္ပိယမေဝ၊ အပ်သည်ကိုသာလျှင်၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့
၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး၊ ဌ၊ သန္တာဒိတံ၊ ပြီးစေအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သစေဝ
ဒန္တိ၊ အကယ်၍-ဆိုကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုကြကုန်သည်၊ သန္တေ
သု၊ ဖြစ်ကုန်သည် ရှိသော်၊ ဂဟေတုံ၊ ခံ၍သုံးဆောင်ခြင်း၊ ဌ၊ ကပ္ပတိ၊
အပ်၏။ ။

မတာနံ၊ သေကုန်သောသူတို့၏၊ ပေတကိစ္စတ္ထာယဝါ၊ မတက ဘတ်
တည်းဟူသော-ကိစ္စအလို၊ ဌ၊ လည်းကောင်း၊ မင်္ဂလာဒိနံ၊ မင်္ဂလာအစရှိ
သည်တို့၏၊ အတ္ထာယဝါ၊ အလို၊ ဌ၊ လည်းကောင်း၊ ကတေပိ၊ ပြုရာ၌လည်း၊
ဧသေဝဧသောဣဝ၊ ဤနည်းကဲ့သို့သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဓဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်
အပ်၏၊ ယိ၊ အကျဉ်းမှတ်တွယ်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ယံယံ၊ အကြင်အကြင်-ငါး-အမဲ
ကို၊ ဘိက္ခုနံယေဝံ၊ ရဟန်းတို့၏သာလျှင်၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး၊ ဌ၊ အကတံ၊

၆၈ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

မပြုအပ်၊ ယတ္ထဝ၊ အကြင်ငါး-အမဲ၌လည်း၊ နိဗ္ဗေမတိကာ၊ ပုဂံမှားကင်းကုန်
သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော-ငါး-အမဲသည်။
ကပ္ပတိ၊ အပ်၏။ သဝေပန၊ အကယ်၍ကား၊ ဧကသ္မိံ၊ ဝိဟာရေ၊ တခုသော
ကျောင်းတိုက်၌။ ဝသန္တေ၊ နေကုန်သော။ သိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊
ရည်၍၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေဝ၊ ထိုရည်၍ပြုအပ်သော
ကျောင်းတိုက်၌ နေကုန်သော-ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။
အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ကတဘာဝံ၊ ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ နဇာနန္တိ၊
သိပ် မသိကြကုန်။ အညေ၊ တပါးသော ကျောင်းတိုက်၌ နေကုန်သော
မရည်မူ၍ ပြုအပ်သော-ရဟန်းတို့သည်။ တေသံ၊ ထိုရည်၍ ပြုအပ်သော
ရဟန်းတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ကတဘာဝံ၊ ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊
ဇာနန္တိ၊ သိကြကုန်၏။ ယေ၊ အကြင်တပါးသော-ကျောင်းတိုက်၌နေကုန်
သော-ရဟန်းတို့သည်၊ ဇာနန္တိ၊ သိကြကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသိကြကုန်သော
တပါးသောကျောင်းတိုက်၌ နေကုန်သော-ရဟန်းတို့အားသာလျှင်၊ နဝဇ္ဇ
တိ၊ မအပ်၊ ဣတရေသံ၊ ဤမှတပါး ကုန်သော-ရည်၍ ပြုလျက်-မသိကုန်
သောရဟန်းတို့အား၊ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ အညေ၊ တပါးကုန်သော-ရည်၍မပြု
အပ်သော-တပါးသော ကျောင်းတိုက်၌ နေကုန်သော-ရဟန်းတို့သည်၊
နဇာနန္တိ၊ မသိကြကုန်၊ တေယေဝ၊ ထိုရည်၍ပြုအပ်သော ကျောင်းတိုက်
၌နေကုန်သော-ရဟန်းတို့သည်သာလျှင်၊ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ တေသံယေ
ဝ၊ ထိုသိကုန်သော-ရဟန်းတို့အား သာလျှင်၊ နဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်၊ အညေသံ၊
တပါးကုန်သော-ရဟန်းတို့အား၊ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ တေပိ၊ ထိုရည်၍ပြုအပ်
သော-ကျောင်းတိုက်၌ နေကုန်သော-ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ အမှာကံ၊
ငါတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်
၏။ အညေပိ၊ ရည်၍မပြုအပ်သော-တပါးသော-ကျောင်းတိုက်၌နေကုန်
သော-ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ ဧတေသံ၊ ထိုရည်၍ပြုအပ်သော-ကျောင်း
တိုက်၌နေကုန်သော-ရဟန်းတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ သဗ္ဗေသမ္ဘိ၊ ဥဿု မကြွင်းပပင်းများစွာကုန်
သော-ရည်-မရည်သော-ရဟန်းတို့ အားလည်း၊ တံ၊ ထိုငါး-အမဲသည်၊
နဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်၊ သဗ္ဗေ၊ ဥဿု မကြွင်းပပင်းများစွာ ကုန်သော-ရည်သော
ကျောင်းတိုက်-မရည်သောကျောင်းတိုက်၌နေကုန်သော-ရဟန်းတို့သည်
နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော မသိကြကုန်သော-ရဟန်း
တို့အား၊ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ဟိသဗ္ဗံ၊ မှန်၏။ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ သဟဓမ္မိ

၁-ဂဟပတိဝဂ်-၅-ဇိဝကသုတ်၊

၆၆

ကေသု၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့တွင်း၊ ယဿကဿဝိဝါ။ အမှတ်မရှိသော-
သူ၏လည်း၊ အတ္တယ၊ အကျိုး၌၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ သဗ္ဗေသံ
အလုံးစုံကုန်သောသီတင်းသုံးဘော်ငါးရောက်ဟူီအား၊ နကပ္ပတိ၊ မအပ်၊ ။

ပန၊ စောဒနာ-သောဓန၊ ဝုန်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ကောဓိ၊ တစုံတယောက်သော
သူသည်၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ပါဏံ၊ သံတ္တ
ဝါကို၊ ဝမိတွာ၊ သတ်၍၊ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ပတ္တံ၊ သတ်ကို၊ ပူဇေတွာ၊
ပြည့်စေ၍၊ သစေဒေတိ၊ အကယ်၍-လှူလိုက်သည် ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လှူ
လိုက်သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ သော၊ ထိုအလှူခံတတ်သော-ရဟန်းသည်၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အတ္တယ၊ အကျိုး၌၊ ကတဘာဝံ၊ ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကို
ဇာနိယေဝ၊ သိလျက်နှင့်သာလျှင်၊ ဂဟေတွာ၊ ယူဆောင်ခဲ့၍၊ အညဿ၊ တ
ပါးသော၊ ဘိက္ခုနော၊ မထိသောရဟန်းအား၊ စေဒေတိ၊ အကယ်၍ လှူသည်
ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့လှူသည်ရှိသော်၊ သော၊ ထိုမသိ၍ ယူမိသောရဟန်း
သည်၊ တဿ၊ ထိုပေးသောရဟန်းအား၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါယုံကြည်သောအား
ဖြင့်၊ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်၏၊ ကဿ၊ အဘယ်ရဟန်းအား၊ အာပတ္တိ၊ အာ
ပတ်သင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊
အမေးတည်း၊ ဇိနန္တိ၊ နှစ်ဦးကုန်သော-ရဟန်းတို့အားလည်း၊ အနာပတ္တိ၊ အာ
ပတ်မသင့်၊ ဟိကဿ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ ယံ၊ အကြင်တ
ပါးသောရဟန်းကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ မန္တမံသံ၊ ငါးအမဲကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်
၏၊ တဿ၊ ထိုရည်၍ ပြုအပ်သော-ရဟန်း၏၊ အဘုတ္တတာယ၊ မစားအပ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်၊ ဣတရဿ၊ ဤရတပါး
သော-အလှူ ခံရသော-ရဟန်း၏၊ အဇာနိတာယ၊ မသိသည်၏-အဖြစ်
ကြောင့်၊ အနာပတ္တိ အာပတ်မသင့်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကပ္ပိယမံသဿ၊ အပ်
သော အသားကို၊ ပဋိဂ္ဂဟဏေ၊ ခံခြင်း၌၊ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သင့်သည်၊
နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ကတဉ္စ၊ ပြုအပ်သော-အမှုကိုလည်း၊ အဇာနိတွာ၊
မသိမူ၍၊ ဘုတ္တဿ၊ စားမိသော-ရဟန်းအား၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ၊ ဥတွာ၊
သိ၍၊ အာပတ္တိဒေသနံကိစ္စံနာမ၊ အာပတ်ကို-ဒေသနာကြားခြင်း-ကိစ္စမည်
သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊ ဥဒ္ဓိဿမံသမှတပါး-အကပ္ပိယမံသကိုဆိုဦးအံ့၊ အ
ကပ္ပိယမံသံ၊ မအပ်သော-အသားကို၊ အဇာနိတွာ၊ မသိမူ၍၊ ဘုတ္တေန၊ စား
မိသော-ရဟန်းသည်၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလမှ၊ ဥတွာပိ၊ သိ၍လည်း၊ အာ
ပတ္တိ၊ အာပတ်ကို၊ ဒေသတဗ္ဗာ၊ ကြားအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဥဒ္ဓိဿ၊
ရည်၍၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော-ငါး-အမဲကို၊ ဥတွာသိ၍၊ ဘုဉ္ဇတေဝ၊ စားမိ

၁၀၀ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

သော-ရဟန်းအားသာလျှင်၊ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
အကပ္ပိယမံသံ၊ မအပ်သော-ဆင်သား-မြင်းသား-အစရှိသည်ကို၊ အဇာ
နိတွာ၊ မသိမူ၍၊ ဘုတ္တိသံသရိ၊ စားမိသောရဟန်းအားလည်း၊ အာပတ္တိယေဝ
အာပတ်သင့်သည်သာလျှင်တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာပတ္တိဘိရုဏေ
အာပတ်သင့်မည်မှ-ကြောက်သော ရဟန်းသည်၊ ရှုပ်၊ ငါး-အမဲ၏အဆင်း
ကို၊ သဗ္ဗက္ခေန္တေနာရိ၊ မှတ်သဖြင့်လည်း၊ ပုစ္ဆိတွာဝ၊ မေး၍သာလျှင်၊
မံသံ၊ အသားကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေတုဗ္ဗံ၊ ခံအပ်၏၊ ပရိဘောဂကာလေ၊ သုံးဆောင်
သောအခါ၌၊ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍၊ ပရိဘုဉ္ဇိဿာမိ၊ သုံးဆောင်အံ့၊ ဣတိမနသိက
တွာဝ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍လည်း၊ ဂဟေတွာ၊ ခံယူ၍၊ ပုစ္ဆိတွာဝ၊ မေး၍
သာလျှင်၊ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ သုံးဆောင်အပ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း
ဟူမူကား၊ ဒုဝိညေယျတ္တာ၊ သိနိုင်ခဲ့သည်၏-အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဟိဝိတ္တာ
ရေမိ၊ ချဲ့ပြီးအံ့၊ အတ္ထမံသံ၊ ဝံ၏-အသားသည်၊ သူကရမံသသဒိသံ၊ ဝက်၏
အသားနှင့်တူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒိဝိမံသာဒိနိစ၊ သစ်၏အသား-အစရှိ
သည်တို့၏လည်း၊ မိဂမံသ သဒိသာနိ၊ သမင်၏အသားနှင့်-တူကုန်သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍၊ ဂဟဏမေဝ၊
ခံခြင်း သည်သာလျှင်၊ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာစရိယာ၊ ဆရာတို့
သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ အဒိဋ္ဌန္တိ၊ အဒိဋ္ဌိဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်း
တို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဝဓိတွာ၊ သတ်၍၊ ဂယမာနံ၊ ယူအပ်သောငါး
အမဲကို၊ အဒိဋ္ဌံ၊ မမြင်အပ်၊ အသုတန္တိ၊ အသုတံဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခုနံ၊
ရဟန်းတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဝဓိတွာ၊ သတ်၍၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်သော
ငါး-အမဲတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အသုတံ၊ မကြားအပ်၊ အပရိသက္ကိတန္တိ၊ အပရိ
သက္ကိတံဟူသည်ကား၊ ဒိဋ္ဌပရိသက္ကိတာဒိဝသေန၊ ဒိဋ္ဌပရိသက္ကိတ-အစရှိ
သည်တို့၏-အစွမ်းအားဖြင့်၊ အပရိသက္ကိတံ၊ မရှံရှာအပ်၊ ပရိဘောဂန္တိဝဒါ
မိတိ၊ ပရိဘောဂန္တိ ဝဒါမိဟူသည်ကား၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ
ကာရဏေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ပရိသုန္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော ငါး-အမဲ
သည်၊ တိကောဓိပရိသုန္ဓံနာမ၊ သုံးပါးသောအစွန်းမှ-စင်ကြယ်သောငါး
အမဲမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုသုံးပါးသောအစွန်းမှစင်ကြယ်
သောငါး-အမဲကို၊ ပရိဘောဂေါ၊ သုံးဆောင်ခြင်း သည်၊ အရညေ၊ တော၌၊
ဇာတသုပေယျ သာကပရိဘောဂသဒိသော၊ ဖြစ်သောဟင်းအားလျော်
သော-ဟင်းရွက်ကို-သုံးဆောင်ခြင်းနှင့်တူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံထာ
ရှုပ်၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော-သုံးပါးသော အစွန်းမှ-စင်ကြယ်သော-ငါး-

အမဲကိုပရိဘုရားနဲ့ သုံးဆောင်သော၊ မေတ္တာဝိဟာရိယ၊ မေတ္တာဖြင့်
နေလေ့ရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ဧေါသောဝါ၊ အပြစ်သည်လည်း
ကောင်း၊ ဝဇ္ဇံဝါ၊ အပြစ်တင်ဘွယ်သည် လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်တံ၊ ထိုသုံးပါးသော အစွန်းမှ စင်ကြယ်သော ငါး-အမဲကို၊
ပရိဘုရားတို့၊ သုံးဆောင်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဝဒါမိ၊ ငါတုရားဟောတော်မူ
၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တာဒိသဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော- သုံးပါးသော
အစွန်းမှ-စင်ကြယ်သော-ငါး-အမဲကိုပရိဘောဂေ၊ သုံးဆောင်ခြင်း၌၊ မေ
တ္တာဝိဟာရိနောပိ၊ မေတ္တာဖြင့်-နေလေ့ရှိသော-ရဟန်း၏လည်း၊ အနဝဇ္ဇတံ
အပြစ်မရှိသည်၏-အဖြစ်ကို၊ ဒသေတုံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ ဣဇိဝက-ဘိက္ခုတိ
အာဒိ၊ ဣဇိဝက-ဘိက္ခု ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်
မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဣဇိဝက-ဘိက္ခု အစရှိသော စကား၌၊ အနိယမေတွာ၊
ဗုဒ္ဓေါဟုမမှတ်မူ၍၊ ဘိက္ခုတိ၊ ဘိက္ခုဟူ၍၊ ကိဉ္ဇာပိဝုတ္တံ၊ အကယ်၍ကား
ဟောအပ်၏ရှင်၊ အထခေါ၊ ထိုသို့ပင်ဟောတော်မူအပ်သော်လည်း၊ အတ္ထာ
နမေဝ၊ ကိုယ်တော်ကိုသာလျှင်၊ သန္ဓာယ၊ ရည်တော်မူ၍၊ ဧတံ၊ ဤဘိက္ခု
ဟူသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိ
အပ်၏၊ ဟိသဗ္ဗံ၊ မှန်၏၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟာဝစ္ဆဂေါတ္တ
သုတ္တေစ၊ မဟာဝစ္ဆဂေါတ္တသုတ်၌၎င်း၊ စက္ကိသုတ္တေစ၊ စက္ကိသုတ်၌လည်း
ကောင်း၊ ဣမသ္မိံ သုတ္တေစ၊ ဤဇိဝကသုတ်၌ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေ
သု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌၊ အတ္တာနံယေဝ၊ ကိုယ်တော်ကို
သာလျှင်၊ သန္ဓာယ၊ ရည်တော်မူ၍၊ ဒေသနာ၊ ဒေသနာကို၊ ကတာ၊ ပြုတော်
မူအပ်၏၊ ပဏီတေန ပိဏ္ဍပါတေနာတိ၊ ပဏီတေနပိဏ္ဍပါတေန ဟူသည်
ကား၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အော်မြစ်သော-မူလပဏ္ဍာသပါဠိ၌၊ အနက်ဏသုတ္တေ၊ အနက်
ဏသုတ်၌၊ ယေဝကောပိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ မဟေဋ္ဌာ၊ အဘိုးအများထိုက်
သော၊ ပိဏ္ဍပါတော၊ ဆွမ်းကို၊ ပဏီတပိဏ္ဍပါတောတိ၊ ပဏီတပိဏ္ဍပါ
တဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ပန၊ ဣတ္ထိ တတ္ထကို-ဆိုဦးအံ့၊ ဣဓ၊ ဤ
ဇိဝကသုတ်၌၊ ဓံသုပသေစနောဝ၊ သားတို့ဖြင့်ပြွမ်းသောဆွမ်းကိုသာလျှင်၊
ပဏီတပိဏ္ဍပါတောတိ၊ ပဏီတပိဏ္ဍပါတောဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိ
အပ်၏၊ အဂမိတောတိ၊ အဂမိတောဟူသည်ကား၊ တဏှာယ၊ တဏှာဖြင့်၊
အဂမိတော၊ မက်မောခြင်းမရှိ၊ အမုန္တိတောတိ၊ အမုန္တိတောဟူသည်
ကျီး၊ တဏှာမုန္တနာယ၊ တဏှာတည်းဟူသော-တွေဝေခြင်းဖြင့်၊ အမုန္တိ

ဝံဝံ ၂ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

တော၊ တေဝေခြင်းမရှိ၊ အနန္တပန္နောတိ၊ အနန္တပန္နော ဟူသည်ကား၊ နအ
မိအာပန္နော၊ လွှမ်းမိုး၍မရောက်၊ ကာကော၊ ကျီးသည်။ ဧကပ္ပဟာရေနော၊
တပြိုင်နက်ထည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဂိလိတုကာမော၊ မျိုခြင်းငှါအလိုရှိသည်။
ဟောတိဝိယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော-ဆွမ်းကို၊ အာလုပ္ပိတွာ၊ အ
လုပ်အလေ့ပြု၍၊ ဧကပ္ပဟာရေနော၊ တပြိုင်နက်ထည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဂိလိ
တုကာမော၊ မျိုခြင်းငှါအလိုရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အာဒိနဝဒဿာဝိတိ၊ အာဒိနဝဒဿာဝိဟူ
သည်ကား၊ ဧကရတ္ထိဝါသေန၊ တညဉ့်ကိန်းသဖြင့်၊ ဥဒရပဋ္ဌလံ၊ ဝမ်းလွှာအ
ပြင်သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ မိမ့်ဝင်၍၊ နဝဟိ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ ဝဏမုခေတိ၊ အမာ
ဝတို့မှ၊ နိက္ခမိဿတိ၊ ထွက်သတ္တံ၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန
နည်းဖြင့်၊ အာဒိနဝံ၊ သုံးဆောင် အပ်သောဘောဇဉ်၏-အပြစ်ဒေါသကို၊ ပ
ဿန္တော၊ ရှုသောရဟန်းသည်၊ နိဿရဏပညောပရိဘုဉ္ဇတိတိ၊ နိဿရဏ
ပညောပရိဘုဉ္ဇတိဟူသည်ကား၊ ဣဒံအတ္ထံ၊ ဤဣမဿကာယဿ ဌိတိယာ
အစရှိသောအကျိုးငှါ၊ အာဟာရပရိဘောဂေါ၊ အာဟာရကို-သုံးဆောင်
ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ပရိန္တိန္ဒိတွာ၊
ပိုင်းခြား၍၊ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်၏၊ အတ္တဗျာပါဒါယဝါ စေတေတိတိ၊
အတ္တဗျာပါဒါယဝါ စေတေတိဟူသည်ကား၊ အတ္တဒုက္ခာယဝါ၊ ကိုယ်၏
ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း၊ စေတေတိ၊ စေ့ဆော်၏၊ သုတမေတန္တိ၊ သုတမေတံ
ဟူသည်ကား၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်၏ဇိဝက
သည်၊ သုတံ၊ ကြားဘူးပါ၏၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားသည်၊ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏ဇိဝက
အား၊ သဝနမတ္တမေ၊ ကြားကာမျှသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဣဒံ
အတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏၊ သစေခေါတေဇိဝကဣဒံသန္ဓာယဘာ
သိတန္တိ၊ သစေခေါတေဇိဝကဣဒံသန္ဓာယဘာသိတံဟူသည်ကား၊ ဇိဝ
က၊ ဇိဝက၊ မဟာဗြဟ္မနာ၊ ဗြဟ္မာကြီးသည်၊ ဝိက္ခန္ဓနပ္ပဟာရေန၊ ဝိက္ခန္ဓ
ပဟာနံဖြင့်၊ ဗျာပါဒါဒယော၊ ဗျာပါဒအစရှိသည်တို့ကို၊ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်
ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုသို့ပယ်ခြင်းကြောင့်၊ သော၊ ထိုမဟာဗြဟ္မာသည်၊ မေတ္တာ
ဝိဟာရိ၊ မေတ္တာဝိဟာရိမည်၏၊ မယှံ၊ ငါတုရား၏၊ သမုဇ္ဈေဒပ္ပဟာရေန၊
သမုဇ္ဈေဒ ပဟာနံဖြင့်၊ ဗျာပါဒါဒယော၊ ဗျာပါဒအစရှိသည်တို့ကို၊ ပဟိ
နာ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုသို့ ပယ်ခြင်းကြောင့်၊ သောအဟံ၊ ထိုငါ
တုရားသည်၊ မေတ္တာဝိဟာရိ၊ မေတ္တာဝိဟာရိမည်တော်မူ၏၊ တေ၊ သင်
ဇိဝကသည်၊ ဣဒံ၊ ဤသမုဇ္ဈေဒ ပဟာနံကို၊ သန္ဓာယ၊ ရှည်၍၊ သစေတာ

သိတံ။ အကယ်၍ဆိုအပ်သည်ဖြစ်အံ့။ ဇေဝံသန္ဓေ၊ ဤသို့သမုန္တေဒ ပဟာနံ
 ဖြင့်-ပယ်သည်ကို ရည်၍ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ၇၀။ သင်ဇိဝကအား။
 ဣဒံစနံ၊ ဤမေတ္တာဝိဟာရီဟူသော-စကားကို။ အနုဇာနာမိ၊ ငါတုရားခွင့်
 ပြုတော်မူ၏။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သောယို၊
 ဇိဝကသည်။ သမ္ပုဋ္ဌိန္တိ၊ ဝန်ခံ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဇိဝကအား။
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သေသဗြဟ္မဝိဟာရဝသေနာပိ၊ မေတ္တာမှ
 ကြွင်းသော ကရုဏာ-ရဒိတာ-ဥပေက္ခာဟု ဆိုအပ်သော- သုံးပါးသော
 ဗြဟ္မဝိဟာရဖြင့်လည်း။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို။ ဝဇ္ဇေ
 န္ဓော၊ ဘွင့်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ဣဇိဝကဘိက္ခုတိအာဒိ၊ ဣဇိဝက
 ဘိက္ခု ဤသို့အစရှိသောစကားကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တံ၊ ထိုဣဇိ
 ဇိဝကဘိက္ခု အစရှိသော-စကားသည်။ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်
 ရှိသည်သာ လျှင်တည်း။ ' ' .

ယောခေါဇိဝကတိ၊ ယောခေါဇိဝကဟူသော၊ အယံအနုသန္တိ၊ ဤ
 အနုသန္ဓေသည်။ ပါဒိုဧက္ကော၊ အသီးဖြစ်သော၊ အနုသန္တိ၊ အနုသန္ဓေ
 တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဣမသ္မိဋ္ဌာနေ၊ ဤအရာ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ နှါရံ၊ သူတပါးတို့၏ဆိုကြောင်းဖြစ်သော-ခံတွင်းတံခါးကို။ ထကေ
 တိ၊ ပိတ်တော်မူ၏။ သတ္တာနုဒ္ဓယံ၊ သတ္တဝါတို့အား-သနားခြင်းကို။ ဒသေ
 တိ၊ ပြတော်မူ၏။ ဟိဝိတ္တာရေမိ၊ ချွေ၍ဆိုပြီးအံ့။ ကဿမိ၊ တစုံတယေခံသော
 သူအား။ ဇေဝံ၊ ဤသို့သော-စိတ်အကြံသည်။ စေအဿ၊ အကယ်၍ဖြစ်ရာ
 ၏၊ ကိ အဿ၊ အတယ်သို့-ဖြစ်ရာသနည်းဟူမူကား။ ဧကဿ၊ တပါးသော
 ရဟန်းအား။ ဝိဇ္ဇာပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဒေတွာ၊ ပေးလှူ၍။ ကပ္ပသတသဟသံ
 ကမ္ဘာတသိန်းပတ်လုံး။ သဂ္ဂသမ္ပတ္တိ၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ်သော-စည်းစိမ်ကို။
 ပဋိလတန္တိ၊ ရကုန်၏၊ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော-အကုသိုလ်ကို။ ကတွာ၊
 ပြု၍၊ ပရံ၊ သူတပါးတို့ကို။ မာရေတွာပိ၊ သတ်၍လည်း။ ရသဝိဇ္ဇာပါတော
 ဝ၊ အရသာရှိသော-ဆွမ်းကိုသာလျှင်၊ ဒါတဗ္ဗေ၊ ပေးလှူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
 သော-စိတ်အကြံသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တံ၊ ထိုသို့သောစိတ်အကြံကို။ ပ
 ဋိသောဓန္ဓော၊ မြစ်တော်မူလိုသော-မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယောခေါဇိဝ
 ကတံထာဂတန္တိအာဒိ၊ ယောခေါဇိဝက-တထာဂတံ-ဤသို့အစရှိသော
 စကားကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုယောခေါဇိဝက-တထာ
 ဂတံအစရှိသောစကား၌။ ဣမိနာ ပဌမေနဌာနေနာတိ၊ ဣမိနာ ပဌမေနဌာ
 နေနပိပူသည်ကား။ တာဝံ၊ ဧေးဦးစွာ။ အာဏတ္တိမတ္တေနေဝ၊ စေခိုင်းကာ

၁၀၄ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

မျှသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ပဌမေန၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဣမိနာကာရဏေန၊ ဤအကြောင်းဖြင့်၊ ဂလပ္ပဝေဋ္ဌကေနာတိ၊ ဂလပ္ပဝေဋ္ဌကေနဟူသည်ကား၊ ယောတ္တေန၊ ဩဇာဖြင့်၊ ဂလေ၊ လည်၌၊ ဗဒ္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ပဝေဋ္ဌန္တေန၊ ရစ်ပတ်သော ဂလေန၊ လည်ဖြင့်၊ ကမ္ပိတော၊ ငင်အပ်၏။ ၊

အာရက္ခိဃမာနောတိ၊ အာရက္ခိဃမာနောဟူသည်ကား၊ အပရက္ခိဃမာနော၊ မပြစ်မှား အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အကပ္ပိယေနအာသာဒေတိတိ၊ အကပ္ပိယေနအာသာဒေတိဟူသည်ကား၊ အန္တမံသံ၊ ဝံ၏ အသားကို၊ သူကရမံသံ၊ ဝက်၏ အသားတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာစ၊ ဆို၍လည်းကောင်း၊ ဒိဝိမံသံ၊ သစ်၏ အသားကို၊ မိဂမံသံ၊ သမင်၏ အသားတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာစ၊ ဆို၍လည်းကောင်း၊ ခါဒါပေတွာ၊ စားစေပြီး၍၊ တွံ၊ သင့်မှာ မူကား၊ ကိံ၊ အတယ်မှာ၊ သမဏောနာမ၊ ရဟန်းမည်တော့အံ့နည်း၊ တေတယာ၊ သင်သည်၊ အကပ္ပိယမံသံ၊ မအပ်သော-အသားကို၊ ခါဒိတံ၊ ခဲအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စာနုတိ၊ ထိပါး၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့ထိပါးသည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဣဒံ၊ ဤအကပ္ပိယေနအာသာဒေတိဟူသောစကားကို၊ ဂုတ္တံဟောတော်မူအပ်၏၊ ပန၊ အနွယဗ္ဗတပါး-ဗျုတ္တိရိတ်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ယော၊ အကြင် သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသော-သူတို့သည်၊ နုန္တိက္ခာဒိသုဝါ၊ ငတ်မွတ်သောအခါ-အစရှိသည်တို့၌ လည်းကောင်း၊ ဗျာမိနိဂ္ဂဟဏတ္ထံဝါ၊ အနာကိုဆေးကုခြင်း-အကျိုး၌ လည်းကောင်း၊ အန္တမံသံနာမ၊ ဝံ၏အသားမည်အပ်ကား၊ သူကရမံသံသဒိသံ၊ ဝက်၏ အသားနှင့်တူ၏၊ ဒိဝိမံသံသစ်၏ အသားမည်သည်၊ မိဂမံသံသဒိသံ၊ သမင်၏အသား နှင့်တူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စာနုန္တံ၊ သိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ယော၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ဣဒံ၊ ဤအသားသည်၊ သူကရမံသံ၊ ဝက်၏ အသားပါတည်း၊ ဣဒံ၊ ဤအသားသည်၊ မိဂမံသံ၊ သမင်၏ အသားပါတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ လျှောက်ဆို၍၊ ဟိတဏ္ဍာသယေန၊ အစီး အပွားကို-အလိုရှိသောအားဖြင့်၊ ခါဒါပေန္တိ၊ စားစေကုန်၏၊ တေ၊ ထိုအစီးအပွားကို-အလိုရှိကုန်သောသူတို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧတံ၊ ဤအကပ္ပိယေနအာသာဒေတိဟူသော-စကားကို၊ နဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေသံဟိတဏ္ဍာသယာနံ၊ ထိုအစီး အပွားကို- အလိုရှိကုန်သော-သူတို့အား၊ ဗဟုပုညမေဝ၊ များသော ကောင်းမှုသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေသဟံတန္တေ-ဘဂဝန္တံ-သရဏံ-ဂန္ထာမိ-ဓမ္မဉ္စ-ဘိက္ခု သံဃဉ္စတိ၊ ဒေသဟံတန္တေ-ဘဂဝန္တံ-သရဏံ-ဂန္ထာမိ-ဓမ္မဉ္စ-ဘိက္ခု သံဃဉ္စဟူ သည်ကား၊

အဟံ၊ ဤဇိဝကသည်၊ အာဂတဖလော၊ ရောက်ပြီးသော ဖိုလ်ရှိသော၊
 ဝိညာတ သာသနော၊ သိအပ်ပြီးသော-မြတ်စွာဘုရား၏-အဆုံးအမတော်
 ရှိသော၊ ခိဗ္ဗသန္ဓော၊ မြင်အပ်ပြီးသော-သစ္စာရှိသော၊ အရိယသာဝကော၊
 အရိယာ ဖြစ်သော-တပည့်တည်း၊ ပနတထာဝိ၊ ထိုအရိယာ သာဝက
 ပင်-ဖြစ်သော်လည်း၊ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ဤတရား ဒေသနာတော်ကို၊ ဩ
 ဂါဟန္တော၊ သက်ဝင်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဿာဒံ၊ ကြည်ညို ခြင်းကို၊
 ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဓမ္မကယာယ၊ တရားစကား၌၊ ထုတိ၊ ခြီးမွမ်းအံ့
 ဩခြင်းကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလိုရကား၊ ဧဝံ၊ ဤသောဟံ ဘန္တေ ဘဂဝန္တံ
 သရဏံ ဂစ္ဆာမိ ဓမ္မဉ္စ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ ဟူသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
 သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော-စကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော-ပုဒ်တို့
 ၌၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သော-အနက်ရှိသည် သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤ
 သည်လျှင်-ဇိဝကသုတ်၏-အပြီးတည်း၊ *ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြော်သော၊ ဇိဝက
 သုတ္တံ၊ ဇိဝကသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၁-ဂဟပတိဝဂ်-၆-ဥပါလိသုတ်၊

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံ-အစရှိသော သုတ်သည်၊ ဥပါလိသုတ္တံ၊
 ဥပါလိသုတ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဥပါလိသုတ်၌၊ နာဠန္ဒာယန္တိ၊ နာဠန္ဒာယံဟူ
 သည်ကား၊ ဧဝံနာမကော၊ ဤသို့နာဠန္ဒဟူ၍-အမည်ရှိသော၊ နဂဇေ၊ မြို့၌၊
 တံနဂရံ၊ ထိုနာဠန္ဒမြို့ကို၊ ဂေါစရဂါမံ၊ ဆွမ်းခံရွာကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပါဝါရိ
 ကမ္မဝနေတိ၊ ပါဝါရိကမ္မဝနေ ဟူသည်ကား၊ ဒုဿပါဝါရိကသေဋ္ဌိနော၊
 ပုဆိုး-ရုဏ္ဏားကို-ဖြုတ်ချ်ခြင်းရှိသော-သူဌေး၏၊ အဗ္ဗဝနေ၊ သရက်-ဥယျာဉ်၌
 တံဥယျာနံ၊ ဤသရက် ဥယျာဉ်သည်၊ တဿ၊ ထိုသူဌေး၏၊ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်
 သည်၊ အဟောသိက္ခိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ သော၊ ထိုသူဌေးသည်၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဟောတော်မူသည်ကို၊ သုတွာ၊ ကြား
 နာရသောကြောင့်၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ ပဿန္တော၊ ကြည်ညိုသည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တသ္မိံ ဥယျာနေ၊ ထိုသရက် ဥယျာဉ်၌၊ ကုဋိ လေဏာ မဏ္ဍ
 ပါဒိပနီမဏ္ဍိတံ၊ ကုဋိ-လိုဏ်-မဏ္ဍပ်-အစရှိသည်တို့ဖြင့်-တန်ဆာဆင်အပ်
 သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အတ္ထာယ၊ အလို၌၊ ဝိဟာရံ၊
 ကျောင်းတော်ကို၊ ကတွာ၊ ဆောက်လုပ်၍၊ နိယျာဒေသိ၊ ဆောင်နှင်းပြီ၊
 သောဝိဟာရော၊ ထိုကျောင်းသည်၊ ဇိဝကဗ္ဗဝနံ၊ ဇိဝက၏-သရက်-ဥယျာဉ်

၁၀၆ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဟူ၍။ သင်္ခါ။ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ ဂတောဝိယ။ ရောက်သကဲ့သို့။ ပါဝါရိကဗ္ဗဝ
နန္တေဝ။ ပါဝါရိကသူဌေး၏-သရက်ဥယျာဉ်ဟူ၍သာလျှင်။ သင်္ခါ။ ခေါ်ဝေါ်
ခြင်းသို့။ ဂတော။ ရောက်၏။ တသ္မိံ။ ပါဝါရိကဗ္ဗဝနေ။ ထိုပါဝါရိက-သူဌေး၏
သရက်-ဥယျာဉ်၌။ ဝိဟရတိ။ နေတော်မူ၏။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။
အတ္ထော။ အနက်တည်း။ ဒိဃတပသသိတိ။ ဒိဃတပသသိ ဟူသည်ကား။
ဒိဃတ္တာ။ အထူးအားဖြင့်-မြင့်သည်၏-အဖြစ်ကြောင့်။ ဧဝံ။ ဤသို့။ လဒ္ဓနာ
မော။ ဒိဃတပသသိဟူ၍-ရအပ်သော-အမည်ရှိသော-နိဂဗ္ဗသမ္ဘဝံ။ ပိဏ္ဍုပါ
တပဋိက္ကန္တောတိ။ ပိဏ္ဍုပါတပဋိက္ကန္တော ဟူသည်ကား။ ပိဏ္ဍုပါတတော။
ဆွမ်းခံရာမှပဋိက္ကန္တော၊ ဖဲခဲသည်ရှိသော်။ သာသနေ။ သာသနာတော်၌။
ပိဏ္ဍုပါတောတိ ဝေါဟာရော။ ပိဏ္ဍုပါတ ဟူသော-ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသည်။
အတ္ထိဝိယ။ ရှိသကဲ့သို့။ ဗာဟိရာယတနေ။ တိတ္ထိတို့၏အယူ၌။ ပိဏ္ဍုပါတော
တိဝေါဟာရော။ ပိဏ္ဍုပါတဟူသော-ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိကိံ ပန။ ရှိပါ
သလော။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ ဗုဒ္ဓော။ အမေးတည်း။ နတ္ထိ။ မရှိ။ ဣတိအ
ယံ။ ဤသည်ကား။ ပရိဟာရော။ အဖြေတည်း။ ပညပေတိတိ။ ပညပေတိဟူ
သည်ကား။ ဒသေတိ။ ပြသနည်း။ ဌပေတိ။ အချင်းချင်း-မရောရှက်သော
အားဖြင့်-ပိုင်းခြား၍ထားသနည်း။ ဒဏ္ဍာနိပညပေတိတိဣဒံ။ ဒဏ္ဍာနိပည
ပေတိ ဟူသော-ဤစကားကို။ နိဂဗ္ဗသမယေန။ နိဂဗ္ဗတို့၏-အယူအား
ဖြင့်။ ဗုဒ္ဓန္တော။ မေးတော် မူလိုသော-မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ အာဟ။
မိန့်တော်မူ၏။ ။

ကောယဒဏ္ဍံ-ဝစိဒဏ္ဍံ-မနေဒဏ္ဍန္တိ ဧတ္ထ။ ကောယဒဏ္ဍံ-ဝစိဒဏ္ဍံ-မ
နေဒဏ္ဍံ ဟူသော-ဤစကား၌၊ ဗုဒ္ဓိမဒဏ္ဍန္တယံ၊ ရှေးဖြစ်သော-ကောယဒဏ္ဍံ
ဝစိဒဏ္ဍန္တိပါး-အပေါင်းကို။ ထောကံ။ အကန်ငယ်။ အဝိတ္တကံ။ စိတ်မရှိ
သည်ကို။ ပညပေန္တိ။ နိဂဗ္ဗတို့သည်-ပညတ်ကုန်၏။ ကိဗျ။ ဥပမာဖြင့်-ထင်
စွာပြဦးအံ့။ ဝါတေ။ လေသည်။ ဝါယန္တေ။ လာသည်ရှိသော်။ သာခါ။ သစ်ခက်
သည်။ စလတိ။ လျှပ်၏။ ဥဒကံ။ ရေသည်။ စလတိ။ လျှပ်၏။ တတ္ထ။ ထိုသစ်ခက်
ရေ၌။ စိတ္တံ။ စိတ်သည်။ နစအတ္ထိ။ ရှိလည်း-မရှိသကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ။ ထိုအတူ
ကောယဒဏ္ဍာပိ။ ကောယဒဏ္ဍံသည်လည်း။ အဝိတ္တကောဝ။ စိတ်မရှိသည်
သာလျှင်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ စ။ ဝစိဒဏ္ဍံကို ဆိုဦးအံ့။ ဝါတေ။ လေသည်။
ဝါယန္တေ။ လာသည်ရှိသော်။ တာယပဏ္ဏာဒိနိ။ ထန်းရှက်-အစရှိသည်တို့
သည်။ သဒ္ဓံ။ အသံကို။ ကရောန္တိ။ ပြုကုန်၏။ ဥဒကာနိ။ ရေတို့သည်။ သဒ္ဓံ။
အသံကို။ ကရောန္တိ။ ပြုကုန်၏။ တတ္ထ။ ထိုထန်းရှက်ရေတို့၌။ စိတ္တံ။ စိတ်သည်

၁-ဂဟပတိဝဂ်-၆-ဥပါလိသုတ်၊

၁၀၇

နစအတ္ထိယထာ၊ရှိလည်း-မရှိသကဲ့သို့၊ ဇံတထာ၊ထိုအတူ၊ ဝစိဒဏ္ဍော
ဝိ၊ဝစိဒဏ်သည်၎င်း၊ အဝိတ္တကောဝ၊ စိတ်မရှိသည် သာလျှင်၊ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဣမံဒဏ္ဍနယံ၊ဤကာယဒဏ္ဍ-“ဝစိဒဏ္ဍနှစ်ပါးအပေါင်း
ကို၊ အဝိတ္တကံ၊စိတ်မှကင်း၏ဟူ၍၊ ပညပေန္တိ၊ နိဂဏ္ဌတို့သည်-ပညတ်
ကုန်၏၊ပန၊မနောဒဏ္ဍကိုဆိုပြီးအံ၊ စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ မနောဒဏ္ဍန္တိ၊မနောဒဏ္ဍ
ဟူ၍၊ပညပေန္တိ၊နိဂဏ္ဌတို့သည်-ပညတ်ကုန်၏၊အထ၊ထိုအခါ၌၊ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊အံ၊ထိုဒိဗ္ဗတပဿိ-အမည်ရှိသော-နိဂဏ္ဌ၏၊
ဝစနံ၊ပြောဆိုသော-စကားကို၊ ပတိဋ္ဌာပေတုကာမော၊ တည်စေခြင်းငှါ
အလိုရှိသည်၊ ဟုစွာ၊ဖြစ်၍၊ ကိံပနတပဿိတိအာဒိံ၊ ကိံပနတပဿိ
ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ထိုကိံပနတ
ပဿိအစရှိသော စကား၌၊ ကထာဝတ္ထုသ္မိန္တိ ဧတ္ထ၊ ကထာဝတ္ထုသ္မိံဟူ
သောဤပါဌ၌၊ ကထာယေ၊ပြောဆိုသော-စကားသည်ပင်လျှင်၊ကထာ
ဝတ္ထု၊ကထာဝတ္ထုမည်၏၊ ကထာပံ၊စကား၌၊ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေ
တော်မူပြီ၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ ပန၊စော
ဒနာ-သောဓနာပုဒ်ကို-ထုတ်၍ပြပြီးအံ၊ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်၊ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဇံ၊ ဤသို့နိဂဏ္ဌ၏ စကားကို- တည်စေခြင်းကို၊
အကသိ၊ ပြုတော်မူသနည်း၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချဲ့ပြီးအံ၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ပဿတိ၊မြင်တော်မူ၏၊ ကိံပဿတိ၊အဘယ်သို့မြင်တော်
မူသနည်းဟူမူကား၊ အယံ၊ဤဒိဗ္ဗတပဿိ အမည်ရှိသော နိဂဏ္ဌသည်၊
ဣမံကထံ၊ဤငါဘုရား-ပြောဆိုလိုက်သော-စကားကို၊ အာဒါယ၊ဆောင်
ယူ၍၊ဂစ္ဆာ၊သွား၍၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ သတ္ထု၊ဆရာဖြစ်သော၊ မဟာနိ
ဂဏ္ဌဿ၊နိဂဏ္ဌကြီးအား၊အာရောပေဿတိ၊ပြောကြားလတ္တံ့၊ တဿ၊
ပရိသတိ၊ထိုနိဂဏ္ဌ၏-ပရိသတ်၌လည်း၊ ဥပါလိဂဟပတိ၊ဥပါလိအမည်
ရှိသော-သူကြွယ်သည်၊ နိသိန္ဓော၊ ထိုင်နေလျက်ရှိ၏၊ သော၊ ထိုဥပါလိ
သူကြွယ်သည်၊ ဣမံကထံ၊ ဤ ငါဘုရား-ပြောဆိုလိုက်သော-စကားကို၊
သုတ္တာ၊ကြားနာရ၍၊ မမ၊ငါဘုရားအား၊ ဝါဒံ၊အပြစ်ကို၊ အာရောပေတုံ၊
တင်ခြင်းငှါ၊ အာဂမိဿတိ၊ ငါဘုရား၏-အထံသို့ လာလတ္တံ့၊ တဿ၊
ထိုဥပါလိသူကြွယ်အား၊အဟံ၊ငါဘုရားသည်၊ဓမ္မံ၊တရားကို၊ဒေသိဿာ
မိ၊ဟောရအံ၊သော၊ ထိုဥပါလိသူကြွယ်သည်၊ တိက္ခတ္တံ၊သုံးကြိမ်၊ သရ
ဏံ၊သရဏာရုံ-ဆောက်တည်ခြင်းသို့၊ ဂမိဿတိ၊ရောက်လတ္တံ့၊ အထ၊
ထိုသရဏာရုံ-ဆောက်တည်ခြင်းသို့-ရောက်သောအခါ၌၊အဿ၊ထိုဥပါ

၁၀၀ မန္တိမပဏ္ဍိတသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

လိယုတ္တုပင်အား၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ သမ္ဘာနိ၊ သမ္ဘာတို့ကို၊ ပကာသိဿာမိ၊ ပြုတော်မူအံ့၊ သော၊ ထိုဥပါလိ သုတ္တုပင်သည်၊ သမ္ဘပကာသနာဝဿာနေ၊ သမ္ဘာကိုပြုသည်၏-အဆုံး၌၊ သောတာပတ္တိပလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟိဿတိ၊ တည်လတ္တံ့၊ ဟိသတ္တံ၊ မှန်၏၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ သင်္ဂဟတ္ထမေဝ၊ သဗ္ဗိဟ-ခြီးမြှင့်ခြင်းငှါသာလျှင်၊ မယာ ငါဘုရားသည်၊ ပါရမိယော၊ ပါရမီတို့ကို၊ ပူရိတာ၊ ဖြည့်ဆည်းဘူးအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ ဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သော-အနက်ကို၊ ပဿန္တော၊ မြင်တော်မူသော-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ ကိံပန တပဿိ ဟူသော စကားဖြင့်-နိဂဏ္ဌ၏-စကားကို-တည်စေခြင်းကို၊ အကသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ၊

ကမ္မာနိ ပညပေသိတိဣဒံ၊ ကမ္မာနိ ပညပေသိဟူသော-ဤစကားကို၊ နိဂဏ္ဌော၊ ဒီဃတပဿိအမည်ရှိသော-နိဂဏ္ဌသည်၊ ဗုဒ္ဓသမယေန၊ ဘုရား၏-အယူဖြင့်၊ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုရကား၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကာယကမ္မံဝစိကမ္မံ မနောကမ္မန္တိ ဧတ္ထ၊ ကာယကမ္မံ ဝစိကမ္မံ မနောကမ္မံဟူသောဤပါဌ၌၊ ကာယဒ္ဓါရေ၊ ကာယဒ္ဓါရ၌၊ အာဒါန၊ ဂဟဏ ပုစ္ဆန စောပနပ္ပတ္တာ၊ ယူခြင်းကိုင်ခြင်း-ဗွတ်သတ်ခြင်း-လှုပ်ရှားခြင်းသို့-ရောက်ကုန်သော၊ အဋ္ဌကာမာ စရကုသလစေတနာစ၊ ရှစ်ခုသော-ကာမာစရနန္တံယှဉ်သော-စေတနာတို့လည်းကောင်း၊ ဤဒဿ ကုသလ စေတနာစ၊ တဆဲ့နှစ်ပါးသော-အကုသိုလ်စိတ်တို့နှင့်ယှဉ်သော-စေတနာတို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိသတိ စေတနာ၊ နှစ်ဆပင်သော-စေတနာတို့သည်၊ ကာယကမ္မံနာမ၊ ကာယကံမည်၏၊ ကာယဒ္ဓါရေ၊ ကာယဒ္ဓါရ၌၊ အာဒါနာဒိနိ၊ ယူခြင်းအစရှိသည်တို့သို့၊ အပ္ပတွာ၊ မရောက်မူ၍၊ ဝစိဒ္ဓါရေ၊ ဝစိဒ္ဓါရ၌၊ ဝစနဘေဒံ၊ နှုတ်မြွက်ခြင်းသို့၊ ပါပယမာနာ၊ ရောက်စေကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သောတာယေဝ ဝိသတိ စေတနာ၊ တို့နှစ်ဆပင်သော-စေတနာ တို့သည်ပင်လျှင်၊ ဝစိကမ္မံနာမ၊ ဝစိကံမည်၏၊ ဥာယဒ္ဓါရေ၊ နှစ်ပါးစုံသော-ကာယဒ္ဓါရဝစိဒ္ဓါရ၌၊ စောပနံ၊ လှုပ်ရှားခြင်းသို့၊ အပ္ပတွာ၊ မရောက်မူ၍၊ မနောဒ္ဓါရေ၊ မနောဒ္ဓါရ၌၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧကူန တိံသ ကုသလာ ကုသလစေတနာ၊ တခုယုတ်-သုံးဆပင်သော-လောကီကုသိုလ်-အကုသိုလ် စေတနာတို့သည်၊ မနောကမ္မံနာမ၊ မနောကံမည်၏၊ အဝိစအပရော၊ နည်းတပါးကို၊ မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာ-ဆရာသည်၊ ဂုဏ္ဏတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ သင်္ခပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ တိဝိမံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော၊ ကာယဒုတ္တရိဟံ၊ ကာယ

ဒုစရိုက်ဟု ဆိုအပ်သော-အကုသိုလ် ဖိတ္တုပြုနိုင်သည်။ ကာယ ကမ္မံနာမ၊ ကာယကံမည်၏။ စတုဗ္ဗိဓံ၊ လေးပါး အပြားရှိသော။ ဝစီဒုက္ခရိတံ၊ ဝစီ ဒုစရိုက်ဟုဆိုအပ်သော-အကုသိုလ်ဖိတ္တုပြုနိုင်သည်။ ဝစီကမ္မံနာမ၊ ဝစီကံ မည်၏။ တိဝိဓံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော။ မနောဒုက္ခရိတံ၊ မနောဒုစရိုက်ဟု ဆိုအပ်သော-အကုသိုလ်ဖိတ္တုပြုနိုင်သည်။ မနောကမ္မံနာမ၊ မနောကံမည်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့။ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤဥပါလိသုတ်၌၊ ကမ္မံ၊ ကာယကံအစ ရှိသောကံသည်။ ရရံ၊ အကြီးအမှူးတည်း။ အနန္တရသုတ္တေ၊ လာလတ္တံ့ သော-အခြားမဲ့ဖြစ်သော-ကုက္ကု၊ ရဝတိကသုတ်၌၊ စတ္တာရိမာနိ ပုဏ္ဏကမ္မာ နိ မယာသယံအဘိညာ သန္တိကတွာ ပဝေဒိတာနိတိ၊ စတ္တာရိမာန ပုဏ္ဏ ကမ္မာနိမယာသယံ အဘိညာသန္တိကတွာ ပဝေဒိတာနိဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဂတေဝိ၊ ကမ္မာနိဟူ၍-အမည်အားဖြင့်ပင်-လာသော်လည်း၊ စေတနာ စေတနာသည်။ ရရံ၊ အကြီးအမှူးတည်း။ ပုဏ္ဏကမ္မာမိ၊ အမှတ်မရှိသော ခွါရ၌၊ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်သော၊ စေတနာ၊ စေတနာသည်။ ကဏ္ဍံ ကဏ္ဍဝိပါကန္တိ အာမိဘောဒံ၊ ကဏ္ဍံ ကဏ္ဍဝိပါကံ-ဤသို့အစရှိသော-အပြားကို၊ လတတံ၊ ရ၏။ အဿ၊ ထိုကဏ္ဍံ-ကဏ္ဍဝိပါကံအစရှိသော-ပါဌ်၏။ နိဒ္ဒေသဝါရေစ၊ နိဒ္ဒေသဝါရ၌လည်း၊ သဗျာပန္တံ ကာယ သင်္ခါရံ အဘိသင်္ခါရောတိတိအာဒိ နာ၊ သဗျာပန္တံ ကာယသင်္ခါရံ အဘိသင်္ခါရော ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ သာစေတနာ၊ ဆိုစေတနာကို၊ ဝတ္တာဝ၊ ဟောတော်မူအပ်သည် သာလျှင်တည်း။ ပန၊ စေတနာ၏-သုံးပါး အပြား ရှိသည်ကို-ဆိုပြီးအံ့၊ ကာယခွါရေ၊ ကာယခွါရ၌၊ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်သော-စေတနာကို၊ ဣမ၊ ဤဥပါလိ သုတ်၌၊ ကာယကမ္မန္တိ၊ ကာယကံဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဝစီခွါ ရေ၊ ဝစီခွါရ၌၊ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်သော-စေတနာကို၊ ဝစီကမ္မန္တိ၊ ဝစီကံဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ မနောခွါရေ၊ မနောခွါရ၌၊ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်သော စေတနာကို၊ မနောကမ္မန္တိ၊ မနောကံဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဣမသ္မိံ သုတ္တေကမ္မံရရံ၊ အနန္တရသုတ္တေစေတနာတိ၊ ဣမသ္မိံ သုတ္တေကမ္မံရရံ၊ အနန္တရသုတ္တေစေတနာဟူ၍၊ မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာ-ဆရာ သည်၊ ဝတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကမ္မန္တံ၊ ကာယဒုစရိုက် အစရှိသော- ကံကိုလည်း၊ ကမ္မန္တိ၊ ကံဟူ၍၊ ပညပေသိ၊ ပညတ်တော်မူ၏။ ယထာကိ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဣမသ္မိံ ယေ ဝသုတ္တေ၊ ဤဥပါလိသုတ်၌ပင်လျှင်၊ စေတနံ၊ စေတနာကိုလည်း၊ ကမ္မန္တိ၊ ကံဟူ၍၊ ပညပေတိ ယထာ၊ ပညတ်သကဲ့သို့တည်း၊ မယာ၊ ငါသည်။

၁၀၉

၁၁၀ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဝုတ္တဿ၊ ဆိုအပ်သောစကား၏။ သာဓကံ၊ သက်သေဖြစ်သော။ ယထာ
ကိံဝစနံ၊ အတယ်သို့သော စကားကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာ
ဟ၊ ဟောတော်မူသနည်း။ စေတနာဟံ ဘိက္ခဝေ၊ ကမ္မန္တိ ဝဒါမိ စေတယိ
တွာကမ္မံကရောတိတိ။ စေတနာဟံ ဘိက္ခဝေ၊ ကမ္မန္တိ ဝဒါမိ စေတယိတွာ
ကမ္မံကရောတိဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊
ငါဘုရားသည်။ စေတနံ၊ စေတနာကို။ ကမ္မန္တိ၊ ကံဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်
မူ၏။ စေတယိတွာ၊ စေ့ဆော်၍။ ကမ္မံ၊ ကာယကံ-ဝစီကံ-မနောကံကို။
ကရောတိ၊ ပြု၏။ ပန၊ စောဒနာ-သောဓနာပုဒ်ကို-ပြဦးအံ့။ ကသ္မာ၊ အဘယ်
ကြောင့်၊ စေတနာ၊ စေတနာ-စေတသိက်ကို၊ ကမ္မန္တိ၊ ကံဟူ၍။ ဝုတ္တဿ၊ ဟော
တော်မူအပ်လေသနည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။
ကမ္မဿ၊ ကာယကံ-ဝစီကံ-မနောကံ၏။ စေတနာမူလကတ္တာ၊ စေတနာ
လျှင်-အကြောင်းရင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကမ္မန္တိ၊ ကံဟူ၍။ ဝုတ္တဿ၊
ဟောတော်မူအပ်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤသုံးပါးသော ကံတို့တွင်။
အကုသလံ၊ အကုသိုလ်၏-အရာသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ကာယကမ္မံ၊ ကာယ
ကံသည် လည်းကောင်း၊ ဝစီကမ္မံ၊ ဝစီကံသည် လည်းကောင်း။ မဟန္တန္တိ၊
ကြီး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တော၊ ပြောဆိုသောသူသည်။ နကိလမတိ၊ မပင်ပန်း
ကုသလံ၊ ကုသိုလ်၏-အရာသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍။ မနောကမ္မံ၊ မနောကံကို၊ မ
ဟန္တန္တိ၊ ကြီး၏ဟူ၍။ ဝဒန္တော၊ ပြောဆိုသောသူသည်။ နကိလမတိ၊ မပင်
ပန်း၊ တထာတံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ မာတုဗာတောဒိနိ၊ မာ
တုဗ္ဗာတက-အစရှိကုန်သော၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ကမ္မာနိ၊ ကံတို့
ကို၊ ကာယေနေ၊ ကိုယ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဥပက္ကမိတွာ၊ လုံ့လပြု၍။ ကာယေနေ
ဝ၊ ကိုယ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ ကပ္ပဗ္ဗိကသံဃာတေ၊
ကမ္မံ၊ ကမ္မာပတ်လုံး-တည်စေတတ်သော-သံဃာတေဒကကံကို။ ဝစီဒ္ဓါ၊ ရေ
န၊ ဝစီဒ္ဓါရဖြင့်၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်၏-အရာ
သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံကိုလည်းကောင်း၊ ဝစီကမ္မံ၊ ဝစီ
ကံကိုလည်းကောင်း။ မဟန္တန္တိ၊ ကြီး၏ဟူ၍။ ဝဒန္တော၊ ပြောဆိုသောသူ
သည်။ နကိလမတိနာမ၊ မပင်ပန်းသည်မည်၏။ ပန၊ အကုသိုလ်ကံမှတစ်ပါး
ကုသိုလ်ကံကိုဆိုဦးအံ့။ ဧကော၊ တခုသော။ ဈာနစေတနာ၊ အာဒိကုမ္ဘိက
ဈာန်နှင့်ယှဉ်သော-စေတနာသည်။ စတုရသီတိကပ္ပသဟဿာနိ၊ ကမ္မာ
ရှစ်သောင်း-လေးထောင်တို့ပတ်လုံး။ သက္ခသမ္ပတ္တိံ၊ ဗြဟ္မပြည်၌ဖြစ်သော
စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ အာဝဟတိ၊ ရွက်ဆောင်နိုင်၏။ ဧကော၊ တခုသော။

မဂ္ဂစေတနာ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးနှင့် ယှဉ်သော-စေတနာသည်။ သဗ္ဗာကုသလံ။ အလုံးစုံသော-အကုသိုလ်ကို၊ သမုပ္ပါဒေတော၊ အကြွင်းမဲ့-ဖျက်ဆီး၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဂဏှာပေတိ၊ ယူစေနိုင်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်၏-အရာသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ မနောကမ္မံ၊ မနောကံသည် မဟန္တံ၊ ကြီး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တော၊ ပြောဆိုသောသူသည်၊ နကိလမတိနာမ၊ မပင်ပန်းသည်မည်၏၊ ပန၊ အထူး၊ ဝိသုဒ္ဓိဦးအံ၊ ဣမသ္မိံဌာနေ၊ ဤအရာ၌၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်၏-အရာသို့၊ ပတွာရောက်၍၊ မနောကမ္မံ၊ မနောကံကို၊ မဟာသုသာဝဇ္ဇံ၊ ကြီးစွာသော-အပြစ်ရှိ၏ဟူ၍၊ ဝဒမာနေ၊ မနောကမ္မံ မဟာသုသာဝဇ္ဇတရံ ပညပေတိဟူ၍ ဆိုတော်မူသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိံ၊ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ နာဟံဘိက္ခဝေအညံ၊ ဧကဓမ္မိဿမနုပဿာမိ၊ ဧဝံမဟာသုသာဝဇ္ဇံ၊ ယထာယိဒံဘိက္ခဝေ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပရမာနိဘိက္ခဝေ ဝဇ္ဇာနိတိ၊ နာဟံဘိက္ခဝေ အညံ ဧကဓမ္မိဿမနုပဿာမိ၊ ဧဝံမဟာသုသာဝဇ္ဇံ၊ ယထာယိဒံ ဘိက္ခဝေ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ပရမာနိဘိက္ခဝေ ဝဇ္ဇာနိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဝဇ္ဇာနိ၊ အပြစ်-ဒေါသတို့သည်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပရမာနိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိလျှင်-အပိုင်းအခြားရှိကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံအယံမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ ဤမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည် မဟာသုသာဝဇ္ဇာယထာ၊ ကြီးသော-အပြစ်ဒေါသရှိသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ဤအတူ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မဟာသုသာဝဇ္ဇံ၊ ကြီးသောအပြစ်ရှိသော၊ အညံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမှ-တပါးသော၊ ဧကဓမ္မိ၊ တခုသောတရား ကိုမျှလည်း၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ နသမနုပဿာမိ၊ မြင်တော်မူ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နိဂဇ္ဈာပိ၊ နိဂဇ္ဈတက္ကတွန်းသည်လည်း၊ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂတံမဂ္ဂံ၊ သွားတော်မူအပ်သော-ခရီးကို၊ ပဋိပဇ္ဇန္တော၊ သွားလိုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတခုသော၊ အတ္ထနိဗ္ဗတ္တိံ၊ အကျိုး၏ ဖြစ်ခြင်းကို၊ အပဿန္တောပိ၊ မမြင်သော်လည်း၊ ကိံပနာရသော ဂေါတမာတိအာဒိံ၊ ကိံပနာရသော-ဂေါတမဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ နိဂဇ္ဈကသို၏။ ။

ဗာလကိရိယာတိ၊ ဗာလကိရိယာဟူသည်ကား၊ ဥပါလိဿ၊ ဥပါလိဒါယကာ၏၊ ဗာလက လောဏကာရ ဂါမောနာမ၊ ဗာလက လောဏကာရမည်သော-ရွာမည်သည့်အတ္ထကိရ၊ ရှိသတတ်၊ တတော၊ ထိုဗာလက လောဏကာရရွာမှ၊ အာယံ၊ အခွန်အတုတ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူခဲ့၍၊ မနုဿာ

၁၁၂ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ၊

လူတို့သည်၊ အာဂတော၊ ငြိန်လာကုန်၏၊ သော၊ ထိုဥပါလိဒါယကာသည်၊
 ထေ၊ လာကြကုန်၊ ဘဏ္ဍာ၊ အချင်းတို့၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ သတ္တဝရံ၊ ဆရာ
 ဖြစ်သော၊ မဟာနိဂဏ္ဌံ၊ မြတ်သော-နိဂဏ္ဌကို၊ ပသိဿာမ၊ ဖူးမြင်ကြ
 ကုန်ဦးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထာ၊ ဆို၍၊ တာယပရိသာယ၊ ထိုပရိသတ်သည်၊
 ပရိဝုတော၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုနိဂဏ္ဌ၏-အထံသို့၊ အဂမာယိ၊
 သွားလေ၏၊ တံ၊ ထိုသို့သွားသည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဗာလကိရိယာပ
 ရိသာယာတိ၊ ဗာလကိရိယာ ပရိသာယဟူ၍၊ ဝတ္ထံ၊ ဟောတော်မူအပ်
 ၏၊ ဗာလက ဂါမဝါသိနိယာ၊ ဗာလက-ရွာ၌နေသော ပရိသတ်၌၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဥပါလိ ပရုခါယာတိ၊ ဥပါ
 လိ-ပရုခါယဟူသည်ကား၊ ဥပါလိဇေဋ္ဌကာယ၊ ဥပါလိသူကြွယ်လျှင်-အ
 ကြီးအမှူးရှိသော၊ အဝိစအပရော၊ နည်းတပါးကို၊ မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာ
 ဆရာသည်၊ ဝုတ္တတေ၊ မိန့်ဦးအံ့၊ ဗာလကိရိယာတိ၊ ဗာလကိရိယာဟူသည်
 ကား၊ ဗာလဝတိယာ၊ လူရိုက်ရှိသော၊ ဗာလုဿန္ဓာယ၊ လူရိုက်များသော
 ပရိသတ်၌၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိ
 အပ်၏၊ ဥပါလိ ပရုခါယာတိ၊ ဥပါလိ-ပရုခါယ ဟူသည်ကား၊ ဥပါလိဂ
 ဟပတိယေဝ၊ ဥပါလိ-သူကြွယ် တယောက်သည်သာလျှင်၊ တတ္ထ၊ ထိုပ
 ရိသတ်၌၊ ထောကံ၊ အတန်ငယ်၊ သပ္ပညော၊ ပညာရှိ၏၊ သော၊ ထိုဥပါလိ သူ
 ကြွယ်သည်၊ တေသံ၊ ထိုလူရိုက်-ပရိသတ်၏၊ ပရုခါဇေဋ္ဌကာ၊ အကြီး
 အမှူးတည်း၊ တေနပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ ဥပါလိပရုခါယာတိ၊ ဥပါလိ-ပရုခါ
 ယဟူ၍၊ ဝတ္ထံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဟန္ဓာတိဇေသောသဒ္ဓေါ၊ ဟန္ဓဟူသော
 ဤသဒ္ဓါသည်၊ ဝဓသော၊ ဝကား၌၊ အာယတ္ထေ၊ စပ်ခြင်းအနက်၌၊ ပဝတ္ထော
 ဖြစ်သော၊ နိပါတော၊ နိပါတ်တည်း၊ ဆဝေါတိ၊ ဆဝေါဟူသည်ကား၊ လာ
 မကော၊ ယုတ်၏၊ ဩဠာရိကဿာတိ၊ ဩဠာရိကဿဟူသည်ကား၊ မ
 ဟန္တဿ၊ ကြီးသော-ကာယဒဏ္ဍ၏၊ ဥပနိဓာယာတိ၊ ဥပနိဓာယဟူသည်
 ကား၊ ဥပနိက္ခိပိတွာ၊ အနီး၌ချထား၍၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သော-အမိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္ထံ
 ဝုတ္ထော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာယဒဏ္ဍဿ၊ ကာယဒဏ္ဍ၏၊
 သန္တိကော၊ အနီး၌၊ နိက္ခိပိတွာ၊ ချထား၍၊ အယံ၊ ဤဒဏ္ဍသည်၊ မဟန္တော
 နုခေါ၊ ကြီးလေသလော၊ အယံ၊ ဤဒဏ္ဍသည်၊ မဟန္တောနုခေါ၊ ကြီးလေ
 သလော၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဩလောကိယမာနော၊ ဖြန့်၍-ကြည့်ရှုအပ်သည်
 ရှိသော်၊ မနောဒဏ္ဍော၊ မနောဒဏ္ဍသည်၊ ဆဝေါ၊ ယုတ်၏၊ ကိံ၊ သောတတိ
 ကုတော သောဘိဿာတိ၊ အဘယ်မှာ-တင့်တယ်၍လတ္တံ့နည်း၊ နုသော

ဘတိ၊ မတင့်တယ်နှိုင်းသည်-သာလျှင်တည်း။ ဥပနိက္ခပမတ္တမ္ပိ၊ အနီး၌
ချထားခြင်းမျှသည်လည်း။ နပ္ပဟောတိ၊ မလောက၌၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့
သောအနက်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြု၏။ သာဓုသမံသာဓန္တတပသတိ၊ သာဓုသာဓု
ဓန္တတပသတိဟူသည်ကား၊ ဒိဃတပသတိဿ၊ ဒိဃတပသတိအား၊ သာဓု
ကာရံ၊ ကောင်းခြီးကို၊ ဧဓန္တ၊ ပေးလိုသော-ဥပါလိသုတ္တုဟံသည်။ ဓန္တ
တိ၊ ဓန္တဟူ၍၊ နာဓုပုတ္တံ၊ နာဓုပုတ္တအမည်ရှိသော-နိဂဏ္ဌ ဆရာကြီးကို၊
အာလပတိ၊ ခေါ်၏။ ။

နခေါမေတံဓန္တရုတ္တိတိ၊ နခေါမေတံဓန္တရုတ္တိဟူသည်ကား၊ ဓန္တ၊
အရှင်ဘုရား၊ နာဓုပုတ္တံ၊ ဧတံ၊ ဤဥပါလိသုတ္တုဟံ၏ သွားခြင်းကို။ မယံ၊
အကျွန်ုပ်ဒိဃတပသတိအား၊ နရုတ္တိတိ၊ မနှစ်သက်နှိုင်း၊ မာယာဝီတိ၊ မာယာဝီ
ဟူသည်ကား၊ မာယာကာရော၊ လှည့်ပတ်ခြင်းကိုပြုတတ်၏။ အာဝဇ္ဇနိမာ
ယန္တိ၊ အာဝဇ္ဇနိမာယံဟူသည်ကား၊ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ဈေး၌ဖြစ်သော-အကျင့်
ကိုပြန်စေ၍၊ ဂဗ္ဘနမာယံ၊ ယူတတ်သော-လှည့်ပတ်သော-အတတ်ကို၊
ဇာနာတိ၊ သိတတ်၏။ အာဝဇ္ဇေတိတိ၊ အာဝဇ္ဇေတိဟူသည်ကား၊ အာဝဇ္ဇေ
တွာ ပရိက္ခိပေတွာ၊ ရစ်ပတ်၍၊ ဂဗ္ဘတိ၊ ဂေါတမသည်-ယူတတ်၏။ ဂစ္ဆိ
တံဂဟပတိတိ၊ ဂစ္ဆိတံဂဟပတိဟူ၍၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်၊ မဟာနိ
ဂဇ္ဈော၊ နာဓုပုတ္တအမည်ရှိသော-နိဂဏ္ဌကြီးသည်၊ ဂဟပတိ၊ ဥပါလိ
သုတ္တုဟံကို၊ ယာဝတတိယံ၊ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင်၊ ပဟိဏတိယေဝ၊ အကြိမ်
ကြိမ်သာလျှင်-စေလွှတ်တိ သနည်း။ ဒိဃတပသတိပန၊ တပည့်ဖြစ်သော
ဒိဃတပသတိမှာမူကား၊ ပဋိဗာဟတေဝ၊ အကြိမ်ကြိမ်သာလျှင်-တံးမြစ်
တိသနည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊
ဧကံနဂရံ၊ တခုတည်းသောမြို့ကို၊ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ ဝိဟရေန္တနဝိ၊
နေသည်လည်းဖြစ်သော၊ မဟာနိဂဇ္ဈောန၊ နာဓုပုတ္တအမည်ရှိသော-နိဂဏ္ဌ
ကြီးသည်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နဒိဇ္ဈပုဗ္ဗေ၊ မမြင်စဘူး၊ ဟိသစ္စံ၊
မှန်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ သတ္ထုဝါဒပဋိညော၊ ဘုရားဟူ၍ပြောဆို
လျက်-ဝန်ခံခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုဘုရားဟူ၍-ဝန်ခံသော
သူသည်၊ တံပဋိညံ၊ ထိုဘုရားဟူ၍ဝန်ခံခြင်းကို၊ အပ္ပဟာယ၊ မပယ်မူ၍၊ ဗုဒ္ဓ
ဒဿနေ၊ ဘုရားကို-ဖူးမြင်ခြင်း၌၊ အဘဗ္ဗေ၊ မထိုက်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
သေသော၊ ဤနာဓုပုတ္တ အမည်ရှိသော-နိဂဏ္ဌကြီးသည်၊ ဗုဒ္ဓဒဿ
နဿ၊ ဘုရားကိုဖူးမြင်ခြင်း၏၊ အလဒ္ဓပုဗ္ဗတ္တာ၊ မရဘူးသေးသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ ဒဿဗလဿ၊ အားတော်ဆယ်ပါးနှင့်-ပြည့်စုံတော်မူသော-မြတ်

၁၁၄ . မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

စွာဘုရား၏၊ ဒဿနသမ္ပတ္တိ၊ ဖူးမြင်ရာ၌-ပြည့်စုံရာသော- အကြောင်း
ကို လည်းကောင်း၊ နိဿယနိကာယကထာဘာဝဏ္ဏ၊ ဝဋ်မှ-ထွက်မြောက်စေ
တတ်သော-စကား ရှိသည်၏-အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ အဇာ နန္ဒော၊
မသိသည်ဖြစ်၍၊ ယာဝတတိယံ၊ သုံးကြိမ် တိုင်တိုင်၊ ပတိဏတေဝ၊ စေ
လွှတ်အပ်သည် သာလျှင်တည်း၊ ဒိဗ္ဗာတပဿိပန၊ ထိုတပည့် ဖြစ်သော
ဒိဗ္ဗာတပဿိ သည်ကား၊ ကာလေနကာလံ၊ အခါမပြတ်၊ တဂဝန္တံ၊ မြတ်
စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ဂဟံ မိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ တိဋ္ဌတိဝိ၊ ရပ်လည်း-ရပ်၏၊
နိဿိဒတိဝိ၊ ထိုင်လည်းထိုင်၏၊ ပဉ္စမိ၊ ပြဿနာကိုလည်း၊ ဗုဒ္ဓတိ၊ မေး၏၊
သော၊ ထိုတပည့်ဖြစ်သော-ဒိဗ္ဗာတပဿိသည်၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ ဒဿနသမ္ပတ္တိ၊ ဖူးမြင်ရခြင်း၌-အကျိုး၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၎င်း၊
နိဿယနိကာယကထာဘာဝဏ္ဏ၊ ဝဋ်မှထွက်မြောက်စေတတ်သော-စကားတော်
ရှိသည်၏-အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဇာနိတိ၊ သိ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ
ထိဒိဗ္ဗာတပဿိအား၊ ဧတံဧသောပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သော-အကြံသည်၊
အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး ကံ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊ အယံ
ဂဟပတိ၊ ဤဥပါလိသုတ္တပ္ပသည်၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ၏၊ သမဏဿ
ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဒဿ
နေဝိ၊ မြင်ကာမျှလည်း၊ ပဿိဒေယျ၊ ကြည်ညိုရာ၏၊ နိဿယနိကာယကထာ၊ ဝဋ်
မှထွက်မြောက် စေတတ်သော-စကားကို၊ သုတွာဝိ၊ ကြား၍လည်း၊ ပထိ
ဒေယျ၊ ကြည်ညိုရာ၏၊ တတော၊ ထိုသို့ကြည်ညိုခြင်းကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓ၊ တဘနံ၊
အမှတ်၊ ငါတို့နိဂဏ္ဌ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ နအာဂစ္ဆေယျ၊ မပြန်လာရာ၊
ဇူတိဧသောပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒိဗ္ဗာတပဿိ၊ ဒိဗ္ဗာတပဿိသည်၊ ယာဝတတိယံ၊ သုံး
ကြိမ်တိုင်တိုင်၊ ပဋိဗာဟတေဝ၊ တားမြစ်အပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ အဘိ
ဝါဒိတွာတိ၊ အဘိဝါဒိတွာဟူသည်ကား၊ ဝဋ္ဌိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊
တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ တွေ့မြင်၍၊ ပဿန္နာဝိ၊ ကြည်ညို
ကုန်သော-သူတို့သည် လည်းကောင်း၊ အပ္ပသန္နာဝိ၊ မကြည်ညိုကုန်သော
သူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်၊ ဝဋ္ဌန္တိယေဝ၊
ရှိခိုးကြကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ အပ္ပကာ၊ အနည်းငယ်သော-သူတို့သည်
နဝဋ္ဌန္တိ၊ ရှိမခိုးကြကုန်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဟိယသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်၊ အဘိဥစ္စေကုလေ၊ အလွန်မြင့်မြတ်သော-အမျိုး၌၊ ဇာတော
ဖြစ်ပေ၏၊ အဂါရံ၊ အိမ်ကို၊ အဇ္ဈာဝသန္တောဝိ၊ စိုးအုပ်၍နေသော်လည်း၊

၁-ဝံဟပတိဝဂ်-၆-ဥပါလိသုတ်။

၁၁၅

ဝန္တိတဗ္ဗောယေဝ။ ဂှိရိုးခြင်းငှါ-ထိုက်ပေသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်။ ဝန္တိန္တိယေဝ။ ဂှိရိုးကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ အယံပနဂဟ
ပတိ။ ဤဥပါလိသုတ္တံဟံသည်ကား။ ပဿန္တော၊ ကြည်ညိုသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်သာလျှင်။ ဝန္တိ၊ ဂှိရိုး၏။ ဒဿနေယေဝ။ ဖူးမြင်ခြင်း၌ သာလျှင်။
ပဿန္တောကိရ၊ ကြည်ညိုသတတ်။ အာဂမာနုန္တိဓာတိပဒဿ၊ အာဂမာနုန္တိ
ဟေသော ဤပုဒ်၏။ အာဂမာနုခေါ ဣဓာတိပဒန္တေဒေါ၊ အာဂမာနုခေါ
ဣဟေသော ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ ဣဝ၊ ဤအရှင်ဘုရား
အထံသို့။ ဒိဃာတပဿိ၊ ဒိဃာတပဿိသည်။ အာဂမာနုခေါ၊ ရောက်လာ
သလော။ ။

သာရသာရတန္တေတပဿိတိ။ သာရသာရတန္တေတပဿိဟူသည်
ကား။ ဒိဃာတပဿိဿ၊ ဒိဃာတပဿိအား။ သာရကာရံ၊ ကောင်းပြီးကို။
ဒေန္တော၊ ပေးသော-ဥပါလိသုတ္တံဟံသည်။ တန္တေတိပဒေန၊ တန္တေဟူ
သောပါဌ်ဖြင့်။ တဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အာလပတိ၊ ခေါ်၏။ သစ္စေ
ပတိဋ္ဌာယာတိ၊ သစ္စေပတိဋ္ဌာယ ဟူသည်ကား။ ဝုဿရာသိမ္မိ၊ ဖွဲ့ပုံ၌၊ အာ
ကောဓိတခါဇုကော၊ နှက်အပ်သောသစ်ငှက်သည်။ စလတိဝိယ၊ ထွပ်ရှား
သကဲ့သို့။ အစလန္တော၊ မထွပ်ရှားသည်ဖြစ်၍။ ဝစိသစ္စေ၊ ဝစိသစ္စာ၌။
ပတိဋ္ဌဟိတွာ၊ တည်၍၊ သိယာနောတိ၊ သိယာနောဟူသည်ကား။ အဋ္ဌာကံ၊
ငါတို့နှစ်ယောက်တို့အား။ ဘဝေယျ၊ စကား ပြောဟောခြင်းသည်-ဖြစ်ရာ
၏။ ဣဓာတိ၊ ဣဟေသသည်ကား။ ဣမသ္မိလောကေ၊ ဤလူရွာ၌။ အဿာတိ၊
အဿဟူသည်ကား။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သိတောဒကပဋိက္ခိတ္တောတိ၊
သိတောဒကပဋိက္ခိတ္တောဟူသည်ကား။ နိဂဇ္ဈာ၊ နိဂဇ္ဈတို့သည်။ သတ္တ
သညာယ၊ သတ္တဝါဟူသော-အမှတ်သညာဖြင့်။ သိတောဒကံ၊ ရေအေး
ကို။ ပဋိက္ခိပန္တိ၊ ပယ်ကြကုန်၏။ တံ၊ ထိုသို့ပယ်သည်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။
တေဝစနံ၊ ဤသိတောဒကံပဋိက္ခိတ္တောဟူသော-စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်
၏။ မနောသတ္တာနာမဒေဝါတိ၊ မနောသတ္တာနာမဒေဝါဟူသည်ကား။ မနမ္မိ၊
စိတ်၌။ သတ္တာလဂ္ဂါ၊ ကပ်ငြိကုန်သော။ လဂ္ဂိတာ၊ ကပ်ငြိခြင်းသို့ရောက်
ကုန်သော-နတ်တို့သည်။ မနောပဋိပန္နောတိ၊ မနောပဋိပန္နောဟူသည်ကား။
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ မနမ္မိ၊ စိတ်၌။ ပဋိပန္နော၊ စပ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။
ကာလံကရာတိ၊ သေခြင်းကိုပြု၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ မနောသတ္တေသု၊
စိတ်၌ကပ်ငြိကုန်သော။ ဒေဝေသု၊ နတ်တို့၌။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိဣဓံ
အတ္တံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒေသတိ၊ ပြု၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ အဿ၊ ထို

၁၁၆ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသဒ္ဓကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ။

အမှတ်မရှိသောသူအား၊ ဝိတ္တဇရောဂေါ၊ သည်းခြေကြောင့်ဖြစ်သော-ရောဂါသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ရှိသည်ဖြစ်လတ္တံ့။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အဿ၊ ထိုသူအား။ ဥဏ္ဍာဒကံ၊ ရေပူကို။ ဝိဝိတုံဝါ၊ သောက်ခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ ဟတ္ထပါဒါ ဒိဇောဝနတ္ထာယဝါ၊ လက်-ခြေ-အစရှိသည်ကို- ဆေးခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ အတ္တပရိသိဉ္ဇနတ္ထာယဝါ၊ ကိုယ်ကို သွန်းလောင်းခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ ဥပနေတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှါ၊ နဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်၊ ရောဂေါ၊ သည်းခြေနာသည်။ ဗလဝတရော၊ အလွန်အားကြီးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သိတောဒကံ၊ ရေအေးသည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ရောဂံ၊ အနာကို၊ ဝူပသမေတိ၊ ငြိမ်းစေ၏။ ပန၊ နိဂဏ္ဌ၏ အမူအရာကိုပြဦးအံ့။ အယံ၊ ဤပြင်းစွာနာသောနိဂဏ္ဌသည်၊ ဥဏ္ဍာဒကမေဝ၊ ရေပူကိုသာလျှင်၊ ပဋိသေဝတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုရေပူကို၊ အလတမာနော၊ မရသည်ရှိသော်၊ ဩဒနကပ္ပိကံ၊ ဆန်ပုန်းရည်ကို၊ ပဋိသေဝတိ၊ မပြတ်ဖြစ်ရ၏။ ဗိတ္တေနဝိ၊ စိတ်ဖြင့်လည်း။ သိတောဒကံ၊ ရေအေးကို၊ ပါတုကာမေဝ၊ သောက်ခြင်းငှါ-အလိုရှိသည်သာလျှင်၊ ပရိတုပ္ပိတုကာမေဝ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ-အလိုရှိသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုရေအေးကို သောက်ခြင်း-ရေအေးကို သုံးဆောင်ခြင်းငှါ-အလိုရှိသောကြောင့်။ အဿ၊ ထိုနိဂဏ္ဌအား။ မနောဒဏ္ဍော၊ မနော ဒဏ္ဍသည်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုစိတ်ဖြစ်ခြင်း၌ပင်လျှင်၊ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်၏။

သော၊ ထိုနိဂဏ္ဌသည်၊ ကာယဒဏ္ဍံ။ ကာယဒဏ္ဍကိုလည်းကောင်း၊ ဝစိဒဏ္ဍံ။ ဝစိဒဏ္ဍကိုလည်းကောင်း၊ ရက္ခာမိ၊ စောင့်ထိန်းအံ့။ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ အယံ၊ ဤနိဂဏ္ဌသည်၊ သိတောဒကံ၊ ရေအေးကို ပါတုကာမေဝ၊ သောက်ခြင်းငှါ-အလိုရှိသည်။ ဟုတွာဝါ၊ ဖြစ်လျက်လည်းကောင်း။ ပရိတုပ္ပိတုကာမေဝ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ-အလိုရှိသည်။ ဟုတွာဝါ၊ ဖြစ်လျက်လည်းကောင်း။ သိတောဒကမေဝ၊ ရေအေးကိုသာလျှင်၊ ဒေသ၊ ပေးကြပါကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ။ နဝိသဟတိ၊ မဝံ့။ တဿ၊ ထိုနိဂဏ္ဌအား။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ရက္ခိတာမိ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကာယဒဏ္ဍံ ဝစိဒဏ္ဍော၊ ကာယဒဏ္ဍ-ဝစိဒဏ္ဍတို့သည်။ စုတိဝါ၊ စုတိသို့လည်းကောင်း။ ပဋိသန္နိဝါ၊ ပဋိသန္ဓေသို့၎င်း။ အာကမ္ပိတုံ၊ ယူဆောင်ခြင်းငှါ။ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ မနောဒဏ္ဍောပန၊ မနောဒဏ္ဍသည်ကား၊ ဘိဇ္ဇာမိ၊ ပျက်သော်လည်း။ မနောဒဏ္ဍော၊ မနောဒဏ္ဍသည်။ စုတိမ္ပိ၊ စုတိသို့၎င်း။ ပဋိသန္နိမ္ပိ၊ ပဋိသန္ဓေသို့၎င်း။ အာကမ္ပတိယေဝ၊ ယူဆောင်အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဣမိနာအာကာရေန၊ ဤသို့သော-အကြောင်း

ဖြင့်နံ၊ ထိုဥပါလိသုတ္တံကို၊ ဘဂဝါးမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကာယဒဏ္ဍာဝစိ
ဒဏ္ဍာ၊ ကာယဒဏ္ဍာဝစိဒဏ္ဍာတို့သည်၊ ဒုဗ္ဗလ၊ အားနည်းကုန်၏။ ဆဝါလာ
မကာ၊ ယုတ်ကုန်၏။ မနောဒဏ္ဍာ၊ မနောဒဏ္ဍာသည်၊ ဗလဝါ၊ အားရှိ၏။
မဟန္တော၊ ကြီး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒါပေတိ၊ ဆိုစေ၏။ တဿာပိဥပါသကဿ
ထိုဥပါလိသုတ္တံအားလည်း၊ ဇေတံဇေသော၊ ပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအ
ကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ၊ အဟောသိ၊ အာယံသို့ဖြစ်သနည်းဟူမူ
ကား၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ မုန္တောဝသေန၊ တွေ့ရမိန်းမောသည်၏။ အစွမ်းအား
ဖြင့်၊ အသညီဘူတာနံ၊ သညာကင်းကုန်သော သတ္တဝါတို့အား၊ သတ္တဝဟမ္ပိ
ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးလည်း၊ အဿာသပဿာသာ၊ ဝင်သက်-ထွက်သက်
တို့သည်၊ နပ္ပဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့မဖြစ်ကုန်သော်လည်း၊
စိတ္တသန္တတိပဝတ္တိမတ္တေနော၊ စိတ်အစဉ်၏ဖြစ်ကာမျှဖြင့်သာလျှင်၊ တေ၊
ထိုတွေ့ရ မိန်းမောသော- သတ္တဝါတို့ကို၊ မတာပိ၊ သေသောသူဟူ၍
လည်း၊ နဝုတ္တန္တိ၊ မဆိုအပ်ကုန်၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ နေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့
အား၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ နပ္ပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ မတော၊ သေကုန်၏
ဧတေ၊ ဤသေသောသူတို့ကို၊ နိဟရိတွာ၊ အိမ်မှထုတ်၍၊ ဈာပေမ၊ မီးတိုက်
ကြကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တဗ္ဗတစ္ဆ၊ ဆိုအပ်သည်၏။ အဖြစ်သို့လည်း၊ အံ
ပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ကာယဒဏ္ဍော၊ ကာယဒဏ္ဍာသည်၊ နိရိဟော၊ အား
ထုတ်ခြင်းမရှိ၊ အဗျာပါရော၊ ကြောင့်ကြခြင်းမရှိ၊ ဝစိဒဏ္ဍော၊ ဝစိဒဏ္ဍာသည်
တထာ၊ ထိုအတူ၊ နိရိဟော၊ အားထုတ်ခြင်းမရှိ၊ အဗျာပါရော၊ ကြောင့်ကြ
ခြင်းမရှိ၊ ပန၊ မနောဒဏ္ဍာကို-ဆိုဦးအံ့၊ စိတ္တေနော၊ စိတ်ဖြင့်သာလျှင်၊ တေသံ
ထိုသတ္တဝါတို့အား၊ ခုတိပိ၊ ရွှေ့လျှောခြင်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ပဋိသန္ဓေပိ၊ ပဋိသန္ဓေနခြင်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
လည်း၊ မနောဒဏ္ဍော၊ မနောဒဏ္ဍာသည်သာလျှင်၊ မဟန္တော၊ ကြီးမြတ်၏။
တိဇ္ဇိတွာပိ၊ ပျက်စီး၍လည်း၊ ခုတိပဋိသန္ဓိအာကုနတော၊ ခုတိပဋိသန္ဓေကို
ဆွဲငင်တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇေသော၊ ဤမနောဒဏ္ဍာသည်သာလျှင်
မဟန္တော၊ ကြီးမြတ်၏။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ မဟာနိ
ဂဏ္ဌဿ၊ မဟာနိဂဏ္ဌကြီး၏။ ကဿ၊ စကားသည်။ အနိယျာနိကာ၊ ဝဋ်မှ
မထွက်မြောက်စေတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော-စိတ်အကြံသည်၊ အဟောသိ၊
ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပါသကော၊ ဥပါလိသုတ္တံသည်၊ သဗ္ဗက္ခသိ၊ မှတ်
ထင်၏။ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ပင်မှတ်ထင်မိ သော်လည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်
စွာဘုရား၏၊ ဝိစိတ္တာနိ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်သော၊ ပညာပဋိတာနာနိ၊ ပြဿနာကို

၁၁၈ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဖြေလိုသောစကားကို။ သောတုကာမောနာခြင်းငှါ အလိုရှိသော-ဥပါလိ သူကြွယ်သည်။ နတာဝအနုဇာနာတိ။ ခွင့်မပြုသေး။ နခေါတေသန္တိယတိတိ။ နခေါတေသန္တိယတိ ဟူသည်ကား။ တေ။ သင်ဥပါလိသူကြွယ်၏။ ဝစနံ။ စကားသည်။ ခေါ။ စင်စစ်။ နဗ္ဗာဋီယတိ။ မစပ်။ ပုရိမေနဝါပန္နိမန္တိ။ ပုရိမေန ဝါပန္နိမံ ဟူသည်ကား။ ကာယဒဏ္ဍောမဟန္တောတိ။ ကာယဒဏ္ဍောမဟန္တောဟူသော။ ပုရိမေနရှေးဖြစ်သော။ ဣဒိနာဝစနေန။ ဤစကားနှင့်။ ဣဒါနိ ယခုအခါ၌။ ဝုတ္တံ။ ဆိုအပ်သော။ မနောဒဏ္ဍောမဟန္တောတိဣဒံဝစနံ။ မနော ဒဏ္ဍောမဟန္တောဟူသော-ဤစကားသည်။ နဗ္ဗာဋီယတိ။ မစပ်။ ပန္နိမေနဝါ ပုရိမန္တိ။ ပန္နိမေနဝါပုရိမံဟူသည်ကား။ ပန္နိမေန။ နေ့ကပ်ဖြစ်သော။ တေန။ ထိုမနောဒဏ္ဍောမဟန္တောဟူသော-စကားနှင့်။ အဒု။ ဤမည်သော။ ပုရိ မဝစနံ။ ကာယဒဏ္ဍောမဟန္တောဟူသော-ရှေးစကားသည်။ နဗ္ဗာဋီယတိ။ မစပ်။ ။

ဣဒါနိယခုအခါ၌။ အသေ။ ထိုဥပါလိသူကြွယ်အား။ တဂဝါ။ မြတ်စွာ တုရားသည်။ အညာနိဝိတပါးသည်းဖြစ်ကုန်သော။ ကာရဏာနိ။ အကြောင်း တို့ကို။ အာဟရန္တော။ ဆောင်တော်မူလိုရကား။ တံကိံ မညသိတိအာဒိ။ တံကိံ မညတိဤသို့အစရှိသော-စကားကို။ အာဟာ။ ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ ထိုတံကိံ မညသိအစရှိသော-စကားဖြင့်။ စာတုယာမသံဝရသံဝရတောတိ စာတုယာမသံဝရသံဝရတောဟူသည်ကား။ ပါဏံ။ သတ္တဝါကို။ နအတိမာ ပေတိ။ မသတ်။ ပါဏံ။ သတ္တဝါကို။ နအတိမာပယတိ။ မသတ်စေ။ ပါဏံ။ သတ္တဝါကို။ အတိမာပယတော။ သတ်စေသောသူအား။ သမနူညော။ နှစ် သက်တတ်သည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ အဒိန္နံ။ မပေးသောသူ၏ဥစ္စာကို။ နအာ ဒိယတိ။ မယူ။ အဒိန္နံ။ မပေးသောသူ၏ဥစ္စာကို။ နအာဒိယာပေတိ။ မယူစေ။ အဒိန္နံ။ မပေးသောသူ၏ဥစ္စာကို။ အာဒိယကော။ ယူသောသူအား။ သမနူ ညော။ နှစ်သက်တတ်သည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ မုဿာ။ ချွတ်ယွင်းသောစ ကားကို။ နဘဏာတိ။ မဆို။ မုဿာ။ ချွတ်ယွင်းသောစကားကို။ နဘဏာပေတိ။ မဆိုစေ။ မုဿာ။ ချွတ်ယွင်းသောစကားကို။ ဘဏာတော။ ပြောဆိုသောသူ အား။ သမနူညော။ နှစ်သက်ခြင်းရှိသည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ ဘာဝိတံ။ ကာမ ဂုဏ်ငါးပါးကို။ နအာသိသတိ။ မတောင့်တ။ ဘာဝိတံ။ ကာမဂုဏ်ငါးပါး ကို။ နအာသိသပေတိ။ မတောင့်တစေ။ ဘာဝိတံ။ ကာမဂုဏ် ငါးပါးကို။ အာသိသတော။ တောင့်တသောသူအား။ သမနူညော။ နှစ်သက်ခြင်း ရှိသည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ ဣတိ။ ဤသို့ ။ စတုကောဋ္ဌာသေန။ လေးခုသော

အဘို့ရှိသော၊ ဣမိနာသံဝရေန၊ ဤသံဝရ-တရားဖြင့်၊ သံဝရဏော၊ စောင့်
ရှောက်အပ်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤနာဘဝိတမ္ပာသိသတိ အစရှိသော
စကား၌၊ ဘာဝိဗန္တိ၊ ဘာဝိတံဟူသည်ကား၊ ပဉ္စကာမဂုဏာ၊ ကာမဂုဏ်
ငါးပါးတို့တည်း။ သဗ္ဗဝါရိ' ဝါရိတောတိ၊ သဗ္ဗဝါရိ-ဝါရိတောဟူသည်
ကား၊ ဝါရိတသဗ္ဗဥဒကော၊ မြစ်အပ်-ရှောင်ကြဉ်အပ်သော-အလုံးစုံသော
ရေအေးရှိသော၊ ပဋိက္ခိတ္တ သဗ္ဗသိတောဒကော၊ ပယ်အပ်သော-အလုံးစုံ
သော-ရေအေးရှိသော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။
ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သော၊ ထိုနာရုပုတ္တအမည်ရှိသော-နိဂဏ္ဌာကြီးသည်၊ သိ
တောဒကော၊ ရေအေး၌၊ သတ္တသည်၊ သတ္တဝါဟု-အမှတ်ရှိသည်။ ဟောတိ
ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ထိုရေအေးကို၊ နဝလဉ္စေတိ၊ မသုံးဆောင်၊
အထသောနယော၊ ဤရှေးနည်းသည်၊ ယုတ္တောဝါ၊ သင့်သည်မူလည်း၊
ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ အယုတ္တောဝါ၊ မသင့်သည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊
ဝါအပရောနယော၊ နည်းတပါးကို၊ ယော၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ ဝုစ္စ
တေ၊ မိန့်ပြီးအံ့၊ သဗ္ဗဝါရိ ဝါရိတောတိ၊ သဗ္ဗဝါရိ- ဝါရိတောဟူသည်ကား၊
သဗ္ဗေန၊ အလုံးစုံသော၊ ပါပဝါရဏေန၊ မကောင်းမှုကို-တားမြစ်ခြင်း၌၊ ဝါ
ရိတပါပေါ၊ တားမြစ်အပ်သော-မကောင်းမှုရှိ၏။ သဗ္ဗဝါရိ ယုတ္တောတိ၊
သဗ္ဗဝါရိယုတ္တောဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေန၊ အလုံးစုံသော၊ ပါပ ဝါရဏေန၊
မကောင်းမှုကို-တားမြစ်ခြင်း၌၊ ယုတ္တော၊ ယှဉ်၏။ သဗ္ဗဝါရိ ရတောတိ၊
သဗ္ဗဝါရိရတောဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေန၊ အလုံးစုံသော၊ ပါပ ဝါရဏေန၊
မကောင်းမှုကို တားမြစ်သောအားဖြင့်၊ ရတပါပေါ၊ ဖျက်ဆီးအပ်သောမ
ကောင်းမှုရှိ၏။ သဗ္ဗဝါရိဗုဒ္ဓောတိ၊ သဗ္ဗဝါရိဗုဒ္ဓောဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေန၊
အလုံးစုံသော၊ ပါပ ဝါရဏေန၊ မကောင်းမှုကို တားမြစ်သော အားဖြင့်၊
ဗုဒ္ဓော၊ နို့စေအပ်၏။ ခုဒ္ဒကောပါဏေသဗ္ဗာတံအာပါဒေတိတိ၊ ခုဒ္ဒကော ပါ
ဏေသဗ္ဗာတံအာပါဒေတိ ဟူသည်ကား၊ ခုဒ္ဒကော၊ ငယ်ကုန်သော၊ ပါ
ဏေ၊ ပိုးတို့ကို၊ ဝေ၊ သတ်ခြင်းသို့၊ အာပါဒေတိ၊ ရောက်စေ၏။ သော၊ ထို
နိဂဏ္ဌာကြီးသည်၊ ပါဏံ၊ သတ္တဝါကို၊ ဇေတိန္ဒြိယံ၊ တခုသော-ဣန္ဒြေရှိ၏။ ပါ
ဏံ၊ သတ္တဝါသည်၊ ဒုတိန္ဒြိယံ၊ နှစ်ခုသော-ဣန္ဒြေရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပညပေ
တိကိရိ၊ ပညတ်သတတ်၊ ရုက္ခ ဒဏ္ဍက ပုရာဏပဏ္ဏ သက္ခရကထလာနိဝိ၊
သစ်ပင်-လှံတံ-ဟောင်းမြင်းသော သစ်ရွက်-ကျောက်စရစ်-အိုးခြမ်းတို့
ကိုလည်း၊ ပါဏောတွေဝ၊ သတ္တဝါဟူ၍ သာလျှင်၊ ပညပေတိ၊ ပညတ်၏။
တုတ္ထ၊ ထိုရေ၌၊ ခုဒ္ဒကံ၊ ငယ်သော၊ ဥဒကမိန္ဒြ၊ ရေပေါက်ကို၊ ခုဒ္ဒကော၊ ငယ်

၁၂၀ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

သော။ ပါဏော။ သတ္တဝါတည်း။ မဟန္တံ။ ကြီးသော။ ဥဒကဗိန္ဒု။ ရေပေါက်
ကို။ မဟန္တော။ ကြီးသော။ ပါဏော။ သတ္တဝါတည်း။ ဣတိသည်။ ဤသို့
အမှတ်ရှိသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တံ။ ထိုသို့အမှတ် ရှိသည်ကို။ သန္ဓာယ။
ရည်၍။ ကောဝစနံ။ ဤရဒ္ဒကောပါဏောသဗ္ဗာတံအာပါဒေတိဟူသောစကား
ကို။ ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကိသ္မိံပညပေတိတိ။ ကိသ္မိံပညပေတိ
ဟူသည်ကား။ ကတ္ထ။ အဘယ်မည်သော-အတို့၌။ ကတရသ္မိံ ကောဋ္ဌာ
သေ။ သုံးပါးကုန်သော-ကာယဒဏ္ဍ-ဝစီဒဏ္ဍ-မနောဒဏ္ဍ- အတို့တို့တွင်
အဘယ် မည်သောအတို့၌။ ပညပေတိ။ ပညတ်သနည်း။ မနောဒဏ္ဍသိန္နိ။
မနောဒဏ္ဍသို့ ဟူသည်ကား။ ဘန္တေ။ အရှင်ဘုရား။ မနောဒဏ္ဍ ကောဋ္ဌာ
သေ။ မနောဒဏ္ဍဟု ဆိုအပ်သော-အတို့၌။ ပညပေတိ။ ပညတ်၏။ ဣတိ။ ဤ
သို့။ အဝေါစ။ ဆို၏။ အယံ ပန ဥပါသကော။ ဤဥပါလိ-သူကြွယ်သည်ကား
ဘဏန္တောဝ။ မနောဒဏ္ဍသို့ ဟူ၍- ပြောဆိုလျှောက်ထား စဉ်ပင်လျှင်။
သယမ္ပိမိမိဟုဆိုအပ်သော-ဥပါလိ သူကြွယ်သည်လည်း။ သလ္လက္ခေသိ။
မှတ်သားမိ၏။ ကိံသလ္လက္ခေသိ။ အဘယ်သို့-မှတ်သား မိသနည်းဟူမူ
ကား။ အမှကံ။ ငါတို့၏။ မဟာနိဂဇ္ဈော။ နိဂဇ္ဈကြီးသည်။ အသဉ္ဇေတနိကံ
စေတနာမရှိသော။ ကမ္မံ။ ကာယကံ-ဝစီကံကို။ အပ္ပသာဝန္တံ။ နည်းသောအ
ဖြစ်ရှိ၏ဟူ၍။ ပညပေတွာ။ ပညတ်ပြီးလျက်။ သဉ္ဇေတနိကံ။ စေတနာနှင့်
ထက္ကဖြစ်သော။ ကမ္မံ။ ကာယကံ-ဝစီကံကို။ မဟာသာဝန္တန္တိ။ ကြီးသော
အပြစ်ရှိ၏ဟူ၍။ ပညပေတွာ။ ပညတ်ပြီးလျက်။ စေတနံ။ စေတနာကို။ မ
နောဒဏ္ဍောတိ။ မနောဒဏ္ဍဟူ၍။ ပညပေတိ။ ပညတ်ပြန်တိ၏။ ဧတဿ။ ဤ
နိဂဇ္ဈ၏။ ကထာ။ စကားသည်။ အနိယျာနိကာ။ ဝဋ်မှ မထွက်မြောက်စေ
တတ်။ ဘဂဝ တောဝ။ မြတ်စွာဘုရား၏သဘုလျှင်။ ကထာ။ စကားသည်။
နိယျာ နိကာ။ ဝဋ်မှ ထွက်မြောက်စေတတ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ သလ္လက္ခေသိ။
မှတ်သားမိ၏။ ။

ဣဒ္ဓါတိ။ ဣဒ္ဓါဟူသည်ကား။ သမိဒ္ဓါ။ ပြည့်စုံကုန်၏။ ဖိတာတိ။ ဖိတာဟူ
သည်ကား။ အတိသမိဒ္ဓါ။ အလွန်ပြည့်စုံကုန်၏။ သဗ္ဗပါလိယုလ္လာပိယ။ အ
လုံးစုံပွင့်လင်းသကဲ့သို့-ဖြစ်ကုန်၏။ အာကိဏ္ဏမနုဿာတိ။ အာကိဏ္ဏမနု
ဿာဟူသည်ကား။ ဇနသမာကုလသ။ အထူးထူးသောလူမျိုးတို့ဖြင့်-ဖြွမ်း
ကုန်၏။ ပါဏာတိ။ ပါဏာဟူသည်ကား။ ဟတ္ထိ အသာဒဿာ။ ဆင်-မြင်း
အစရှိကုန်သော။ တိရုစ္ဆာနာတာစေဝ။ တိရုစ္ဆာနာတို့သည်လည်းကောင်း
ဣတ္ထိ ပုရိသ ဒါရုကာဒယော။ မိန်းမကြီး- ယောက်ျားကြီး- သူငယ်အစ

ရှိကုန်သော၊ မနုဿဇာတိကာစ။ လူမျိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပါဏာ
 တိပါဏာနာမ၊ ပါဏမည်ကုန်၏၊ ကေမံသ ခလန္တိ၊ ကေမံသခလံဟူသည်
 ကား၊ ကေ၊ တခုသော၊ မံသရာသိ၊ အသားရတည်း၊ ဝုဇ္ဇန္တိ၊ ဝုဇ္ဇံဟူသော
 ဝုန်သည်။ တသေဝ၊ ထိုခလံ ဟူသောဝုန်၏သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝရစ်
 ပရိယာယံ- စကားလွယ်တည်း။ ဣဒ္ဓိမာတိ၊ ဣဒ္ဓိမာဟူသည်ကား။ အာနု
 ဘာဝသန္ဓေ၊ ဝိဇ္ဇာဓိရ်- ယောကျ်ားတို့၏-တန်ခိုးအာနုဘော်နှင့်- ပြည့်
 စုံသော သူတည်း။ စေတော ဝသိပ္ပက္ခေတိ၊ စေတော ဝသိပ္ပက္ခေဟူ
 သည်ကား၊ စိတ္တေ၊ စိတ်၌၊ ဝသိဘာဝပက္ခေ၊ လေ့လာသည်၏ အဖြစ်
 သို့ရောက်၏၊ ဘာသ္မံ ကရိဿာမိတိ၊ ဘာသ္မံ ကရိဿာမိဟူသည်ကား၊ ဆာရိ
 ကံ၊ ပြာကို၊ ကရိဿာမိ၊ ငါပြုအံ့၊ ကိဉ္ဇိသောဘတိ ကောဆဝါ နာဇ္ဇန္ဓာတိ
 ဣဒ္ဓိ၊ ကိဉ္ဇိသောဘတိ ကောဆဝါ နာဇ္ဇန္ဓ ဟူသော-ဤစကားကိုလည်း၊
 ဘဏန္တော၊ ပြောဆို လျှောက်ထားသော။ သော ဂဟပတိ၊ ထို ဥပါလိ
 သုတ္တံဟူသည်။ ကာယပယောဂေန၊ ကာယပယောဂဖြင့်၊ ပညာသမ္ဘိ၊ ငါး
 ကျပ်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ မနုဿ၊ လူတို့သည်၊ ဧတံနာဇ္ဇန္ဓံ၊ ဤနာဇ္ဇန္ဓမြို့ကို၊
 ကေ၊ တခုသော၊ မံသခလံ၊ အသားရကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နသက္ကောန္တိ၊
 မတတ်နိုင်ကုန်၊ ပန၊ မနောကံဖြင့်-တတ်နိုင်သည်ကို ဆိုဦးအံ့၊ ဣဒ္ဓိမာ၊
 တန်ခိုးအာနုဘော်နှင့်-ပြည့်စုံသော၊ ဧကော၊ တယောက်သော-ဝိဇ္ဇာဓိရ်
 ယောကျ်ားသည်၊ ဧကေန ဝ၊ တကြိမ်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ မနောပဒေါသေ၊
 န၊ အမျက်ထွက်သောစိတ်ဖြင့်၊ ဘာသ္မံ၊ ပြာကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သမက္ခော၊
 စွမ်းနိုင်၏၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ မဟာနိဂဏ္ဌဿ၊ နိဂဏ္ဌကြီး၏၊ ကံထာ၊
 စကားသည်၊ အနိယျာနိကာ၊ ဝရိုဗ္ဗမထွက်မြောက်စေတတ်၊ ဘဂဝတော
 ဝ၊ မြတ်စွာဘုရား၏သာလျှင်၊ ကထာ၊ စကားသည်၊ နိယျာနိကာ၊ ဝရိုဗ္ဗ
 ထွက်မြောက်စေတတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သလ္လက္ခေသိ၊ မှတ်ထင်အောက်နေ
 တတ်၏၊ အရညံ၊ အရညဘူတန္တိ၊ အရညံ၊ အရညဘူတံဟူသည်ကား၊ အဂါ
 မကံ၊ ရွာမရှိသော၊ အရညမေဝ၊ တောသည်သာလျှင်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊
 အရညံ၊ တောအတိသည်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣသိနံ၊ မနောပဒေါသေနာတိ၊ ဣသိ
 နံ၊ မနောပဒေါသေနဟူသည်ကား၊ ဣသိနံ၊ ရသေ့တို့၏၊ အတ္ထာယ၊ သာယာ
 နှစ်သက်ခြင်းအလို၊ ငှါ၊ ကတေန၊ နတ်တို့သည် ပြုအပ်သော၊ မနောပဒေါ
 သေန၊ အမျက်ထွက်သောစိတ်ဖြင့်၊ တံ၊ မနောပဒေါသံ၊ ထိုရသေ့တို့အား
 စိတ်ဖြင့်-အမျက် ထွက်သည်ကို၊ အသဟမာနာဟိ၊ သည်း မခံနိုင်ကုန်
 သော၊ ဒေဝတာဟိ၊ နတ်တို့သည်၊ တာနိရဋ္ဌာနိ၊ ထိုတိုင်းကြီးတို့ကို၊ ဝိနာ

၁၂၂ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

သိတာနိ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်၏။ လောကီယာပန၊ လောကီဖြစ်သော-လူတို့
မှာမူကား။ ဣသယောဓုရသေ့တို့သည်။ မနံ၊ စိတ်ကို။ ပဒေါသေတွာ၊ ဖျက်
စေ၍၊ ဝိနာသယိံသု၊ ဖျက်ဆီးကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မညန္တိ၊ ဖြတ်ထင်ကုန်၏။
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣမသ္မိံ လောကဝါဒေ၊ ဤလူတို့၏-အယူဝါဒ၌၊ ဌတွာ
ဝ၊ တည်၍သာလျှင်၊ ဣဒဝါဒါရောပနံ၊ ဤသို့သော အယူဝါဒကို-တင်ခြင်း
ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဣသိနံမနောပဒေါသေနအစရှိသောပါဌ၌၊ ဒဏ္ဍကိရညာဒီနံ၊
ဒဏ္ဍကိမင်းအစရှိသည်တို့၏-အယူဝါဒ၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့ သောနည်း
ဖြင့်၊ အရညဘူတာဘာဝေါ၊ တောအတိဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဇာနိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏။ သရဘင်္ဂဗောဓိသတ္တဿ၊ သရဘင်္ဂဘုရားလောင်း၏။ အဗ္ဗုပ္ပတ္တိ၊
အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ သရဘင်္ဂ
ဗောဓိသတ္တဿ၊ သရဘင်္ဂ ဘုရားလောင်းအား၊ ပရိဿာယ၊ ပရိသတ်
သည်။ အတိဝေပုလ္လတံ၊ အလွန်ပြန့်ပြောသည်၏ အဖြစ်သို့၊ ဂတာယ၊
ရောက်သည်ရှိသော်၊ မဟာသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏။ အန္တောဝါသိ၊
တပည့်ဖြစ်သော၊ ကိသဝန္တောနာမ၊ ကိသဝန္တ အမည်ရှိသော၊ တာပ
သော၊ ရသေ့သည်၊ ဝိဝေကာဝါသံ၊ ဆိတ်ငြိမ်စွာနေခြင်းကို၊ ပတ္တယမာနော၊
တောင့်တသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဂဏံ၊ အပေါင်းအဘော်ကို၊ ပဟာယ၊
ပယ်၍၊ ဂေါဓာဝရိတိရတော၊ ဂေါဓာဝရိဖြစ်ကမ်းမှ၊ နာတိဒူရေ၊ မဝေး
လွန်းသော၊ ကလိင်္ဂရဋ္ဌေ၊ ကလိင်္ဂတိုင်း၌၊ ဒဏ္ဍကိရညာ၊ ဒဏ္ဍကိမင်း၏။
ကုမ္ဘပုရံနာမ၊ ကုမ္ဘပူရ-အမည်ရှိသော၊ နဂရံ၊ မြို့ကို၊ ဥပနိဿာယ၊ အဖို့
ပြု၍၊ ရာဇုယျာနေ၊ မင်း၏ဥယျာဉ်၌၊ ဝိဝေကံ၊ ဆိတ်ငြိမ်စွာနေခြင်းကို၊ အနု
မြူဟာယမာနော၊ ပွားစေသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တဿ၊
ထိုကိသဝန္တ ရသေ့အား၊ သေနာပတိ၊ စစ်သူကြီးသည်၊ ဥပဋ္ဌာကော၊
အလုပ်အကျွေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါစ၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ ဧကော၊
တယောက်သော၊ ဂဏိကာ၊ ပြည်တန်ဆာမသည်၊ ရထံ၊ ရထားကို၊ အဘိ
ရဟိတွာ၊ တက်စီး၍၊ ပဉ္စမာတုဂါမသတပရိဝါရာ၊ ငါးချာသော-မာတု
ဂါမအခြံအရံရှိသည်ဖြစ်၍၊ နဂရံ၊ မြို့ကို၊ ဥပသေသာယာမာနော၊ တင့်တယ်
စေသည်ဖြစ်၍၊ ဝိစရတိ၊ သွားလာ၏။ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်၊
တမေဝ၊ ထိုပြည်တန်ဆာမကိုသာလျှင်၊ ဩလောကယ မာနော၊ ကြည့်ရှု
ကြသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍၊ ဝိစရတိ၊ သွားလာ၏။ နဂရ
ဝိဝိယော၊ မြို့ခရီးတို့သည်၊ နပ္ပဟောန္တိ၊ မဆန့်ကုန်၊ ရာဇာ၊ ဒဏ္ဍကိမင်း

သည်။ ဝါတပါနံ၊ လေသောကံတံခါးကို၊ ဝိဝရိတ္တာ၊ ဖွင့်၍၊ ဦးတော၊ ရပ်
 လျက်၊ တံ၊ ထိုပြည်တန်ဆာမကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဧသော၊ ဤမိန်းမကား၊
 ကာ၊ အဘယ်မိန်းမနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊
 တုဋ္ဌာကံ၊ အရှင်မင်းမြတ်တို့၏၊ နဂရသောဘိနိ၊ ပြည်တန်ဆာမပါတည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ သံတော်ဦးတင်၏၊ သော၊ ထိုဒဏ္ဍကိုမင်းသည်။
 ဥဿယယမာနော၊ ဂြုရသည်ဖြစ်၍၊ ဧတာယသောဘိနိယာ၊ ဤပြည်တန်
 ဆာမဖြင့်၊ ကိ၊ အဘယ်မှာ၊ နဂရံ၊ မြို့သည်၊ သေဝံ၊ သိသတိ၊ တင့်တယ်လတ္တံ့၊
 နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တာ၊ ဆို၍၊ တံ၊ ထိုပြည်တန်ဆာမကို၊ ဌာနန္တရံ၊ အရာ
 အထူးကို၊ အတ္တိန္ဒာပေသိ၊ ဖြတ်စေ၏၊ သာ၊ ထိုပြည်တန်ဆာမသည်။
 တတော၊ ထိုအရာကို-နှုတ်သိမ်းသောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ကိဗ္ဗိ၊ တစ်
 တယောက်သောသျှင်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ သန္တံ၊ ပေါင်းတော်၊ ဖြိကပ်ခြင်းကို၊
 ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ဌာနန္တရံ၊ အရာထူးကို၊ ပရိယေသမာနော၊ ရှာလတ်သည်ရှိ
 သော်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သောနေ့၌၊ ရာဇုယျာနံ၊ မင်း၏ဥယျာဉ်သို့၊ ပဝိ
 သိတ္တာ၊ ဝင်၍၊ စက်မနကောဋိယံ၊ စကြိုစွန်း၌၊ အာလမ္ဗနပလကံ၊ မြှောက်ကဲ
 ပျဉ်ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ပါသာဏပလကော၊ ကျောက်ဖြာအပြင်၌၊ နိသိန္နံ၊
 ထိုင်နေသော၊ တာပသံ၊ ထိုကိသဝတ္ထိ-ရှင်ရသေ့ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ မိန္ဒေသိ
 ကြံ၏၊ ကိ၊ မိန္ဒေသိ၊ အဘယ်သို့၊ ကြံသနည်းဟူမူကား၊ အယံတာပလော၊
 ဤရသေ့သည်။ ကိလိဋ္ဌောဝတ၊ သွားချေးတို့ဖြင့်ကပ်သော-သွားမြို့တို့ဖြင့်
 ဖြိုင်းသော-ဦးခေါင်းရှိသည်ဖြစ်၍-ညစ်နွမ်းသော ကိုယ်ရှိလေစွတကား၊
 အနုဗ္ဗိတမဏ္ဍိတော၊ မျက်ရေးကွင်းသော-မျက်စိတန်ဆာဆင်ခြင်းလည်းမ
 ရှိ၊ ပရုဋ္ဌာဟိ၊ ဖွားရရှားပေါက်ကုန်သော၊ ဒဋ္ဌိကာဟိ၊ ပါးမုန်းမွေး-ကြင်စွယ်
 တို့သည်၊ မုခံ၊ ခံတွင်းကို၊ ဝိဟိတံ၊ ဝိတ်ပင်ဖုံးလွှမ်းအပ်၏၊ မဿုနာ၊ မုတ်
 ဆိတ်သည်၊ ဥရံ၊ ရှင်ကို၊ ဝိဟိတံ၊ ဖုံးလွှမ်း-ဝိတ်ပင်အပ်၏၊ ဥဘော၊ နှစ်ဘက်
 သော၊ ကန္တာ၊ လက်ကတီးမှ၊ ပရုဋ္ဌာ၊ ဖွားရရှားထွက်သော-အမွှေးရှိကုန်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မိန္ဒေသိ၊ ကြံအောက်မေ့၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿာ၊
 ထိုပြည်တန်ဆာမအား၊ ဒေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
 ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧကေန၊ တခုသော၊ ကိစ္စေန၊ အရာကိုဆောင်ရွက်
 ခြင်းရှာည်းဟူသော-ကိစ္စကြောင့်၊ ဝိစရာမိ၊ တည့်လည် သွားလာ၏၊ မေ
 မယာ၊ ငါသည်၊ အယဉ္ဇကာဇ္ဇကဏ္ဍိ၊ ဤသူယုတ်ကိုလည်း၊ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်
 ၏၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ အာဟာရထ၊ ဆောင်ယူကဲ့ကြပါကုန်၊ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့
 ကို၊ ဓောဝိဿာမိ၊ ဆေးလျော်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တာ၊ ပြောဆို၍၊ ဥဒကဒန္တ

၁၂၄ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ကဋ္ဌံ၊ မျက်သစ်ရေ-ဒန်ပူကို၊ အာဟာရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍၊ ဒန္တကဋ္ဌံ၊
 ဒန်ပူကို၊ ခါဒိတွာ၊ စား၍၊ တာပသဿ၊ ရသေ့၏၊ သရိရေ၊ ကိုယ်၌၊ ပိဏ္ဍု
 ပိဏ္ဍု၊ အပိုင်ပိုင်သော၊ ခေဋ္ဌံ၊ တံထွေးပေါက်ကို၊ ပါတေတွာ၊ ကျစေ၍၊ ဒန္တ
 ကဋ္ဌံ၊ ဒန်ပူကို၊ ဓဇ္ဇာမတ္ထကေ၊ ဆံကျစ်၏-အထက်၌၊ ခိဝိတွာ၊ ပစ်ချ၍၊
 ရခံ၊ ခံတွင်းကို၊ ဝိက္ခာလေတွာ၊ လုပ်ကျင်း၍၊ ဥဒကံ၊ လုပ်ဆေးရေကို၊ တာပ
 သဿ၊ ရသေ့၏၊ မတ္ထကသ္မိံယေဝ၊ ဦးခေါင်း၏- အထက်၌ သာလျှင်၊
 သိဗ္ဗိတွာ၊ သွန်းလောင်း၍၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ယေဟိအက္ခိဟိ၊ အကြင်
 မျက်စိတို့ဖြင့်၊ ကာဠကဏ္ဍိ၊ သူယုတ်ကို၊ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်ရ၏၊ တာနိ၊ ထိုမျက်စိ
 တို့ကို၊ ခေတာနိ၊ ဆေးလျှော်အပ်ကုန်ပြီ၊ ကလိံ၊ အပြစ်ဒေါသကို၊ ပဝါ
 ဟိတော၊ မျှောအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ နိက္ခန္တာ၊ ထွက်ခဲ့၏၊ တံဒိ
 ဝသဉ္စ၊ ထိုနေ့၌လည်း၊ ရာဇာ၊ ဒဏ္ဍကီ-မင်းသည်၊ သတိံ၊ သတိကို၊ ပဋိ
 လာဘိတွာ၊ ရ၍၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ နဂရ သေစာသိနိ၊ ပြည်တန်ဆာမသည်၊
 ကုဟိံ၊ အဘယ့် အရပ်မှာ- နေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္နိ၊ မေး၏၊ ဒေဝ၊
 အရှင်မင်းကြီး၊ ဣမသ္မိံယေဝ နဂရေ၊ ဤကုမ္ဘာပုရရှိ၌သာလျှင်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ တင်လျှောက်ကြသည်ရှိသော်၊ ပကတိဌာနန္တ
 ရံ၊ ပြကတေ သော-အရာ-အထူးကို၊ တဿာ၊ ထိုပြည်တန်ဆာမအား၊
 ဒေထ၊ ပေးကြပါကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဌာနန္တရံ၊ အရာအထူးကို၊
 ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏၊ သာ၊ ထိုပြည်တန်ဆာမသည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးဖြစ်သော
 အတိတ်ဘဝ၌၊ သုကတကဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာ ပြုဘူးသော- ကုသိုလ်ကံကို၊
 နိဿယ၊ မှီ၍၊ လန္ဠံ၊ ရအပ်သော၊ ဌာနန္တရံ၊ အရာအထူးကို၊ တာပသဿ၊
 ထိုရသေ့၏၊ သရိရေ၊ ကိုယ်၌၊ ခေဋ္ဌပါတနေန၊ တံထွေးပေါက်ကို-ချခြင်း
 ကြောင့်၊ လန္ဠန္တိ၊ ရအပ်၏-ဟူ၍၊ သညံ၊ အမှတ်ကို၊ အကံသိ၊ ပြု၏။
 တတောစ၊ ထိုနောင်မှလည်း၊ ကတိပါဟဿ၊ နှစ်ရက်-သုံးရက်၏၊
 အစ္စယေန၊ လွန်သောအခါ၌၊ ရာဇာ၊ ဒဏ္ဍကီ-မင်းသည်၊ ဝုရောဟိတဿ၊
 ဝုရောဟိတ်ပုဏ္ဏား၏၊ ဌာနန္တရံ၊ အရာအထူးကို၊ ဂဏ္ဍိ၊ သိမ်းယူ၏၊ သော၊
 ထိုအရာမှ-ရှေ့လျှောသော- ဝုရောဟိတ် ပုဏ္ဏားသည်၊ နဂရ သောဘိ
 နိယာ၊ ပြည်တန်ဆာမ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊ ဘဂိနိ၊ နှမ၊
 ကိန္တိ၊ အဘယ့်အမှုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဌာနန္တရံ၊ အရာ-အထူးကို၊ ပဋိလာဘ
 တိ၊ ရပြန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္နိ၊ မေး၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ အညံ၊ တပါး
 သော၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်၊ ကိံ၊ အတ္ထိ၊ အဘယ့်မှာ-ရှိအံ့နည်း၊
 ရာဇုယျာနေ၊ မင်း၏-ဥယျာဉ်၌၊ အနုဗ္ဗိတကာဠကဏ္ဍိ၊ မျက်ရေးကွင်းခြင်း

မရှိသော-သူယုတ်ဖြစ်သော။ ဇောကာ၊ တယောကံသော။ ကုဋ္ဌဇဋ္ဌိလော၊
စဉ်းလဲသော-ရသေ့သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တဿ၊ ထိုစဉ်းလဲသော-ရသေ့
၏၊ သရိရေ၊ ကိုယ်၌၊ ခေဋ္ဌံ၊ တံထွေးပေါက်ကို၊ ဟိတေဟိ၊ ချချေပါလော။
ဇေ၊ ဤသို့ ချသည်ရှိသော်၊ ဌာနန္တရံ၊ အရာအထူးကို၊ လတိဿတိ၊ ရ
ပြန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ပြောဆိုလိုက်၏။ သော၊ ထိုပုရောဟိတ်
ပုဏ္ဏားသည်၊ ဘာဂိနိ၊ နှမ၊ ဇေသော၊ ကောင်းပါပြီ၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုပါချေအံ့၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတော၊ ဆို၍၊ တတ္ထ၊ ထိုမင်း၏-ဥယျာဉ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊
တာယ၊ ထိုပြည်တန်ဆာမသည်။ ကတိတသဒိသမေဝ၊ ဆိုအပ်သည်နှင့်
အတူသာလျှင်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော-တံထွေးချခြင်း- အစရှိသည်ကို၊
ကတွာ၊ ပြု၍၊ နိက္ခမိ၊ ဥယျာဉ်မှ-ထွက်ခဲ့၏။ ရာဇာပိ၊ ဒဏ္ဍကီ-မင်းသည်
လည်း၊ တံဒိဝသမေဝ၊ ထိုနေ့၌ပင်လျှင်၊ သတိံ၊ သတိကို၊ ပဋိလဘိတွာ၊
ရပြန်၍၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ ပြာဟ္မဇော၊ ပုရောဟိတ်-ပုဏ္ဏားသည်။ ကုဟိံ၊
အကာပိအရပ်၌-ရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဏ္ဏိ၊ မေး၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊
ဣမတ္ထိံ၊ ယေဝနဝရေ၊ ဤကုမ္ဘာ ပုရမြို့၌သာလျှင်၊ အတ္တိ၊ ရှိပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အဝေါရံ၊ ယျောက်ကြကုန်၏၊ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်၊ အနုပဓာရေတွာ၊ မစူး
စင်း-မဆင်ခြင်မှု၍၊ ကတံ၊ ပြုမိ၏။ အဿ၊ ထိုပုရောဟိတ်-ပုဏ္ဏားအား၊
တဒေဝဌာနန္တရံ၊ ထိုအရာထူးကိုပင်လျှင်၊ ဒေဝ၊ ပေးကြပါကုန်၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ဝတော၊ ဆို၍၊ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏၊ သောပိ၊ ထိုပုရောဟိတ်-ပုဏ္ဏားသည်
လည်း၊ ပုညဗလေန၊ ကောင်းမှု၏ -အစွမ်းကြောင့်၊ လတိတံ၊ ရအပ်သည်
ကို၊ တာပဿဿ၊ ရသေ့၏၊ သရိရေ၊ ကိုယ်၌၊ ခေဋ္ဌပါတေနန၊ တံထွေး
ပေါက်ကို-ချခြင်းကြောင့်၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
သည်၊ အမှတ်ကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ကတိပါဟဿ၊
နှစ်ရက်-သုံးရက်၏၊ အစ္စယေန၊ လွန်သောအခါ၌၊ ရညော၊ ဒဏ္ဍကီ-မင်း
၏၊ ပစ္စန္ဒော၊ တိုင်းစွန့်-ပြည်နားသည်၊ ကပ္ပိတော၊ အမျက်ထွက်၏၊ ရာဇာ၊
ဒဏ္ဍကီ-မင်းသည်၊ ပစ္စန္တံ၊ တိုင်းစွန့်-ပြည်နားကို၊ ဂူပသမိဿာမိ၊ ငြိမ်းစေ
အံ့၊ ဣတိ၊ မနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ စတုရုက္ခိယာ၊ အင်္ဂါလေးပါးရှိ
သော၊ သေနာယ၊ စစ်သည်ဖြင့်၊ နိက္ခမိ၊ ပြည်မှထွက်၏။ ပုရောဟိတော၊
ပုရောဟိတ်-ပုဏ္ဏားသည်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ရညော၊ ဒဏ္ဍကီ-မင်း၏၊ ပုရ
တော၊ ရှေ့မှ၊ ဌတွာ၊ ရပ်၍၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဇယတု၊ အောင်တော်မူ
စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတော၊ ဆို၍၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တုမှေ၊ သင်
မင်းမြတ်သည်၊ ဇယတ္ထံ၊ အောင်မြင်တော်မူခြင်းငှါ၊ ဂစ္ဆထံ၊ ထွက်

၁၂၆ မန္တိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ - ပဌမတွဲ။

တော်မူကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ အာမ၊ ဩဌာဟုတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့အောင် မြင်ခြင်းငှါ-ထွက်တော်မူခဲ့သည်ရှိသော်၊ ရာဇုယျာနေ၊ မင်း၏-ဥယျာဉ်၌။ အနဉ္စိတ ကာဠကဏ္ဍိ၊ မျက်ရေးကွင်းခြင်းမရှိသော-သူယုတ်ဖြစ်သော၊ ဧကော၊ “တူယောက်သော။ ကုဋ ဇမ္ဗီလော၊ စဉ်းလဲသော-ရသေ့သည်။ ဝသတိ၊ နေ၏။ တဿ၊ ထိုစဉ်းလဲသော-ရသေ့၏။ သရိရေ၊ ကိုယ်၌၊ ခေဋ္ဌံ၊ တံထွေးပေါက်ကို၊ ပါတေထံ၊ ချစ်-ထွက်တော်မူကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ သံတော်ဦးတင်၏။ ရာဇာ၊ ဒဏ္ဍကိ-မင်းသည်။ တဿ၊ ထိုပုရောဟိတ်-ပုဏ္ဏားမိုက်၏။ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ဂဟေတွာ၊ နာယူ၍၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဂဏိကာယစ၊ ပြည်တန်ဆာမသည်၎င်း၊ တေနစ၊ ထိုပုရောဟိတ်-ပုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ တထေဝ၊ ထိုပြည်တန်ဆာမ-ပုရောဟိတ် ပုဏ္ဏား-ဆိုစဉ်းသာလျှင်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော-တံထွေးပေါက်ကိုချခြင်း-ဒန်ပူဖတ်ကို-ပစ်ချခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဩရောဓေဝိ၊ မောင်းမတို့ကိုလည်း။ တေဿ ကုဋဇမ္ဗီလဿ၊ ဤရသေ့စဉ်းလဲ၏။ သရိရေ၊ ကိုယ်၌၊ ခေဋ္ဌံ၊ တံထွေးပေါက်ကို၊ ပါတေထံ၊ ချကြလေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဏာပေသိ၊ စေ၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဩရောဓာဝိ၊ မောင်းမမိသံတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဩရောဓပါလကာဝိ၊ မောင်းမမိသံ၏-အခြံအရံ-အထိန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ ရာဇာ၊ ဒဏ္ဍကိ-မင်းသည်။ ဥယျာနန္ဒါရေ၊ ဥယျာဉ်တံခါး၌၊ ရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို၊ ဌပါပေတွာ၊ ထားစေ၍၊ ရညော၊ မင်းနှင်းသမ္ဘိ၊ တက္ခ၊ နိက္ခမန္တေ၊ ဥယျာဉ်မှ-ထွက်ခဲ့ကြကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော-သူတို့သည်။ တာပဿဿ၊ ရသေ့၏။ သရိရေ၊ ကိုယ်၌၊ ခေဋ္ဌံ၊ တံထွေးပေါက်ကို၊ အပါတေတွာ၊ မချခဲ့ကြဘဲ၊ နိက္ခမိတံ၊ ဥယျာဉ်မှ-ထွက်ခြင်းငှါ၊ နလဘန္တိ၊ မရအပ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဏာပေသိ၊ စေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော၊ ဗလကာယောစ၊ ဗိုလ်အပေါင်းသည် လည်းကောင်း၊ သေနိယောစ၊ စစ်သည်အအပေါင်းသည်လည်းကောင်း၊ တေနနဝနိယာမေန၊ ထိုသို့သောအမှတ်ဖြင့်သာလျှင်၊ တာပဿဿ၊ ကိသဝန္တ၊ ရှင်ရသေ့၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ခေဋ္ဌေ၊ တံထွေးပေါက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒန္တကဋ္ဌာနိစ၊ ဒန်ပူကို လည်းကောင်း၊ မုခဝိက္ခာလိတဥဒကဉ္စ၊ လုပ်ကျင်းသော-ရေကို လည်းကောင်း၊ ပါပယိသု၊ ကျစေကုန်၏။ ခေဋ္ဌောစ၊ တံထွေး သည်လည်းကောင်း၊ ဒန္တကဋ္ဌာ

နိစဒန်ပူတို့သည် လည်းကောင်း၊ သကလသရီရံ၊ ကိုယ်အလုံးကို၊ အဝတ္ထ
ရိံသု၊ ဣမ်းမိုးကုန်၏၊ သေနာပတိ၊ အလုပ် အကျွေး ဖြစ်သော- စစ်သူ
ကြီးသည်၊ သဗ္ဗ ပစ္စာ၊ ခပ်သိမ်းသော- သူတို့၏ နောက်မှ၊ သုဏိတွာ၊
ကြား၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ သူန်းရှိသော၊ ပုညဓမ္မိကောင်းမှု တည်ဟူသော
မျိုးစေ့၏-ပိုက်ပျိုးရာ ဖြစ်သော၊ သဂ္ဂသောပါနံ၊ နတ်ရွာ၏-စောင်းတန်း
သဘွယ်ဖြစ်သော၊ မဃံ၊ ငါ၏၊ သတ္တဝရံ၊ ဆရာဖြစ်သော- ကိသဝန္တ-ရှင်
ရသေ့ကို၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ စာဋ္ဌဃိံ သု၊ ထိပါးကြကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥသုမဇာ
တဟဒယော၊ ပူပန်သော- စိတ်နှလုံး ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မုခေန၊ ခံတွင်းဖြင့်၊
အဿဿန္တော၊ ထွက်သက်ကို-ဖြစ်စေသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ၊ ရာ
ဇုယျာနံ၊ မင်း၏-ဥယျာဉ်သို့၊ အာဂတိံ၊ လာ၍၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအား
ဖြင့်၊ ဗျသနပတ္တံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့-ရောက်သော၊ ဣသိံ၊ ဆရာ-ရသေ့ကို၊
ဒိယွာ၊ မြင်၍၊ ကန္တံ၊ အောက်ပိုးကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊ သွေ့၍၊ န္ဒိယိ၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော
ဟတ္ထဟိ၊ လက်တို့ဖြင့်၊ ဒန္တကဋ္ဌာနိ၊ ဒန်ပူတို့ကို၊ အပဝိယူဟိတွာ၊ ပြင်ပ
သို့ယက်၍၊ ဥက္ခိပိတွာ၊ ချီမြှောက်၍၊ နိသိဒါပေတွာ၊ သင့်ရာအရပ်၌ ထိုင်
နေစေ၍၊ ဥဒကံ၊ ချိုးရေကို၊ အာဟာရာ ပေတွာ၊ ခပ်ယူစေ၍၊ နှာပေတွာ၊
ရေချိုးစေ၍၊ သဗ္ဗဩသ ဓေဟိစေဝ၊ အလုံးစုံသော-ဆေး တို့ဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ စတုဇာတိဂန္ဓဟိစ၊ နံ သု၊ မျိုးလေးပါးတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊
သရီရံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဥပ္ပဇေတွာ၊ သုတ်လိမ်း၍၊ သုရမ သာဓုကေန၊ သိမ်မွေ့
သော-အဝတ်ပုဆိုးဖြင့်၊ ပုဉ္ဇိတွာ၊ ပွတ်တိုက်၍၊ ဝုရတော၊ ရှေ့မှ၊ အန္ဓလိံ၊
လက်အုပ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိတော၊ ရပ်လျက်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မ
နုဿဟိ၊ လူတို့သည်၊ အယုတ္တံ၊ မသင့်သော-အမှုကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဧ
တေသံ၊ ထိုလူတို့အား၊ ကိံ၊ အကယ်သို့သော-အကျိုးအ-ဖြစ်သည်၊ ဘဝိဿ
တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ နည်း၊ ဣတိဇေဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ လျှောက်၏၊ သေနာပတိ၊ စစ်သူ
ကြီး၊ ဧဝံ၊ အတော၊ နတ်တို့သည်၊ တိဓာ၊ သုံးပါးအပြားအားဖြင့်၊ ဘိန္နာ၊ ကွဲပြား
ကုန်၏၊ ကိံ ဘိန္နာ၊ အဘယ်သို့-ကွဲပြားကုန်သနည်းဟူမူကား၊ ဧကစ္စာ၊ အ
ချို့ကုန်သော-နတ်တို့သည်၊ ရာဇာနမေဝ၊ မင်းကိုသာလျှင်၊ နာသေဿာမ
ပျက်ဆီးကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏၊ ဧကစ္စာ၊ အချို့ကုန်
သော-နတ်တို့သည်၊ ပရိဿာယ၊ မူးမတ်ပရိသတ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ရာဇာနံ
မင်းကို၊ နာသေဿာမ၊ ပျက်ဆီးကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်
၏၊ ဧကစ္စာ၊ အချို့ကုန်သောနတ်တို့သည်၊ ရညော၊ မင်း၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ
သော၊ ဝိဇိတံ၊ နိုင်ငံကို၊ နာသေဿာမ၊ ပျက်ဆီးကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘိန္နာ၊

၁၂၀ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

သုံးပါးကွဲကုန်၏။ ပန၊ အပြစ်ကို ပြောကြားသည်မှတစ်ပါး အပြစ်၏ ငြိမ်း
ကြောင်းကို ပြော ကြားသည်ကိုဆိုပြီးအုံး၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝတွား
ဆို၍၊ တာပသော၊ ကိသ ဝန္တိ ရှင်ရသောသည်။ အပ္ပမဟ္တာကံ၊ အနည်း
ငယ်မျှသော၊ ကောပံ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကို၊ အကတွား၊ မပြုလျှင်း မူ၍၊
လောကသံ၊ လူအပေါင်း၏၊ သန္တိဥပါယမေဝ၊ ဥပဓိ-အန္တရာယ်မှ-ငြိမ်း
ခြင်း၏အကြောင်းကိုသာလျှင်၊ အာစိက္ခန္ဓော၊ ကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ အ
ပရာဓောနာမ၊ အပြစ်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ပန၊ တထာပိ၊ ထို
သို့ဖြစ်သော်လည်း၊ အစ္စယံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒေသေတုံ၊ ပြောကြားခြင်းငှါ၊
ဇာနန္တဿ၊ သိသောသူအား၊ ပါကတိကမေဝ၊ ပြကတေ သည်သာ
လျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ သေနာပတိ၊ စစ်သူကြီး
သည်၊ နယံ၊ အန္တရာယ်ငြိမ်းရာသော-နည်းကိုသာလျှင်၊ လဘိတွား၊ ရ၍၊
ရညော၊ ဒဏ္ဍကိ မင်း၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂစ္စာ၊ သွား၍၊ ရာဇာနံ၊ မင်း
ကို၊ ဝန္တိတွား၊ ရှိခိုး၍၊ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ကိ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့လျှောက်
သနည်းဟူမူကား၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ နိရာပရာဓေ၊ အပြစ်မရှိကုန်သော
မဟိန္ဒကေ၊ တန်ခိုးကြီးကုန်သော၊ တာပသေ၊ ရသေ့တို့ကို၊ အပရစ္ဆန္တ
တိ၊ ပြစ်မှားကုန်သော၊ တုဋ္ဌေဟိ၊ အရှင်မင်းမြတ်တို့သည်၊ ဘာရိယံ၊ ဝန်
လေးစွာသော၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ဒေဝတွား၊ နတ်တို့သည်
တိဓာ၊ သုံးဖြာ၊ ဘိန္နာ၊ ကွဲကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိကိရ၊ ဆို
ကုန်သတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမ္ပံ၊ အသုံးစုံသော-ရသေ့ ပြောသော စကား
ကို၊ အာရောစေတွား၊ ကြားလျှောက်၍၊ ခမာပိတေ၊ ကန်တော့အပ်သည်
ရှိသော်၊ ပါကတိကံ၊ ပြကတေ ရှိသည်၊ ဟောတိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ မ
ဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းကြီးကို၊ မာနာသေထ၊ မဖျက်ဆီးပါကုန်
လင့်၊ တာပသံ၊ ရသေ့ကို၊ ခမာပေထ၊ ကန်တော့ပါးကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ အာဟ၊ သံတော်ဦးတင်၏။ ရာဇ၊ ဒဏ္ဍကိမင်းသည်၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊
ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို၊ အနိသွာ၊ မမြင်သောကြောင့်၊ တံ၊
ထိုရသေ့ကို၊ နခမာပေသာမိ၊ ငါမကန်တော့အုံး၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊
ဆို၏။ သေနာပတိ၊ စစ်သူကြီးသည်၊ ယာတတိယံ၊ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင်၊ ယာ
စိတွား၊ တောင်းပန်၍၊ အနိန္တန္တံ၊ အလိုမရှိသော-ဒဏ္ဍကိမင်းသည်၊ မဟာ
ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တာပသဿ၊ ရှင်ရသေ့၏၊ ဗလံ၊ အ
စွမ်းကို၊ ဇာနာမိ၊ သိပါ၏။ သော၊ ထိုရှင်ရသေ့ သည်၊ အဘူတ ဝါဒိ၊ မဟုတ်
မမှန်သော စကားကို-ပြောဆိုတတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ နာပိကုပိ

တော။ အမျက်လည်းမထွက်။ ပနတထာပိ။ ထိုသို့အမျက်မထွက်သော်
လည်း။ သတ္တာနုဒ္ဓယေန။ သတ္တဝါ-အများကို-သနားခြင်းကြောင့်။ ဧဝံ။
ဤသို့။ အာဟ။ မိန့်တော်မူ၏။ မဟာရာဇ။ မင်းမြတ်။ နံ။ ယိုရသေ့ကို။ ခမာ
ပေထ။ သည်းခံစေကုန်လော့။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟ။ သံတော်ဦးတင်၏။ နခမာ
ပေမိ။ ငါမကန်တော့။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟ။ ဆို၏။ တေနဟိ။ ထိုသို့မကန်တော့
လေပြီးကား။ သေနာပတိဌာနံ။ စစ်သူကြီး၏အရာကို။ အညဿ။ တပါး
သောသူအား။ ဒေဝ။ ပေးတော်မူပါလော့။ အဟံ။ အကျွန်ုပ်သည်။ တုဗ္ဗာ
ကံ။ သင်မင်းကြီးတို့၏။ အာဏာပဝတ္တိဌာနေ။ အာဏာ-နံ့ရာအရပ်၌။ နဝ
သိဿာမိ။ မနေတော့အံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟ။ သံတော်ဦးတင်လေ၏။
တွံ။ သင်သည်။ ယေနကာမံ။ အလိုရှိရာအရပ်သို့။ ဂစ္ဆ။ သွားလော့။ အဟံ။
ငါသည်။ အညံ့။ ဧပါးသော။ သေနာပတိံ။ စစ်သူကြီးကို။ ပဋိလဘိဿာ
မိ။ ရအံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟ။ ဆို၏။ တတော။ ထိုနောင်မှ။ သေနာပတိ။
စစ်သူကြီးသည်။ တာပသဿ။ ကိသဝတ္ထှရှင်ရသေ့၏။ သန္တိကံ။ အထံ
သို့။ အာဂတံ။ လာလတ်၍။ ဝန္တိတွာ။ ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ။ အရှင်ဘုရား။ ကထံ။
အဘယ်သို့လျှင်။ ပဋိပဇ္ဇာမိ။ ကျင့်ရပါအံ့နည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟ။ လျှောက်
ဆို၏။ သေနာပတိ။ စစ်သူကြီး။ ယေ။ အကြင်သူတို့သည်။ တေသင် စစ်
သူကြီး၏။ ဝစနံ။ စကားကို။ သုဏန္တိ။ နာယူကုန်၏။ သပရိက္ခာရေ။ ပစ္စည်း
ပရိက္ခရာနှင့်-တကွကုန်သော။ သခင်နံ။ ဥစ္စာနှင့်တကွကုန်သော။ သဒ္ဓိပ
ဒစတုပ္ပဒေ။ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသောသတ္တဝါ- အခြေလေးခြောင်းရှိသော
သတ္တဝါတို့နှင့်-တကွဖြစ်ကုန်သော။ သဇ္ဈေ။ အလုံးစုံကုန်သော။ တေ။ ယိုသူ
တို့ကို။ ဂဟေတွာ။ ယူဆောင်၍။ သတ္တမိဝသတ္တန္တရေ။ ရုနစ်ရက်-အတွင်း၌
ဗဟိရဇ္ဈသိမံ။ တိုင်းပြည်၏-အပိုင်း-အခြား၏-ပြင်ပသို့။ ဂစ္ဆ။ သွားလော့။
ဒေဝတာ။ နတ်တို့သည်။ အတိပိယ။ အလွန်လျှင်။ ကုပိတာ။ အမျက်ထွက်
ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ခံ။ မချွတ်။ ရဋ္ဌမ္ပိ။ တိုင်းပြည်ကိုလည်း။ အရဋ္ဌံ။ တိုင်းပြည်
မဟုတ်သည်ကို။ ကရိဿန္တိ။ ပြုကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟ။ ဆို၏။ ရဋ္ဌံ။
တိုင်းပြည်ကို။ ပိဋ္ဌံ။ နှိပ်စက်အပ်သည်ကို။ ကရိဿန္တိ။ ပြုကုန်လတ္တံ့။ သေနာ
ပတိ။ စစ်သူကြီးသည်။ တထားထိုဆရာရသေ့ ပြောဆိုတိုင်း။ အကာသိ။
ပြုကျင့်၏။ ရာဇာ။ ဧဏှကိမင်းသည်။ ဂတမတ္တောယေဝ။ သွားကာမျှဖြစ်၍
သာလျှင်။ အမိတ္တမထနံ။ ရန်သူကိုမျှက်သီးခြင်းကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ ဇနပဒံ။
ဇနဝုဒ်ကို။ ဝေပသမေတွာ။ ငြိမ်းစေပြီး၍။ အာဂမ္မ။ ပြန်နစ်နဲ့၍။ ဇယခန္ဓာဝါ
ရဋ္ဌာနေ။ အောင်မြေ-အောင်နန်းအရပ်၌။ နိသိဒိတွာ။ ထိုင်နေ၍။ နဂရံ။ မြို့ကို။

၁၃၀ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ။

ပဋိဇဉ္ဇါပေတွာ။ သုတ်သင်စေ၍။ အန္တောနဂရံ။ မြို့တွင်းသို့။ ပါဝိသိ။ဝင်
 လေ၏။ ဒေဝတာ။နတ်တို့သည်။ ပဌမံယေဝ။ ရှေးဦးစွာကသာလျှင်။ဥဒ
 ကဓုတ္တိ။မိသားစု-မိသားစုပါကံကိုပါတယိံသု။ကျစေကုန်၏။မဟာဇနော
 လူများအပေါင်းသည်။ ကုဗ္ဗဇုဇုလံ။ စဉ်းလဲသော-ရသေ့ကို။ အပရန္တကာ
 လတော။ပြစ်မှားသော-အခါမှ။ ပဌာယ။စ၍။ အမှာကံ။ငါတို့၏။ ရညော။
 ဓဏ္ဍကိမင်းကြီးအား။ ဂုဗ္ဗိယေဝ။ ပွားစီးသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ အမိတ္တေ။
 ရန်သူတို့ကိုနိမ္မထေသိ။ နှိပ်စက်-ဖျက်ဆီးနိုင်၏။ အာဂတ ဗိဝသေယေ
 ဝ။ရေံလာသော-နေ့၌ပင်လျှင်။ ဒေဝေါ။မိသားသည်။ ဂုဗ္ဗော။အရည်ထန်
 စွာရွာ၏။ဣတိ။ဤသို့။ အတ္တမနော။ နှစ်လိုဝမ်းသာသည်။ အဟောသိ။ဖြစ်
 ပြီးဒေဝတာ။နတ်တို့သည်။ပုန။တတန်။သုမနုပုဗ္ဗဓုတ္တိ။မြတ်လေးပန်း-မိသား
 ကိုပါတယိံသု။ကျစေကုန်၏။မဟာဇနော။ လူများအပေါင်းသည်။အတ္တ
 မနတရော။ အလွန်ဝမ်းမြော်သည်။ အဟောသိ။ဖြစ်ပြီးဒေဝတာ။နတ်တို့
 သည်။ ပုန။တတန်။ မာသကဓုတ္တိ။ ဝဲစေ့-မူးစေ့-မတ်စေ့-ငါးမူးစေ့-မိသား
 ကိုပါတယိံသု။ ကျစေကုန်၏။ တတော။ ထိုနောင်မှ။ ကဟာပဏဓုတ္တိ။
 အသပြာ-ဒင်္ဂါးမိသားကိုပါတယိံသု။ ကျစေကုန်၏။တတော။ ထိုနောင်
 မှ။ဂဟဏတ္ထံ။ ကောက်ယူခြင်းအကျိုး၌။ နိက္ခမေယျးထွက်ရာ၏။ဣတိ။
 ဤသို့။ မညမာနာ။ အောက်မေ့ကုန်သော-နတ်တို့သည်။ဟတ္ထုပဂ ပါနုပ
 ဝါဒိကတ ဘဏ္ဍဓုတ္တိ။ လက်၌ ဆင်အပ်သော တန်ဆာ-ခြေ၌ ဆင်အပ်
 သော-တန်ဆာ အစရှိသော-မိသားကို။ ပါတောသု။ကျစေကုန်၏။ မဟာဇ
 နော။လူများအပေါင်းသည်။ သတ္တဘူမိကပါသာဒေ။တံ့ရနစ်ဆင့်ရှိသော-
 ပြာသာဒ်၌။ ဌိတောဝိ။တည်သော်လည်း။ဩတရိတွာ။သက်ဆင်း၍။ အာ
 ဘရဏာနိ။ တန်ဆာတို့ကို။ပိဋန္တန္တော။ ဆင်ယင်ရသည်။ ဟုတွာ။ဖြစ်၍။
 အတ္တမနော။ နှစ်လိုဝမ်းသာသည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်ပြီ။ ကုဗ္ဗဇုဇုလကေ။
 ရသေ့စဉ်းလဲ၏- အထက်၌။ ခေဋ္ဌပါတနံ။ တံထွေး ပေါက်ကို- ချရခြင်း
 သည်။အရဟတိဝတ။ ထိုက်လေ့စွတကား။ တဿ။ထိုရသေ့စဉ်းလဲ၏။
 ဥပရိ။အထက်၌။ခေဋ္ဌပါတိက ကာလတော။တံထွေးပေါက်ကို-ချရသော-
 အခါမှ။ပဌာယ။စ၍။အမှာကံ။ငါတို့၏။ ရညော။မင်းကြီးအား။ ဂုဗ္ဗိ။ပွားစီး
 ခြင်းသည်။ဇာတာ။ဖြစ်၏။ အမိတ္တမထနံ။ရန်သူကိုဖျက်ဆီးခြင်းကို။ကတံ။
 ပြုအပ်၏။အာဂတ ဗိဝသေယေဝ။ စစ်ပြေရာအရပ်မှ-ပြန်ခဲ့သောနေ့၌ပင်
 လျှင်။ဒေဝေါ။ မိသားသည်။ဝသိ။အရည်ထန်စွာရွာ၏။ တတော။ထိုနောင်
 မှ။သုမနုပုဗ္ဗဓုတ္တိ။ မြတ်လေးပန်း-မိသားသည်။ ဝသိ။ရွာ၏။ တတော။ ထို

၁-ဂဟပတိဝဂ်-၆-ဥပါလိသုတ်။

၁၃၁

နောင်မှ၊မာသကဝုဠိ၊ဝဲစေ့-မူးစေ့-မတ်စေ့-ငါးမူးစေ့မိနင်းသည်။ ဝသိ၊ရွာ
၏၊တတော၊ထိုနောင်မှ၊ကဟာပဏဝုဠိ၊အသပြာဒင်္ဂါးမိနင်းသည်။ ဝသိ၊
ရွာ၏၊တတော၊ထိုနောင်မှ၊ ကတဘဏ္ဍဝုဠိ၊ တန်ဆာမိနင်းသည်။ ဝသိ၊
ရွာ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊စတသေသာ၊လေးပါးကုန်သော၊ဝုဠိယော၊မိနင်းတို့သည်
ဇာတာ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အတ္တမနုဝါဓံ၊နှစ်လိုဝင်းသာသနာ-စကား
ကို၊နိစ္ဆာရေတွာ၊မြွက်ဆိုကြ၍၊ရညော၊ဒဏ္ဍကိမင်း၏၊ကတပါပေ၊ပြုအပ်
သော-မကောင်းမှု၌၊သမနုညော၊နှစ်သက်ခြင်းရှိကြကုန်သည်။ ဇာတာ၊ဖြစ်
ကြကုန်၏၊တံသ္မိံသမယေ၊ထိုအခါ၌၊ဒေဝတာ၊နတ်တို့သည်။ ဧကတော
ဓာရ ဥဘတောဓာရာဒီနိ၊ တဘက်အသွားရှိသော-လက်နက်-နှစ်ဘက်
အသွားရှိသော-လက်နက်အစရှိကုန်သော၊ နာနပ္ပကာရာနိ၊အထူးထူး အ
ပြားပြားရှိကုန်သော၊အာဝဓာနိ၊လက်နက်တို့ကို၊မဟာဇနဿ၊လူများအ
ပေါင်း၏၊ဥပရိ၊အထက်၌၊ဖလကော၊ပျဉ်ပြွန်း၌၊ ဖံသံ၊အမဲသားကို၊ကောဇ္ဇ
ယမာနာဝိယ၊နှုတ်နှုတ်စဉ်းသကဲ့သို့၊ ပါတယိံသု၊ကျစေကုန်၏၊တဒနန္တရံ၊
ထိုလက်နက်မိနင်း ရှာသည်၏-အခြားမဲ့၌၊ ဝိတပ္ပိကော၊ အလျှံ ကင်းကုန်
သော၊ဝိတဇ္ဇမေ၊ကင်းသော-အခိုးရှိကုန်သော၊ကိံသုကပုပ္ဖဝဏ္ဏေ၊ပေါက်၊
ပွင့်အဆင်းနှင့် တူသော-အဆင်းရှိကုန်သော၊အင်္ဂါရေးမီးကျိုးခဲမိနင်း-တို့
ကို၎င်း၊တဒနန္တရံ၊ ထိုမီးကျိုးခဲမိနင်းကို-ရှာစေသည်၏-အခြားမဲ့၌၊ ကူ
ဇ္ဇာဂါရပ္ပ မှာဏော၊ အထွန် တပ်သော-အိမ်လုံး-အတိုင်း အရှည်ရှိကုန်
သော၊ ပါသာဏော၊ကျော်လုံးမိနင်း-တို့ကို၎င်း၊ တဒနန္တရံ၊ထိုကျော်လုံး
မိနင်းရှာသည်၏-အခြားမဲ့၌၊အန္တောမုဗ္ဗိယံ၊ လက်ဆုပ်၏-အတွင်း၌၊ အံ
သဏ္ဌဟနိကံ၊မတည်လောက်သော၊ သုရမ္ပဝါလိကံ၊သိမ်မွေ့စွာသော-သဲ
မိနင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝသယာပယမာနာ၊ ရွာစေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အသိ
တိဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ၊ အတောင်ရှစ်ဆယ်-မြင့်သော၊ ထလံ၊ ကုန်းကို၊အကံသု၊
ပြုကုန်၏၊ရညော၊ ဒဏ္ဍကိမင်း၏၊ဝိဇိတဗ္ဗာနေ၊နိုင်ငံ-အရပ်၌၊ကိသဝဏ္ဏ
တာပသော၊ကိသဝဏ္ဏရသေ့၎င်း၊ သေနာပတိ၊စစ်သူကြီးလည်းကောင်း၊
မာတု ပေါသကရာဓော၊ အမိကို လုပ်ကျွေးသော-ရာမည-ယောကျ်ား
လည်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊မနုဿဘူတာ၊လူဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊တယော
ဝ၊သုံးယောက်သော သူတို့သည်သာလျှင်၊အရောဂါ၊အန္တရာယ်-မရှိကြ
ကုန်သည်။အဟေသု၊ဖြစ်ကုန်ပြီးသောသနိ၊ကြွင်းကုန်သော၊တသ္မိံကမ္မေ၊
ထိုကိသဝဏ္ဏရသေ့ကို-ဖြစ်မှားသောအမှု၌၊ အသမဇီဘူတာနံ၊ မပြည့်စုံ
ကုန်သည်ဖြစ်၍-ဖြစ်ကုန်သော၊တိရုန္တဝနာနံ၊တိရုန္တဝန်ဖြစ်ကုန်သော-ကျွဲ

နွား-အစရှိသော-သတ္တဝါတို့အား၊ ပါနိယဋ္ဌာနေ၊ သေခံရေရှိမြဲသော-အရပ်
 ဌ၊ ပါနိယံ၊ သေခံရေသည်။ နာဟောသိ၊ ရှိသည်မဖြစ်၊ တိဏဋ္ဌာနေ၊ မြက်ရှိမြဲ
 သော-အရပ်ဌ၊ တိဏံ၊ မြက်သည်။ နာဟောသိ၊ ရှိသည်မဖြစ်၊ တေ၊ ထိုမြက်
 ရေကိုမရသော-ကျွဲ-နွားစသော-တိရစ္ဆာန်တို့သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်
 ဌ၊ ပါနိယံ၊ သေခံရေသည်။ ဘဝေယျ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်
 ဌ၊ တိဏံ၊ မြက်သည်။ ဘဝေယျ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိမနသိကတွားဤသို့
 နှလုံးသွင်း၍၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားကြကုန်သည်ရှိသော်၊ အပ္ပတ္တယေဝ၊ မြက်-ရေ
 ရှိရာအရပ်သို့-မရေခံမိသာလျှင်၊ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ရက်မြော်သော၊ ဒိဝသေ၊
 နေဌ၊ ဗဟိရစ္ဆသိမံ၊ တိုင်းပြည်၏-အပိုင်းအခြား၏-ဖြစ်ပသို့။ ပါပုဏိံ၊ သု၊
 ရေခံကြကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သရတင်္ဂဗေမိသတ္တော၊ ငါတို့တရား
 လောင်းဖြစ်သော-သရတင်္ဂရသေ့သည်။ ဒဏ္ဍကိ၊ ဒဏ္ဍကိမင်းသည်။
 ကိသဝန္တိ၊ ကိသဝန္တိရသေ့ကို၊ အဝကိုရိယ၊ တံထွေးဖတ်တို့ဖြင့်-ကြံဖြန့်
 ၍၊ ဥန္တိန္နမူလော၊ ပြတ်သောအမြစ်အရင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဇနော၊ မူး-မတ်
 ပရိသတ်နှင့်တကွ၊ သရဇဋ္ဌာ၊ တိုင်းပြည်နှင့်တကွ၊ ကုက္ကုဋ္ဌနာမေ၊ ကုက္ကုဋ္ဌ
 အမည်ရှိသော၊ နိရယမ္ပိ၊ ပြာပူနေဌ၊ ပစ္စတိ၊ ကျက်ရ၏၊ တဿ၊ ထိုဒဏ္ဍကိ
 မင်း၏၊ ကာယေ၊ ကိုယ်၌၊ ဗုလ္လိင်္ဂိ၊ အလျှံကင်းသော-မီးကျိုးတို့သည်၊
 နိပတန္တိ၊ ထိုမှဤမှကျကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 တာဝ၊ မဆွေစွာ၊ ဒဏ္ဍကိရညဿ၊ ဒဏ္ဍကိမင်း၏၊ အရညဘူတဘာဝေါ၊
 တောဖြစ်၍ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

ကုလိင်္ဂရဇဋ္ဌ၊ ကုလိင်္ဂတိုင်းဌ၊ နာဠိကိရရညော၊ နာဠိကိရမင်းသည်၊ ရန္တံ၊
 မင်းအဖြစ်ကို၊ ကာရယမာနေ၊ ပြုလတ်သည်ရှိသော်၊ ဟိမဝတာ၊ ဟိမ
 ဝန္တာတောင်ဌ၊ ပဉ္စသတတာပသာ၊ ငါးရာသော-ရသေ့တို့သည်၊ အနိတ္ထိ
 ဂန္ဓာ၊ မိန်းမတို့၏အနံ့ကို-အလိုမရှိကြကုန်သည်၊ အဇိန ဇဉာ၊ သစ်နက်
 ရေကိုဆောင်ခြင်း-ဆံကျစ်ထုံးခြင်းရှိကြကုန်သည်။ ဝါကစီရေရာ၊ လျှော်
 တေသင်္ကန်းကို-ဆောင်ကြကုန်သည်၊ ဝနမူလံ၊ ဗလဘက္ခာ၊ တောသစ်ဖြစ်
 တောသစ်သီးလျှင်-အစာရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ စိရံ၊ ကြာမြင့်
 စွာ၊ ဝီတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍၊ လောဏမ္ဗိလသေဝနတ္ထံ၊ ငန်သော အရသာ
 ချဉ်သော အရသာကို-မှီဝဲခြင်းငှါ၊ မနုဿပထံ၊ လူရွာခရီးသို့၊ ဩတဂ္ဂိတွာ၊
 သက်၍၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ကုလိင်္ဂရဇဋ္ဌ၊ ကုလိင်္ဂတိုင်းဌ၊ နာဠိကိရ
 ရညော၊ နာဠိကိရမင်း၏၊ နဝရံ၊ မြို့သို့၊ သမ္ပတ္တာကိရ၊ ရောက်ကုန်သတတ်၊
 တေ၊ ထိုငါးရာသော-ရသေ့တို့သည်၊ ဇဉာ ဇိနဝါကစီရာနိ၊ ဆံကျစ်-သစ်

နက်ရေ-လျော်တေသင်္ကန်းတို့ကို။ သဗ္ဗပတော။ ပြုပြင်စီရင်၍။ ပဗ္ဗဇိတာ
 နုရုပ်။ ရသေ့-ရဟန်းတို့အားလျော်စွာ။ ဥပသမသိရိ။ ငြိမ်သက်သောအသ
 ရေကို။ ဒဿယမာနာ။ ထင်စေကုန်လျက်။ နဂရံ။ မြို့တွင်းသို့။ ဘိက္ခယ။
 ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပဝိသိံသု။ ဝင်ကြကုန်၏။ မနုဿာ။ လူတို့သည်။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ။
 ဘုရားရှင်၏-ပွင့်တော်မူခြင်းသည်။ အနုပ္ပန္နေ။ မပွင့်မီ။ တာပယုပဗ္ဗဇိတံ။
 ရသေ့ဖြစ်သော-ရဟန်းတို့ကို။ ဒိသွာ။ တွေ့မြင်ကုန်၍။ ပသန္နာ။ ကြည်ညို
 ကုန်သည်ဖြစ်ကုန်၍။ နိသဇ္ဇဋ္ဌာနံ။ နေရာအရပ်ကို။ သံဝိဓာယ။ စီရင်၍။ ဟတ္ထ
 တော။ ရသေ့တို့၏လက်မှ။ ဘိက္ခဘာဇနံ။ ဆွမ်းခံသော-ခွက်ကို။ ဂဟေတွာ
 ယူ၍။ နိသိဒါပေတွာ။ ထိုင်နေစေ၍။ ဘိက္ခံဆွမ်းကို။ သမ္မာဒေတွာ။ ပြည့်စုံ
 စေ၍။ အဒံသု။ လှူကုန်၏။ တာပဿာ။ ငါးရာသော-ရသေ့တို့သည်။ ကတ
 ဘတ္တကိစ္စာ။ ပြုအပ်ပြီးသော-ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနု
 မောဒနံ။ အနုမောဒနာကို။ အကံယု။ ပြုကုန်၏။ မနုဿာ။ လူတို့သည်။ သုတွာ။
 တရားကိုကြားနာရကုန်၍။ ပသန္နမိတ္တာ။ ကြည်ညိုသော-မိတ်ရှိကုန်သည်
 ဖြစ်၍။ ဘဒ္ဒန္တာ။ အရှင်ကောင်းတို့။ ကုဟိံ။ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆန္တိ။
 ကြွတော်မူကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပုစ္ဆိံသု။ မေးလျှောက်ကုန်၏။ အာဝု
 သော။ ဒါယကာတို့။ ယထာဗာသုကဋ္ဌာနံ။ အကြင်အကြင်-ချမ်းသာသော
 အရပ်သို့။ ဂစ္ဆာမ။ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝုတ္တေသု။ ဆိုကုန်သည်ရှိသော်။
 ဘန္တေ။ အရှင်ဘုရားတို့။ အညတ္ထ။ တပါးသောအရပ်သို့။ ဂမနေန။ ကြွတော်
 မူသဖြင့်။ အလံ။ မသင့်။ ရာဇယျာဓေးမင်း၏ဥယျာဉ်၌။ ဝသထ။ နေတော်မူ
 ပါကုန်။ မယံ။ တပည့်တော်တို့သည်။ သုတ္တပါတရာသာနံနက်စာ-စားကုန်
 ပြီးသည် ရှိသော်။ အာဂတိံ။ မင်း၏ဥယျာဉ်တော်သို့ လာ၍။ ဓမ္မကထံ။
 တရားစကားကို။ သောဿာမ။ နာလာပါကုန်အံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ အဝေါရံ။
 လျှောက်ဆိုကုန်၏။ တာပဿာ။ ရသေ့တို့သည်။ အမိဝါသေတွာ။ သည်းခံ၍။
 ဥယျာနံ။ မင်း၏ ဥယျာဉ်သို့။ အဂမိံသု။ သွားကုန်ပြီ။ နာဂရာ။ ပြည်သူတို့
 သည်။ သုတ္တပါတရာသာနံနက်စာ-စားကုန်ပြီးသည်ရှိသော်။ သုဒ္ဓဝတ္ထနိ
 ဝတ္ထာ။ စင်ကြယ်သော-အဝတ်ကို-ဝတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မကထံ။ တရား
 စကားကို။ သောဿာမ။ နာကုန်အံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ သံစာသံဃိ။ အရုဇ၊ ဂဏ
 ဂဏ္ဍိဘူတာ။ အပေါင်းအပေါင်းဖြစ်ကုန်၍။ ဥယျာနာဘိမုခါ။ ဥယျာဉ်သို့ရှေး
 ရှု။ အဂမိံသု။ သွားကုန်ပြီ။ ရာဇာ။ နာဠိကိရမင်းသည်။ ဥပရိပါသာဒေ။ ပြာ
 သာဒ်၏အထက်၌။ ဌိတော။ တည်လျက်။ တထာ။ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။
 ဂစ္ဆမာနေ။ သွားကုန်သော။ တေ။ ထိုပြည်သားတို့ကို။ ဒိသွာ။ မြင်၍။ ဥပဋ္ဌာ

၁၃၄ မဏ္ဍိမပဏ္ဍိတသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ကံ။ အနိးဋ္ဌိစစားသော-မင်းချင်းယောကျာ်းကို၊ ဘဏေ၊ အချင်း။ ဇေတ
နာဂရာ၊ ဤပြည်သူတို့သည်။ သုဒ္ဓဝတ္ထာ၊ ဖြူစင်သောအဝတ်ကို-ဝတ်ကုန်
သည်။ သုဒ္ဓုတ္တရာသင်္က၊ ဖြူစင်သော-ကိုယ်ဝတ်-ဝတ္ထာယံခြင်းရှိကုန်သည်
ဟုတွင်၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဥယျာနာဘိရုခါ၊ ဥယျာဉ်သို့ရှေးရှု၊ ကိံ။ အဘယ်ကြောင့်
ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်သနည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤဥယျာဉ်၌၊ သမန္တံ၊ ပွဲလမ်း-သာသနာ
သည်လည်းကောင်း။ နာဠကံ၊ ကချေသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိကိံ၊
ရှိသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ နတ္ထိ၊ မရှိပါ။
ဇေတ၊ ဤပြည်သူအပေါင်းတို့သည်။ တာပသာနံ၊ ရသေ့တို့၏၊ သန္တိကော၊
အထံ၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သောတုကာမာ၊ နာခြင်းငှါအလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊
ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားပါကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ သံတော်ဦးတင်၏၊ ဘဏေ၊
အချင်း၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့သွားကုန်တပြီးကား၊ အဟမ္ဘိ၊ ငါပြည်ရှင်မင်း
သည်လည်း၊ ဂစ္ဆိ၊ သာသနာသွားအံ့၊ မယသ၊ ငါပြည်ရှင်မင်း၌၊ သန္တိ၊ တကွ၊
ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားစေကုန်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊
သော၊ ထိုမင်းချင်းယောကျာ်းသည်၊ ဂစ္ဆိ၊ သွား၍၊ ရာဇာပိ၊ ငါတို့အရှင်
ပြည်ရှင်မင်း သည်လည်း၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကာမော၊ ရသေ့တို့၏ အထံသို့-ထွက်စံ
တော်မူခြင်းငှါအလိုရှိ၏၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို၊ ပရိဝါရေတွာဝ၊ ခြံရံ၍သာ
လျှင်၊ ဂစ္ဆိ၊ ထ၊ သွားကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေသံ၊ ထိုပြည်သားတို့အား၊
အာရာစေသိ၊ ပြန်ကြား၏၊ နာဂရာ၊ ပြည်သူ တို့သည်၊ ဗုကတိယာပိ၊
သဘောအားဖြင့်လည်း၊ အတ္တမနာ၊ နှစ်လိုဝမ်းသာကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တံ၊
ထိုမင်းချင်းယောကျာ်းက-ပြန်ကြားသော စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားကုန်
၍၊ အဗ္ဘာကံ၊ ငါတို့၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အဿန္တေ၊ သဒ္ဓါမရှိ၊ အပ္ပသန္တေ၊
မကြည်ညို၊ ဒုဿိလော၊ သိလမရှိ၊ တာပသာ၊ ရသေ့တို့သည်၊ ဓမ္မိကာ၊
တရားစောင့်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရသေ့တို့ကို၊ အာဂဗ္ဗ၊ စွဲ၍၊ ရာဇာပိ၊ ပြည်ရှင်
မင်းသည်လည်း၊ ဓမ္မိကော၊ တရားကိုစောင့်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပေ
တေလတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တမနတရာ၊ အထူးအားဖြင့်-ဝမ်းမြောက်
ကုန်သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ရာဇာ၊ နာဠကိရမင်းသည်၊ နိက္ခမိတွာ၊
မြို့မှ-ထွက်၍၊ တေဟိ၊ ထိုပြည်သူတို့သည်၊ ပရိဝါရိတော၊ ခြံရံအပ်သည်
ဖြစ်၍၊ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့၊ ဂစ္ဆိ၊ သွား၍၊ တာပသေဟိ၊ ရသေ့တို့၌၊ သန္တိ
တကွ၊ ပဋိသန္ဓာရံ၊ အစေ့အစပ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်လျော်
ပတ်သော-အရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေ၏၊ တာပသာ၊ ရသေ့တို့သည်၊ ရာဇာနံ၊
မင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍၊ ပရိကထာပာ၊ စကားပြောဟောခြင်း၌၊ ကုသ

လဿ။ တတ်သိလိမ္မာသော။ ဧကဿ။ တယေသံသော။ တာပသဿ။
ရသေ့အား။ ရညော။ မင်းကြီးအား။ ဓမ္မံ။ တရားကို။ ဣထေဟိ။ ဟောသော။
ဣတိ။ ဤသို့။ သညံ။ အမှတ်ကို။ အဒံသု။ ပေးကုန်၏။ သောတာပသော။ ထိုတ
ရားဟောခြင်း၌ လိမ္မာသောရသေ့တယေသံသည်။ ပရိသံ။ ပရိသုတ်သို့။ ဩ
လောကေတွာ။ ဩညံ၍။ ပဉ္စသု။ ငါးပါးကုန်သော။ ဝေရေသု။ ပါဏာတိပါတ
အစရှိသော ကံတို့၌။ အာဒိနဝဉ္စ။ အပြစ်ကို၎င်း။ ပဉ္စသု။ ငါးပါးကုန်သော။
သီလေသု။ သီလတို့၌။ အနိသံသဉ္စ။ အကျိုးကို ၎င်း။ ကထေန္တော။ ပြော
ဟောသည်ရှိသော်။ ပါဏော။ သတ္တဝါကို။ နဟန္တဗ္ဗော။ မသတ်အပ်။ အဒိန္နံ။
အရှင်မပေးသောသို့၏ဥစ္စာကို။ နာဒါတဗ္ဗံ။ မခိုးယူအပ်။ ကာမေသု။ ကာမ
ဂုဏ်တို့၌။ မိစ္ဆာစာရော။ ယုတ်သောအကျင့်ကို။ နစရိတဗ္ဗော။ မကျင့်အပ်
မုသာ။ ချွတ်ယွင်းသော-စကားကို။ နာဘဝံသိတဗ္ဗော။ မပြောဆိုအပ်။ မန္တံ။
သေကို။ နပါတဗ္ဗံ။ မသေကံအပ်။ ပါဏာသု။ ပါတောနာမ။ သူ၏အသက်
ကိုသတ်ခြင်း မည်သည်ကား။ နိရယသံဝတ္တနိကော။ ငရဲ၌ဖြစ်စေတတ်
သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တိရုစ္ဆာနယောနိသံဝတ္တနိကော။ တိရုစ္ဆာနံသံ၌
ဖြစ်စေတတ်သည်။ ပေတ္တိဝိသယသံဝတ္တနိကော။ ပြိတ္တာသံ၌ဖြစ်စေတတ်
သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တထာ။ ထိုအတူ။ အဒိန္နာဒါနာဒိနိ။ အဒိန္နာဒါနံအစ
ရှိသည်တို့သည်။ နိရယသံ ဝတ္တနိကာနိ။ ငရဲ၌ ဖြစ်စေ တတ်ကုန်သည်။
ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ တိရုစ္ဆာနယောနိသံဝတ္တနိကာနိ။ တိရုစ္ဆာနံသံ၌ဖြစ်
စေတတ်ကုန်သည်။ ပေတ္တိဝိသယသံဝတ္တနိကာနိ။ ပြိတ္တာသံ၌ ဖြစ်စေတတ်
ကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ပါဏာတိပါတော။ ပါဏာတိပါတကံ
သည်။ နိရယော။ ငရဲ၌။ ပစ္စိတွာ။ ကျက်ပြီး၍။ မနုဿလောကံ။ လူ့ရွာသို့။ အာ
ဂတဿ။ လာသောသူအား။ ဝိပါကာဝသေသေန။ အကျိုးကြွင်း၏အစွမ်း
အားဖြင့်။ အပ္ပာယုကသံဝတ္တနိကော။ အသက်တိုခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သည်။
ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ အဒိန္နာဒါနံ။ သူ၏ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းသည်။ နိရယော။ ငရဲ၌။
ပစ္စိတွာ။ ကျက်ပြီး၍။ မနုဿလောကံ။ လူ့ရွာသို့။ အာဂတဿ။ လာသောသူ
အား။ ဝိပါကာဝသေသေန။ အကျိုးကြွင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်။ အပ္ပဘောဂသံ
ဝတ္တနိကံ။ စည်းမိပ်ဥစ္စာနည်းပါးခြင်းကို-ဖြစ်စေတတ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်
၏။ မိစ္ဆာစာရော။ ကာမေသု။ မိစ္ဆာစာရသည်။ နိရယော။ ငရဲ၌။ ပစ္စိတွာ။ ကျက်
ပြီး၍။ မနုဿလောကံ။ လူ့ရွာသို့။ အာဂတဿ။ လာသောသူအား။ ဝိပါ
ကာဝသေသေန။ အကျိုးကြွင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဗဟုသပတ္တသံဝတ္တနိ
ကော။ များစွာသောဘေးရန်ကို-ဖြစ်စေတတ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ မုသာ

၁၃၆ မဏ္ဍိမပဏ္ဍိတသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဝါဒေါ။ရသဝါဒသည်။ နိရယေ။ ငရဲ၌။ ပစ္စိတွာ။ ကျက်ပြီး၍။ မနုဿလောကံ။ လူ့ရွာသို့။ အာဂတဿ။ လာသောသူအား။ ဝိပါကာဝသေသေန။ အကျိုးကြွင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်။ အဘူတဗ္ဗာက္ခာနသံဝတ္တနိကော။ မဟုတ်မမှန်သောအားဖြင့်-အစွပ်-အစွဲကိုခံရခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ မဇ္ဇုဟိနံ။ သေသောက်ခြင်းသည်။ နိရယေ။ ငရဲ၌။ ပစ္စိတွာ။ ကျက်ပြီး၍။ မနုဿလောကံ။ လူ့ရွာသို့။ အာဂတဿ။ လာသောသူအား။ ဝိပါကာဝသေသေန။ အကျိုးကြွင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဥမ္မတ္တကဘာဝသံဝတ္တနိကံ။ ရူးသွပ်သည်၏-အဖြစ်ကို-ဖြစ်စေတတ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပဉ္စသု။ ငါးပါးကုန်သော။ ဝေရေသု။ ပါဏာတိပါဏစသော ကံတို့၌။ ဣမံအာဒိနဝံ။ ဤသို့သောအဖြစ်ကို။ ကထေသိ။ ပြောဟောပြီ။ ရာဇာနာဠိကိရမင်းသည်။ ပကတိယာဝိ။ သဘောအားဖြင့်လည်း။ အဿဒ္ဓေါ။ သဒ္ဓါတရားလည်းမရှိ။ အပ္ပသဒ္ဓေါ။ ကြည်ညိုခြင်းလည်းမရှိ။ ဒုလသီလော။ သီလလည်းမရှိ။ ဒုသသီလသစ။ သီလမရှိသောသူအားလည်း။ သီလကထာနာမ။ သီလကထာမည်သည်ကား။ ဒုက္ကထာမကောင်းသော စကားတည်း။ ကဏ္ဍောနာဒ္ဓိ။ သူလပဝေသနံဝိယ။ ပြောင့်တံကျင်သည်-စူးဝင်ဘိသကဲ့သို့ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ သော။ ထိုနာဠိကိရမင်းသည်။ မိန္ဒေသိ။ ကြံအောက်မေ့၏။ ကိမိန္ဒေသိ။ အတတ်သို့ကြံအောက်မေ့သနည်းဟူမူကား။ အဟံ။ ငါသည်။ ဧတေ။ ဤရသေ့တို့ကို။ ပဂ္ဂဏှိယာဝိ။ ခြီးမြှောက်အံ့။ ဣတိမနသိကတွာ။ ဤသို့လုံးသွင်း၍။ အာဂတော။ လာခဲ့၏။ ပန။ စင်စစ်သော်ကား။ ဣမေ။ ဤရသေ့တို့သည်။ မယှံ။ ငါ၏။ အာဂတကာလတော။ ရောက်လာသောအခါမှ။ ပဉ္စာယ။ စ၍။ မံယေဝ။ ငါ့ကိုသာလျှင်။ စာဇ္ဇေန္တော။ ထိပါး စောင်းမြောင်း သည်။ ဝိဇ္ဈန္တော။ ထိုးကျင့်သည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ ပရိသမဇ္ဈေ။ ပရိသတ်အလပံ၌။ ကယေန္တိ။ ပြောဆိုကုန်၏။ နေသံ။ ထိုရသေ့တို့အား။ ကတ္တဗ္ဗံ။ ပြုအပ်သော-အပြစ်ပေးခြင်းကို။ ကရိသာမိ။ ငါပြုအံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ မိန္ဒေသိ။ ကြံအောက်မေ့၏။ သော။ ထိုနာဠိကိရမင်းသည်။ ဓမ္မကထာ ပရိယောသာနေ။ တရားကောင်း၏ အဆုံး၌။ အာစရိယာ။ ဆရာရသေ့တို့။ သွေ။ နက်ဖြန်။ မယှံ။ တပည့်တော်၏။ ဂေဟေ။ နန်းတော်၌။ သိက္ခံ။ ဆွမ်းကို။ ဂဗ္ဘထာ။ ခံလာတော်မူပါကုန်။ ဣတိ။ ဤသို့။ နိမဇ္ဈေတွာ။ ပင့်ဘိတ်၍။ အဂမာသိ။ သွားလေ၏။ သော။ ထိုနာဠိကိရမင်းသည်။ ဒုတိယဒိဝသေ။ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ မဟန္တေမဟန္တေ။ ကြီးကုန်ကြီးကုန်သော။ ကောဠုမ္ပေ။ ဖျဉ်းအိုးတို့ကို။ အာဟာရာပေတွာ။ ဆောင်

စေ၍၊ ဂူထဿ၊ မစင်ဖြင့်၊ ပူရာပေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ကဒလိပတ္တေဟိ၊ ဌက်
ပျောရှက်တို့ဖြင့်၊ နေသံ၊ ထိုဖျဉ်းအိုးကြီးတို့၏၊ မုခါနိ၊ မျက်နှာဝတို့ကို၊ ဗန္ဓာ
ပေတွာ၊ ခွဲစည်းစေ၍၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌၊ ဌပါပေသိ၊ တည်
ထားစေ၏၊ ပုန၊ တတန်၊ ဗဟံလ၊ မရူက၊ တေလ၊ နာဂဗလဝိန္နိလ္လဒုဒိနံ၊ ပြစ်ချွဲ
သောသစ်မည်စည်ဆီ-ကို ချွဲသောကံ၊ ဂေါဆိ အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ကုဇေ
အိုးတို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ နိဿေဏိမုတ္တကေ၊ စောင်းတန်း- လှေ
ခါး၏အထက်၌၊ ဌပါပေသိ၊ တည်ထားစေ၏၊ တတ္ထဝစ၊ ထိုစောင်းတန်း
လှေခါး၏ အထက်၌ သာလျှင်၊ ဗဒ္ဓကန္တေ၊ အောက်ပိုးကျိုက်ကုန်သော၊
မဟာမဇ္ဈေ၊ လက်ပန်းသည်ကြီးတို့ကို၊ ဟတ္ထေဟိ၊ လက်တို့ဖြင့်၊ မုဂ္ဂရေ၊
ဆောက်ပုတ်တို့ကို၊ ဂါဟာပေတွာ၊ ကိုင်စွဲစေ၍၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အာဟ၊
ပြောဆို၏၊ ကိံအာဟ၊ အဘယ်သို့ ပြောဆိုသနည်း ဟူမူကား၊ ကုဇတာ
ပဿ၊ စဉ်းလဲသော-ရသေ့တို့သည်၊ အဘိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဓံ၊ ငါ့ကို၊
ဝိဟေဌဟိ သုညဉ်းဆဲကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုရသေ့စဉ်းလဲတို့အား၊ ပါသာ
ဒတော၊ ပြာသာဒ်မှ၊ ဩတရကကာလေ၊ သက်ဆင်းသောအခါ၌၊ ကုဇေ
ဟိ၊ အိုးတို့မှ၊ ဝိန္နိလ္လံ၊ ကျိချွဲသောဆီကို၊ သောပါနမတ္ထကေ၊ စောင်းတန်း
လှေခါး၏အထက်၌၊ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍၊ သီသေ၊ ရသေ့တို့၏-ဦးခေါင်း၌၊
မုဂ္ဂရေဟိ၊ ဆောက်ပုတ်တို့ဖြင့်၊ ပေါလေတွာ၊ ပုတ်ခတ်၍၊ ဂလေ၊ လည်၌၊ ဂဟ
တွာ၊ ကိုင်၍၊ သောပါနေ၊ စောင်းတန်းလှေခါး၌၊ ဝိပထ၊ ပစ်လိုက်ကုန်လေသူ
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ သောပါနပါဒမူလေ၊ စောင်းတန်း
ခြေရင်း၌၊ စဇ္ဈေ၊ ကြမ်းကုန်သော၊ ကုက္ကုရေ၊ ခွေးတို့ကို၊ ဗန္ဓာပေသိ၊ ခွဲ
ချည်၍ထားစေ၏၊ တာပသာဝိ၊ ရသေ့တို့သည်လည်း၊ သွေ့နက်ဖြန်၊ ရာဇဂ
ဟေ၊ မင်း၏နန်းတော်၌၊ ဘုဒ္ဓိဿာမ၊ ဆွမ်းစားကုန်အုံ၊ ဣတိမနသိကတွာ
ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ အညမညံ၊ အညောမညဿ၊ တယောသံသည်တယောသံအား
ဩဝဒိ သု၊ ဆုံးမကုန်၏၊ ကိံဩဝဒိ သု၊ အဘယ်သို့ဆုံးမကုန်သနည်းဟူ
မူကား၊ မာရိယာ၊ အချင်းတို့၊ ရာဇဂေဟံနာမ၊ မင်း၏နန်းတော်မည်သည်
ကား၊ သာသကံ၊ ရှုရှာတွယ်ရှိ၏၊ သပ္ပဒိုဘယံ၊ တေးဘျင်းနှင့်တကွဖြစ်၏၊
ပဗ္ဗဇိတေဟိနာမ၊ ရသေ့ရဟန်းတို့မည်သည်ကား၊ မာဒ္ဒါရာရမ္မဏေ၊ ဒွါရ
ခြေခံပါးတို့၏ အာရုံတို့၌၊ သညတေဟိ၊ စောင့်ရှောက်လုံခြုံခြင်းတို့သည်၊
ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဒိဇ္ဈေဒိဇ္ဈေ၊ မြင်တိုင်းမြင်တိုင်းသော၊ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံ
၌၊ နိမိတ္တံ၊ အမှတ်ကို၊ နဂဟေတဗ္ဗံ၊ တဏှာဖြင့်-မစွဲလမ်းအပ်၊ စက္ခုဒ္ဓါရေ၊
စက္ခုဒ္ဓါရ၌၊ သံဝရော၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းကို၊ ပစ္စုပဋ္ဌာပေတဗ္ဗော၊ ရှေးရှု

၁၃၈ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဖြစ်စေအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဩဝဇိံသု၊ ဆုံးမကုန်၏။ ဝုနဒိဝသေ၊ တာဝန်
 ရိုးသောက်သောနေ့၌။ တိက္ခာတာရဝေလံ၊ ဆွမ်းခံသွားအံ့သော-အခါကို။
 သလ္လက္ခေတ္တာ၊ မှတ်၍။ ဝါကဗိရံ၊ ဈေျာ်တေသကံန်းကို။ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်
 ၍၊ အဓိနဓမ္မံ၊ သစ်နက်ရေကို။ ဧကံသဂတံ၊ လက်ဝဲတဘက်-ပရံးထက်၌
 တင်သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဇေဋ္ဌာကလသပံ၊ ဆံကျစ်စည်းကို။ သဏ္ဌာပေတွာ
 ကောင်းစွာပြုပြင်စီရင်၍။ တိက္ခာတာဇနံ၊ ဆွမ်းခံသော-ခွက်ကို။ ဂဟေတွာ၊
 ကိုင်စွဲ၍။ ပဒိုပါဒိုယာ၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ရာဇနိဝေသနံ၊ မင်း၏နန်းတော်သို့။
 အဘိရဋ္ဌာ၊ တက်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ နာဠိကိရမင်းသည်။ အာရဋ္ဌတာဝံ၊ ရသေ့
 တို့၏နန်းထက်သို့-တက်ကြသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ ဂူယကောဋ္ဌ၊
 မွရခတော၊ ဘင်ဖြင့်ပြည့်သော- ပျဉ်းအိုးမှ။ ကဒလိပတ္တံ၊ ခွဲစည်းသော
 ဌက်ပျောရွက်ကို။ နိဟရာပေထိ၊ ထုတ်စေ၏။ ဒုဂ္ဂန္ဓော၊ မကောင်းသောအနံ
 သည်။ တာပသာနံ၊ ရသေ့တို့၏။ နာသဇိဉ္စံ၊ နှာခေါင်းဆုကို။ ပဟရိတွာ၊
 ထိခတ်ခြင်းကြောင့်။ မတ္တယုဂံ၊ ပါတနာကာရပတ္တော၊ ဥဏ္ဍောက်၏-ပြိုကျ
 သောအခြင်းအရာသို့ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာတာပသော၊
 ရသေ့ကြီးသည်။ ရာဇာနံ၊ နာဠိကိရမင်းကို။ ဩလောကေသိ၊ ကြည့်၏။
 ရာဇာ၊ နာဠိကိရမင်းသည်။ ဘောဇန္တော၊ အရှင်ရသေ့တို့။ ဧတ္ထ၊ ဤပျဉ်းအိုး၌
 ထည့်၍လှူအပ်သော-ဟင်းရ၌။ ယာဝဒတ္တံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ဘုရားရှင်စေ။
 စားလိုလျှင်လည်း- စားစေ ကုန်သတည်း။ ဟရန္တ၊ စ၊ ဆောင်လို လျှင်
 လည်း- ဆောင်စေကုန်သတည်း။ တုမ္ဘကံ၊ အရှင်ရသေ့တို့အား။ ဧတံ၊
 ဤပျဉ်းအိုး၌ထည့်အပ်သော-တင်ပုပ်သည်။ အနုန္တ၊ မိကံ၊ လျှောက်ပတ်၏။
 တိယျော၊ ယမန်နေ့က။ အဟံ၊ ငါသည်။ တုမ္ဘေ၊ သင်ရသေ့တို့ကို။ ပဂ္ဂဟိ
 သာမိ၊ မြီးမြှောက်အံ့။ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ အာဂတော၊
 ဥယျာဉ်သို့ထွက်လာ၏။ ပန၊ ထိုသို့ထွက်လာပါလျက်။ တုမ္ဘေ၊ သင်ရသေ့
 တို့သည်။ မံယေဝ၊ ငါ့ကိုသာလျှင်။ ဃာဇေန္တော၊ စောင်းမြောင်းထိပါးလျက်။
 ဝိဇ္ဈန္တော၊ နှုတ်ထွန်ထိုးလျက်။ ပရိသမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ်၏အလယ်၌။ ကထ
 ယိတ္ထ၊ ပြောဆိုကြကုန်၏။ တုမ္ဘကံ၊ သင်ရသေ့တို့အား။ ဣဒံ၊ ဤပျဉ်းအိုး၌
 ထည့်အပ်သော-တင်ရသည်။ အနုန္တ၊ မိကံ၊ လျှောက်ပတ်၏။ ဘုဉ္ဇထ၊ စား
 ကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ မဟာတာပသသာ၊ ရသေ့ကြီး
 အား၊ ဥဇ္ဈုဇိနံ၊ ယောက်ျားဖြင့်၊ ဂူထံ၊ တင်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ခပ်ယူ၍။ ဥပနာ
 မေသိ၊ ကပ်စေ၏။ မဟာတာပသော၊ ရသေ့ကြီးသည်။ မိမိတိ၊ ထွီထွီဟူ၍။
 ဝဒန္တော၊ မြွက်ဆိုမြည်တမ်းလျက်။ ပဒိုနိဝတ္တိ၊ ပြန်နစ်လေ၏။ ဧတ္တကေနေဝ၊

ဤမျှသာလျှင်ဖြစ်သော- လှူဘွယ်ဝတ္ထုဖြင့်သာလျှင်။ ကုဋေ၊ သင်ရသေ့၊
တို့သည်၊ ဂစ္ဆိဿထံ၊ ပြန်သွားကုန်လတ္တံ့၊ လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတု၊ ဆို၍၊
သောပါနေ၊ စောင်းတန်းငွေခါး၌၊ ဌပိတေဟိ၊ စာည်ထားအပ်ကုန်သော၊
ကုဋေဟိ၊ အစိုးတို့မှ၊ ပိစ္ဆိလ္လံ၊ ပြစ်ချွေးသာ- သစ်မည်စည်ဆီအစရှိသည်ကို၊ ပိ
ဿန္တာပေတွာ၊ သွန်းလောင်းစေ၍၊ မလ္လာနံ၊ လက်ပန်းသည်ကြီးတို့အား၊ သ
ညံ၊ ဂုတ်ခတ်-တွန်းထိုးရာသော- အမှတ်သညာကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ မလ္လာ၊
လက်ပန်းသည်တို့သည်၊ မုဂ္ဂဇေယျံ၊ ဆောက်ဂုတ်တို့ဖြင့်၊ ဝိသိသာနိ၊ ရသေ့
တို့၏ဦးခေါင်းတို့ကို၊ ပါတေတွာ၊ ဂုတ်ခတ်၍၊ ဂိဝါယ၊ ရသေ့တို့၏လည်၌၊
ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ သောပါနေ၊ စောင်းတန်းငွေခါး၌၊ ဝိပိသု၊ ပစ်ချလိုက်
ကုန်၏၊ ဧကောပိ၊ တဦးသော-ရသေ့မျှလည်း၊ သောပါနေ၊ စောင်းတန်း
ငွေခါး၌၊ ပတိဋ္ဌိတုံ၊ ရပ်တည်ခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်၊ ပဝတ္တမာနာ၊
လိမ့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သေလပါနု၊ ပါဒမုလ္လံယေဝ၊ စောင်းတန်းငွေခါးခြေ
ရင်းသို့သာလျှင်၊ ပါဂုဏိသု၊ ရောက်ကြကုန်၏၊ သမ္ပတ္တေသမ္ပတ္တေ၊ စောင်း
တန်းခြေရင်းသို့ ရောက်လာ ရောက်လာကုန်သော-ရသေ့တို့ကို၊ စဏ္ဍ
ကုက္ကုရာ၊ ကြမ်းသောခွေးကြီးတို့သည်၊ ပဋုပဋုတိ၊ ဖြတ်ဖြတ်-ဖြတ်ဖြတ်
သော-အသံကိုပြုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ လုဉ္ဇမာနာ၊ အပိုင်းအပိုင်း-ဖြတ်ကုန်လျက်
ခါဒိသု၊ ကိုက်စားကြကုန်၏၊ နေသံ၊ ထိုရသေ့တို့တွင်၊ ယောပိ၊ အကြင်ရ
သေ့သည်လည်း၊ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထ၍၊ ပလာယတိ၊ ပြေး၏၊ သောပိ၊ ထိုထ၍ပြေး
သော-ရသေ့သည်လည်း၊ အာဝါဓေ၊ တွင်း၌၊ ပတတိ၊ ကျလေ၏၊ တတြာပိ
ထိုတွင်း၌လည်း၊ နံ၊ ထိုကျသော-ရသေ့ကို၊ ကုက္ကုရာ၊ ကြမ်းသောခွေးတို့
သည်၊ အနုပဋ္ဌိတွာ၊ အစဉ်လိုက်၍၊ ခါဒန္တိယေဝ၊ ကိုက်စားကြကုန်သည်သာ
လျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နေသံ၊ ထိုရသေ့တို့အား၊ ကုက္ကုရာ၊ ကြမ်းသောခွေး
တို့သည်၊ အဗ္ဗိသင်္ခလိကမေစ၊ အစိုးဆက်မျှကိုသာလျှင်၊ အဝသေသယိံသု
ကြွင်းစေကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သောရာဇာ၊ ထိုနာဠိကိရမင်းသည်၊ တပသမ္ပ
န္နေ၊ အကျင့်သီလနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ပဉ္စသတေ၊ ငါးရာကုန်သော၊ တာ
ပသေ၊ ရသေ့တို့ကို၊ ဧကဒိဝသေနော၊ တရက်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဇိပိတာ၊
ဇိပိတိန္ဒြေမှ၊ ဝေါင်ရာပေသိ၊ ချစေ၏၊ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ အဿ၊ ထိုနာဠိ
ကိရမင်း၏၊ ရဋ္ဌေ၊ တိုင်း၌၊ ဝသန္တ၊ နေကုန်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊
ပုရိမနယေနော၊ ဂွေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ပုန၊ တဖန်၊ နဝုဋ္ဌိယော၊ ကိုး
ကြိမ်သော-မိလားတို့ကို၊ ပါတေသုံ၊ ကြစေကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုနာဠိကိရမင်း
၏၊ ရန္တံ၊ တိုင်းပြည်ကို၊ သဗ္ဗိယောဇနုဗ္ဗေနေ၊ ယူဇနာခြောက်ဆယ်အမြင့်

၁၄၀ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ရှိသော၊ ဝါလိကထလေန၊ သဲကုန်းဖြင့်။ အဝဏ္ဏာဒိယိတ္ထ၊ ဖုံးလွှမ်းပြီးတောန၊
ထိုကြောင့်။ သရသာင်္ဂီ၊ သရတင်္ဂီအမည်ရှိသော၊ ဗောဓိသတ္တော၊ တုရား
အလောင်းသည်။ ယော၊ အကြင်နာဋိကိရမင်းသည်၊ သညတေ၊ ကိုယ်
နှုတ်နှုတ်လုံးကို စောင့်ရှောက်ကုန်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဘဏ္ဍာန္တေ၊ ပြောဟော
တတ်ကုန်သော၊ သမဏေ၊ ငြိမ်သက်သော- ဣန္ဒြိယကုန်သော၊ အနုသ
ကေ၊ အပြစ်မရှိကုန်သော၊ ပဗ္ဗဇိတေ၊ ရသေ့-ရဟန်းတို့ကို၊ အဝဉ္ဇယိ၊ အ
ကျိုးမဲ့ကိုပြုသောအားဖြင့်-လှည့်စား-လှည့်ပတ်ခြင်းကိုပြု၍၊ တံနာဋိကေရံ၊
ထိုနာဋိကိရမင်းကို၊ ဝိပ္ပန္နမာနံ၊ တုန်လှုပ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပရတ္ထ၊ တမ
လွန်လောက၌။ သုနခါ၊ ငရဲခွေးတို့သည်၊ သံဂဗ္ဗ၊ အညီ အညွတ်လာ၍၊ ခါ
ဒန္တိ၊ ကိုက်ခဲကြကုန်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၍။ ဇေ၊ ဤသို့၊ ကလိင်္ဂ
သာ၊ ကလိင်္ဂမင်း၏၊ ကလိင်္ဂအရည်တူတဘာဝေါ၊ ကလိင်္ဂတိုင်း၏-တော
အုပ်ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိဏ္ဍာဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

ပန၊ မာတင်္ဂရည်ကိုဆိုဦးအံ့၊ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌၊ ဗာ
ရာဏသိနဂရေ၊ ဗာရာဏသီ ပြည်၌၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ နာမ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ
အမည်ရှိသော၊ စတ္တာလီသကောဒ္ဓိဝိဘဝဿ၊ ကုဋေလေးဆယ်ကြွယ်ဝ
သော စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသော၊ သေဋ္ဌိနော၊ သူဌေး၏၊ ဧကော၊ တယောက်သော
မိဘာ၊ လွှီးသည်။ အဟောသိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒဿနိယာ၊ ရှုခြင်ဘွယ်ရှိ၏။
ပါသာဒိကာ၊ ကြည်လင်ဘွယ်ရှိ၏။ သာ၊ ထိုဒိဋ္ဌ မင်္ဂလိကာသည်၊ ရူပဘော
ဂကုလ သမ္ပတ္တိ သမ္ပန္နတာယ၊ ရူပသမ္ပတ္တိ-ဘောဂသမ္ပတ္တိ-ကုလသမ္ပတ္တိ
တို့နှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟူနံ၊ များစွာသောလူတို့သည်၊ ပတ္တ
နိယာ၊ တောင့်တ အပ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ပန၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ မည်
ခြင်း၏-အကြောင်းကို ဆိုဦးအံ့၊ ယောယော၊ အကြင်အကြင် ယောက်ျား
ကို၊ အဿာ၊ ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာအား၊ ဝါရေယုတ္ထာယ၊ ကမ်းခြားခြင်း၌၊
ပဟိယုတိ၊ စေလွှတ်အပ်၏၊ တံတံ၊ ထိုထိုယောက်ျားကို၊ ဒိသ္မာနံ၊ မြင်လတ်
၍၊ အဿ၊ ထိုစေလွှတ် အပ်သော-ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဇာတိယံဝါ၊ အမျိုးဇာတ်၌
လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထပါဒါ ဒိသုဝါ၊ လက်-ခြေ-အစရှိသည်တို့၌ လည်း
ကောင်း၊ ယတ္ထကတ္ထမိ၊ အမှတ်မရှိသော-အရပ်၌၊ ဒေါသံ၊ အပြစ်ဒေါသကို၊
အာရောပေတွာ၊ တင်၍၊ ဒုဇ္ဈာတော၊ မကောင်းသော အမျိုး-မကောင်း
သောဇာတ်ရှိသော၊ ဒုဿဏ္ဍိတော၊ မကောင်းသော အသွင်-သဏ္ဌာန်ရှိ
သော၊ ဇေသဇေသော၊ ဤသူသည်၊ ကော၊ အသူနည်း၊ ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့အစ
ရှိသော-စကားတို့ကို၊ ဝတွာ၊ ပြောဆို၍၊ နံ၊ ထိုမကောင်းသော ဇာတ်-မ

၀၀၀

ကောင်းသော-သဏ္ဌာန်ရှိသော-ယောကျ်ားကို၊ နိဟရထ၊ နှင်ထုတ်လိုက်
ကြလေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ နိဟရာပေတွာ၊ နှင်ထုတ်စေပြီး၍၊
ဝေရူပမ္ပိ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်မည်သော-ယောကျ်ားကိုလည်း၊ အဒ္ဓသံ၊
ငါမြင်ရ၏၊ ဥဒကံ၊ မျက်နှာသစ်ရေကို၊ အာဟရထ၊ ဆောင်ယူခဲ့ကြပါကုန်၊
အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့ကို၊ ခေဝိဿာမိ၊ ငါးဆေးလျှော်အုံး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊
ဆို၍၊ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့ကို၊ ခေဝတိ၊ ဆေးလျှော်၏၊ တဿာ၊ ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိ
ကာအား၊ ဗိဋ္ဌိဒိဋ္ဌိ၊ မြင်တိုင်းမြင်တိုင်းသော-ယောကျ်ားကို၊ ဝိပ္ပကာရံ၊ တောံ
ပြန်သော-သဘောကို၊ ပါပေတွာ၊ ရေခံစေ၍၊ နိဟရာပေသိ၊ နှင်ထုတ်စေ၏
ဣတိတဿာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာတွေဝ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာဟူ၍သာလျှင်၊
သင်္ခါ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ မူလနာမံ၊ နာမည်ရင်း
သည်၊ အန္တရဓာယတိ၊ ကွယ်ပျောက်လေ၏၊ သာ၊ ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသည်၊
ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သောနေ့၌၊ ဂင်္ဂိယံ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၌၊ ဥဒကကိဋ္ဌံ၊ ရေကစားခြင်း
ကို၊ ကိဋ္ဌိဿာမိ၊ ငါရေကစားချေအုံး၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊
တိတ္ထံ၊ မြစ်ဆိပ်ကို၊ သဇ္ဇာပေတွာ၊ ကောင်းစွာစီရင်စေ၍၊ ဗဟုတံ၊ များစွာ
သော၊ ခါဒနိယသောဇနိယံ၊ ခဲတွယ်-စားတွယ်ကို၊ သကဓဇေသု၊ ထည်းတို့
၌၊ ပူရာပေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ဗဟူနိ၊ များစွာကုန်သော၊ ဂန္ဓမာလာဒိနံ၊ ပန်း
နံသာအစရှိသည်တို့ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ပဒိန္နန္တယသံနံ၊ ထက်ဝန်းကျင်
ဖုံးလွှမ်းအပ်သော-ယာဉ်သို့၊ အာရုပ္ပ၊ တက်စီး၍၊ ဥာတိဂဏာပရိရုတော
ဆွေမျိုးအပေါင်းခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဂေဟဌာ၊ မိမိအိမ်မှ၊ နိက္ခမ္ပ၊ ထွက်
ခဲ့၏။ ။

၁။ ဆက်၍ဆိုပြီးအုံး၊ တေနဿမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ မဟာပုရိသော၊ ယော
ကျ်ားမြတ်ဖြစ်သော-ငါတို့ဘုရားအလောင်းသည်၊ စဏ္ဍာလယောနိယံ၊ ခွန်း
စဏ္ဍားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗဟိနဂဓေးမြို့ပ၌၊ စမ္ပဂေ
ဟေ၊ သားရဲဖြင့်-မီးအပ်သောအိမ်၌၊ ဝသတိ၊ နေ၏၊ အဿ၊ ထိုဘုရား အ
လောင်းအား၊ မာတင်္ဂါတွေဝ၊ မာတင်္ဂဟူ၍သာလျှင်၊ နာမံ၊ အမည်သည်၊
အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သော၊ ထိုမာတင်္ဂ- အမည်ရှိသော-ယောကျ်ားမြတ်
သည်၊ သောဠသ ဝသုဒ္ဓသိကော၊ တဆွဲခြောက်နှစ်-အရွယ်ရှိသည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကေနပိဒေဝကရုဏီယေန၊ တရံတခုသော- ပြုတွယ်ကိစ္စ
ကြောင့်၊ အန္တောနဂရံ၊ မြို့တွင်းသို့၊ ပဝိသိတုကာမော၊ ဝင်ခြင်းငှါ-အလို
ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဧကံ၊ တခုတည်းသော၊ နိလဝိလောတိကံ၊ ညိုသော
ပုဆိုးနှင်းကို၊ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍၊ ဧကံ၊ တထည်သော-ပုဆိုးနှင်းကို၊

၁၄၂ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်၊ ဗန္ဓိတွံ၊ ခွဲ၍၊ ဧကေနဟတ္ထေန၊ တခုသောလက်ဖြင့်၊
ပန္နိ၊ ချင်းတောင်းကို၊ ဂဟေတွံ၊ ကိုင်၍၊ ဧကေနဟတ္ထေန၊ တခုသော
လက်ဖြင့်၊ စာဏ္ဍံ၊ ကြေးဂဉ်ကို၊ ဂဟေတွံ၊ ကိုင်၍၊ ဥဿရထ၊ ရှောင်လွှဲကြ
ပါကုန်၊ အယျာ၊ အရှင်တို့၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ စဏ္ဍာလော၊ နွန်းစဏ္ဍား
ပါတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာပနတ္ထံ၊ သိစေခြင်းငှါ၊ ဝံ၊ ထိုကြေးစည်ကို၊
ဝါဒေန္တော၊ ထိုးခတ်လျက်၊ နိစစိတ္တံ၊ နှိပ်ချသော-မိတ်ကို၊ ပဗ္ဗုပဋ္ဌာပေတွာ
ရှေးရှုဖြစ်စေ၍၊ ဒိဋ္ဌဒိဋ္ဌေ၊ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်းကုန်သော၊ မနုဿ၊ လူတို့ကို၊
နမဿမာနော၊ ရှိခိုးလျက်၊ နဂရံ၊ မြို့တွင်းသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိ
ကာယ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ၏၊ ဂေဟဒ္ဓါရသမိပေန၊ အိမ်တံခါး၏အနီးဖြင့်၊ မဟာ
ပထံ၊ ခရီးမသို့၊ ပဋိပဇ္ဇိ၊ သွားလေ၏၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာအမည်ရှိ
သော-သူဌေး၏ထိုးသည်၊ စာဏ္ဍသဒ္ဓံ၊ ကြေးစည်သံကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊
သာဏိအန္တရေန၊ တင်းတိမ်အရံ၏အတွင်းဖြင့်၊ ဩလောကေန္တိ၊ ကြည့်
လတ်သည်ရှိသော်၊ နုရတောဝံ၊ အဝေးမှသာလျှင်၊ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသော၊
တံ၊ ထိုမာတင်္ဂ-နွန်းစဏ္ဍားကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဧတံ၊ ဤသူသည်၊ ကိ၊ အ
တယ်သို့သဘောရှိသောသူနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆ၊ မေး၏၊ အယျ၊ အရှင်မ၊
မာတင်္ဂါ၊ မာတင်္ဂမည်သော-နွန်းစဏ္ဍားပါတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊
ပြန်ကြားကုန်၏၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ ကိ၊ အတယ်မည်သော၊ အကုသလံ၊ အ
ကုသိုလ်ကို၊ အကရမ္မဝတ၊ ပြုမိလေ့မဲ့ကုန်သနည်း၊ အယံနိဿန္ဓော၊ ဤအ
ကျိုးပေးသည်၊ ကဿ၊ အတယ် မည်သောကံ၏၊ နိဿန္ဓော၊ အကျိုးပေး
နည်း၊ ဝိနာသောနုခေါ၊ ပျက်စီးလေသလော၊ မေ၊ ငါအား၊ ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊
ယုတ်မာသောသူသည်-ရှေးရှုထင်လာခဲ့၏၊ မင်္ဂလကိစ္စေန၊ မင်္ဂလာ ကိစ္စ
ဖြင့်၊ ဂစ္ဆမာနာနာမ၊ သွားသည်မည်လျက်၊ စဏ္ဍာလံ၊ နွန်းစဏ္ဍားကို၊ အဒ္ဓ
သံ၊ ထွေမြင်ရ၏၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ သရိရံ၊ ကိုယ်ကို၊
ကပ္ပေတွာ၊ ပြုပြင်၍၊ ဖိဂုစ္ဆမာနာ၊ အလွန်စက်ဆုပ်-ရွံရှာအပ်သည်ဖြစ်၍၊
ခေဋ္ဌံ၊ တံထွေးကို၊ ပါတေတွာ၊ ထွေး၍၊ ဓာတိယော၊ အထိန်းတို့ကို၊ ဝေဝေ
န၊ သျင်စွာ၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ အာဟရထ၊ ဆောင်ယူခဲ့ပါကုန်၊ စဏ္ဍာလံ၊ နွန်း
စဏ္ဍားကို၊ ဒိဋ္ဌံ၊ ငါမြင်ရ၏၊ အက္ခိနိစေဝ၊ မျက်စိတို့ကိုလည်းကောင်း၊ နာမံ၊
နွန်းစဏ္ဍား ဟူသောအမည်ကို၊ ဂဟိတမရဉ္စ၊ ပြောဆိုမိသော-ခံတွင်းကို
လည်းကောင်း၊ ဓောဝိဿာမိ၊ ဆေးလျော်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊
ဓောဝိတွာ၊ ဆေးလျော်၍၊ ရထံ၊ ရထားကို၊ နိဝတ္တာပေတွာ၊ ပြန်နစ်စေ၍၊
သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ပဋိယာဒါနံ၊ စီရင်အပ်သော-အဆောက်အဦးကို၊

ဂေဟံ၊ အိဝသ္မိ၊ ပေသေတွာ၊ ပိစေ၍၊ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ထက်သ္မိ၊ အဘိရူ
 ဟိ၊ တက်လေ၏၊ သုရာသောဏ္ဍာဒယောစေဝ၊ သေသောက်ကြူးအစရှိ
 သော-သုတို့သည်လည်းကောင်း၊ တဿာ၊ ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ၏၊ ဥပဋ္ဌာက
 မနုဿာစ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော-သုတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဘော၊
 အိုအချင်းတို့၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသည်၊ ကုဟိ၊ အဘယ်မှာ
 နည်း၊ ဣမာယပိ ဝေလာယ၊ ဤအမည်ရှိသော အခါ၌လည်း၊ နာဂန္တတိ၊
 မလာမရောက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးကုန်သည်ရှိသော်၊ တံပဝတ္တိ၊
 ထိုပြန်နစ်၍သွားသောအကြောင်းကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊
 ဝတ၊ စင်စစ်၊ မဟန္တိ၊ များစွာသော၊ သုရာ မံသ ဂန္ဓမာလာဒိ ပဏ္ဏာကာရံ၊
 သေ-အမဲ-ပန်းနံသာ-အစရှိသော-လက်ဆောင် ပဏ္ဏာကို၊ စလ္လာလံ၊ မာ
 တင်္ဂီအမည်ရှိသော-ခွန်းစလ္လာကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ အနုဘဝိတုံ၊ ခံစားခြင်း
 ဌ၊ နုလဘိမှ၊ ငါတို့မရကုန်၊ စလ္လာလံ၊ မာတင်္ဂီအမည်ရှိသော-ခွန်းစလ္လာကို
 ဂဏှယ၊ ဘမ်းဆီးကြကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ပြောဆို၍၊ ဂတဋ္ဌာနံ၊ သွား
 ရာအရပ်ကို၊ ဂဝေသိတွာ၊ ရှာဖွေကြကုန်၍၊ နိရာပရာဓံ၊ အပြစ်မရှိသော၊
 မာတင်္ဂီပဏ္ဍိတံ၊ မာတင်္ဂီအမည်ရှိသော-ပညာရှိကို၊ တဇ္ဇိတွာ၊ ခြင်းချောက်
 ၍၊ အရေမာတင်္ဂီ၊ ပာယိမာတင်္ဂီ၊ တံ၊ နင်ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ဣဒဗ္ဗိဒဗ္ဗသက္ကာ
 ရံ၊ ဤအမည်-ဤအမည်ရှိသော-ပူဇော်သကာကိုလည်း၊ အနုဘဝိတုံ၊ ခံစား
 ခြင်းဌ၊ နုလဘိမှ၊ ငါတို့မရကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ကေသေသု၊
 ဆံတို့၌၊ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲငင်၍၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌၊ ပါတေတွာ၊ လည်းစေ၍၊ ဇာဏု
 ကပ္ပရပါသာဏာဒိဟိ၊ ပုဆစ်-တတောင်-ကျောက်ခဲ-အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊
 ကောဇ္ဇေတွာ၊ ထောင်းထု၍၊ မံတေတိသညံ၊ သေဗြဟူသော-အမှတ်
 သညံဖြင့်၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ကဗုဇန္တော၊ ဆွဲငင်ကုန်
 လျက်၊ သင်္ကာရကုဉ္ဇေ၊ အရိက်ပုံ၌၊ ဆဇ္ဇေသုံ၊ စွန့်ပစ်ကုန်၏၊ မဟာပုရိသော
 ယောကျ်ားမြတ်သည်၊ သညံ၊ အမှတ်ကို၊ ပဗ္ဗိလဘိတွာ၊ ရ၍၊ ဟတ္ထပါဒေ၊
 လက်ခြေတို့ကို၊ ပရာမသိတွာ၊ သုံးသပ်၍၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော
 ဆင်းရဲသည်၊ ကံ၊ အဘယ်သူကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်လေသနည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဇ္ဇန္တော၊ ကြံအောက်မေ့သည်ရှိသော်၊ အညံ၊ တပါးသော၊
 ကိစ္ဆံ၊ တံစုံတယောက်သောသူကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ နုဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်၊
 ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကံ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဥတွာ၊ သိ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားကောင်းသည်၊ သစေ
 ပောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ နံ၊ ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ

၁၄၄ မဇ္ဈိမပဏ္ဍာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ကို။ ပါဒေသု။ ငါ၏ခြေရင်းတို့၌။ နိပါတေသဿမိ။ ကျရေဝံစေအံ။ ဣတိ။ ဤသို့။
 စိန္တေတွာ။ ကြံအောက်မေ့၍။ ဝေမောနော။ တုန်လှုပ်လျက်။ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ
 ယ။ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ၏။ ကုလဒ္ဓါရံ။ အိမ်တံခါးသို့။ ဂစ္ဆာ။ သွား၍။ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကံ။
 ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာကို။ သဘန္တော။ ရသညရှိသော်။ ဝုဠဟိဿာမိ။ နေရာမှ-ငါ
 ထအံ။ အလောန္တဿ။ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာကို-မရသောငါအား။ ဧတ္ထေဝ။ ဤအရပ်
 ၌ပင်လျှင်။ မရဏံ။ သေအံ။ ဣတိမနသိကတွာ။ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ ဂေဟင်္ဂ
 ဏော။ အိမ်၏တံခါးမှ-အပဖြစ်သော-အပြင်၌။ နိပ္ပဇ္ဇိ။ အိပ်၍နေ၏။ တေနစ
 သမယေန။ ထိုအခါ၌လည်း။ ဓမ္မဒီပေ။ ဓမ္မဒီပါကျွန်း၌။ အယံ။ ဤဆိုလတ္တံ့
 သည်ကား။ ဓမ္မတာ။ သဘောသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဟိ။ ဟောတိ။ အဘယ်
 သို့ဖြစ်သနည်းဟူမူကား။ ယဿ။ အကြင်သူအား။ စဏ္ဍာလော။ နွန်းစဏ္ဍား
 သည်။ ကုဏ္ဍိတွာ။ အမျက်ထွက်၍။ ဂန္တဒ္ဓါရေ။ တိုက်တံခါး၌။ နိပ္ပန္နော။ လျောင်း
 သည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ မရဏံ။ သေ၏။ ယေစ။ အကြင်သူတို့သည်လည်း။
 တသ္မိံဂတ္ထေ။ ထိုတိုက်ခန်း၌။ ဝသန္တိ။ နေကုန်၏။ သဗ္ဗေ။ ခပ်သိမ်းကုန်
 သော။ တေ။ ထိုသူတို့သည်။ စဏ္ဍာလော။ နွန်းစဏ္ဍားတို့သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်
 ကုန်၏။ ဂေဟမဇ္ဈိမိ။ အိမ်၏အလယ်၌။ မတေ။ နွန်းစဏ္ဍား-သေလာသည်
 ရှိသော်။ သဗ္ဗေ။ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဂေဟဝါသိနော။ အိမ်၌နေကုန်သောသူ
 တို့သည်။ စဏ္ဍာလော။ နွန်းစဏ္ဍားတို့သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒ္ဓါရိမ္ပိ။
 တံခါး၌။ မတေ။ နွန်းစဏ္ဍားသေလာသည်ရှိသော်။ ဥဘတော။ နှစ်ဘက်မှ။
 အနန္တရဂေဟဝါသိကာ။ အခြားမဲ့သော- အိမ်၌နေကြကုန်သော သူတို့
 သည်။ စဏ္ဍာလော။ နွန်းစဏ္ဍားတို့သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ အင်္ဂဏမ္ပိ။
 တံခါးမှ-အပဖြစ်သော-မြေပြင်၌။ မတေ။ နွန်းစဏ္ဍားသေလာသည်ရှိသော်။
 ဣတော။ ဤအိမ်မှ။ သတ္တံ။ ခုနစ်အိမ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဣတော။ ဤအိမ်
 မှ။ သတ္တံ။ ခုနစ်အိမ်တို့သည် လည်းကောင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝုဒ္ဓသဂေဟဝါ
 သိနော။ တဆဲ့လေးအိမ်၌-နေကုန်သော။ သဗ္ဗေ။ ခပ်သိမ်းကုန်သော-သူတို့
 သည်။ စဏ္ဍာလော။ နွန်းစဏ္ဍားမျိုးတို့သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိအယံ။
 ဤသည်ကား။ ဓမ္မတာ။ ဓမ္မဒီပါကျွန်း၌ ဖြစ်သော-သဘောတည်း။ ပန။
 တုရားအလောင်း၏အခြင်းအရာကိုဆိုပြီးအံ့။ ဗေမိသတ္ထော။ ငါတို့တုရားအ
 လောင်းသည်။ အင်္ဂဏော။ တံခါးမှ-အပဖြစ်သော-မြေပြင်၌။ နိပ္ပဇ္ဇိ။ လျောင်း
 ၍နေ၏။ သေဋ္ဌိဿ။ သူဌေးကြီးအား။ သာမိ။ အရှင်သူဌေးကြီး။ တေ။ သင်၏။
 ဂေဟင်္ဂဏော။ အိမ်၏တံခါးမှ-အပဖြစ်သော-မြေပြင်၌။ မာတင်္ဂံ။ မာတင်္ဂ
 အသည်ရှိသော-နွန်းစဏ္ဍားသည်။ ပတိတော။ လည်း၍နေ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။

အာရောစေသုံ၊ ကြားကုန်၏။ ဘဏော၊ အချင်းတို့၊ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြပါကုန်၊
ကိံကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ပတိတော၊ လည်း၍ နေထိသနည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဧကမာသကံ၊ တစ်မျှသော-ဥစ္စာကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ ဥဋ္ဌာ
ပေထ၊ ထစေကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ သူဌေးကြီးကဆို၏၊ ဧဝ၊ ထိုအ
စေ-အပါးဖြစ်သော-ယောကျာ်းတို့သည်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဣမံမာသကံ၊ ဤ
တစ်မျှသော-ဥစ္စာကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဥဋ္ဌဟန္တိရ၊ ထလေသံသတတ်၊ ဣတိ
ဤသို့၊ ဝဒိံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ သောအဟံ၊ ထိုမာတင်္ဂ-ငါသည်၊ မာသကတ္ထာယ
တစ်မျှလေသံသော-ဥစ္စာအလို့ငှါ၊ နိပ္ပဇ္ဇော၊ မထသောအားဖြင့်လျောင်း၍နေ
သည်မဟုတ်၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာယ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာကိုလိုသောအကြောင်းကြောင့်
သွာဟံသောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ နိပ္ပဇ္ဇော၊ အသက်ကိုစွန့်၍-လျောင်းလေ၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာယ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာအား၊ ကောဒေါ
သော၊ အဘယ်အပြစ်ရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊
တဿာ၊ ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ၏၊ ဒေါသံ၊ အပြစ်ဒေါသကို၊ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်
နပဿထ၊ မမြင်ကြကုန်ဘိသနည်း၊ နိရာပရာဓော၊ အပြစ်မရှိသော၊ အဟံ၊
ငါမာတင်္ဂကို၊ တဿာ၊ ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ၏၊ မနုဿေဟိ၊ အခြံအရံဖြစ်သော
လူတို့သည်၊ ဗျသနံ၊ ယှက်စီးခြင်းသို့၊ ပါဝိတော၊ ရေခံစေအပ်၏၊ တံ၊ ထိုဒိဋ္ဌ
မင်္ဂလိကာကို၊ လတာန္တောဝ၊ ရမှသာလျှင်၊ ဝုဋ္ဌဟိဿာမိ၊ ဤနေရာမှ-ငါထ
အံ့၊ အလတာန္တော၊ မရပါမူကား၊ နဝုဋ္ဌဟိဿာမိ၊ ငါမထအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ
ဟ၊ ပြောဆို၏၊ တေ၊ ထိုသူဌေးကြီး၏-အစေအပါးဖြစ်သော-ယောကျာ်း
တို့သည်၊ ဂစ္ဆာ၊ သူဌေးကြီးအထံသို့-သွား၍၊ သေဋ္ဌိဿ၊ သူဌေးကြီးအား၊
အာရောစေသုံ၊ ပြောကြားကုန်၏၊ သေဋ္ဌိ၊ အံ့ရှင်သူဌေးကြီး၊ မိတု၊ သွီး၏၊
ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဂစ္ဆထ၊ လျင်စွာသွားလေကုန်၊ ဧကံကဟာ
ပဏံ၊ တသပြာကို၊ ဒေထ၊ ပေးချေကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ပေ
သေသိ၊ စေလွှတ်၏၊ သော၊ ထိုမာတင်္ဂ-နွန်းစဏ္ဍားသည်၊ ကဟာပဏံ၊
အသပြာကို၊ နဣန္ဒာမိ၊ ငါအလိုမရှိ၊ တမေဝ၊ ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာကိုသာလျှင်
ဣန္ဒာမိ၊ ငါအလိုရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တံ၊ ထိုမာတင်္ဂ၏စကား
ကို၊ သုတွာ၊ ကြားကုန်၍၊ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးကြီးသည် လည်းကောင်း၊ သေဋ္ဌိ
ဘရိယံ၊ သူဌေးကြီး၏-မယားသည် လည်းကောင်း၊ နော၊ ငါတို့အား၊
ကောယေဝ၊ တယောက်တည်းသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဝိယာ၊ ချစ်စွာသော၊
မိတာ၊ သွီးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိခဲ့၏၊ ပဝေဏိယာ၊ အစဉ်အဆက်ကို၊ စာသုကော၊
စပ်တတ်သော၊ အညော၊ တပါးသော၊ ဒါရုကောဝိ၊ သူငယ်သည်လည်း၊

၁၄၆. မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ။

နတ္ထိ၊မရှိ၊ဣတိ၊ဤသို့။ သံဝေဂပ္ပတ္တာ၊ထိတ်လန့်ခြင်းသို့-ရောက်ကုန်သည်
 ဖြစ်၍။ တာတာ၊အမောင်တို့။ ဂစ္ဆထ၊မာတင်၏ အထံသို့-သွားပါကုန်။
 အမှာကံ၊ငါတို့တွင်၊ကော်ခမ်း၊တရံတယောက်သော၊အသဟနကော၊သည်း
 မခံတတ်သောသူသည်။ ဇေတံ၊ဤနွန်းစုဏ္ဏားကို။ ဇိဝိတာဝိ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေမှ
 လည်း၊ဝေါရောပေယျ၊သွား၍ချရာ၏။ ဟိ၊အပြစ်ကိုဆိုအံ့၊ဇေတသ္မိံ၊ထိုနွန်း
 စုဏ္ဏားသည်၊မတေ၊သေခဲ့သည်ရှိသော်၊သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊မယံ၊
 ငါတို့သည်။ နဗ္ဗာ၊ ပျက်စီးကုန်သည်။ ဟောမ၊ဖြစ်ရကုန်အံ့။ အသဟ၊ထို
 နွန်းစုဏ္ဏားအား။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ဂဏ္ဍထ၊ ယူပါကုန်။
 ဣတိ၊ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ဆို၍၊ပရိဝါရေတွာ၊ခြံရံ၍၊အာရက္ခံ၊အစောင့်အရှောက်
 ကို၊သံဝိဓာယ၊စီရင်၍၊ ယာဂုံ၊ယာဂုကို၊ ပေသယိံ၊သု၊ပို့သကုန်၏။ ဘတ္တံ၊
 ထမင်းကို။ ပေသယိံ၊သု၊ပို့သကုန်၏။ ခနံ၊ဥစ္စာကို။ ပေသယိံ၊သု၊ပို့သကုန်
 ၏။ ဇေတံ၊ဤသို့။ သော၊ထိုမာတင် ပညာရှိသည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ-ပို့လာ
 သမျှသော-ပစ္စည်းကို၊ပဋိက္ခိပိ၊ပယ်လိုက်၏။ ဇေတံ၊ဤသို့။ ဇေတောဒိဝသော၊
 တရက်သည်၊ဂတော၊ရောက်လေ၏။ နွေ၊နှစ်ရက်တို့သည်၊ဂတာ၊ရောက်
 ကုန်၏။ တယော၊ သုံးရက်တို့သည်။ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်၏။ စတ္တဒရော၊
 လေးရက်တို့သည်။ ဂတာ၊ရောက်ကုန်၏။ ပစ္ဆိမဝသေ၊ငါးရက်တို့သည်။
 ဂတာ၊ရောက်ကုန်၏။ တတော၊ထိုနောင်မှ၊ သတ္တသတ္တဂေဟဝါသိကာ၊
 ခုနစ်အိမ်-ခုနစ်အိမ်တို့၌-နေကုန်သော သူတို့သည်။ ဥဠာယ၊ထ၍၊ မယံ၊
 ငါတို့သည်၊တုဌေ၊သင်တို့ကို။ နိဿာယ၊အဖို့ပြု၍၊စုဏ္ဏာလာ၊နွန်းစုဏ္ဏား
 တို့သည်။ တပိတုံ၊ဖြစ်ခြင်းငှါ။ နသက္ကာမ၊မစွမ်းနိုင်ပါကုန်။ အဌေ၊ငါတို့
 ကို၊မာနာသေထ၊မပျက်ဆီးပါကုန်လင့်၊တုဌကံ၊သင်တို့၏၊ဒါရိကံ၊သတို့
 ဘွီးကို၊ဒတွာ၊မာတင်-နွန်းစုဏ္ဏားအားပေးလိုက်၍၊ဇေတံ၊ဤနွန်းစုဏ္ဏားကို၊
 ဥဠာပေထ၊ ထ၍သွားစေကုန်လော့။ ဣတိ၊ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဝန်းပိုင်း၍
 ဆိုကုန်၏။ တေ၊ထိုသူဌေးကြီး-ဘွီးခင်ပွန်းတို့သည်။ သတမ္ပိ၊တရာသော
 ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း၊သဟဿမ္ပိ၊တထောင်သော-ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း၊
 သတ သဟဿမ္ပိ၊ တသိန်းသော-ဥစ္စာကို လည်းကောင်း။ ပဟိတိံ၊သု၊
 ပို့သကုန်၏။ သော၊ထိုမာတင်-ပညာရှိသည်၊ပဋိက္ခိပတေဝ၊မသိမ်းယူဘဲ
 ပယ်လိုက်သည်သာလျှင်တည်း။ ဇေတံ၊ဤသို့။ ဆဒိဝသော၊ ခြောက်ရက်တို့
 သည်၊ဂတာ၊ရောက်ကုန်၏။ သတ္တမေ၊ခုနစ်ရက်မြောက်သော၊ ဒိဝသေ၊
 နေ့၌၊ဥာတော၊ လက်ဝဲ-လက်ျာ-နှစ်ဘက်မှ၊ ခုဒ္ဒသဂေဟဝါသိကာ၊တ
 ဆဲ့လေးအိမ်၌နေကုန်သော သူတို့သည်။ သန္နိပတိတွာ၊ စုဝေးကုန်၍၊မယံ၊

ငါတို့-အိမ်နီးခြင်းတို့သည်၊ စဏ္ဍာလာ၊ နွန်းစဏ္ဍာတို့သည်၊ ဘဝိတံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ နုသက္ကောမ၊ မတတ်နိုင်ပါကုန်၊ အကာမကာနုမ္မိ၊ သွီးပေးခြင်းကို အလိုမရှိ သည့်လည်း-ဖြစ်ကုန်သော၊ တုမ္ဘာကံ၊ သင်တို့၏၊ ဒါရိကံ၊ သတို့သွီးကို၊ မယံ၊ ငါတို့-အိမ်နီးချင်း တို့သည်၊ ဧတဿ၊ ဤနွန်းစဏ္ဍာအား၊ ဒဿာမ၊ ဆွဲငင်၍-ပေးလိုက်ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ အိမ်နီးချင်းတို့က-ဆိုကုန်၏၊ မာတာဝိတရော၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ၏-မိခင်-ဘခင်-တို့သည် သောက သဗ္ဗသမဗ္ဗိတာ၊ သောကတည်းဟူသော ငြောင့်သည်-စူးဝင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိသညီ၊ တွေဝေ-မိန်းမောကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သယနေ၊ အိပ်ရာ၏-အထက်၌၊ နိပတိံသု၊ လည်းကုန်၏၊ ဥဘတော၊ လက်ဝဲ-လက်ရာ-နှစ်ဘက်မှ၊ ဂုဗ္ဘသဂေဟဝါသိနော၊ တဆွဲလေးအိမ်၌နေကုန်သော-သူတို့သည်၊ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ထက်သို့၊ အာရုပ္ပ၊ တက်ကုန်၍၊ သုပုပ္ဖိတံ၊ ကောင်းစွာ-ပွင့်သော၊ ကိံသုက္ကသာခံ၊ ပေါက်ခက်ကို၊ ဥဆိန္ဒန္တောဗိယ၊ ဖြတ်ကုန်ဘိသကဲ့သို့၊ တဿ၊ ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာအား၊ သဗ္ဗဘရဏာနိ၊ အလုံးစုံသော-တန်ဆာတို့ကို၊ ဩမုပ္ပိတွာ၊ ချွတ်၍၊ နုခေဟိ၊ လက်သည်းတို့ဖြင့်၊ သိမန္တံ၊ အပိုင်းအခြား၏-အဆုံးကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကေသေ၊ ဆံတို့ကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊ တုံး၍၊ နိလဿာဓူကံ၊ ညှိသော-ပုဆိုးတထည်ကို၊ နိဝါသာပေတွာ၊ ဝတ်စေ၍၊ ဟတ္ထေ၊ လက်၌၊ နိလဝိလောတိကာဓဏ္ဍံ၊ ညှိသောအဆင်းရှိသော-ပုဆိုးခွမ်းအပိုင်းကို၊ ဝေဠေတွာ၊ ရစ်၍၊ ကဏ္ဏေသု၊ နားနှစ်ဘက်တို့၌၊ တိပုပဋ္ဌကေ၊ ခဲမဖြူပြားတို့ကို၊ ဝိဠန္ဓာပေတွာ၊ ပန်စေ၍၊ တာလပဏ္ဍပဗ္ဗိ၊ ထန်းရွက်-ချင်းတောင်းကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလိုက်၍၊ ပါသာဒတော၊ ပြာသာဒ်ထက်မှ၊ ဩတာရေတွာ၊ ချခဲ့ကုန်၍၊ ဇိသု၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော၊ မဟာသု၊ လက်မောင်းတို့၌၊ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲကိုင်၍၊ တဝ၊ သင်၏၊ သာမိကံ၊ လင်ဖြစ်သောနွန်းစဏ္ဍာကို၊ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲယူ၍၊ ယာဟိ၊ လွှတ်ရာသို့ သွားလေကော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆိုလိုက်၍၊ မဟာပုရိသဿ၊ ယောကျ်ားမြတ်အား၊ အဒံသု၊ ပေးလိုက်ကုန်၏၊ နိလုပ္ပလမ္ပိ၊ ကြာညှိတပွင့်ကိုလည်း၊ အတိဘာရော၊ အလွန်လေးစွာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုက္ခိတ္တပုဗ္ဗာ၊ ဝန်ကို-မချီကြွဘူးသော၊ သုခုမာလာ၊ သိမ်မွေ့သော၊ ဒါရိကာ၊ သတို့သွီးသည်၊ သာမိ၊ အရှင်ဥဠာဟိ၊ ထတော်မူပါလော၊ ဂန္ထာမ၊ သွားကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားအလောင်း-နွန်းစဏ္ဍာသည်၊ နိပ္ပန္နကောဝ၊ လျောင်းလျက်သာလျှင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နဥဠဟာမိ၊ မထနိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်-ကိန္တိ၊

၁၄၇ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

အဘယံသို့လျှင်၊ ဝဒါမိ၊ ကွန်တော်မက-ဆိုရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္နိ
 တေ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာက-မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ အယျမာတင်္ဂ၊ အရှင်မာ
 တင်္ဂ၊ ဥဋ္ဌေဟိ၊ ထတော်မူပါလော၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဝဒါဟိ၊ သင်
 ကဆိုလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သာ၊ ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသည်၊ တထာ၊
 ထိုမာတင်္ဂ ပညာရှိက-သင်ပြတိုင်း၊ အဝေါစ၊ ဆိုရရှာလေ၏၊ ဘုယျံ၊
 သင်ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ၏၊ မနုဿာ၊ အခြံအရံဖြစ်သောလူတို့သည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊
 ဥဋ္ဌာနသမတ္ထံ၊ ထခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သည်ကို၊ နအကံသု၊ မပြုကုန်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊
 ဗာဟာဝာ၊ လက်မောင်း၌၊ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲကိုင်၍၊ ဥဋ္ဌာပေဟိ၊ ထစေလော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သာ၊ ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသည်၊ တထာ၊ ထိုမာတင်္ဂ
 ပညာရှိက-သင်ပြတိုင်း၊ အကာသိ၊ ပြုရရှာလေ၏၊ ဗောဓိသက္ကော၊ ဘုရား
 အလောင်းသည်၊ ဥဋ္ဌဟန္တောဝိယ၊ ထလေဟန်ကဲ့သို့၊ ပရိဝဇ္ဇေတွာ၊ လူး
 လည်း၍၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌၊ ပတိတွာ၊ လည်းလိုက်၍၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂ
 လိကာယ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသည်၊ နသဝိတံ၊ ငါ့ကိုမျှက်ဆီးပြန်ခဲ့၏၊ ပဌမံ၊ ရှေး
 ဦးစွာ၊ မနုဿေဟိ၊ အခြံအရံဖြစ်သော-လူတို့ကို၊ ကောဇ္ဇပေတွာ၊ ငါ့ကို
 ထောင်းထုစေပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခု၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်ပင်၊ ကောဇ္ဇေတိ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂ
 လိကာသည်-ထောင်းထုပြန်သိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိရဝိတ္ထံ၊ မြည်တင်းပြီးသော၊
 ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသည်၊ အယျ၊ အရှင်၊ ကိံ၊ ကရောမိ၊ ကွန်တော်မက-အသို့
 ပြုရအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ နိဟိဟန္တေဟိ၊ လက်
 နှက်ဘက်တို့ဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ဥဋ္ဌာပေဟိ၊ ထစေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ ဆို၏၊ သာ၊ ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသည်၊ တထာ၊ ထိုမာတင်္ဂပညာရှိက
 သင်ပြတိုင်း၊ ဥဋ္ဌာပေတွာ၊ ထစေ၍၊ နိသိဒါပေတွာ၊ ထိုင်နေစေ၍၊ သာမိ၊
 အရှင်၊ ဂစ္ဆာမ၊ အရှင်၏-အိပ်သို့-သွားကြကုန်စို့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆို
 အပ်သည်ရှိသော်၊ ဂစ္ဆာနာမ၊ ဂစ္ဆမည်သည်ကား၊ အရညေ၊ တော၌၊
 ဟောန္တိ၊ ရှိသည်-ဖြစ်ကုန်၏၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ မနုဿာ၊ လူတို့တည်း၊
 ဘုယျံ၊ သင်၏၊ မနုဿေဟိ၊ အခြံအရံဖြစ်သောလူတို့သည်၊ အတိကောပွိ
 တော၊ လွန်စွာ-ထောင်းထုအပ်သည်၊ အမှီဖြစ်၏၊ ပဒသ၊ ခြေဖြင့်၊ ဂန္တံ၊
 သွားခြင်းငှါ၊ နသက္ကောမိ၊ ငါမတတ်နိုင်၊ ဝိဗ္ဗိယာ၊ ကျောက်ကုန်းဖြင့်၊ မံ၊ ငါ
 ကို၊ နေဟိ၊ ဆောင်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဘုရားအလောင်းက-ဆိုအပ်
 သည်ရှိသော်၊ သာ၊ ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသည်၊ ဩနမိတွာ၊ ညွှတ်၍၊ ဝိဗ္ဗိံ၊
 ကျောက်ကုန်းကို၊ အဒါသိ၊ ပေးရ၏၊ ဗောဓိသက္ကော၊ ဘုရားလောင်းသည်၊
 အဘိရူဟိ၊ တက်စီး၏၊ သာမိ၊ အရှင်၊ ကုဟိ၊ အဘယံအရပ်သို့၊ နေမိ၊ ကျွန်

၁-ဂဟပတိဝဂ်-၆-ဥပါလိသုတ်။

၆၄၆

တော်မ-သောဝရပါအံ့နည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝုတ္တံ။ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဗဟိ
နဂရံ။ မြို့ပသို့။ နေဟိ။ ငါ့ကိုသောဝလော။ ဣတိ။ ဤသို့။ အဝေါစ။ ဆို၏။ သာ။
ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသည်။ ပါစိနဒ္ဓါရံ။ အရှေ့တံခါးကို။ ဝတံ။ သွား၍။ သာမိ။
အရှင်။ ဣဓ။ ဤအရှေ့အရပ်၌။ တေ။ အရှင်၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ။ နေရာအရပ်ပင်
လော။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ။ မေး၏။ ဧတံ။ ဤယခုရောက်သော-အရပ်သည်။ က
တရဋ္ဌာနံ။ အဘယ်အရပ်နည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ။ တေ။ မေးအပ်သည်ရှိသော်
သာမိ။ အရှင်။ ပါစိနဒ္ဓါရံ။ အရှေ့တံခါး-အရပ်ပါတည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ အဝေါ
စ။ ပြောဆိုရ၏။ ပါစိနဒ္ဓါရေ။ အရှေ့တံခါး၌။ စဏ္ဍာလပုတ္တာ။ နွန်းစဏ္ဍားဖြစ်
သော-အမျိုးသားဟူသည်။ ဝသိတုံ။ နေခြင်းငှါ။ နလဘန္တိ။ မရကုန်။ ဣတိ။
ဤသို့။ ဝတွာ။ ဆို၍။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ။ နေရာအရပ်ကို။ အနာစိက္ခိ
တွာဝ။ မပြောကြား မူ၍သာလျှင်။ သဗ္ဗဒ္ဓါရာနိ။ ခပ်သိမ်းသော-တံခါးတို့ကို
အာဟိဏ္ဏာပေသိ။ ဟုည့်လည်စေ၏။ ကသ္မဉ္စ။ အဘယ်ကြောင့်။ အာဟိဏ္ဏာ
ပေသိ။ ဟုည့်လည်စေသနည်း။ အသာ။ ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာအား။ ဘဝဂ္ဂပ္ပတ္တံ
ဘဝဂ်သို့-ရောက်လုစာနန်းမျှသော။ မာနံ။ တက်သော-မာနကို။ ပါတေသာ
မိ။ ကျစေအံ့။ ဣတိ။ မနသိကတွာ။ ဤသို့။ လုံးသွင်း၍။ အာဟိဏ္ဏာပေသိ။ ဟုည့်
လည်စေ၏။ မဟာဇနော။ လူများအပေါင်းသည်။ တုမှာဒိသံ။ သင်ကဲ့သို့
သဘောရှိသော-နွန်းစဏ္ဍားကို။ ဌပေတွာ။ ထား၍။ အညော။ တပါးသော
ယောက်ျားသည်။ ဧတိသာ။ ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ၏။ မာနံ။ မာနကို။ ဘောဒကော
ဖျက်ဆီးနိုင်သော-သူတို့သည်။ နတ္ထိနသန္တိ။ မရှိကုန်။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဥတ္တု
ဌိ။ ကြွေးကြော်ခြင်းကို။ အကာသိ။ ပြုပြီးသာ။ ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသည်။ ပစ္ဆိမ
ဒ္ဓါရံ။ အနောက်တံခါးသို့။ ပုတွာ။ ရောက်ပြန်၍။ သာမိ။ အရှင်။ ဣဓ။ ဤအ
နောက်တံခါး၌။ တေ။ အရှင်၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ။ နေရာအရပ်လော။ ဣတိ။ ဤသို့။
ပုစ္ဆိ။ မေး၏။ ဧတံ။ ဤယခုရောက်သော-အရပ်သည်။ ကတရဋ္ဌာနံ။ အဘယ်
အရပ်နည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ။ တာဘနံ။ မေး၏။ သာမိ။ အရှင်။ ပုစ္ဆိ။ မဒ္ဓါရံ
အနောက်တံခါး-အရပ်ပါတည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ အဝေါစ။ ဆိုရ၏။ ဣမိနာဒ္ဓါရေ
န။ ဤအနောက်တံခါးဖြင့်။ နိက္ခမိတွာ။ ထွက်လတ်၍။ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကေ။ ဒိဋ္ဌမင်္ဂ
လိကာ။ စမ္ပဂေဟံ။ သားရေဖြင့်မီးသော-အိမ်ကို။ ဩလောကေန္တိ။ ကြည့်
လျက်။ ဝစ္ဆိ။ သင်သွားလော။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာမန္တေသိ။ ခေါ်၍ဆို၏။ သာ။ ထို
ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသည်။ တတ္ထ။ ထိုသားရေမီးသော-အိမ်သို့။ ဝတံ။ သွား၍။
သာမိ။ ချစ်လင်။ ဣဒံစမ္ပဂေဟံ။ ဤသားရေမီးသော-အိမ်သည်။ တုမှာကံ။
အရှင်တို့၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ။ နေရာအရပ်ပင်လော။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟာ။ ဆို၏။

၁၅၀ မဇ္ဈိမပဏ္ဍိတသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

အာမ၊ ဩဝါဟုတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ပိဋ္ဌိတော၊
ကျောက်ကုန်းပေါ်မှ။ ဩတရိတွာ၊ ချမ်းစမ္မဂေဟံ၊ သားရေမီးသော-အိမ်
၏အတွင်းသို့။ ပါဝိသံ၊ ဝင်လေ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသားရေမီးသော-အိမ်၌။ သတ္တ
ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ချက်တို့ပတ်လုံး၊ ဝသန္တော၊ နေသော၊ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုတ
ညာဏ်ကို။ ဝေဝသနမိရော၊ ရှာမှီးသော ပညာရှိသည်။ ဧတ္တကောသု၊ ဤမျှ
လောက်ကုန်သော။ ဒိဝသေသု၊ ခုနစ်ချက်တို့၌။ ဇာတိသမ္ဘေဒံ၊ ဇာတ်၏
ရောရှက်ခြင်းကို၊ နဝအကာသိ၊ ပြုလည်း-မပြု။ မဟာကုလဿ၊ မြတ်သော
အမျိုး၏။ ဝိတာ၊ သွီးဖြစ်သော-ဒိဗ္ဗမင်္ဂလိကာသည်။ မံ၊ ငါနွန်းစဏ္ဍားကို၊
နိဿာယ၊ ဖြစ်၍။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ ယသံ၊ စည်းမိပ်သို့။ သစေနပါပု
ဏာတိ၊ အကယ်၍မရောက်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့မရောက်သည်ရှိသော်။
အဟံ၊ ငါသည်။ စတုဝိသတိယံ၊ နှစ်ကျိပ်လေးဆူ-ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်
စွာဘုရားတို့၏။ အန္တေ ဝါသိကာ၊ တပည့်သည်။ နဝအဓိ၊ ဖြစ်လည်း
မဖြစ်။ ဧတိဿာ၊ ထိုဒိဗ္ဗမင်္ဂလိကာ၏။ ပါဒေဝေနဥဒကေန၊ ခြေဆေးရေ
ဖြင့်။ သကလဓမ္မဒီပေ၊ ဓမ္မဒီပါကျွန်းအသုံး၌။ ရာဇနံ၊ မင်းတို့၏။ အဘိ
သေကကိစ္စံ၊ အဘိသိက်၏-ကိစ္စကို။ ကရိဿာမိ၊ ငါပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဝိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ ပုန၊ တစ်ဖန်၊ ဝိန္တေသိ၊ ကြံ၍။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ အဂါ
ရမတ္တေ၊ အိမ်၏အလယ်၌။ ဝသန္တော၊ နေသောငါသည်။ နသက္ခိဿာမိ၊ မ
စွမ်းနိုင်အံ့၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ပဗ္ဗဇိတွါ၊ ရသေ့-ရဟန်းပြု၍၊ သက္ခိဿာ
မိ၊ ငါစွမ်းနိုင်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိန္တေတွာ၊ ကြံအောက်မေ့၍၊ တံ၊ ထိုဒိဗ္ဗမင်္ဂလိ
ကာကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၍ပြောဆို၏။ ကိံ အာမန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ခေါ်
၍ပြောဆိုသနည်းဟူမူကား။ ဒိဗ္ဗမင်္ဂလိကော၊ ဒိဗ္ဗမင်္ဂလိကာ၊ မယံ၊ ငါတို့
သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအိမ်ထောင်-မရှိသေးသောအခါ၌။ ဧကစရာ၊ တယောက်
ထည်းသာ-သွားလာကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကမ္ဘံ၊ အသက်မွေးကြောင်းဖြစ်သော
အမှုကို၊ ကတွာပိ၊ လုပ်ဆောင်၍လည်းကောင်း။ အကတွာပိ၊ မလုပ်ဆောင်
၍လည်းကောင်း။ ဇိဝိတုံ၊ အသက်မွေးခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း
ကုန်၏။ ဣဒါနိပန၊ ယခုအိမ်ထောင်ရှိသော-အခါ၌မူကား၊ ဒါရ တရုဏံ၊
မယားမွေးကြောင်းဖြစ်သော-အမှုကို။ ပဋိပန္နမှ၊ ငါတို့ကျင့်ကုန်အံ့။ ကမ္ဘံ၊
လုပ်လုပ်ခြင်း-ကုန်သွယ်ခြင်း အစရှိသော-အမှုကို။ အကတွာ၊ မပြုလျှင်း
ဘဲ၊ ဇိဝိတုံ၊ အသက်မွေးခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဝုစ္စံ၊ ရှင်မသည်။
ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်သော-အခါမှ။ အဟံ၊ ငါသည်။ အာဂန္တိဿမိ၊
ပြန်လာခဲ့အံ့။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်သော-အခါတိုင်အောင်။ မာဥက္ကဏ္ဍိတ္ထံ။

မသန္တကုဉ်ရစ်လင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၍ပြောဆို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝတ္ထု၊ ပြောဆိုပြီး၍၊ အရညံ၊ တောသို့၊ ပရိသိက္ခာ၊ ဝင်၍၊ သုဿာနာဒိသု၊
 သုဿာန အရပ်-အစရှိသည်တို့၌၊ နန္တကာနိ၊ အနား-မရှိကုန်သော-အဝတ်
 ရုတ်တို့ကို၊ သင်္ကဓိတွာ၊ ရရှိ၍၊ နိဝါသနပါရူပနံ၊ အဝတ်-အရုံကို၊ ကတွာ၊
 ချုပ်လုပ်၍၊ သမဏပဗ္ဗန္တံ၊ ရသေ့-ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရသေ့ရဟန်း
 ပြု၍၊ ဧကစရော၊ တယောက်ထည်းသာကုဉ်သော-သွားလာခြင်းရှိသည်၊
 လဒ္ဓကာယဓိဝေကော၊ ရအပ်သော-ကာယဝိဝေက ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကသိ
 ဏပရိကမ္ဘံ၊ ကသိုဏ်းပရိကံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အဗ္ဗဿမာပတ္တိယောစ၊ ရှစ်
 ပါးသော-သမာပတ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ပဉ္စအဘိညာယောစ၊ ငါးပါး
 သော-အဘိညာဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗတ္တတွာ၊ ဖြစ်စေပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌၊ ဒိဗ္ဗမင်္ဂလိကာယ၊ ဒိဗ္ဗမင်္ဂလိကာ၏၊ မယာ၊ ငါသည်၊ အဝဿ
 ယော၊ ကိုးကွယ်ရာသည်၊ ဘိဝိတံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းပြီ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေသိ၊ ဤအောက်မေ့၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗာရာဏသိ၊
 ဗာရာဏသီပြည်သို့၊ အဘိမုခေါ၊ ရှေးရှု၊ ဝတ္တံ၊ သွား၍၊ ဝိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊
 ပါရုပိတွာ၊ ရံ၍၊ ထိက္ခံ၊ ဆွမ်းခံခြင်းကို၊ စရမာနော၊ ခံခြင်းငှါ-သွားလာ
 လှည့်လည်သည်ရှိသော်၊ ဒိဗ္ဗမင်္ဂလိကာယ၊ ဒိဗ္ဗမင်္ဂလိကာ၏၊ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့၊
 အဘိမုခေါ၊ ရှေးရှု၊ အဝမာသိ၊ သွားလေ၏။ ။

သာ၊ ထိုဒိဗ္ဗမင်္ဂလိကာသည်၊ တံ၊ ထိုမာတင်္ဂပညာရှိကို၊ ခွါရေ၊ အိမ်တံခါး
 ၌၊ ဌိတံ၊ ရပ်လာသော-ဘုရားလောင်းကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အသဉ္ဇာနန္တိ၊ မာတင်္ဂ
 ပညာရှိ၏အဖြစ်ကို-မသိသည်ဖြစ်၍၊ တန္တေ၊ အရှင်မြတ်၊ အတိ၊ ခွယ်၊ ကန်
 တော့ပါသေး၏၊ ဧတံ၊ ဤအရပ်သည်၊ ဓဏ္ဍာဝံ၊ လာနံ၊ နွန်းစဏ္ဍားတို့၏၊ ဝဿ
 နဌာနံ၊ နေရာအရပ်ပါတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဧဏ္ဍာဝံဆို၏၊ ဗေမိသတ္တော
 ဘုရားလောင်းသည်၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်မြဲရပ်၏
 သာ၊ ထိုဒိဗ္ဗမင်္ဂလိကာသည်၊ ဗုဒ္ဓဗျုဒ္ဓံ၊ တမိမိမိမိ၊ ဩလောကေန္တိ၊ ဩဉ္ဇာ
 လတ်သည်ရှိသော်၊ သဉ္ဇာနိတွာ၊ ဘုရားလောင်း၏အဖြစ်ကို-စင်စစ်သိလတ်
 ၍၊ ဟတ္ထေဟိ၊ လက်တို့ဖြင့်၊ ဥရံ၊ ရင်ကို၊ ပဟာမိတွာ၊ တီးခတ်၍၊ ဝိဝရမာနာ၊
 ဝိပုဋ္ဌိမြည်တမ်းလျက်၊ ပါဒမူလေ၊ ဘုရားလောင်း၏-ခြေရင်း၌၊ ပတိတွာ၊ ဝပ်
 ၍၊ အာဟ၊ ပြောဆို၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့-ပြောဆိုသနည်းဟူမူကား၊
 သာမိ၊ သခင်၊ တေ၊ သခင်၏၊ ဒေသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝိတ္တံ၊ ရဟန်း
 ပြုလိုသောစိတ်သည်၊ ယဒိအတ္ထိ၊ အကယ်၍အလိုရှိခဲ့အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့
 ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ကဿံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ မံ၊ ကျွန်တော်မကို၊ မဟာဓရာ၊

၁၅၂ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ကြီးစွာသောယသ၊စည်းစိမ်မှ၊ ပရိဟာပေတွာယုတ်စေ၍၊ အနာထံ၊
ကိုးကွယ်ရာမရှိသည်ကို၊ အကာသိ၊ပြုဘိသနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊
ပြောဆို၏၊နာနပ္ပကာရံ၊အထူးထူးအပြားပြားရှိသော၊ပရိဒေဝံ၊မြည်တမ်း
ငိုယိုခြင်းကို၊ပရိဒေဝိတွာ၊မြည်တမ်းငိုယို၍၊ အက္ခိနိ၊မျက်စိတို့ကို၊ပုဉ္ဇမာ
နာ၊ သုတ်လျက်၊ဥဋ္ဌာယ၊ဘုရားလောင်း၏-ခြေရင်းမှထ၍၊ဘိက္ခာဘာဇနံ၊
ဆွမ်းခံသောခွက်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အန္တောဂေဟ၊ အိမ်တွင်း၌၊
နိဘိဒါပေတွာ၊ထိုင်နေစေ၍၊ ဘိက္ခံ၊ဆွမ်းကို၊ အဒါသိ၊ကပ်ယူ၏၊ မဟာ
ပရိသော၊ ယောက်ျားမြတ်သည်၊ သတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်း-ကိစ္စကို၊
ကတွာ၊ပြုပြီး၍၊အာဟ၊ပြောဆို၏၊ ကိံအာဟ၊အဘယ်သို့ပြောဆိုသနည်း
ဟူမူကား၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိက၊ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ၊ မာသောမိ၊မစိုးရိမ်လင့်၊ မာပရိ
ဒေဝိ၊မငိုကြွေးလင့်၊ အဟံ၊ငါသည်၊တုယံ၊သင်၏၊ပါဒေဝေဝန ဥဒေကန၊
ခြေဆေးရေဖြင့်၊သကာလဇမ္ဗုဒိပေ၊အလုံးစုံသော-ဇမ္ဗုဒိပ်ကျွန်း၌၊ ရာဇုနံ၊
မင်းအပေါင်းတို့၏၊ အဘိသေကကိစ္စံ၊ အဘိသိက်၏-ကိစ္စကို၊ ကာရေ
တုံ၊ ပြုစေခြင်းငှါ၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်သော-ယောက်ျားတည်း၊ တံပန၊
သင်မူကား၊ မမ၊ငါ၏၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ကရောဟိ၊
လိုက်နာလော၊နဂရံ၊မြို့တွင်းသို့၊ပဝိသိတွာ၊ဝင်၍၊မယံ၊ငါ၏၊သာမိကော၊
လင်သည်၊နစဏ္ဍာလော၊ နွန်းစဏ္ဍားမဟုတ်၊မယံ၊ငါ၏၊ သာမိကော၊လင်
သည်၊ မဟာဗြဟ္မာ၊ဗြဟ္မာကြီးတည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဥဋ္ဌေသယမာနာ၊
ကြွေးကြော်လျက်၊ သကာလနဂရံ၊ မြို့အလုံးကို၊ စရာဟိ၊ ထုည့်လည်ချေ
လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ပြောဆို၏၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ဆိုအပ်သည်ရှိ
သော်၊ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိက၊ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသည်၊သာမိ၊အရှင်၊အဟံ၊ကျွန်တော်မ
သည်၊ပကတိယာပိ၊သဘောအားဖြင့်လည်း၊ မုခဒေါသေနဝ၊နှုတ်ထွက်
ကြမ်းခြင်းတည်းဟူသော-အပြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ဗျသနံ၊ ပျက်စီးခြင်း
သို့၊ ပတ္တာ၊ရောက်ရ၏၊ဧဝံ၊ဤသို့အရှင်ဆိုတိုင်း၊ဝတ္ထု၊ ပြောဆိုခြင်းငှါ၊နာ
သက္ခိယာမိ၊မစွမ်းနိုင်ပါ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ဆို၏၊ဗေမိသတ္ထော၊ဘု
ရားအလောင်းသည်၊ကိံပန၊အသို့နည်း၊ တယသ၊သင်သည်၊မယံ၊ငါ၏၊အ
ဂါရေ၊အိမ်၌၊ဝသန္တယ၊နေသောသင်အား၊အလိကဝစနံ၊ချွတ်ယွင်းသော
စကားကို၊ သုတပုဗ္ဗံ၊ကြားဘူးသလော၊ အဟံ၊ငါသည်၊တဒါပိ၊ထိုလူဖြစ်
သော-အခါ၌လည်း၊အလိကံ၊ချွတ်ယွင်းသော-စကားကို၊နာတဏာမိ၊မဆို၊
ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ပဗ္ဗဇိတော၊ရှင်ရဟန်း-ပြုသည်ဖြစ်လျက်၊ကိံ၊အဘယ်
ကြောင့်၊အဟံ၊ငါသည်၊ဝက္ခာမိ၊ဆိုရအံ့နည်း၊အဟံ၊ငါသည်၊သစ္စဝါဒိ၊မှန်

သောစကားကိုဆိုလေ့ရှိသော။ ပုရိသောနာမ၊ ယောကျ်ားကောင်းမည်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ပြောဆို၍၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ ပက္ခသမ္ဘ၊ ညွှန်းပက္ခ၏၊ အဋ္ဌမိ၊
ရှစ်ရက်မြောက် သောနေတည်း။ တံ၊ အရှင်မသည်၊ ဣတော၊ ဤနေ့မှ၊
သတ္တဘဟဿ၊ ချစ်ရက်၏၊ အတ္တယေန၊ လွန်သောအခါ၌၊ ဥပါသဝေဒိဝ
သေ၊ ဥပုသ်နေ့၌၊ မဟ္တံ၊ ငါ၏၊ သာမိကော၊ လင်ဖြစ်သော၊ မဟာဗြဟ္မာ၊
ဗြဟ္မာကြီးသည်၊ စန္ဒမဏ္ဍလံ၊ လဝန်းကို၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊ တောက်ခွဲ၍၊ မမ၊ ငါဒိဋ္ဌမင်္ဂ
လိကာ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ အာဂမိဿတိ၊ လာလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သက
လနဂရေ၊ အလုံးရံသော-မြို့တွင်း-မြို့ပ၌၊ ဥဒ္ဓေါသေတိ၊ ကြွေးကြော်ရစ်
လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ မှာဆိုခဲ့၍၊ ပက္ခမိ၊ သွားလေ၏၊ သာ၊ ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိ
ကာသည်၊ သဒ္ဓဟိတွာ၊ ယုံကြည်၍၊ ဟဉ္ဇတုဋ္ဌာ၊ အလွန်ရှင်လန်းသောမိတ်
ရှိသည်၊ သူရာ၊ ရဲရင့်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သာယံပါတံ၊ ညနံနက်၊ နဂရံ၊ မြို့
တွင်းသို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ တထာ၊ ယိုဘုရားအလောင်းက-မှာဆိုခဲ့တိုင်း၊
ဥဒ္ဓေါသေတိ၊ ကြွေးကြော်၏၊ မန္တဿာ၊ ပြည်သူတို့သည်၊ ပါဏိနာ၊ လက်
ဖြင့်၊ ပါဏိ၊ လက်ချပ်ကို၊ ပဟရန္တော၊ တီးခတ်တုန်လျက်၊ ပဿထ၊ ရှုပါ
တုနံ၊ အမှောက်၊ ငါတို့၏၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသည်၊ စဏ္ဍာလပုတ္တံ၊
ခွန်းစဏ္ဍား၏သားကို၊ မဟာဗြဟ္မာနံ၊ ဗြဟ္မာကြီးကို၊ ကရောတိ၊ ပြုဘိ၏၊ ဣတိ
ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ပြောဆို၍၊ ဟသန္တိ၊ ရပုပ်မောကုန်၏၊ ကေဋ္ဌိံ၊ ပြက်ရယ်ကို၊
ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ သာ၊ ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသည်၊ ဝုနဒိဝသေဝိ၊ တဘနံ၊
မိုးသောက်သော-နေ့၌လည်း၊ တထေဝ၊ ထိုရှေး အတူသာလျှင်၊ သာယံ
ပါတံ၊ ညနံနက်၊ ပရိသိတွာ၊ မြို့တွင်းသို့ဝင်၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သာ
ဟတ္တယေန၊ ခြောက်ရက်လွန်သဖြင့်၊ ပဉ္စာဟ-စတုဟ-တိဟ-ဒ္ဓိဟ-ကော
ဟတ္တယေန၊ ငါးရက်-လေးရက်-သုံးရက်-နှစ်ရက်-တရက်- လွန်သဖြင့်၊
မဟ္တံ၊ ငါ၏၊ သာမိကော၊ လင်ဖြစ်သော၊ မဟာဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာကြီးသည်၊ စန္ဒ
မဏ္ဍလံ၊ လဝန်းကို၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊ တောက်ခွဲ၍၊ မမ၊ ငါဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ၏၊ သန္တိ
ကံ၊ အထံသို့၊ အာဂမိဿတိ၊ ရောက်လာလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဒ္ဓေါသေတိ၊
ကြွေးကြော်မြဲ-ကြွေးကြော်၏၊ ပြာဟ္မဏာ၊ ဝုဏ္ဏားတို့သည်၊ အယံဒိဋ္ဌမင်္ဂ
လိကာ၊ ဤဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသည်၊ အတိသူရာ၊ အလွန်ရဲရင့်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
၍၊ ကဏ္ဍေသိ၊ ပြောဆိုဘိ၏၊ ကဒါမိ၊ ရံခါ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ လိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဧဝံ၊
လာကြကုန်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာယ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ၏၊ ဝသန
ဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို၊ ပဋိဇ္ဇဂ္ဂါမ၊ သုတ်သင်ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တယိံသု၊
ကြံကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တ တွာ၊ ကြံပြီး၍၊ စမ္မဂေဟဿ၊ သားရေမိုးသော

၁၅၄ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

အိမ်၏၊ ဗာဟိရသာဝရံ၊ အပဖြစ်သော-မြေအပေါ်ကို၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်
မှ၊ တစ္ဆာပေတွာ၊ ညီညွတ်အောင်-ညှိစေ၍၊ ဝါလိကံ၊ သဲကို၊ ဩကိရိံသု၊
ကြံဖြန့်ကုန်၏၊ သာဝိ၊ ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသည်လည်း၊ ဥပေါသထဒိဝသေ၊
ဥပုသ်နေ့၌၊ ပါတောဝ၊ နံနက်စောစောကသာလျှင်၊ နဂရံ၊ မြို့တွင်းသို့၊ ပပိ
သိတွာ၊ ဝင်၍၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ သာမိကော၊ လင်ဖြစ်သော-ဗြဟ္မာကြီး
သည်၊ အာဂမိဿတိကိရ၊ ရောက်လာလတ္တံ့၊ သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဒ္ဓေါ
သေတိ၊ ကြွေးကြော်၏၊ ဗြဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဘော၊ ဒရိအချင်းတို့၊
အယံဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ၊ ဤဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသည်၊ နရံ၊ ဝေးသောအခါကို၊ နအပဒိ
ဿတိ၊ ညွှန်းပြသည်မဟုတ်၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့ပင်၊ မဟာဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာကြီးသည်
အာဂမိဿတိကိရ၊ လာလတ္တံ့၊ သတတ်၊ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို၊ သံ
ဝိဒဟာမ၊ ငါတို့စီရင်ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္နယိံသု၊ ကြံကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
ဗိန္နေတွာ၊ ကြံပြီး၍၊ စမ္ပဂဟံ၊ သားရေမီးသော-အိမ်ကို၊ သမ္ပန္နာပေတွာ၊
တမြက်လှည်းစေ၍၊ ဟရိတူပလိတ္တံ၊ စိုသောနွားချေးဖြင့်လိမ်းကျံ၍၊ အဟ
တဝတ္ထေဟိ၊ အစာမချသေးသော-အဝတ်တို့ဖြင့်၊ ပရိက္ခိပါပေတွာ၊ ကာရံ
လွှမ်းကြက်စေ၍၊ မဟာရဟံ၊ မြတ်သောသူတို့အားထိုက်သော၊ ပလ္လင်္ဂံ၊
ပလ္လင်ကို၊ အတ္တရိတွာ၊ ခင်း၍၊ ဥပရိ၊ ပလ္လင်၏-အထက်၌၊ စေလဝိတာနံ၊
ပုဆိုးမိတာန်ကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ကြက်၍၊ ဂန္ဓမာလဒါမာနိ၊ နံ့သာဆိုင်း-ပန်းဆိုင်း
တို့ကို၊ ဩသာရယိံသု၊ လှည့်လည်၍-ချကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့
သည်၊ ပဋိဇ္ဇန္တာနံယေဝ၊ သုတ်သင်-ပြင်ဆင်ကုန်စဉ်ပင်လျှင်၊ သူရိယော
နေသည်၊ အတ္တံ၊ ဝင်ခြင်းသို့၊ ဂမိတော၊ ရောက်၏၊ မဟာပုရိသောစ၊
ယောကျ်ားမြတ်သည်လည်း၊ စန္ဒေ၊ လဝန်းသည်၊ ဥဂ္ဂတမတ္တေ၊ တက်ခါမျှ
၌၊ အဘိညာပါဒကဏ္ဍာနံ၊ အဘိညာဉ်တို့၏အခြေဖြစ်သော-ချာန်ကို၊ သမာ
ပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍၊ ဝုဠာယ၊ ချာန်မှထ၍၊ ကာမာဝစရမိတ္တေန၊ ကာမာဝစရ
ကုသိုလ်စိတ်ဖြင့်၊ ပရိကမ္မံ၊ ပရိကံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဣဒ္ဓိပိတ္တေန၊ တန်ခိုး
အဘိညာဉ်စိတ်ဖြင့်၊ ဣဒယယောဇနိကံ၊ တဆွဲနှစ်ယူစနာရှိသော၊ ဗြဟ္မတ္တ
ဘာဝံ၊ ဗြဟ္မာ၏-အတ္တဘောကို၊ မာပေတွာ၊ ဘန်ဆင်း၍၊ ဝေဟသံ၊
ကောင်းကင်သို့၊ အတ္တဂတံ၊ ပျံတက်၍၊ စန္ဒ ဗိမာနဿ၊ လဗိမာန်၏၊
အန္တော၊ အတွင်းသို့၊ ပပိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ စန္ဒတော၊ လဝန်းမှ၊ အတ္တံ၊ သက္က
မာနံ၊ တက်ခဲ့သည်ရှိသော်၊ စန္ဒံ၊ လဝန်းကို၊ သိန္ဓိတွာ၊ သောက်ခဲ့၍၊ စန္ဒ
ဝိမာနံ၊ လဗိမာန်ကို၊ ဩဟာယ၊ စွန့်ခဲ့၍၊ ပုရတော၊ လမင်း၏ရှေးမှ၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ မဟာဇနော၊ လူများ အပေါင်းသည်၊ မံ၊ ငါမာတင်- ရသေ့ကို၊

၂၅

ခ-ဂဟပတိဝဂ်-၆-ဥပါလိသုတ်၊

၁၅၅

ပဿတု၊ မြင်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဓိဋ္ဌာတိ၊ အဓိဋ္ဌာနံ၏။ မဟာ
ဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်။ ဒိသွာ၊ မြင်ကုန်၍။ ဘော၊ အိုအချင်းတို့၊ ဒိဋ္ဌ
မင်္ဂလိကာယ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ၏။ ဝစနံ၊ စကားသည်။ သစ္စံ၊ မှန်ပေ၏။ အာ
ဂစ္ဆန္တိ၊ ယခုလာသော။ မဟာဗြဟ္မာနံ၊ ဗြဟ္မာကြီးကို။ ပုဗ္ဗိဿာမ၊ ပူဇော်
ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ဂန္ဓမာလံ၊ နံ့သာပန်းကို။ အာဒါယ၊
ယူ၍၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာယ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ၏။ စာရံ၊ အိမ်ကို၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ
၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ မဟာပုရိသော၊ ယောကျ်ားမြတ်သည်။ မတ္ထက
မတ္ထကေန၊ အထက်အထက်သော-အရပ်ဖြင့်။ သတ္တဝါရေ၊ ခုနစ်ကြိမ်
တိုင်တိုင်၊ ဗာရာဏသိ၊ ဗာရာဏသီပြည်ကို။ အနုပရိဂဏ္ဌာ၊ တည့်လည်
၍၊ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်။ ဒိဋ္ဌဘာဝံ၊ မြင်သည်၏အဖြစ်ကို။
ဥတွာ၊ သိပြီး၍။ ဧဒိသယောဇနိကံ၊ တဆွဲနှစ်ယူဇနာရှိသော။ အတ္တဘာ
ဝံ၊ အတ္တဘောကို။ ဝိဇဟိတွာ၊ စွန့်၍။ မနုဿပမာဏံယေဝ၊ လူတို့၏-ပမာ
ဏနှင့် မျှသော-အတ္တဘောကိုသာလျှင်။ မံပေတွာ၊ ဘန်ဆင်း၍။ မဟာ
ဇနဿ၊ လူများအပေါင်းသည်။ ပဿန္တဿေဝ၊ ရှုစဉ်ပင်လျှင်၊ စမ္ပဂေဟံ၊
သားရေမိုးသော-အိမ်သို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏။ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်း
သည်။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ နော၊ ငါတို့၏။ မဟာဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာကြီးသည်။ ဩ
တိဇ္ဈော၊ သက်ဆင်းလတ်ပြီ။ သာဏိံ၊ ကန်လန့်ကာကို။ အာဟရထ၊
ဆောင်ခဲ့ကြကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ပြောဆို၍။ နိဝေသနံ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ၏
အိမ်ကို၊ မဟာသာဏိယာ၊ များစွာသော-ကန်လန့်ကာဖြင့်၊ ပါပေတွာ၊ ကာ
ရံ၍၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍။ ဥတော၊ တည်၏။ မဟာပုရိသော၊ ယောကျ်ား
မြတ်သည်လည်း။ သိရိသယနမဇ္ဈေ၊ အသရေရှိသော-အိမ်ရာ၏အလယ်၌
နိသိဒ္ဓိ၊ နေ၏။ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသည်။ သမိပေ၊ တရားအလောင်း
၏အနီး၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ အထပစ္ဆာ၊ ထိုနောက်မှ၊ နံ၊ ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ
ကို၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကေ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ၊ တေ၊ သင်အား။ ဥတုသမယော၊ ဥတု
လာသော-အခါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထိ၊ မေး၏။ အယျ၊ အရှင်၊ အာမ၊ ဩ
ဥတုလာသောအခါမှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထေ၊ ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်။
မယာ၊ ငါသည်။ ဝတ္ထံ၊ သားကို။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်ပြီ။ ဂဏှာဟိ၊ ယူလော၊ ဣတိ၊
ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ အဋ္ဌဂုံဋ္ဌကေန၊ လက်မဖြင့်။ နာဘိမဏ္ဍလံ၊ ချက်ဝန်း
ကို၊ ဖုသိ၊ ထိ၏။ တဿာ၊ ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာအား၊ ပရာမသနေနေဝ၊ ချက်ကို
လက်ဖြင့်-သုံးသပ်ခါမျှသာလျှင်၊ ဂဗ္ဘော၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်
၏။ မဟာပုရိသော၊ ယောကျ်ားမြတ်သည်။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤသို့သုံးသပ်

၈၅၆ မဏ္ဍိမပဏ္ဍိတသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ခါမျှဖြင့်၊ ဗိဇ္ဇမင်္ဂလိကော။ ဗိဇ္ဇမင်္ဂလိကာ။ တေ။ သင်၏။ ပါဒဓောဝနဥဒကံ။
ခြေဆေးရေသည်။ သကလဓမ္မ၊ ဒီပေ၊ အလုံးစုံသော-ဓမ္မ၊ ဒိပ်ကျွန်း၌။ ရာဇု
နံ၊ မင်းတို့၌။ အဘိသေကောဒကံ၊ အဘိသိက်ရေသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်
လတ္တံ့။ တွံ၊ သင်သည်။ တိဋ္ဌ၊ တည်ရစ်လေ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ မှာ
ဆိုခဲ့၍။ ဗြဟ္မတ္တတာဝံ၊ ဗြဟ္မာ၏-အတ္တဘောကို။ မာပေတွာ၊ ဘန်ဆင်း၍၊
မဟာဓနဿ၊ လူများအပေါင်းသည်။ ပဿန္တဿေဝ၊ ရှုစဉ်ပင်လျှင်၊ နိက္ခ
မိတွာ၊ သားရေရိုးသော-အိမ်မှထွက်၍။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။
အန္တဂ္ဂတံ၊ ပျံတက်၍။ စန္ဒမဏ္ဍလမေဝ၊ လဝန်းသို့သာလျှင်။ ပဝိဇ္ဇော၊
ဝင်ပြန်လေ၏။ သာ၊ ထိုဗိဇ္ဇမင်္ဂလိကာသည်၊ တတော၊ ထိုဘုရားအလောင်း
ထားခဲ့သော-အခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ဗြဟ္မပဇာပတိနာမ၊ ဗြဟ္မာကြီး၏-
မယားမည်သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ပြီး။ ပါဒဓောဝနဥဒကံ၊ ခြေဆေးရေကို။ လ
ဘန္တောနာမ၊ ရသေ့သူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဗြဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်။
ဗြဟ္မပဇာပတိ၊ ဗြဟ္မာကြီး၏-မယားကို။ အန္တောနဂရေ၊ မြို့တွင်း၌။ ဝ
သာပေသာမ၊ နေစေကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မန္တောတွာ၊ တိုင်ပင်ကုန်၍။ သု
ဝဏ္ဏသိဝိကာယ၊ ရွှေထင်းစင်၌။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ ယာဝသတ္တမ
ကောဋိယာ၊ မိမျိုး-ဘမျိုး-ခုနစ်ဆက်မြောက်သော အစွန်းတိုင်အောင်၊ အ
ပရိသုဒ္ဓဇာတိကဿ၊ မစင်ကြယ်သော-ဇာတ်ရှိသောသူအား၊ သိဝိကံ၊ ရွှေ
ထင်းစင်ကို၊ ဂဟေတုံ၊ ကိုင်ခြင်းငှါမျှ၊ နအဒံ၊ မပေးကြကုန်။ သောဠသဇာ
တိမန္တုဗြဟ္မဏာ၊ တကျိပ်ခြေံယေဝံကုန်သော-ဇာတ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော
ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဂဏ္ဍိသု၊ ကိုင်ကုန်၏။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော-ပုဏ္ဏား
တို့သည်။ ဂန္ဓပုပ္ဖာဒိတိ၊ နံသာပုန်း-အစရှိသည့်တို့ဖြင့်။ ပူဇိတွာ၊ ပူဇော်၍၊ န
ဂရံ၊ မြို့တွင်းသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ သွင်း၍၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ ဥန္တိဋ္ဌဂေဟေ၊ သူတ
ပါးတို့သည်- စွန့်ပစ်အပ်သော-အိမ်၌။ ဗြဟ္မပဇာပတိ၊ ဗြဟ္မာကြီး၏-မ
ယားသည်။ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဝတ္ထု၊ အိမ်ရာ
မြေကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဂေဟံ၊ အသစ်သော-အိမ်ကို၊ ကရိဿာမ၊ ဆောင်
လုပ်ကုန်ဦးအံ့၊ ပန၊ စင်စစ်၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်တံ၊ ထိုအသစ်သော
အိမ်ကို၊ ကရိဿတိ၊ ဆောက်လုပ်လတ္တံ့၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ မဏ္ဍပေ
ဝ၊ မဏ္ဍပ်၌သာလျှင်၊ ဝသိတုံ၊ နေစေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မန္တောတွာ၊ တိုင်
ပင်ကြ၍၊ မဏ္ဍပေ၊ မြို့၏အလယ်၌-ဆောက်လုပ်အပ်သော မဏ္ဍပ်၌၊ ဝသာ
ပေသုံ၊ နေစေကုန်၏၊ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပဌာယ၊ စ၍။ ဝက္ခ၊ ပထေ၊ မျက်စိ
ဖြင့်မြင်ကောင်းသောအရပ်၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ဝန္တိတုကာမာ၊ ရှိခိုးခြင်းငှါ

အလို ရှိကုန်သော-သူတို့သည်၊ ကဟာပတိ၊ တသပြာသော-ဥစ္စာကို၊
 ဒတွာ၊ ပေး၍၊ ဝဋ္ဋတုံ၊ ရှိခိုးခြင်းငှါ၊ လောန္တိ၊ ရကုန်၏၊ သဝန္တသစာရေ၊ နားကြား
 ကောင်းသောအရပ်၌၊ ဝဋ္ဋတုကာမာ၊ ရှိခိုးခြင်းငှါ၊ အလိုရှိကုန်သော-သူတို့
 သည်၊ သတံ၊ တရာသောဥစ္စာကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ ဝဋ္ဋတုံ၊ ရှိခိုးခြင်းငှါ၊ လောန္တိ
 ရကုန်၏၊ အာသန္န၊ အနီး၌၊ ပကတိကထံ၊ ပြုကတော့ပြောဆိုသော-စကား
 ကို၊ သဝနဋ္ဌာနေ၊ ကြားကောင်းသောအရပ်၌၊ ဝဋ္ဋတုကာမာ၊ ရှိခိုးခြင်းငှါ အ
 လိုရှိကုန်သော-သူတို့သည်၊ ပဉ္စသတာနိ၊ ငါးရာသော-ဥစ္စာတို့ကို၊ ဒတွာ၊
 ပေး၍၊ ဝဋ္ဋတုံ၊ ရှိခိုးခြင်းငှါ၊ လောန္တိ၊ ရကုန်၏၊ ပါဒဝိဋ္ဌိယံ၊ ခြေဆင်း၌၊ သိသံ။
 ဦးခေါင်းကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဝဋ္ဋတုကာမာ၊ ရှိခိုးခြင်းငှါ-အလိုရှိကုန်သော
 သူတို့သည်၊ သဟသံ၊ တထောင်သော-ဥစ္စာကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ ဝဋ္ဋတုံ၊ ရှိခိုး
 ခြင်းငှါ၊ လောန္တိ၊ ရကုန်၏၊ ပါဒဓောဝနဥဒကံ၊ ခြေဆင်းသော-ရေကို၊ ပတ္တ
 ယမာနာ၊ တောင့်တကုန်သောသူတို့သည်၊ ဒသသဟသာနိ၊ တသောင်း
 သော-ဥစ္စာတို့ကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ ပါဒဓောဝနဥဒကံ၊ ခြေဆင်းသော-ရေကို၊
 လောန္တိ၊ ရကုန်၏၊ ဗဟိနဝရတော၊ မြို့ပမ္၊ အန္တောနဝရေ၊ မြို့တွင်း၌၊ ယဝ
 မဏ္ဍပါ၊ မဏ္ဍပ်တိုင်အောင်၊ အာဂန္တန္တိယာ၊ လာသော-ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာအား
 လဋ္ဌဓနံယေဝ၊ ရအပ်သော-ဥစ္စာသည်သာလျှင်၊ ကောဒိသတမတ္တံ၊ ကုဇေ
 တရာ-အတိုင်းအရှည်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ သလကဓမ္မုဒိပေါ၊ အ
 လုံးဝသောဓမ္မုဒိဝိက္ခန်းသည်။ သံရဟ္မိင်္ဂတော၊ ချော်ချားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
 ၍၊ သဗ္ဗရာဇာနော၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော-မင်းတို့သည်၊ ဗြဟ္မပဇာပတိယာ၊
 ဗြဟ္မာကြီး၏-မယား၏၊ ပါဒဓောဝနဥဒကေန၊ ခြေကိုဆင်းသော-ရေနှင့်၊ အ
 တိသေကံ၊ အတိသိက်-သွင်းခြင်းကို၊ ကရိသသမ၊ ငါတို့ပြုကုန်အံ့၊ ဣတိမ
 နသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ သတသဟသံ၊ တသိန်းသော-ဥစ္စာကို၊
 ပေသေတွာ၊ စေလွှတ်၍၊ လာဘိ၊ သု၊ ရကုန်၏၊ မဏ္ဍပေ၊ ကြီးစွာသောမဏ္ဍပ်၌၊
 ဝသန္တိယာဇေ၊ နေစဉ်ပင်လျှင်၊ ဂတ္တဝုဋ္ဌာနံ၊ ကိုဝန်မှ-ထခြင်းသည်။ အ
 ဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ မဟာဝုရိသံ၊ ယောက်ျားမြတ်ဖြစ်သော-မာတင်္ဂပညာရှိ
 ကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ လဋ္ဌကုမာရော၊ ရအပ်သော-သတို့သားသည်၊ ပါသာဒိကော
 ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ လက္ခဏသဗ္ဗန္ဓော၊ လက္ခဏာနှင့်
 ပြည့်စုံ၏၊ မဟာဗြဟ္မ၊ နေ၊ ဗြဟ္မာကြီး၏၊ ဝုတ္တော၊ သားသည်၊ ဇာတော၊
 ဖြစ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သကလဓမ္မုဒိပေါ၊ အလုံးဝသော-ဓမ္မုဒိဝိက္ခန်းသည်၊
 ကေကောလာဟလော၊ တပြိုင်နက်-အုတ်အုတ်-ကုက်ကုက်-ရှိသည်၊ အ
 ဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ ကုမာရေသ၊ သတို့သား၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဒိရေမဏိ

၁၅၈ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ။

မူလံ၊ နိဗ္ဗိ-ပတ္တမြားလက်ကောက်-ပတ္တမြားခြေကျင်းတိုးသည်၊ ဟောတု
ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ ပြောဆိုကြ၍၊ တတောတတော၊ ထို
ထို-တိုင်းပြည်-မြို့ရွာမှ၊ အာဂတခနံ၊ လာသော-ဥစ္စာသည်၊ ကောဋိသ
ဟသံ၊ ကုဋေ တထောင်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှ
အတိုင်းအရှည်ရှိသော-ဥစ္စာဖြင့်၊ နိဝေသနံပိ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ၏-နေရာ-အိမ်
သည်လည်း၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီး၏၊ ကုမာရဿ၊ သတို့သား၏၊ နာမကရဏံ၊ အ
မည်မှည့်ခြင်းကို၊ ကရိဿအမ၊ ပြုကုန်အံ့၊ ဣတိ မနသိ ကတွာ၊ ဤသို့နှလုံး
သွင်း၍၊ နိဝေသနံ၊ အိမ်ကို၊ သဇ္ဇေတွာ၊ စီရင်၍၊ ကုမာရံ၊ သတို့သားကို၊
ဂန္ဓောဒကေန၊ နံ့သာ ရေဖြင့်၊ နှာပေတွာ၊ ရေချိုးစေ၍၊ အလင်္ကာရိတွာ၊
တန်ဆာဆင်၍၊ မဏ္ဍပေ၊ မဏ္ဍာပ်၌၊ ဇာတတ္တာ၊ သွားမြင်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ မဏ္ဍပျောတွော၊ မဏ္ဍဗျဟူ၍သာလျှင်၊ နာမံ၊ အမည်ကို၊ အကံသု၊
မှည့်ကုန်၏၊ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်၊ သံဝဇ္ဇမာနေ၊ ကြီးပွားသော၊ ကု
မာရော၊ သတို့သားသည်၊ သိပ္ပုပ္ပဟာဏ ဝယပတ္တော၊ အတတ်သင်ချိန်
အရွယ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ သကဿဇမ္ပုဒီပေ၊ အလုံးစုံသော-ဇမ္ပုဒိပ်
ကျန်း၌၊ သိပ္ပဇာနနကာ၊ အတတ်ကို-သင်တတ်ကုန်သော-သူတို့ သည်၊
တဿ၊ ထိုသတို့သား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ အာဂတံ၊ လာကုန်၍၊ သိပ္ပံ၊
အတတ်ကို၊ သိက္ခာပေန္တိ၊ သင်စေကုန်၏၊ ကုမာရော၊ သတို့သားသည်၊
မေဓာပိ၊ တစဏာခြင်း ထိုးထွင်း၍သိတတ်သော-ပညာရှိ၏၊ ပညဝါ၊ အပြား
အားဖြင့်-သိတတ်သော- ပညာလည်းရှိ၏၊ သုတံသုတံ၊ ကြားတိုင်း-ကြား
တိုင်းသော၊ မုတ္တံ၊ ပုလဲကို၊ အာဂတန္တောပိယ၊ ကြိုးဖြင့်ယူ၍-သိတိသကဲ့
သို့၊ ဂဏှတိ၊ ယူနိုင်၏၊ ဂဟိတံဂဟိတံ၊ ယူတိုင်း-ယူတိုင်းသော-အတတ်
သည်၊ သုဝဏ္ဏဗာဓေ၊ ရွှေအိုး၌၊ ပက္ခိတ္တတေလံပိယ၊ ထည့်အပ်သော-ခြင်္သေ့
ဆီကဲ့သို့၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလေသံ၊ ဝါရဂ္ဂတာ၊ နှုတ်၌
လာသော၊ ပရိယတ္တိ၊ သင်အပ်သော-အတတ်သည်၊ အတ္ထံ၊ ရှိ၏၊ တာဝ၊ ထို
မျှလေသံ၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ တေန၊ ထိုမဏ္ဍဗျ-သတို့သားသည်၊ အနုဂ္ဂဟိတာ
နာမ၊ မသင်ဘူးသော-လောကီကျမ်းမည်သည်၊ နာဟောသိ၊ ရှိသည်မဖြစ်
ပြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ တံ၊ ထိုမဏ္ဍဗျ-သတို့သားကို၊ ပရိဝါရေတွာ၊
ခြံရံကုန်၍၊ စရန္တိ၊ သွားလာကုန်၏၊ သေဝိ၊ ထိုမဏ္ဍဗျ-သတို့သားသည်
လည်း၊ ပြာဟ္မဏာဘတ္တော၊ ပုဏ္ဏားတို့ကို-မပြတ်ထမင်းကျွေးသည်၊ အဟော
သိ၊ ဖြစ်ပြီးစေဟော၊ အိမ်၌၊ အသိတိပြာဟ္မဏာသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းသော
ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ နိစ္စဘတ္တံ၊ ပြသောထမင်းကို၊ သုဉ္ဇန္တိ၊ စားကုန်၏၊ အဿ၊

ထိုမဏ္ဍဗျသတို့သား၏။ ဂေဟစို၊ အိမ်သည်လည်း။ သတ္တဒ္ဓါရကောဋ္ဌကံ။
 တံခါးမုတ်-ခုနစ်ခုရှိသည်။ မဟန္တံ၊ ကြီးကျယ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။
 ဂေဟမင်္ဂလ ဗီဝသေ၊ အိမ်တက်မင်္ဂလာ-ပြုသောနေ့၌။ ဓမ္မဒီပဝါသီဟိ။
 ဓမ္မဒီပကျန်း၌နေကုန်သော-သူတို့သည်။ ပေသိတမနံ။ စေအပ်သော-ဥစ္စာ
 သည်။ ကောဋိသဟဿမတ္တံ။ ကုဋေ တထောင်မျှရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်
 ၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားအလောင်းသည်။ ဘုမာရော၊ မဏ္ဍဗျသတို့သား
 သည်။ ပမဇိတ္တာနုခေါ၊ မေ့လျော့၍-နေလေသလော။ အပ္ပမတ္တောနုခေါ၊ မေ့
 မလျော့၍-နေလေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဝဇ္ဇေသိ၊ ဆင်ခြင်၏။ အထ၊
 ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုမဏ္ဍဗျ-သတို့သား၏။ တံပဝတ္ထိံ၊ ထိုမေ့လျော့၍နေ
 သောအကြောင်းကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ ဗြာဟ္မဏာဘတ္တော၊ ဗုဒ္ဓဘွားတို့ကိုသာ
 ကျေးမွေး၍နေသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ ယတ္ထ၊ အကြင်-အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၌။
 ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သော-အလှူသည်။ မဟပ္ပလံ၊ ကြီးသော-အကျိုးရှိသည်။ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုများသော-အကျိုးရှိသော-အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကို။ နဇာနာ
 တိ၊ မသိလေ။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားချေဦးအံ့။ နံ၊ ထိုငါသား-မဏ္ဍဗျကို။ ဒမေမိ၊
 ဆုံးမချေဦးအံ့။ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ ဝိဝရံ၊ သက်န်းကို။
 ပါရပေတွာ၊ ရုံ၍။ ဘိက္ခဘာဇနံ၊ ဆွမ်းခံသော-ခွက်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။
 ဒ္ဓါရကောဋ္ဌကံ၊ တံခါးမုတ်တို့သည်။ အတိသမ္ဘာသေ၊ အလွန်ကျဉ်းမြောင်း
 ကုန်၏။ ကောဋ္ဌကေန၊ တံခါးမုတ်ဖြင့်။ ပရိသိတံ၊ ဝင်ခြင်းငှါ။ နသက္ကာ၊
 မတတ်ကောင်း။ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ အာကာသေန၊
 ကောင်းကင်ဖြင့်။ အာဂတိံ၊ လာ၍။ အဝုတိတိ ဗြာဟ္မဏ သဟဿာနံ၊
 ရှစ်သောင်းသော-ဗုဒ္ဓဘွားတို့၏၊ ဘုဉ္ဇနဌာနေ၊ စားရာအရပ်၌။ အာကာသင်္ဂ
 ထော၊ ဟင်းလင်းအပြင်၌။ ဩစာရိ၊ သက်လေ၏။ မဏ္ဍဗျကုမာရောပိ၊ မဏ္ဍဗျ
 သတို့သား သည်လည်း။ သုဝဏ္ဏကဋ္ဌန္တိ၊ ရွှေယောက်ချိုကို။ ဂါဟာ
 ပေတွာ၊ ကိုင်၍။ ဣဓ၊ ဤထမင်းပွဲ၌။ သူပံ၊ ဟင်းလျာကို။ ဒေထ၊ ပေးကုန်
 လော၊ ဣဓ၊ ဤထမင်းပွဲ၌။ ဩဇနံ၊ ထမင်းကို။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဝတွာ၊ ပြောဆို၍။ ပရိဝိသာပေန္တော၊ လုပ်ကျွေးစေသည်ရှိသော်။
 ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားအလောင်းကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဒဏ္ဍကေန၊ နုတ်လှံတံဖြင့်။
 စာဠိတအာသိဝိသောဝိယ၊ ခတ်မိသော-မြွေဟောက် ကဲ့သို့။ ကုပ္ပိတွာ၊
 အမျက်ထောင်းထောင်းထွက်၍။ ဗုဗ္ဗဝါသိ၊ မကောင်းသော အနံ့ရှိလျက်
 မျက်ရေးလည်းမကွင်း-တန်ဆာဆင်ခြင်းလည်းမရှိသော၊ ဩကလ္လကော၊
 ယုတ်သော-အလိုရှိသော-သင်သည်။ ပံသုပိသာစကောဝ၊ တမြက်ချေး

၁၅၆

၁၆၀ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ရန္တ-ရှာမှီး၍စားသော-မြေတုတ်ဘီလူးကဲ့သို့၊ သင်္ကာရစောဠံ၊ တမြက်ချေး
ရန္တရအပ်သော-ပုဆိုးနွမ်းကို၊ ကဏ္ဍော၊ လည်နှံ၊ ပဋိမုစ္ဆ၊ စွပ်၍၊ ကုတော၊
အဘယအရပ်မှ၊ အာဂစ္ဆ၊ သိန့်၊ သာနဲသနည်း၊ ရေ၊ အချင်း၊ တုဝံ၊ သင်
သည်။ ကော၊ အဘယအမည်ရှိသနည်း၊ အဒက္ခိဏေပေျာ၊ မြတ်သော
အလှူကိုမခံထိုက်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါ
ထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌နံ၊ ထိုမဏ္ဍဗျ-သတို့သားကို၊
မဟာသတ္တော၊ ထူးဆန်းအလောင်းသည်၊ အကုဏ္ဍိတွာဝ၊ အမျက်မထွက်မူ
၍သာလျှင်၊ ဩဒန္တော၊ ဆုံးမလိုရကား၊ ယသသိ၊ များသော အခြံအရံ
ရှိသော-သတို့သား၊ တဝ၊ သင်၏၊ ပကတံ၊ စီရင်အပ်သော၊ ဣဒံအန္တံ၊ ဤ
ထမင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုထမင်းကို၊ ခန္ဓရေ ခန္ဓန္တံ၊ စ၊ ခဲလည်းခဲကုန်
၏၊ တုဉ္ဇရေ တုဉ္ဇန္တံ၊ စ၊ စားလည်း စားကုန်၏၊ ဝိယရေ ဝိဝန္တံ၊ စ၊ သောက်
လည်းသောက်ကုန်၏၊ ကိံ ကံသရဏာ၊ အဘယအကြောင်းကြောင့်၊ မယံ၊
ငါတယောက်အားသာလျှင်၊ ကုဏ္ဍသိ၊ အမျက်ထွက်ဘိသနည်း၊ တံ၊ သင်
သည်၊ ပရဒတ္တ၊ ပဇိဝိ၊ သူတပါးတို့၏-အတ္တဘောကို-ငြိ၍အသက်ရှင်ရ
သော၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဇာနသိ၊ သိပါလော၊ သပါကော၊ နွန်းစဏ္ဍားသည်လည်း၊
ဥတ္တိဋ္ဌပိဏ္ဏံ၊ လောင်းအပ်သော ဆွမ်းကို၊ လဘတံ လဘတု၊ ရပါစေလော
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊

သော၊ ထိုမဏ္ဍဗျ-သတို့သားသည်၊ ဣဒံ၊ ဤသို့စီရင်၍-ကျွေးမွေးအပ်
သော-ထမင်းသည်၊ တုဉ္ဇာနိသနံ၊ သင်ကဲ့သို့သဘောရှိကုန်သောသူတို့၏၊
အတ္ထာယ၊ အလို၊ ဌ၊ နပဋိယတ္တံ၊ စီရင်အပ်သည်မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဒဿန္တော၊ ပြလိုရကား၊ မမ၊ ငါအား၊ ဣဒံအန္တံ၊ ဤထမင်းကို၊ ဗြာဟ္မ
ဏာနံ၊ ဥဒ္ဓိစ္စပုဏ္ဏားတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အလို၊ ဌ၊ ပကတံ၊ ပြုပြင်စီရင်အပ်၏၊
အတ္တတ္ထိတံ၊ တမလွန်၌ဖြစ်သော-အကျိုးစီးပွားရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ သဒ္ဓ
ဟတော၊ ယုံကြည်သော၊ မမ၊ ငါအား၊ ဣဒံအန္တံ၊ ဤထမင်းကို၊ ပကတံ၊ ပြု
ပြင်စီရင်အပ်၏၊ ဧတ္တော၊ ဤအရပ်မှ၊ အပေဟိ၊ ဖဲလေလော၊ ကိံ၊ အဘယ
ကြောင့်၊ ဣမံ၊ ဤအရပ်၌၊ ဌိတော၊ ရပ်လာသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဓမ္မ၊
သူယုတ်၊ မာနိသာ၊ ငါကဲ့သို့ သဘော ရှိသော-မြတ်သော သူတို့သည်၊
တုယံ၊ သင်နွန်းစဏ္ဍားအား၊ နဒန္တံ၊ မပေးမလှူကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
ဆို၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗေဒိသတ္တော၊ ထူးဆန်းအလောင်းသည်၊ ဒါနံနာမ၊
အလှူမည်သည်ကား၊ သရဏသမိ၊ ဂုဏ်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ နိဂ္ဂ
ဏသမိ၊ ဂုဏ်မရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ယသကသမိ၊ အမှတ်မရှိ

သောသူအား၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးလှူအပ်၏။ ဟိ၊ ဥပမာဖြင့်-ထင်ရှားအောင်ပြဦးအံ့
 နိဇ္ဇေဝံ၊ ချိုင့်ဝှမ်းရာအရပ်၌ လည်းကောင်း၊ ထလေဓိ၊ မြင့်ရာအရပ်၌လည်း
 ကောင်း၊ ပတိဋ္ဌာပိတံ၊ တည်စေအပ်သော၊ ဗိဇံ၊ မျိုးစေ့သည်။ ပထဝီရသံ၊
 မြေ၏အရသာကိုလည်းကောင်း၊ အာပေါရသဉ္စ၊ ရေ၏အရသာကိုလည်း
 ကောင်း၊ အာဂဗ္ဗစွဲ၍၊ သမ္ပန္နတိယထာ၊ ပြည့်စုံစေသကဲ့သို့၊ 'ဧဝံတထာ၊
 ထိုအတူ၊ နိပ္ပလံနာမ၊ အကျိုးမရှိသော-ဒါနမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သုခေတ္တံ၊
 ကောင်းသော-လယ်မြေအရပ်၌၊ ဝပ္ပိတံ၊ စိုက်ပျိုးအပ်သော၊ ဗိဇံပိယ၊
 မျိုးစေ့ကဲ့သို့၊ ဂုဏဝန္တေ၊ ဂုဏ်ရှိသောသူ၌၊ မဟာဗ္ဗလံ၊ ကြီးသောအကျိုး
 ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဣမဿအတ္တဿ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊
 ဒသေတုံ၊ ပြခြင်းငှါ။ ကုမာရ၊ သတို့သား၊ ဗလံ၊ ကောက်ပင်၏အသီး
 ကို၊ အာသမာနာ၊ အလိုရှိကုန်သော-သူတို့သည်၊ အနုပဓေတ္တံ၊ ဇက်လ
 မဟုတ်သော-ရှေ့ငုံပြည့်စုံသော-လယ်မြေအရပ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ထလေ
 စ၊ မြင့်ရာအရပ်၌လည်းကောင်း၊ နိဇ္ဇေဝံ၊ ချိုင့်ဝှမ်းရာအရပ်၌လည်းကောင်း၊
 ဗိဇံ၊ မျိုးစေ့ကို၊ ဝပန္တိ၊ စိုက်ပျိုးကုန်၏။ တထာ၊ ထိုအတူ၊ တွဗ္ဗိ၊ သင်သည်
 လည်း၊ ဧတာယသဒ္ဓါယ၊ ဤအကျိုးကို-ပုံကြည်သောအားဖြင့်၊ အာဂတာ
 ဂတာနံ၊ ရောက်လာ-ရောက်လာကုန်သော၊ သဗ္ဗေသံယေဝ၊ ခပ်သိမ်းသော
 သူတို့အားသာလျှင်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒဒါဟိ၊ ပေးလော၊ ဒက္ခိဏေပေယျ၊ သီလ
 အစရှိသော-ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော-အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ အပ္ပေဝအာရာ
 ဝေယျ၊ နှစ်သက်ငြားအံ့လည်းမသိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊
 အာဟ၊ ဆို၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ကုမာရော၊ မဏ္ဍုဗျ-သတို့သားသည်၊ ကောဓာဘိဘူ
 တော၊ အမျက်သည်-နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ကေန၊ အဘယ်သူသည်၊
 ဣမဿ၊ မဏ္ဍုကာဿ၊ ဤဦးပြည်းအား၊ ပဝေသော၊ ဤအရပ်သို့-ဝင်လာ
 ခြင်းကို၊ နိဇ္ဇေဝံ၊ ပေးအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခွါရ၊ ရက္ခာဒယော၊ တံခါး
 စောင့်သောသူ-အစရှိသည်တို့ကို၊ တဇ္ဇေတွာ၊ ခြိမ်းချောက်၍၊ 'အဟံ၊
 ငါသည်၊ ယေသုခေတ္တေသု၊ အကြင်ကောင်းမှု တည်းဟူသော-မျိုးစေ့တို့
 ၏-စိုက်ပျိုးရာ-အရပ်တို့၌၊ ဗိဇာနိ၊ ကုသိုလ် တည်းဟူသော-မျိုးစေ့တို့
 ကို၊ ပတိဋ္ဌာပေမိ၊ တည်စေ၏၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊ လောကေ၊ လူ့ရွာ၌၊ တာနိ
 ဓေတ္တာနိ၊ ထိုကောင်းမှုတည်းဟူသော-မျိုးစေ့တို့၏စိုက်ပျိုးရာ-အရပ်တို့
 ကို၊ ဝိဒိတာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ယောဗြာဟ္မဏာ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဇာတိ
 မန္တုပပန္နာ၊ ဇာတ် မန္တုနှင့်တို့နှင့်လည်း-ပြည့်စုံကုန်၏၊ သုပေသလာနိ၊ လွန်

၁၆၂ မန္တိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

စွာဝီလကို-ချစ်ကုန်သော၊ တာနိဗြာဟ္မဏာနိ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဣဓ၊
 ဤလောက၌၊ ခေတ္တာနိ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသော-မျိုးစေ့တို့၏-ပိုက်ပျိုးရာ
 အရပ်တို့တည်း။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ ဝတုစ၊ ဆိုပြီး၍၊ ဣမံ
 ဇမ္ဗုံ၊ ဤသူယုတ်ကို၊ ဝေဏုပဒရေန၊ ဝါးခြမ်းပိတ်ဖြင့်၊ ပေါထေတွာ၊ ဂုတ်
 ခတ်၍၊ ဂီဝါယံ၊ လည်၌၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ သတ္တဝိန္ဒါရကောဋ္ဌကေ၊ တံခါး
 မုတ်-ချန်ချတို့ကိုလည်း။ အာတိတ္တမိတွာ၊ လွန်၍၊ ဗဟိ၊ အပသ္မိ၊ နိဟရထ၊
 ထုတ်လိုက်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုမဏ္ဍ
 ဗျ-သတို့သားကို၊ မဟာပုရိသော၊ ယောကျ်ားမြတ်သည်။ ။ ကုမာရ၊
 မဏ္ဍဗျ-သတို့သား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဣသိ၊ ရသေ့ကို၊ ပရိတာသ
 တိ၊ ရေရွတ်-ဆဲရေး၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဂိရိ၊ ကြီးစွာသော-တောင်ကို၊
 မုခေန၊ မိမိလက်သည်းဖြင့်၊ ခဏသိ၊ တူးမြိုသကဲ့သို့ဖြစ်၏၊ အယော၊ သံ
 ကို၊ ဒန္တေဟိ၊ သွားတို့ဖြင့်၊ ခါဒသိ၊ ကိုက်ခဲသကဲ့သို့ဖြစ်၏၊ ဇာတဝေဒံ၊ မီး
 ကို၊ ပဒဟသိ၊ မိမိကိုယ်ဖြင့်-ဘိစီးသကဲ့သို့ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို
 ၏၊ ။ ဝေဠုပန၊ ဤသို့လျှင်၊ ဝတွာ၊ ဆိုပြီး၍၊ အယံ၊ ဤမဏ္ဍဗျ-သတို့သား
 သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဟတ္ထေဝါ၊ လက်၌လည်းကောင်း၊ ပါဒေဝါ၊ မြေ၌လည်း
 ကောင်း၊ ဂဏှာပေတွာ၊ ဆွဲငင်စေ၍၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ သစေဥပ္ပါဒေယျ၊
 အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဗဟု၊ များစွာသော၊
 အပုညံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပသဝေယျ၊ ပွားရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတ္တာနုဒ္ဒယ
 တာယ၊ သတ္တဝါကို-သနားခြင်း ရှိသည်၏-အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေဟာသံ၊
 ကောင်းကင်သို့၊ အတ္တဂ္ဂုတ္တာ၊ ယုံတက်၍၊ အန္တရိယံ၊ ခရီးမ၌၊ ဩတရိ၊
 သက်လေ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်
 သို့၊ ပဏ္ဏော၊ ရောက်တော်မူသည်ရှိသော်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ပကဓ
 သေန္တော၊ ထင်ရှားပြတော်မူလိုသောကြောင့်၊ ။ သဗ္ဗပရုက္ခမော၊ ဟုတ်
 မှန်သော-သဘောအား လျော်စွာ-အားထုတ်ခြင်းရှိသော၊ မာတင်္ဂီ၊ မာ
 တင်္ဂီအမည်ရှိသော၊ ဣသိ၊ ရသေ့သည်၊ ဣဒံစနံ၊ ဤသို့သော-စကားကို၊
 ဝတွာနု၊ ဆိုပြီး၍၊ ဗြဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဥဒိက္ခတံ-ဥဒိက္ခန္တာနံ၊
 ရှုစားကုန်စဉ်၊ အန္တလိက္ခသ္မိံ၊ ကောင်းကင်၌၊ ပတ္တမိ၊ သွားလေ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာဟ၊ ပောတော်မူ၏။ ။

တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်၊ နဂရ ရက္ခိက ဒေဝတာနံ၊ မြို့ကိုစောင့်
 သော-နတ်တို့တွင်၊ ဇေဋ္ဌကဒေဝရာဇော၊ အကြီးဖြစ်သော-နတ်မင်းသည်၊
 မဏ္ဍဗျဿ၊ မဏ္ဍဗျ-သတို့သား၏၊ ဂိဝံ၊ လည်ကို၊ ပရိဝတ္တေသိ၊ နေရာပြန်၍ထား

၁-ဂဟပတိဝဂ်-၆-ဥပါလိသုတ်။

၁၆၃

၏၊ တဿ၊ ထိုမဏ္ဍဗျ-သတို့သား၏၊ မုခံ၊ မျက်နှာသည်၊ ပရိဝတ္တေတွာ၊ ပြန်
 ထွန်၍၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်သို့၊ မုခံ၊ မျက်နှာသည်။ ဇေတံ၊ ဖြစ်၏၊ အက္ခိနိ၊ မျက်စိ
 တို့သည်၊ ပရိဝတ္တာနိ၊ ချာချာလည်ကုန်၏၊ မုခေနေ၊ တွင်းဖြင့်၊ ခေဠံ၊ တံထွေး
 သည်၊ ဝမတိ၊ အနံ့၏၊ သရိရုံ၊ ကိုယ်သည်၊ သူလေ၊ တံကျင်၌၊ အာရောပိတံပိ
 ယ၊ တင်အပ်သကဲ့သို့၊ ထန္တံ၊ ခိုင်မာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အသိတိသ
 ဟဿပရိစာရိကာ၊ ရှစ်သောင်းသော- အလုပ်အကျွေး ဖြစ်ကုန်သော၊
 ယက္ခာ၊ မြို့စောင့်နတ်တို့သည်၊ အသိတိဗြာဟ္မဏသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်း
 သောဗုဏ္ဏားတို့ကို၊ တထေဝ၊ ထိုမဏ္ဍဗျ-သတို့သားနှင့်-အတူသာလျှင်၊
 အကံသု၊ ပြုကုန်၏၊ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ၊ ဂတိံ၊ သွားကုန်၍၊ ဗြဟ္မပဇာပတိယာ
 ဗြဟ္မာ၏-မယားဖြစ်သော-ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာအား၊ အာရောစယိံ သု၊ ပြောကြား
 ကုန်၏၊ သာ၊ ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသည်၊ တရမာနဂ္ဂပ၊ လျင်မြန်သောသဘော
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာဂတိံ၊ လာ၍၊ တံပိပ္ပကာရံ၊ ထိုဘေခံပြန်သော-အခြင်း
 အရာကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ။ ဥတ္တမင်္ဂံ၊ ဦးခေါင်းသည်၊ ပိဋ္ဌိတောပိဋ္ဌိပဿန
 နောက်အတို့ဖြင့်၊ အာဝေမိတံ၊ ရွှေ့ရှား၏၊ ဗဟု၊ လက်မောင်းနှစ်ဘက်
 သည်၊ ပဿာရေတိ၊ ခြောက်သော-သစ်သားကဲ့သို့တန်း၍နေ၏၊ အကမ္မနေ
 ယု၊ အမှုကို ပြုခြင်းငှါ-မခံ၊ မတဿ၊ သေသောသူ၏၊ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့
 သည်၊ သေတာနိယထာ၊ ပြုကုန်သကဲ့သို့၊ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့သည်၊ သေ
 တာနိ၊ ပြုကုန်၏၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဣမံပုတ္တံ၊ ဤချစ်သာ
 ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အကာသိ၊ ပြုလေတိသနည်း၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
 အထ၊ ထိုသို့ဆိုသောအခါ၌၊ အဿာ၊ ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာအား၊ ။ နုပ္ပဝါသိ
 မျက်ရေးလည်းမကွင်း-တုန်ဆာလည်းမဆင်သော၊ ဩကလ္လကော၊ ယုတ်
 မာသော၊ သင်္ကာရစောဠံ၊ တမြက်ခြေးရ၌-ရအပ်သော-ပုဆိုးခွင်းကို၊
 ကဇ္ဈေးလည်၌၊ ပရိမုဇ္ဈေတွင်၍၊ ပံသုပိသာစကောဝ၊ တမြက်ခြေးရ၌-ရှာမှီး
 ၍စားသောက်သော-မြေဘုတ်ဘီလူးနှင့်တူသော၊ သမဏော၊ ရဟန်းတဦး
 သည်၊ ဣမ၊ ဤအရပ်သို့၊ အာဂမာ၊ ရောက်လာ၏၊ သော၊ ထိုရောက်လာ
 သောရဟန်း-တဦးသည်၊ တေ၊ ရှင်မ၏၊ ဣမံပုတ္တံ၊ ဤချစ်စွာသော-သားကို၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အကာသိ၊ ပြု၍ထားခဲ့၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာရောစေသုံ၊ ကြားကုန်
 ၍၊ သာ၊ ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသည်၊ သုတွာဝ၊ ကြား၍သာလျှင်၊ မယှံ၊ ငါ့အား
 ယသဒါယကော၊ စည်းစိမ်ကို ပေးတတ်သော၊ အယျော၊ အရှင်မာတင်္ဂ
 သည်၊ အနုကမ္မာယ၊ အစဉ်သနားသောအားဖြင့်၊ ပုတ္တဿ၊ သားဖြစ်သော
 မဏ္ဍဗျ၏၊ ပမတ္တတာဝံ၊ ကုသိုလ်၌မေ့လျော့သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥ တွာ၊ သိ၍၊

၁၆၄ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျ-ပဌမတွဲ။

အာဂတာ၊ လာသည့်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြလတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အညာသိ၊ သိလေ
 ၏၊ တထော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးတို့ကို၊ ဘူရိပညော
 မြေကြီးအထူးနှင့်တူသော-မာတင်္ဂပညာရှိသည်၊ ကတမံ၊ အဘယ်မည်သော
 ဒိသံ၊ အရပ်သို့၊ အဂမာ၊ သွားလေသနည်း၊ မာဏဝါ၊ လူလင်တို့၊ ဇေတံအတ္ထံ၊
 ဤအကြောင်းကို၊ ဝေ၊ ငါ့အား၊ အက္ခာထ၊ ပြောကြားကြကုန်၊ ဂစ္ဆံ၊ မာ
 တင်္ဂပညာရှိရှိသော-အထံသို့သွား၍၊ တံအတ္ထယံ၊ ထိုအပြစ်ကို၊ ပဋိကရေမု၊
 ကုစားကုန်အံ့၊ နံပုတ္တံ တဿပုတ္တဿ၊ ထိုငါ့သားအား၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်
 ရှင်ခြင်းကို၊ အပ္ပေဝလဘောမု၊ ရပြားအံ့လည်းမသိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊
 တေ၊ ထိုအလုပ်အကျွေးဖြစ်သောသူတို့သည်၊ ဘူရိပညော၊ မြေကြီးအ
 ထူးနှင့်တူသော-ပညာရှိသောရသေ့သည်၊ ဝေဟာယသံ၊ ကောင်းကင်သို့၊
 အဂမာ၊ သွားလေ၏၊ ပန္နရသေ၊ တဆွဲငါးရက်-မြောက်သောနေ့၌၊ စန္ဒော၊
 လသည်၊ ပထန္တုနောဣဝ၊ ခရီးသွားသကဲ့သို့၊ အဂမာ၊ သွားလေ၏၊ အထာ
 ပိ၊ ထိုနောင်မှလည်း၊ သစ္စပ္ပုဋိညော၊ မှန်သောစကားကို-ဝန်ခံတတ်သော၊
 သာရုဇ္ဈပေါ၊ ကောင်းသော သဘောရှိသော၊ သောဣသိ၊ ထိုရသေ့သည်၊
 ပုရိမံဒိသံ၊ အရှေ့အရပ်သို့၊ အဂစ္ဆိ၊ သွားလေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊
 ပြောကြားကုန်၏ ။

မဟာပုရိသောပိ၊ ယောကျ်ားမြတ်သည်လည်း၊ အန္တရိယိယံ၊ ခရီးမ၌၊
 ဩတိဏ္ဏဋ္ဌာနတော၊ သက်ဆင်းရာအရပ်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ မပ္ပံ၊ ငါ၏၊ ပဒဝ
 ဣန္ဒြိယံ၊ ခြေရာသည်၊ ဟတ္ထိအဿာဒိနံ၊ ဆင်-မြင်း-အစရှိသည်တို့၏၊ ဝသေန၊
 နင်းနယ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ မာအန္တရဓာယိတ္ထ၊ မကွယ်ပျော်စေသ
 တည်း၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာယေဝ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ-တုရော်ထည်းသာလျှင်၊ နံ၊ ထို
 ငါ၏-ခြေရာကို၊ ပဿတု၊ မြင်စေသတည်း၊ အညော၊ တပါးသော-သူ
 သည်၊ မာပဿတု၊ မမြင်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဓိဋ္ဌဟိတွာ၊ အ
 ဓိဋ္ဌာန်ခဲ့၍၊ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ စရိတွာ၊ တွည့်လည်၍၊ ယာပနမတ္တံ၊
 မျှလောက်ရုံမျှသော၊ မိဿကောဒနံ၊ ပြောင်း-ဝဲ-လူး-ဆတ်-တို့နှင့်ရောနှော
 သော-ထမင်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ခံယူ၍၊ ပဋိက္ကမနသာလသယံ၊ ဆွမ်းစားစရော်
 ၌၊ နိသိန္ဒော၊ ထိုင်နေသည်ဖြစ်၍၊ ဘုဗ္ဗိတွာ၊ စားပြီး၍၊ ထောကံ၊ အတန်ငယ်၊
 တုတ္တာဝသေသံ၊ စားပြီးသည်မှ-အကြွင်းအကျန်ကို၊ ဘိက္ခာဘာဇနေယေ
 ဝ၊ ထမင်းထည့်သော-ခွက်၌သာလျှင်၊ ဌပေယိ၊ ထား၏၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ
 ပိ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသည်လည်း၊ ပါသာဒါ၊ ပြာသာဒ်ထက်မှ၊ ဩရုပ္ပ၊ ဆင်း
 သက်ခဲ့၍၊ အန္တရိယိယံ၊ ခရီးမသို့၊ ပဋိပစ္စမာနာဝ၊ သွားသည်ဖြစ်၍သာလျှင်

၂

ပဒဝဇ္ဇန္တံ။ ဘုရားအလောင်း၏-ခြေရာကိုးဒိသွားတွေမြင်၍။ ဣဒံ။ ဤခြေရာ
 သည်းမယှံ။ ငါ့အား၊ ယဿ ဒါယကဿ။ စည်းစိမ်ကို-ပေးတတ်သော၊
 အယျဿ။ အရှင်၏၊ ပဒံ၊ ခြေရာတည်း။ ဣတိမနသိကတွာ။ ဤသို့နှလုံးသွင်း
 ၍၊ ပဒါနုဿာရေန။ ခြေရာကို-အစဉ်လျှောက်သော အားဖြင့်။ အာဂတိန္ဒာ။
 လာလတ်၍၊ ဝဇ္ဇိတွာ။ ရှိခိုး၍၊ အာဟာလျှောက်ဆို၏။ ကိံ အာဟာအတပသိ
 လျှော်ဆိုသနည်းဟူမူကား။ ဘန္တေ။ အရှင်ဘုရား၊ တုမ္ဘာကံ။ အရှင်ဘုရား
 တို့၏၊ ဒါသေန။ ကျွန်ဖြစ်သော-မဏ္ဍဗျသည်။ ကတာပရာဓံ။ ပြုအပ်သော
 အပြစ်ကို၊ မယှံ။ တပည့်တော်မအား၊ ခမထ။ သည်းခံတော်မူပါကုန်၊ တုမ္ဘ
 အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ကောဓ ဝသိကာနာမ။ အမျက်ဒေါသ၏-အလိုသို့
 လိုက်သော-သူတို့မည်ကုန်သည်။ နဟိနဇေဝဟောန္တိ။ မဖြစ်ကုန်သည်သာ
 လျှင်တည်း။ မေ၊ တပည့်တော်မဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ၏၊ ပုတ္တဿ၊ သား၏၊ ဇိဝိတံ။
 အသက်ကို၊ ဒေထ။ ပေးသနားတော်မူပါကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာလျှော်ဆို
 ၍၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ဇေဝဉ္စ။ ဤသို့သော-စကားကိုလည်း၊ ဝတွာလျှောက်ဆို
 ပြီး၍။ ဥတ္တမင်္ဂံ၊ ဦးခေါင်းသည်၊ ဝိဋ္ဌိတောဝိဋ္ဌိပဿေန။ နောက်အသို့ဖြင့်။
 အာဝေမိတံ၊ ရွှေ့ရှား၏၊ ဗာဟုံ၊ လက်မောင်းနှစ်ဘက်သည်။ ပဿာရေတိ။
 ခြေသော-သစ်သားကဲ့သို့-တန်း၍နေ၏။ အကမ္မနေယျံ။ အမှုကို-ပြုခြင်းငှါ
 မခံ၊ မတဿ၊ သေသောသူ၏၊ အက္ခိနိ။ မျက်စိတို့သည်၊ သေတာနိယထာ
 ပြုကုန်သကဲ့သို့၊ အက္ခိနိ။ မျက်စိတို့သည်၊ သေတာနိ၊ ပြုကုန်၏၊ ကော။
 အတပသိသည်။ မေ၊ တပည့်တော်မ၏၊ ဣမံပုတ္တံ၊ ဤချစ်သားကို၊ ဇေဝံ၊ ဤ
 သို့၊ အကာသိ၊ ပြုလေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အဘာသိ၊
 လျှောက်ဆို၏။

မဟာပုရိသော။ ယောကျ်ားမြတ်သည်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဇေဝရူပံ။
 ဤသို့သဘောရှိသောအမှုကို၊ 'နကရောမ၊ မပြုကုန်ပေ၊ စင်စစ်သော်ကား။
 ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရသေ့ရဟန်းကို၊ ဟိ' သန္တေ၊ ညည်းဆဲသည်တို့ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊
 ပဗ္ဗဇိတေသု၊ ရသေ့ရဟန်းတို့၌၊ သဂါရဝါဟိ။ ရှိသေခြင်း ရှိကုန်သော၊ ဘူ
 တယက္ခဒေဝတာဟိ၊ ဘုတ်-ဘီလူး-နတ်တို့သည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်၊ ဘ
 ဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်ဆို၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကော
 ဝလံ၊ သက်သက်၊ တုမ္ဘာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား၊ မနောပဒေါသော၊ စိတ်
 ၍ပြစ်မှားခြင်းသည်၊ မာဟောတု၊ မဟုတ်သည်မူလည်း-ဖြစ်စေ၊ ဒေဝတာ
 ဟိ၊ နတ်တို့သည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော-အမှုသည်၊ ဟောတု၊ မှန်သည်လည်း
 ဖြစ်စေ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဒေတာ၊ နတ်တို့သည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ အာ

၁၆၆ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ

သဿ၊ အလိုရှိပါကုန်၏။ အဝိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့သော အမှုကို။ ပဋိပစ္ဆာမိ၊ ကျင့်ရပါကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ချမ်းသည့်စေလိုတပြိုးကား။ တေ၊ သင်အား။ ဩသခံ၊ ဆေးကို။ ကထေဿ၊ မိ၊ ငါပြောဆိုအံ့။ မမ၊ ငါ၏။ ဘိက္ခဝာဘာဇနေ၊ ထမင်းခွက်၌။ ဘုတ္တဝသေသံ၊ စားကြွင်းဖြစ်သော။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုထမင်းကြွင်း ၌။ ထေကံ၊ အတန်ငယ်သော။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ အဘိသိဗ္ဗိတွာ၊ ထည့်လောင်း ၍။ ထေကံ၊ အတန်ငယ်၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ တဝ၊ သင်၏။ ဝုတ္တဿ၊ သား အား။ မုခေ၊ ခံတွင်း၌။ ပက္ခိပ၊ ထည့်လေလော။ အဝသေသံ၊ အကြွင်းကို။ ဥဒကစာနိယံ၊ ရေအိုးစရီးကြီး၌။ အာလောဇေတွာ၊ မွေ့နှောက်၍။ အဘိတိ ယာဗြာဟ္မဏသဟဿာနံ၊ ရှစ်သောင်းသော-ပုဏ္ဏားတို့၏။ မုခေ၊ ခံတွင်း ၌။ ပက္ခိပ၊ ထည့်လေလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မှာလိုက်၏။ သာ၊ ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂ လိကာသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့အရှင်ဘုရားကမှာဆိုတိုင်း။ ကရိဿာမိ၊ ပြုပါအံ့။ ဣ တိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ဘတ္တံ၊ စားကြွင်းထမင်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူသွား၍။ မဟာဝုရိသံ၊ ယောက်ျားမြတ်ကို။ ဝဗ္ဗိတွာ၊ ရှိခိုးခဲ့၍။ ဝတ္တံ၊ မဏ္ဍုဗျ-သတို့ သား၏-အထံသို့-သွား၍။ တထာ၊ ထိုဘုရားအလောင်းက- မှာဆိုတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု၏။ မုခေ၊ မဏ္ဍုဗျ၏-ခံတွင်း၌။ ပက္ခိတ္တမတ္တေ၊ ထမင်းကြွင်းကို ထည့်ကာမျှ၌။ ဇေဋ္ဌကဒေဝရာဇာ၊ အကြီးဖြစ်သော-နတ်မင်းသည်။ သာ မိမိ၊ အရှင်ရသေ့သည်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ တေသန္တံ၊ ဆေးကို။ ကရောန္တေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ အဓေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ကိဗ္ဗိ၊ တစုံတခုသော-အမှုကို။ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ။ နသတ္တဝ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ ကုမာရံ၊ မဏ္ဍုဗျ-သတို့သားကို။ ဝိဿန္တေသိ၊ လွှတ်၏။ သော၊ ထို မဏ္ဍုဗျ-သတို့သားသည်။ ဝိဝိတွာ၊ ဆတ်ဆတ်ချည်၍။ ကိဗ္ဗိ၊ တစုံတခုသော။ နက္ခံ၊ ဆင်းရဲသို့။ အပတ္တပုဗ္ဗေဝိယ၊ မရောက်ဘူးသကဲ့သို့။ ပကတိဝဏ္ဏော၊ ပြကတေသော-အဆင်းရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမဏ္ဍုဗျ-သတို့သားကို။ မာတာပိ၊ အမိသည်လည်း။ တာတာ၊ ချစ်သား တာဝ၊ သင်ချစ်သား၏။ ကုလုပကာနံ၊ အိမ်သို့ကပ်လာကုန်သော။ ဘိရောတ္တ ပ္ပရဟိတာနံ၊ ဟိရိဩတ္တပ္ပကင်းကုန်သော-ပုဏ္ဏားတို့၏။ ဝိပ္ပကာရံ၊ ဘောက် ပြန်ခြင်းကို။ ပဿ၊ ရှုပါလော။ သမဏာပန၊ ရဟန်းဖြစ်သော-သူတို့မှာမူ ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ တာတာ၊ ချစ်သား၊ သမဏေ၊ ရဟန်း၊ ဗစ်တို့ကို။ ဘောဇေယျာသိ၊ သင်ကျွေးမွေးလေ

လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ သေသကံ၊ မဏ္ဍ
 ဗျသတို့သားအား-ပေးသည်မှ ကြွင်းသော-ရသေ့၏-စားကြွင်းကို၊ ဥဒ
 ကစာဒိယံ၊ ဇေဒုဒိစရီးတြီးဒ္ဓိ၊ အလုဇ္ဇာပေတွာ၊ 'မွေ့နှောက်စေ၍၊ ပြာဟ္မ
 ဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏၊ မုခေ၊ ခံတွင်း၌၊ ပက္ခိပါပေသိ၊ ထည့်စေ၏၊ တာဝဒေစ၊
 ထိုသွင်းသော-ခဏ၌သာလျှင်၊ ယက္ခာ၊ နတ်တို့သည်၊ ဝိဿန္တေတွာ၊ လွှတ်
 ၍၊ ပလယိ'သု၊ ထွက်ပြေးကုန်၏၊ ပြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဝိဝိတွာ
 ဝိဝိတွာ၊ ချည်၍-ချည်၍၊ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထလတ်၍၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ မုခေ၊
 ခံတွင်း၌၊ ကိ၊ အဘယ်ဝတ္ထုကို၊ ပက္ခိတ္တံ၊ ထည့်သွင်းဘိသနည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ'သု၊ မေးကုန်၏၊ မာတင်္ဂဣသိဿ၊ မာတင်္ဂရသေ့၏၊ ဥစ္ဆိဋ္ဌာတ္တံ
 စားကြွင်း-ထမင်းကို၊ ပက္ခိတ္တံ၊ ထည့်သွင်းအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆို
 အပ်သည်ရှိသော်၊ တေပြာဟ္မဏာ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်၊ စဏ္ဍာလဿ၊
 နွန်းစဏ္ဍား၏၊ ဥစ္ဆိဋ္ဌံ၊ စားကြွင်းကို၊ ခါဒါဗိတာ၊ စားစေအပ်ကုန်သည်။
 အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အပြာဟ္မဏာ၊
 ပုဏ္ဏားမဟုတ်ကုန်သည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်၊ အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ဣဒါ
 နိ၊ ယခုအခါ၌၊ နောပြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားမဟုတ်ကုန်၊ သုဒ္ဓပြာဟ္မဏာ၊ စင်
 ကြယ်သော-ဇာတ်ရှိသောပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဣမေဟိ၊ ဤနွန်းစဏ္ဍား၏-စား
 ကြွင်းကိုစား၍-ဇာတ်ပျက်သောပုဏ္ဏားတို့နှင့်၊ သမဘာဝံ၊ တူမျှသည်၏အ
 ဖြစ်ကို၊ နဒဿန္တိ၊ မပေးကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံကုန်၍၊ တတော၊ ထိုအ
 ရပ်မှ၊ ပလယိတွာ၊ ပြေးသွား၍၊ မဇ္ဈရဋ္ဌံ၊ မဇ္ဈတိုင်းသို့၊ ဂဇိာ၊ သွား၍၊ မဇ္ဈ
 ရာဇဿ၊ မဇ္ဈမင်း၏၊ နဂရေ၊ မြို့၌၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အဂ္ဂါသနိကာ၊ 'မြတ်
 သောနေရာ၌-နေကုန်သော၊ ပြာဟ္မဏာနာမ၊ ပုဏ္ဏားတို့မည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ပြောဆို၍၊ ရာဇဂေဟေ၊ မင်း၏နန်းတော်၌၊ သုဇ္ဈန္တိ၊ စားကုန်
 ၍၊ တသ္မိ' သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားအလောင်းသည်၊
 ပါပနိဂ္ဂဟံ၊ မကောင်းသော-သူတို့ကို-နှိပ်နင်းခြင်းကို၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုလို
 သည်၊ မာနဇာတိကေ၊ မာနမူတတိသော-သဘောရှိကုန်သော- သူတို့ကို၊
 နိမ္မာဒယန္တော၊ နှိပ်နင်းလိုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိစရေတိ၊ ထည့်လည်သွား
 လာ၏။ ။

အ'ထ၊ ထိုသို့သွားသောအခါ၌၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ဇာတိမန္တ
 တာပသောနာမ၊ ဇာတိမန္တအမည်ရှိသော-ရသေ့သည်၊ မယာ၊ ငါနှင့်၊
 သဒိသော၊ တူသောသူသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အညေသု၊ တပါးကုန်
 သောသူတို့၌၊ သညဗ္ဗိ၊ ဤသူတို့စကားအမျိုးအားဖြင့်-ထင်ရှားကုန်၏ဟူ၍

အမှတ်သညာမျှကိုလည်း၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ ဗေါဓိသတ္တော၊ ဘုရားအလောင်း
 သည်၊ တံ၊ ထိုဘေတိမန္တရသေ့ကို၊ ဂင်္ဂါဝေရ၊ ဂင်္ဂါမြစ်နား၌၊ ဝသမာနံ၊
 နေသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ တွေ့မြင်၍၊ အဿ၊ ထိုဘေတိမန္တရသေ့၏၊ မာနနိဂ္ဂဟံ၊
 မာန်ကိုနှိမ်နင်းခြင်းကို၊ ကရိယသံသမိ၊ ငါပြုအံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံး
 သွင်း၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဘေတိမန္တရသေ့၏နေရာ-ဂင်္ဂါမြစ်သို့၊ အဂမာသိ၊ သွား
 လေ၏၊ တံ၊ ထိုမာတာဂ်ရသေ့ကို၊ ဗေတိမန္တတာပသော၊ ဗေတိမန္တရသေ့
 သည်၊ ဘဝံ၊ အရှင်သည်၊ ကံ၊ စေတော၊ အဘယ်ဘေတိမန္တရသေ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တိ၊ မေး၏၊ အာစရိယ၊ ဆရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ စဏ္ဍာလော၊ နွန်းစဏ္ဍား
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ စဏ္ဍာလ၊ ဟယ်နွန်း
 စဏ္ဍား၊ အပေဟိ၊ ဖဲလေလော၊ စဏ္ဍာလ၊ ဟယ်နွန်းစဏ္ဍား၊ အပေဟိ၊ ဖဲ
 လေလော၊ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အော်အကျေ၌၊ ဝသ၊ နေလေလော၊
 ဥပရိဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါ၏အဝက်၌၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဥန္တိဋ္ဌံ၊ အကြွင်းကို၊ မာအ
 ကာသိ၊ သင်မပြုလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံ၊ ဆို၏၊ ဗေါဓိသတ္တော၊ ဘုရားအ
 လောင်းသည်၊ အာစရိယ၊ ဆရာ၊ သာရ၊ ကောင်းပါပြီ၊ တုဌေဟိ၊ သင်ဆရာ
 တို့သည်၊ ဝုတ္တဋ္ဌာနေ၊ ချထား-ပြောဆိုအပ်သော-အရပ်၌၊ ဝသိယသမိ၊ နေ
 ပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အော်အကျေ
 ၌၊ ဝသန္တော၊ နေသောဘုရားအလောင်းသည်၊ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏၊ ဥဒကံ၊
 ရေသည်၊ ပဋိသေတံ၊ အထက်အညာသို့၊ သန္တတု၊ စီးစေသတည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဓိဋ္ဌာသိ၊ မိဋ္ဌာနံ၏၊ ဗေတိမန္တတာပသော၊ ဗေတိမန္တ-ရသေ့သည်
 ပါတောဝ၊ နံနက်စောစောကသာလျှင်၊ ဂင်္ဂါ၊ ဂင်္ဂါမြစ်သို့၊ ဩရုယ၊ သက်
 ဆင်း၍၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ အာစမတိ၊ သုံးသပ်၏၊ ဇေဋ္ဌာ၊ ဆံကျစ်တို့ကို၊ ဓေဝ
 တိ၊ ဆေးလျော်၏၊ ဗေါဓိသတ္တော၊ ဘုရားအလောင်းသည်၊ ဒန္တကဋ္ဌံ၊ ဒန်ပူ
 ကို၊ ခါဒန္တော၊ စားသည်ရှိသော်၊ ဝိဇ္ဇံဝိဇ္ဇံ၊ အပိုင် အပိုင်သော၊ ခေဋ္ဌံ၊
 တံထွေးကို၊ ဥဒကော၊ ဂင်္ဂါရေ၌၊ ပါတေတိ၊ ကျစေ၏၊ ဒန္တကဋ္ဌဥန္တိဋ္ဌကဋ္ဌိ၊
 စားပြီးသော-ဒန်ပူဘတ်ကိုလည်း၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုဂင်္ဂါရေ၌သာလျှင်၊ ပါတေ
 တိ၊ ပစ်ချလိုက်၏၊ ယထာစ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ အဓိဋ္ဌိယ
 မာနေ၊ မိဋ္ဌာနံအပ်သည်ရှိသော်၊ ဧတံ၊ ဤဒန်ပူသည်၊ အညတ္တ၊ တပါးသော
 အရပ်၌၊ အလဂ္ဂိတွာ၊ မကပ်ငြိမူ၍၊ တာပသသောဝ၊ ဗေတိမန္တ-ရသေ့၏သာ
 လျှင်၊ ဇေဋ္ဌာသု၊ ဆံကျစ်သို့၌၊ လဂ္ဂတိ၊ ကပ်ငြိ၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအား
 ဖြင့်၊ အဓိဋ္ဌာသိ၊ မိဋ္ဌာနံ၏၊ ခေဋ္ဌိတံထွေးသည်လည်းကောင်း၊ ဒန္တကဋ္ဌိ၊
 ဒန်ပူသည်လည်းကောင်း၊ တာပသသော၊ ဗေတိမန္တ-ရသေ့၏၊ ဇေဋ္ဌာသုယေဝ

ဆံကျစ်တို့၌ သာလျှင်၊ ပတိဇ္ဇာတိ၊ တဉ်လေ၏၊ တာပသော၊ ဇာတိမန္တရသေ့သည်၊ ဣဒံ၊ ဤအမှုသည်၊ စဏ္ဍာလသမ္ဘာ၊ နွန်းစဏ္ဍာရသေ့၏၊ ကမ္ဘံ၊ အမှုသည်၊ တပိဿတိ၊ ဖြစ်သတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိပုဋ္ဌိသာရီ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝတံ၊ သွား၍၊ ပုန္တိ၊ မေး၏၊ ကိံ၊ ပုန္တိ၊ အတပတိ၊ သိမ်းသနည်းဟူမူကား၊ ဘောစဏ္ဍာလ၊ ဒိန္နနွန်းစဏ္ဍာရသေ့၊ ဂံ၊ ဂါ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤဥဒကံ၊ ဤရေကို၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ပုဋ္ဌိသော၊ တဂါမိံ၊ အထက်အညာသို့စီးသွားသည်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိ၊ မေးလေ၏၊ အာစရိယ၊ ဆရာ၊ အာမ၊ ဩဠာပြုသည်မှန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည် ရှိသော်၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြားကား၊ တံ၊ သင်နွန်းစဏ္ဍာရသေ့သည်၊ ဂံ၊ ဂါ၊ ဖြစ်၏၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်အကျေ၌၊ မာဝသ၊ မနေလင့်၊ ဂံ၊ ဂါ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပရိ၊ အထက်အညာ၌၊ ဝသ၊ နေချေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အာစရိယ၊ ဆရာ၊ သာရ၊ ကောင်းပါပြီ၊ တုဋ္ဌေဟိ၊ သင်ဆရာတို့သည်၊ ဝုတ္တဋ္ဌာနေ၊ ပြောဆိုချထားရာအရပ်၌၊ ဝသိဿာမိ၊ နေပါချေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအထက်အရပ်၌၊ ဝသန္တော၊ နေသောသူရားအလောင်းသည်၊ ဣန္ဒိ၊ ဘန်ဆင်းသော-တန်ခိုးကို၊ ပုဋ္ဌိပဿန္တေသိ၊ ငြင်းစေပြီ၊ ဥဒကံ၊ ဂံ၊ ဂါ၊ ရေသည်၊ ယထာဂတိ၊ ကမေဝ၊ စီးသွားမြဲတိုင်းသာလျှင်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏၊ ပုန၊ တဘန်၊ တာပသော၊ ဇာတိမန္တရသေ့သည်၊ တဒေဝဗျသနံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော-ပျက်စီးခြင်းသို့သာလျှင်၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်ပြန်၏၊ သော၊ ထိုဇာတိမန္တရသေ့သည်၊ ပုန၊ တဘန်၊ ဝတံ၊ သွား၍၊ ဗောဓိသတ္တံ၊ သူရားအလောင်းကို၊ ဘောစဏ္ဍာလ၊ ဒိန္နနွန်းစဏ္ဍာရသေ့၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဂံ၊ ဂါ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤဥဒကံ၊ ဤရေကို၊ ကာလေန၊ ရံခါ၊ ပုဋ္ဌိသော၊ တဂါမိံ၊ အထက်အညာသို့စီးသွားသည်ကို၊ ကာလေန၊ ရံခါ၊ အနုသော၊ တဂါမိံ၊ အောက်အကျေသို့စီးသွားသည်ကို၊ ကရောသိ၊ ပြုသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိ၊ မေး၏၊ အာစရိယ၊ ဆရာ၊ အာမ၊ ဩဠာပြုသည်မှန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ စဏ္ဍာလ၊ နွန်းစဏ္ဍာရသေ့၊ တံ၊ သင်သည်၊ သုခဝိပာာရိနံ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းရှိသော၊ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရသေ့ ရဟန်းတို့အား၊ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်၊ ဝသိသုံ၊ နေခြင်းငှါ၊ နဒေဝိ၊ မပေး၊ သတ္တမေ၊ ခုနစ်လျက်မြောက်သော၊ ဒိဝသေ၊ နေ၌၊ တေ၊ သင်၏၊ ရန္တု၊ ပြီးခေါင်းသည်၊ သတ္တဝေ၊ ခုနစ်ပိတ်၊ ဖလတု၊ ကွဲစေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သပတိ၊ ကျိန်ခဲ၏၊ အာစရိယ၊ ဆရာ၊ သာရ၊ ကောင်းပါပြီ၊ အဟံ၊ ပန၊ ငါမူကား၊ သူရိယသမ္ဘာ၊ နေ၏၊ ဥဂ္ဂန္တိ၊ တက်ခြင်းငှါ၊ နဒဿာမိ၊ လေးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အထပစ္ဆာ၊

ထိုနောက်မှ၊ မဟာသက္ကော၊ ထုရားအလောင်းသည်၊ ဇောဿ၊ ထိုဇာတိ
 မန္တရသေ့၏၊ အဘိသပေါ၊ ကျိန်ဆဲခြင်းသည်၊ ဇောဿဝ၊ ထိုဇာတိမန္တ
 ရသေ့၏သာလျှင်၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ပတိဿတိ၊ ကျလတ္တံ့၊ နံ၊ ထိုရသေ့ကို၊
 စက္ကာမိ၊ ငါစောင့်ရှောက်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေသိ၊ ကြံအောက်မေ့၏၊
 သတ္တာနုဒ္ဓဟတာယ၊ သတ္တဝါကို-သနားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုနဒိဝ
 သေ၊ တာဝန်မီးသောက်သောနေ့၌၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်၊ သူရိယဿ၊ နေ၏၊
 ဥဂ္ဂန္တံ၊ တက်ခြင်းငှါ၊ နအဒါသိ၊ မပေး၊ ဣဒ္ဓိမတော၊ တန်ခိုးရှိသောသူ၏၊
 ဣဒ္ဓိဝိသယောနာမ၊ တန်ခိုး၏အရာမည်သည်ကား၊ အဝိန္တေယျာ၊ မကြံ
 အပ်၊ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပဌာယ၊ စ၍၊ အရဏုဂ္ဂံ၊ ထိုအရပ်၌-အရုဏ်၏
 အရောင်အလင်းသည်၊ နပညာယတိ၊ မထင်၊ ရတ္တိဒိဝပရိစ္ဆေဒေါ၊ ညဉ့်နေ
 အပိုင်းအခြားသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ကသိဝါဏိဇ္ဇာဒိနိ၊ လယ်လုပ်ခြင်း-ကုန်
 သွပ်ခြင်းအစရှိကုန်သော၊ ကမ္မာနိ၊ အမှုတို့ကို၊ ပယောဇေန္တောနာမ၊ အား
 ထုတ်ရသော-သူမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ အယံ၊ ဤကာ
 လ၏-ဘောက်ပြန်ခြင်းကို၊ ယက္ခာဝဇ္ဇောနုခေါ၊ ဘီလူးတို့သည်-လှည့်ပတ်
 လေသလော၊ ဘူတဇော နာဂသုပဏ္ဏာဝဇ္ဇော၊ ထုတ်-နတ်-နဂါး-ဂဠုန်တို့
 သည်-လှည့်ပတ်လေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပဒ္ဓဝံ၊ ကြီးစွာသော-ဘေးရန်
 သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကိံ၊ အတတ်သို့၊ ကာတဗ္ဗံနုခေါ၊ ပြုအပ်
 လေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေတွာ၊ ကြံအောက်မေ့၍၊ ရာဇကုလံနာမ၊
 မင်းမျိုးမည်သည်ကား၊ မဟာပညံ၊ ပညာကြီးသောသူတို့၏-တည်နေရာ
 ဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ လောကဿ၊ လူအပေါင်း၏၊ ပတိတံ၊ အစီးအပွားကို၊ စိန္တေတုံ၊
 ကြံခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုမင်း၏အိမ်သို့၊ ဂစ္ဆာမ၊ သွား
 ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မန္တေတွာ၊ တိုင်ပင်ကုန်၍၊ ရာဇကုလံ၊ မင်းအိမ်သို့၊
 ဂစ္ဆာမ၊ သွား၍၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောဓေသံ၊ ပြောကြားကုန်
 ၍၊ ရာဇာ၊ ပြည်ရှင်မင်းသည်၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဘိတောပိ၊ ကြောက်သော်
 လည်း၊ အဘိတာကာရံ၊ မကြောက်သော-အခြင်းအရာကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 တာတာ၊ အမောင်တို့၊ မာဘာယထ၊ မကြောက်ကုန်လင့်၊ ဣမံကာရဏံ၊
 ဤနေမထွက်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကို၊ ဂင်္ဂါတိရဝါသိ၊ ဂင်္ဂါ
 မြစ်နား၌-နေလေ့ရှိသော၊ ဇာတိမန္တတာပသော၊ ဇာတိမန္တ ရသေ့သည်၊
 ဇာနိဿတိ၊ သိသတ္တံ့၊ တံ၊ ထိုဇာတိမန္တရသေ့သို့၊ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍၊ နိကင်္ဂါ၊
 ယုံမှားမရှိကုန်သည်၊ ဘဝိဿာမ၊ ငါတို့ဖြစ်ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 ဆို၏၊ ကတိပုယေဟေဝ၊ နှစ်ယောက်-သုံးယောက်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊

အတ္ထစရကေတိ၊ အကျိုးစီးပွားကို-ကျင့်တတ် ကုန်သော၊ မနုဿေဟိ၊ လူတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ တာပသံ၊ ဇာတိမန္တ ရသေ့သို့၊ ဥပသက်မိတွာ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်၍၊ ကတပဋိ သန္ဓာရော၊ ပြုအပ်သော-ပဋိသန္ဓာရ ဂှိသည် ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တမတ္ထံ၊ ထိုနေမထွက်သော-အကြောင်းကို၊ ဝုစ္ဆိံ၊ မေး၏၊ တာပသော၊ ဇာတိမန္တ ရသေ့သည်၊ မဟာရာဇာ၊ မင်းများတို့၊ အာမ၊ ဩဝါဒ နေမထွက်သည်မှန်၏၊ ဧကော၊ တပယောက်သော၊ စဏ္ဍာလော၊ နွန်းစဏ္ဍား ရသေ့သည်၊ အတ္ထိ၊ ဂှိ၏၊ သော၊ ထိုနွန်းစဏ္ဍား-ရသေ့သည်၊ ဂင်္ဂိယ၊ ဂင်္ဂါမြစ် ၏၊ ဣမံ ဥဒကံ၊ ဤရေကို၊ ကာလေန၊ ရံခါ၊ အနုသောတဂါမိံ၊ အော်အကျသို့ စီးသွားသည်ကို၊ ကါလေန၊ ရံခါ၊ ပဋိသောတဂါမိံ၊ အထက်အညာသို့စီးသွား သည်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြုနိုင်၏၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တဒတ္ထံ၊ ထိုအကျိုးငှါ၊ ကိပ္ပိ၊ အနည်းငယ်သော၊ ကထိတံ၊ ပြောဆိုမိသော-စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ဂှိ၏၊ တံ၊ ထိုနွန်းစဏ္ဍား-ရသေ့ကို၊ ဝုစ္ဆိံ၊ တ၊ မေးလေကုန်၊ သော၊ ထိုနွန်းစဏ္ဍား-ရသေ့ သည်၊ ဇာနိဿတိ၊ သိလတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ပြောဆို၏၊ ရာဇာ၊ မင်း သည်၊ မာတင်္ဂဣသိဿ၊ မာတင်္ဂရသေ့၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂတိံ၊ သွား ၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ရသေ့၊ တုမှ၊ အရှင်ရသေ့တို့သည်၊ အရုဏဿ၊ အရုဏ် ၏၊ ဥဂ္ဂန္တံ၊ တက်ခြင်းငှါ၊ နဒေထ၊ မပေးကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္ဆိံ၊ မေး လျှော့၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အာမ၊ အရုဏ်၏တက်ခြင်းငှါ-မပေးသည် မှန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ရသေ့၊ ကိံ၊ ကာရဏာ၊ အ တယ်အကြောင်းကြောင့်ပါနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်အပ်သည် ဂှိသော်၊ မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ ဇာတိမန္တတာပသကာရဏာ၊ ဇာတိမန္တ ရသေ့၏-အကြောင်းကြောင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဘန္တေ၊ အ ရှင်ရသေ့၊ ကိံ၊ အဘယ်အမှုကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဒေထ၊ ပေး ကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ မဟာရာဇာ အိုမင်းများလျှို့၊ ဇာတိမန္တတာပသေန၊ ဇာတိမန္တ-ရသေ့သည်၊ အာဂတိံ၊ ငါ၏အထံသို့လာ၍၊ မံ၊ ငါမာတင်္ဂရသေ့ကို၊ ဝဋ္ဌိတွာ၊ ဂှိခိုး၍၊ ခမာပိတကာ လေ၊ ကန်တော့သော-အခါ၌၊ ဒဿာမိ၊ အရုဏ်တက်ခြင်းငှါ-ပေးအံ့၊ ဣ တိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဂတိံ၊ ဇာတိမန္တရသေ့၏-အထံ သို့သွား၍၊ အာစရိယ၊ ဆရာရသေ့၊ ဧထ၊ လာလှည့်ကုန်၊ တာပသံ၊ မာတင်္ဂ ရသေ့ကို၊ ခမာပေထ၊ ကန်တော့ကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ မဟာ ရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ စဏ္ဍာလဿ၊ နွန်းစဏ္ဍားရသေ့ကို၊ န ဝဋ္ဌာ မိ၊ ဂှိခိုးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အာစရိယ၊ ဆရာ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မာက

၁၇၂ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ရောထမပြုပါကုန်လင်း၊ ဇနပဒဿ၊ ဇနပုဒ်၏၊ မုခံ၊ ဘေးရန်ကြောင့်မသံသ
ယာသောမျက်နှာကို၊ ပဿထ၊ ရှုတော်မူပါကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှော်
ဆို၏၊ သော၊ ထိုဇာတိမန္တရသေ့သည်၊ ဝုနးတတန်၊ ပဋိက္ခိဝိယေဝံ၊ ပယ်
ပြန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဧကမိသတ္တံ၊ ဘုရားအလောင်း
သို့၊ ဥပသက္ခိမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်ပြန်၍၊ အာစရိယော၊ ဆရာဖြစ်သောဇာတိမန္တ
ရသေ့သည်၊ ခမာပေတံ၊ ကန်တော့ခြင်းငှါ၊ နုဇ္ဈန္တသိ၊ အလိုမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့
အာဟ၊ ပြောဆို၏၊ အခမာဝိတေ၊ မကန်တော့သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်
သူရိယံ၊ နေကို၊ နမုဇ္ဈာမိ၊ မလွှတ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ရာဇာ၊ မင်း
သည်၊ အဟံ၊ ဤဇာတိမန္တ-ရသေ့သည်၊ ခမာပေတံ၊ ကန်တော့ခြင်းငှါ၊
နုဇ္ဈန္တသိ၊ အလိုမရှိ၊ အဟံ၊ ဤမာတင်္ဂ-ရသေ့သည်၊ အခမာဝိတေ၊ မကန်
တော့သည်ရှိသော်၊ သူရိယံ၊ နေကို၊ နမုဇ္ဈာမိ၊ မလွှတ်၊ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့အား၊
တေနတပဿန၊ ထိုဇာတိမန္တ-ရသေ့ဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်မူစအံ့နည်း၊
လောကံ၊ လောကကိုသာ၊ ဩလောကေဿာမ၊ ငါတို့ကြည့်ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ပြောဆို၍၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ တာပသ သန္တိကံ၊ ဇာတိမန္တ
ရသေ့၏-အထံသို့၊ ဝန္တထ၊ သွားလေကုန်၊ တံ၊ ထိုဇာတိမန္တရသေ့ကို၊
ဟတ္ထေသုစ၊ လက်တို့၌လည်းကောင်း၊ ပါဒေသုစ၊ ခြေတို့၌၎င်း၊ ဂဟေတွာ
ဆွဲကိုင်၍၊ မာတင်္ဂဣသိဿ၊ မာတင်္ဂရသေ့၏၊ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌၊ နိပ္ပဇ္ဇာ
ပေတွာ၊ ဝပ်စေ၍၊ ဧတဿ၊ ဤဇာတိမန္တရသေ့၏၊ ဇနပဒါနုဒ္ဒယတံ၊ ဇနပုဒ်
၌နေသောသူတို့အား-အစဉ်သနားသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပဋိန္တု၊ စွဲ၍၊ ခမာပေထ
သည်းခံစေကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တေရာဇပုရိသာ၊ ထိုမင်း
ချင်းယောက်ျားတို့သည်၊ တံ၊ ထိုဇာတိမန္တရသေ့ကို၊ တထာ၊ ထိုမင်းကြီး
ဆိုတိုင်း၊ ကတွာ၊ ပြုကုန်၍၊ အာနေတွာ၊ ဆောင်ကွဲကုန်၍၊ မာတင်္ဂဣသိဿ၊
မာတင်္ဂရသေ့၏၊ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌၊ နိပ္ပဇ္ဇာပေတွာ၊ ဝပ်စေ၍၊ ခမာပေသံ၊
ကန်တော့စေကုန်၏၊ အဟံနာမ၊ ငါကဲ့သို့သော-မာတင်္ဂရသေ့မည်သည်၊
ခမိတဗ္ဗံ၊ သည်းခံအပ်သောသူကို၊ ခမာမိ၊ သည်းခံ၏၊ အပိစခေါပန၊ အ
ကယ်မလွှဲ၊ ဧတဿ၊ ဤဇာတိမန္တရသေ့၏၊ ကထာ၊ သတ္တဝါမုဒ္ဒါဖလတု
ဟူသောစကားသည်၊ ဧတဿေဝ၊ ထိုဇာတိမန္တ-ရသေ့၏သာလျှင်၊ ဥပရိ
အထက်၌၊ ပတိဿတိ၊ ကျလတ္တံ့၊ မယာ၊ ငါသည်၊ သူရိယေ၊ နေကို၊ ဂိဿန္တိ
တေ၊ လွှတ်လိုက်သည်ရှိသော်၊ သူရိယသို့၊ နေ၏အရောင်သည်၊ ဧတဿ၊
ထိုဇာတိမန္တရသေ့၏၊ မတ္တကေ၊ ဦးခေါင်း၌၊ ပတိဿတိ၊ ကျလတ္တံ့၊ အထ၊
ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုဇာတိမန္တရသေ့၏၊ မုဒ္ဒါ၊ ဦးခေါင်းသည်၊ သတ္တဝါ၊

ခုနစ်စိတ်၊ ဗလိဿတိ၊ ကွဲလတ္တံ့၊ ခေါပန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ဒေသဇေသော၊ ဤဇာ
 တိမန္တရသေ့သည်၊ တဉ္စဗျသနံ၊ ထိုပျက်စီးခြင်းသို့လည်း၊ မာပါပုဏ္ဏာတု၊
 မရောက်စေဘဲတည်း၊ ဇေယ၊ လာကုန်လော၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်၊ ဇေတံ၊ ဤ
 ဇာတိမန္တရသေ့ကို၊ ဂလပ္ပမာဏေ၊ ရှေ့မြို့ အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဥဒ
 ကေ၊ နုတ်သောရေ၌၊ ဩတာရေတွာ၊ ချထား၍၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ မတ္တိ
 ကာပိဏ္ဍံ၊ မြေပိုင်ကို၊ အဿ၊ ထိုဇာတိမန္တရသေ့၏၊ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌၊ ဌ
 ပေထ၊ တင်ထားကုန်လော၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အိဟံ၊ ငါမာတင်ရသေ့သည်
 သူရိယံ၊ နေကို၊ ဝိဿန္တိဿာမိ၊ လွှတ်လိုက်အံ့၊ သူရိယသ္မိ၊ နေ၏အရောင်
 သည်၊ မတ္တိကာပိဏ္ဍံ၊ မြေပိုင်၌၊ ပတိတွာ၊ ကျ၍၊ တံ၊ ထိုမြေပိုင်ကြီးကို၊
 သတ္တဓာ၊ ခုနစ်စိတ်၊ သိန္ဓိဿတိ၊ ခွဲလတ္တံ့၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒေသဇေသော၊ ဤ
 ဇာတိမန္တရသေ့သည်၊ မတ္တိကာပိဏ္ဍံ၊ မြေပိုင်ကို၊ ဆန္ဒေတွာ၊ စွန့်၍၊ နိမုဇ္ဈိ
 တွာ၊ ငုတ်၍၊ အညေန၊ တပါးသော၊ တိတ္ထေန၊ ဆိပ်ဖြင့်၊ ဥတ္တရတု၊ တက်စေ
 သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထိုဇာတိမန္တရသေ့ကို၊ ဝဒထ၊ ပြောဆိုကုန်၊ ဇေတံ၊
 ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်၊ အဿ၊ ထိုဇာတိမန္တရသေ့အား၊ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာ
 ခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဘုရားအလောင်း
 ကဆို၏၊ တေမနုဿာ၊ ထိုလူတို့သည်၊ ဇေတံ၊ ဤသို့ဆရာရသေ့က-ပြောဆို
 တိုင်း၊ ကရိဿာမ၊ ပြုပါကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒိတွာ၊ ဝန်ခံကုန်၍၊
 တထာ၊ ထိုမှတစ်ရပ်သောက-မှဆိုတိုင်း၊ ကာရေသံ၊ ပြုစေကုန်၏၊ တဿာ
 ပိ၊ ထိုဇာတိမန္တရသေ့အားလည်း၊ တထေဝ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်သာ
 လျှင်၊ သေတ္တိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုဇာတိမန္တရသေ့
 သည်၊ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပဌာယ၊ စ၍၊ ဇာတိနာမ၊ ဇာတ်မည်သည်ကား၊
 အကာရဏံ၊ အကြောင်းမဟုတ်၊ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ အတ္တန္တရေ၊ အ
 တွင်း၌၊ ဂုဏောဝ၊ ဂုဏ်သည်သာလျှင်၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဇာတိဂေါတ္တမာနံ၊ ဇာတ်ကိုစွဲ၍ ဖြစ်သောမာန-အနွယ်ကိုစွဲ၍ ဖြစ်
 သော-မာနကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်ပယ်၍၊ နိမ္မဒေါ၊ မာန်ယစ်ခြင်းမရှိသည်၊ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာတိမန္တတာပသေ၊ ဇာတိမန္တရသေ့ကို၊ ဒမိတေ၊
 ဆုံးမအပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်၊ ဗောဓိ
 သတ္တဿ၊ ဘုရားအလောင်း၏၊ ထာမံ၊ အတွင်းသတ္တိကို၊ အညာသိ၊ သိကြလေ
 ၏၊ မဟာကောဿာဟလံ၊ ကြီးစွာသော-အုတ်အုတ်-ကျက်ကျက်သည်၊
 ဇေတံ၊ ဖြစ်၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ နဂရံ၊ မြို့သို့၊ ဂမနတ္ထာယ၊
 သွားခြင်းငှါ၊ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားအလောင်းရသေ့ကို၊ ယာမိ၊ တောင်းပန်၏

မဟာသတ္တော၊ သုရားအလောင်းသည်၊ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို၊ ဒုတ္တ၊ ပေးပြီး
၍၊ တာနိစအသိတိ၊ ဗြာဟ္မဏသဟာသာနိ၊ ထိုရှစ်သောင်းလေးသောင်းသော
ပုဏ္ဏားတို့ကိုလည်း၊ ဒမိသုဿမိ၊ ဆုံးမပြီးအံ့၊ ပဋိညဉ္စ၊ ဝန်ခံသော-စကားကို
လည်း၊ မောစိဿာမိ၊ ငါလွတ်စေအံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍၊
မဏ္ဍိရာဇံသု၊ မဏ္ဍိမင်း၏၊ နဂရံ၊ မြို့သို့၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ ။

ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဗောဓိသတ္တံ၊ သုရားအလောင်းကို၊ ဒိသ္မာဝ
မြင်ကုန်၍သာလျှင်၊ ဧတာ၊ အချင်းတို့၊ အယံသောမဟာစောရော၊ ဤခိုးသူ
ကြီးသည်၊ အာဂတော၊ လိုက်၍လာပြန်ခဲ့ပြီ၊ ဣဒါနေဝ၊ ယခုပင်လျှင်၊ သဗ္ဗေ၊
ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဧတမယံ၊ ထိုငါတို့သည်၊ ဥန္တိဋ္ဌကံ၊ စားကြွင်းကို၊ ခါဒိ
တွာ၊ စားမိ၍၊ အဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားမဟုတ်ကုန်သည်၊ ဧတာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊
ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဓမ္မ၊ ငါတို့ကို၊ ပါကဇေ၊ ထင်ရှားသည်တို့ကို၊ က
ရိဿတိ၊ ပြုပြန်လတ္တံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်၊ နော၊ ငါတို့အား၊ ဣခါပိ၊ ဤ
မဏ္ဍိတိုင်း၌လည်း၊ အာဝါသော၊ နေရာသည်၊ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ပဋိ
ကစ္စေဝ၊ မဆွကသာလျှင်၊ မာရိဿာမ၊ ငါတို့ကသတ်ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
မန္တိတွာ၊ တိုင်ပင်ကုန်၍၊ ရာဇာနံ၊ မင်းသို့၊ ပုန၊ တစ်ဖန်၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်
ကုန်၍၊ အာဟံသု၊ ပြောဆိုကုန်၏၊ ကံ၊ အာဟံသု၊ အာဟံသု-ပြောဆိုကုန်
သနည်းဟူမူကား၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝုဓမ္မ၊ သင်မင်းမြတ်တို့သည်၊
ဣမံစဏ္ဍာလပဗ္ဗဇိတံ၊ ဤဒွန်းစဏ္ဍားရသောကို၊ သာရုရှပေါတိ၊ ကောင်း
သောသတောရှိ၏ဟူ၍၊ မာမညိတ္ထ၊ မှတ်တော်မမူလင့်၊ ဧသံဧသော၊ ဤ
စဏ္ဍာလရသေ့သည်၊ ဂရုကမန္တံ၊ ဂရုကပေဒင်ကို၊ ဇာနာတိ၊ တတ်သိ၏၊
ပထဝီ၊ မြေကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်ကို၊ ကရောတိ၊
ဖြစ်အောင်ပြုနိုင်၏၊ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပထဝီ၊
မြေကို၊ ကရောတိ၊ ဖြစ်အောင်ပြုနိုင်၏၊ န္ဒရံ၊ ဇေးသောအရပ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊
ယူ၍၊ သန္တိကံ၊ နီးသောအရပ်ကို၊ ကရောတိ၊ ဖြစ်အောင်ပြုနိုင်၏၊ သန္တိကံ၊
နီးသောအရပ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ န္ဒရံ၊ ဇေးသောအရပ်ကို၊ ကရောတိ၊
ဖြစ်အောင်ပြုနိုင်၏၊ ဂင်္ဂံ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ရေကို၊ နိဝတ္တေတွာ၊ နောက်သို့ပြန်နစ်စေ
၍၊ ဥဒ္ဓဂါမိနိ၊ အညာသို့စီးသွားသည်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြုနိုင်၏၊ ဣန္ဒြေန္တော၊ အ
လိုရှိသည်ရှိသော်၊ ပထဝီ၊ မြေကို၊ ဥက္ခိပိတွာ၊ ခြုံမြှောက်၍၊ ပါတေတု၊ ပစ်
ချခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိမည၊ စွမ်းနိုင်လေယောင်တကား၊ ပရဿဝါ၊ သူတ
ပါး၏လည်း၊ ဖိတ္တံနာမ၊ ဖိတ်မည်သည်ကို၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါလေးမြင့်၊ ဂဟေ
တု၊ ယူခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ အယံ၊ ဤစဏ္ဍာလရသေ့သည်။

ဣဓေ၊ ဤမဇ္ဈတိုင်း၌၊ ပတိဋ္ဌံ၊ တည်ရာကို၊ လတာန္တော၊ ရသည့်ရှိသော်၊ တုမှာ
 ကံ၊ အရှင်မင်းကြီးတို့၏၊ ရန္တံ၊ တိုင်းပြည်ကို၊ ဝိနာယောယျ၊ ပျက်စီးရာ၏၊ ဇိဝိ
 တန္တရာယဓိ၊ အသက်၏-အန္တရယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝံသုပစ္ဆေဒဓိ၊ မင်း
 မျိုး-မင်းနွယ်ကိုဖြတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏၊ မဟာရာဇ၊
 မင်းမြတ်၊ အဗ္ဗာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ဝစနံ၊ ကောင်းကို၊ ကရေယ၊ လိုက်
 နာတော်မူပါကုန်၊ အဇ္ဈေဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်၊ ဣဓံ၊ ဤစဉ်အလရသေ့ကို၊ မာ
 ရေတုံ၊ သတ်ခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ယုတ္တဝားတို့က
 ပြောဆိုကုန်၏၊ ရာဇာနောနာမ၊ မင်းတို့မည်သည်ကား၊ ပရပတ္တိယာ၊ သူတ
 ပါးတို့သည်-တောင့်တသောအားဖြင့်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ သောရာဇာ၊ ထိုမဇ္ဈမင်းသည်၊ ဗဟုနံ၊ များစွာကုန်သောသူတို့၏
 ကထာနံ၊ ပြောဆိုသော-စကားတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ နိဋ္ဌံ၊ ဆုံးဖြတ်
 ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏၊ ပန၊ ဘုရားအလောင်း၏-ဂုဏ်-သတ္တိကိုဆိုပြီးအံ့၊
 ဗောဓိသက္ကော၊ ဘုရားအလောင်းသည်၊ နဂရေ၊ မြို့တွင်း၌၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်း
 အလိုငှါ၊ ဝရိတွာ၊ ဟုည့်လည်သွားလာပြီး၍၊ ဥဒကဗာသုကဋ္ဌာနေ၊ ရေဖြင့်
 ချမ်းသာရာ-အရပ်၌၊ မိဿကောဒနံ၊ ပြောင်း-ပဲ-လူး-ဆတ်-တို့နှင့် ရော
 နှောသော-ထမင်းကို၊ ဘုဏ္ဏိတွာ၊ စားပြီး၍၊ ရာဇုယျာနံ၊ မင်း၏ဥယျာဉ်သို့၊
 ဂတိံ၊ သွား၍၊ နိရာပရာဓတာယ၊ မိမိ၌အပြစ်မရှိသည်၏-အဖြစ်ကြောင့်၊ နိ
 ရာသင်္ကော၊ ယုံမှားမဲ့၊ မင်္ဂလသိလာပဇ္ဇေ၊ မင်္ဂလာကျေခံဖျာအဖြစ်၌၊ နိဝိဒိ၊
 ထိုင်၍နေ၏၊ အတိတေ၊ အတိတ်ကာလ၌၊ စတ္တာလိသံ၊ ကမ္ဘာလေးဆယ်တို့
 ၌၎င်း၊ အနာဂတေ၊ အနာဂတ်ကာလ၌၊ စတ္တာလိသံ၊ ကမ္ဘာလေးဆယ်တို့၌
 လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘိတိကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာရှစ်ဆယ်တို့ကို၊ အနုဿ
 ရိတုံ၊ အောင်မေ့ခြင်းငှါ၊ သမဗ္ဗဉာဏဿ၊ စွမ်းနိုင်သော-ဉာဏ်ရှိသောဘု
 ရားအလောင်းအား၊ အနာဝဇ္ဇနတာယ၊ မဆင်ခြင်မိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 မဟုတ္တမတ္တကေ၊ တမဟုတ်မျှရှိသော၊ ကာလေ၊ အခါ၌၊ သတိ၊ သတိသည်၊
 နပ္ပဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ရာဇာ၊ မဇ္ဈမင်းသည်၊ အညံ၊ တပါးသော-မူးမတ်-ပရိ
 သတ်ကို၊ အဇာနာပေတွာ၊ မသိစေမှု၍၊ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊
 ဂတိံ၊ ဥယျာဉ်သို့သွား၍၊ နိရာဝဇ္ဇနတာယ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းကင်းသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ပမာဒေန၊ မေ့လျောသောအားဖြင့်၊ နိဝိဒ္ဓံ၊ ထိုင်နေသော၊ မဟာပုရိ
 သံ၊ ဘုရားအလောင်းကို၊ အသိနာ၊ သန်လျက်ဖြင့်၊ ပဟရိတွာ၊ ခုတ်ဖြတ်၍၊ နွေ
 ဘာဂေ၊ နှစ်တို့ကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ဣမဿရဉ္ဇော၊ ဤမဇ္ဈမင်း၏၊ ဝိဇိတေ၊
 နိုင်ငံ၌၊ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော၊ လောဟကုဋေဝဿံ၊ သံထွေမီပန်း

၁၇၆ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

သညာပတတိ၊ ကျဏ်၊ နဝဓံ၊ ကိုးကြိမ်မြောက်၊ ကလလဝသံ၊ ညွှန်ပျောင်း
 မိဃ်းသညာ၊ ပတတိ၊ ကျဏ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမဿာပိ၊ ဤမဇ္ဈိမင်း၏လည်း၊
 ရဋ္ဌေတိုင်း၌၊ နဝဂုဋ္ဌိယေဝံ၊ ကိုးကြိမ်သောမိဃ်းတို့သည်၊ ပကိတာ၊ ကျကုန်
 ၏၊ သောဘရာဇာ၊ ထိုမဇ္ဈိမင်းသည်လည်း၊ သပရိသော၊ ပရိသတ်နှင့်တကွ၊
 မဟာနိရယေ၊ ငရဲကြီး၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သံကိစ္စ
 ပဏ္ဍိတော၊ သံကိစ္စပညာရှိသည်၊ မဇ္ဈော၊ မဇ္ဈိမင်းသည်၊ ယသသယိနော၊
 ကျော်စောခြင်းရှိသော၊ မာတင်္ဂသ္မိံ၊ မာတင်္ဂရသေ့၌၊ မနံ၊ မိတ်ကို၊ ဥပဟစ္စ
 တိပါး-ဖြစ်မှား၍၊ သပါရိသဇ္ဇော၊ ပရိသတ်နှင့်တကွ၊ ဥဗ္ဘိန္ဒော၊ ပြတ်လေ၏၊
 တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ မဇ္ဈရညာ၊ မဇ္ဈိမတောသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ
 ဟ၊ ဆို၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မဇ္ဈရညဿ၊ မဇ္ဈိမင်း၏၊ အရညဘူတဘာဝေါ၊
 တောဖြစ်၍ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ မာတင်္ဂရ
 သေ့ မည်သည်ကိုဆိုဦးအံ့၊ မာတင်္ဂဿ၊ မာတင်္ဂအမည်ရှိသော၊ ဣသိနော
 ရသေ့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ တဒေဝ၊ ထိုမဇ္ဈိမည်သော-တောကိုပင်
 လျှင်၊ မာတင်္ဂရညန္တိ၊ မာတင်္ဂတောဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ။

☰

ပဉ္စာပဒိဘာနာနိတိ၊ ပဉ္စာပဒိဘာနာနိဟူသည်ကား၊ ပဉ္စာဗျာကရဏာနိ၊
 ပြဿနာကိုဖြေတော်မူသည်တို့ကို၊ ပစ္စနိကံကာတဗ္ဗန္တိ၊ ပစ္စနိကံကာတဗ္ဗံ
 ဟူသည်ကား၊ ပစ္စနိကံ၊ အသီးအခြား၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သည်ကို၊ အဝမညိ
 သန္တိ၊ အဝမညိသံဟူသည်ကား၊ သာမကဂ္ဂါဟံ၊ ယုတ်မာယော-စွဲလမ်း
 မြင်းကို၊ ဂဏ္ဍဇ္ဇောပိယ၊ စွဲလမ်းသကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ အကျွန်ုပ်ဖြစ်ပေပြီ၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အနုဝိစ္စကာရန္တိ၊ အနု
 ဝိစ္စကာရံဟူသည်ကား၊ အနုဝိစာရေတွာ၊ အဘိနိတလဲလဲ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍
 စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ ဘုလယိတွာ၊ နှိုင်းချိန်၍၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သည်ကို၊ ကရော
 တိ၊ ပြုလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 သာရဟောတိတိ၊ သာရဟောတိဟူသည်ကား၊ သုန္ဒရော၊ ကောင်းသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဘုမ္မာဒိသသ္မိံ၊ သင်ကဲ့သို့သ
 တောရှိသောသူသည်၊ မံ၊ ငါတုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ တွေ့မြင်ရ၍၊ မံ၊ ငါတုရားကို၊
 သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ကိံ၊
 အဘယ်ကြောင့်၊ အယံဥပါလိ၊ ဤဥပါလိသူကြွယ်သည်၊ ဒိဋ္ဌဒိဋ္ဌမေဝံ၊ မြင်
 တိုင်းမြင်တိုင်းသော-သူသို့သာလျှင်၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ခြင်းသို့
 ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်လေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂရဟာ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိဿ
 တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနုဝိစ္စကာရော၊ စူးစမ်း-ဆင်ခြင်၍

ပြုခြင်းသည်။ တုမှာဒိသဝံနံ။ သင်တို့ကဲ့သို့ သဘောရှိကုန်သော-ထင်ရှားသောသူတို့အားသာရ။ ကောင်း၏။ ဣတိဣမံအတ္ထံ။ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏။ ပဋ္ဌာကံပရိဟရေယျန္တိ။ ပဋ္ဌာကံပရိဟရေယျံဟူသည် ကား၊ တေ၊ ထိုအညတိတ္ထိတို့သည်။ ဧဝရူပံ။ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သာဝကံ၊ ထင်ရှားသော တပည့်ဒါယကာကောင်းကို၊ သတိတွာ၊ ရကုန်၍၊ အသုကောနာမ၊ ဤအမည်ရှိသော၊ ရာဇာဝါ၊ မင်းသည်၎င်း၊ ရှေးဇမဟာမတ္တောဝါ မင်း၏-အမတ်ကြီးသည်၎င်း၊ သေဗ္ဗဝါ၊ သူဌေးကြီး-သည်၎င်း၊ အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့အညတိတ္ထိတို့အားသာရကံ။ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်လာပြီ၊ အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့အညတိတ္ထိတို့၏၊ သာဝကော၊ တပည့်သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်လာပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ပြောဆို၍၊ ပဋ္ဌာကံ၊ တံခွန်ကို၊ ဥက္ခိပိတွာ၊ စိုက်ထောင်၍၊ နဂရေ၊ မြို့၌၊ စောသေန္တော၊ ကြွေးကြော်ကြကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ အာဟိဏ္ဏန္တိ၊ ကိရ၊ ထည့်လည်ကုန်သတတ်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ထင်ရှားသော သူတို့သည်-ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ခြင်းကို- ကြွေးကြော်သည်ရှိသော်၊ နော၊ ငါတို့၏၊ မဟန္တဘာဝေါ၊ ကြီးမြတ်သည်၏-အဖြစ်သည်၊ အာဝိ ဘဝိသတိ၊ ထင်စွာ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိမနသိကတွာစ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍ လည်းကောင်း၊ သစေ၊ အကယ်၍၊ တသ၊ ထိုငါတို့သို့-ဆည်းကပ်မိသော-ဒါယကာအား၊ ကံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါဒါယကာသည်၊ ဧတေ၊ ဤအညတိတ္ထိတို့ကို၊ သရကံ၊ ကိုးကွယ်-ဆည်းကပ်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်မိပါလိမ့်မည်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိပုဋ္ဌိသာရော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တမ္ပိ၊ ထိုနှလုံးမသာယာခြင်းကိုလည်း၊ ဧတေသဗ္ဗေ၊ ဤအလုံးစုံကုန်သော၊ ဗဟု၊ များစွာကုန်သောသူတို့သည်၊ သရကံ ဂဏဘာဝံ၊ ငါသည်အညတိတ္ထိတို့ကို-ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ခြင်းသို့ရောက်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုမှ၊ ပဋိနိဝတ္တိတုံ အညတိတ္ထိတို့မှ-ပြန်၍နစ်ခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ-ခဲယဉ်းစွာ၏၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ ပဋိဝိနောဒေတွာ၊ ပပင်ပျောက်၍၊ သော၊ ထိုငါတို့အညတိတ္ထိတို့ကို- ဆည်းကပ်မိသော-ဒါယကာသည်၊ နုပဋိက္ကမိသတိ၊ ဆုတ်နစ်၍ မသွားလတ္တံ့၊ ဣတိမနသိကတွာစ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍လည်းကောင်း၊ အာဟိဏ္ဏန္တိ၊ ထည့်လည်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပဋ္ဌာကံပရိဟရေယျန္တိ၊ ပဋ္ဌာကံပရိဟရေယျံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဥပါလိ ဒါယကာကလျောက်၏၊ ဩပါနဘူတန္တိ၊ ဩပါနဘူတံ ဟူသည်ကား၊ ပဋိယတ္တဥပပါ

၁၇၈ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ။

နောဝိယ၊ ကောင်းစွာပြုပြင်-စီရင်၍ထားအပ်သော- ရေတွင်းကဲ့သို့၊ ဦးတံ၊
 တည်၏။ ကုလန္တိ၊ ကုလံဟူသည်ကား။ တဝ၊ သင်ဥပါလိဒါယကာ၏၊ နိဝေ
 သနံ၊ အိမ်မည်သည်။ ဒါတဗ္ဗမညေယျာသိတိ၊ ဒါတဗ္ဗမညေယျာသိဟူသည်
 ကား။ ဝုဗ္ဗေ၊ သရဏာရုံ မတည်မီရှေးအခါ၌။ အဝဂတေ၊ အိမ်သို့ရောက်လာ
 ကုန်သော။ ဓဿ၊ တကျိပ်ကုန်သော။ ဇနေဝိ၊ အလှူခံ ဖြစ်သော-သူတို့ကို
 လည်းကောင်း၊ ဝိသတိ၊ နှစ်ကျိပ်ကုန်သော။ ဇနေဝိ၊ အလှူခံဖြစ်သော-သူတို့
 ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗိ၊ ခြောက်ကျိပ်ကုန်သော။ ဇနေဝိ၊ အလှူခံဖြစ်သော
 သူတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်လတ်၍၊ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူ၍၊ အဝတွာ၊ မ
 ဆိုမူ၍၊ ဝေတိ၊ လှူ၏။ ဣဒါနိ၊ ဤသရဏာရုံ တည်သောအခါ၌၊ ဗံ၊ ငါဘုရားကို၊
 သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ခြင်းသို့။ ဂတကာရဏမတ္တေနဝ၊ ရောက်
 ခြင်းတည်း ဟူသော-အကြောင်းမျှဖြင့် သာလျှင်။ ဣမေသံ၊ ဤလှူမြီသော
 သူတို့အား၊ ဒေယျဓန္ဒံ၊ လှူငွယ်ဝတ္ထုကို၊ မဉ္ဇပန္နိန္ဒိတ္ထံ၊ မဖြတ်လင့်၊ ဟိသစ္စံ
 မှန်၏။ သမ္ပတ္တာနံ၊ ရောက်လာကုန်သောအလှူခံ-ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဒါတဗ္ဗမေ
 ဝ၊ လှူအပ်သည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩဝဒတိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏။
 သုတမေတံဘန္တေတိ၊ သုတမေတံဘန္တေဟူသည်ကား၊ ကုတော၊ အဘယ်
 သူတို့၏-အထံမှ၊ သုတံ၊ ကြားအပ်သနည်း၊ နိဂဏ္ဌာနံ၊ နိဂဏ္ဌတို့၏၊ သန္တိကာ
 အထံမှ၊ သုတံ၊ ကြားအပ်၏။ ကိရိတ္တဿရေမိ၊ ခွဲပြီးအံ့၊ တေ၊ ထိုနိဂဏ္ဌတို့
 သည်။ ကုလဗာရေသု၊ ဒါယကာတို့၏-အိမ်တို့၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့ သော
 နည်းဖြင့်၊ ပကာသေန္တိ၊ ပြကုန်၏။ ကိံ ပကာသေန္တိ၊ အဘယ်သို့-ပြကုန်သ
 နည်းဟူမူကား၊ မယံ၊ ငါတို့နိဂဏ္ဌတို့သည်၊ ယဿကဿမိ၊ အမှတ်မရှိ
 သော၊ သမ္ပတ္တဿ၊ ရေခံလာသော-အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒါတဗ္ဗန္တိ၊ ပေးအပ်
 ၍ဟူ၍၊ ဝဒါမ၊ ပြောဆိုကုန်၏။ သမဏောပနဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမ
 မူကား၊ မယှမေဝ၊ ငါအားသာလျှင်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးလှူအပ်၏။
 အညေသံ၊ တပါးသောသူတို့အား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ နဒါတဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်၊ (ပ)။
 ဒိန္နံ၊ လှူခြင်းသည်။ မဟပ္ပလံ၊ ကြီးသော-အကျိုးရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊
 ပြောဆိုတတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပကာသေန္တိ၊ ပြကုန်၏။ တံ၊ ထိုသို့နိဂဏ္ဌတို့က
 ပြောဆိုသည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အယံဂဟပတိ၊ ဤဥပါလိသုကြွယ်သည်
 သုတမေတိ၊ သုတမေတံဟူ၍၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏။ ။

အနုပုဗ္ဗိကထန္တိ၊ အနုပုဗ္ဗိကထံဟူသည်ကား။ ဒါနာနန္တရံ၊ ဒါနကထာ
 ၍-အခြားမဲ့၌၊ သီလံ၊ သီလကထာကိုလည်းကောင်း၊ သီလနန္တရံ၊ သီလ
 ကထာ၏-အခြားမဲ့၌၊ သဂ္ဂံ၊ သဂ္ဂကထာကို၎င်း၊ သဂ္ဂနန္တရံ၊ သဂ္ဂကထာ၏

အခြားမဲ့၌။ မဂ္ဂံ။မဂ္ဂကထာကို-လည်းကောင်း၊ ဣတိ အာဒိနာ။ ဤသို့အစ
 ရှိသည်ဖြင့်။ ဧဝံ။ဤသို့။ အနုပဋိပါဒိကထံ။အစဉ်အတိုင်း-ဟောအပ်သော
 စကားကို။ တုတ္ထံ။ထိုလေးပါးသော-ကထာတို့တွင်။ ဒါနကထန္တိ။ ဒါနက
 ထံဟူသည်ကား။ ဣဒံဒါနံနာမ။ဤဒါနမည်သည်ကား။ သုခါနံ။ လှချမ်းသာ
 နတ်ချမ်းသာ-နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာတို့၏။ နိဒါနံ။အကြောင်းတည်း။ သမ္ပတ္တိနံ။
 ပြည့်စုံခြင်းတို့၏။ မူလံ။အကြောင်းရင်းတည်း။ ဘောဂါနံ။ စည်းစိမ်တို့၏။
 ပတိဋ္ဌာ။တည်ရာတည်း။ ဝိသမဂတဿ။ပျက်စီးခြင်းသို့-ရောက်သောသူ
 ၏။တာဏံ။ကိုးကွယ်ရာတည်း။ လေဏံ။ပုန်းအောင်းရာတည်း။ ဂတိ။ရောက်
 အပ်သော-အရပ်တည်း။ပရာယနံ။လည်းလျောင်းရာတည်း။ ဣမလောက
 ပရလောကောသု။ဤပစ္စုပ္ပန်လောက-တမလွန်လောကတို့၌။ဒါနသဒိဿော
 ဒါနနှင့်တူသော။အဝဿယော။ကိုးကွယ်ရာသည်။ပတိဋ္ဌာ။တည်ရာသည်
 အာရမ္မဏံ။ဆွဲရာသည်။တာဏံ။ ကိုးကွယ်ရာသည်။လေဏံ။ ပုန်းအောင်း
 ရာသည်။ဂတိ။ ရောက်အပ်သော-အရပ်သည်။ပရာယနံ။ လည်းလျောင်း
 ရာသည်။နတ္ထိ။မရှိ။ဟိသစ္စံ။မှန်၏။ဣဒံဒါနံ။ဤအလှူသည်။အဝဿယဇ္ဇေန။
 ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော- အနက်သဘော-သတ္တိကြောင့်။ရတနမယသီဟာ
 သနသဒိသံ။ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့်ပြီးသော-ကေသရာဇာခြင်္သေ့မင်း၏နေရာ
 နှင့်တူ၏။ပတိဋ္ဌာနဇ္ဇေန။တည်ရာဖြစ်သော-အနက်သဘောသတ္တိကြောင့်။
 မဟာပထဝီသဒိသံ။မြေကြီးနှင့်တူ၏။ အာရမ္မဏဇ္ဇေန။ဆွဲရာဖြစ်သော-အ
 နက်သဘော-သတ္တိကြောင့်။အာလမ္မဏရဇ္ဇသဒိသံ။ဆွဲအပ်သော-ကြီးနှင့်
 တူ၏။ဟိသစ္စံ။မှန်၏။ဣဒံ။ ဤဒါနသည်။ ဒုက္ခနိတ္တဇ္ဇေန။ ဒုက္ခတိတံ၌ဖြစ်
 သော-ဒုက္ခမှထုတ်ဝေယ်တတ်သော-အနက်သဘောသတ္တိကြောင့်။နာဝါ။
 တွေ့နှင့်တူ၏။သမဿာသနဇ္ဇေန။သက်သာရာကိုရစေတတ်သောအနက်
 သဘော-သတ္တိကြောင့်။ သင်္ဂါမသုရော။ စစ်မြေအရပ်၌-သူရဲကောင်းနှင့်
 တူ၏။ ဘယပရိတ္တာဏဇ္ဇေန။ဘေးရန်ကို-တားမြစ်တတ်သော-အနက်သ
 ဘောသတ္တိကြောင့်။သုသင်္ခတနဂရံ။လုံခြုံစွာပြုပြင်အပ်သော-မြို့နှင့်တူ၏။
 မစ္ဆေရမလာဒီဟိ။ မစ္ဆေရ တည်းဟူသော-အညစ်အကြေး-အစရှိသည်
 တို့သည်။ အနုပလိတ္တဇ္ဇေန။မလိမ်းကျံအပ်သော-အနက်သဘော-သတ္တိ
 ကြောင့်။ပဒုမံ။ပဒုမာကြာနှင့်တူ၏။တေသံ။ထိုမစ္ဆေရတည်းဟူသော-အ
 ညစ်အကြေးအစရှိသည်တို့ကို။ နိဗ္ဗာနဇ္ဇေန။ လောင်တတ်သော-အနက်
 သဘော-သတ္တိကြောင့်။ အဂ္ဂိ။ မီးနှင့်တူ၏။ ဒုရာသဇ္ဇေန။မစ္ဆေရအစရှိ
 သည်တို့သည်-ချဉ်းကပ်နှိုင်ခဲသော-အနက်သဘောသတ္တိကြောင့်။အာသိ

ဝိသော။ အဘိဝံသနိသော-မြေနှင့်တူ၏။ အသန္တသနဋ္ဌေန။ မထိတ်လန့်
 မြင်း၏-အကြောင်းဖြစ်သော-အနက်သဘောသတ္တိကြောင့်။ ဝိဟော။ ကော
 သရာဇာ-ခြင်္သေ့မင်းနှင့်တူ၏။ ဗလဝန္တဋ္ဌေန။ အားရှိသော-အနက်သဘော
 သတ္တိကြောင့်။ ဟတ္ထိ။ ဆန္ဒနိဆင်မင်းနှင့်တူ၏။ အဘိမင်္ဂလသမ္ပတဋ္ဌေန။
 မြတ်သောမင်္ဂလာဟူ၍-သမုတ်အပ်သော အနက်သဘောသတ္တိကြောင့်။
 သေတဝသဘော။ ဖွေးဖွေးပြူသော-ဝသသန္ဓားလားနှင့်တူ၏။ ခေမန္တသူ
 မိသမ္ပါပနဋ္ဌေန။ ဘေးမရှိရာ အရပ်သို့-ရောက်စေတတ်သော-အနက်သ
 ဘော-သတ္တိကြောင့်။ ဝလာဟကော။ ဝလာဟကမည်သော။ အသရာဇာ။
 မြင်းမင်းနှင့်တူ၏။ ဇေတိဒါနိနာမ။ ဤဒါနမည်သည်ကား။ မဟံ။ ငါတုရား၏။
 ဂတမဂ္ဂေါ။ သွားရာခရီးတည်း။ သော။ ထိုအနွယ်သည်။ မယှမေဝ။ ငါတုရား
 ၏သာလျှင်။ ဝံသော။ အနွယ်တည်း။ ဒသပါရမိယော။ ဆယ်ပါးသော-ပါရ
 မိတို့ကို။ ပူရေဋ္ဌေန။ ဖြည့်တော်မူသော။ မယာ။ ငါတုရားသည်။ ဝေလာမ မ
 ဟာယညော။ ဝေလာမပုဏ္ဏားဖြစ်၍-ကြီးစွာသောအလှူကို-လှူခြင်းလည်း
 ကောင်း။ မဟာဂေါဝိန္ဒမဟာယညော။ မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားဖြစ်၍-ကြီးစွာ
 သော အလှူကို-လှူခြင်းလည်းကောင်း။ မဟာသုဒဿန မဟာယညော။
 မဟာသုဒဿန-စကြာမင်းဖြစ်၍- ကြီးစွာသော အလှူကို- လှူခြင်းလည်း
 ကောင်း။ ဝေသန္တရမဟာယညော။ ဝေသန္တရာမင်းဖြစ်၍-ကြီးစွာသော
 အလှူကို-လှူခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ အနေကမဟာယညော။ များစွာ
 သော-အလှူကြီးတို့ကို။ ပဝတ္တိတာ။ ဖြစ်စေအပ်ပြီ။ ဇလိတေ။ ပြောင်ပြောင်
 တောက်သော။ အဂ္ဂိခန္ဓေမီးပုံကြီး၌။ အတ္တနံ။ မိမိကိုယ်ကို။ နိယျာဇေဋ္ဌေန
 ဆောင်ရှင်းသော။ သသာဘူတေန။ ယုန်မင်းဖြစ်၍ဖြစ်သောငါသည်။ သမ္ပတ္တ
 ယာစကနံ။ ရေခံလာကုန်သောဖုန်းတောင်းယာစကာတို့၏။ စိတ္တံ။ စိတ်ကို
 ဂဟိတံ။ ယူအပ်၏။ ဟိ။ ထိုမှတပါး။ ဒါနံ။ ဒါနသည်။ လောကေ။ လောက၌။
 သက္ကသမ္ပတ္တိ။ သိကြားမင်း၏-စည်းစိမ်ကို။ ဒေတိ။ ပေးတတ်၏။ မာရသမ္ပ
 တ္တိ။ မာရမင်း၏-စည်းစိမ်ကို။ ဒေတိ။ ပေးတတ်၏။ ဗြဟ္မသမ္ပတ္တိ။ ဗြဟ္မာမင်း
 ၏-စည်းစိမ်ကို။ ဒေတိ။ ပေးတတ်၏။ စက္ကဝတ္တိသမ္ပတ္တိ။ စကြာမင်း၏-စည်း
 စိမ်ကို။ ဒေတိ။ ပေးတတ်၏။ သာဝကပါရမိဉာဏံ။ သာဝကပါရမိဉာဏ်ကို
 လည်းကောင်း။ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏံ။ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကိုလည်းကောင်း။
 အဘိသမ္မောဓိဉာဏံ။ သမ္ပညာဉာဏ်ကိုလည်းကောင်း။ ဒေတိ။ ပေးတတ်
 ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝေမာဒိ ဒါန ဂုဏ်ပဒိုသံယုတ္တံ။ ဤသို့အစရှိသော-ဒါန၏
 ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်စပ်ယှဉ်သော။ ကထံ။ စကားတည်း။ ပန။ ဒါနကထာမှတ

ပါး- သီလကထာကိုဆိုပြီးအံ့။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊
 ဒဒန္တော၊ လှူသောဝတ္ထုလ်သည်။ သီလံ၊ သီလကို၊ သမာဒါတုံ၊ ဆောက်
 တည်ခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဒနန္တရံ၊ ထို
 ဒါနကထာ၏-အခြားမဲ့၌၊ သီလကထံ၊ သီလကထာကို၊ ကထေသိ၊ ဟော
 တော်မူပြီ၊ သီလကထန္တိ၊ သီလကထံ ဟူသည်ကား၊ ဧတံသီလံနာမ၊ ဤ
 သီလမည်သည်ကား၊ အဝဿယော၊ ကိုးကွယ်ရာတည်း၊ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်
 ရာတည်း၊ အာရမ္မဏံ၊ ဆွဲရာတည်း၊ တာဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာတည်း၊ လေ
 ဏံ၊ ပုန်းအောင်းရာတည်း၊ ဂတိ၊ လားအပ်သော-အရပ်တည်း၊ ပရာယနံ၊
 လည်းလျောင်းရာတည်း၊ ဧတံသီလံနာမ၊ ဤသီလမည်သည်ကား၊ မမ၊ ငါ
 ဘုရား၏၊ ဝံသော၊ အနွယ်တည်း၊ သင်္ခပါလ နာဂရာဇကောလေ၊ သင်္ခပါ
 လနဂါးမင်းဖြစ်သော-အခါ၌လည်းကောင်း၊ ဘူရိဒတ္တနာဂရာဇကောလေ၊
 ဘူရိဒတ္တ နဂါးမင်းဖြစ်သော-အခါ၌လည်းကောင်း၊ စမ္ပေယျနာဂရာဇကော
 လေ၊ စမ္ပေယျနဂါးမင်းဖြစ်သော-အခါ၌လည်းကောင်း၊ သီလဝနာဂရာဇ
 ကောလေ၊ သီလဝနဂါးမင်းဖြစ်သော-အခါ၌လည်းကောင်း၊ မာတုပေါသက
 ဟတ္ထိရာဇကောလေ၊ အမိမျက်မမြင်ကို-လုပ်ကျွေးသော ဆင်မင်းဖြစ်သော
 အခါ၌လည်းကောင်း၊ ဆဒ္ဒန္တဟတ္ထိရာဇကောလေ၊ ဆဒ္ဒန္တဆင်မင်းဖြစ်သော
 အခါ၌လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနန္တေသု၊ အဆုံးမရှိကုန်သော၊ အတ္တ
 ဘာဝေသု၊ အတ္တဘောတို့၌၊ သီလံ၊ သီလကို၊ ပူရေသိ၊ ငါဖြည့်ဘူးဟူသော၏၊
 ဟိ၊ ချဲ့၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဣသေသကပရလောကသမ္ပတ္တိနံ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၌ဖြစ်
 သောစည်းစိမ်ချမ်းသာ-တမလွန်လောက၌ဖြစ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာတို့
 ၏၊ သီလသဒိသော၊ သီလနှင့်တူသော၊ အဝဿယော၊ ကိုးကွယ်ရာသည်၊
 သီလသဒိသော၊ သီလနှင့်တူသော၊ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာသည်၊ အာရမ္မဏံ၊ ဆွဲ
 ရာသည်၊ တာဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်၊ လေဏံ၊ ပုန်းအောင်းရာသည်၊ ဂတိ၊
 လားရာသည်၊ ပရာယနံ၊ လည်းလျောင်းရာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သီလာလင်္ကာရ
 သဒိသော၊ သီလတည်းဟူသော-တန်ဆာနှင့်တူသော၊ အလင်္ကာရော၊ တန်
 ဆာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သီလပုပ္ဖသဒိသံ၊ သီလတည်းဟူသောပန်းနှင့်တူသော
 ပုပ္ဖံ၊ ပန်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သီလဂန္ဓသဒိသော၊ သီလတည်းဟူသော-နံ့သာ
 နှင့်တူသော၊ ဂန္ဓော၊ အနံ့ သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သီလာလင်္ကာရေ၊
 သီလတည်းဟူသော-တန်ဆာဖြင့်၊ အလင်္ကာတံ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သောသူ
 ကို၊ သီလကုသုမပိလန္တနံ၊ သီလတည်းဟူသောပန်ကို-ပန်ဆင်သောသူကို၊
 သီလဂန္ဓာနုလိတ္တံ၊ သီလတည်းဟူသောနံ့သာကို-လိမ်းကျံသောသူကို၊ သ

ခံဝံ ၂ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဒေဝကော၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကောပိ၊ သတ္တလောကသည်လည်း၊
 ဩလောကောန္တော၊ ဩညှာသသည်ရှိသော၊ တိတ္ထိံ၊ ရောင့်ရဲခြင်းသို့၊ နဂန္ထတိ
 မရောက်နိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝမာဒိ သီလဂုဏ ပဋိသံပယတ္တံ၊ ဤသို့အစရှိ
 သော-သီလဂုဏ်နှင့်စပ်ယှဉ်သော၊ ကထံ၊ စကားတည်း၊ ပန၊ သီလကထာ
 မှတပါး- သုဂ္ဂကထာကိုဆိုပြီးအံ၊ ဣဒံသီလံ၊ ဤသီလကို၊ နိဿယယ၊ ဖြစ်၍၊ အ
 ယံသဂ္ဂေါ၊ ဤနတ်ရွာကို၊ လတ္တတိ၊ ရအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသတံ၊ ပြခြင်းငှါ
 သီလာနန္တရံ၊ သီလကထာ၏အခြားမဲ့၌၊ သဂ္ဂကထံ၊ သဂ္ဂကထာကို၊ ကထေ
 သိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သဂ္ဂကထန္တိ၊ သဂ္ဂကထံဟူသည်ကား၊ အယံသဂ္ဂေါ
 နာမ၊ ဤနတ်ရွာမည်သည်ကား၊ ဣဋ္ဌော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ကန္တော၊ နှစ်သက်
 အပ်၏၊ မနာပေါ၊ နှလုံးကို-ပွားစေတတ်၏၊ ဇေတ္ထံ၊ ဤနတ်ရွာ၌၊ နိစ္စံ၊ အမြဲမ
 ပြတ်၊ ကိဉ္ဇာ၊ ကစားပျော်ပါးခြင်းတို့ကို၊ လတ္တန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏၊ နိစ္စံ၊ အမြဲမ
 ပြတ်၊ သမ္ပတ္တိယော၊ စည်းစိမ်တို့ကို၊ လတ္တန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏၊ စာတုမဟာရာဇိ
 ကာဒေဝါ၊ စတုမဟာရာဇ်-တံ၌ဖြစ်ကုန်သော-နတ်တို့သည်၊ နဂုတိဝဿ
 သတသဟာသာနိ၊ အနှစ်ကိုးသန်းတို့ပတ်လုံး၊ ဒိဗ္ဗသုခံ၊ နတ်၌ဖြစ်သောချမ်း
 သာကို၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော-စည်းစိမ်ကို၊ အနုဘဝန္တိ၊ စံစားရကုန်
 ၏၊ တာဝတိံသာ၊ တာဝတိံသာတံ၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊
 တိဿောစဝဿကောဓိုယော၊ အနှစ်သုံးကုဋေတို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊
 သဗ္ဗိစ ဝဿသတသဟာသာနိ၊ အနှစ်ခြောက်သန်းတို့- ပတ်လုံးလည်း
 ကောင်း၊ ဒိဗ္ဗသုခံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော-ချမ်းသာကို၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော
 စည်းစိမ်ကို၊ အနုဘဝန္တိ၊ စံစားရကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝမာဒိသဂ္ဂဂုဏပဋိ
 သံပယတ္တံ၊ ဤသို့အစရှိသောနတ်ရွာ၏ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်စပ်ယှဉ်သော၊ ကထံ
 စကားတည်း၊ ဟိသတ္ထံ၊ မှန်၏၊ သဂ္ဂသမ္ပတ္တိံ၊ နတ်ရွာ၌ဖြစ်သောစည်းစိမ်ကို၊
 ကထယန္တနံ၊ ပြောဟောတော်မူကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဗုဒ္ဓရားရှင်တို့၏၊ မုခံ
 ခံတွင်းတော်သည်၊ နပ္ပဟောတိ၊ မဆန်းစသတ္တံ၊ မှန်၏၊ အနေကပရိယာ
 ယေနခေါအဟံ သိက္ခဝေသဂ္ဂကထံကထေယျန္တိ၊ အာဒိ၊ အနေကပရိယာ
 ယေနခေါအဟံသိက္ခဝေသဂ္ဂ ကထံကထေယျံ ဤသို့အစရှိသော၊ ဇောဓိ
 ဝစနံ၊ ဤစကားကိုလည်း၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့အဟံ၊ ငါတရားသည်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အနေကပရိယာယေန၊ များစွာလော
 အကြောင်းဖြင့်၊ သဂ္ဂကထံ၊ သဂ္ဂကထာကို၊ ကထေယျံ၊ ဟောအံ၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ သဂ္ဂကထာယ၊ သဂ္ဂကထာဖြင့်၊ ပလောဘောတွာ၊ နှုသောသတ္တဝါတို့
 ကိုပြားယောင်းတော်မူ၍၊ ပုန၊ တစ်ဖန်၊ ဟတ္ထိံ၊ ဆင်ကို၊ အလင်္ကာရိတွာ၊ တန်

သာဆင်ပြီး၍၊ ကဿ၊ ထိုဆင်၏၊ သောဏ္ဍံ၊ နှာမောင်းကို၊ ဆိန္ဒုန္တရိယ၊
 ဖြတ်ဘိသကဲ့သို့၊ အယဗ္ဗိသဂ္ဂေါ၊ ဤနတ်ရွာသည်လည်း၊ အနိစ္စော၊ မမြဲ၊ အဓု
 ဝေါ၊ အမြဲမတည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤနတ်ရွာ၌၊ ဆန္ဒရာဂေါ၊ အားကြီးသောဆန္ဒရာဂ
 ကို၊ နကာတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်၊ ဣမဿအတ္တဿ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒဿ
 နတ္ထံ၊ ပြတော်မူခြင်းငှါ၊ အပ္ပဿဒါကာမာ-ဝုတ္တာမယာ ဗဟုဒုက္ခာ-ဗဟု
 ပါယာသာအာဒိနဝေါ-ဧတ္ထဘိယျောတိအာဒိနာ၊ အပ္ပဿဒါကာမ-ဝုတ္တာ
 မယာ ဗဟုဒုက္ခာ-ဗဟုပါယာသာ အာဒိနဝေါ-ဧတ္ထဘိယျော ဤသို့အစရှိ
 သော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့၏၊ အာဒိနံ၊ အပြစ်ကို၊
 ဩကာရံ၊ အယုတ်ကို၊ သံကိလေသံ၊ ညစ်ညူးခြင်းကို၊ ကထေသိ၊ ဟော
 တော်မူပြီး၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ အပ္ပဿဒါ၊ သာယာ-အပ်သော
 သဘော မရှိဟူ၍၊ ဗဟုဒုက္ခာ၊ များစွာသော- ဆင်းရဲခြင်းရှိ၏ ဟူ၍၊
 ဗဟုပါယာသာ၊ များစွာသော- ပင်ပန်းခြင်း ရှိ၏ဟူ၍၊ မယာ၊ ငါတုရား
 သည်၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤကာမဂုဏ်ငါးပါး၌၊ အာဒိ
 နဝေါ၊ အပြစ်သည်၊ ဘိယျော၊ လွန်စွာ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအာဒိနဝံအစရှိသော
 ပါ၌၌၊ အာဒိနဝေါတိ၊ အာဒိနဝေါဟူသည်ကား၊ ဒေါသော၊ အပြစ်တည်း၊
 ဩကာရောတိ၊ ဩကာရောဟူသည်ကား၊ အဝကာရော၊ ယုတ်မာသော
 ပြုခြင်းတည်း၊ လာမကဘာဝေါ၊ ယုတ်မာသည်၏အဖြစ်တည်း၊ သံကိလေ
 သောတိ၊ သံကိလေသောဟူသည်ကား၊ တေတိ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊
 သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ သံသာရေသံသာရေ၌၊ သံကိလိဿနံ၊ ညစ်ညူး
 ခြင်းတည်း၊ ယထာဟ၊ ထုရားအတတ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူ
 ကား၊ သံကိလိဿန္တိ ဝတေသာသတ္တာတိ၊ သံကိလိဿန္တိ ဝတေသာ
 သတ္တာဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါ
 တို့သည်၊ သံကိလိဿန္တိ ဝတံ၊ ညစ်ညူးကုန်စွတကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကာမာ
 ဒိနဝေန၊ ကာမဂုဏ်၌ ဖြစ်သော- အပြစ်ဖြင့်၊ တဇ္ဇိတွာ၊ ငြိမ်းချောက်၍၊
 နေက္ခဓမ္မေ၊ ကာမသညာ-ကာမပိတက်အစရှိသည်တို့မှ-ထွက်၊ မြောက်ခြင်း
 ၌၊ အာနိသံသံ၊ အကျိုးကို၊ ပကာသေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ကလ္လစိတ္တန္တိ၊ ကလ္လ
 စိတ္တံဟူသည်ကား၊ အရောဂစိတ္တံ၊ အနာမရှိသော-မိတ်ရှိသည်ကို၊ သာမုက္ကံ
 သိကစတိ၊ သာမုက္ကံသိကာဟူသည်ကား၊ သာမံကိုယ်တော်တိုင်၊ ဥက္ကံ
 သိကာ၊ ဖြတ်သောအတို့၌တည်စေအပ်သော၊ အတ္တနာယေဝ၊ ကိုယ်တော်
 သည်ပင်လျှင်၊ ဝဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ထုတ်၍၊ ဝဟိတာ၊ ယူအပ်သော
 ဓမ္မဒေသနာတည်း၊ သယန္တုညာတေန၊ သယန္တုညာလံဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်

အပ်သော-ဓမ္မဒေသနာတည်း။ အညေဝံ။ တပါးကုန်သော-ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
သာဝကတို့နှင့်။ အသုခာရကာ။ မဆက်ဆံသော-ဓမ္မဒေသနာတည်း။
ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ ပန။ ရောဒနာ။ သော
ဒနာပုန်ကို-ထုတ်၍ပြဦးအံ့။ သော။ ဤကိုယ်တော်မှ-အဘိုးထုတ်၍-ပြအပ်
သော-ဓမ္မဒေသနာဟူသည်။ ကာ။ အဘယ်နည်း။ ဣတိအယံ။ ဤသည်
ကား။ ပုစ္ဆာ။ အမေးတည်း။ အရိယသစ္စဒေသနာ။ အရိယသစ္စာလေးပါး
ကိုပြောကြောင်းဖြစ်သော-ဒေသနာတည်း။ တေနော။ ထိုကြောင့်သာလျှင်။
ဒုက္ခံ သမုဒယံ-နိရောဓံ-မဂ္ဂန္တိ။ ဒုက္ခံ-သမုဒယံ-နိရောဓံ-မဂ္ဂံဟူ၍။ အာဟ။
ဟောတော်မူ၏။ ဝိရဇံဝိတမလန္တိ။ ဝိရဇံဝိတမလံဟူသည်ကား။ ရာဂရ
ဇာဒီနံ။ ရာဂ တည်းဟူသော-မြူအစရှိ သည်တို့၏။ အဘာဝါ။ မရှိခြင်း
ကြောင့်။ ဝိရဇံ။ ရာဂတည်းဟူသော-မြူမရှိသော-သောတာပတ္တိမဂ်သည်။
ရာဂမလာဒီနံ။ ရာဂတည်းဟူသော-အညစ် အကြေး အစရှိသည်တို့၏။
ဝိဂတတ္တာ။ ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိတမလံ။ ကင်းသောရာဂတည်း
ဟူသော-အညစ်အကြေးရှိသော-သောတာပတ္တိ မဂ်သည်။ ဓမ္မစက္ခုန္တိ
ဧတံ။ ဓမ္မစက္ခု ဟူသော-ဤအမည်သည်။ ဥပရိ။ အထက်၌။ ဗြဟ္မာယု
သုတ္တေ။ ဗြဟ္မာယုသုတ်၌။ တိဗ္ဗန္တံ။ သုံးပါးကုန်သော။ မဂ္ဂါနံ။ အောက်မဂ်တို့
၏။ နာမံ။ အမည်တည်း။ ဗုဒ္ဓရာဟုလောဝါဒေ။ ဗုဒ္ဓရာဟုလောဝါဒသုတ်၌။
အာသဝက္ခယဿ။ အရဟတ္တမဂ်၏။ နာမံ။ အမည်တည်း။ ပန။ ဣန္ဒြိယတ္ထ
ကိုဆိုဦးအံ့။ ဣဝ။ ဤဥပါလိသုတ်၌။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေါ။ သောတာပတ္တိ
မဂ်ကို။ အဓိပ္ပေတော။ အလိုရှိအပ်၏။ တဿ။ ထိုသောတာပတ္တိ မဂ်၏။
ဥပ္ပတ္တိအာကာရဒဿနတ္ထံ။ ဖြစ်သောအခြင်းအရာကို ပြခြင်းငှါ။ ယံကိဉ္စ
သမုဒယဓမ္မံ သဗ္ဗန္တံနိရောဓံ ဓမ္မန္တိ။ ယံကိဉ္စသမုဒယဓမ္မံ သဗ္ဗန္တံနိရောဓ
ဓမ္မံဟူ၍။ အာဟ။ ဟောတော်မူ၏။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ တံ။ ထိုဓမ္မစက္ခုဟုဆိုအပ်
သော-မဂ်ဥာဏ်သည်။ နိရောဓံ။ နိဗ္ဗာန်ကို။ အာရမ္မဏံကတွာ။ အာရုံပြု၍။
ကိစ္စဝသေန။ ကိစ္စ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဧဝံ။ ဤသို့။ သဗ္ဗသင်္ခတံ။ ခပ်သိမ်းကုန်
သော ဒုက္ခသစ္စာဟုဆိုအပ်သောတရားတို့ကို။ ပဋိဝိဇ္ဈန္တံ။ အသမ္မောဟပဋိ
ဝေဓ၏ အစွမ်းအားဖြင့်-ထိုးထွင်း၍သိသည်ဖြစ်၍။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်၏။ ဧတေ
နံ။ ဤဥပါလိသုတ္တယ်သည်။ အရိယသစ္စဓမ္မော။ အရိယသစ္စာဓမ္မာကို။ ဒိဋ္ဌော
မြင်အပ်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုသို့မြင်တတ်သော-သတ္တိကြောင့်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မော။
ဒိဋ္ဌဓမ္မမည်၏။ သေသပဒေသုပိ။ ပတ္တိဓမ္မောအစရှိသော-ကြွင်းသောပုန်
တို့၌လည်း။ ဧသေဝဧသောဧဝံ။ ဤနည်းသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ နယော။

နည်းကို။ ဝေဒိတဗျောသိအပ်၏။ အနေန၊ ဤဥပါလိသုတ္တံဟံသည်။ ဝိစိ
 ကိန္ဒာ၊ ဝိစိကိန္ဒာကို၊ တိဏ္ဍာ၊ လွန်မြောက်အပ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
 တိဏ္ဍာဝိစိကိန္ဒာ၊ တိဏ္ဍာဝိစိကိန္ဒာမည်၏။ အဿ၊ ထိုဥပါလိသုတ္တံဟံအား
 ဝိဂတော၊ ကင်းသော။ ကထံကထာ၊ သို့သော သို့သော-တွေးတော ယုံမှား
 ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဂတကထံကထော။
 ဝိဂတကထံကထမည်၏။ ဝေသာရန္တံ၊ ရဲရင့်သည်၏ အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊
 ရောက်သည်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေသာရန္တပတ္တော၊ ဝေသာ
 ရန္တပတ္တမည်၏။ ကတ္တ၊ အဘယ်၌။ ဝေသာရန္တပတ္တော၊ ရဲရင့်သည်၏အဖြစ်
 သို့ရောက်သနည်း။ သတ္တ၊ သာသနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌။
 ဝေသာရန္တပတ္တော၊ ရဲရင့်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်၏။ အဿ၊ ထိုဥပါလိ
 သုတ္တံဟံအား။ ပရော၊ တပါးသော။ ပစ္စယော၊ ယုံကြည်အပ်သောတရား
 သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပရဿ၊ သူတံပါး၏။ သန္ဓါယ၊ ယုံကြည်စေသောသူအား။
 ဧတ္ထ၊ ဤမြတ်စွာဘုရား၏-သာသနာတော်၌။ နပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိတသ္မာ
 ထိုကြောင့်။ အပရပ္ပတ္တယော၊ အပရပ္ပတ္တယမည်၏။ ဝိတ္တေန၊ ဝိတ်ဖြင့်။ သမ္ပဒိန္တ
 မာနေ၊ ဝန်ခံခြင်းသည်။ အတိနန္ဒိတွာ၊ အတိနန္ဒိတွာမည်၏။ ဝါစာယ၊
 နှုတ်ဖြင့်။ ပသံသမာနေ၊ ပြီးပွမ်းခြင်းသည်။ အနုမောဒိတွာ၊ အနုမောဒိတွာ
 မည်၏။ အာဝရာဇိတိ၊ အာဝရာဇိဟူသည်ကား။ ထကေမိ၊ တံခါးကိုငါပိတ်
 ဆို့တော့၏။ ပိဗဟာမိ၊ တံခါးကိုငါပိတ်ဆို့တော့၏။ အနာဝဇ္ဇန္တိ၊ အနာဝဇ္ဇ
 ဟူသည်ကား။ နအာဝရိတံ၊ မပိတ်ပင်အပ်။ ဝိဝဇ္ဇံ၊ ဘွင့်အပ်၏။ ဥဣာဇ္ဇိတံ၊
 ထွပ်အပ်၏။ ဝိဝဇ္ဇံ၊ ဟင်းလင်း။ ဥဣာဇ္ဇိတံ၊ ဘွင့်အပ်၏။ အသေသာသိခေါဒိဃာ
 တပသီတိ၊ အသေသာသိခေါဒိဃာတပသီဟူသည်ကား။ သေ၊ ထိုဒိဃာ
 တပသီသည်။ တဿ၊ ထိုဥပါလိသုတ္တံဟံ၏။ ဂတကာလတော၊ သွားလေ
 သော။ အခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဂဟပတိ၊ ဥပါလိသုတ္တံဟံသည်။ ပဏ္ဍိတော၊
 ပညာလည်းရှိ၏။ သမဏောစဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမကလည်း။ ဒဿ
 နသမ္ပန္နော၊ ရှာဘွယ်ဘာနန်းသော-အဆင်းသဏ္ဌာန်နှင့်လည်းပြည့်စုံ၏။ နိယျာ
 နိကာကထော၊ ဝဋ်မှထွက်မြောက် စေတတ်သော-စကားကိုလည်း ပြော
 ဆိုတတ်၏။ ဒဿနောပိ၊ ရှင်ဂေါတမကိုမြင်ကာမျှ၌လည်း။ တဿ၊ ထိုဥပါ
 လိသုတ္တံဟံအား။ ပသီဒိဿတိ၊ ကြည်ညိုလတ္တံ့။ တဿ၊ ထိုရှင်ဂေါတမ
 ၏။ ဓမ္မကထာယပိ၊ တရားစကား၌လည်း။ ပသီဒိဿတိ၊ ကြည်ညိုလတ္တံ့။
 ပသီဒိတွာ၊ ကြည်ညို၍။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ခြင်းသို့။ ဂမိဿတိ၊
 ရောက်လတ္တံ့။ ဂဟပတိ၊ ဥပါလိသုတ္တံဟံသည်။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ဆည်း

၁၈၆

မဏ္ဍိမပဏ္ဍိတသဒ္ဓကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ကပ်ခြင်းသို့၊ ဂတောနုခေါ၊ ရောက်လေပြီလော၊ ဂမိဿတိနုခေါ၊ ရောက်လတ္တံ့လော၊ နုတာဝဂတော၊ မရောက်လာသေး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩဟိတသောတောဝ၊ ထောငါ့အပ်သော- နားရှိသည်သာလျှင်၊ ဗုတ္တော၊ ဖြစ်၍၊ ပိစရတိဂိရ၊ သွားလာသတတ်၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဌမံယေဝ၊ မဆွသာလျှင်၊ အသောသိ၊ ကြားလေ၏။ ။

တေနုဟိသမ္ဘာတိ၊ တေနုဟိသမ္ဘဟူသည်ကား၊ ဗလဝသောကေန၊ ပြင်းစွာသော-စိုးရိမ်ခြင်းသည်၊ အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဧတ္ထေဝတိဋ္ဌာတိ၊ ဧတ္ထေဝတိဋ္ဌဟူ၍၊ စစနံ၊ တံခါးစောင့်ကဆိုသော စကားကို၊ သုတ္တာပိ၊ ကြားလျက်လည်း၊ အတ္ထံ၊ စကား၏အနက်ကို၊ အသလ္လက္ခန္ဓန္တော၊ မမှတ်နိုင်သော-နိဂဏ္ဌဆရာကြီးသည်၊ ဒေါဝါရိကေန၊ တံခါးစောင့်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သလ္လပတိယေဝ၊ အကြိမ်ကြိမ်ပြောဆိုသည်သာလျှင်တည်း၊ မဏ္ဍိမာယန္တိရသာလာယန္တိ၊ မဏ္ဍိမာယန္တိရသာလာယံဟူသည်ကား၊ ယသ၊ စာရသံ၊ အကြင်အိမ်အား၊ သတ္တန္တိရကောဋ္ဌကော၊ ခုနစ်ခုသော-တံခါးမုတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုအိမ်၏၊ သဗ္ဗအန္တန္တရတောဝါ၊ အလုံးစုံသော-တံခါးတို့၏အတွင်းမှလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဗဟိရတောဝါ၊ အလုံးစုံသော- တံခါးမုတ်တို့၏ ပြင်ပဖြစ်သော- တံခါးမုတ်မှ လည်းကောင်း၊ ပဌာယ၊ စ၍၊ စတုတ္ထန္တိရကောဋ္ဌကော၊ လေးခုမြောက်သော-တံခါးသည်၊ မဏ္ဍိမန္တိရသာလာနာမ၊ အလယ်တံခါးမုတ်-စရပ်မည်၏၊ ယသ၊ အကြင်အိမ်အား၊ ပဉ္စ၊ ငါးခုသော-တံခါးမုတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုအိမ်အား၊ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော၊ န္တိရကောဋ္ဌကော၊ တံခါးမုတ်သည်၊ မဏ္ဍိမန္တိရသာလာနာမ၊ အလယ်တံခါးမုတ်-စရပ်မည်၏၊ ပန၊ တခုသော-တံခါးမုတ်ရှိသော-အိမ်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧကန္တိရ၊ ကောဋ္ဌကဿ၊ တခုသော-တံခါးမုတ်ရှိသော၊ စာရသံ၊ အိမ်၏၊ မဏ္ဍိဋ္ဌာနေ၊ အလယ်အစပ်၌၊ မင်္ဂလတ္ထန္တံ၊ မင်္ဂလာတိုင်ကို၊ နိဿာယ၊ မြဲ၍၊ မဏ္ဍိမန္တိရသာလာ၊ မဏ္ဍိမန္တိရသာလာမည်၏၊ ပန၊ ဣတ္ထိ၊ တတ္ထ-ကိုဆိုပြီးအံ့၊ တဿဂေဟဿ၊ ထိုဥပါယိသူကြွယ်၏-အိမ်အား၊ သတ္တန္တိရကောဋ္ဌကော၊ တံခါးမုတ် ခုနစ်ခုသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ပဉ္စန္တိရကောဋ္ဌကော၊ တံခါးမုတ်-ငါးခုသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

အဂ္ဂန္တိ အာဒိနိ၊ အဂ္ဂံ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော ပုဒ်တို့သည်၊ အညမညဝေဝစနံ၊ တပါးသည်တပါး၏-ဝေဝစ-ပရိယဟိစကားလွယ်ဖြစ်သောပုဒ်တို့တည်း၊ ယံသုဒ္ဓန္တိ ဧတ္ထံ၊ ယံသုဒ္ဓဟူသောဤပုဒ်၌

ယန္တိ၊ ယံဟူသည်ကား၊ ယံနာဠုပုတ္တံ၊ အကြင်ကချေသည်၏သားဖြစ်သော
 နိဂဏ္ဌာကို၊ သုဒန္တိဇ္ဇုဒံပဒံ၊ သုဒံဟူသောဤပုဒ်သည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ အနက်မရှိ
 သောနိပါတ်မျှသာတည်း၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာတိ၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာဟူသည်ကား၊
 ယေနဥတ္တရာ သင်္ဂေန၊ အကြင်ကိုယ်ဝတ်-စမွယ်ဖြင့်၊ အာသနံ၊ နေရာကို၊
 သမ္ပန္နတိ၊ သုတ်သင်၏၊ တေနဥတ္တရာသင်္ဂေန၊ ထိုကိုယ်ဝတ်-စမွယ်ဖြင့်
 ပင်လျှင်၊ ဥဒရေ၊ ဝမ်း၌၊ ပရိက္ခိပန္တော၊ ပွေ့ဘက်သော-ဥပါလိသုကြွယ်
 သည်၊ ဂဟေတွာ၊ သူ၍၊ နိသီဒါပေတိတိ၊ နိသီဒါပေတိဟူသည်ကား၊ အာ
 စရိယ၊ ဆရာ၊ နိဂဏ္ဌ၊ သဏိကံ၊ ဖြည်းဖြည်းထိုင်တော်မူပါ၊ အာစရိယ၊ ဆရာ
 နိဂဏ္ဌ၊ သဏိကံ၊ ဖြည်းဖြည်းထိုင်တော်မူပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ပြောဆို၍
 မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ တေလဗာဠု၊ ဆီဖြင့်ပြည့်သော-အိုးကို၊ ဌပေန္တော
 ဝိယ၊ ထားသိသကဲ့သို့၊ နိသီဒါပေတိ၊ ထိုင်နေစေ၏၊ ဒတ္တောသီတိ၊ ဒတ္တော
 သီဟူသည်ကား၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ ဇေဋ္ဌော၊ အမိက်သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်
 သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သလော၊ ဣတိအပံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း
 ပဋိမုက္ခောတိ၊ ပဋိမုက္ခောဟူသည်ကား၊ သိသေးဦးခေါင်း၌၊ ပရိက္ခိပိတွာ၊
 ရစ်ပတ်၍၊ ဂဟံတော၊ ယူအပ်သလော၊ အဏ္ဏဟာရကောတိအာဒိ၊ အဏ္ဏ
 ဟာရကော-ဤသို့အစရှိသော-စကားသည်၊ ခုဠုလ္လဝစနံ၊ ရုန့်ရင်းသောစ
 ကားသည်၊ သမာနဓိ၊ ဖြစ်သော်လည်း၊ ဥပဋ္ဌာကာသာ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်
 သော-ဥပါလိသုကြွယ်၏၊ အညထဒတာဝေန၊ တပါးသောအခြင်း-အရာ
 အားဖြင့်ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နဗလဝသောကတာယ၊ ပြင်းစွာဖြစ်
 သောစိုးရိမ်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣဒံနာမ၊ ဤမည်သော ရုန့်ရင်း
 သောစကားကို၊ ဘဏာမိ၊ ငါဆိုမိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အသလ္လက္ခေတွာဝ၊ မမှတ်
 နိုင်မူ၍သာလျှင်၊ ဘဏာတိ၊ ရုန့်ရင်းကြမ်းထမ်းသော-စကားကိုဆို၏၊ ဘန္တိ
 ကာဘန္တေအာဝဇ္ဇနိတိ၊ ဘန္တိကာဘန္တေ အာဝဇ္ဇနိဟူသည်ကား၊ နိဂဏ္ဌော၊
 နိဂဏ္ဌကြီးသည်၊ အသမေဝ၊ ဤသို့သောကြမ်းထမ်းသောအနက်သတောကို
 သာလျှင်၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒတိ၊ ပြောဆို၏၊ ဥပါသကော၊ ဥပါလိသုကြွယ်
 မှာမူကား၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ပဋိဝိဒ္ဓံ၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်သော၊ သောတာ
 ပတ္တိမဂ္ဂံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒတိ၊ ပြောဆို၏၊ တေနဟိ
 တိဧကံ၊ တေနဟိဟူသောဤပုဒ်သည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ အနက်မရှိသောနိပါတ်
 မျှသာတည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်သူရား၊ တေ၊ အရှင်နိဂဏ္ဌအား၊ ဥပမံ၊ ဥပမာကို
 ကရိဿာမိ၊ အကျွန်ုပ်ဒါယကာဥပါလိက-ပြုပါအံ့၊ ဣစ္စေဝ၊ ဤသို့သာလျှင်၊
 အတ္တော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တေနဟိတိ

၁၀၇

တေံ၊ တေနဟိဟူသော ဤဝုဒ္ဓိသည်။ ကာရဏဝစနံ၊ အကြောင်းကိုဟောသောသဒ္ဓါတည်း။ ယေနကာရဏေန၊ အကြင်သို့သော-အကြောင်းကြောင့်တုမှာကံ၊ အရှင်နိဂဏ္ဌတို့၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမသည်။ အနိယျာနိကံ၊ ဝဋ်မှမထွက်မြောက်စေတတ်။ မမ၊ အကျွန်ုပ်ဥပါလိ-သူကြွယ်၏။ သတ္တု၊ ဆရာဖြစ်သော်-မြတ်စွာတရား၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်သည်။ နိယျာနိကံ၊ ဝဋ်မှမထွက်မြောက်စေတတ်၏။ တေနကာရဏေန၊ ထိုသို့သောအကြောင်းကြောင့်၊ ဥပဓိ၊ ဥပမာကို။ ငါ့ရှိသာမိ၊ အကျွန်ုပ်ဒါယကာဥပါလိက-ပြုပေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ဥပပိဇညာတိ၊ ဥပပိဇညာဟူသည်ကား။ ပိဇယနကာလံ၊ သားဘွားအံ့သော-အခါသို့၊ ဥပဂတာ၊ ရောက်၏။ မက္ကဋ္ဌန္တပကန္တိ၊ မက္ကဋ္ဌန္တပကံဟူသည်ကား။ မက္ကဋ္ဌပေါတကံ၊ မျောက်ငယ်ကို၊ ကိဏိတွာအာနေဟိတိ၊ ကိဏိတွာအာနေဟိဟူသည်ကား။ မူလံ၊ အစိုးကို၊ ဒတ္တာဝ၊ မေး၍သာလျှင်အာဟာရ၊ ဆောင်ခဲ့လော့၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏။ အာပဏောသု၊ အိမ်ဈေးတို့၌၊ သပိညာဏကံ၊ အသက်ရှိသော၊ မက္ကဋ္ဌာဒိကိဋ္ဌနဘဏ္ဍကမ္ပိ၊ မျောက်အစရှိသောကလုစာတွယ်သော-ဘဏ္ဍာကိုလည်းကောင်း၊ အပိညာဏကံ၊ အသက်မရှိသော၊ မက္ကဋ္ဌာဒိကိဋ္ဌနဘဏ္ဍကမ္ပိ၊ မျောက်အစရှိသောကလုစာတွယ်သောဘဏ္ဍာကိုလည်းကောင်း၊ ပိတ္တိဏန္တိ၊ ရောင်းချကုန်၏။ ကံ၊ ထိုသို့ရောင်းချသည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ တေံဝဇနံ၊ ဤမက္ကဋ္ဌန္တပကံ ကိဏိတွာဟူသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဝုဏ္ဏေမငယ်ကဆို၏။ ရဇိတန္တိ၊ ရဇိတံဟူသည်ကာဗဟလဗဟလံ၊ အလွန်ထူထဲသည် လည်းဖြစ်သော၊ ပီတာဝလေပနရင်္ဂဇာတံ၊ ရွှေသောအဆင်း-မောင်းသောအဆင်း-အစရှိသည်တို့ဖြင့်လိမ်းကျံခြင်းဆိုးခြင်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ရဇိတွာ၊ ဆိုးခဲ့၍၊ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သောဣမံ၊ ဤမျောက်ငယ်ကို၊ ဣန္ဒာမိ၊ ငါအလိုရှိ၏။ ဣတိဒေယံ၊ ဤသည်ကား။ အက္ခော၊ အနက်တည်း။ အာကောဋိတ ပစ္စာကောဋိတန္တိ၊ အာကောဋိတပစ္စာကောဋိတံဟူသည်ကား။ အာကောဋိတဉ္စေဝ၊ ဖုတ်ခတ်၍လည်း-ဖွပ်လျှော်အပ်၏။ ပရိဝတ္တေတွာ၊ ပြန်လှန်၍၊ ဝုနုပ္ပုနံ၊ အဘန်တန်၊ အာကောဋိတဉ္စေဝုတ်ခတ်၍လည်း-ဖွပ်လျှော်အပ်၏။ ဥဘတော ဘာဂဝိမဋ္ဌန္တိ၊ ဥဘတောဘာဂဝိမဋ္ဌိဟူသည်ကား။ ဝေဠုမဏိပါသံသဏေန၊ ဝါးလုံး-ပတ္တမြားကျောင့်ဖြင့်၊ ဥဘောသု၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော၊ ပသောသု၊ နံပါးတို့၌၊ သုဠု၊ ကောင်းစွာပိမဋ္ဌ၊ ပြေပြစ်စွာ၊ ဗာဠေတွာ၊ ပွတ်တိုက်၍၊ ဥပ္ပါဒိတဆဝိ၊ ဖြစ်စေအပ်သောအရေတည်း။ ရင်္ဂက္ခမောဟိ ခေါတိ၊ ရင်္ဂက္ခမမဲ့ဟိခေါဟူသည်ကား။ သ

ဝိညာဏကမ္မိ၊ အသက်ရှိသော-ဝတ္ထုခြံသည့်၎င်း၊ အဝိညာဏကမ္မိ၊ အသက်မရှိသော-ဝတ္ထုခြံသည့်လည်းကောင်း၊ ရက်၊ အညို-အရွှေ-အစရှိသောဆိုးရည်ကို၊ ပိဝတိ၊ သေခင်း၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ရက်ကွမောဟိခေါဟူ၍၊ အာဟ၊ ခဝါသည်ကဆို၏၊ နောအာကောဋ္ဌနက္ခမောတိ၊ နောအာကောဋ္ဌ နက္ခမော ဟူသည်ကား၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ သဝိညာဏကဿ၊ အသက်ရှိသော-သတ္တဝါအား၊ အာကောဋ္ဌနဗလကော၊ ပုတ်ခတ်၍ ဖွပ်လျှော်ရာ ဖြစ်သော-ပျဉ်ပျား၌၊ ဥပေတွာ၊ တံင်ထား၍၊ ကုန္တိယံ၊ ဝမ်းတိုက်၌၊ အာကောဋ္ဌိတဿ၊ ပုတ်ခတ်၍-ဖွပ်လျှော်အပ်သော-မျောက်ငယ်၏၊ ကုန္တိ၊ ဝမ်းသည်၊ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပေါက်ကွဲ၏၊ ကရိသံ၊ ဘင်သည်၊ နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏၊ သိသေ၊ ဦးခေါင်း၌၊ အာကောဋ္ဌိတဿ၊ ပုတ်ခတ်၍-ဖွပ်လျှော်အပ်သည်ရှိသော်၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းသည်၊ ဘိဇ္ဇတိ၊ ကွဲပေါက်၏၊ မတ္ထလုဂံ၊ ဦးဏှောက်သည်၊ နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏၊ အဝိညာဏကော၊ အသက်မရှိသောမျောက်ရုပ်သည်၊ ခဏ္ဍခဏ္ဍိတံ၊ အပိုင်းအပိုင်း-ပြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့နောအာကောဋ္ဌနက္ခမောဟူ၍၊ အာဟ၊ ခဝါသည်က-ပြောဆို၏၊ နောဝိမဇ္ဇနက္ခမောတိ၊ နောဝိမဇ္ဇနက္ခမောဟူသည်ကား၊ သဝိညာဏကော၊ အသက်ရှိသော-ဆရာပုဏ္ဏား၏-မျောက်ငယ်သည်၊ မဏိ ပါသင်္ဃာဏေန၊ ပတ္တမြား-ကျောက်လုံးဖြင့်၊ ဝိမဒ္ဓိယမာနေ၊ ပွတ်တိုက်အပ်သည်ရှိသော်၊ နိဇ္ဈောမတဉ္စ၊ အမွေးမရှိသည်၏-အဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ နိဇ္ဈဝိတဉ္စ၊ အရေမရှိသည်၏-အဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ အဝိညာဏကော၊ အသက်မရှိသော-ဝတ္ထုခြံသည်၊ မဏိပါသင်္ဃာဏေန၊ ပတ္တမြား-ကျောက်လုံးဖြင့်၊ ဝိမဒ္ဓိယ မာနေ၊ ပွတ်တိုက် အပ်သည်ရှိသော်၊ ဝိရဏ္ဏကဘာဝံ၊ မှန်မှန်ညက်ညက်၏-အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့နောဝိမဇ္ဇနက္ခမောဟူ၍၊ အာဟ၊ ခဝါသည်က-ပြောဆို၏၊ ရက်ကွမောဟိခေါ ဗာလာနန္တိ၊ ရက်ကွမောဟိခေါဗာလာနံ ဟူသည်ကား၊ ဗာလာနံ မန္တဗုဒ္ဓိနံ၊ ပညာနည်းသော-သူတို့အား၊ ရက်ကွမော၊ ဆိုးခြင်းငှါ-ခံ့၏၊ ရာဂမတ္တံ၊ တသ်နှစ်သက်ခြင်းမျှကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဗာလာနံမန္တဗုဒ္ဓိနံ၊ နဲ့၊ နှေးသော-ပညာရှိသော-သူတို့သည်သာလျှင်၊ ဝိယော၊ ချစ်နှစ်သက်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ ဗျတိရိက်ကို-ဆိုဦးအံ့၊ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိသောသူတို့သည်၊ နိဂဏ္ဌဝါဒေါဝါ၊ နိဂဏ္ဌတို့၏အယူကိုလည်းကောင်း၊ အညော၊ တပါးသော၊ ဘာရေတ ရမသိတာဟာရဏာဒိ နိရုတ္တက ကထာမဂ္ဂေါဝါ။

၁၉၀ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

တာရုတညီနောင်မင်းတို့၏ စစ်ထိုးခြင်း ရာမမင်းတို့၏-သိတာမိဗုဒ္ဓာသား
 ကို ဆောင်ခြင်း-အစရှိသော-အကျိုး မရှိသော-စကားအစဉ်ကို လည်း
 ကောင်းအပ္ပိယော၊မချစ်မနှစ်သက်အပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။
 နောအနုယောဂက္ခမော နောဝိမဇ္ဇနက္ခမောတိ၊နောအနုယောဂက္ခမော-နော
 ဝိမဇ္ဇနက္ခမော ဟူသည်ကား။ အနုယောဂံဝါ၊ စောဒနာ ခြင်းကို လည်း
 ကောင်း၊ဝိမံသံဝါ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ နမတိ၊မခံ၊
 ထုသေ၊ဖွဲတို့ကို၊ ကောဇ္ဇေတွာ၊ထောင်း၍၊တဏှာ၊လ ပရိယေသနံ ဝိယ၊
 ဆန်ကိုရှာသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကဒလိပံ၊ဌက်ပျောပင်၌၊သာရ ဝဝေ
 သနံဝိယစ၊အနှစ်ကိုရှာသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ နိဂဏ္ဌဝါဒေ၊နိဂဏ္ဌတို့၏
 အယူဝါဒ၌၊သာရ ဝိမံသနံ၊ အနှစ်ကို-ရှာဖွေရခြင်းသည်၊ ရိတ္တကော၊မရှိ
 သည်၊တုန္တကောဝ၊အချည်းနှီးသည်သာလျှင်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ရက်က္ခမော
 စေဝပဏ္ဍိတာနန္တိ၊ရက်က္ခမောစေဝပဏ္ဍိတာစံ ဟူသည်ကား၊ဟိယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ စတုသစ္စကထာဝိ၊ သစ္စာလေးပါးကို-ပြဆိုရာ-မြတ်စွာ
 သုရား၏-စကားတော်သည်လည်း၊ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိတို့အား၊ ဝိယာ၊
 ချစ်နှစ်သက်အပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဝဿသတံ၊
 အနှစ်တရာပတ်လုံး၊သုဏန္တောဝိ၊ နာရသော်လည်း၊ တိတ္ထိံ၊ရောင့်ရဲခြင်း
 သို့၊နဂန္တတိ၊မရောက်နိုင်၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ဤသို့ရက်က္ခမောစေဝ
 ပဏ္ဍိတာနံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဥပါလိ သူကြွယ်က-ပြောဆို၏၊ ပနတံပါကဗ္ဗံ
 ကရောမိ၊ထိုစကားကို-ထင်စွာပြဦးအံ့၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊မြတ်စွာသုရား၏-စကား
 တော်သည်၊ယထာယထာဝိ၊အကြင်အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊
 မဟာသမုဒ္ဒံ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာသို့၊ ဩဂါဟိံသတိ၊ သက်ဆင်းလတ္တံ့၊
 တထာတထာ၊ထိုထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊မဟာသမုဒ္ဒေါ၊မဟာသမုဒ္ဒရာ
 သည်၊ဂန္တိရမေဝ၊ နက်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိဝိယ၊ဖြစ်သကဲ့သို့၊ဂန္တိ
 ရမေဝ၊ နက်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဇူတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊အ
 နုယောဂက္ခမောစဝိမဇ္ဇ နက္ခမောစတိ၊အနုယောဂက္ခမောစ ဝိမဇ္ဇနက္ခမော
 စဟူ၍၊ အာဟ၊ ဥပါလိသူကြွယ်ကပြောဆို၏၊ သုဏောဟိယသာဟံသာ
 ဝကောတိ၊သုဏောဟိယသာဟံသာဝကော ဟူသောစကားကို၊တဿ၊
 ထိုမြတ်စွာ သုရား၏၊ ဂုဏေ၊ ဂုဏ်တော်တို့ကို၊ သုဏာဟိ၊ နားထောင်
 ဦးလော၊ဇူတိ၊ဤသို့၊ဝတွာ၊ဆို၍၊ တဂဝတော၊မြတ်စွာသုရား၏၊ ဝဏ္ဏေ၊
 ကျေးဇူးတို့ကို၊ ဝတ္တု၊ပြောဆိုခြင်းငှါ၊ အာရဇ္ဈေ၊အားထုတ်အပ်၏။ ။

၁၉

မိရဿာတိ၊ မိရဿဟူသည်ကား၊ မိရန္တိ ပဒေန၊ မိရံဟူသော-ပုဒ်ဖြင့်၊
 ပဏှိစ္စံ၊ ပညာရှိသော-သူ၏အဖြစ်ကို၊ ဂစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယာပညာ၊ အကြင်
 အပြားအားဖြင့်-သိခြင်းသည်၊ ယာပဇာနနာ၊ အကြင်အထူးအပြားအား
 ဖြင့်-သိခြင်းသည်၊ (ပ)ယာသမ္မာဒိဗ္ဗိ၊ အကြင်ကောင်းသော-အယူသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေနဓမ္မဇာတေန၊ ထိုသဘောတရားနှင့်၊ သမန္နာဂတဿ၊
 ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဓာတု အာယတန ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒဋ္ဌာနာဋ္ဌာန ကုသ
 လဿ၊ ဓာတ်-အာယတနပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်-အရာဟုတ်သည်မဟုတ်သည်၌
 လိမ္မာတော်မူသော၊ ပဏှိတဿ၊ ပညာရှိတော်မူသော-မြတ်စွာဘုရား၏၊
 အဟံ၊ ငါဥပါလိသုတ္တုလ်သည်၊ သာဝကော၊ တပည့်သည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊
 သောပဏှိတော၊ ထိုပညာ ရှိတော်မူသော-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟံ၊
 ငါဥပါလိသုတ္တုလ်၏၊ သတ္တ၊ ဆရာတည်း၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗပဒေသ၊
 ခပ်သိမ်းသောပုဒ်တို့၌၊ သမ္ပန္နော၊ အနက်၏စပ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိ
 အင်၏၊ ပတိန္ဒုခိလဿာတိ၊ ပတိန္ဒုခိလဿဟူသည်ကား၊ ပတိန္ဒုပဉ္စစေတော
 ခိလဿ၊ ဗျက်ဆီး အပ်ပြီးသော-ငါးပါးသော-နှလုံး တံသင်း ရှိတော်မူ
 သော-မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဟံ၊ ငါကား၊ သာဝကော၊ တပည့်တည်း၊ သဗ္ဗ
 ဝုထုဇ္ဇနေ၊ ကြွင်းမဲ့ ဥဿု-အလုံးစုံသော ဝုထုဇဉ်-ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ တယော
 မာရာ၊ မာရ်သုံးပါးတို့သည်၊ ဝိဇိနိ သုဝါ၊ အောင်လည်း-အောင်မြင်လှလေ
 ကုန်ပြီ၊ ဝိဇိနန္တိ ဝါ၊ အောင်လည်း-အောင်မြင်ကုန်ဆဲ၊ ဝိဇိ နိဿန္တိ ဝါ၊
 အောင်လည်း-အောင်မြင် ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ ထို
 သုံးပါးသော မာရ်တို့သည်၊ ဝိဇယာ၊ ဝိဇယမည်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုဝိဇယ
 မည်သော-တရားတို့ဟူသည်၊ ကေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ မစ္စ၊ မာရ်
 လေသမာရ ဒေဝုတ္တမာရာ၊ မစ္စ၊ မာရ်-ကိလေသမာရ်-ဒေဝုတ္တမာရ်
 တို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဿဇ္ဇေတဗ္ဗော၊ ဖြေအပ်၏၊ ဇေတေန၊ ဤမြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဝိဇယာ၊ ဝုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို-အောင်မြင်တတ်ကုန်သော၊
 တေ၊ ထိုမစ္စ၊ မာရ်-ကိလေသမာရ်-ဒေဝုတ္တမာရ်-တို့ကို၊ ဝိဇိတာ၊ အောင်
 တော်မူအပ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ အောင်မြင်တော်မူတတ်သော
 သတ္တိကြောင့်၊ ဝိဇိတ ဝိဇယော၊ ဝိဇိတဝိဇယမည်တော်မူ၏၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ လက္ခယိ၊ ရအပ်၏၊ တဿ၊ ဝိဇိတဝိဇယဿ၊ ထိုအောင်
 မြင်အပ်သောမာရ်ကို-အောင်မြင်တော်မူသော-မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဟံ၊
 ငါကား၊ သာဝကော၊ တပည့်တည်း၊ အနိဗ္ဗာဿာတိ၊ အနိဗ္ဗာဿဟူ
 သည်ကား၊ ကိလေသဒုက္ခနုပိ၊ ကိလေသဒုက္ခဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိပါက

ဒုက္ခေနပိ၊ ဝိပါကဒုက္ခဖြင့် လည်းကောင်း၊ နိဒ္ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲကင်းတော်
 မူသော-မြတ်စွာဘုရား၏။ သုဿမဗိတ္တဿာတိ၊ သုဿမဗိတ္တဿဟူသည်
 ကား။ ဒေဝဒတ္တ-ဓနပါလက-အင်္ဂုလိမာလ-ရာဟုလတ္တေရာဒိသုပိ၊ ဒေဝ
 ဒတ်-ဓနပါလက ဆင်-အင်္ဂုလိမာလ ခိုးသူ-ရာဟုလာမထေရ် အစရှိကုန်
 သော-သူတို့၌လည်းကောင်း၊ ဒေဝမန္တသေသု၊ နတ်လူတို့၌လည်းကောင်း၊
 သုဠု၊ ကောင်းစွာ၊ သမဗိတ္တဿ၊ တူမျှသော-ပိတ်ရှိသော- မြတ်စွာဘုရား
 ၏။ အဟံ၊ ငါကား။ သာဝကော၊ တပည့်တည်း၊ ဗုဒ္ဓသီလဿာတိ၊ ဗုဒ္ဓသီ
 လဿဟူသည်ကား။ ဗုဒ္ဓတာဝာရဿ၊ ပွားစေအပ်သော-အကျင့်သီလရှိ
 တော်မူသော-မြတ်စွာဘုရား၏။ အဟံ၊ ငါကား။ သာဝကော၊ တပည့်တည်း
 သာရပညဿာတိ၊ သာရပညဿဟူသည်ကား။ သုန္ဒရုပ္ပညဿ၊ ကောင်း
 သော-ပညာရှိတော်မူသော-မြတ်စွာဘုရား၏။ အဟံ၊ ငါကား။ သာဝကော
 တပည့်တည်း၊ ဝေဿမန္တရဿာတိ၊ ဝေဿမန္တရဿဟူသည်ကား။ ရာဂါ
 ဒိဝိသံ၊ ရာဂအစရှိသော-အဆိပ်ကို။ တရိတွာ၊ လွန်မြောက်၍၊ ဝိတရိတွာ၊
 အထူးသဖြင့်လွန်မြောက်၍၊ ဌိတဿ၊ တည်တော်မူသော-မြတ်စွာဘုရား
 ၏။ အဟံ၊ ငါကား။ သာဝကော၊ တပည့်တည်း၊ ဝိမလဿာတိ၊ ဝိမလဿ
 ဟူသည်ကား။ ဝိဂတရာဂါဒိမလဿ၊ ကင်းသော ရာဂရှိသော-အညစ်အ
 ကြေးရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏။ အဟံ၊ ငါကား။ သာဝကော၊ တပည့်
 တည်း၊ တုသိတဿာတိ၊ တုသိတဿဟူသည်ကား။ တုဠုပိတ္တဿ၊ နှစ်
 သက်သောပိတ်ရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏။ အဟံ၊ ငါကား။ သာဝ
 ကော၊ တပည့်တည်း၊ ဝန္တလောကာမိသဿာတိ၊ ဝန္တလောကာမိသဿ
 ဟူသည်ကား။ ဝန္တလောကာမိသဿ၊ ပျို အနံ့အပ်ပြီးသောလောကာမိသ
 ရှိတော်မူသော၊ ဝန္တကာမဂုဏဿ၊ ပျို အနံ့အပ်ပြီးသော-ကာမဂုဏ်ငါး
 ပါးရှိတော်မူသော-မြတ်စွာဘုရား၏။ အဟံ၊ ငါကား။ သာဝကော၊ တပည့်
 တည်း၊ မုဒိတဿာတိ၊ မုဒိတဿဟူသည်ကား။ မုဒိတာဝိဟာရဝသေန၊
 မုဒိတာဖြင့်နေခြင်းရှိသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ မုဒိတဿ၊ ဝမ်းမြော်တော်
 မူသော-မြတ်စွာဘုရား၏။ အဟံ၊ ငါကား။ သာဝကော၊ တပည့်တည်း၊ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ ဇေတံ၊ ဤမုဒိတဿဟူသောပုဒ်သည်၊ ပုနရုတ္တမေဝ၊ တဘန်
 ဆိုအပ်သော-ပုဒ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပဿာဒဝ
 သေန၊ ကြည်ညိုသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဇေတုဗ္ဗိဂုဏံ၊ တခုသော ဂုဏ်ကို
 လည်း၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ ဝေတိယေဝ၊ ရွတ်ဆိုပြန်သည်သာလျှင်တည်း
 ကတသမဏဿာတိ၊ ကတသမဏဿဟူသည်ကား။ ကတသမညဿ

ပြုအပ်ပြီးသောရဟန်းတို့၏တရားရှိတော်မူသော-မြတ်စွာဘုရား၏အဟံ၊
 ငါကား၊ သာဝကော၊ တပည့်တည်း၊ သမဏဓမ္မဿ၊ ရဟန်းတရားရှိတော်
 မူသော-မြတ်စွာဘုရား၏အဟံ၊ ငါကား၊ သာဝကော၊ တပည့်တည်း၊ မတ္တ
 ကပ္ပတ္တဿ၊ အထွဋ်အထိပ်သို့ရောက်သော-ရဟန်းတရားရှိတော်မူသော
 မြတ်စွာဘုရား၏အဟံ၊ ငါကား၊ သာဝကော၊ တပည့်တည်း၊ ဣဟိအယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ မနုဇဿာတိ၊ မနုဇဿဟူသည်ကား၊
 လောက ဝေါဟာရဝသေန၊ လောကဝေါဟာရ၏-အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဧက
 သာ၊ တယောသော၊ သတ္တဿ၊ သတ္တဝါ၏၊ နရဿာတိ၊ နရဿဟူသော
 ပုန်ကို၊ ပုန်၊ တဖန်၊ ဥတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ အညထာ၊ တပါးသောအခြင်းအရာအား
 ဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝုစ္စမာနေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဧကေကဂါထာယ
 တခုတခုသော-ဂါထာ၌၊ ဒသဂုဏာ၊ ဆယ်ခုသော-ဂုဏ်တော်တို့သည်၊
 နပ္ပဟောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်၊ ဝေဓယိကဿာတိ၊ ဝေဓယိကဿဟူသည်
 ကား၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဝိနာယကဿ၊ ဆုံးမတော်မူသော-မြတ်စွာ
 ဘုရား၏အဟံ၊ ငါကား၊ သာဝကော၊ တပည့်တည်း၊ ရုစိရဓမ္မဿာတိ၊ ရုစိရ
 ဓမ္မဿဟူသည်ကား၊ သုစိဓမ္မဿ၊ စင်ကြယ်သော-တရားရှိတော်မူသော
 မြတ်စွာဘုရား၏အဟံ၊ ငါကား၊ သာဝကော၊ တပည့်တည်း၊ ပဘာသက
 ဿာတိ၊ ပဘာသကဿဟူသည်ကား၊ ဩဘာသကဿ၊ ဥာဏ်တည်းဟူ
 သောအရောင်အလင်း၏အဖြစ်ကိုပြုတော်မူတတ်သောမြတ်စွာဘုရား၏အ
 ဟံ၊ ငါကား၊ သာဝကော၊ တပည့်တည်း၊ ဝီရဿာတိ၊ ဝီရဿဟူသည်ကား၊
 ဝီရိယသမ္ပန္နဿ၊ ဝီရိယနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏အဟံ၊ ငါ
 ကား၊ သာဝကော၊ တပည့်တည်း၊ နိသဘဿာတိ၊ နိသဘဿဟူသည်ကား၊
 ဥသဘ ဝသဘ နိသဘောသု၊ ဥသဘန္ဓားလား-ဝသဘန္ဓားလား-နိသဘ
 န္ဓားလား-နှင့်တူကုန်သော၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောပရိသတ်တို့၌၊ အပ္ပဋိသ
 မဓမ္မန၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော-အနက်သဘောသတ္တိကြောင့်၊ နိသဘဿ၊
 နိသဘန္ဓားလားနှင့်တူတော်မူသော-မြတ်စွာဘုရား၏အဟံ၊ ငါကား၊ သာ
 ဝကော၊ တပည့်တည်း၊ ဂန္တိရဿာတိ၊ ဂန္တိရဿဟူသည်ကား၊ ဂန္တိရဂု
 ဏဿ၊ နက်နဲသောဂုဏ်ရှိတော်မူသော-မြတ်စွာဘုရား၏အဟံ၊ ငါကား၊
 သာဝကော၊ တပည့်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဂုဏေဟိ၊ ဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ ဂန္တိ
 ရဿ၊ နက်နဲတော်မူသော-မြတ်စွာဘုရား၏အဟံ၊ ငါကား၊ သာဝကော၊
 တပည့်တည်း၊ မောနပ္ပတ္တဿာတိ၊ မောနပ္ပတ္တဿဟူသည်ကား၊ ဥာဏ
 ပဿ၊ သဗ္ဗညုတဥာဏ်သို့ရောက်တော်မူသော-မြတ်စွာဘုရား၏အဟံ၊

ငါကား၊ သာဝကော၊ တပည့်တည်း၊ ဝေဒဿာတိ၊ ဝေဒဿဟူ သည်ကား
 ဉာဏံ၊ ဉာဏ်ကို၊ ဝေဒေါတိ၊ ဝေဒဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တေန၊ ထိုဝေဒဟု
 ဆိုအပ်သော-ဉာဏ်နှင့်၊ သမန္နာဂတဿ၊ ပြည့်စုံတော်မူသော-မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ အဟံ၊ ငါကား၊ သာဝကော၊ တပည့်တည်း၊ ဓမ္မဋ္ဌဿာတိ၊ ဓမ္မဋ္ဌ
 သဟူ သည်ကား၊ ဓမ္မေ၊ ဓမ္မကာယ၌၊ ဌိတဿ၊ တည်တော်မူသော-မြတ်
 စွာဘုရား၏၊ အဟံ၊ ငါကား၊ သာဝကော၊ တပည့်တည်း၊ သံဝုတတ္တဿာတိ
 သံဝုတတ္တဿဟူ သည်ကား၊ ပိတိတတ္တဿ၊ ပိတိပင်စောင့်ရှောက်အပ်သော
 အတ္တဘောရှိတော်မူသော-မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဟံ၊ ငါကား၊ သာဝကော၊
 တပည့်တည်း၊ နာဂဿာတိ၊ နာဂဿဟူ သည်ကား၊ စတူဟိ၊ လေးပါး
 ကုန်သော၊ ကာရုဏေဟိ၊ အာရုံ-နာဂရောက်အစရှိသော-အကြောင်းတို့
 ဖြင့်၊ နာဂဿ၊ မကောင်းမှုကိုပြုတော် မမူသော-မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဟံ၊
 ငါကား၊ သာဝကော၊ တပည့်တည်း၊ ပန္တသေနဿာတိ၊ ပန္တသေနဿဟူ
 သည်ကား၊ ပန္တသေနာသနဿ၊ ဆိပ်ငြိမ်သောကျောင်း၌-နေလေ့ရှိတော်
 မူသော-မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဟံ၊ ငါကား၊ သာဝကော၊ တပည့်တည်း၊ ပဋိ
 မန္တဿာတိ၊ ပဋိမန္တဿဟူ သည်ကား၊ ပဋိမန္တနုပညာယ၊ ခပ်သိမ်းသော
 သူတပါးတို့၏-အယူဝါဒကို-ပြန်လှန်၍ပြောဆိုနိုင်သောပညာနှင့်၊ သမန္နာ
 ဂတဿ၊ ပြည့်စုံတော်မူသော-မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဟံ၊ ငါကား၊ သာဝ
 ကော၊ တပည့်တည်း၊ မောနဿာတိ၊ မောနဿဟူ သည်ကား၊ ဉာဏံ၊
 ဉာဏ်ကို၊ မောနန္တိ၊ မောနဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တေန၊ ထိုဉာဏ်နှင့်၊ သ
 မန္နာဂတဿ၊ ပြည့်စုံတော်မူသော-မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဟံ၊ ငါကား၊ သာဝ
 ကော၊ တပည့်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ရတဟိလေသဿ၊ ခါတွက်အပ်
 ပြီးသော-ကိလေသ ရှိတော်မူသော-မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဟံ၊ ငါကား၊
 သာဝကော၊ တပည့်တည်း၊ ဇန္တဿာတိ၊ ဇန္တဿဟူ သည်ကား၊ နိဗ္ဗိသေ
 နဿ၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသော-ဣန္ဒြေရှိတော်မူသော-မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဟံ၊
 ငါကား၊ သာဝကော၊ တပည့်တည်း၊ ဣသိသတ္တမဿာတိ၊ ဣသိသတ္တမဿ
 ဟူ သည်ကား၊ ပိပသိအာဒယော၊ ပိပသိအစရှိကုန်သော၊ ဣသယောပိ၊
 ဘုရားအစရှိသည်တို့ကိုလည်း၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ သတ္တမဿ၊ ခုနစ်ဆူမြောက်
 တော်မူသော-မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဟံ၊ ငါကား၊ သာဝကော၊ တပည့်တည်း၊
 ဗြဟ္မ ပတ္တဿာတိ၊ ဗြဟ္မပတ္တဿ ဟူ သည်ကား၊ သေဋ္ဌပတ္တဿ၊ မြတ်
 သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့-ရောက်တော်မူသော-မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဟံ၊
 ငါကား၊ သာဝကော၊ တပည့်တည်း၊ နှာတကဿာတိ၊ နှာတကဿဟူ

သည့်ကား၊ နှာတက်လေသသာ၊ ဆေးလျော်အပ်ပြီးသော-ကိလေသာရှိ
 တော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏၊ အဟံ၊ ငါကား၊ သာဝကော၊ တပည့်တည်း
 ပဒကဿာတိ၊ ပဒကဿဟူသည့်ကား၊ အက္ခရာဒီနိ၊ အက္ခရာအစရှိသည်
 တို့ကို၊ သမောဓာနေတွာ၊ ပေါင်း၍၊ ဂါထပဒကရဏဿ၊ ဂါထာ-ပုဒ်-ကိုပြု
 ခြင်း၌၊ ကုသလဿ၊ လိမ္မာတော်မူသော-မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဟံ၊ ငါကား၊
 သာဝကော၊ တပည့်တည်း၊ ဝိဒိတဝေဒဿာတိ၊ ဝိဒိတဝေဒဿဟူသည့်
 ကား၊ ဝိဒိတဉာဏဿ၊ သိအပ်ပြီးသောဉာဏ်ရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ အဟံ၊ ငါကား၊ သာဝကော၊ တပည့်တည်း၊ ပုရိန္ဒဒဿာတိ၊ ပုရိန္ဒဒဿ
 ဟူသည့်ကား၊ သဗ္ဗဂုဠမံ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့၏-ရှေးဦးစွာ၊ ဓမ္မဒါနံ ဒါယ
 ကဿ၊ ဓမ္မဒါနံကိုပေးလှူတော်မူတတ်သော-မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဟံ၊ ငါ
 ကား၊ သာဝကော၊ တပည့်တည်း၊ သက္ကဿာတိ၊ သက္ကဿဟူသည့်ကား၊
 သမတ္တဿ၊ သည်းခံနိုင်ခဲ့သောအာရုံကို-သည်းခံခြင်းငှါ-စွမ်းနိုင်တော်
 မူသော-မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဟံ၊ ငါကား၊ သာဝကော၊ တပည့်တည်း၊ ပတ္တိ
 ပတ္တဿာတိ၊ ပတ္တိပတ္တဿဟူသည့်ကား၊ ပတ္တဗ္ဗာ၊ ရောက်အပ်တုန်သော၊
 ယေဂုဏာ၊ အကြင်ဂုဏ်တို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိတုန်၏၊ တေ၊ ထိုဂုဏ်တို့
 ကို၊ ပတ္တဿ၊ အကြွင်းမဲ့ရှိသော အားဖြင့်-ရတော်မူသော-မြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ အဟံ၊ ငါကား၊ သာဝကော၊ တပည့်တည်း၊ ဝေယျာကရဏဿာတိ၊
 ဝေယျာကရဏဿဟူသည့်ကား၊ ဝိတ္ထာရေတွာ၊ အကျယ်ချဲ့၍၊ အတ္ထဒီပ
 ကဿ၊ အနက်ကိုပြတော်မူတတ်သော-မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဟံ၊ ငါကား၊
 သာဝကော၊ တပည့်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
 အဗျာကတံ၊ မဟောအပ်သော၊ တန္တိ၊ ပဒံနာမ၊ ပါဠိပုဒ်မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
 သဗ္ဗေသံယေဝ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောပါဠိတို့၏သာလျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊
 ကထိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဝိပဿိဿာတိ၊ ဝိပဿိဿဟူသည့်ကား၊
 ဝိပဿနကဿ၊ ဝိပဿနာကိုအေးထုတ်ခြင်းရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ အနဘိနတဿာတိ၊ အနဘိနတဿဟူသည့်ကား၊ အနေတဿ၊ ကိလေ
 သာဖြင့်ညွတ်ခြင်းမရှိသော-မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဟံ၊ ငါကား၊ သာဝကော၊
 တပည့်တည်း၊ နောအပနတဿာတိ၊ နောအပနတဿဟူသည့်ကား၊ အ
 နုဋ္ဌဿ၊ မပစ်ပယ်အပ်သော-မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဟံ၊ ငါကား၊ သာဝကော၊
 တပည့်တည်း၊ အနနူဂတန္တရဿာတိ၊ အနနူဂတန္တရဿဟူသည့်ကား၊
 ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့သို့၊ အနနူဂတစိတ္တဿ၊ မလိုက်သော-စိတ်ရှိ
 တော်မူသော-မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဟံ၊ ငါကား၊ သာဝကော၊ တပည့်တည်း

အသိတဿာတိ၊ အသိတဿဟူသည်ကား၊ အဗန္ဓဿ၊ တဏှာတည်း
 ဟူသော- ဘွဲ့ခြင်းမှကင်းတော်မူသော-မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဟံ၊ ငါကား၊
 သာဝကော၊ တပည့်တည်း၊ ဘူရိပညဿာတိ၊ ဘူရိပညဿဟူသည်ကား
 ဘူရိတိပဒေန၊ ဘူရိဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ပထဝီ၊ မြေကို၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပထဝီ
 သမာယ၊ မြေကြီးအထူး၌တူသော၊ ဝိပုလသယ၊ ပြန့်ပြောသော၊ မဟန္တသယ
 ကြီးကျယ်သော၊ ဝိတ္တတာယ၊ ပြန့်နှံ့သော၊ တာယပညာယ၊ ထိုပညာ၌
 သမန္နာဂတဿ၊ ပြည့်စုံတော်မူသော-မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဟံ၊ ငါကား၊
 သာဝကော၊ တပည့်တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိတ္ထာ၊ အနက်
 တည်း၊ မဟာပညဿာတိ၊ မဟာပညဿဟူသည်ကား၊ မဟာပညာယ၊
 ကြီးသော-အာနုဘော် ရှိတော်မူသော-ပညာတော်၌၊ သမန္နာဂတဿ၊
 ပြည့်စုံတော်မူသော-မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဟံ၊ ငါကား၊ သာဝကော၊ တပည့်
 တည်း၊ အနုပလိတ္တဿာတိ၊ အနုပလိတ္တသဟူသည်ကား၊ တဏှာ ဒိဋ္ဌိကိ
 လေသေတိ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော-ကိလေသာတို့သည်၊ အလိတ္တသ
 မလိမ်းကျအပ်သော-မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဟံ၊ ငါကား၊ သာဝကော၊ တပည့်
 တည်း၊ အာဟုနေယျဿာတိ၊ အာဟုနေယျဿဟူသည်ကား၊ အဟုတိ၊
 သူခပ်သိမ်းတို့၏-ပူဇော်ခြင်းကို၊ ပဒိုဂ္ဂဟေတံ၊ ခံတော်မူခြင်းငှါ၊ ယုတ္တဿ၊
 သင့်လျော်တော်မူသော-မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဟံ၊ ငါကား၊ သာဝကော၊ တ
 ပည့်တည်း၊ ယက္ခဿာတိ၊ ယက္ခဿဟူသည်ကား၊ အာနုဘာဝဒဿနဋ္ဌေ
 န၊ အတ္တရိယ-အစိန္တေယျ-အပရိမေယျ-ဖြစ်သောကိုယ်တော်၏- အာနု
 ဘော်ကို-သတ္တလောကအားဖြင့် ပြတော်မူသော-အနက်သဘောရှိသော
 သတ္တိကြောင့်၎င်း၊ အဒိဿမာန ကဋ္ဌေနဝါ၊ မထင်ရှားသော-အနက်သ
 ဘော-သတ္တိကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယက္ခော
 နာမ၊ ယက္ခမည်တော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ယက္ခဿာတိ၊ ယက္ခဿဟူ
 ၍၊ အာဟ၊ ဥပါလိသုတ္တုလ်ကဆို၏၊ မဟတောတိ၊ မဟတောဟူသည်ကား
 မဟန္တဿ၊ ကြီးမြတ်တော်မူသော-မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဟံ၊ ငါကား၊ သာ
 ဝကော၊ တပည့်တည်း၊ တဿသာဝကောဟမသ္မိတိ၊ တဿသာဝကောဟ
 မသ္မိဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိဝိဓေဇာဿ၊ အထူးထူး-အပြားပြားဂုဏ်
 ရှိတော်မူသော၊ တဿသတ္တုဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ အဟံ၊ ငါကား၊ သာ
 ဝကော၊ တပည့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပါသကဿ၊ ဥပါလိသုတ္တုလ်အား၊
 သောတာပတ္တိမဂ္ဂေနဝ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်ပင်လျှင်၊ ပဒိုသန္တိဒါ၊ ပဒို
 သန္တိဒါဥာဏ်တို့သည်၊ အာဂတော၊ ရောက်လာကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဒိုသန္တိ

၁-ဂဟပတိဝဂ်-၆-ဥပါလိသုတ်။

၁၉၇

ဒါဝိသံယောပဋိသန္တိဒါ-ဥာဏ်၏အရာ၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ပဒသတေန၊ တ
ရာသောဝုန်ဖြင့်၊ ဒသဗလဿ၊ အားတော်ဆယ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော
မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကိလေသပ္ပဟာနဝဏ္ဏံ၊ ကိလေသကိုပယ်ခြင်းတည်းဟူ
သောကျေးဇူးတော်ကို၊ ကုဇေန္တေ၊ ဖြောဆိုသောဥပါလိသုတ္တံဟူသော
ကဿတံဂဟပတိဿာဝကံစာရေးမာတိပဋ္ဌဿ၊ ကဿတံဂဟပတိ သာ
ဝကံစာရေးမဟူ၍-နိဂဏ္ဌက မေးအပ်သော-ပြဿနာ၏၊ အံတ္ထံ၊ အနက်
ကို၊ ဝိဿန္တေသိ၊ ဖြေ၏၊ ဂဟပတိ၊ ဥပါလိသုတ္တံဟူသော၊ တံ၊ သင်သူကြွယ်
ကို၊ ကဿံ၊ အဘယ်သူ၏၊ သာဝကံ၊ တပည့်ဟူ၍၊ စာရေး၊ ငါတို့နိဂဏ္ဌ
တို့က-မှတ်ရကုန်အံ့နည်း၊ ကဒါသညဋ္ဌာတိ၊ ကဒါသညဋ္ဌာဟူသည်ကား၊
ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ သမ္ဘိဏ္ဍိတာ၊ ရှင်ဂေါတမ၏-ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို
ပေါင်း၍ယူအပ်ကုန်သနည်း၊ အဿ၊ ထိုနာဠုပုတ္တအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော
စိတ်အကြံသည်၊ အဟောသိုက်ရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ ကိံ၊ အဟောသိ၊ အဘယ်
သို့ဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊ အယံ၊ ဤပါလိသုတ္တံဟူသည်၊ ဣဒါနေဝ၊ ယခုပင်
လျှင်၊ သမဏဿဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊
ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ အာဂတော၊ ပြန်လာခဲ့၏၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ အနေန၊ ဤ၊
ဥပါလိသုတ္တံဟူသည်၊ ဧတဝဏ္ဏာ၊ ဤအရှင်ဂေါတမ၏-ဂုဏ်ကျေးဇူး
တို့ကို၊ သမ္ဘိဏ္ဍိတာ၊ ပေါင်း၍ယူအပ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောစိတ်
အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ကဒါသညဋ္ဌာ
ဟူ၍၊ အံဟ၊ နိဂဏ္ဌကဆို၏၊ ဝိစိတြမာလံဂန္တေယျာတိ၊ ဝိစိတြမာလံ၊
ဂန္တေယျ ဟူသည်ကား၊ သယမ္ဘိ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သော- ပန်းကုန်းသမား
ယောကျ်ားတို့သည်လည်း၊ ဒက္ခတာယ၊ တတ်သိလိမ်မာသည်၏-အဖြစ်
ကြောင့်၊ ဝုပ္ပာနမ္ဘိ၊ ပန်းတို့၏လည်း၊ နာနာဝဏ္ဏတာယ၊ အထူးထူးသော
အဆင်းရှိသည်၏-အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧကတောဝဏ္ဏိကာဒိတောဒံ၊ တဘက်
မှ အညွှာရှိခြင်း၊ စသည်-အပြားရှိသော၊ ဝိစိတြမာလံ၊ ဆန်းကြယ်သော
ပန်းကုန်းကို၊ ဂန္တေယျယထာ၊ ကုန်းရာသကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝခေါ တန္တေတိ
တ္ထေ၊ ဧဝမေဝ ခေါတန္တေ အစရှိသော-ဤဥပမေယျ-စကား၌၊ နာနာဝုပ္ပာ
နံ၊ အထူးထူးသော-ပန်းတို့၏၊ မဟာဝုပ္ပရာသိဝိယ၊ ကြီးစွာသော-ပန်းအစု
ကဲ့သို့၊ တဂတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ နာနာဝိဓာနံ၊ အထူးထူးအပြားပြား
ရှိကုန်သော၊ ဝဏ္ဏာနံ၊ ကျေးဇူးတော်-ဂုဏ်တော်တို့၏၊ သိနေရူပမတ္တော၊
မြင့်မိုရ်တောင်-အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဝဏ္ဏရာသိ၊ ကျေးဇူးတော်-ဂုဏ်
တော်-အစုကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗေဒ္ဓု၊ မှတ်အပ်၏၊ ဆေကမာလာကာရောဝိယ၊ လိမ်မာ

၁၉၈ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

စွာသော- ပန်းကုန်းသမား-ယောကျ်ားကဲ့သို့၊ ဥပါလိ ဂဟပတိ၊ ဥပါလိ သူကြွယ်ကို၊ ဓဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ မာလာကာရဿ၊ လိမ်မာစွာသော-ပန်း ကုံးသမား-ယောကျ်ား၏၊ ဝိမိတြိမာလာဂန္တနံဝိယ၊ ဆန်းကြယ်စွာ-ပန်း ကို ကုံးခြင်းကဲ့သို့၊ ဂဟပတိနော၊ ဥပါလိသူကြွယ်၏၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝိမိတြိဝဏ္ဏဂန္တနံ၊ ဆန်းကြယ်စွာသော-ဂုဏ်တော်ကျေး ဇူးတော်ကို-သိကုံး၍-ဂါထာဘွဲ့ခြင်းကို၊ ဓဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ဥဗ္ဗာဟိ လောဟိ တကံ၊ ရခတေ၊ ဥဂ္ဂန္တိ၊ တိ၊ ဥဗ္ဗာဟိတကံ၊ ရခတေ၊ ဥဂ္ဂန္တိ ဟူသည်ကား ဟိဝိတ္တာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့၍ပြဦးအံ့၊ တဿဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား အား၊ သက္ကာရံ၊ ဥပါလိသူကြွယ်၏-အရိအသေပြုခြင်းကို၊ အသဟမာနဿ သည်းမခံနိုင်သော-နိဂဏ္ဌအား၊ ဇေတံဇေသော ပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သော အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ကိံ အဟောသိ၊ အတယံသို့ဖြစ်သနည်း ဟူမူကား၊ ဒါနိ၊ ယခု၊ အယံဂဟပတိ၊ ဤဥပါလိသူကြွယ်သည်၊ အဓမ္မဟိ၊ ငါတို့ကို၊ အနတ္တိကော၊ အလိုမရှိခဲ့ပြီ၊ သွေ၊ နက်ဖြန်ပင်၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ပဏ္ဏာ သသဗ္ဗိဇနေ၊ ငါးကျိပ်-ခြောက်ကျိပ်သော-နိဂဏ္ဌတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ ဆောင်၍၊ ဇေတယ၊ ဤဥပါလိသူကြွယ်၏၊ ဃာရံ၊ အိမ်သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဘုဉ္ဇိတုံ၊ စားခြင်းငှါ၊ နလဘိဿာမိ၊ မရလေအံ့၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဘတ္တကုန္တိ၊ ထမင်းတိုက်သည်၊ ဘိန္ဒု၊ ပေါက်လေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော-အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုနိဂဏ္ဌဆရာကြီးအား၊ ဥပဋ္ဌာကပိပရိတာမေန၊ အလုပ်အကျွေး ဖြစ်သော-ဒါယကာ၏ ဘောက် ပြန်ခြင်းကြောင့်၊ ဗလဝသောကော၊ ပြင်းစွာသော-မိုးရိပ်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇ တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဣမေသတ္တာ၊ အကြင်အကြင်-အာရုံသို့လှည့် လည်ကုန်သော-ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ အတ္တနော၊ အတ္တနောဝ၊ မိမိ-မိမိ၏ သာလျှင်၊ ပယောဇနံ၊ အကျိုးကို၊ ဖိန္တယန္တိ၊ ကြံအောက်မေ့ကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုကြံအောက်မေ့သောသူအား၊ တတ္ထိံသောကော၊ ထိုမိုးရိပ်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေ၊ ဖြစ်လတ်သည်ရှိသော်၊ အပ္ပန္တရံ၊ ကိုယ်တွင်း၌၊ ဥဗ္ဗာဟိ၊ အပူသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ လောဟိတံ၊ သွေးသည်၊ ဝိလိယိတ္တ၊ ကြည်လင်ပြီးတံ၊ ထိုကြည်လင်သော-သွေးကို၊ မဟာဝါတေန၊ ပြင်းစွာသော လေသည်၊ သ မုဒ္ဓရိတံ၊ အထက်သို့ထုတ်အပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကုဇေ၊ အိုး၌၊ ပက္ခိတ္တ ရဇနံဝိယ၊ ထည့်အပ်သော-ဆိုးရည်ကဲ့သို့၊ ပတ္တမတ္တံ၊ တခွက်ပြည့်လောက် ရုံမျှသော-သွေးသည်၊ ရခတော၊ ခံတွင်းမှ၊ ဥဂ္ဂန္တိ၊ အနံ့၏၊ ပန၊ ထိုထက် အလွန်-ရောဂါဖြစ်သည်ကိုဆိုဦးအံ့၊ နိဓာနဂတလောဟိတံ၊ သိမ့်ခြင်းသို့

၁-ဂဟပတိဝဂ်-၆-ဥပါလိသုတ်။

၁၆၆

ရောက်သော-သွေးကို၊ ဝမိတွာ၊ ပျိုအနံ့၊ အပ္ပကာ၊ အနည်းငယ်မျှသာဖြစ်
 ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဇိဝိတုံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းငှါ၊
 သက္ကောန္တိ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏၊ နိဂဇ္ဈော၊ နိဂဇ္ဈဆရာကြီးသည်၊ တတ္ထေဝ၊
 ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊ ဇာဏုနာ၊ ဝုဆစ်ဖြင့်၊ ပတိတော၊ လည်းလေ၏၊ အထ၊
 ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုနိဂဇ္ဈကို၊ ပါဠိ၊ ကိယာ၊ သံလျင်ဖြင့်၊ ဗဟိနဂရံ၊ မြို့ပသို့၊ နိဟ
 ရိတွာ၊ ထုတ်ဆောင်၍၊ မဇ္ဈကသိဝိကာယ၊ ညောင်စောင်း-ထင်းစင်ဖြင့်၊
 ဂဟေတွာ၊ စည်းပူ၍၊ ပါဝံ၊ ပါဝါမြို့သို့၊ အဂဓံသု၊ သွားလေကုန်ပြီ၊ သော၊
 ထိုနိဂဇ္ဈသည်၊ နုရိယေဝ၊ ကြောမြင့်မီသာလျှင်၊ ပါဝါယံ၊ ပါဝါမြို့၌၊
 ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ပန၊ ဤသုတ်၏-အခြင်းအရာကို-ဆိုပြီး
 အံ၊ ဣမသ္မိံ၊ သုတ္တံ၊ ဤဥပါလိသုတ်၌၊ ဥဒ္ဓါ၊ ခိုတညှုပုဂ္ဂလသော၊ ဥဒ္ဓါ၊ ခိုတညှု
 ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဒေသနာသည်၊ ပ
 ရိနိဋ္ဌိတာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ-ပြီးစီးအောင်မြင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်-ဥပါ
 လိသုတ်၏အပြီးတည်း၊ ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သော၊ ဥပါလိသုတ္တံ၊
 ဥပါလိသုတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဂဟပတိဝဂ်-၇-ကုက္ကုရဝတိကသုတ်။

ဇေံမေသုတန္တိ။ ဇေံမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်။ ကုက္ကုရဝတိက
 သုတ္တံ၊ ကုက္ကုရဝတိက သုတ်တည်း။ တတ္ထံ၊ ထိုကုက္ကုရဝတိကသုတ်၌၊
 ကောလိယေသုတိ၊ ကောလိယေသုဟူသည်ကား၊ ဇေံနာမကေ၊ ဤသို့ကော
 လိယဟူ၍အမည်ရှိသော၊ ဇေနပဒေ၊ ဇနပုန်၌၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဇကောဝိ၊ တခု
 တည်းလည်းဖြစ်သော၊ သော၊ ထိုဇနပုန်ကို၊ ကောလိယနဂရေ၊ ကောလိယ
 မြို့၌၊ ပတိဋ္ဌိတာနံ၊ တည်နေကုန်သော၊ ကောလိယာနံ၊ ကောလိယအမည်
 ရှိကုန်သော၊ ရာဇကုမာရာနံ၊ မင်းသားတို့၏၊ နိဝါသနဋ္ဌာနတ္တာ၊ နေရာဖြစ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇေံ၊ ဤသို့ကောလိယေသုဟူ၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ ဗဟုဝင်
 အားဖြင့်ဆိုအပ်၏၊ ကောလိယေသု၊ ကောလိယတိုင်းတို့၌၊ တသ္မိံ၊ ဇေနပဒေ၊
 ထိုဇနပုန်၌၊ ဟလိဒ္ဓဝသနန္တိ၊ ဟလိဒ္ဓဝသနံဟူသည်ကား၊ တဿနိဂမဿ၊
 ထိုနိဂုံးကို၊ မာဝိတကာလေ၊ တည်လောင်-တန်ဆင်းသော-အခါ၌၊ ဝိတကာ
 ဝတ္ထနိဝတ္ထာ၊ ရွှေသော အဝတ်ကို-ဝတ်ကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊
 နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်သဘင်ကို၊ ကိဋ္ဌိံ၊ သုကိရု၊ ကစားကုန်သတတ်၊ တေးထိုလူ
 တို့သည်၊ နက္ခတ္တကိဏ္ဍဝဿာနေ၊ နက္ခတ်-သဘင်-ပျော်ရွှင်ပြီးသည်၏-အ

၂၀၀ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျ-ပဌမတွဲ။

ဆုံး၌၊ နိဂမဿ၊ နိဂုံး၏၊ နာမံ။ အမည်ကို၊ အာရောပေန္တော၊ တင်ကုန်သည်
ရှိသော်၊ ဟလိဒ္ဓဝသနန္တိ နာမံ၊ ဟလိဒ္ဓဝသနဟူသောအမည်ကို၊ အကံသု၊
မှည့်ကုန်ပြီ၊ တံ၊ ထိုဟလိဒ္ဓဝသနမည်သော-နိဂုံးကို၊ ဂေါစရဂါမံ၊ ဆွမ်းခံ
ရွာကို၊ ကေတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပန၊ နေတော်မူရာကျောင်းကို-ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤ
ဟလိဒ္ဓဝသနနိဂုံး၌၊ ဝိဟာရော၊ နေတော်မူရာကျောင်းကို၊ ကိဉ္ဇာဝိနနိယာမိ
တော၊ အကယ်၍ ကားမှတ်၍-မဟောအပ်၏ရှင်၊ တထာဝိ၊ ထိုသို့မှတ်၍
မဟော အပ်သော်လည်း၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာ ဘုရားတို့အား၊ အနုန္တဝိကော၊
လျောက်ပတ်သော၊ သေနာသနေယေဝ၊ ကျောင်း၌သာလျှင်၊ ဝိဟာသိ၊
နေတော်မူပြီ၊ ဣတိအယံ အတ္ထော၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏၊ ဂေါဝတိကောတိ၊ ဂေါဝတိကော ဟူသည်ကား၊ သမာဒိန္နဂေါ
ဝတော၊ ဆောက်တည် အပ်သော-ခွမ်းတို့၏ အကျင့်ရှိ၏၊ သိသေ၊ ဦး
ခေါင်း၌၊ သိင်္ဂါနိ၊ ဦးချိုတို့ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ နဂုံဌံ၊ အမြီးကို၊ ဗဒ္ဓိတွာ၊ ဘွဲ့
ချည်၍၊ ဂါဝိဟိ၊ နွားမတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ တိဏာနိ၊ မြက်တို့ကို၊ ခါဒန္တော
ဝိယ၊ စားဘိသကဲ့သို့၊ စရတိ၊ သွားလာ၏၊ အစေလောတိ၊ အစေလောဟူ
သည်ကား၊ နဂ္ဂေါ၊ အချည်းစည်း၊ နိစ္စောဠော၊ ပုဆိုးမရှိ၊ သေနိယောတိ၊ သေ
နိယောဟူသည်ကား၊ တဿ၊ ထိုအချည်းစည်း-ကျင့်သောသူ၏၊ နာမံ၊ အ
မည်တည်း၊ ကုက္ကုရဝတိကောတိ၊ ကုက္ကုရဝတိကောဟူသည်ကား၊ သမာ
ဒိန္နကုက္ကုရဝတော၊ ဆောက်တည်အပ်သော-ခွေးတို့၏အကျင့်ရှိ၏၊ သဗ္ဗံ၊
အလုံးစုံသော၊ သုနခကိရိယံ၊ ခွေးတို့၏-အမူအရာကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဥ
ဘောဝိ၊ နှစ်ယောက်လည်း-ဖြစ်ကုန်သော၊ ဇေတံ၊ ဤပုဏ္ဏ အမည်-ရှိသော
သူ-သေနိယအမည်ရှိသောသူတို့သည်၊ သဟပံသုကိဋ္ဌိကာ၊ အတူတကွ
မြေမှုန့်ကစားဘက်-ဖြစ်ကုန်သော၊ သဟာယကာ၊ အပေါင်းအဘော်တို့
တည်း၊ ကုက္ကုရောဝပလိကုဏ္ဍိတွာတိ၊ ကုက္ကုရောဝပလိ-ကုဏ္ဍိတွာဟူ
သည်ကား၊ ကုက္ကုရောနာမ၊ ခွေးမည်သည်ကား၊ သာမိကဿ၊ သခင်
၏၊ သန္တိကော၊ အထံ၌၊ နိသိဒန္တော၊ ထိုင်နေသည် ရှိသော်၊ ဇွိဟိပါဒေ
ဟိ၊ ခြေနှစ်ဘက်တို့ဖြင့်၊ ဘူမိံ၊ မြေကို၊ ဝိလိက္ခိတွာ၊ ခြစ်၍၊ ကုက္ကုရကူ
ဇိတံ၊ ခွေးတို့၏မြည်တမ်းသော-အသံကို၊ ကူဇန္တော၊ မြည်တမ်းလျက်၊
နိသိဒတိ၊ ထိုင်နေ၏၊ အဟမ္ပိ၊ ငါသေနိယ သည်လည်း၊ ကုက္ကုရကိရိယံ၊
ခွေးတို့၏-အမူအရာကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံး
သွင်း၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သဗ္ဗောဒိတွာ၊ ဝမ်း

မြောက်-ဝင်းသာပြောဟောပြီး၍၊ နှိဟိဟတ္ထေဟိ။ လက်နှစ်ဘက်တို့ဖြင့်၊
 ဘူမိံ၊ မြေဘုံ၊ ဝိလေခိတွားခြစ်၍၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဝိရနန္တော၊ လှုပ်ခါ
 လျက်၊ ဘူဘူသိ၊ သုတ်သုတ်ဟူ၍၊ ကတွာ၊ အသံကိုပြု၍၊ ဟတ္ထပါဒေ၊
 လက်ခြေတို့ကို၊ သမိဉ္ဇိတွံ၊ ခွေ၍၊ သနခေါဝိယ၊ ခွေးကဲ့သို့၊ နိဗ္ဗိဒိ၊ ဝပ်
 ၍နေ၏၊ ဆမာနိက္ခိတ္တန္တိ၊ ဆမာနိက္ခိတ္တံ-ဟူသည်ကား၊ ဘူမီယံ၊ မြေ၌၊
 ဌပိတံ၊ ထားအပ်သော-ဘောဇဉ်ကို၊ သမတ္တံ-သမာဒိန္နန္တိ၊ သမတ္တံသ
 မာဒိန္နံဟူသည်ကား၊ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံစွာ၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏၊
 ကာဂတိတိ၊ ကာဂတိဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်ရာသည်၊ ကာ၊ အဘယ်
 နည်း၊ ကောအဘိသမ္ပရာယောတိ၊ ကောအဘိသမ္ပရာယောဟူသည်ကား၊
 အဘိသမ္ပရာယမိ၊ တမလွန်လောက၌၊ ကတ္ထ၊ အဘယ်ဘုံဘဝ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊
 ဖြစ်ရာသနည်း၊ အလန္တိ၊ အလုံဟူသည်ကား၊ တဿ၊ ထိုမေးလျှောက်
 သောပုဏ္ဏားအား၊ အသဒ္ဓိယံ၊ မယုံကြည်ခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်
 လတ္တံ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယာဝတတိယံ၊ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင်၊ ပဒိုဗာ
 ဟတိ၊ တားဖြစ်တော်မူ၏၊ ကုက္ကုရဝတန္တိ၊ ကုက္ကုရဝတံဟူသည်ကား၊
 ကုက္ကုရဝတသမာဒါနံ၊ ခွေးတို့၏အကျင့်ကိုဆောက်တည်ခြင်းကို။ ။

ဘာဝေတိတိ၊ ဘာဝေတိဟူသည်ကား၊ ဝဇေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ပရိပုဏ္ဏန္တိ၊
 ပရိပုဏ္ဏံဟူသည်ကား၊ အနန္တံ၊ မယုတ်၊ အဗ္ဗောကိဏ္ဏန္တိ၊ အဗ္ဗောကိဏ္ဏံဟူ
 သည်ကား၊ နိရန္တရံ၊ မပြတ်၊ ကုက္ကုရဝသိလန္တိ၊ ကုက္ကုရဝသိလံဟူသည်ကား၊
 ကုက္ကုရဝစာရံ၊ ခွေးတို့၏-အကျင့်ကို၊ ကုက္ကုရဝိတ္တန္တိ၊ ကုက္ကုရဝိတ္တံဟူ
 သည်ကား၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ကုက္ကုရေဟိ၊ ခွေးတို့သည်၊ ကာတဗ္ဗံ၊
 ပြုအပ်သော-အမှုကို၊ ကရိဿံမိ၊ ငါပြုအံ့၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဥပ္ပန္နမိတ္တံ၊ ဖြစ်
 သောမိတ်ကို၊ ကုက္ကုရကပ္ပန္တိ၊ ကုက္ကုရကပ္ပံဟူသည်ကား၊ ကုက္ကုရာနံ၊
 ခွေးတို့၏၊ ဂမနာကာရော၊ သွားသော-အခြင်းအရာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တိဋ္ဌ
 နာကာရော၊ ရပ်သော-အခြင်းအရာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ နိဝိဒနာကာရော၊
 ထိုင်သော-အခြင်းအရာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သယနာကာရော၊ အိပ်သော
 အခြင်းအရာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဥစ္စာရပဿာဝကရဏာကာရော၊ ကျင်ကြီး
 ကျင်ငယ်ကိုပြုသော-အခြင်းအရာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အညေ၊ တပါးကုန်
 သော၊ ကုက္ကုရေ၊ ခွေးတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ တွေ့မြင်၍၊ ဒန္တေ၊ သွားတို့ကို၊ ဝိဝရိတွာ၊
 ဘွင့်၍၊ ဂမနာကာရော၊ သွားသောအခြင်းအရာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံ၊
 ဤသို့ကျင့်ခြင်းသည်၊ ကုက္ကုရကပ္ပေါနာမ၊ ခွေးတို့၏-အမှုအရာ မည်၏၊
 တံ၊ ထိုခွေးတို့၏-အမှုအရာသို့၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်

၂၀၂ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣမိနာဟံသီလေနာတိအာဒိသု၊ ဣမိနာဟံ
 သီလေန ဤသို့အစရှိသော-ပါဠိရပ်တို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆို
 လတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမိနာ၊
 ဤသို့သဘောရှိသော၊ အာစာရေနဝါ၊ ခွေးတို့၏ အကျင့်ကို-ကျင့်ခြင်းကို
 လည်းကောင်း၊ ဣမိနာ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝတသမာဒါနေနဝါ၊ ခွေးတို့
 ၏အကျင့်ကို-ဆောက်တည်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဣမိနာ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော၊ ဣတ္ထု၊ ရတပစ္စရဏေနဝါ၊ ခွေးတို့၏ အကျင့်ကို-ကျင့်
 ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣမိနာ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ မေထုနိရတိဗြဟ္မ
 စရိယေနဝါ၊ မေထုနိအကျင့်မှ ကြဉ်ခြင်းတည်းဟူသော-မြတ်သော အ
 ကျင့်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 ဒေဝေါတိ၊ ဒေဝါဟူသည်ကား၊ သက္ကံ သုယာမာဒိသု၊ သိကြား-သုယာ
 မအစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတရော၊ တဦးဦးသော-နတ်သည်၊ ဘဝိဿာ
 မိ၊ ဖြစ်ရလို၏၊ ဒေဝညတရောတိ၊ ဒေဝညတရောဟူသည်ကား၊ တေသံ၊
 ထိုသိကြား-သုယာမ-အစရှိသော-နတ်တို့၏၊ နုတိယ-တတိယဌာနာဒိသု၊
 နုတိယအရာဌာန- တတိယအရာဌာန အစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတရဒေ
 ဝေါ၊ တဦးဦးသော အရာရှိသော-နတ်သည်၊ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်ရလို၏၊
 မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟူသည်ကား၊ အဒေဝလောကဂါမိမဂ္ဂမေဝ၊ နတ်ရွာ
 သို့လားကြောင်းမဟုတ်သော-ခရီးကိုသာလျှင်၊ ဒေဝလောကဂါမိမဂ္ဂေါတိ၊
 နတ်ရွာသို့လားကြောင်း-ခရီးဟူ၍၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဥပ္ပန္နတာယ၊ ဖြစ်သည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်သာအယံဒိဋ္ဌိ၊ ထိုဒိဋ္ဌိသည်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနာမ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမည်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အညတရဂတိံ ဝဒါဒိတိ၊ အညတရဂတိံ ဝဒါမိ
 ဟူသည်ကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တဿ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူရှိသော
 သူအား၊ နိဇယတောဝါ၊ ငရဲမှလည်းကောင်း၊ တိရစ္ဆာန်ယောနိတောဝါ၊
 တိရစ္ဆာန်မျိုးမှလည်းကောင်း၊ အညာ၊ တပါးသော၊ ဂတိ၊ လားရာသည်၊
 နတ္ထိမရှိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်ဧဝံ၊ ဤသို့အညတရဂတိံ ဝဒါမိဟူ၍၊ အာဟ
 ဟောတော်မူ၏၊ သဗ္ဗန္ဓမာနန္တိ၊ သဗ္ဗန္ဓမာနံဟူသည်ကား၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ သဿ
 တဒိဋ္ဌိ-ဥဇ္ဈေဒိဋ္ဌိအစရှိသည်နှင့်၊ အသမ္ဘိသံ၊ မရောနှောသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ နိပ္ပန္နမာနံ၊ ပြည့်စုံသည်ရှိသော်၊ နာဟံဘန္တေတံရောဒါမိ၊ ယံမံဘဂ
 ဝါဝေမာဟာတိ၊ နာဟံဘန္တေတံရောဒါမိ၊ ယံမံဘဂဝါဝေမာဟဟူသည်
 ကား၊ ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ မံ၊ အင်္ဂုလ်ကို
 ယံဝဝနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဟောတော်မူအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊

အာဟာ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဇေတံဗျာကရဏံ၊ ဤသို့ဖြေဆိုတော်မူသည်ကို။ နရောဒါမိ၊ ခွဲနွဲ့၍ မငိုကြွေးပါ။ နပရိဒေဝါမိ၊ မြည်တမ်းသည်မဟုတ်ပါ။ နအနုတ္တုနာမိ၊ ညှဉ်းဆဲထားသည်မဟုတ်ပါ။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဇေ၊ ဤသို့။ ဧတ္ထ၊ ဤဇေတံရောဒါမိဟူသောပုဒ်၌၊ သကမ္မကဝဋ္ဌသံနံ၊ သကမ္မကဓာတ်၏-အစွမ်းအားဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အဿုမုဉ္ဇနမတ္ထေန၊ မျက်ရည်ကို-ပိုကာမျှဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ နဝေဒိတဗ္ဗော၊ မသိအပ်။ ။

စ၊ ဥဒါဟရဏံကိုဆောင်ဦးအံ့။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့။ သည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤဇေတံရောဒါမိဟူသောပုဒ်၏-သကမ္မကဓာတ်ဖြစ်ရာ၌၊ မတံဝါအဗ္ဗရောဒန္တိ၊ ယောဝါဇိဝံနဒိဿတိ၊ ဇိဝန္တံ အဗ္ဗပဿန္တိ၊ ကသ္မာမံအဗ္ဗ ရောဒသိတိ၊ မတံဝါအဗ္ဗရောဒန္တိ၊ ယောဝါဇိဝံနဒိဿတိ၊ ဇိဝန္တံ အဗ္ဗပဿန္တိ၊ ကသ္မာမံအဗ္ဗရောဒသိဟူသော၊ ပယောဂေါ၊ ပြယုတ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။ အဗ္ဗ၊ မိခင်၊ ယောဝါ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ ဇိဝံ၊ အသက်ကို။ နဒိဿတိ၊ မထင်မမြင်၊ အဗ္ဗ၊ မိခင်၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ မတံဝါ၊ သေသောသူကိုလည်း၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်မှတ်၍၊ ရောဒန္တိ၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်းကုန်၏။ ယောဝါ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ ဇိဝံ၊ အသက်ရှင်၍-ထင်ရှားရှိသောသူကို။ နဒိဿတိ၊ အရပ်တပါးသွားသောအားဖြင့်မတွေ့မမြင်ရ၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ တံ၊ ထိုအရပ်တပါးသို့သွားလာ၍မတွေ့မမြင်ရသောသူကို။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်မှတ်၍၊ ရောဒန္တိ၊ ငိုကြွေး မြည်တမ်းကုန်၏။ အဗ္ဗ၊ မိခင်၊ ဇိဝန္တံ၊ အသက်ရှင်သော-ငါသာနုသာမဏေကို။ ပဿန္တံ၊ တွေ့မြင်ရသောမိခင်သည်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် အဗ္ဗ၊ မိခင်၊ မံ၊ ငါသာနုသာမဏေကို။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ရောဒသိ၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်းဘိသနည်း။ ။ အဝိစမေဣဒံဘန္တေတိ၊ အဝိစမေဣဒံဘန္တေဟူသည် ကား၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ မေယယ၊ တပည့်တော်သည်။ ဣဒံကုက္ကုရဝတံ၊ ဤခွေးတို့၏-အကျင့်ကို။ ဒိဗ္ဗာရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ သမာဒိန္နံ၊ ဆောင့်တည်အပ်ပြီ၊ တသ္မိံ၊ ထိုခွေးတို့၏ အကျင့်နှင့်တူသော-အကျင့်သည်။ သမ္ပန္နန္တေပိ၊ ပြည့်စုံသော်လည်း၊ ဗုဒ္ဓိ၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏တုံ့၌ဖြစ်ရ၏ဟူ၍-သိခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပိပန္နန္တေပိ၊ တောင့်ပြန်သော်လည်း၊ ဗုဒ္ဓိ၊ ငရဲတုံ့၌ဖြစ်ရ၏ဟူ၍-သိခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထကံ၊ ဤမျှလောက်သော၊ ကာသံ၊ အခါပတ်လုံး၊ မယာ၊ တပည့်တော်သည်၊ ကတကမ္မံ၊ ပြုအပ်သော

၂၀၄ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမဝဂ္ဂံ။

ခွေးတို့၏အကျင့်တည်းဟူသောအမှုသည်။ မောဃံ။ အချည်းနှီးသည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝိပတ္တိံ၊ ပျက်စီးခြင်းကို။ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ ဆင်ခြင်မိသော-တပည့်တော်သည်။ ရောဒါမိ၊ ဝိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဂေါတမန္တိ အာဒိနိ၊ ဂေါတမံ ဤသို့အစရှိသော-ပုဒ်တို့ကို။ ကုက္ကု၊ ရဝတာဒိသု၊ ကုက္ကု၊ ရဝတအစရှိသောပုဒ်တို့၌။ ဝုတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော-နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဝှါကပ္ပန္တိ၊ ဝှါကပ္ပံဟူသည်ကား၊ ဂေါအာကပ္ပံ။ နွားတို့၏အမှုအရာကို။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော-စကားရပ်သည်။ ကုက္ကု၊ ရာကပ္ပော၊ ခွေးတို့၏အမှုအရာကို ကျင့်ခြင်း၌။ ဝုတ္တသဒိသမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်နှင့်တူသည်သာလျှင်တည်းပန၊ အထူးကိုဆိုဦးအံ့။ တတ္ထ၊ ထိုခွေးတို့၏-အကျင့်ကိုကျင့်ရာ၌။ အညော၊ တပါးကုန်သော၊ ကုက္ကု၊ ရေ၊ ခွေးတို့ကို၊ ဒိသွာ၊ တွေ့မြင်၍၊ ဒန္တေ၊ သွားတို့ကို၊ ဝိသိတွာ၊ တွေ့၍၊ ဂမနာကာရော၊ သွားသောအခြင်းအရာသည်။ အတ္ထိယထာ၊ ရှိသကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ ဣမေ၊ ဤနွားတို့၏အကျင့်ကို-သေဝံတည်ရာ၌။ အညော၊ တပါးကုန်သော၊ ဂါဝေါ၊ နွားတို့ကို၊ ဒိသွာ၊ တွေ့မြင်၍၊ ကဇ္ဇေ၊ နားရွက်တို့ကို၊ ဥက္ခိဝိတွာ၊ ချီမြှောက်၍၊ ဂမနာကာရော၊ တမေ့မေ့သွားသော-အခြင်းအရာကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားရပ်သည်။ တာဒိသမေဝ၊ ထိုကုက္ကု၊ ရဝတနှင့် တူသောသဘောရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။

စတ္တာရိမာနိပုဏ္ဏကမ္မာနိတိ။ စတ္တာရိမာနိပုဏ္ဏကမ္မာနိဟူသော၊ ဣမံဒေသနံ၊ ဤဒေသနာတော်ကို။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အာရတိ၊ အားထုတ်တော်မူသနည်း။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ အယံဒေသနာ၊ ဤဒေသနာတော်သည်။ ဧကစ္စကမ္မကိရိယဝသေန၊ အချို့သော-ကုသိုလ်ကံ-အကုသိုလ်ကံကိုပြုသည်၏-အစွမ်းအားဖြင့်။ အဝဂတာ၊ လာ၏။ စသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဣမသ္မိံ၊ ကမ္မစတုက္ကေ၊ ဤကမ္မစတုက္ကကို။ ကထိတေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ ဣမေသံ၊ ဤဂေါတမိကတိတ္ထိ-ကုက္ကု၊ ရဝတိက-တိတ္ထိတို့အား၊ ကိရိယာ၊ အမှုအရာသည်။ ပါကဇာ၊ ထင်ရှားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဣမံဒေသနံ၊ ဤစတ္တာရိမာနိ-ပုဏ္ဏကမ္မာနိအစရှိသောဒေသနာကို။ အာရတိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏။ အဝိစ၊ တနည်းလည်း။ ဣမံကမ္မစတုက္ကမေဝ၊ ဤကံလေးပါးအပေါင်းကိုသာလျှင်။ ဒေသိယမာနံ၊ ဟောအပ်သည်ရှိသော်။ ဣမေ၊ ဤပုဏ္ဏအမည်ရှိသောသူ-သေနိယအမည်ရှိသောသူတို့သည်။ သဇ္ဇာနိဿန္တိ၊ ပြည့်စုံစွာသိကုန်လတ္တံ့။ တတော၊ ထိုသို့သိခြင်း

၁-ဂဟပတိဝဂ်-၇-ကုက္ကုရဝတိကသုတ်။ ၂၀၅

ကြောင့်။ ဧကော၊ တယေဝံသော-ပုဏ္ဏ အမည်ရှိသောသူသည်။ သရဏံ၊ ငါ
 သုရားကို-ကိုးကွယ်သည်းကပ်ခြင်းသို့။ ဂမိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့။ ဧကော၊
 တယေဝက်သော-သေနိယအမည်ရှိသောသူသည်။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍
 အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပ၊ ပုဏ္ဏိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဥ တွာ၊ သိတော်မူ၍။ အယမေဝ၊ ဤဒေသနာသည်သာလျှင်၊ ဧတေသံ၊ ဤ
 ပုဏ္ဏ-သေနိယတို့အား။ သပ္ပါယာ၊ လျောက်ပတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥ တွာပိ၊
 သိတော်မူ၍လည်း။ ဣမံဒေသနံ၊ ဤစက္ကာရိမာနိပုဏ္ဏအစရှိသောဒေသနာ
 တော်ကို။ အာရတိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုစက္ကာရိ-မာနိပုဏ္ဏအစ
 ရှိသောပါဌ်၌။ ကဏ္ဍန္တိ၊ ကဏ္ဍံဟူသည်ကား။ ကာဠကံ၊ မည်းညစ်သော
 ကံတည်း။ ဒသအကုသလကမ္မပထကမ္မံ၊ ဆယ်ပါးသော-အကုသလကမ္မ
 ပထ-ကံတည်း။ ကဏ္ဍိပိ၊ ကန္တိ၊ ကဏ္ဍိပိကံဟူသည်ကား။ အပါယေ၊
 အပါယ်ဘုံ၌။ နိဗ္ဗတ္တနုတော၊ ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်။ ကာဠိပိ၊ ကံ၊ မည်း
 ညစ်သောအတ္တိရှိသောကံတည်း။ သုက္ကန္တိ၊ သုက္ကံဟူသည်ကား။ ပဏ္ဍရံ
 ဖြူစင်သောကံတည်း။ ဒသကုသလကမ္မပထကမ္မံ၊ ဆယ်ပါးသော။ ကုသလ
 ကမ္မပထကံတည်း။ သုက္ကိပိ၊ ကန္တိ၊ သုက္ကိပိကံဟူသည်ကား။ သဂ္ဂေ၊ နတ်
 ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တနုတော၊ ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်။ ပဏ္ဍရိပိ၊ ကံ၊ ဖြူစင်သော
 အတ္တိရှိသောကံတည်း။ ကဏ္ဍသုက္ကန္တိ၊ ကဏ္ဍသုက္ကံဟူသည်ကား။ ဝေါမိဿ
 ကကမ္မံ၊ ကုသိုလ်-အကုသိုလ်အားဖြင့်-ရောနှောသော-ကံတည်း။ ကဏ္ဍ
 သုက္ကိပိ၊ ကန္တိ၊ ကဏ္ဍသုက္ကိပိကံဟူသည်ကား။ သုခဒုက္ခိပိ၊ ကံ၊ ချမ်း
 သာသောအကျိုး-ဆင်းရဲသောအကျိုးရှိသော-ကံတည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။
 မိဿကကမ္မံ၊ ကုသိုလ်-အကုသိုလ်အားဖြင့်ရောနှောသော-ကံကို။ ကတွာ
 ပြု၍။ အကုသလေန၊ အကုသိုလ်ကံကြောင့်။ တိရစ္ဆာနုယောနိယံ၊ တိရစ္ဆာန်
 ဘုံ၌။ မင်္ဂလဟတ္ထိဋ္ဌာနာဒိသု၊ မင်္ဂလာဆင်၏-အရာဌာနအစရှိသည်တို့၌။ ဥပ
 ပန္နော၊ ဖြစ်ရ၏။ အကုသလေန၊ ကုသိုလ်ကံကြောင့်။ ပဝတ္တေ၊ မင်းသားဖြစ်၍
 ပဝတ္တိအခါ၌။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ ဝေဒိယတိ၊ ခံစားရ၏။ ကုသလေန၊ ကုသိုလ်
 ကံကြောင့်။ ရာဇကုလေဝိ၊ မင်းမျိုး၌လည်း။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်ရ၏။ အကုသလ
 န၊ အကုသိုလ်ကံကြောင့်။ ပဝတ္တေ၊ ပဝတ္တိအခါ၌။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ ဝေဒိယ
 တိ၊ ခံစားရ၏။ အကဏ္ဍံ၊ အသုက္ကန္တိပဒေန၊ အကဏ္ဍံ အသုက္ကံဟူသောပုဒ်
 ဖြင့်။ ကမ္မက္ခယကရံ၊ ကုသိုလ်ကံ-အကုသိုလ်ကံတို့၏-ကုန်ခြင်းကိုပြုတတ်
 သော။ စတုမဂ္ဂစေတနာကမ္မံ၊ မဂ်လေးပါး၌ ရှိသော-စေတနာ တည်းဟူ
 သော-ကံကို။ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တံ၊ ထိုမဂ်လေးပါး

၀၀၀

၂၀၆ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

၌ရှိသော စေတနာဟုဆိုအပ်သော-ကံသည်၊ ကဏ္ဍံ၊ မည်းညစ်သော-သ
ဘောရှိသည်၊ ယဒိဘဝေယျ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဇေံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်
သည်ရှိသော်၊ ကဏ္ဍဝိပါကံ၊ မည်းညစ်သောအကျိုးကို၊ ဒဒေယျ၊ ပေးရာ၏၊
သုက္ကံ၊ ဖြူစင်သော-သဘောရှိသည်၊ ယဒိဘဝေယျ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊
ဇေံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သုက္ကဝိပါကံ၊ ဖြူစင်သော အကျိုးကို၊
ဒဒေယျ၊ ပေးရာ၏၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဥဘယဝိပါကဿ၊ နှစ်ပါးစုံသော
မည်းညစ်သော အကျိုး- ဖြူစင်သော အကျိုးကို၊ အဒါနတော၊ မပေးလှူ
သောအားဖြင့်၊ အကဏ္ဍာသုက္ကဝိပါကတ္ထာ၊ မမည်းသောအကျိုး-မဖြူသော
အကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အကဏ္ဍံ အသုက္ကန္တိ၊ အကဏ္ဍံ အသုက္ကံ
ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ တာဝ၊
ရှေးဦးစွာ၊ ဥဒ္ဓေသ၊ ဥဒ္ဓေသဝါရန္တံ၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

ပန၊ ဥဒ္ဓေသအတွင်းမှတစ်ပါး- နိဒ္ဓေသအတွင်းကိုဆိုပြီးအံ့၊ နိဒ္ဓေသ၊ နိဒ္ဓေ
သဝါရန္တံ၊ သဗ္ဗာပဏ္ဍန္တိ၊ သဗ္ဗာပဏ္ဍိဟူသည်ကား၊ သဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲနှင့်တကွ
ဖြစ်၏၊ ကာယသင်္ခါရောဒိသု၊ ကာယသင်္ခါရအစရှိသည်တို့၌၊ ကာယဒွါရေ၊
ကာယဒွါရ၌၊ ဂဟဏာဒိဝသေန၊ လိုအပ်သောဝတ္ထုကို- ကိုင်ခြင်းအစရှိ
သည်တို့၏-အစွမ်းအားဖြင့်၊ စောပနပတ္တာ၊ ရူပကာယ၏-လှုပ်ရှားခြင်းသို့
ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဒွါဒသအကုသလစေတနာ၊ တဆဲ့နှစ်ပါးသော
အကုသိုလ်-စေတနာတို့သည်၊ သဗ္ဗာပဏ္ဍိကာယသင်္ခါရောနာမ၊ သဗ္ဗာပဏ္ဍိ
ကာယသင်္ခါရမည်၏၊ ဝစိဒ္ဓါရေ၊ ဝစိဒ္ဓါရ၌၊ ဟနုသဉ္ဇောပနဝသေန၊ မေးကို
လှုပ်သည်၏-အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝစိဘောဒပဝတ္တိကာ၊ နှုတ်မြွက်ခြင်းကိုဖြစ်
စေတတ်သော၊ တာယဝဒ္ဓါဒဿ၊ ထိုတဆဲ့နှစ်ပါးသော-အကုသိုလ်စေတနာ
တို့သည်သာလျှင်၊ ဝစိသင်္ခါရောနာမ၊ ဝစိသင်္ခါရမည်၏၊ ဥဘယစောပနံ၊
နှစ်စုံသော-ကာယဒွါရ-ဝစိဒ္ဓါရတို့၏-လှုပ်ရှားခြင်းသို့၊ အပတ္တာ၊ မရောက်
ကုန်သော၊ ရဟော၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌၊ ဗိန္တယန္တဿ၊ ကြံအောက်
မေ့သော-ဝုတ္တိလုံအား၊ မနောဒွါရေ၊ မနောဒွါရ၌၊ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သော
စေတနာတို့သည်၊ မနောဒွါရောနာမ၊ မနောဒွါရမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝီသု
ဝိ၊ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဒွါရေသု၊ ဒွါရတို့၌၊ ကာယဒုဗ္ဗရိတာဒိဘော
ဒါ၊ ကာယဒုစရိုက် သေည်အပြား ရှိကုန်သော၊ အကုသလစေတနာဝ၊
အကုသိုလ်စေတနာတို့ကိုသာလျှင်၊ သင်္ခါရေတိ၊ သင်္ခါရတို့ဟူ၍၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဟိ၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဣမလ္လိံသုတ္တေ၊ ဤကုက္ကုရ
ဝတိကသုတ်၌၊ စေတနာ၊ စေတနာသည်၊ ရရံ၊ အကြီးအမှူးတည်း၊ ဥပ လိ

သုတ္တံ၊ ဥပါလိသုတ်၌၊ ကမ္မံ၊ ကာယကံအစရှိသော-ကံသည်။ ခုရံ၊ အကြီးအမှူးတည်း။ အဘိသင်္ခရိတွာတိ၊ အဘိသင်္ခရိတွာ ဟူသည်ကား။ သကံ၊ စိတွာ၊ ခုရုံး၍၊ ဝိဇ္ဇာကတွာ၊ ပေါင်းသည်ကိုပြု၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သဗျာပဇ္ဈိလောကန္တိ၊ သဗျာပဇ္ဈိလောကံဟူသည်ကား။ သဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိသော၊ လောကံ၊ အပါယ်လောကကို၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်ရ၏။ သဗျာပဇ္ဈာပဿာဗုသန္တိ၊ သဗျာပဇ္ဈာပဿာဗုသံဟူသည်ကား။ သဒုက္ခဝိပါကပဿာ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိသောဝိပါကံနှင့်ယှဉ်သော-ပဿတို့သည်။ ဗုသန္တိ၊ တွေ့ဝိကုန်၏။ ဧကန္တံဒုက္ခန္တိ၊ ဧကန္တံဒုက္ခံဟူသည်ကား။ နိရုန္တံဒုက္ခံ၊ မပြတ်ဖြစ်သော-ဝေဒနာကံ၊ ဝေဒနာတိ၊ ခံစားရ၏။ ဘူတာတိ၊ ဘူတာဟူသည်ကား။ ဟေတွတ္ထေ၊ ဟိတ်အနက်၌၊ နိသက္ကဝစနံ၊ ပဉ္စမိဝိဘတ်ရှိသော-ဝုဒ္ဓိတည်း။ ဘူတကမ္မတော၊ အပါယ်ဘုံ၌ဖြစ်စေတတ်သောကံကြောင့်။ ဘူတဿသတ္တဿ၊ သတ္တဝါ၏၊ ဥပပတ္တိ၊ အပါယ်ဘုံ၌ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒံအယံအဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်းဟူမူကား။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဘူတံအပါယ်ဘုံ၌-ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံကို၊ သတ္တံ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဘူတေနအပါယ်ဘုံ၌-ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ကမ္မေန၊ အကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ ကမ္မသတာဂဝသေန၊ ကံနှင့်တူသည်၏-အစွမ်းအားဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား။ ဥပပတ္တိ၊ အပါယ်ဘုံ၌ပဋိသန္ဓေသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေနော၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ယံကရောတိတေန ဥပပဇ္ဇတိတိ၊ ယံကရောတိတေန ဥပပဇ္ဇတိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ယံ၊ အကြင်အကုသိုလ်ကံကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ တေနကမ္မေန၊ ထိုအကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ ဥပပတ္တိ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်ရ၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤယံကရောတိတေန ဥပပဇ္ဇတိဟူသောပါဌ်၌၊ တေနာတိ၊ တေနဟူသည်ကား၊ ဥပပတ္တိနာမ၊ ပဋိသန္ဓေ မည်သည်ကား။ ကမ္မေန၊ ကုသိုလ် - အကုသိုလ်ကံ အားဖြင့်၊ ဟောတိဝိယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ စတထာပိ၊ ထိုသို့ပင်ဟောတော်မူအပ်သော်လည်း၊ ဥပပတ္တိနာမ၊ ပဋိသန္ဓေမည်သည်ကား၊ ဝိပါကေန၊ ဝိပါကံစိတ်ဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ အဓိပ္ပါယတ္တကိုဆိုပြီးအံ့။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကမ္မံ၊ ကံသည်။ ဝိပါကဿ၊ အကျိုး၏။ ဟေတု၊ အကြောင်းရင်းတည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မူလဟေတုဘူတေန၊ မူလအကြောင်းရင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ တေ

၂၀၈ မန္တိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

နကမ္မေန၊ ထိုကံကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအပသံ၊ ဤသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤယံကရောတိစေတနဥပပစ္ဆတိ ဟူသောပါဠိ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဖဿာဗုသန္တိတိ၊ ဖဿာဗုသန္တိဟူသည်ကား၊ ယေနကပ္ပပိပါကေန၊ အကြင်အကုသိုလ်ကံ၏-အကျိုးအားဖြင့်၊ သတ္တော၊ သတ္တဝါသည်၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ တံကပ္ပပိပါကမဿာ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံ၏-အကျိုးနှင့် ယှဉ်သော- ဖဿတို့သည်၊ ဗုသန္တိ၊ တွေ့ကုန်၏၊ ကမ္မဒါယာဒါတိ၊ ကမ္မဒါယာဒါ ဟူသည်ကား၊ ကမ္မဒါယန္တံ၊ ကံတည်းဟူသော-အဓမ္မဥစ္စာတည်း၊ နေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား၊ ကမ္မမေဝ၊ ကံသည်သာလျှင်၊ ဒါယန္တံသန္တကံ၊ ဥစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အဗျာပဏ္ဍိန္တိ၊ အဗျာပဏ္ဍိဟူသည်ကား၊ နိရုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းမရှိသော-ကာယသင်္ခါရကို၊ ဣမသ္မိံဝါရေ၊ ဤဒုတိယဝါရ၌၊ ကာယဒွါရေ၊ ကာယဒွါရ၌၊ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ အဋ္ဌကာမာဝစရကုသလစေတနာ၊ ရှစ်ပါးသောကာမာဝစရ-ကုသိုလ်စေတနာတို့သည်၊ ကာယသင်္ခါရေ၊ နာမ၊ ကာယသင်္ခါရမည်၏၊ ဝစီဒွါရေ၊ ဝစီဒွါရ၌၊ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ တာယေဝ၊ ထိုကာမာဝစရ-ကုသိုလ်နှင့်ယှဉ်သော-စေတနာတို့သည်ပင်လျှင်၊ ဝစီသင်္ခါရောနာမ၊ ဝစီသင်္ခါရမည်၏၊ မနောဒွါရေ၊ မနောဒွါရ၌၊ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ တာယေဝအဋ္ဌ၊ ထိုရှစ်ပါးသောကာမာဝစရ-ကုသိုလ်စေတနာတို့သည်၎င်း၊ တိဿော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဟေဋ္ဌိမဗျာနစေတနာစ၊ အေဝံ၌ရှိသော-စေတနာတို့သည်လည်းကောင်း၊ အဗျာပဏ္ဍိမနောသင်္ခါရောနာမအဗျာပဏ္ဍိမနောသင်္ခါရမည်၏၊ ဗျာနစေတနာ၊ ဗျာနနှင့်ယှဉ်သောစေတနာသည်၊ အဗျာပဏ္ဍိမနောသင်္ခါရောနာမ၊ အဗျာပဏ္ဍိမနောသင်္ခါရမည်သည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏၊ တာဝဟောတု၊ ဖြစ်တန်စေ၊ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ကာမာဝစရာ၊ ကာမာဝစရ-ကုသိုလ်စေတနာ-ရှစ်ခုတို့သည်၊ အဗျာပဏ္ဍိမနောသင်္ခါရောနာမ၊ အဗျာပဏ္ဍိ-မနောသင်္ခါရမည်သည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်နိုင်လေကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိအပသံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝုတ္တော၊ အမေးတည်း၊ ကသိကာသန္ဓေနကာလေစ၊ ကသိုဏ်းကိုစီရင်သော-အခါ၌လည်းကောင်း၊ ကသိကာသေဝနကာလေစ၊ ကသိုဏ်းကို-အတန်တလဲလဲ-မြှင့်၍-တာဝနာကိုပွားသော အခါ၌၎င်း၊ ကာမာဝစရာ၊ ရှစ်ပါးသော-ကာမာဝစရ-ကုသိုလ်စေတနာတို့ကိုလက္ခန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏၊ ကာမာဝစရစေတနာ၊ ရှစ်ပါးသော- ကာမာဝစရကုသိုလ်စေတနာတို့သည်၊ ပဌမဇ္ဈာနစေတနာသု၊ ပဌမဗျာနစေတနာနှင့်၊ ဃာနိဟာ၊ စပ်ကုန်၏၊ စာသုတ္တဏ္ဍာန စေတနာယ၊ စတုတ္ထဗျာနနှင့်ယှဉ်သော

စေတနာသည်။ တတိယဇ္ဈာနစေတနာယ။ တတိယဈာန်စေတနာနှင့်။ စာဓိ
 တာ၊ စပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိသုပ္ပိ၊ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ နှိုရေသု၊
 နှိုရေတို့၌။ ကာယသုစရိတာဒိဘောဒေါ၊ ကာယသုစရိတ်သည်-အပြားရှိကုန်
 သော။ ကုသလစေတနာဝ၊ ကုသိုလ်စေတနာတို့ကိုသာလျှင်။ သင်္ခါရာတိ၊
 သင်္ခါရတို့ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ တတိယဝါရော၊ တတိယဝါရကို
 ဥဘယမိဿကဝသေန၊ နှစ်ပါးရုံသောကုသိုလ်သင်္ခါရ-အကုသိုလ်သင်္ခါ
 ရတို့နှင့်-ရောနှောသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ သေယျ
 ထာပိမနုဿာတိအာဒိသု၊ သေယျထာပိမနုဿာဤသို့အစရှိသော-ပါဠိတို့
 ၌။ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား။ တာဝ၊ မဆွတ္တိ။ ကာလေန၊ ရံခါ၊ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်း
 သည်။ ကာလေန၊ ရံခါ၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်။ ပါကဋမေဝ၊ ထင်ရှားသည်
 သာလျှင်တည်း။ ပန၊ အချို့သောနတ်-အချို့သော ဝိနိပါတိကပြိတ္တာတို့ကို
 ဆိုပြီးအံ့။ ဧဝေသု၊ နတ်တို့တွင်။ ဘူမဧဝတာနံ၊ ဘုမ္မဗိုးနတ်တို့အား။ ဝိနိပါ
 တိကေသု၊ ဝိနိပါတိက ပြိတ္တာတို့တွင်။ ဝေမာနိကပေတာနံ၊ ဝေမာနိက
 ပြိတ္တာတို့အား။ ကာလေန၊ ရံခါ၊ သုခံ၊ ချမ်းသာသည်။ ကာလေန၊ ရံခါ၊ ဒုက္ခံ၊
 ဆင်းရဲသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဣဒံအတ္ထဇာတံ၊ ဤသို့သော-အနက်
 သဘောကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ဟတ္ထိအာဒိသု၊ ဆင်အစရှိကုန်သော။
 တိရုတ္တိာနေသုပ္ပိ၊ တိရုတ္တိာန်တို့၌လည်း။ လတ္တတိယေဝ၊ ရအပ်သည်သာ
 လျှင်တည်း။ ။

တတြာတိ၊ တတြာဟူသည်ကား။ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဧတသု
 ကမ္မေသု၊ ထိုကံတို့တွင်။ တဿပဟာနာယ ယာစေတနာတိ၊ တဿပဟာ
 နာယ-ယာစေတနာဟူသည်ကား။ တဿ၊ ထိုအကြင်အကြင်-ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
 သောကံကို။ ပဟာနုတ္ထာယ၊ ပမာ်ခြင်းငှါ။ ပဝတ္ထာ၊ ဖြစ်သော။ မဂ္ဂစေတနာ၊
 မဂ်နှင့်ယှဉ်သော-စေတနာတည်း။ ကမ္မံ၊ ကံ၏အရာသို့။ ပတွာဝ၊ ရေခံ၍သာ
 လျှင်။ မဂ္ဂစေတနာယ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သော-စေတနာမှ။ အညော၊ တပါးသော။
 ပဏ္ဍရတရော၊ အလွန်မြှုပ်ငင်သော။ ဓမ္မောနာမ၊ တရားမည်သည်။ နုတ္ထိ၊
 မရှိ။ ပန၊ အကျဉ်းအဓိပ္ပါယ်ကိုဆိုပြီးအံ့။ ဣဒံကမ္မစတုက္ကံ၊ ဤကမ္မစတုက္ကသို့။
 ပတွာ၊ ရောက်၍။ နှိုဒသအကုသလစေတနာ၊ တဆဲ့နှစ်ပါးသော-အကုသိုလ်
 စေတနာသည်။ ကဏ္ဍာနာမ၊ ကဏ္ဍမည်၏။ တေဘူမကကုသလစေတနာ၊
 တေဘူမကကုသိုလ်-စေတနာသည်။ သုက္ကာနာမ၊ သုက္ကမည်၏။ မဂ္ဂစေ
 တနာ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သော-စေတနာသည်။ အကဏ္ဍာအသုက္ကာ၊ အကဏ္ဍာ
 အသုက္ကမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဂတာ၊ လာ၏။ လဘောယျာဟံသာန္တတိဣဒံ

၂၁၀ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဝစနံ၊ လံဘောယျာဟံတာန္တေ ဟူသောဤစကားကို၊ သော၊ ထိုသေနိယသည်
 မေမယာ၊ ငါသည်။ ဝတ၊ စင်စစ်၊ မိရံ၊ ရှည်မြင့်စွာ၊ အနိယျာနိကပက္ခေ၊ နေရာ
 ထွက်မြောက်ကြောင်း၊ မဟုတ်သော အစေလကရဟန်း၏အသို့၌၊ ယောဇေ
 တွာ၊ ယှဉ်၍၊ အတ္ထာ၊ ငါ၏အတ္တတောကို၊ ကိလံမိတော၊ ပင်ပန်းစေအပ်ပြီ၊
 သုက္ခနဒိတိရေ၊ ခြေခံသော-မြစ်ကမ်းနား၌၊ နှာယိဿာမိတိ၊ ရေချိုးအံ့ဟူ၍၊
 သမ္ပရိဝတ္ထန္တေန၊ ပြန်လှန်သွားလာသောသူသည်၊ ကောမိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော၊
 အတ္ထော၊ အကျိုးကို၊ နနိပ္ပာဒိတောဝိယ၊ မပြီးစေသကဲ့သို့၎င်း၊ ယေသေ၊ ဖွဲ့တို့
 ကို၊ ကောဇေန္တေန၊ ထောင်းဖွပ်သောသူသည်၊ ကောမိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော၊ အ
 တ္ထော၊ အကျိုးကို၊ နနိပ္ပာဒိတောဝိယ၊ မပြီးစေသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ကော
 မိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော၊ အတ္ထော၊ အကျိုးကို၊ နနိပ္ပာဒိတော၊ မပြီးစေအပ်သော၊
 ဟန္တ၊ ယခု၊ အဟံ၊ ငါသေနိယသည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ယောဂေ၊ သင့်
 သောအကြောင်း၌၊ ယောဇေမိ၊ ယှဉ်တော့အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေတွာ၊ ကြံ
 အောင်မေ့၍၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ယောတိတ္ထိယပရိဝါသော၊ အကြင်တိတ္ထိတို့၏-ပရိဝါသ်ကို၊ အနေန၊
 ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ခန္ဓကေ၊ မဟာဝါခန္ဓကံ၌၊ ပညတ္ထော၊ ပညတ်တော်
 မူအပ်၏၊ ယံအညတိတ္ထိယ ဝုဗ္ဗော၊ (ပ)၊ ပရိဝါသံယာစာမိတိအာဒိနာ၊ ယံ
 အညတိတ္ထိယဝုဗ္ဗော၊ (ပ)၊ ပရိဝါသံယာစာမိ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊
 နည်းဖြင့်၊ ယံပရိဝါသံ၊ အကြင်တိတ္ထိတို့၏-ပရိဝါသ်ကို၊ သမာဒိယိတွာ၊
 ဆောက်တည်၍၊ ပရိဝသတိ၊ ပရိဝါသ်နေ၏၊ တံ၊ ထိုတိတ္ထိတို့၏-ပရိဝါသ်
 ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ယောခေါသေနိယ အညတိတ္ထိယ ဝုဗ္ဗောတိအာဒိ၊
 ယောခေါသေနိယအညတိတ္ထိယဝုဗ္ဗော ဤသို့အစရှိသော-စကားကို၊ အာ
 ဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုလံဘောယျာ ဟံတာန္တေ အစရှိသောပါဌ်၌၊ ပဗ္ဗန္တန္တိ၊ ပဗ္ဗန္တ
 ဟူသော စကားကို၊ ဝစနသိလိဋ္ဌတာဝသေနဝ၊ စကားပြေပြစ်သည်၏
 အတွင်း အားဖြင့်သာလျှင်၊ ဝတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အ
 ပရိဝသိတွာယေဝ၊ တိတ္ထိဖြစ်ဘူးသော သူတို့သည်-ဆောက်တည် အပ်
 သော-ပရိဝါသ်ကို မဆောက်တည်ဘဲသာလျှင်၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရှင်၏အဖြစ်ကို၊
 လတတိ၊ ရ၏၊ ပန၊ မရသေးသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဥပသမ္ပဒတ္ထိကေန၊ ပဉ္စင်း၏
 အဖြစ်ကိုအလိုရှိသော-တိတ္ထိဖြစ်ဘူးသောသူသည်၊ အတိကာလေန ဂါမ
 ပဝေသနာဒိနိ၊ အလွန်ကြာမြင့်စွာ-ရှာတွင်းသို့ ဝင်ခြင်းအစရှိတုန်သော၊
 အဋ္ဌဝတ္ထာနိ၊ ရှစ်ပါးသော-ကျင့်ဝတ်တရားတို့ကို၊ ပူရေန္တေန၊ ဖြည့်သော

အားဖြင့်၊ ပရိဝသိတဗ္ဗံ၊ ပရိဝါသ်နေအပ်၏။ အာရဒ္ဓပိတ္တာတိ၊ အာရဒ္ဓပိတ္တာ
ဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌဝတ္ထပူရဏေန၊ ရှစ်ပါးသော-ကျင့်ဝတ်တရားကိုဖြည့်
ခြင်းကြောင့်၊ ဟုဋ္ဌပိတ္တာ၊ ရှစ်သက်သောမိတ်ရှိကုန်သော-ရဟန်းတို့သည်၊
အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤကုက္ကုရဝတိကသုတ်၌၊ သင်္ခေပေါ
အကျဉ်းတည်း၊ ဝိတ္တာရောပန၊ အကျယ်ကိုလိုမူကား၊ သေသေသာတိတ္ထိ
ယပရိဝါသော၊ ဤတိတ္ထိတို့၏-ပရိဝါသ်ကို၊ သမန္တပါသာဒိကာယ၊ သမန္တ
ပါသာဒိကအမည်ရှိသော၊ ဝိနယဋ္ဌကထာယ၊ ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၌၊ ပဗ္ဗဇ္ဇ
က္ခန္ဓကဝဏ္ဏနာယံ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇက္ခန္ဓက၏ အတွင်း၌၊ ဝုတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်ပြီး
သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အပိစမေတ္တာတိပဒဿ၊
အပိစမေတ္တဟူသောပုဒ်၏၊ အပိစမေတ္တာတိပဒဗ္ဗေဒေါ၊ အပိစမေတ္တ
ဟူ၍-ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊
ဧတ္ထ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဝေ၊ ငါတရားသည်၊ ပုဂ္ဂလဝေမတ္တတာ ဝိဒိတာ
တိ၊ ပုဂ္ဂလဝေမတ္တတာ ဝိဒိတာဟူသည်ကား၊ ပုဂ္ဂလနာနတ္ထံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူး
သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝိဒိတံ၊ သိအပ်၏၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပရိ
ဝါသာရဟော၊ ပရိဝါသ်ထိုက်သော-သူတည်း၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ နပရိဝါသာရဟော၊ ပရိဝါသ်မထိုက်သောသူတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပုဂ္ဂလနာနတ္ထံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝိဒိတံ၊ သိအပ်၏၊ ဣဒံနာနတ္ထံ၊
ဤထူးသည်၏ အဖြစ်သည်၊ မယံ၊ ငါတရားအား၊ ပါကဋံ၊ ထင်ရှား၏၊
ဣတိဣဒံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ တတော၊
ထိုနောက်မှ၊ သေနိယော၊ သေနိယသည်၊ ဝိန္ဒေသိ၊ ကြံအောက်မေ့၏၊
ကိံဝိန္ဒေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံအောက်မေ့သနည်းဟူမူကား၊ ယတ္ထဗုဒ္ဓသာ
သနေ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား၏-သာသနာတော်၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စာသိတွာ၊
ပွတ်တိုက်၍၊ ကောဇေတွာ၊ ဆုပ်နယ်၍၊ ယုတ္တမေဝ၊ သင့်သော သဘော
ကိုသာလျှင်၊ ဂဗ္ဘန္တိ၊ ယူကုန်၏၊ အယုတ္တံ၊ မသင့်သည်ကို၊ ဆဒ္ဓန္တိ၊ စွန့်ပစ်
ကုန်၏၊ တံဗုဒ္ဓါန သာသနံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏-သာသနာ တော်သည်၊
အဟောအန္တရိယံ၊ ဪဉာဏ် အံ့ဘွယ်ရှိလေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေသိ၊ ကြံ
အောက်မေ့၏၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ သုဠုတရံ၊ အတိုင်းထက်လွန်သော၊
ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်၌၊ သဗ္ဗာတုဿာဟော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော
အားထုတ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဘောန္တေတိအာဒိ၊ သဘောန္တေဤသို့
အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟဿ၊ ထိုသေနိယ၏၊ တိဗ္ဗန္တိတံ၊ ထက်သော

၂၁၂ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျ-ပဌမတွဲ။

ဆန္ဒရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ သေနိယော၊ သေနိယသည်၊
 ပရိဝါသံ၊ ပရိဝါသ်ကို၊ နအရဟတိ၊ မထိုက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်
 မူ၍၊ အညတရံ၊ တဦးသော၊ သိက္ခ၊ ရဟန်းကို၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဂန္ထ၊ သွား
 ချေ၊ တံ၊ သင်သည်၊ သေနိယံ၊ သေနိယကို၊ နှာပေတွာ၊ ရေချိုး၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊
 ရှင်ပြုခဲ့၍၊ အာနေဟိ၊ ဆောင်ယူခဲ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၍
 မိန့်တော်မူ၏၊ သော၊ ထိုစေခိုင်းတော်မူအပ်သော-ရဟန်းသည်၊ တထာ၊
 ထိုဘုရားစေတော်မူတိုင်း၊ ဣတွာ၊ ပြုခဲ့၍၊ တံ၊ ထိုသေနိယကို၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊
 ရှင်ပြုခဲ့၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ အာန
 ဟိ၊ ဆောင်ခဲ့ပြီး၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂဏေ၊ ဂိုဏ်းသံဃာတို့၏အ
 လပင်၌၊ နိသိဒိတွာ၊ ထိုင်နေတော်မူ၍၊ ဥပသမ္ပာဒေသိ၊ ပဉ္စင်းခံတော်မူပြီး၊ ဣ
 တိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အလတ္တခေါ အစေလော
 သေနိယော ဘဂဝတော သန္တိကေ ပဗ္ဗန္တံ အလတ္တ ဥပသမ္ပဒန္တံ၊ အလတ္တ
 ခေါ အစေလောသေနိယော ဘဂဝတော သန္တိကေပဗ္ဗန္တံ အလတ္တဥပသမ္ပ
 ဒံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ပောတော်မူအပ်၏၊ အဓိရူပသမ္ပန္နောတိ၊ အဓိရူပသမ္ပန္နောဟူ
 သည်ကား၊ ဥပသမ္ပန္နော၊ ပဉ္စင်းဖြစ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နုပိရမေဝ၊ မကြာ
 မြင့်မီသာလျှင်၊ ဝုပကဋ္ဌောတိ၊ ဝုပကဋ္ဌောဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထုကာမကိလေ
 သကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ-ကိလေသာကာမတို့မှ၊ ကာယေနစ၊ ကိုယ်ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ဗိက္ခေနစ၊ ဗိတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝုပကဋ္ဌော၊ ခွါသည်ဖြစ်
 ၍၊ အပ္ပမတ္တောတိ၊ အပ္ပမတ္တောဟူသည်ကား၊ ကမ္မဋ္ဌာနေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ သတိ၊
 သတိကို၊ အဝိဇ္ဇဟန္တော၊ မစွန့်သည်ဖြစ်၍၊ အာတာပီတိ၊ အာတာပီဟူ
 သည်ကား၊ ကာယိက စေတနိက သင်္ခါတေန၊ ကိုယ်၌ ဖြစ်သောဝီရိယ
 ဗိတ်၌ဖြစ်သော ဝီရိယဟု ဆိုအပ်သော၊ ဝီရိယာတာပေန၊ ဝီရိယတည်းဟူ
 သော-ကိလေသာကို-ပူပန်စေတတ်သော-တရားဖြင့်၊ အာတာပီ၊ ကိလေ
 သာကို-ပူပန်စေတတ်သော-လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဟိတတ္တောတိ၊ ပဟိ
 တတ္တော-ဟူသည်ကား၊ ကာယေန၊ ကိုယ်၌၎င်း၊ ဇီဝိတေန၊ အသက်၌၎င်း
 အနုပေက္ခတာယ၊ ငဲ့ခြင်းမရှိသည်၏-အဖြစ်ဖြင့်၊ ပေသိတတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့-
 စေလွှတ်အပ်သော- ဗိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဿဋ္ဌအတ္တဘာဝေါ၊ နိဗ္ဗာန်သို့
 စေလွှတ်အပ်သော အတ္တဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယသတ္ထာယာတိ၊ ယသတ္ထာ
 ယဟူသည်ကား၊ ယဿ၊ အကြင် အရဟတ္တဖိုလ်၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး
 ဌာ၊ ကုလပုတ္တတိ၊ ကုလပုတ္တာ ဟူသည်ကား၊ အာစာရကုလပုတ္တာတိ၊
 အာစာရ ကုလပုတ္တရတို့တည်း၊ သမ္ပဒေဝါတိ၊ သမ္ပဒေဝ ဟူသည်ကား။

ဟေတုနာဝ၊ ဥပသမ္ဘက-အကြောင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ကာရဏေနော၊ ဇနက
 အကြောင်းဖြင့်သာလျှင်၊ တဒနုတ္တရန္တိ ပဒဿ၊ တဒနုတ္တရံ ဟူသောပုဒ်၏။
 တံဒနုတ္တရန္တိ ပဒန္တေ ဒေါ၊ တံဒနုတ္တရံ ဟူ၍-ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဇ္ဇော၊
 ပြုအပ်၏၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ တံ၊ ထိုအရတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗြဟ္မစရိယပရိ
 ယောသာနန္တိ၊ ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ ဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယပရိ
 ယောသာနသုတ်၊ မဂ်တည်းဟူသော-မြတ်သော အကျင့်၏-အဆုံးဖြစ်၍
 ဖြစ်သော၊ အရဟတ္တဖလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တဿ၊ ထိုအ
 ရဟတ္တဖိုလ်၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး၌၊ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့
 သည်၊ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရှင်ရဟန်းပြုကုန်၏၊ နိဇ္ဈဝဓမ္မေတိ၊ နိဇ္ဈဝဓမ္မဟူသည်
 ကား၊ ဣမသ္မိံ ယေဝ အတ္တဘာဝေ၊ ဤကိုလ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သယံအဘိ
 ဉာသန္တိကတွာတိ၊ သယံအဘိညာသန္တိကတွာဟူသည်ကား၊ အတ္တနာ
 ယေဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်၊ ပညာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ပညာဖြင့်၊ ပစ္စက္ခံ၊ မျက်
 မှောက်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အပရပ္ပစ္စယံ၊ သူတပါးတို့သည်-မယုံကြည်အပ်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဥတွာ၊ ကိုယ်တိုင်သိ၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အ
 နက်တည်း၊ ဥပသမ္ဘုဝိဟာသိတိ၊ ဥပသမ္ဘုဝိဟာသိဟူသည်ကား၊ ပါဝု
 လိတွာ၊ ရောက်၍၊ သမ္မာဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟာသိ၊ နေပြီးစေ၊ ဤသို့၊
 ဝိဟရန္တော၊ နေသော-သေနိယမထေရ်သည်သာလျှင်၊ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေ
 နေခြင်းသည်၊ ခိဏာ၊ ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ အတ္တညာသိ၊ သိပြီးစေ၊ ဤသို့၊ အဿ၊ ထို
 သေနိယ၏၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဘူမိံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်၏အရာကို၊ ဒသေတွာ
 ပြတော်မူပြီး၍၊ အရဟတ္တနိက္ခုဇ္ဇေနော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို-အထွဋ်စာင်သ
 ဖြင့်သာလျှင်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ နိဗ္ဗာပေတံ၊ ပြီးဆုံးစေခြင်း၌၊ အ
 ဉတရောဝခေါပနာယသ္မာသေနိယောအရဟတံအဟောသိတိ၊ အညတ
 ရောဝခေါပနာယသ္မာသေနိယော-အရဟတံအဟောသိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအညတရောဝခေါပနအစရှိသောပါဌ၌၊ အညတ
 ရောတိ၊ အညတရောဟူသည်ကား၊ ဇကော၊ ရဟန္တာ-တယောက်ပင်တည်း
 အရဟတန္တိ၊ အရဟတံဟူသည်ကား၊ အရဟန္တာနံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့
 တွင်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊
 အရဟန္တာနံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ အတ္တန္တရော၊ အတွင်း၌ဖြစ်သည်၊ အ
 ဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအညတရောဝခေါအစ
 ရှိသောပါဌ၌၊ အဓိပ္ပါယော၊ မြတ်စွာဘုရား၏-အလိုတော်တည်း၊ သေသံ၊
 ထွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊ သမ္ပတ္တံ၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့၌၊ ဥတ္တာ

၂၁၄ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျ-ပဌမတွဲ။

နမေဝ၊ ပေါသညသံသယျင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသညသံသယျင်ကုက္ကုရဝတိကသုတ်
၏-အတွင်းအပြီးတည်း။ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော၊ ကုက္ကုရဝတိက
သုတ္တံ၊ ကုက္ကုရဝတိကသုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဂဟပတိဝဂ်-ဂ-အဘယရာဇကုမာရသုတ်။

☞ ဇေဝံမေသုတန္တိ၊ ဇေဝံမေသုတံအစရှိသော-သုတ်သည်။ အဘယသုတ္တံ၊
အဘယရာဇကုမာရသုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုအဘယရာဇကုမာရသုတ်၌၊
အဘယောတိ၊ အဘယောဟူသော-အမည်သည်။ တဿ၊ ထိုမင်းသား၏၊
နာမံ၊ အမည်တည်း။ ရာဇကုမာရောတိ၊ ရာဇကုမာရောဟူသည်ကား။ ဗိမ္ဗိ
သာရဿ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏၊ ဩရသပုတ္တော၊ ရင်၌ဖြစ်သော-သားတည်း။
ဝါဒံအာရာပေဟိတိ၊ ဝါဒံအာရာပေဟိဟူသည်ကား၊ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို၊
အာရာပေဟိ၊ တင်ချေသော၊ နေရယိကောတိ၊ နေရယိကောဟူသည်ကား
နိရယ၊ ငရဲ၌၊ နိဗ္ဗတ္တကော၊ ဖြစ်ခြင်း၌ထိုက်၏၊ ကပ္ပဋ္ဌောတိ၊ ကပ္ပဋ္ဌောဟူ
သည်ကား၊ ကပ္ပဋ္ဌိတိကော၊ အာယုကပ်-ပတ်လုံးတည်၏၊ အတေကိန္တော
တိ၊ အတေကိန္တောဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓသဟာသေနာပိ၊ တထောင်သောတု
ရားရှင်တို့သည်လည်း၊ တိကိန္တိတံ၊ ကုစားခြင်း၌၊ နသက္ကော၊ မတတ်ကောင်း
ဥဂ္ဂိလိတုန္တိ၊ ဥဂ္ဂိလိတုံဟူသည်ကား၊ နေအန္တေ၊ နှစ်ပါးသော-အစွန်းတို့ကို
မောစေတွာ၊ လွတ်စေ၍၊ ကထေတံ၊ ဖြေဆိုခြင်း၌၊ အသက္ကောန္တော၊
မတတ်နိုင်သော-ရဟန်းဂေါတမသည်၊ ဥဂ္ဂိလိတံ၊ ထွေးအန်ခြင်း၌၊ ပဟိ၊
အပသို့၊ နိဟရိတံ၊ ထုတ်ခြင်း၌၊ နသက္ကိတိ၊ မတတ်နိုင်လတ္တံ့၊ ဩဂ္ဂိလိ
တုန္တိ၊ ဩဂ္ဂိလိတုံဟူသည်ကား၊ ပုစ္ဆာယ၊ မေးခြင်း၌၊ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို၊
ဒတွာ၊ ပေး၍၊ တံ၊ ထိုအပြစ်ကို၊ ပဟာရေတံ၊ ပယ်ခြင်း၌၊ အသက္ကောန္တော၊
မတတ်နိုင်သော-ရဟန်းဂေါတမသည်၊ ဩဂ္ဂိလိတံ၊ မျှီခြင်း၌၊ အန္တော၊
အတွင်းသို့၊ ပဝေသေတံ၊ သွင်းခြင်း၌၊ နသက္ကိတိ၊ မတတ်နိုင်လတ္တံ့။ ။

ဇေဝံဘန္တေတိ၊ ဇေဝံဘန္တေဟူသည်ကား၊ နိဂဇ္ဈော၊ နာဓုပုတ္တအမည်
ရှိသော-နိဂဇ္ဈသည်၊ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊ မယံ၊
ငါ့နိဂဇ္ဈ၏၊ သာဝကော၊ တပည့်တို့ကို၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊ ဖျက်ဆီး၍၊ ဂဗ္ဘတိ၊
ယူလေ၏၊ ဟန္တု၊ ယခုအဟံ၊ ငါသည်၊ ယံ၊ အကြင်တစ်ခုသော-ပြဿနာကို၊
ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော၊ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊ ဥက္ကု
ဋ္ဌိကော၊ ဆောင်ကြောင့်ထိုင်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိသိန္ဒော၊ ထိုင်နေသည်

ရှိသော်၊ ဥဋ္ဌာတုံ၊ ထခြင်းငှါ၊ နသက္ခိယသတိ၊ မတတ်နိုင်လတ္တံ့၊ ကေ၊ တရ
သော၊ တံပဉ္စ၊ ထိုပြဿနာကို၊ အဘိသင်္ခရေမိ၊ ပြုပြင်စီရင်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
စိန္တေယိကီရ၊ ကြံစည်သတတ်၊ သော၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သည်၊ အဘယသ၊
အဘယမင်းသား၏၊ ဂေဟံ၊ အိမ်မှ၊ နိဟဋ္ဌဘတ္တော၊ ဆောင်အပ်သော
သွင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သိနိဒ္ဓတောဇနံ၊ သိမ်မွေ့သော-ဘောဇဉ်ကို၊ ဘုဗ္ဗန္တော
စားရသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗဟုပဋ္ဌေ၊ များစွာသော-ပြဿနာတို့ကို၊ အဘိ
သင်္ခရိတွာ၊ ပြုပြင်စီရင်၍၊ ဧတ္ထ၊ ဤပြဿနာ၌၊ သမဏော ဂေါတမော၊
ရဟန်းဂေါတမသည်၊ ဣဓံနာမဒေါသံ၊ ဤမည်သော-အပြစ်ကို၊ ဒဿေသ
တိ၊ ပြလတ္တံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤပြဿနာ၌၊ ဣဓံနာမဒေါသံ၊ ဤမည်သော-အပြစ်ကို၊
ဒဿေသတိ၊ ပြလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေယိကီရ၊ ကြံ၍၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
သော-ပြဿနာတို့ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်ပယ်၍၊ စာတုမာသမတ္ထကော၊ လေးလ
၏-အထက်၌၊ ဣဓံပဉ္စ၊ ဤဥဘတော-ကောဋိပြဿနာကို၊ အဒ္ဓဿ၊ တွေ့မြင်
လေ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုနိဂဏ္ဌအား၊ ဣမဿပဉ္စဿ၊ ဤပြဿ
နာ၏၊ ပုစ္ဆာယဝါ၊ မေးခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ ဝိဿဇ္ဇနေနဝါ၊ ဖြေခြင်း၌
လည်းကောင်း၊ ဒေါသော၊ အပြစ်ကို၊ ဒါတုံ၊ အရှင်ဂေါတမက-ပေးခြင်းငှါ၊
နသက္ခာ၊ မတတ်ကောင်း၊ အယံ၊ ဤပြဿနာသည်၊ ဩဝဠိကသာရော၊
ခါးပိုက်ဥစ္စာနှင့်တူသော-ပြဿနာတည်း၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဣဓံ
ပဉ္စ၊ ဤပြဿနာကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူဆောင်၍၊ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊
ရဟန်းဂေါတမအား၊ ဝါဒံ၊ အယူဝါဒကို၊ အာရောပေဿတိနုခေါ၊ တင်
နိုင်လတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံဇေသော ပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံ
သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တံတော၊ ထိုနောင်မှ၊ အဘယော၊ အဘယအ
မည်ရှိသော၊ ရာဇကုမာရော၊ မင်းသားသည်၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ၏၊ သော၊
ထိုအဘယမင်းသားသည်၊ သက္ခိယသတိ၊ စွမ်းနိုင်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
စိန္တေယိကီရ၊ ကြံ၍၊ တံပဉ္စ၊ ထိုပြဿနာကို၊ ဥဂ္ဂဏှာပေမိ၊ သင်စေအံ့၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ နိဋ္ဌံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆံ၊ ရောက်၍၊ ဥဂ္ဂဏှာပေမိ၊ သင်စေပြီး
သော၊ ထိုအဘယမင်းသားသည်၊ ဝါဒဇ္ဈာသယတာယ၊ အယူဝါဒကို-အ
လိုရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တဿ၊ ထိုနိဂဏ္ဌ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သမ္ပ
နိန္တေယိကီရ၊ ဝန်ခံလိုရကား၊ ဧဝံဘန္တေတိ၊ ဧဝံဘန္တေဟူ၍၊ အာဟ၊ ပြောဆို၏
အကာလောခေါအဇ္ဇာတိ၊ အကာလောခေါအဇ္ဇဟူသည်ကား၊ အယံပဉ္စော၊
ဤပြဿနာကို၊ စတုဟိမာသေဟိ၊ လေးလတို့ဖြင့်၊ နိဂဏ္ဌေန၊ နိဂဏ္ဌဆရာ
ကြီးသည်၊ အဘိသင်္ခတော၊ ပြုပြင်စီရင်အပ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ထိုပြဿနာ၌၊ ဣဓံ

၂၀၆ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဤအမည်ရှိသော-အနက်သဘောကို၊ ဂဟေတွင်ယူ၍၊ ဣဒံ၊ ဤအမည်ရှိသောအနက်သဘောကို၊ ဝိသမ္ဘိယ မာနေ၊ ဖြေဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဒိဝသဘာဝေါ၊ နေအတို့သည်၊ ဥပ္ပဟောတိ၊ မလောင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညန္တော၊ အောက်မေ့သော- အဘယမင်းသားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ အကာလောခေါအဇ္ဇ-အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဖိန္နသိ၊ ကြံ၏။ ။

သောဒါနိတိပဒဿ၊ သောဒါနိဟူသော ပုဒ်၏၊ သွေဒါနိတိပဒန္တေဒေါ၊ သွေဒါနိဟူ၍-ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သွေ၊ နက်ဖြန်၊ အတ္ထဝတုတ္ထောတိ၊ အတ္ထဝတုတ္ထောဟူ၍၊ ကဿ၊ အတယ်ကြောင့်၊ ဗဟူတိ၊ များစွာကုန်သော-ရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ နနိမန္တေတိ၊ မပင့်တိတ်သနည်း၊ အဿ၊ ထိုအဘယမင်းသားအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ ကိံ၊ အဟောသိ၊ အဘယံသို့ဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊ ဗဟူသု၊ များစွာကုန်သော- ရဟန်းတို့သည်၊ နိတိန္ဒေသု၊ ထိုင်နေ ကုန်သည်ရှိသော်၊ ထောကံ၊ အတန်ငယ်သော-ပစ္စည်းကို၊ ဒတွာ၊ ယူပြီး၍၊ ဝဒန္တဿ၊ ပြောဆိုသောသူအား၊ အညံ၊ တပါးသော၊ သုတ္တံ၊ သုတ်ကို၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ အညံ၊ တပါးသော၊ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသက်သေကို၊ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ ဒဿဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့၊ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ကလဟောဝါ၊ ငြင်းခုံခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ကောလာဟလမေဝ ဝါ၊ အုတ်အုတ်-ကျက်ကျက်-သည်သာလျှင်လည်းကောင်း၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ အထာဝိ၊ ထိုသို့မဟုတ်မူ၍လည်း၊ ကောကံယေဝ၊ မြတ်စွာဘုရား-တပါးထည်းကိုသာလျှင်၊ နိမန္တေသံသမိ၊ တိတ်ငြားအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့တိတ်သော်လည်း၊ မေ၊ ငါမင်းသားအား၊ ဂရဟာ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ကိံ၊ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ အတယ်သို့ဖြစ်သနည်း-ဟူမူကား၊ အယံအဘယော၊ ဤအဘယမင်းသားသည်၊ ယာဝအတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ မန္တရီဝ၊ ဝန်တိုခြင်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိဝသေဒိဝသေ၊ နေတိုင်းနေတိုင်း၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ သတေနပိ၊ အရာနှင့်လည်းကောင်း၊ သဟဿေနပိ၊ အထောင်နှင့်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ စရန္တံ၊ ကြွသွားတော်မူသည်ကို၊ ဒိသ္မာဝိ၊ မြင်လျက်လည်း၊ ကောကံယေဝ၊ မြတ်စွာဘုရား-တပါးထည်းကိုသာလျှင်၊ နိမန္တေသိ၊ ပင့်တိတ်တိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂရဟာ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပန၊ ထိုသို့ မဟုတ်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လေးပါးသော-သံဃာကို-ပင့်တိတ် သည်ရှိသော်၊

၀၀၀

ဒေါသော၊ အပြစ်သည်၊ နာဘိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောစိတ်
 အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အပရေဟိ၊ ဘုရားမှတပါးကုန်သော၊
 တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော-ရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ အတ္တစတုတ္ထံ၊ ကိုယ်
 တော်လျှင်-လေးယောက်မြောက်ရှိသော-ရဟန်းကို၊ နိမန္တေသိ၊ ပံဉ်ဘိတ်
 ၏၊ နန္ဒေတ္ထရာဇကုမာရကော်သေနာတိ၊ နန္ဒေတ္ထရာဇကုမာရ ကော်သေနဟူ
 သည်ကား၊ ရာဇကုမာရ၊ အဘယမင်းသား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဧတ္ထပဉ္စေ၊ ဤ
 ပြဿနာ၌၊ ဝိဿန္တနံ၊ ဖြေခြင်းသည်၊ နဟောသိ၊ မဖြစ်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧဝ
 ရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝါစံ၊ စကားကို၊ တထာဂတော၊ ငါတုရားသည်၊
 ဘာသေယျာပိ၊ ဆိုလည်းဆိုရာ၏၊ နဘာသေယျာပိ၊ ဆိုလည်း မဆိုရာ၊
 ဘာသိတပစ္စယေန၊ ဆိုခြင်းတည်းဟူသော-အကြောင်းကြောင့်၊ အတ္ထံ၊
 အကျိုးစီးပွားကို၊ ပဿန္တော၊ မြင်တတ်မှုသော-ငါတုရားသည်၊ ဘာသေ
 ယျ၊ ပြောဆိုရာ၏၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားကို၊ အပဿန္တော၊ မမြင်သော-ငါ
 တုရားသည်၊ နဘာသေယျ၊ ဆိုတော်မမူရာ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊
 အသနိပါတေန၊ မိမိစားကြိုးစက်၏-ကျခြင်းဖြင့်၊ ပဗ္ဗတကုဋံ၊ တောင်ထွဋ်
 ကို၊ သံရဏ္ဏသိဝိယ၊ မှန်မှန်-ညက်ညက်- ပြုတ်သကဲ့သို့၊ မဟာနိဂဏ္ဌေန၊
 နာဠုပုတ္တ အမှူးရှိသော-နိဂဏ္ဌကြီးသည်၊ စတုဟိမာသေဟိ၊ လေးလတို့
 ဖြင့်၊ အဘိသံခိတံ၊ ပြုပြင်စီရင်အပ်သော၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာသည်၊ ဧကဝစနေနေ
 ဝ၊ တခွန်း ထည်းသော-စကားဖြင့် သာလျှင်၊ သံရဏ္ဏသိ၊ မှန်မှန်-ညက်
 ညက်-ပြုတော်မူ၏၊ အနုဿနိဂဏ္ဌာတိ၊ အနုဿနိဂဏ္ဌာဟူ သည်ကား၊ နိ
 နိဂဏ္ဌတို့သည်၊ နဋ္ဌာ၊ ပျက်စီးကုန်ပြီ၊ ။

အင်္ဂေနိသိန္ဓောဟောတိတိ၊ အင်္ဂေနိသိန္ဓောဟောတိဟူသည်ကား၊ ဦးစွ
 သု၊ ပေါင်တို့၌၊ နိသိန္ဓော၊ ထိုင်နေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
 လေသဝါဒိနော၊ အမြွက်အားဖြင့်-ဆိုလေ့ရှိကုန်သော၊ ဝါဒံ၊ အယူကို၊
 ပဗ္ဗပေန္တော၊ ဖြစ်စေကုန်သော-သူတို့သည်၊ ကိပ္ပိဒေဝ၊ တစုံတခုသာလျှင်
 ဖြစ်သော၊ ဗလံ၊ သစ်သီးကို၊ ဂဟေတွာဝါ၊ ကိုင်၍လည်းကောင်း၊ ဗုပ္ဖံ၊ ပန်း
 ပွင့်ကို၊ ဂဟေတွာဝါ၊ ကိုင်၍လည်းကောင်း၊ ပေါတ္ထကံ၊ စာကို၊ ဂဟေတွာ
 ဝါ၊ ကိုင်၍လည်းကောင်း၊ နိသိဒန္တံ၊ ထိုင်နေတတ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုမိမိကား
 သဘောမကျ-အရိပ်အရောင် မျှကိုစွဲ၍-ပြောဆိုလေ့ ရှိကုန်သော-သူတို့
 သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဇယေ၊ အောင်မြင်ခြင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ပရံ၊
 သူတပါးကို၊ အဇ္ဈောတ္တရန္တံ၊ လွှမ်းမိုး-ဘိစီးကုန်၏၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏၊

ဇယော၊ အောင်မြင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဖလံ၊ သင်္ဂဟိကို၊ ခါဒန္တောရိယ၊ ခဲ
ကုန်ဘိသကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ပန်းပွင့်ကို၊ ဗာယန္တောရိယ၊ နင်းကုန်ဘိသကဲ့သို့၊ ပေါ
တ္ထကံ၊ စာကို၊ ဝါစန္တောရိယ၊ တတ်ကုန်ဘိသကဲ့သို့၊ ကတွာ၊ ပြုကုန်၍၊ ဝိက္ခေ
ပံ၊ ယုံလွင့်ခြင်းကို၊ ဒဿန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ပန၊ လောကဏီသဘောမှတစ်ပါး
အဘယမင်းသား၏သဘောကိုဆိုဦးအံ့၊ အယံ၊ ဤအဘယမင်းသားသည်၊
မိန္ဒေယိ၊ ကြံ၏၊ ကိမိန္ဒေယိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်းဟူမူကား၊ ဇေဇ
သောသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဩသဇ္ဈသံဂါမော၊ များစွာ
သက်ဝင်ဘူးသော-အယူဝါဒ တည်းဟူသော-စစ်ပွဲလည်း ရှိတော်မူ၏၊
ပရဝါဒမထေနော၊ သူတစ်ပါးတို့၏ အယူကို-ဗျက်ဆီး နှိပ်နင်းတော်မူနိုင်၏၊
မေ၊ ငါအဘယမင်းသားအား၊ ဇယော၊ အောင်မြင်းသည်၊ သဘောရိသ
တိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣစ္စေတံဣတိဇေတံဇယံ၊ ဤသို့အောင်မြင်ခြင်း
သည်၊ ကုသလံ၊ ကောင်း၏၊ ဇယော၊ ငါကအောင်မြင်ခြင်းသည်၊ နောစေ
တဝိသတိ၊ အကယ်၍မဖြစ်လတ္တံ့၊ ဇေသတိ၊ ဤသို့မဖြစ်လတ္တံ့သည်ရှိ
သော်၊ ဒါရကံ၊ ရင်ခွင်၌ထားသော-သတို့သားငယ်ကို၊ ဝိဇ္ဈိတွာ၊ လက်သီး
ဖြင့်ထိုး၍၊ ရောဒါပေဿာမိ၊ ငိုစေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မိန္ဒေယိ၊ ကြံ၏၊ တတော၊
ထိုသို့သူငယ်ငိုခြင်းကြောင့်၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ ပဿ၊ ရှုပါကုန်၊ အယံဒါ
ရကော၊ ဤသူငယ်သည်၊ ရောဒတိ၊ ငိုလှ၏၊ တာဝဥဋ္ဌဟ၊ ထကုန်စို့၊ ပစ္ဆိမ
ပိ၊ နောက်မှလည်း၊ ဇာနိဿာမ၊ သိရကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝံတွာ၊ ဆို၍၊
နိဋ္ဌပေဿာမိ၊ ပြီးစေအံ့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို၊ ဂဟေတွာ
ယူ၍၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ပန၊ မြတ်စွာဘုရား၏အလိုတော်ကိုဆိုဦးအံ့၊ တဂဝါ
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဇကုမာရတော၊ အဘယမင်းသားထက်၊ သဟဿ
ရုဏေနပိ၊ အဆအထောင်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သတသဟဿရုဏေနပိ၊
အဆတသိန်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါဒီဝရတော၊ အထူးအားဖြင့်-မြတ်သော
အယူဝါဒရှိတော်မူ၏၊ အဿ၊ ထိုအဘယမင်းသား၏၊ ဣမမေဝဒါရကံ၊
ဤသူငယ်ကိုပင်လျှင်၊ ဥပဓိကတွ၊ ဥပမာပြု၏၊ ဝါဒံ၊ အယူဝါဒကို၊ ဘိဒ္ဓိဿာ
မိ၊ ဗျက်ဆီးလိုက်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မိန္ဒေတွာ၊ ကြံတော်မူ၍၊ တံကိမညသိ
ရာဇကုမာရာတိ အာဒိ၊ တံကိမညသိ ရာဇကုမာရ ဤသို့ အစရှိသော
စကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုတံကိမညသိအစရှိသော
ပါဠိ၌၊ မုခေအာဟရေယျာတိ၊ မုခေအာဟရေယျ ဟူသည်ကား၊ မုခေ၊
ခံတွင်း၌၊ ဌပယျ၊ ထားရာ၏၊ အာဟရေယျဿာယုန္တိ၊ အာဟရေယျဿာ
ဟံဟူသည်ကား၊ အဿဒါရကဿ၊ ထိုသူငယ်အား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်

သည့်အပနေယျံ၊ ရေအောင်ဝံပယ်ရာ၏။ အာဒိကေနေဝါတိ၊ အာဒိကေနေဝ
ဟူသည်ကား။ ပဌမယောဂေနေဝ၊ ရှေးဦးစွာသော-လုံ့လဖြင့်သာလျှင်။
အာတုတန္တိ၊ အာတုတံဟူသည်ကား။ အာတုတတ္ထံ၊ မဟုတ်သော-သဘောကို
အတန္တိ၊ အတန္တိဟူသည်ကား။ နတန္တိ၊ မမှန်သောသဘောကို။ အနတ္တ
သံဟိတန္တိ၊ အနတ္တသံဟိတံဟူသည်ကား။ အနတ္တသံဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွား
နှင့်-မစပ်သည်ကို။ နဝနိဒိသိတံ၊ ပွားစီးခြင်းကို-မမြီသည်ကို။ အပ္ပိယာအ
မနာပါတိ၊ အပ္ပိယာအမနာပါဟူသည်ကား။ နေဝဗိယာ၊ မချစ်အပ်။ နမနာ
ပါ၊ နှလုံးကိုမပွားစေတတ်။ ဣမိနာနယေနေဝ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊
သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော-ဝါရတို့၌။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်
၏။ တတ္ထ၊ ထိုခြောက်ခုသော-ဝါရတို့တွင်။ အပ္ပိယပက္ခေ၊ မချစ်မနှစ်လိုအပ်
သော-အတို့၌၊ ပဌမာ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဝါစာ၊ စကားသည်။ အစောရံယေဝ၊ ခိုးသူ
မဟုတ်ဘဲသာလျှင်၊ စောရောတိ၊ ခိုးသူဟူ၍။ အဒါသံယေဝ၊ ကျွန်မဟုတ်
ဘဲသာလျှင်၊ ဒါသောတိ၊ ကျွန်ဟူ၍။ ဝါ၊ တနည်းကား။ အဒုပ္ပယုတ္တံယေဝ၊
မကောင်းသော-အကျင့်ကိုမကျင့်ဘဲသာလျှင်၊ ဒုပ္ပယုတ္တောတိ၊ မကောင်း
သော-အကျင့်ကို ကျင့်သောသူဟူ၍။ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်သောစကားတည်း။
တံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောစကားကို၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
နဘာသတိ၊ ဆိုတော်မမူ၊ ဒုတိယဝါစာ၊ ဒုတိယစကားသည်။ စောရံယေဝ၊
ခိုးသူမှန်သော-သူကိုသာလျှင်၊ အယံ၊ ဤသူသည်။ စောရော၊ ခိုးသူတည်း။
ဣတိအာဒိဝသေန၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၏-အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်
သော-စကားတည်း။ တမ္ဗိ၊ ထိုစကားသည်လည်း၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ နဘာသတိ၊ ဆိုတော်မမူ၊ တတိယဝါစာ၊ တတိယစကား
သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခင်း၌၊ အကတပုညတံယ၊ မပြုဘူးသော-ကောင်းမှု
ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတော၊ မကောင်းစွာဖြစ်ရ၏။ ဒုဗ္ဗဇ္ဈော၊ အဆင်း
မဟုတ်၊ အပွေသက္ခော၊ နည်းသော-ထုန်းတန်ခိုးရှိ၏။ ဣဝ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်တဝ၌၊
ဌတွာပိ၊ တည်၍လည်း၊ ပုန၊ တဖန်။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ နကရောသိ၊ သင်
မပြုသည်ဖြစ်အံ့။ ဒုတိယမိတ္တဝါရေး၊ ဒုတိယမိတ်အကြိမ်၌၊ ကထံ၊ အဘယ်
မှာလျှင်၊ စတုတိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အပါယေဟိ၊ အပါယ်တုံတို့မှ၊ မုတ္တိဿ
တိ၊ လွတ်နှိုင်းလတ္တံ့နည်း။ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ မဟာဇနဿ၊ လူများအပေါင်း
အား၊ အတ္ထပုရေက္ခာရေန၊ အကျိုးကို-ရှေးရှုသော-အားဖြင့်လည်းကောင်း၊
ဓမ္မပုရေက္ခာရေန၊ အကြောင်းကို-ရှေးရှုသော-အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အ
နုဿာသနီပုရေက္ခာရေန၊ ဆုံးမ-ကဖြစ်ခြင်းကို-ရှေးရှုသော-အားဖြင့်၎င်း၊

၀၀၀

၂၂၀ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဝတ္ထုဗ္ဗဝါစာ၊ ပြောဆိုအပ်သော-စကားတည်း။ တတြိကာလညူတထာဂ
တောတိ၊ တတြိကာလညူတထာဂတောဟူသည်ကား။ တသ္မိံတတိယ
ဗျာကရဏေ၊ ထိုသုံးဆုံးမြောက်ဆိုသော-စကား၌။ တဿာဝါစာယ၊ ထိုစ
ကားကိုဗျာကရဏတ္ထာပေါ်ဆိုခြင်းငှါ၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
ကာလညူ၊ အခါကိုသိတော်မူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာဇနဿ၊ လူများ
အပေါင်း၏။ အာဒါနကာလံ၊ နာယူရာ အခါကိုလည်းကောင်း၊ ဂဟဏကာ
လံ၊ မှတ်ယူရာ-အခါကိုလည်းကောင်း၊ ဇာနိတွံဝ၊ သိတော်မူ၍သာလျှင်၊
ဗျာကရေတိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း။ ပိယပက္ခေ၊ ချစ်နှစ်သက်အပ်သော-စကားအတိုင်း။ ပဌမ၊ ရှေးဦး
စွာသော။ ဝါစာ၊ စကားသည်။ အဋ္ဌာနိယကထာနာမ၊ အကြောင်းမရှိသော
စကားမည်၏။ သာ၊ ထိုအကြောင်းမရှိသော-ယုံတမ်းပြောသော-စကား
ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့။ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ကိရိပိတ္တာရေမိ
နွေဦးအံ၊ နဂရံ၊ မြို့ကြီးသို့၊ အာဂတိံ၊ လာ၍၊ ပါနာဂါရေ၊ သေတင်းကုတ်၌၊
ပိဝန္တံ၊ သေသောက်လာသော၊ ကေ၊ တယောက်သော၊ ဂါမဝါသိမဟလ္လ
ကံ၊ တောရွာ၌နေသော-သက်ကြီးအိုကို၊ ဝဇ္ဇေတုကာမ၊ ဟုညှပ်ပတ်ခြင်း
ငှါ-အလိုရှိကုန်သော၊ သမ္ပဟုလ၊ ချားစွာကုန်သော၊ ရတ္တာ၊ သေသောက်
ကြူးတို့သည်၊ ပီတဋ္ဌာနေ၊ သေသောက်ရာအရပ်၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ တေန၊
ထိုတောတွင်းသား-သက်ကြီးအိုနှင့်၊ တံ၊ တကွ၊ သုရံ၊ သေကို၊ ပိဝန္တော
သေကုန်သည်ရှိသော်၊ ဣမဿ၊ ဤတောရွာသား-ယောက်ျားကြီး၏၊ နိဝါ
သနပါရုဏတ္ထိ၊ အဝတ်-အရုံကိုလည်းကောင်း၊ ဟတ္ထေ၊ လက်၌၊ တဏှာကမ္မိ
ဆောင်ယူခဲ့သောတဏှာကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံပါသမျှသောဥစ္စာ
ကို၊ ဂဏှိဿာမိ၊ ဟုညှပ်ပတ်၍-ယူလိုက်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပိန္နေတွာ၊ ကြံ
ကုန်၍၊ ကတိကံ၊ အချိန်းအချက်ကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ကိံ၊ အကံသု၊ အဘယ်
သို့ပြုကုန်သနည်းဟူမူကား၊ ဧကေကံ၊ တခုတခုစီသော၊ အတ္တပစ္စက္ခကထံ၊
မိမိသည်ချက်မှောက်ပြုအပ်သော-စကားကို၊ ကထေဿာမ၊ ပြောဆိုကုန်
အံ့။ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အဘူတန္တိ၊ မဟုတ်မမှန်ဟူ၍၊ ကထေသိ၊ ဆို၏။
ကထိတံဝါ၊ ပြောဆိုသော-စကားကိုလည်း။ နသဒ္ဓဟတိ၊ မယုံကြည်၊ တံ၊
ထိုသို့မဟုတ်ဟူ၍-ပြောဆိုသောသူ-မယုံကြည်သော-သူကို၊ ဒါသံ၊ တွန့်
ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဂဏှိဿာမ၊ ယူကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အကံသု၊ အချင်းချင်း
ကတိကဝတ်ကိုပြုကုန်၏။ တမ္မိမဟလ္လကံ၊ ထိုတောရွာသား-သက်ကြီးအို
ကိုလည်း။ ပုစ္ဆိံသု၊ မေးကုန်၏။ ကိံ၊ ပုစ္ဆိံသု၊ အဘယ်သို့မေးကုန်သနည်း

ဟူမူကားတတ၊ဘခင်၊တုမှာကမ္ဘိသင်ဘခင်တို့အားလည်း၊ရုတ္တတိ၊နှစ်
သက်အံ့လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပုစ္ဆိံ၊သု၊မေးကုန်၏၊တတ၊အမောင်တို့၊ ဇေံ၊
ဤသို့သင်တို့ဆိုတိုင်၊ဟောတု၊ဖြစ်ပါစေလော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊တော
တွင်းသား-သက်ကြီးအိုကု-ဆို၏၊ဧကော၊ တံယောက်သော၊ ရက္ခော၊
သေသောက်ကြူးသည်၊အာဟ၊စ၍ပြောဆို၏၊ ကိံ၊အာဟ၊ အံတယ်သို့
စ၍ပြောဆိုသနည်းဟူမူကား၊ဘော၊အချင်းတို့၊မယှံ၊ငါ၏မာတု၊အမိ၏၊
မယိ၊ငါသည်၊ကုစ္ဆိံ၊ဂတေ၊ဝမ်း၌ကိန်းအောင်စဉ်၊ကဝိဋ္ဌဗလဒေါဟလော
သီးသီးကို-စားလိုခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီသော၊ ထိုငါ၏အမိသည်၊
အညံ၊ငါမှတပါးသော၊ကဝိဋ္ဌဟာရကံ၊သီးသီးကို-ဆောင်ယူတတ်သော
သူကို၊အလတမာနာ၊မရနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ဓံယေဝ၊ငါ့ကိုပင်လျှင်၊ပေသေတိ
စေလွှတ်၏၊အဟံ၊အမိဝမ်း၌ကိန်းအောင်းသော-ငါသည်၊ ဂစ္ဆံ၊သီးပင်
တောသို့သွား၍၊ရုက္ခံ၊သီးပင်ကို၊အတိရုဟိတံ၊တက်ခြင်းငှါ၊ အသက္ကော
န္တော၊မတတ်နိုင်သည်ရှိသော်၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်၊ အတ္တနံ၊
မိမိကိုယ်ကို၊ပါဒေ၊ခြေတို့ကို၊ဂဟေတွာ၊ကိုင်၍၊မုဂ္ဂရံပိယ၊ ဆောက်ပုတ်
ကိုကဲ့သို့၊ရုက္ခသ၊သီးပင်၏၊ဥပရိ၊ အထက်သို့၊ခိပိံ၊ ပစ်လိုက်၏၊အထ၊
ထိုသို့သီးပင်ထက်သို့-ပစ်သောအခါ၌၊သာစတော၊တခုသော-သစ်ခက်
မှ၊သာခံ၊တခုသော-အခက်ကို၊ဝိစရန္တော၊လှည့်လည်ကူးသန်းသော-ငါ
သည်၊ဗလသနိ၊သီးသီးတို့ကို၊ဂဟေတွာ၊ ဆွတ်ယူ၍၊ ဩတရိတံ၊သက်
ဆင်းခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ရှိသော်၊ဃရံ၊ အိမ်သို့၊
ဂစ္ဆံ၊သွား၍၊နိဿေဏိံ၊ငွေကားကို၊အာဟရိတွာ၊ ဆောင်ယူ၍၊ဩရ
ယှံ၊သီးပင်မှသက်ဆင်း၍၊ မာတု၊အမိ၏၊ သန္တိကံ၊အထံသို့၊ဂစ္ဆံ၊သွား
၍၊ဗလသနိ၊သီးသီးတို့ကို၊ မာတုယာ၊အမိအား၊အဒါယိံ၊ ပေးပြီပန၊ သီး
သီးတို့၏ ကြီးသည်၏အဖြစ်-များသည်၏အဖြစ်ကို ဆိုဦးအံ့၊ တာနိ၊ ထို
သီးသီးတို့သည်၊ မဟန္တာနိ၊ ကြီးကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ စာ
နိပ္ပမာဏာနိ၊အိုးစရည်းကြီးပမာဏရှိကုန်၏၊ တတော၊ထိုနောင်မှ၊ ဧကော
သနေ၊ တနေရာထည်း၌၊ နိသိန္နာယ၊ထိုင်နေသော၊ မေးငါ၏၊ မာတရာ၊
အမိသည်၊ သမသဗ္ဗိဗလသနိ၊ အမျှခြောက် ဆယ်သော-သီးသီးတို့ကို၊
ခါဒိတာနိ၊ စားအပ်ကုန်၏၊ မယာ၊ငါသည်၊ ဧကုစ္ဆာဇင်နံ၊ တခုသောခါး
ပိုက်ဖြင့်၊ အာနိတဗလေသု၊ဆောင်အပ်သော-သီးသီးတို့၌၊ သေသကာ
နိ၊အမိဝမ်းစားသည်မှ-အကြွင်း ဖြစ်သော-သီးသီးတို့သည်၊ကုလသန္တ
ကော၊အမျိုးတို့၏-ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဂါဂေ၊ရွာ၌၊သုဒ္ဓက မဟလ္လကာနံ၊အကြီး

၂၂၂ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

အဝေပင်ဖြစ်သောသူတို့အား၊ အဟောသုံး၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ အမှောက်၊ ငါတို့၏၊ စာရံ၊
 အိမ်သည်၊ သောဠသဟတ္ထံ၊ တဆွဲခြောက်တောင်-အမြင့်ရှိ၏၊ သေသ
 ပရိက္ခာရတဏှံ၊ သီးသီးမှကြွင်းသော-အိမ်ထောင်-ပရိက္ခရာ-တဏှာကို၊
 အပနေတွာ၊ ပယ်၍၊ ကမိဋ္ဌပလေပေဝ၊ သီးသီးတို့ဖြင့်သာလျှင်၊ ယာဝ
 ဆဒနံ၊ အမိုးတိုင်အောင်၊ ပူရိတံ၊ ပြည့်စေအပ်၏၊ တတော၊ ထိုအိမ်တွင်း၌
 ထားအပ်သော-သီးသီးမှ၊ အတိရေကာနိ၊ အလွန်အကြွင်းဖြစ်သော-သီး
 သီးတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဂေဟဒ္ဒါရေ၊ အိမ်တံခါး၌၊ ရာသိံ၊ အရအပုံကို၊
 အကံသု၊ ပြုကုန်ပြီ၊ သော၊ ထိုသီးသီး၏-အရအပုံသည်၊ အသိဟိဟတ္ထ၊ ဓမ္မ
 ခော၊ အတောင်ရှစ်ဆပင်ဖြင့်သော၊ ပဗ္ဗတောဝိယ၊ တောင်ကဲ့သို့၊ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ ဤဒီသံ၊ ဤသို့ သဘော
 ရှိသောစကားကို၊ သဒ္ဓဟိတုံ၊ ယုံကြည်ခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းအံ့
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဂါမိကမဟုလ္လကော၊ တောရွာနေ-အဘေ
 ကြီးသည်၊ ဟုဏ္ဍိ၊ ဆိတ်ဆိတ်၊ နိသိဒိတွာ၊ ထိုင်နေ၍၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်း
 ကုန်သော- ခြောက်ယောက်သော- သေသောက်ကြူးတို့၏၊ ကထာပရိ
 ပယာသာနေ၊ ပြောဆိုသော-စကား၏အဆုံး၌၊ ဝုစ္ဆိတော၊ သေသောက်
 ကြူးတို့က-မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့
 ဆိုသနည်းဟူမူကား၊ တာတာ၊ အမောင်တို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ငါ့သားတို့ကပြော
 ဆိုသည်အတိုင်း၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပေလတ္တံ့၊ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းပြည်ကလည်း၊
 အတိမဟန္တံ၊ အလွန် ကျယ်ထွပေ၏၊ ရဋ္ဌမဟန္တတာယ၊ ဟိုင်းပြည်၏
 အလွန် ကျယ်ဝန်းသည်၏-အဖြစ်ကြောင့်၊ သဒ္ဓဟိတုံ၊ ယုံကြည်ခြင်းငှါ၊
 သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ စ၊ ထိုမှတပါး၊
 တေန၊ ထိုရှေးဦးစွာသော-သေသောက်ကြူးသည်၊ ကထိတာယထာ၊ ပြော
 ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သေသေဟိဝိ၊ ကြွင်းသော-သေ
 သောက်ကြူးတို့သည်လည်း၊ ယထာရူပေသု၊ အကြင်သို့သဘော ရှိကုန်
 သော၊ နိက္ကာရဏကထာသု၊ အကြောင်းကင်းသောစကားတို့ကို၊ ကထိတာ
 သု၊ ပြောဆိုအပ်ကုန်ပြီးသည်ရှိသော်၊ အာဟ၊ တောရွာသား-ယောက်ျား
 ကြီးကပြောဆို၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့တောရွာသား-ယောက်ျားကြီး
 ကပြောဆိုသနည်းဟူမူကား၊ တာတာ၊ အမောင်တို့၊ မယုမ္မိ၊ ငါအဘေ၏
 လည်း၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုဏာထ၊ နားထောင်ပါကုန်ဦး၊ တုမ္ဘာကံယေဝ၊
 အမောင်တို့၏သာလျှင်၊ ကုလသနိ၊ အမျိုးတို့သည်၊ နမဟန္တာနိ၊ များသည်မ
 ဟုတ်ကုန်သေး၊ အမ္ဘာကမ္မိ၊ ငါတို့၏လည်း၊ ကုလံ၊ အမျိုးသည်၊ မဟာကုလံ။

၀၀၀

များသောအမျိုးတည်း၊ ပန၊ ပြောဆိုရန်စကားကို-ပြောဆိုကြားဦးအံ့၊ အမှာ
ကံ၊ ငါတို့အား၊ အဝသေသစေတ္တဟိ၊ ကြွင်းသော-ယာခင်းတို့ထက်၊ ကပ္ပါ
သစေတ္တံ၊ ဝါလုပ်ရာ-ယာခင်းသည်။ မဟန္တတရံ၊ အထူးအားဖြင့်-ကျယ်
ဝန်း၏၊ အနေကကရိသသတဿ၊ ပတ်တရာမကသော၊ တဿကပ္ပါသစေ
တ္တဿ၊ ထိုဝါခင်းကြီး၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ဧကော၊ တပင်သော၊ ကပ္ပါသ
ရက္ခော၊ ဝါပင်သည်၊ မဟာ၊ ကြီးသည်၊ အဝိတိဟတ္ထုဗ္ဗေခေ၊ အတောင်
ရှစ်ဆယ်အံ့စောံရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုဝါပင်၏၊ ပဉ္စသာခါ
ငါးခုကုန်သော-အကိုင်းအခက်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တာသု၊ ထို
ငါးခုသော-အကိုင်း အခက်တို့တွင်၊ အဝသေသသာခါ၊ ကြွင်းသော-အ
ကိုင်းအခက်တို့သည်၊ ဖလံ၊ အသီးကို၊ နဂဏ္ဍိံသု၊ မယူကုန်၊ ပါစိနသာခါယ
အရှေ့သို့သွားသော-အကိုင်းအခက်၌၊ ဧကမေဝ၊ တလုံးထည်းသာလျှင်
ဖြစ်သော၊ မဟာစာဗ္ဗိမတ္တံ၊ အိုးစရည်းကြီး မျှလောက်သော၊ ဖလံ၊ အသီး
သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တဿ၊ ထိုတလုံးသော-ဝါသီးကြီးအား၊ ဆရာ
သိယော၊ ခြောက်မျှောင့်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဆသု ရာသီသု၊
ခြောက်မျှောင့်တို့၌၊ ဆကပ္ပါသပိဏ္ဍိယော၊ ခြောက်ခုသော-ဝါခိုင်တို့သည်၊
ပုပ္ဖိတာ၊ ပွင့်ကုန်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မဿု၊ မုတ်ဆိတ်ကို၊ ကာရေတွာ၊
ပြုပြင်ပြီး၍၊ နှာတဝိလိတ္တော၊ ရေချိုးခြင်း-နံ့သာလိမ်းခြင်းရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊
ဖြစ်၍၊ ယံခေတ္တံ၊ အကြင်ယာတောသို့၊ အာဂန္တိံ၊ သွားပြီ၊ တံခေတ္တံ၊ ထိုယာ
တောသို့၊ ဂတံ၊ သွား၍၊ ပုပ္ဖိတာ၊ ပွင့်ကုန်သော၊ တာကပ္ပါသပိဏ္ဍိယော၊
ထိုဝါခိုင်တို့ကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ ပိတကောဝ၊ ရပ်ထွက်သာလျှင်၊ ဟတ္ထံ၊
လက်ကို၊ ပဿာရေတွာ၊ ဆန့်၍၊ ဂဏ္ဍိံ၊ ဆွတ်ယူပြီး၊ တာကပ္ပါသပိဏ္ဍိယော၊
ထိုခြောက် မျှောင့်သော-ဝါခိုင်တို့သည်၊ ထာမသမ္ပန္နာ၊ အားအစွမ်းနှင့်
ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဆဒါသာ၊ ခြောက်ယောက်သော-ကျွန်တို့သည်၊ အဟေ
သံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ တေသဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံသော-ခြောက်ယောက်သော-ကျွန်
တို့သည်၊ ဧကေကံ၊ တခုတခုစီသော၊ ဩကာသံ၊ အရပ်သို့၊ ပလာတာ၊ ပြေး
ကုန်၏၊ ဧတ္တကေ၊ ဤမျှလောက်ကုန်သော၊ အဒ္ဓါနေ၊ အခါတို့ပတ်လုံး၊ တေ၊ ထို
ပြေးသွား ကုန်သော-ခြေခံယေခံသော-ကျွန်တို့ကို၊ နပဿာမိ၊ ငါမတွေ့မ
မြင်ရ၊ အဇ္ဇ၊ ယခုမှ၊ ဗိဋ္ဌာ၊ တွေ့မြင်အပ်ကုန်၏၊ တေဆဇနာ၊ ထိုပြေးသွားကုန်
သော-ခြေခံယေခံသော-ကျွန်တို့သည်၊ ဘုဓေ၊ နင်တို့ပင်တည်း၊ တံ၊ နင်
ကား၊ နန္ဒောနာမ၊ နန္ဒ အမည်ရှိ၏၊ တံ၊ နင်ကား၊ ပုဏ္ဏောနာမ၊ ပုဏ္ဏ အမည်ရှိ၏
တံ၊ နင်ကား၊ ဝဗ္ဗမာနာနာမ၊ ဝဗ္ဗမာန အမည်ရှိ၏၊ တံ၊ နင်ကား၊ ဝိတ္တောနာ

၂၂၄ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

မ၊ဗိတ္တအမည်ရှိ၏။ တုံ၊နင်ကား။ မင်္ဂလောနာမ၊ မင်္ဂလအမည်ရှိ၏။ တုံ၊
နင်ကား။ ပေါဋ္ဌိယောနာမ၊ပေါဋ္ဌိယအမည်ရှိ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဆို၏။
ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္တာ၊ဆိုပြီး၍၊ဥဋ္ဌာယ။ ထိုင်ရာမှထ၍၊နိသိန္နကောယေဝ။ထိုင်
၍နေသော်-ခြောက်ယောက်သော- သူတို့ကိုသာလျှင်။ စူဠာသု၊ဥဿောဓ်
တို့၌၊ဂဟေတွာ၊ ဆွဲကိုင်၍၊ အဋ္ဌာသိ၊တည်၏။ တေ၊ထိုခြောက်ဦးသော
သေသေဝံကြူးတို့သည်၊မဃံ၊ငါတို့သည်၊နဒါသ၊ကျွန်မဟုတ်ကုန်၊ဣတိ
ဝိ၊ဤသို့လည်း၊ဝတ္ထု၊ဆိုခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိံသု၊ မတတ်နှိုင်းကုန်၊အထ၊ထို
နောက်မှ၊နံ၊ထိုခြောက်ယောက်သော-သေသေဝံကြူးတို့ကို၊ ကဗုန္ဒော၊
ဆွဲငင်လျက်၊ဝိနိစ္ဆယံ၊တရားဆုံးဖြတ်တတ်သောတရားသူကြီးအထံသို့၊
နေတွာ၊ ဆောင်ယူ၍၊ လက္ခဏံ၊ ကမ္မည်းစာရင်းသို့၊အာရောပေတွာ၊မှတ်
တမ်းတင်၍၊ယာဝဇိဝံ၊အသက်ထက်ဆုံး၊ဒါသေ၊ကျွန်တို့ကို၊ကတွာ၊ပြု၍
ပရိဘုဉ္ဇေသုံးဆောင်ပြီး၊ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ကထံ၊စကားကို၊
တထာဂတော၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နဘာသတိ၊ဆိုတော်မူ၊ဗုတိယဝါ
စာ၊နှစ်ခုမြောက်သော-ဝိယဝါစာ-စကားသည်၊ အာမိသဟေတု၊အာမိ
သဟူသော-အကြောင်းကြောင့်၊ စာတုကမ္ပတာ၊ ဒီဝသေန၊မိမိကိုယ်ကို
နှိမ့်ချ၍-ဒါယကာတို့ကို-ပြီးမြောက်သော အားဖြင့်-ပြောဆိုလိုခြင်းအစရှိ
သည်တို့၏-အစွမ်းအားဖြင့်၊ နာနပ္ပကာရဏာ၊ အထူးထူး-အပြားပြား၊ပ
ရေသံ၊တပါးသော-ဒါယကာတို့အား၊ထောမနာဝါစာစေဝ၊ပြီးမြောက်သော
စကားသည်လည်းကောင်း၊စောရကထံ၊ ခိုးသူနှင့်စပ်သော-စကား၊ရာဇ
ကထံ၊မင်းနှင့်စပ်သော-စကား၊ဣတိအာဒိနယပဝတ္ထာ၊ဤသို့အစရှိသော
နည်းဖြင့်ဖြစ်သော၊ တိရုစ္ဆာနကထာစ၊မင်္ဂ-ဗိုလ်တို့၏- ဗိလာဖြစ်သောစ
ကားသည်၎င်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တဗ္ဗိ၊ထိုစကားကိုလည်း၊တထာဂတော၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နဘာသတိ၊ဆိုတော်မူ၊တတိယဝါစာ၊ သုံးခုမြောက်
သော-ဝိယဝါစာ-စကားသည်၊အရိယသစ္စသန္နိသိတကထာ၊ အရိယာ
တို့၏-သစ္စာကို ဖြစ်သော-စကားတည်း၊ ယံ၊အကြင်စကားကို၊ ဝဿသ
တဗ္ဗိ၊အနှစ်တရာပတ်လုံးလည်း၊သုဏန္တာ၊ကြားနာရကုန်သော၊ပဏ္ဍိတာ၊
ပညာရှိသော-သူတို့သည်၊ တိတ္ထိံ၊ရောင့်ရဲခြင်းသို့၊နေဝဂန္ထန္တိ၊မရောက်
နှိုင်းကုန်၊တံ၊ထိုစကားကို၊ဘာသတိ၊ဆိုတော်မူ၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်
တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗဗ္ဗိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော၊
အပ္ပိယဝါစံ၊ မချစ် မနှစ်သက်အပ်သော- စကားကို၊ နေဝဘာသတိ၊ဆို
တော်မူ၊ဝိယဝါစံ၊ ချစ်ခွပ်သောစကားကို၊ နဘာသတိ၊ဆိုတော်မူ၊

ပန၊ ပြောဆိုတော်မူသော-စကားကို-ပြဦးအံ့။ တတိယမေဝ။ အပ္ပိယပက္ခ
 ဝိယပက္ခနှစ်ပါးတို့၌-သုံးခုမြောက်သော-စကားကိုသံသယျင်။ ဘာသိတဗ္ဗ
 ကာလံ၊ ပြောဆိုသင့်သော-အခါကို။ အနုတိတ္ထမိဗိဒ္ဓာ၊ မလွန်မူ၍။ ဘာသ
 တိ၊ ပြောဆိုတော်မူ၍။ တသံဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ တတ္ထံ
 ထိန္တရ်ပါးသော-စကားတို့တွင်။ တတိယံ၊ သုံးခု မြောက်သော။ အပ္ပိယ
 ဝါစံ၊ သူတပါးတို့သည်-မချစ်မနှစ်သက်အပ်-ဟုတ်မှန်၍ အကျိုးရှိသော
 စကားကို၊ သံန္ဓာယ၊ ရည်တော်မူ၍။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဗဟရကုမာရဥပ
 မာ၊ ငယ်ရွယ်သော-သူတို့သား-ဥပမာသည်။ အာဂတာ၊ လာ၍။ ဣတိ၊ ဤ
 သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၍။ ။

ဥဒါဟု-ဌာနသောဝေတန္တိ၊ ဥဒါဟု-ဌာန သောဝေတံဟူသည်ကား။
 ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ဌာနုပ္ပတ္တိက ဥာဏေန၊ အကြောင်းအားလျော်စွာ
 ဖြစ်သော-ဥာဏ်ဖြင့်၊ တစ်ဏံယေဝ၊ ထိုမေးလျှောက်သော-ခဏ၌သာလျှင်
 တံဝစနံ၊ ထိုဥပမာစကားသည်။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။
 ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်လာသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆတိ၊ မေးလျှောက်၍။ ပညာ
 တောတိ၊ ပညာတော ဟူသည်ကား။ ဥာတော၊ သိအပ်၍။ ပညာတော၊
 အပြားအားဖြင့်သိအပ်၍။ ပါကဇ္ဇော၊ ထင်ရှား၍။ ဓမ္မဓာတုတိ၊ ဓမ္မဓာတု
 ဟူသည်ကား၊ ဓမ္မသဘာဝေါ၊ တရား၏-သဘောတည်း။ ဧတံ၊ ဤဓမ္မဓာ
 တုဟူသော-အမည်သည်။ သဗ္ဗညုတညာဏဿ၊ သဗ္ဗညုတ ဥာဏ်၏။
 အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ တံ၊ ထိုသဗ္ဗညုတဥာဏ်ကို။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ သုပ္ပဒ္ဓိဝိဒ္ဓံ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်၍။ သဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၍။ ဟတ္ထဂတံ၊ လက်တော်သို့ရောက်၍။ တံသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သောဘဂ
 ဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဟံယံ၊ အကြင် အကြင်-အနက်သဘောကို။
 ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိတော်မူ၍။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တံတံ၊ ထိုထိုအနက်သ
 ဘောသည်။ ဌာနသောဝ၊ တဏှာခြင်းသာလျှင်။ ပဒိုဘာတိ၊ ဥာဏ်တော်၌
 ထင်လာ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၍။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော
 စကားရပ်သည်။ သဗ္ဗတ္ထံ၊ ခပ်သိမ်းသော-ဝါကျတို့၌။ ဥတ္တာန မေဝ၊ ပေါ်
 သည်သာလျှင်တည်း။ ပန၊ ဒေသနာဖြစ်သော-အကြောင်းကို- ဆိုဦးအံ့။
 အယံဓမ္မဒေသနာ၊ ဤတရားဒေသနာသည်။ နေယျပုဂ္ဂလဝသေန၊ နေယျ
 ပုဂ္ဂိုလ်၏-အစွမ်းအားဖြင့်။ ပရိနိဗ္ဗိတာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ-ပြီး၍။ ဣတိ၊
 ဤသည်လျှင်- အဘယ ရာဇကုမာရ သုတ်အပြီးတည်း။ ။ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခု

၂

၂၂၆ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

မြောက်သော၊ အဘယရာဇ ကုမာရသုတ္တံ၊ အဘယရာဇကုမာရသုတ်
သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဂဟပတိဝဂ်-၉-ဗဟုဝေဒနိယသုတ်။

ဇေမေသုတန္တိ၊ ဇေမေသုတံအစရှိသော-သုတ်သည်။ ဗဟုဝေဒနိယ
သုတ္တံ၊ ဗဟုဝေဒနိယသုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုဗဟုဝေဒနိယသုတ်၌၊ ပဉ္စက
င်္ဂါထပတိတိ၊ ပဉ္စကင်္ဂါထပတိဟူသောဝါကျ၌၊ ပဉ္စကင်္ဂါတိ၊ ပဉ္စကင်္ဂဟူ
သောအမည်သည်၊ တဿ၊ ထိုလက်သွားကြီး၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ ဝါသိ
ဗရေသု-နိခါဒန-ဗလ္လမုဂ္ဂရကာဇ္ဇသုတ္တ- နာဠိသင်္ခါတေဟိ၊ ပဲကွပ်- ပေါက်
ဆိန်-ဆောက်-အရိုးတပ်သော ဆောက်ပုတ်-တမျှည်းကြိုးရစ်သော-ဝါး
ကျည်တောက်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိဝါ၊ လက်သွားတို့အဆောင်
အဦးဖြစ်သော-အပိတ်တို့နှင့်လည်း၊ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အ
ဖြစ်ကြောင့်၊ သော၊ ထိုလက်သွားကို၊ ပဉ္စကင်္ဂါတိ၊ ပဉ္စကင်္ဂဟူ၍၊ ပညာ
တော၊ သိအပ်၏၊ ထပတိတိ၊ ထပတိ ဟူသည်ကား၊ ဝဇုကိဇေဋ္ဌကော၊
လက်သွားကြီးသည်၊ ဥဒါယိတိ၊ ဥဒါယိ ဟူသည်ကား၊ ပဏ္ဍိတဥဒါယိ
တ္ထေရော၊ ပညာရှိသော-ဥဒါယိမထေရ်တည်း။ ။

ပရိယာယန္တိ၊ ပရိယာယံဟူသည်ကား၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းတည်း၊
ဇွေပါနန္ဒာတိ၊ ဇွေပါနန္ဒ ဟူသည်ကား၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဇွေဝိ၊ နှစ်ပါးသော
ဝေဒနာတို့ကိုလည်း၊ ဝုတ္တာ၊ ဝါဘုရား ဟောတော် မူအပ်ကုန်၏၊ ပရိယာ
ယေနာတိ၊ ပရိယာယေန ဟူသည်ကား၊ ကာရဏေန၊ အကြောင်းအား
ဖြင့်၊ စ၊ သရုပ်ကို-ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဇွေပါနန္ဒ-ဝေဒနာဝုတ္တာဟူသော-ဝါကျ
၌၊ ကာယိကစေတသိကဝသေန၊ ကာယိက ဝေဒနာ-စေတသိက ဝေဒ
နာတို့၏- အတွင်းအားဖြင့်၊ ဇွေ၊ နှစ်ပါးသော-ဝေဒနာတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
သိအပ်ကုန်၏၊ သုခါဒိဝသေန၊ သုခဝေဒနာအစရှိသည်တို့၏-အတွင်းအား
ဖြင့်၊ တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော-ဝေဒနာတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်
၏၊ ဣန္ဒြိယဝသေန၊ ဣန္ဒြေတို့၏-အတွင်းအားဖြင့်၊ သုခိန္ဒြိယာဒိကာ၊ သုခိန္ဒြ
ိယအစရှိ ကုန်သော၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော-ဝေဒနာတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
သိအပ်ကုန်၏၊ န္ဒါရဝသေန၊ စက္ခု၊ နှစ်ရ အစရှိသည်တို့၏- အတွင်း အား
ဖြင့်၊ စက္ခုသဗ္ဗဿဇာဒိကာ၊ စက္ခုသဗ္ဗဿဇာဝေဒနာ-အစရှိသည်တို့
၏၊ သ၊ မြောက်ပါး ကုန်သော-ဝေဒနာတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။

ဥပပိစာရဝသေန၊ အာရုံသို့ ကပ်၍-ဆင်ခြင် သည်၏-အစွမ်းအားဖြင့်၊
စက္ခုနာ၊စက္ခုပိညာဉ်ဖြင့်၊ ရှုပ်၊ရှုပ်ပါရုံကို၊ ဒိသွာ၊မြင်၍၊ သောမနဿဋ္ဌာ
နိယံ၊ သောမနဿ၏-အကြောင်းဖြစ်သော၊ရှုပ်၊ ဣဋ္ဌဖြစ်သော-ရှုပ်ပါရုံကို၊
ဥပပိစရတိ၊ ကပ်၍-ဆင်ခြင်၏၊ ဣတိအာဒိကာ၊ ဤသို့ အစရှိကုန်သော၊
အဋ္ဌာရသ၊တဆဲ့ရှစ်ပါးကုန်သော-ဝေဒနာတို့ကို၊ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်
၏၊ဆ၊ခြောက်ပါးကုန်သော၊ဂေဟသိတာနိ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးကို-မှီကုန်
သော၊ သောမနဿာနိ၊ သောမနဿဝေဒနာတို့ကို လည်းကောင်း၊ဆ၊
ခြောက်ပါးကုန်သော၊နေက္ခမ္ဘသိတာနိ၊ဈာန်ကိုမှီကုန်သော၊သောမနဿာ
နိ၊သောမနဿ-ဝေဒနာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊
ဂေဟသိတာနိ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးကို- မှီကုန်သော၊ ဒေါမနဿာနိ၊ ဒေါမ
နဿ-ဝေဒနာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ နေက္ခမ္ဘသိ
တာနိ၊ ဈာန်ကိုမှီကုန်သော၊ ဒေါမနဿာနိ၊ ဒေါမနဿ- ဝေဒနာတို့ကို
လည်းကောင်း၊ဆ၊ခြောက်ပါးကုန်သော၊ဂေဟသိတာ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါး
ကို-မှီကုန်သော၊ ဥပေက္ခာ၊ ဥပေက္ခာ-ဝေဒနာတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဆ၊
ခြောက်ပါး ကုန်သော၊ နေက္ခမ္ဘသိတာနိ၊ ဈာန်ကိုမှီကုန်သော၊ ဥပေက္ခာ၊
ဥပေက္ခာဝေဒနာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိဝေံ၊ဤသို့၊ ဆတ္တိံသ၊ သုံးဆဲ့
ခြောက်ပါးကုန်သော၊ဝေဒနာ၊ဝေဒနာတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊
တာ၊ထိုသုံးဆဲ့ခြောက်ပါးကုန်သောဝေဒနာတို့သည်၊ အတိတေ၊အတိတ်
ကာလ၌၊ဆတ္တိံသ၊သုံးဆဲ့ခြောက်ပါးကုန်သော-ဝေဒနာတို့ကိုလည်းကောင်း
အနာဂတေ၊အနာဂတ်ကာလ၌၊ဆတ္တိံသ၊သုံးဆဲ့ခြောက်ပါးကုန်သော-ဝေဒ
နာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္စုပ္ပန္န၊ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ဆတ္တိံသ၊သုံးဆဲ့ခြောက်
ပါးကုန်သော-ဝေဒနာတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဣတိဝေံ၊ဤသို့၊ အဋ္ဌဝေဒနာ
သတံ၊တရားရှစ်ပါးသော-ဝေဒနာတို့ကို၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏။ ။

ပဉ္စခေါဣမေအာနန္ဒကာမဂုဏာတိ၊ပဉ္စခေါဣမေအာနန္ဒကာမဂုဏာဟူ
သော၊အယံ၊ဤအနုသန္ဓေသည်၊ပါမိုက္ခေကာ၊အသီးဖြစ်သော၊ အနုသန္ဓိ၊
အနုသန္ဓေတည်း၊ကေဝလမ္ဘိ၊ သက်သက်လည်း၊ ဧ္စန္ဒှစ်ပါးသော-ဝေဒ
နာတို့ကို၊အာဒိံ၊ကတွာ၊အစပြု၍၊ဝေဒနာ၊ဝေဒနာတို့ကို၊ ဘဂဝတာ၊မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ နုပညတ္တာ၊ ပညတ်တော်မူအပ်သည်မဟုတ်သေး၊ ပရိ
ယာယေန၊ပရိယာယ်အားဖြင့်၊ ကောပိ၊တပါးလည်းလည်း ဖြစ်သော၊ဝေ
ဒနာ၊ဝေဒနာကို၊ကတိတာ၊ဟောတော်မူအပ်သေး၏၊တံ၊ထိုတပါးလည်း
သော-ဝေဒနာကို၊ ဒေသေန္တော၊ပြတော်မူလိုသော-ဘုရားသခင်သည်၊

ပဉ္စကင်္ဂံသ၊ ပဉ္စကင်္ဂံ အမည်ရှိသော၊ ထပတိနော၊ လက်သွားကြီး၏၊
ဝါဒံ၊ အယူကို၊ ဥပတ္တန္တေတုံ၊ ထောက်ပံ့နိုင်စေခြင်းငှါ၊ ဣမံဓေသနံ၊ ဤပဉ္စ
ခေါဏ္ဏမေအာနန္ဒကာမဂုဏာ ဟူသောဓေသနာကို၊ အာရတိ၊ အားထုတ်
တော်မူ၏၊ အဘိက္ကန္တတရန္တိ၊ အဘိက္ကန္တတရံဟူသည်ကား၊ သုန္ဒရတရံ၊
အထူးအားဖြင့်ကောင်း၏၊ ပဏီတတရန္တိ၊ ပဏီတတရံ ဟူသည်ကား၊
အတပ္ပတရံ၊ အထူးအားဖြင့်-မရောင့်ရဲအပ်၊ ဧတ္ထေဝ၊ ဤစွာနိဗ္ဗိသသလျှင်၊ စ
တုတ္တဇ္ဈာနတော၊ စတုတ္တဇ္ဈာနိမ္မ၊ ပဌာယ၊ စ၍၊ အနုက္ခမသုခါဝေဒနာ၊ ဥပေ
က္ခာဝေဒနာသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ သာပိ၊ ထိုဥပေက္ခာဝေဒနာကိုလည်း၊ သန္တ
ဋ္ဌေနစ၊ ငြိမ်းချမ်းသော-အနက်သဘော-သတ္တိကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပဏီ
တဋ္ဌေနစ၊ မြတ်သော-အနက်သဘောသတ္တိကြောင့်လည်းကောင်း၊ သုခန္တိ
သုခဟူ၍၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ခ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဂေဟ
သိတာနိ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးကိုမှီသော-ဝေဒနာတို့ကို၊ သုခန္တိ၊ သုခဟူ၍၊
ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ နိရောဓော၊ နိရောဓသမာပတ်သည်၊ အ
ဝေဒယိတံ၊ ခံစားခြင်းမရှိသော၊ သုခဝသေန၊ အလွန်ချမ်းသာသည်၏အ
စွမ်းအားဖြင့်၊ သုခံနာမ၊ သုခမည်သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ပဉ္စ
ကာမဂုဏာဝသေနစ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါး၏-အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
အဋ္ဌသမာပတ္တိဝသေနစ၊ ရှစ်ပါးသော သမာပတ်၏-အစွမ်းအားဖြင့်၎င်း၊
ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သောသုခသည်၊ ဝေဒယိတသုခံနာမ၊ ခံစားအပ်သောသုခမည်၏
နိရောဓော၊ နိရောဓသမာပတ်သည်၊ အဝေဒယိတသုခံနာမ၊ မခံစားအပ်
သောသုခမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒယိတသုခံဝါ၊ ခံစားအပ်သော-သုခ
သည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ အဝေဒယိတသုခံဝါ၊ မခံစားအပ်သော
သုခဝေဒနာသည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ တံ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံသော-သုခ
သည်၊ နိရုက္ခဘာဝသင်္ခါတေန၊ ဆင်းရဲမရှိသည်၏အဖြစ်ဟု-ဆိုအပ်သော
သုခဋ္ဌေန၊ ချမ်းသာသော-အနက်သဘော-သတ္တိကြောင့်၊ ဧကန္တသုခမေ
ဝ၊ စင်စစ်ချမ်းသာ သည်သာလျှင်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏၊ ယတ္ထယတ္ထာတိ၊ ယတ္ထ
ယတ္ထဟူသည်ကား၊ ယသ္မိံယသ္မိံဌာနေ၊ အကြင်အကြင်အရပ်၌၊ သုခံဥပ
လက္ခတိတိ၊ သုခံဥပလက္ခတိဟူသည်ကား၊ ဝေဒယိတသုခံဝါ၊ ခံစားအပ်
သော-သုခကိုလည်းကောင်း၊ အဝေဒယိတသုခံဝါ၊ မခံစားအပ်သောသုခ
ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပလက္ခတိ၊ ရအပ်၏၊ တံတံတထာဂတောသုခသ္မိံ၊ ပည
ပေတိတိ၊ တံတံတထာဂတောသုခသ္မိံ၊ ပညပေတိဟူသည်ကား၊ တံသဗ္ဗံ၊
ထိုအလုံးစုံသော-ချမ်းသာကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိရုက္ခ

တာဝံ၊ဆင်းရဲမရှိသည်၏-အဖြစ်ကို၊ပုဂ္ဂိုလ်စွဲ၍၊ သုခသို့ယေဝ၊သုခန္တိ သာ
 လျှင်၊ပညပေတိ၊ပညတ်တော်မူ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ဣဓ၊
 ဤသုတ်၌၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊နိရောဓသမာပတ္တိံ၊နိရောဓသမာ
 ပတ်ကို၊သိသံ၊ဦးခေါင်းကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊နေယျပုဂ္ဂလဝံသေန၊နေယျပုဂ္ဂိုလ်
 ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊အရဟတ္တနိက္ခုဓေန၊အရဟတ္တဖိုလ်ကိုအထွဋ်တင်
 သဖြင့်သာလျှင်၊ဒေသနံ၊ဒေသနာတော်ကို၊နိဗ္ဗပေသိ၊ပြီးဆုံးစေပြီ၊ဣတိ၊ဤ
 သည်လျှင်-ဗဟုဝေဒနီယသုတ်၏-အတွင် အပြီးတည်း၊ ၊နဝမံ၊ကိုးခု
 ခြောက်သော၊ ဗဟုဝေဒနီယသုတ္တံ၊ဗဟုဝေဒနီယသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ပြီး
 ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၁-ဂဟပတိဝဂ်-၁၀-အပဏ္ဏကသုတ်၊

ဇေမေသုတန္တိ၊ ဇေမေသုတံ အစရှိသော သုတ်သည်၊ အပဏ္ဏက
 သုတ္တံ၊အပဏ္ဏကသုတ်တည်း၊တတ္ထ၊ ထိုအပဏ္ဏကသုတ်၌၊စာရိကန္တိ၊စာ
 ရိကံဟူသည်ကား၊ အတုရိတစာရိကံ၊ မဆောမလျှင်-ဩတော် မူသော
 ဒေသစာရိတည်း၊ အတ္ထိပနဝေါ ဂဟပတယောတိ၊ အတ္ထိပနဝေါ ဂဟ
 ပတယောဟူသော-စကားကို၊ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်၊ အာဟ၊ဟော
 တော်မူသနည်း၊ သောဂါမော၊ထိုသာလေယျက-ရွာသည်၊ အဇ္ဈင်္ခါရေ၊
 တော၏အဝဋ်၊နိဝိဇ္ဇောကိရ၊တည်နေသတတ်၊ နာနာဝိဓ၊အထူးထူး-အ
 ပြားပြားသော-အယူရှိကုန်သော၊ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်း-ပုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်၊ဒိဝသံ၊တနေ့ပတ်လုံး၊မဂ္ဂံ၊ခရီးသို့၊ဂစ္ဆာ၊သွားကုန်၍၊သာယံ၊ညချမ်း
 သောအခါ၌၊တံဂါမံ၊ထိုသာလေယျကရွာသို့၊ဝါသတ္ထာယ၊နေခြင်းအကျိုး
 ဌ၊ဥပေန္တိ၊ကပ်ကုန်၏၊တေသံသမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ထိုရဟန်း-ပုဂ္ဂိုလ်တို့
 အား၊တေမနု သာ၊ထိုသာလေယျကရွာသားတို့သည်၊မဗ္ဗပိဋ္ဌာနိ၊ညောင်
 စောင်း-အင်းပျဉ်တို့ကို၊ ပတ္တဒိတွာ၊ဖြန့်ခင်း၍၊ပါဒေ၊ခြေတို့ကို၊ဓောဝိတွာ
 ဆေး၍၊ ပါဒေ၊ခြေတို့ကို၊ မက္ခေတွာ၊နုတ်သုတ်၍၊ ကပ္ပိယပါနကာနိ၊အပ်
 သော-အပျဉ်တို့ကို၊ ဒတွာ၊လှူ၍၊ပုနဒိဝသေ၊ တဘန်ရီးသေဝံသောနေ၌၊
 နိမန္တေတွာ၊ဆွမ်းဖြင့်တိတ်၍၊ဒါနံ၊အလှူကို၊ဒေန္တိ၊လှူကုန်၏၊ပဿန္တပိတ္တာ၊
 ကြည်ညိုသော-စိတ်ရှိကုန်သော၊တေ၊ထိုသာလေယျက-ရွာသားတို့သည်
 တေဟိ၊ထိုရောသောသော-ရဟန်း-ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊တကွ၊သံမန္တယ
 မာနာ၊ပြောဆိုနှိုးနှောကုန်သည်ရှိသော်၊ဇေံ၊ဤသို့ဆိုလတ္တံ့၊သောနည်းဖြင့်၊

၂၃၀ မဇ္ဈိမပဏ္ဍိတသဒ္ဓါကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဝဒန္တိ၊ ရောဿသောရဟန်း-ပုဏ္ဏားတို့က-ပြောဆိုကုန်၏။ ကိံ ဝဒန္တိ၊ အ
တပိသမ္ဘိပြောဆိုကုန်သနည်းဟူမူကား၊ ဂဟပတယော၊ ဒါယကာတို့၊ ဝေါ၊
သင်ဒါယကာတို့အား၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်သော၊ ကိဗ္ဗိ၊ တစုံတခုသော၊ ဒဿ
နံ၊ အယူသည်၊ အတ္တိပန၊ ရှိပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏၊
ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ နတ္ထိ၊ မရှိပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဒါယကာတို့က
လျှောက်ဆိုကုန်၏၊ ဂဟပတယော၊ ဒါယကာတို့၊ ဒဿနေန၊ အယူဝါဒနှင့်၊
ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ လောကော၊ လူအပေါင်းသည်၊ နနိယျာတိ၊ ဝန်မှမထွက်
ခြံ၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ဒဿနံ၊ အယူကို၊ ရုတ္တိတွာ၊ နှစ်သက်၍၊ ခမာပေတွာ၊
နှစ်ချိုက်၍၊ ဂဟေတံ၊ စွဲယူခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ လောကော၊ သတ္တလော
ကသည်၊ သဿတော၊ မြဲ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿနံ၊ အယူကို၊ ဂဏှထ၊ ယူရစ်
ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ပြောဆိုခဲ့၍၊ ပက္ကန္တာ၊ ဖဲသွားလေကုန်၏၊ အပရေဝ
သေ၊ တပါးသောနေ၌၊ အညေ၊ တပါးကုန်သော-ရဟန်း-ပုဏ္ဏားတို့သည်၊
အာဂတာ၊ ရောက်လာပြန်ကုန်၏၊ တေပိ၊ ထိုရဟန်း-ပုဏ္ဏားတို့သည်လည်း
တထေဝ၊ ထိုရှေးဦးစွာရောက်လာသော-ရဟန်း-ပုဏ္ဏား-တို့နှင့်အတူသာ
လျှင်၊ ပုန္တိ သု၊ မေးပြန်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသာလေယျက-ရွာသားတို့သည်၊
တေသံ၊ ထိုနောက်မှရောက်လာသောရဟန်းပုဏ္ဏားတို့အား၊ ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရားတို့၊ အာမ၊ ဩဝါဒတခုသော-အယူဝါဒရှိသည်-မှန်ပါ၏၊ ပရိမေသု၊
ရှေးဖြစ်ကုန်သော၊ ဒိဝသေသု၊ နေ့တို့၌၊ တုဌာဒိသာ၊ သင်တို့ကဲ့သို့-သဘော
ရှိကုန်သော၊ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်း-ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ အာဂတ္တာ၊ လာ
ကုန်၍၊ လောကော၊ သတ္တလောကသည်၊ သဿတော၊ မြဲ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အမေ၊ တပည့်တော်တို့ကို၊ ဣဒံဒဿနံ၊ ဤသဿတ-အယူကို၊ ဂါဟာပေ
တွာ၊ ယူစေကုန်၍၊ ဂတာ၊ ကြွသွားကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာရောစေသံ၊ ကြား
လျှောက်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသဿတ အယူကို-ပြောကြားခဲ့သော-ရဟန်း
ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဗာလော၊ မိုက်ကုန်၏၊ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ ဇာနန္တိ၊ သိလေ
ကုန်အံ့နည်း၊ အယံလောကော၊ ဤသတ္တလောကသည်၊ ဥန္တိဇ္ဇတိ၊ ပြတ်၏၊
ဥန္တေဒ ဒဿနံ၊ ဥန္တေဒ အယူကိုသာ၊ ဂဏှထ၊ ယူလေကုန်၊ ဣတိဇေ၊
ဤသို့၊ တေပိ၊ ထိုနောက်မှ-ရောက်လာသော-ရဟန်း-ပုဏ္ဏား တို့သည်
လည်း၊ ဥန္တေဒ ဒဿနံ၊ ဥန္တေဒ-အယူကို၊ ဂဏှာပေတွာ၊ ယူစေကုန်၍၊
ပက္ကန္တာ၊ ဖဲသွားလေကုန်၏၊ ဧတေနုပါယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ အညေ၊
တပါးကုန်သော-ရဟန်း-ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဧကန္တသဿတံ၊ ဧကန္တသဿ
တအယူကို၊ ဥဂ္ဂဏှာပေတွာ၊ ယူစေကုန်၏၊ အညေ၊ တပါးကုန်သော

ရဟန်း-ပုဏ္ဏားတို့သည်။ အန္တနန္တံ၊ အန္တနန္တံ အယူကို၊ ဥဂ္ဂဏ္ဍာပေသံ၊
ယူစေကုန်၏။ အညေ၊ တပါးကုန်သော-ရဟန်း-ပုဏ္ဏားတို့သည်။ အမရာ
ပိက္ခေမံ၊ အမရာ ပိက္ခေပ-အယူကို၊ ဥဂ္ဂဏ္ဍာပေသံ၊ ယူစေကုန်၏။ ဣတိဇေ၊
ဤသို့၊ ဤသဒ္ဓိဒိဋ္ဌိယော၊ ခြောက်ဆဲနှစ်ပါးသော-ဒိဋ္ဌိတို့ကို၊ ဥဂ္ဂဏ္ဍာပေသံ၊
ယူစေကုန်၏။ ပန၊ ယူစေသော-ပုဂ္ဂိုလ်မှတပါး-ယူသောဒါယကာတို့၏
အခြင်းအရာကိုဆိုပြီးအံ့၊ တေ၊ ထိုသာလေယျက-ရွာသားတို့သည်။ ဧက
ဒိဋ္ဌိယမ္ပိ၊ ဗာရသော-အယူ၌လည်း၊ ပတိဋ္ဌာတံ၊ တည်ခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိ
သု၊ မတတ်နှိုင်းကုန်၊ သဗ္ဗပစ္ဆာ၊ ခပ်ထိမ်းသော-ရဟန်း-ပုဏ္ဏား တို့၏
နောက်မှ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူလာ၏။
သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေသံ၊ ထိုသာလေယျက-ရွာသား
တို့အား။ ဟိတတ္ထာယ၊ အစီးအပွားအလိုငှါ၊ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးတော်မူလိုရ
ကား၊ အတ္ထိပနဝေါဂဟပတယောတိအာဒိ၊ အတ္ထိပနဝေါဂဟပတယော
ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအတ္ထိပန
ဝေါဂဟပတယောအစရှိသောပါဌ်၌၊ အာကာရဝတိတိ၊ အာကာရဝတိ
ဟူသည်ကား၊ ကာရုဏဝတိ၊ အကြောင်းရှိသော၊ သဟေတုကာ၊ အကြောင်း
နှင့်တကွဖြစ်သော၊ အပဏ္ဏကောတိ၊ အပဏ္ဏကော ဟူသည်ကား။ အဝိ
ရန္တော၊ ချွတ်ယွင်းခြင်းမရှိ၊ အန္တေဇ္ဈဂါမိ၊ နှလုံးနှလုံး-ဖြစ်ခြင်းမရှိ၊ ဧကံသဂါဟိ
ကော၊ တခုသောအတို့ကိုသာ-ယူခြင်းရှိ၏။ နတ္ထိဒိန္နန္တိ အာဒိ၊ နတ္ထိဒိန္နန္တိ ဤသို့
အစရှိသော၊ ဒသဝတ္ထုကာ၊ ဆယ်ပါးသော- အကြောင်းရှိသော၊ မိစ္ဆာ
ဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဖြစ်သော၊ သာလေယျကသုတ္တေ၊ သာ
လေယျကသုတ်၌၊ ပိတ္တာရိတာ၊ ချွေအပ်ပြီ၊ တံထာ၊ ထိုအတူ၊ တဗ္ဗိပစ္စနိက
ဘူတာ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၏-ဆန့်ကျင်ဘက်-ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာ
ဒိဋ္ဌိကို၊ သာလေယျကသုတ္တေ၊ သာလေယျကသုတ်၌၊ ပိတ္တာရိတာ၊ ချွေအပ်
ပြီ။ ။

နေက္ခမ္ပေ အာနိသံသန္တိ၊ နေက္ခမ္ပေအာနိသံသံ ဟူသည်ကား။ နေသံ၊
ထိုသာလေယျက-ရွာသား တို့အား။ အကု သလတော၊ အကုသိုလ်မှ၊
နိက္ခန္တဘာဝေ၊ ထွက်မြောက်သည်၏အဖြစ်၌၊ ယောအာနိသံသော၊ အ
ကြင်အကျိုးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဝေါဒါနပက္ခော၊ ဖြိုစင်သော-အတို့ဟု
ဆိုအပ်သော၊ ယောစပိသုဒ္ဓိပက္ခော၊ အကြင်စင်ကြယ်သော-အတို့သည်
လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုအကုသိုလ်မှ-ထွက်မြောက်ခြင်း၌-အကျိုးစင်
ကြယ်သော-အတို့ကို၊ နပဿန္တိ၊ မမြင်ကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။

အတ္တော၊ အနက်တည်း။ အသဒ္ဓမ္မ ပညတ္တိတိ၊ အသဒ္ဓမ္မ ပညတ္တိဟူသည်
 ကား။ အဘူတဓမ္မပညာ ပန၊ မဟုတ်-မမှန်သော-စကားကို-ပညတ်ခြင်း
 တည်း။ အတ္တာနုက္ကံသေတိတိ၊ အတ္တာနုက္ကံသေတိ ဟူသည်ကား၊ မိ၊ ငါ့ကို၊
 ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အညော၊ တပါးသော၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏၊ ဒံ၊ သနံ၊ အယူဝါဒကို၊ အပရေ၊ တပါးသော-သူတို့ကို၊ ဂဏှာ
 ပေတုံ၊ ယူစေခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်လေအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တာ
 နံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဥက္ခိပတိ၊ ပြီးမြောက်၍-ပြောဆို၏၊ ပရံဝဇ္ဇေတိတိ၊ ပရံ
 ဝဇ္ဇေတိဟူသည်ကား၊ ဧတ္ထကောသု၊ ဤမျှလောက်ကုန်သော၊ ဇနေသု၊ လူ
 အပေါင်းတို့တွင်၊ ဧကောဝိ၊ တယောက်သော-သူမျှလည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ
 ၏၊ ဒံ၊ သနံ၊ အယူဝါဒကို၊ ပရေ၊ တပါးသောသူတို့ကို၊ ဂဏှာပေတုံ၊ ယူစေ
 ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဣတိဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊
 အောက်သို့၊ ဝိပတိ၊ ချ၏၊ ဝုဗ္ဗေဝခေါပနာတိ၊ ဝုဗ္ဗေဝခေါပန ဟူသည်ကား၊
 ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ မိစ္ဆာဒံ၊ သနံ၊ မိစ္ဆာအယူကို၊ ဂဏှန္တံသေဝ၊ ယူသောသူ
 အားသာလျှင်၊ သုသိလျံ၊ ကောင်းသော-သီလရှိသော သူ၏-အဖြစ်ကို၊
 ပဟိနံ၊ ပယ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုသိလျာဘဝေါ၊ သီလမရှိသော
 သူ၏အဖြစ်သည်၊ ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊ ရှေ့ရှုတည်၏၊ ဧဝမသိမေတိ၊ ဧဝမသိ
 မေဟူသည်ကား၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဣမေမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအာ
 ဒယော၊ ဤမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအစရှိကုန်သော၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော-တရားတို့
 သည်၊ သမ္ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊ အနေကေပါပကာ အစရှိသော-ပုဒ်တို့၏
 အတွင်းကိုဆိုပြီးအံ့၊ အပရာပရံ၊ အဆင့်ဆင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇနဝသေန၊ ဖြစ်သည်၏
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပစ္စယာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟူသော-အကြောင်းကြောင့်၊
 အနေကာ၊ များစွာကုန်သော၊ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ အကုသလာ၊
 အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေယဝဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်သာလျှင်၊
 ဥပ္ပဇ္ဇန္တိနာမ၊ ဖြစ်သည်မည်ကုန်၏။ ။

တတြာတိ၊ တတြဟူသည်ကား၊ တေသံ သမဏ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ထို
 ရဟန်း-ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ တာသုလဒ္ဓိသု၊ ထိုအယူတို့တွင်၊ ကလိဂ္ဂ ဟောတိ၊
 ကလိဂ္ဂဟောဟူသည်ကား၊ ပရာဇယဂ္ဂါဟော၊ ရှုံးခြင်းကို-ယူခြင်းတည်း၊
 ဒုဿမတ္တော သမာဒိန္နောတိ၊ ဒုဿမတ္တော သမာဒိန္နော ဟူသည်ကား၊
 ဒုဂ္ဂဟိတော၊ မကောင်းသဖြင့်ယူအပ်၏၊ ဒုပ္ပရာမဋ္ဌော၊ မကောင်းသဖြင့်သုံး
 သပ်အပ်၏၊ ဧကံသမ္ပရိတွာတိဋ္ဌတိတိ၊ ဧကံသမ္ပရိတွာ တိဋ္ဌတိဟူသည်
 ကား၊ ဧကန္တံ၊ တခုသောအစွန်းရှိသော၊ ဧကကောဋ္ဌာသံ၊ တခုသော-အတို့

ရှိသော၊ သကဝါဒမေဝ၊ မိမိ၏အယူကိုသာလျှင်၊ ဗရိတွာ၊ နှံ့၍၊ အဓိမုပ္ပိတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ သစေခေါနတ္ထိ-ပရောလောကောတိ၊ သစေခေါနတ္ထိ-ပရောလောကောဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သန္တေယမေ၊ ဖြစ်သော်သာလျှင်၊ သောတ္ထိဘာဝေါ၊ ချမ်းသာသည်၏- အဖြစ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရိပ္ပတိတိ၊ ရိပ္ပတိဟူသည်ကား၊ ဝဇ္ဇေတိ၊ ကြဉ်ရှောင်၏၊ သဒ္ဓမ္မ ပညတ္တိတိ၊ သဒ္ဓမ္မပညတ္တိ ဟူသည်ကား၊ ဘူတ ဓမ္မ ပညာပနာ၊ ဟုတ်မှန်သော သဘောကို-ပညတ်ခြင်းတည်း၊ ကဒုဂ္ဂါဟောတိ၊ ကဒုဂ္ဂါဟောဟူသည်ကား၊ ဇယဂ္ဂါဟော၊ အောင်ခြင်းကို-ယူခြင်းတည်း၊ သုသမတ္တောသမာဒိန္နောတိ၊ သုသမတ္တော-သမာဒိန္နော ဟူသည်ကား၊ သုဂ္ဂဟိတော၊ ကောင်းစွာ-ယူအပ်၏၊ သုပရာမဋ္ဌော၊ ကောင်းစွာ သုံးသပ်အပ်၏၊ ဥဘယံသမ္ဗုဒ္ဓိတွာ-တိဋ္ဌတိတိ၊ ဥဘယံသမ္ဗုဒ္ဓိတွာ- တိဋ္ဌတိဟူသည်ကား၊ ဥဘယန္တံ၊ နှစ်ပါးသော-အစွန်းရှိသော၊ ဥဘယကောဋ္ဌာသံ၊ နှစ်ပါးသော အဖို့ရှိသော၊ သကဝါဒဗ္ဗ၊ မိမိအယူကိုလည်းကောင်း၊ ပရဝါဒဗ္ဗ၊ သူတပါးတို့၏အယူကိုလည်းကောင်း၊ ဗရိတွာ၊ နှံ့၍၊ အဓိမုပ္ပိတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ သစေခေါနတ္ထိ-ပရောလောကောတိ၊ သစေခေါနတ္ထိ- ပရောလောကောဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သန္တေယိ၊ ဖြစ်သော်လည်း၊ သောတ္ထိဘာဝေါ၊ ချမ်းသာသည်၏အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရတောဝိ၊ နောက်၌လည်း-ဧကံသ-ဥဘယံသေသု၊ တခုသောအစွန်း- နှစ်ခုသော အစွန်းတို့၌၊ ဣမိနာဝ နယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

ကရတောတိ၊ ကရတောဟူသည်ကား၊ သဟတ္ထာ-သဟတ္ထေန၊ မိမိလက်ဖြင့်၊ ကရောန္တဿ၊ ပြုသောသူအား၊ ကာရယတောတိ၊ ကာရယတောဟူသည်ကား၊ အာဏတ္တိယာ၊ စေခိုင်းသောအားဖြင့်၊ ကရောန္တဿ၊ ပြုသောသူအား၊ ဆိန္ဒတောတိ၊ ဆိန္ဒတောဟူသည်ကား၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ဟတ္ထာဒိနိ၊ လက်အစရှိသည်တို့ကို၊ ဆိန္ဒန္တဿ၊ ဖြတ်သောသူအား၊ ပစတောတိ၊ ပစတောဟူသည်ကား၊ ဒေဏ္ဍေန၊ ထွံ့တံဖြင့်၊ ပိဋ္ဌေန္တဿဝိ၊ နှိပ်စက်သော-သူအားလည်းကောင်း၊ တဇ္ဇေန္တဿဝိ၊ မြိမ်းချောက်သောသူအားလည်းကောင်း၊ သောစယတောတိ၊ သောစယတောဟူသည်ကား၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ ဘဏ္ဍဟရဏာဒိဟိ၊ ဥစ္စာကို-ခိုးခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သောကံ၊ ဝိုးရိပ်ခြင်းကို၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ကရောန္တဿာပိ၊ ပြုသောသူအားလည်းကောင်း၊ ပရေဟိ၊ မိမိစကားကိုနာယူကုန်သော-တပါးသော

သူတို့ကို၊ ကာရေန္တဿာဝိ၊ ပြုစေသောသူအားလည်းကောင်း၊ ကိလမတော
 တိ၊ ကိလမတော ဟူသည်ကား၊ အာဟာရပစ္စေဒ-ဗန္ဓနာဂါရ-ပဝေသ
 နာဒိဟိ၊ အာဟာရကို ဖြတ်ခြင်း-နှောင်အိပ်သွင်းခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊
 သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ကိလမန္တဿာဝိ၊ ပင်ပန်းအောင်ပြုသော-သူအားလည်း
 ကောင်း၊ ပရေဟိ၊ မိမိစကားကိုနာယူကုန်သောတပါးသောသူတို့ကို၊ ကိလ
 မာပေန္တဿာဝိ၊ ပင်ပန်းအောင်ပြုစေသောသူအားလည်း၊ ဗန္ဓတော-ဗန္ဓာပယ
 တောတိ၊ ဗန္ဓတော-ဗန္ဓာပယတောဟူသည်ကား၊ ဗန္ဓန္တံ၊ တုန်လှုပ်အပ်သော
 ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ဗန္ဓနကာလေ၊ တုန်လှုပ်သော-အခါ၌၊ သယမ္ပိ၊ မိမိသည်
 လည်း၊ ဗန္ဓတော၊ တုန်လှုပ်သောသူအား၊ ပရမ္ပိ၊ သူတပါးကိုလည်း၊ ဗန္ဓာ
 ပယတော၊ တုန်လှုပ်စေသောသူအား၊ ပါဏမတိပါပယတောတိ၊ ပါဏမတိ
 ပါပယတောဟူသည်ကား၊ ပါဏံ၊ သတ္တဝါကို၊ ဟနန္တဿာဝိ၊ သတ်သော
 သူအား လည်းကောင်း၊ ဟနာပေန္တဿာဝိ၊ သတ်စေသော-သူအားလည်း
 ကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤပါဏမတိပါပယတောဟူသော ပုဒ်နှင့်အတူ၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်
 သိမ်းသော-အဒိန္နံအာဒိယတော-အစရှိသောပုဒ်တို့၌၊ ကရဏကာရာပန
 ဝသေနေဝ၊ မိမိပြုခြင်း-သူတပါးကိုပြုစေခြင်း၏သာလျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်
 ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သန္တိန္တိ၊ သန္တိ ဟူသည်ကား၊ စာရသန္တိ၊ အိပ်
 တိုက်-စပ်ကို၊ နိလ္လောပန္တိ၊ နိလ္လောပံဟူသည်ကား၊ မဟာလောပံ၊ ကြီးစွာ
 သော-လုယက်ခြင်းကို၊ ဧကာဂါရိကန္တိ၊ ဧကာဂါရိကံဟူသည်ကား၊ ဧက
 မံ၊ စာရံ၊ တအိပ်ထည်းကိုသာလျှင်၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍၊ ဝိလုပ္ပနံ၊ လုယက်
 ခြင်းတည်း၊ ပရိပန္နတိဋ္ဌတောတိ၊ ပရိပန္နတိဋ္ဌတော ဟူသည်ကား၊
 အာဂတာဂတာနံ၊ လာတိုင်း-လာတိုင်းသော သူတို့ကို၊ အန္တိန္ဒနတ္ထံ၊ လု
 ယက်ခြင်း၌၊ မဂ္ဂေ၊ ခရီး၌၊ တိဋ္ဌတော၊ တည်သောသူအား၊ ကရောတော
 နကရိယတိပါပန္တိ၊ ကရောတော နကရိယတိပါပံဟူသည်ကား၊ ယံကိပ္ပိ၊
 အလုံးစုံသော၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကရောမိ၊ ငါပြုအံ့၊ ဣတိသညာယ၊ ဤသို့
 သော-အမှတ်ဖြင့်၊ ကရောတောပိ၊ ပြုသောသူအားလည်း၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှု
 ကို၊ နကရိယတိ၊ ပြုသည်မမည်၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပနတထာ
 ပိ၊ ထိုသို့မရှိသော်လည်း၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ယံကိပ္ပိ၊ အမှတ်မရှိ
 သော၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကရောမ၊ ငါတို့ပြုမိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံ
 သညိနေ၊ ဤသို့အမှတ်မရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ခုရပရိယန္တေနာတိ၊ ခုရပရိယန္တေန
 ဟူသည်ကား၊ ခုရနေမိနာဝါ၊ ထက်စွာ သွေးအပ်သော-သင်ရိုးဖြင့်ပြီး

သော-အကွပ်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ခုရောရပရိယန္တေနဝါ၊ သင်ရိုး
သွား-အဆုံးရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ စက္ကန၊ စက်ဝန်းဖြင့်၊ ဧကံမံသခလန္တိ
ဧကံမံသခလံ ဟူသည်ကား၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ မံသရာသိ၊ အသားရကို၊
ပုစ္ဆန္တိ ပဒံ၊ ပုစ္ဆံ ဟူသောပုဒ်သည်၊ တသေဝ၊ ထိုဧကံမံသခလံဟူသောပုဒ်
၏သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝုစ်ပရိယာယံ-စကားတွယ်တည်း၊ တတောနိဒါ
နန္တိ၊ တတောနိဒါနံဟူသည်ကား၊ ဧကမံသခလကရဏနိဒါနံ၊ တခုသော
အသားရကို- ပြုခြင်းတည်းဟူသော-အကြောင်းကြောင့်၊ ဒက္ခိဏဝီရေ၊
ဝင်္ဂါမြစ်-တောင်ဘက်ကမ်း၌၊ မနုဿာ၊ နေကုန်သော-လူတို့သည်၊ ကက္ခ
ဇ္ဇာ၊ ကြမ်းတမ်းကုန်၏၊ ဒါရဏာ၊ ရှန်ရင်းကုန်၏၊ တေ၊ ထိုဝင်္ဂါမြစ်၏တောင်
ဘက်၌နေသော-လူတို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဟနန္တောတိအာဒိ၊ ဟနန္တော၊
ဤသို့အစရှိသော-စကားကို၊ ဂတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဥတ္တရဝီရေ၊ ဝင်္ဂါမြစ်၏
မြောက်ဘက်ကမ်း၌၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံ
ကုန်သည်၊ ပသန္ဓာ၊ ကြည်ညိုကုန်သည်၊ ဗုဒ္ဓမာမကာ၊ ဆုရားကို-မြတ်နိုး
ကုန်သည်၊ ဓမ္မမာမကာ၊ တရားတော်ကို-မြတ်နိုးကုန်သည်၊ သံဃာမာမကာ၊
သံဃာတော်ကို-မြတ်နိုးကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုဝင်္ဂါမြစ်
၏မြောက်ဘက်ကမ်း၌နေသော-လူတို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဒဒန္တောတိအာ
ဒိ၊ ဒဒန္တောဤသို့အစရှိသော-စကားကို၊ ဂတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ဆိုဒဒန္တော
အစရှိသောပါဌ၌၊ ယဇန္တောတိ၊ ယဇန္တောဟူသည်ကား၊ မဟာယောဂံ၊
ကြီးစွာသော-ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကရာန္တော၊ ပြုသောသူသည်၊ ဒမေနာတိ၊
ဒမေန ဟူသည်ကား၊ ဣန္ဒြိယဒမေန၊ စက္ခုအစရှိသော-ဣန္ဒြေကို ဆုံးမ
ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဥပေါသုထကမ္မေန၊ ဥပုသ်သုံးခြင်း-အမှုကြောင့်၊ သံ
ယမေနာတိ၊ သံယမေန ဟူသည်ကား၊ သီလသံယမေန၊ သီလကို-စောင့်
ရှောက်ခြင်းကြောင့်၊ သစ္စဝါစေနာတိ၊ သစ္စဝါစေနဟူသည်ကား၊ သစ္စ
ဝစနေန၊ မှန်သောစကားကို-ဆိုခြင်းကြောင့်၊ အာဂမောတိ၊ အာဂမောဟူ
သည်ကား၊ အာဂမနံ၊ လာခြင်းသည်၊ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သဗ္ဗထာဝီ၊ ခပ်သိမ်း
သော-အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ ပါပဝုညာနံ၊ အကုသိုလ်-ကုသိုလ်တို့
ကို၊ ကိရိယမေဝ၊ ပြုခြင်းကိုသာလျှင်၊ ပဋိက္ခိပန္တိ၊ ပယ်ကုန်၏၊ သုက္ကပက္ခော
ဝိ၊ သုက္ကပက္ခကိုလည်း၊ ဂတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်
ဝေဒိတဇ္ဇော၊ သိအပ်၏၊ ဇတ္ထ၊ ဤသုက္ကပက္ခ၌၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော

၂၃၆ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

စကားရပ်သည်။ ပုရိမဝါးရေ၊ ရှေးဖြစ်သောဝါရ၌၊ ဂုတ္တသဒိသမေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်နှင့်-တူသည်သာလျှင်တည်း။ ။

နတ္ထိဟေတု နတ္ထိပစ္စယောတိတ္ထေ၊ နတ္ထိဟေတု နတ္ထိပစ္စယော ဟူသော ဝါကျ၌၊ သမာဝိနိဝိဇ္ဇော၊ ကောင်းစွာအကျုံးဝင်သော၊ ပစ္စယော၊ ပစ္စယသဒ္ဒါသည်။ ဟေတုဝေစနံ၊ ဟေတုသဒ္ဒါ၏ဝေဝုစပ်ရိယာပတ်စကားလွယ်တည်း။ ဥဘယေနာပိ၊ နှစ်ပါးစုံသော-ဟေတုသဒ္ဒါ-ပစ္စယသဒ္ဒါဖြင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇမာနကမေဝ၊ ထင်ရှားရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ကာယဒုစရိတာဒိ သံကိလေသပစ္စယံ၊ ကာယဒုစရိက်အစရှိသော-ညစ်ညူးခြင်း၏အကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇမာနကမေဝ၊ ထင်ရှားရှိသည် သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ကာယသုစရိတာဒိဝိသုဒ္ဓိပစ္စယံ၊ ကာယသုစရိက် အစရှိသော-စင်ကြယ်ခြင်း၏အကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိက္ခိပန္နိ၊ အချို့သော-ရဟန်း-ပုဏ္ဏားတို့သည် ပယ်ကုန်၏၊ နတ္ထိဗလံ-နတ္ထိဝီရိယံ-နတ္ထိပုရိသထာမော-နတ္ထိပုရိသ ပရက္ကမောတိ၊ နတ္ထိဗလံ-နတ္ထိဝီရိယံ-နတ္ထိပုရိသထာမော-နတ္ထိပုရိသ ပရက္ကမောဟူသည်ကား၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ သံကိလေသသိဝုဝါ၊ ညစ်ညူးခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဝိသုဒ္ဓိတုဝါ၊ စင်ကြယ်ခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ဗလံဝါ၊ အားအစွမ်းသည်လည်းကောင်း၊ ဝီရိယံဝါ၊ ဝီရိယသည်လည်းကောင်း၊ ပုရိသေန၊ ယောကျ်ားသည်၊ ကာတဗ္ဗောနာမ၊ ပြုအပ်သည်မည်သော၊ ပုရိသထာမောဝါ၊ ယောကျ်ားတို့၏-အစွမ်းသည်လည်းကောင်း၊ ပုရိသပရက္ကမောဝါ၊ ယောကျ်ားတို့၏-အားထုတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သဗ္ဗေသတ္တာတိပဒေန၊ သဗ္ဗေသတ္တာဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ဩဠ ဂေါဏဂန္ဒိတာဒယော၊ ကုလားအုပ်-နွား-ဖြည်း-အစရှိ ကုန်သော၊ အနဝသေသေ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သော- သတ္တဝါတို့ကို၊ နိဒဿန္တိ၊ ညွှန်းကုန်၏၊ သဗ္ဗေပါဏာတိပဒေန၊ သဗ္ဗေပါဏာဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ဧကိန္ဒိယော၊ တခုသော-ဣန္ဒြိရှိသော၊ ပါဏော၊ သတ္တဝါ၊ ဒွိန္ဒိယော၊ နှစ်ခုသော-ဣန္ဒြိရှိသော၊ ပါဏော၊ သတ္တဝါ၊ ဣတိအာဒိဝသေန၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝဒန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏၊ သဗ္ဗေဘူတာတိပဒေန၊ သဗ္ဗေဘူတာဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ အဏ္ဏကောသ ဝတ္ထိကောသေသု၊ ဦးခွံ၏ အတွင်း-အမိဝမ်းတိုက်တို့၌၊ ဘူတေ၊ ဖြစ်ကုန်သော-သတ္တဝါတို့ကို၊ သန္ဓာယံ၊ ရည်၍၊ ဝဒန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏၊ သဗ္ဗေဇီဝါတိပဒေန၊ သဗ္ဗေဇီဝါဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ သာလိယဝဂေါရမာဒယော၊ သလေး-မယော-နတ်ကောက်-အစရှိသည်တို့ကို၊ သံန္ဓာယံ၊ ရည်၍၊ ဝဒန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏၊ ဟိသန္တံ၊ ဖွန်၏၊ တေသု၊ ထိုသလေး

၆

မယော-နတ်ကောက်အစရှိသည်တို့၌၊ ဇေတ၊ ထိုဒိဋ္ဌိတို့သည်၊ ဝိရူဟနဘာ
ဝေန၊ ပေါက်ရောက်စည်ပင်သည်၏-အဖြစ်ဖြင့်၊ ဇီဝသည်နော၊ အသက်
ရှိ၏ဟု-မှတ်ထင်ကုန်၏။ အဝသာအဗယာအဝီရိယာတိ၊ အဝသာအဗယာ
အဝီရိယာဟူသည်ကား၊ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
ဝသောဝါ၊ အစွမ်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗလံဝါ၊ အားသည်လည်းကောင်း၊
ဝီရိယံဝါ၊ လုံ့လသည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ နိယတိ သံဂတိ ဘာဝပရိ
ဏတာတိဇ္ဇေ၊ နိယတိ သံဂတိ ဘာဝပရိဏတာဟူသောဤဝါကျ၌၊ နိယ
တိတိ၊ နိယံတိဟူသည်ကား၊ နိယတတာ၊ ခြံသည်၏-အဖြစ်တည်း၊ သံဂ
တိတိ၊ သံဂတိဟူသည်ကား၊ ဆန္တံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အဘိဇာတိနံ၊
အဘိဇာတိတို့တွင်၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထို ပဋိသန္ဓေသို့၊ ဂမနံ၊ သွားခြင်း
တည်း၊ ဘာဝေါတိ၊ ဘာဝေါဟူသည်ကား၊ သဘာဝေါယေဝ၊ သဘော
အားလျော်စွာ-ဖြစ်သည်သလျှင်တည်း၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ နိယတိယာစ၊ ခြံသော
အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သံဂတိယာစ၊ ခြောက်ပါးသော-အဘိဇာတိသို့
လားသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘာဝေနစ၊ သဘောအားလျော်စွာဖြစ်
ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပရိဏတာ နာနပ္ပကာရေတံ ပတ္တာ၊ အထူးထူး
အပြားပြား၏အဖြစ်သို့ရောက်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယေနပုဂ္ဂလေန၊ အကြင်
ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်း အရာအားဖြင့်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ
၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တထေဝ၊ ထိုဒေ၊ ခြင်း အရာအားဖြင့်
သာလျှင်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယေနပုဂ္ဂလေန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယထာ၊
အကြင်အခြင်း အရာအားဖြင့်၊ နောဘဝိတဗ္ဗံ၊ မဖြစ်ရာ၊ သောပုဂ္ဂလော၊
ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်း အရာအားဖြင့်၊ နဘဝတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ
ဣမံအပ္ပတ္တံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒဿန္တိ၊ ပြကုန်၏၊ ဆသ္မေဝါတိ-ဇာတိ
သုတိ၊ ဆသ္မေဝါဘိ-ဇာတိသု၊ ဟူသည်ကား၊ ဆသုဇေဝ၊ ခြောက်ပါးသံ
လျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ အဘိဇာတိသု၊ အဘိဇာတိတို့၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ သုခဉ္စ၊
သုခဝေဒနာကို လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဉ္စ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကို လည်းကောင်း၊ ပဋိ
သံဝေဒန္တိ၊ ခံစားရကုန်၏၊ အညာ၊ ခြောက်ပါးသော-ဇာတ်မှတစ်ပါးသော
သုခဒုက္ခဘူမိ၊ သုခဝေဒနာ ဒုက္ခဝေဒနာ၏-ဖြစ်ရာအရပ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿန္တိ၊ အချို့သောရဟန်း-ပုဏ္ဏားတို့သည်-ပြကုန်၏၊ တတ္ထ
ထိုဆသ္မေဝါတိ-ဇာတိသုအစရှိသောပါဌ၌၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အ
ဘိဇာတိယောနာမ၊ အဘိဇာတိတို့မည်သည်ကား၊ ကဏ္ဍာဘိဇာတိ၊ မည်း
ညစ်သော-ဇာတ်လည်းကောင်း၊ နိလာဘိဇာတိ၊ ညိုသော-ဇာတ်လည်း

၂၃၈ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ကောင်း၊ လောဟိတာဘိဇာတိ၊ နိဿယ-ဇာတ်လည်းကောင်း။ ဟလိဒ္ဓါဘိ
 ဇာတိ၊ ရွှေသောဇာတ်လည်းကောင်း၊ သုက္ကာဘိဇာတိ ဖြူသောဇာတ်လည်း
 ကောင်း၊ ပရမသုက္ကာဘိဇာတိ၊ အလွန်ဖြူသော-ဇာတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိဣ
 မေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ ‘တတ္ထ၊ ထိုခြောက်ပါးသော-အဘိဇာတ်တို့တွင်၊
 သာကုလိကော၊ ဌက်မူဆိုးသည်လည်းကောင်း၊ သူကရိကော၊ ဝက်သတ်
 သွားသည်လည်းကောင်း၊ လုဒ္ဓေါ၊ သားမူဆိုးသည်လည်းကောင်း၊ မစ္ဆာဗာ
 တကော၊ တံငါသည်လည်းကောင်း၊ စောရော၊ ခိုးသူသည်လည်းကောင်း၊
 စောရဗာတကော၊ ခိုးသူသတ်သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဝါပန၊ ထို
 မှတပါး၊ အညေပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ယေကေမိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
 သော၊ ကုရုရကမ္မန္တာ၊ ကြမ်းကြုတ်သော- အမှုကိုပြုတတ်သော သူတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ အယံ၊ ဤအလုံးစုံသောသူသည်၊ က
 ဏ္ဍာဘိဇာတိနာမ၊ ကဏ္ဍာဘိဇာတိမည်၏၊ ဘိက္ခု၊ သာကီယဖြစ်သော
 ဘုရား၏ တပည့်-ရဟန်းတို့ကို၊ နိလသဘိဇာတိတိ၊ နိလသဘိဇာတိဟူ၍၊ ဝ
 ဒန္တိ၊ အချို့သောရဟန်း-ပုဂ္ဂိုလ်တို့က-ပြောဆိုကုန်၏၊ တေးထိုရှင်ဂေါတ
 မ၏-တပည့်ဖြစ်သောရဟန်းတို့သည်၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပစ္စယေ
 သု၊ ပစ္စည်းတို့၌၊ ကဏ္ဍကော၊ ဆူးတို့ကို၊ ပက္ခိဝိတွာ၊ ထည့်၍၊ ခါဒန္တိ၊ ကိရ၊ စား
 ကုန်သတတ်၊ ဘိက္ခု၊ စ၊ ရှင်ဂေါတမ၏-တပည့်ဖြစ်သော-ရဟန်းတို့သည်
 လည်း၊ ကဏ္ဍကဝုတ္တိနော၊ ဆူးနှင့်တူစွာ-ကျင့်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊
 တိတ္ထိတို့က-ဆိုကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အယံ၊ ဤစတုသု-ပစ္စယေသု(ပ)
 ကဏ္ဍကဝုတ္တိနောဟူသောစကားသည်၊ နေသံ၊ ထိုတိတ္ထိတို့၏၊ ပါဠိယေဝ၊
 ပါဠိပင်လျှင်တည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော၊ ပဗ္ဗဇိ
 တာ၊ အတ္တကိလမထာနူယောဝဂကို-အားထုတ်ကုန်သော-ရဟန်းတို့သည်
 ကဏ္ဍကဝုတ္တိကာဇေနာမ၊ ကဏ္ဍကဝုတ္တိကမည်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သမဏာ-ကဏ္ဍကဝုတ္တိ
 ကာတိပိ၊ သမဏာ-ကဏ္ဍကဝုတ္တိကာဟူ၍လည်း၊ နေသံ၊ ထိုတိတ္ထိတို့၏၊ ပါဠိ
 ပါဠိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကသမ္ဘုကာ၊ တထည်တည်းသော-အဝတ်
 ရှိကုန်သော၊ နိဂဏ္ဌာ၊ နိဂဏ္ဌတို့သည်၊ လောဟိတာဘိဇာတိနာမ၊ လောဟိ
 တာဘိဇာတိမည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏၊ ဣမေ၊ ဤနိဂဏ္ဌ
 တို့သည်၊ ပုရိမမဟိ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗွိဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော-ကဏ္ဍာဘိ
 ဇာတိ-နိလသဘိဇာတိ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်၊ ပဏ္ဍရတရာကိရ၊ အထူးအားဖြင့်
 ဖြစ်ကုန်သတတ်၊ အစေလကသာဝကော၊ အစေလက၏-တပည့်ဖြစ်ကုန်

သေ၊ ဂိဟိ၊ လူတို့သည်။ ဟလိဒ္ဓါဘိဇာတိ။ ဟလိဒ္ဓါဘိဇာတိမည်ကုန်၏။ ဣတိ
 ဤသို့။ ဝဒန္တိ။ ပြောဆိုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပစ္စယဒါယကော
 ပစ္စယဒါယကာတို့ကို။ နိဂဏ္ဌဟိမိ၊ နိဂဏ္ဌတို့ထက်လည်း။ ဇေဋ္ဌကတရေ၊
 အထူးသဖြင့်မြတ်သည်တို့ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ နန္ဒော၊ နန္ဒအမည်ရှိသော
 သူ၊ ဝစ္ဆော၊ ဝစ္ဆ အမည်ရှိသောသူ၊ သံကိစ္စော၊ သံကိစ္စအမည်ရှိသောသူ၊
 အယံ၊ ဤသူအပေါင်းသည်။ သုက္ကာဘိဇာတိ။ သုက္ကာဘိဇာတိမည်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဝဒန္တိ။ ပြောဆိုကုန်၏။ တေ၊ ထိုနန္ဒ-ဝစ္ဆ-သံကိစ္စ-အမည်ရှိသောသူ
 တို့သည်။ ဝုရိမေဟိ၊ ရှေးဖြစ်ကုန်သော၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော ကဏ္ဍာ
 ဘိဇာတိစသော-ဝုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်။ ပဏ္ဍရတရာကိရ၊ အထူးသဖြင့်-ဖြူစင်
 ကုန်သတတ်။ ပန၊ ဆဋ္ဌဝုဂ္ဂိုလ်ကိုဆိုဦးအံ့။ အာဇီဝကော၊ အဇီဝကဝုဂ္ဂိုလ်
 တို့ကို။ ပရမသုက္ကာဘိဇာတိလိ၊ ပရမသုက္ကာဘိဇာတိဟူ၍။ ဝဒန္တိ။ ပြောဆို
 ကုန်၏။ တေ၊ ထိုအာဇီဝကတို့သည်။ သဗ္ဗေဟိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော-ငါဦး
 သောသူတို့ထက်။ ပဏ္ဍရတရာကိရ၊ အထူးသဖြင့်-ဖြူစင် ကုန်သတတ်။
 တတ္ထ၊ ထိုခြောက်ပါးသောအဘိဇာတိတို့တွင်။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော
 သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ သာကုဏိကာဒယောဝ၊ ဌက်
 မူဆိုးအစရှိသည်မည်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတော၊
 ထိုဌက်မူဆိုးအစရှိသည်တို့ထက်။ သာကုသမဏာ၊ သာကီဝင်ဖြစ်သော
 ရဟန်းတို့သည်။ ဝိသုဇ္ဈမာနာ၊ အထူးသဖြင့်-စင်ကြယ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ
 ဖြစ်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုသာကီဝင်ဖြစ်သော-ရဟန်းတို့ထက်။ နိဂဏ္ဌော၊ နိ
 ဂဏ္ဌတို့သည်။ ဝိသုဇ္ဈမာနာ၊ အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ။
 ဖြစ်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုဂဏ္ဌတို့ထက်။ အာဇီဝက-သာဝကော၊ အာဇီဝက
 တို့၏-တပည့်တို့သည်။ ဝိသုဇ္ဈမာနာ၊ အထူးသဖြင့်-စင်ကြယ်ကုန်သည်။
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုအာဇီဝက-သာဝကတို့ထက်။ နန္ဒာဒ
 ယော၊ နန္ဒအစရှိသောသူတို့သည်။ ဝိသုဇ္ဈမာနာ၊ အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်ကုန်
 သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုနန္ဒအစရှိသော-သူတို့ထက်။ အဇီ
 ဝကော၊ အာဇီဝကတို့သည်။ ဝိသုဇ္ဈမာနာ၊ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်ကုန်
 သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်။ တေသံ၊ ထိုမိစ္ဆာ
 အယူရှိကုန်သော-ရဟန်း-ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ လဒ္ဓိ၊ အယူတည်း။ သုက္ကပက္ခော၊
 သုက္ကပက္ခကို။ ဝုတ္တပစ္စနိကေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့်
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော-စကားရပ်သည်။ ဣဓာဝိ၊
 ဤသုက္ကပက္ခ၌လည်း။ ဝုရိမဝါရေ၊ ရှေးဖြစ်သောဝါရ၌။ ဝုတ္တသဒိသမေဝ၊ ဆို

၂၃

၂၄၀ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ။

အပ်ခဲပြီးသည်နှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း။ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ တိသျှ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမာသုဒ္ဓိဋ္ဌိသျှ၊ ဤဒိဋ္ဌိတို့တွင်၊ နုတ္တိကဒိဋ္ဌိ၊ နုတ္တိကဒိဋ္ဌိသည် ဝိပါကံ၊ ဂ္ဃဒါနံ၊ ခြင်း-မိဟကိုလုပ်ကျွေးခြင်း- အစရှိသည်တို့ကြောင့် ဖြစ်သော အကျိုးကို၊ ပဋိဗာဟတိ၊ တားဖြစ်၏၊ အကိရိယဒိဋ္ဌိ၊ အကိရိယဒိဋ္ဌိသည် ကမ္မံကံကို၊ ပဋိဗာဟတိ၊ တားဖြစ်၏၊ အဟေတုကဒိဋ္ဌိ၊ အဟေတုကဒိဋ္ဌိသည်၊ ဥဘယဗ္ဗိန္ဒုရ်ပါးရံသော-ဝိပါကံကံကိုလည်း၊ ပဋိဗာဟတိ၊ တားဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသောဒိဋ္ဌိတို့တွင်၊ ကမ္မံကံကို၊ ပဋိဗာဟန္တေနာပိ၊ တားဖြစ်သောသူသည်လည်း၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးကို၊ ပဋိဗာဟန္တေနာပိ၊ တားဖြစ်သောသူသည်လည်း၊ ကမ္မံကံကို၊ ပဋိဗာဟတံ၊ တားဖြစ်အပ်သည်မည်သည်ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ပဋိဗာဟန္တေနာပိ၊ တားဖြစ်သောသူသည်လည်း၊ ကမ္မံကံကို၊ ပဋိဗာဟတံ၊ တားဖြစ်အပ်သည်မည်သည်ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုဗ္ဗုဒ္ဓိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သောဧတေ၊ ဤသုံးပါးသော-ဒိဋ္ဌိတို့သည်၊ အတ္ထတော၊ သဘောအားဖြင့်၊ ဥဘယပဋိဗာဟကာ၊ နှစ်ပါးရံသော-ဝိပါကံ-ကံကိုတားဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ နုတ္တိကဝါဒါစေဝ၊ နုတ္တိက အယူရှိကုန်သည်လည်းကောင်း၊ အဟေတုကဝါဒါစ၊ အဟေတုကအယူရှိကုန်သည်လည်းကောင်း၊ အကိရိယဝါဒါစ၊ အကိရိယ-အယူရှိကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

ပန၊ သုံးပါးသော-ဒိဋ္ဌိတို့၏ကမ္မပထမြော်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ တေသံ၊ ထိုဒိဋ္ဌိတို့၏၊ လဒ္ဓိံ၊ အယူကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ရတ္တိဋ္ဌာနေ၊ ညဉ့်သန့်ရာ-အရပ်၌လည်းကောင်း၊ ဒိဝါဋ္ဌာနေ၊ နေ့သန့်ရာအရပ်၌လည်းကောင်း၊ နိသိန္နာ၊ ထိုင်နေကုန်လျက်၊ သဇ္ဈာယန္တိ၊ သရဇ္ဈာယီကုန်၏၊ ဝိမံသန္တိ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်ကုန်၏၊ ကိံ၊ ဝိမံသန္တိ၊ အဘယ်သို့စူးစမ်းဆင်ခြင်ကုန်သနည်းဟူမူကား၊ တေသံ၊ ထိုဒိဋ္ဌိတို့၏၊ ဝါဒေ၊ အယူ၌၊ ဒိန္နံ၊ အလှူ၏-အကျိုးသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ယိဋ္ဌံ၊ ပူဇော်ခြင်း၏-အကျိုးသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကရောတော၊ ပြုသောသူအား၊ နကရိယတိ၊ ပြုသည်မမည်၊ ဟေတု၊ အကြောင်းသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ပစ္စယော၊ အထောက်အပံ့သည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိမံသန္တိ၊ စူးစမ်းကုန်၏၊ တသ္မိံ၊ အာရမ္မဏေ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူတည်းဟူသော-အာရုံ၌၊ မိစ္ဆာသတိ၊ မိစ္ဆာသတိသည်၊ သန္တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဖိတ်သည်၊ ကေဂ္ဂံ၊ တည်ကြည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံနာနိ၊ ဧဝံတို့သည်၊ ဧဝန္တိ၊ စေတီကုန်၏၊ ပဌမဧဝနေ၊ ပဌမဧဝံ၊ သတေကိစ္ဆာ၊ ကုစားကောင်းကုန် သေးသည်၊ ဟောန္တိ၊

ဖြစ်ကုန်၏။ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ခုတိယာဒိသု၊ ခုတိယဇော-အစရှိသည်တို့၌၊ သတေကိန္ဒာ၊ ကုစားခြင်းငှါ-တတ်ကောင်းကုန်သေးသည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောဇော၌၊ ဗျန္တိနန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့ အားလည်း၊ အတေကိန္ဒာ၊ မကုစားနိုင်ကုန်သည်။ အနိဝတ္တိနော၊ နောက် သို့မဆုတ်နစ်ကုန်သည်။ အရိဋ္ဌကဏ္ဍကသဒိသာ၊ အရိဋ္ဌရဟန်း-ကဏ္ဍက သာမဏေတို့နှင့်တူကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ ကောမိ၊ အချို့သော သူသည်။ ဧကံ၊ တပါးသော၊ ဒဿနံ၊ မိစ္ဆာအယူသို့၊ ဩက္ကမတိ၊ သက်၏၊ ကောမိ၊ အချို့သောသူသည်၊ ဧဝိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဒဿနာနိ၊ မိစ္ဆာ အယူတို့သို့၊ ဩက္ကမတိ၊ သက်၏၊ ကောမိ၊ အချို့သော သူသည်၊ တိဏိပိ၊ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဒဿနာနိ၊ မိစ္ဆာအယူတို့သို့၊ ဩက္က မတိ၊ သက်၏၊ ဧကသ္မိံ၊ တပါးသော-မိစ္ဆာအယူသို့၊ ဩက္ကန္တေပိ၊ သက် သော်လည်းကောင်း၊ ဧဝိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော-မိစ္ဆာအယူတို့သို့၊ ဩက္ကန္တ သုပိ၊ သက်ကုန်သော်လည်းကောင်း၊ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော-မိစ္ဆာအယူ တို့သို့၊ ဩက္ကန္တသုပိ၊ သက်ကုန်သော်လည်းကောင်း၊ သတ္တော၊ သတ္တဝါ သည်၊ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကောဝ၊ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူရှိသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဂ္ဂ မဂ္ဂါဝရဏဉ္စေတိ၊ နတ်ရွာခရီးကို-တားမြစ်တတ်သည် လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မောက္ခမဂ္ဂါဝရဏဉ္စ၊ မဂ်ဗိုလ်ခရီးကိုတားမြစ်တတ် သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿအတ္တဘာဝဿ၊ ထိုအတ္တဘော၏၊ အနန္တရံ၊ အခြားမဲ့၌၊ သဂ္ဂဓိ၊ နတ်ရွာသို့လည်း၊ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှါ၊ အတဇ္ဇော၊ မထိုက်၊ မောက္ခ၊ မဂ်ဗိုလ်သို့၊ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှါ၊ ပဂေဝ၊ အတယ်ဆိုတွယ် ရာရှိအံ့နည်း၊ ဧသဇေသောသံတ္တော၊ ဤသတ္တဝါသည်၊ ဝဋ္ဋခါဏုနာမ၊ ဝဋ္ဋ သစ်သုတ်မည်၏။ ပထဝီဂေါပကော၊ မြေကိုစောင့်သော-သတ္တဝါမည်၏။ ပန၊ စောဒနာသောခနာပုန်ကိုထုတ်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧသဇေသောသတ္တော၊ ဤနိယ တမိစ္ဆာအယူရှိသောသူသည်၊ ဧကသ္မိံယေဝ၊ တခုတည်းသာလျှင်ဖြစ်သော အတ္တဘာဝ၊ အတ္တဘော၌၊ နိယတော၊ မြဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ အညသ္မိတ္တိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ အတ္တဘာဝ၊ အတ္တဘော၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဂန္တော၊ အမေးတည်း၊ ဧကသ္မိံယေဝ၊ တခုတည်းသာလျှင်ဖြစ်သော၊ အတ္တဘာဝ၊ အတ္တဘော၌၊ နိယတော၊ မြဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အာသေဝနဝသေန၊ အတုန်တလဲလဲ-မှီဝဲသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ တဝန္တိ ရေပိ၊ တဝတပါး၌လည်း၊ တံတံဒိဋ္ဌိံ၊ ထိုထိုနတ္ထိကဒိဋ္ဌိ-အဟေထုကဒိဋ္ဌိ

အကိရိယဒိဋ္ဌိကို၊ ရောစေတိယေဝ။ နှစ်သက်တတ်သည်သာလျှင်တည်း။
 တိသစ္စံ၊ ဖုန်၏။ ဧဝရူပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော-ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယေဘုယျ
 န၊ များသောအားဖြင့်၊ ဘလတော၊ တဝမှ၊ ဝုဠာနံနာမ၊ ထခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ
 မရှိ။ တဒဋ္ဌာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘူတိကာမော၊ ပွားစီးခြင်းကိုအလိုရှိသော၊ ဝိစက္ခ
 ကော၊ ပညာမူကိပ်-အမြင်ရှိသောသူသည်၊ အကလျာဏဇနံ၊ သူတော်မ
 ဟုတ်-ယုတ်မာသောသူကို၊ အာသိဝိသံ၊ လျင်သော-အဆိပ်ရှိသော၊ ဥရဂံ၊
 ဖြွေကို၊ အာရကာ၊ ဝေးစွာ၊ ပရိဝဇ္ဇတိဣဝ၊ ကြဉ်သကဲ့သို့၊ အာရကာ၊ ဝေး
 စွာ၊ ပရိဝဇ္ဇေယျ၊ ကြဉ်ရာ၏။ ။

နတ္ထိသဗ္ဗသောအရူပါတိ၊ နတ္ထိသဗ္ဗသောအရူပါဟူသည်ကား၊ အရူပ
 ဗြဟ္မလောကေနာမ၊ အရူပဗြဟ္မထုံမည်သည်ကား၊ သဗ္ဗကာရေန၊ ခပ်သိမ်း
 သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ မနောမယာတိ၊ မနောမယာဟူသည်
 ကား၊ ဈာနစိတ္တမယာ၊ ရူပါဝစရဈာနစိတ်ဖြင့်ပြီးကုန်၏၊ သညာမယာတိ၊
 သညာမယာဟူသည်ကား၊ အရူပဈာနသညာယ၊ အရူပဈာနနှင့် ယှဉ်
 သော-သညာဖြင့်၊ သညာမယာ၊ သညာဖြင့်ပြီးကုန်၏၊ ရူပါနံယေဝနိဋ္ဌိဒါ
 ယ ဝိရာဂါယ နိရောဓယ ပဋိပဇ္ဇော ဟောတိတိ၊ ရူပါနံယေဝ-နိဋ္ဌိဒါယ
 ဝိရာဂါယ-နိရောဓယပဋိပဇ္ဇောဟောတိဟူသည်ကား၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤ
 သို့ကျင့်သော-ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ လာဘိဝါ၊ ဈာန်ကိုရသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ တတ္ထိဝါ၊ ကြံဆခြင်းရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ လာဘိနာမ၊ လာဘိ
 မည်သည်ကား၊ ရူပါဝစရဈာနလာဘိ၊ ရူပါဝစရဈာနကိုရသောပုဂ္ဂိုလ်
 တည်း၊ တဿ၊ ထိုရူပါဝစရဈာနကိုရသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ရူပါဝစရေ၊ ရူပါဝ
 စရဈာနံ၊ ကင်္ခါ၊ ယုံမှားခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အရူပါဝစရလောကေ၊ အရူ
 ပါဝစရထုံ၊ ကင်္ခါ၊ ယုံမှားခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊
 အရူပါ၊ အရူပထုံတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တာနန္တိ၊
 ပြောဆိုကုန်သော-သူတို့၏လည်းကောင်း၊ အရူပါ၊ အရူပထုံတို့သည်၊ နတ္ထိ
 နသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တာနန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်သော-သူတို့၏လည်း
 ကောင်း၊ ဝစနံ၊ စကားမျှကို၊ သုဏာမိ၊ ကြားရ၏၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊
 အတ္ထိတိ၊ ကေနိရှိ၏-ဟူ၍လည်းကောင်း၊ နတ္ထိတိ၊ ကေနိမရှိ၏-ဟူ၍လည်း
 ကောင်း၊ နဇာနာမိ၊ မချအားဖြင့်-ငါမသိ၊ စတုတ္ထဣာနံ၊ ရူပါဝစရ-စတုတ္ထ
 ဈာန်ကို၊ ပဒဋ္ဌာနံ၊ နီးစွာသော-အကြောင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အရူပါဝစရဈာ
 နံ၊ အရူပါဝစရဈာန်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေဿာမိ၊ ငါဖြစ်စေအံ့၊ အရူပါ၊ အရူပထုံတို့
 သည်၊ သစေအတ္ထိသန္တိ၊ အကယ်၍ရှိကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုအရူပထုံ

၂၄၂

၌၊ နိဗ္ဗတ္တဿာမိ၊ ငါဖြစ်စေအံ၊ အရူပါ၊ အရူပဘုံတို့သည်၊ သစေနတ္ထိနသန္တိ၊ အကယံ၍-မရှိကုန်သည်ဖြစ်အံ၊ ဧဝံသန္တေသု၊ ဤသို့မရှိကုန်သည်ရှိသော်၊ ရူပါဝစရ-ဗြဟ္မလောကော၊ ရူပါဝစရ-ဗြဟ္မဘုံ၌၊ နိဗ္ဗတ္တဿာမိ၊ ငါဖြစ်စေအံ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မေ၊ ငါ၏၊ အပဏ္ဏကော၊ မချွတ်မယွင်းသော၊ ဓမ္မော၊ အားထုတ်အပ်သော-တရားသည်၊ အပဏ္ဏကောဝ၊ မချွတ်မယွင်းသောအကျိုးရှိသည်သာလျှင်၊ အဝိရဒ္ဓေါဝ၊ မပျက်စီးသော-အကျိုးရှိသည်သာလျှင်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏၊ ပန၊ လာဘီပုဂ္ဂိုလ်မှတပါးတက္ကိပုဂ္ဂိုလ်ကိုဆိုပြီးအံ၊ တတ္ထိ၊ တက္ကိပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အပ္ပဗ္ဗိယဒ္ဓဈာနေသ၊ ရူပါဝစရဈာန်ကိုမရသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿာပိ၊ ထိုတက္ကိပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ ရူပဈာနေ၊ ရူပဈာန်၌၊ ကင်္ခါ၊ ယုံမှားခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊ ယုံမှားမရှိသည်မှ တပါး-ယုံမှားရှိသည်ကိုဆိုပြီးအံ၊ အရူပလောကော၊ အရူပဘုံ၌၊ ကင်္ခါ၊ ယုံမှားခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သော၊ ထိုရူပဝစရဈာန်နှင့်ပြည့်စုံသော-ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အရူပါ၊ အရူပဘုံတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တာနတ္ထိ၊ ပြောဆိုကုန်သော-သူတို့၏လည်းကောင်း၊ အရူပါ၊ အရူပဘုံတို့သည်၊ နတ္ထိနသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တာနတ္ထိ၊ ပြောဆိုကုန်သောသူတို့၏လည်းကောင်း၊ ဝစနံ၊ စကားမျှကိုသာ၊ သုဏာမိ၊ ကြားရ၏၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အတ္ထိတိ၊ ကေနရှိ၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ နတ္ထိတိ၊ ကေနမရှိ၏-ဟူ၍လည်းကောင်း၊ နဇာနာမိ၊ ရချအားဖြင့် ငါမထိရ၊ ကသိဏပရိကမ္ဘံ၊ ကသိုဏ်းပရိကံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ စတုတ္ထဇ္ဈာနံ၊ ရူပါဝစရစတုတ္ထဈာန်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ တံ၊ ထိုရူပါဝစရစတုတ္ထဈာန်ကို၊ ပဒဋ္ဌာနံ၊ နီးစွာသော-အကြောင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အရူပါဝစရဈာန်၊ အရူပါဝစရဈာန်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တဿာမိ၊ ငါဖြစ်စေအံ၊ အရူပါ၊ အရူပဘုံတို့သည်၊ သစေနတ္ထိသန္တိ၊ အကယံ၍ရှိကုန်သည်ဖြစ်အံ၊ တတ္ထ၊ ထိုအရူပဘုံ၌၊ နိဗ္ဗတ္တဿာမိ၊ ငါဖြစ်စေအံ၊ အရူပါ၊ အရူပဘုံတို့သည်၊ သစေနတ္ထိနသန္တိ၊ အကယံ၍မရှိကုန်သည်ဖြစ်အံ၊ ရူပါဝစရဗြဟ္မလောကော၊ ရူပါဝစရဗြဟ္မဘုံ၌၊ နိဗ္ဗတ္တဿာမိ၊ ငါဖြစ်စေအံ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မေ၊ ငါ၏၊ အပဏ္ဏကော၊ မချွတ်မယွင်းသော၊ ဓမ္မော၊ အားထုတ်အပ်သောတရားသည်၊ အပဏ္ဏကောဝ၊ မချွတ်မယွင်းသောအကျိုးရှိသည်သာလျှင်၊ အဝိရဒ္ဓေါဝ၊ မပျက်စီးသောအကျိုးရှိသည်သာလျှင်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှ

လုံးပိုက်၍၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပဋိပစ္ဆိမံ၊ ကျင့်၏။ သဝနိရော
ဓေတိ၊ သဝနိရောဓေဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ ။

သရာဂါယသန္တိကေတိ၊ သရာဂါယသန္တိကေဟူသည်ကား၊ ရာဂဝ
သေန၊ ရာဂ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝဇ္ဇေ၊ ဝဋ်တရား၌၊ ရုက္ခနဿ၊ တသ်မက်မော
ခြင်း၏။ သန္တိကေ၊ အနီး၌၊ သံယောဂါယာတိ၊ သံယောဂါယ ဟူသည်
ကား၊ တဏှာဝသေန၊ တဏှာ၏-အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝဇ္ဇေ၊ ဝဋ်တရား၌၊ သံ
ယောဓနတ္ထာယ၊ ဟည်ခြင်း၍၊ အဘိနန္ဒနာယာတိ၊ အဘိနန္ဒနာယဟူသည်
ကား၊ တဏှာဒိဋ္ဌိဝသေန၊ တဏှာ-ဒိဋ္ဌိ၏-အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဘိနန္ဒနာယ၊
လွန်စွာတသ်မက်မောခြင်း၍၊ ပဋိပဇ္ဇောဟောတိတိ၊ ပဋိပဇ္ဇောဟောတိဟူ
သည်ကား၊ အယတ္တိ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ လာဘီဝါ၊ လာဘီပုဂ္ဂိုလ်သည်
လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထိဝါ၊ တတ္ထိပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏
လာဘီနာမ၊ လာဘီပုဂ္ဂိုလ် မည်သည်ကား၊ အဋ္ဌသမာပတ္တိလာဘီ၊ သမာ
ပတ်ရှစ်ပါးကို ရသော-ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ တဿ၊ ထိုသမာပတ် ရှစ်ပါးကို
ရသော-ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အရူပေ၊ အရူပတုံ၌၊ ကင်္ခါ၊ ယုံမှားခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊
မရှိ၊ နိဗ္ဗာနေဝ၊ နိဗ္ဗာန်၌သာလျှင်၊ ကင်္ခါ၊ ယုံမှားခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊
ထိုသမာပတ် ရှစ်ပါးနှင့်-ပြည့်စုံသော-လာဘီ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဟံ၊ ငါ
သည်၊ နိရောဓေ၊ နိဗ္ဗာန်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိဝိ၊ ဤသို့ လည်းကောင်း၊
နိရောဓေ၊ နိဗ္ဗာန်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိဝိ၊ ဤသို့ လည်းကောင်း၊ သုဏာသိ၊
ကြားသာ-ကြားရ၏။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ နဇာနာမိ၊ မသိရ၊ သမာပတ္တိံ၊
သမာပတ်ရှစ်ပါးကို၊ ပါဒကံ၊ အခြေကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာ
ကို၊ ဝဇ္ဇေဿာမိ၊ ပွားစေအံ့၊ နိရောဓေ၊ နိဗ္ဗာန်သည်၊ သစေတဝိဿတိ၊
အကယ်၍-ရှိသည် ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အရ
ဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာယိဿာမိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်
ပြုအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်၊ နောစေတဝိဿတိ၊ အကယ်၍မရှိ
သည်၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့မရှိသည်ရှိသော်၊ အရူပေ၊ အရူပတုံ၌၊
နိဗ္ဗတ္တိဿာမိ၊ ဖြစ်ရအံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
ပဋိပစ္ဆိမံ၊ ကျင့်၏။ ပန၊ လာဘီပုဂ္ဂိုလ်မှတစ်ပါး-တတ္ထိ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဆိုဦးအံ့၊
တတ္ထိ၊ တတ္ထိပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧကသမာပတ္တိယာဝိ၊ တခုသော-သမာပတ်၌
လည်း၊ လာဘီ၊ ရခြင်းရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ နတထာပိ၊ ထိုသို့ရခြင်းရှိ
သည်မဖြစ်သော်လည်း၊ အဿ၊ ထိုတတ္ထိပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အရူပေ၊ အရူပတုံ၌
ကင်္ခါ၊ ယုံမှားခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သဝနိရောဓေဝ၊ နိဗ္ဗာန်၌သာလျှင်၊ ကင်္ခါ၊

ယံဝှားခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ဂှိ၊ ဇိ၊ သော၊ ထိသမာပတ်ကို-မရသော-တက္ကိ
 ဝုဂ္ဂိလ်သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နိရောဓော၊ နိဗ္ဗာန်သည်၊ အတ္ထိ၊ ဂှိ၊ ဇိ၊ ဣတိ၊ ပိ၊
 ဤသို့ လည်းကောင်း၊ နိရောဓော၊ နိဗ္ဗာန်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ပိ၊ ဤသို့၎င်း၊
 သုဏ္ဍာမိ၊ ကြားသာ-ကြားရ၏။ သယံ၊ ကိုယ်တို့၏၊ နုဇာနာမိ၊ မသိရ၊ ကသိ
 ဏပရိကမ္ဘံ၊ ကသိုဏ်းပရိကံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အဋ္ဌသမာပတ္တိယော၊ ရှစ်ပါး
 သော-သမာပတ်တို့ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ သမာပတ္တိပဒေဋ္ဌာနံ၊ သမာ
 ပတ်လျှင်-နိဗ္ဗာသော-အကြောင်းရှိသော၊ ဝိမဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေ
 သာမိ၊ ပွားစေအံ့၊ နိရောဓော၊ နိဗ္ဗာန်သည်၊ သစေတဝိဿတိ၊ အကယ်၍
 ရှိသည်ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဇေဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာယိသာမိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်-ပြုရအံ့၊ နိရောဓော၊
 နိဗ္ဗာန်သည်၊ နောစေတဝိဿတိ၊ အကယ်၍မရှိသည်-ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဇေဝံသတိ
 ဤသို့မရှိသည်ရှိသော်၊ အရူပ၊ အရူပဘုံ၌၊ နိဗ္ဗတ္တေသာမိ၊ ဖြစ်ရအံ့၊ ဣတိ
 မနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤအ
 ရာ၌၊ စောဒကော၊ စောဒကဆရာသည်၊ ဌတွာ၊ တန့်ရပ်၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
 ကိ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်းဟူမူကား၊ တာဝ၊ မဆွေတွာ၊ အတ္ထိဒိန္နန္တိ
 အာဒိနိ၊ အတ္ထိဒိန္န ဤသို့အစရှိသော-အယူတို့သည်၊ အပဏ္ဏကာနိ၊ မချွတ်
 မယွင်းကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၊ နတ္ထိဒိန္နန္တိ အာဒိနိပန၊ နတ္ထိဒိန္နဤသို့
 အစရှိသော-အယူတို့သည်ကား၊ ကာယံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ အပဏ္ဏကာ
 နိ၊ မချွတ်မယွင်းကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စော
 ဒကော၊ စောဒကဆရာသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဂဟဏဝသေန၊ ကေနိစ္စလမ်း
 ၍-ယူသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အပဏ္ဏကာနိ၊ မချွတ်မယွင်းကုန်သည်၊ ဘ
 ဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချွေပြီးအံ့၊ တံ၊ နိ၊ ထိုနတ္ထိဒိန္နအစရှိသော-အ
 ယူတို့သည်၊ အပဏ္ဏကံအပဏ္ဏကံ၊ မချွတ်မယွင်း-မချွတ်မယွင်း၊ ဣတိဇေဝံ၊
 ဤသို့၊ ဂဟိတတ္ထံ၊ ယူအပ်သည်၏-အဖြစ်ကြောင့်၊ အပဏ္ဏကာနိနာမ၊ အ
 ပဏ္ဏကမည်ကုန်သည်၊ ဇာတာနိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

စတ္တာရောမေတိ၊ စတ္တာရောမေဟူသော၊ အယံ၊ ဤအနုသန္ဓေသည်၊
 ပါနိဇ္ဇေက္ခာ၊ အသီးဖြစ်သော၊ အနုသန္ဓိ၊ အနုသန္ဓေတည်း၊ နတ္ထိကဝါဒေါ၊
 နတ္ထိက အယူရှိသော-ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ အကိရိယဝါဒေါ၊ အကိရိယ
 အယူရှိသော-ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ အဟေတုက ဝါဒေါ၊ အဟေတုက
 အယူရှိသော-ပုဂ္ဂိုလ် လည်းကောင်း၊ အရူပံ၊ အရူပဘုံသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
 နိရောဓော၊ နိဗ္ဗာန်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိဇေဝံဝါဒိနော၊ ဤသို့အယူရှိကုန်သော၊

၂၄၆ မဏိမပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

နွေစ၊ နှစ်ယောင်ကုန်သော-ပုဂ္ဂိုလ်တို့၎င်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော
 ဣမေပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဟောဋ္ဌာ၊ အော်၌၊ တယော၊ သုံးယောက်
 ကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလဝ၊ အတ္တန္တပ ပုဂ္ဂိုလ်-ပရန္တပပုဂ္ဂိုလ်-အတ္တ ပရန္တပ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အတ္ထိကဝါဒါဒယော၊ အတ္ထိ
 ကဒိဋ္ဌိအမရှိကုန်သော၊ ပဉ္စ၊ ငါးဦးကုန်သော-ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဧကော၊ တ
 ယောင်ထည်းသော၊ စတုတ္ထပုဂ္ဂလေဝ၊ နအတ္တန္တပ-နပရန္တပပုဂ္ဂိုလ်သည်
 သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤသို့သော-အနက်ကို၊ ဒေသတံ၊ ပြ
 ခြင်းငှါ၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမံဒေသနံ၊ ဤစက္ကာရောမေဂဟပ
 တယော-အစရှိသော ဒေသနာတော်ကို၊ အာရတိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုစက္ကာရောမေ ဂဟပ တယောအစရှိသောပါဌ်၌၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံး
 သောစကားအရပ်သည်၊ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်
 သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်-အပဏ္ဏကသုတ်၏-အတွင်းအပြီး
 တည်း၊ ။ ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သော၊ အပဏ္ဏကသုတ္တံ၊ အပဏ္ဏကသုတ်
 သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဂဟပတိ
 ဝဂ္ဂေါ၊ ဂဟပတိဝဂ်သည်၊ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၂-တိက္ခုဝဂ်-၁-အဗ္ဗလဗ္ဗိက-ရာဟုလောဝါဒသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်၊ အဗ္ဗလဗ္ဗိက-ရာဟု
 လောဝါဒသုတ္တံ၊ အဗ္ဗလဗ္ဗိက-ရာဟုလောဝါဒသုတ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုအဗ္ဗလ
 ဗ္ဗိက-ရာဟုလောဝါဒသုတ်၌၊ အဗ္ဗလဗ္ဗိကာယံဝိဟရတိတိ၊ အဗ္ဗလဗ္ဗိကာယံ
 ဝိဟရတိဟူသည်ကား၊ ဝေဇ္ဇုဝနဝိဟာရဿံ၊ ဝေဇ္ဇု ဝနံကျောင်းတော်၏၊
 ဗဂ္ဂန္တေ၊ အစွန်ဖြစ်သော၊ ပဓါနဗ္ဗာရသင်္ခေပေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းရာကျောင်း
 ၏အသွင်သဏ္ဌာန်ရှိသော၊ ဝိဝေကကာမာနံ၊ ခဏ်တိုင်ငြိမ်ခြင်းကို-အလိုရှိကုန်
 သောသူတို့၏၊ ဝသနတ္ထာယ၊ နေခြင်းအကျိုးငှါ၊ ကတော၊ ဆောက်လုပ်အပ်
 သော၊ အဗ္ဗလဗ္ဗိကာတိ၊ အဗ္ဗလဗ္ဗိကဟူ၍၊ ဧဝံနာမကော၊ ဤသို့အမည်ရှိသော
 ပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်၌၊ ပဝိဝေကံ၊ ခဏ်တိုင်ငြိမ်ခြင်းကို၊ ဗြူဟဿန္တော၊ ပွားစေ
 သည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ကဏ္ဍကောနာမ၊ ဆူးမည်သည်ကား၊
 ဇာလကာလတော၊ ဖြစ်သောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ တိသိဏောဝ၊ ထက်သည်
 သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ အယမ္ပိအာယသ္မာ၊
 ဤအရှင်ရာဟုလောသည်လည်း၊ သတ္တဝသိက သာမဏေရ၊ ကာလေယေ

၂-သိက္ခာဝဂ်-၁-အဗ္ဗလဗ္ဗိက-ရာဟုလောဝါဒသုတ်။ ၂၄၇

ဝ၊ ခုနစ်နှစ် အရွယ်ရှိသော-သာမဏေ ဖြစ်သော-အခါ၌ပင်လျှင်၊ ပဓိဝေ
ကံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကို၊ ဖြူဟယမာနော၊ ပွားစေသည်ဟုတွေးဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊
ထိုအဗ္ဗလဗ္ဗိကအမည်ရှိသောပြာသာဒ်၌၊ ဝိဟတိ၊ နေ၏၊ ပဋိသလ္လာနာ၊ ဝုဋ္ဌိ
တောတိ၊ ပဋိသလ္လာနာ ဝုဋ္ဌိတော ဟူသည်ကား၊ ဗလသမာပတ္တိတော၊
ဗလသမာပတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထတော်မူ၍၊ အာသနန္တိ၊ အာသနံ ဟူသည်
ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအဗ္ဗလဗ္ဗိကအမည်ရှိသော-ပြာသာဒ်၌၊ ပကတိပညတ္တမေဝ၊
ပြကတေ အားဖြင့်-ခင်းထားအပ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ အာသနံ၊ နေ
ရာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုနေရာကို၊ ပဗ္ဗေခေတွေးခါ၍၊ ဌပေသိ၊ ထား၏၊
ဥဒကဓာနေတိ၊ ဥဒက ဓာနေဟူသည်ကား၊ ဥဒကတာဇနေ၊ ရေခွက်၌၊
ဥဒကဌာနေတိဝိ၊ ဥဒကဌာနေဟူ၍လည်း၊ ပါဌော၊ ပါဌအချို့ရှိ၏၊ ဥဒကဌာ
နေ၊ ခွက်ငယ်၌၊ အာယသ္မန္တံ၊ ရာဟုလံ အာမန္တေသိတိ၊ အာယသ္မန္တံ -ရာ
ဟုလံ-အာမန္တေသိ ဟူသည်ကား၊ ဩဝါဒဒါနတ္ထံ၊ ဩဝါဒ-ပေးခြင်းငှါ၊
အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၍မိန့်တော်မူ၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချဲ့ဦးအံ့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ရာဟုလတ္ထေရဿ၊ ရာဟုလာမထေရ်အား၊ သမ္ပဟုလာ
မျှားစွာကုန်သော၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်းတို့ကို၊ ကတာ၊ ပြုတော်မူ
အပ်ကုန်၏၊ သာမဏေရပဉ္စံ၊ သာမဏေရပဉ္စကို၊ ထေရေသေဝ၊ ရာဟုလာမ
ထေရ်အားသာလျှင်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ရာဟုလ
သံယုတ္တံ၊ ရာဟုလသံယုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ မဟာရာဟုလောဝါဒသုတ္တံ၊
မဟာရာဟုလောဝါဒသုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝုဋ္ဌရာဟုလောဝါဒသုတ္တံ၊ ဝုဋ္ဌ
ရာဟုလောဝါဒ သုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဣဒံအဗ္ဗလဗ္ဗိက ရာဟုလော ဝါဒ
သုတ္တံ၊ ဤအဗ္ဗလဗ္ဗိကရာဟုလောဝါဒသုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိအာဒိ၊ ဤ
သို့အစရှိသည်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ အယံအာယ
သ္မာ၊ ဤရာဟုလာ-မထေရ်သည်၊ သတ္တဝသသိကကာလေ၊ ခုနစ်နှစ်အရွယ်ရှိ
သောအခါ၌၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဗိဝရကဏ္ဍေ၊ သင်္ကန်းစွန်း၌၊ ဂဟေ
တွေးဆွဲကိုင်၍၊ သမဏ၊ ရဟန်း၊ မေ၊ တပည့်တော်အား၊ ဒါယန္တံ၊ အမွေကို၊
ဒေဟိ၊ ပေးပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဝတွေးဆို၍၊ ဒါယန္တံ၊ အမွေကို၊ ယာစမာနော
တောင်းသည်ဟုတွေးဖြစ်၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မဒေသနာ
ပတိယာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊ တရားစစ်သူကြီး ဖြစ်သော-အရှင်သာရိပုတ္တ
ရာမထေရ်အား၊ နိယျာဒေတွေး ဆောင်နှင်း၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရှင်ပြုအပ်၏၊
အထ၊ ထိုသို့ရှင်ပြုပြီးသော-အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒဟရ
ကုမာရာနာမ၊ ငယ်သော-သတို့သားတို့ မည်သည်ကား၊ ယုတ္တာယုတ္တံ၊

၂၄၈ မဏ္ဍိပပဏ္ဍိတသဒ္ဓမ္မကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ။

သဋ်မသဋ်သော။ ကထံ။ စကားကို။ ကထေန္တိ။ ပြောဆို တတ်ကုန်၏။ အဿ။ ထိုရာဟုလာ-သာမဏောအား။ ဩဝါဒံ။ အဆုံးအမကို။ ဧဓိ။ ငါတုရားပေးအံ့။ ဣတိမနသိကာတွာ။ ဤသို့နည်းတိုက်၍။ ရာဟုလတ္ထေရံ။ ရာဟုလာမထေရ်ကို။ အာမန္တေတွာ။ ခေါ်တော်မူ၍။ ရာဟုလ။ ရာဟုလာ။ သာမဏောရေနနာမ။ သာမဏော-မည်သည်ကား။ တိရစ္ဆာန်ကထံ။ မဂ်-ဖိုလ်တို့၏ ဖိစာဖြစ်သော-စကားကို။ ကထေတုံ။ ပြောဆိုခြင်းငှါ။ နဝဋ္ဌတိ။ မသဋ်။ တံ။ သင်ရာဟုလာ- သတို့သားသည်။ ကထယမာနော။ စကားပြောဆိုသည်ရှိသော်။ ဝေရူပံ။ ဤသို့သဘောရှိသော။ ကထံ။ စကားကို။ ကထေယျာသိ။ ပြောဆိုလေထော။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာမန္တေသိ။ ခေါ်၍-မိန့်တော်မူ၏။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓေဟိ။ ခပ်သိမ်းသော-ဘုရားရှင်တို့သည်။ အဝိဇဟိတံ။ မစွန့်အပ်သော။ ဒသဝုန္တံ။ ဆယ်ပါးသော- ဝုန္တံရှိသော။ ပဉ္စ ပဏ္ဍာသဝိသန္တနံ။ ငါးဆ-ငါးပါးသော-အဖြေရှိသော။ သာမဏောရ ပဉ္စံ။ သာမဏောရ-ပဉ္စကို။ ကထေသိ။ ဟောတော်မူ၏။ ဧကော။ တပါးသော။ ပဉ္စော။ ပြဿနာလည်းကောင်း၊ ဧကော။ တပါးသော။ ဥဒ္ဓေသော။ ဥဒ္ဓေသလည်းကောင်း။ ဧကံ။ တပါးသော။ ဝေယျာကရဏံ။ ဝေယျာကရဏာကိုလည်းကောင်း။ ဧဒ္ဓန္တပါးသော။ ပဉ္စ။ ပြဿနာတို့ လည်းကောင်း။ (ပ)။ ဒသ။ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ပဉ္စ။ ပြဿနာတို့လည်းကောင်း။ ဒသ။ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ဥဒ္ဓေသ။ ဥဒ္ဓေသတို့လည်းကောင်း။ ဒသ။ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ဝေယျာကရဏာ။ ဝေယျာကရဏတို့လည်းကောင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ သာမဏောရ ပဉ္စံ။ သာမဏောရ-ပဉ္စကို။ ကထေသိ။ ဟောတော်မူ၏။ ဧကံနာမကိံ။ သဗ္ဗေသတ္တာအာဟာရဋ္ဌိတိကာ။ (ပ)ဒသ နာမကိံ။ ဒသဟင်္ဂေဟိသမန္နာဂတော အရဟတိဝုတ္တတိတိ။ ဧကံနာမကိံ။ သဗ္ဗေသတ္တာအာဟာရဋ္ဌိတိကာ (ပ) ဒသနာမကိံ။ ဒသဟင်္ဂေဟိသမန္နာဂတော အရဟတိဝုတ္တတိဟူ၍။ ဣမံသာမဏောရပဉ္စံ။ ဤသာမဏောရ-ပဉ္စကို။ ကထေသိ။ ဟောတော်မူ၏။ ပုန။ တစ်ခါ ဖိန္တေသိ။ ကြံတော်မူပြန်၏။ ကိံ။ ဖိန္တေသိ။ အဘယ်သို့ကြံတော်မူသနည်းဟူမူကား။ ဒဟရကုမာရာနာမ။ ဝေပံသော- သတို့သားတို့မည်သည်ကား။ ပိယရသာဝါဒါ။ ချစ်အပ်သော-ရသာဝါဒရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ အဒိဋ္ဌမေဝ။ မမြင်သည်ကိုသာလျှင်။ အဋ္ဌေဟိ။ ငါတို့သည်။ ဒိဋ္ဌံ။ မြင်အပ်၏။ ဒိဋ္ဌမေဝ။ မြင်သည်ကိုသာလျှင်။ အဋ္ဌေဟိ။ ငါတို့သည်။ နဒိဋ္ဌံ။ မမြင်အပ်။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝဒန္တိ။ ပြောဆိုတတ်ကုန်၏။ ဩဝါဒံ။ အဆုံးအမကို။ အဿ။ ထိုရာဟုလာ-သတို့သားအား။ ဧဓိ။ ငါတုရားပေးအံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဖိန္တေသိ

၂-သိက္ခာဝဂ်-၁-အဗ္ဗလမ္ဗိက-ရာဟုလောဝါဒသုတ်၊ ၂၄၉

တြိတော်မူ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝိန္ဓေတော။ တြိတော်မူပြီး၍။ အက္ခိယံ။ မျက်
မိတို့ဖြင့်။ ဩလောကေတွာပိ။ ဩညံရှု၍လည်း။ သုခသန္ဓာနနတ္ထံ။ ချမ်းသာ
စွာသိခြင်းငှါ။ ပဋ္ဌမမေဝ။ ရှေးဦးစွာက သာလျှင်။ စတသေသာ။ လေးပါး
ကုန်သော။ ဥဒကာဒါနုပမာယောစ။ ရေခွက်ဥပမာ တို့ကိုလည်းကောင်း။
တတော။ ထိုနောက်မှ။ ဧဒန္တိသုကုန်သော။ ဟတ္ထိဥပမာယောစ။ ဆင်ဥပ
မာတို့ကို လည်းကောင်း။ ဧကံ။ တခုသော။ အာဒါသုပမဉ္စ။ ကြေးမုံဥပမာ
ကိုလည်းကောင်း။ ဒသေတွာ။ ပြတော်မူ၍။ ဣမံသုတ္တံ။ ဤအဗ္ဗလမ္ဗိကရာ
ဟုလောဝါဒသုတ်ကို။ ကထေသိ။ ဟောတော်မူ၏။ ပန။ ဤသုတ်ကိုဟော
ခြင်း၏-အကြောင်းမှတစ်ပါး-တစ်ပါးသောသုတ်ကိုဟောခြင်း၏အကြောင်း
ကိုဆိုဦးအံ့။ စတုသု။ လေးပါးကုန်သော။ ပစ္စယေသု။ ပစ္စည်းတို့၌။ တဏှာပိ
ဝဇ္ဇနဉ္စ။ တဏှာ၏ကင်းခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပဉ္စသု။ ငါးပါးကုန်သော။ ကာ
မဂုဏေသု။ ကာမဂုဏ်တို့၌။ ဆန္ဒရာဂပ္ပဟာနဉ္စ။ ဆန္ဒရာဂကို-ပယ်ခြင်းကို
လည်းကောင်း။ ကလျာဏမိတ္တုပနိဿယသမ္ပာ။ ကလျာဏမိတ္တကို-မှီဝဲခြင်း
၏။ မဟန္တတာဝဉ္စ။ များသော-အကျိုးရှိသည်၏-အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။
ဒသေတွာ။ ပြတော်မူ၍။ ရာဟုလသုတ္တံ။ သုတ္တနိပါတ်၌လာသော-ရာဟုလ
သုတ်ကို။ ကထေသိ။ ဟောတော်မူ၏။ အာဂတဂတဋ္ဌာနေ။ ရောက်ရာ
ရောက်ရာ-အရပ်၌။ ဘဝေသု။ ဘဝတို့၌။ ဆန္ဒရာဂေါ။ အားကြီးသောရာဂကို
နကတ္တဗ္ဗေ။ မပြုအပ်။ ဣတိဣမဿအတ္ထဿ။ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒ
သေတုံ။ ပြတော်မူခြင်းငှါ။ ရာဟုလသံယုတ္တံ။ ရာဟုလသံယုတ်ကို။ ကထေ
သိ။ ဟောတော်မူပြီ။ အဟံ။ ငါသည်။ သေဘာမိ။ တင့်တယ်လှပ၏။ မမ၊ ငါ
၏။ ဝဏ္ဏာယတနံ။ အဆင်းသည်။ ပသန္တံ။ ကြည်လင်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ အတ္တဘာ
ဝံ။ အတ္တတောကို။ နိဿယ။ မှီ၍။ ဂေဟသိတဆန္ဒရာဂေါ။ ကာမဂုဏ်ကိုမှီ
သောအားကြီးသောရာဂကို။ နကတ္တဗ္ဗေ။ မပြုအပ်။ ဣတိဣမဿအတ္ထဿ
ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒသေတုံ။ ပြခြင်းငှါ။ မဟာရာဟုလောဝါဒသုတ္တံ။
မဟာရာဟုလောဝါဒသုတ်ကို။ ကထေသိ။ ဟောတော်မူပြီ။ တတ္ထံ။ ထိုသုတ်
တို့တွင်။ ရာဟုလသုတ္တံ။ သုတ္တနိပါတ်၌လာသော-ရာဟုလသုတ်ကို။ ဣမသ္မိ
နာမကာလေ။ ဤမည်သောအခါ၌။ ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ န
ဝတ္ထဗ္ဗံ။ မဆိုအပ်။ ဟိသန္တံ။ မှန်၏။ တံ။ ထိုရာဟုလောဝါဒသုတ်ကို။ အဘိဏ္ဍော
ဝါဒဝသေန။ မပြတ်ဆုံးမသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ။ အကြိမ်ကြိမ်ဟော
တော်မူအပ်၏။ ရာဟုလသံယုတ္တံ။ ရာဟုလသံယုတ်ကို။ သတ္တဝသိကကာ
လတော။ ခုနစ်နှစ်-အရှယ်ရှိသော-အခါမှ။ ပဋ္ဌာယ။ စ၍။ ယာဝအဝသိက

ဘိက္ခုကာလေ၊ ဝါမရသေးသောရဟန်းဖြစ်သောအခါတိုင်အောင်၊ မဟာ
ရာဟုလောဝါဒသုတ္တံ၊ မဟာရာဟုလောဝါဒသုတ်ကို၊ သတ္တရသ အဋ္ဌာရ
သဝဿသာမဏေရကာလေ၊ တဆွဲခုနစ်နှစ်-တဆွဲရှစ်နှစ်ရှိသော-သာမ
ဏေဖြစ်သော-အခါ၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဝုဇ္ဇရာဟုလောဝါဒသုတ္တံ
ဝုဇ္ဇရာဟုလောဝါဒသုတ်ကို၊ အဝဿိကာဘိက္ခုကာလေ၊ ရဟန်းဝါမရသေး
သောအခါ၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကုမာရကပဉ္စဉ္စ၊ ကုမာရကပဉ္စာကို
လည်းကောင်း၊ ဣဒဉ္စအဗ္ဗလဗ္ဗိကရာဟုလောဝါဒသုတ္တံ၊ ဤအဗ္ဗလဗ္ဗိကရာ
ဟုလောဝါဒသုတ်ကို၎င်း၊ သတ္တဝသိကာ သာမဏေရကာလေ၊ ခုနစ်နှစ်အ
ရွယ်ရှိ၍-သာမဏေဖြစ်သောအခါ၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တေသု၊ ထို
သုတ်တို့တွင်၊ ရာဟုလသုတ္တံ၊ သုတ္တံနိပါတ်၌လည်းသော-ရာဟုလသုတ်ကို၊ အ
ဘိဏ္ဍောဝါဒတ္ထံ၊ မပြတ်ဆုံးမတော်မူခြင်းငှါ၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ရာ
ဟုလသံယုတ္တံ၊ ရာဟုလ သံယုတ်ကို၊ ထေရဿ၊ အရှင်ရာဟုလာ-မထေရ်
အား၊ ဝိပဿနာဂမ္ဘဂဟဏတ္ထံ၊ ဝိပဿနာတည်းဟူသော-ဖုံးလုံးခြင်းကို
ယူခြင်းငှါ၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ မဟာရာဟုလောဝါဒံ၊ မဟာရာဟု
လောဝါဒ သုတ်ကို၊ ဂေဟသိတာ သန္ဓရာဂ ဝိနောဒနတ္ထံ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါး
ကိုရှိသော-အားကြီးသောရာဂကို-ပယ်ဖျော့ခြင်းငှါ၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
အပ်၏၊ ဝုဇ္ဇရာဟုလောဝါဒံ၊ ဝုဇ္ဇရာဟုလောဝါဒသုတ်ကို၊ ထေရဿ၊ အရှင်ရာ
ဟုလာမထေရ်၏၊ ပဉ္စဒသဝိရတ္တိပရိပါစနိယဓမ္မပရိပါကကာလေ၊ မဂ်ဥါဏ်
ကိုရင့်စေတတ်သော-တဆွဲ ငါးပါးသော-တရားတို့၏-ရင့်သောအခါ၌၊
အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဂါဟာပနတ္ထံ၊ ယူစေခြင်းငှါ၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်
မူအပ်၏၊ ပန၊ အရှင်ရာဟုလာမထေရ်၏ဝကားကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဣဒဉ္စ၊ ဤမြတ်စွာ
ဘုရားသည်ပေးအပ်သော-အဆုံးအမကိုလည်း၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ရာဟု
လတ္ထေရော၊ ရာဟုလာမထေရ်သည်၊ ဘိက္ခုသံဃမဇ္ဈေ၊ ရဟန်းအပေါင်း
တို့၏-အလယ်၌၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို
ကထေန္တော၊ ပြောဆိုလိုရကား၊ ကိကိဝဗိဇိရက္ခေယျ၊ စာမရီဝါလမုတ္တမံ၊
နိပကောသိလသမ္ပန္နော၊ မမံဒက္ခိတထာဂတောတိ၊ ကိကိဝဗိဇိရက္ခေယျ၊
စာမရီဝါလမုတ္တမံ၊ နိပကော သိလသမ္ပန္နော၊ မမံဒက္ခိတထာဂတော ဟူ
သော၊ ဣဒံစနံ၊ ဤစကားကို၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊ ကိကိ၊ တစ်တိတူးငှက်
မသည်၊ ဗိဇိ၊ မိမိ၏အဥကို၊ ရက္ခေယျဣဝ၊ စောင့်ရှောက်ရာသကဲ့သို့လည်း
ကောင်း၊ စာမရီ၊ စာမရီမည်သော သားသည်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ ဝါလံ၊
မြီးဆံကို၊ ရက္ခေယျဣဝ၊ စောင့်ရှောက်ရာသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ နိပကော။

၂-သိက္ခာဝဂ်-၁-အဗ္ဗလဗ္ဗိက-ရာဟုလောဝါဒသုတ်၊ ၂၅၁

လွန်ကဲသော-ပညာရှိတော်မူသော၊ သီလသမ္ပန္နော၊ လွန်ကဲသော-သီလ
နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မမံ၊ ငါရာ
ဟုလာမထေရ်အား၊ ရက္ခိတွာ၊ စောင့်ရှောက်တော်မူ၍၊ ဒက္ခိ၊ မပြတ်ကြည့်
ရှုတော်မူပေ၏။ ။

သာမဏေရပဉ္စံ၊ သာမဏေရပဉ္စာကို၊ အယုတ္တဝစနပဟာနိတ္တံ၊ မသံဃ
သောစကားကို-ပယ်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣဒံအဗ္ဗ
လဗ္ဗိကရာဟုလောဝါဒသုတ္တံ၊ ဤအဗ္ဗလဗ္ဗိကရာဟုလောဝါဒသုတ်ကို၊ သမ္ပ
ဇာနဓုသာဝါဒဿ၊ သိလျက်-ပျက်စကားကို-ဆိုခြင်းကို၊ အကရဏတ္တံ၊
မပြုခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအာယသ္မန္တံရာ
ဟုလံ အာမန္တေသိ အစရှိသောပါဌ်၌၊ ပဿသိနောတိ၊ ပဿသိနောဟူ
သည်ကား၊ ပဿသိနံ၊ သင်မြင်၏လော၊ ပရိတ္တန္တိ၊ ပရိတ္တံဟူသည်ကား၊
ထောက်၊ အနည်းငယ်တည်း၊ သာမညန္တိ၊ သာမညံဟူသည်ကား၊ သမဏ
ဓမ္မော၊ ရဟန်း တရားတည်း၊ နိကုဇ္ဇိတွာတိ၊ နိကုဇ္ဇိတွာ ဟူသည်ကား၊
အဝေမုခံ၊ အောက်သို့မျက်နှာမူသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဥက္ကဋ္ဌိတွာတိ၊
ဥက္ကဋ္ဌိတွာ ဟူသည်ကား၊ ဥတ္တာနံ၊ ထွန်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သေယျ
ထာဝိ ရာဟုလရညော နာဂေါတိ၊ သေယျထာဝိ ရာဟုလရညော နာဂေါ
ဟူသော၊ အဟံဥပမာ၊ ဤဥပမာကို၊ သမ္ပဇာနဓုသာဝါဒေ၊ သိလျက်-ပျက်
စကားကို-ဆိုခြင်း၌၊ သံဝရာ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းမှ၊ ရဟိ တဿ၊ ကင်း
သောသူအား၊ ဩပဗ္ဗဒဿနတ္တံ၊ ဥပမာကိုပြုခြင်းငှါ၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူ
အပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသေယျထာဝိ ရာဟုလရညောအစရှိသောပါဌ်၌၊ ဤသာ
ဒန္တောတိ၊ ဤသာဒန္တော ဟူသည်ကား၊ ရုတိသာသဒိသဒန္တော၊ ရုတား
ကောက်အလားကဲ့သို့-စွယ်ဖျားမညီ-စဉ်းငယ်လကျာချိသော-အစွယ်ရှိ
သော၊ ဥရုဠ္လင်္ဂေါတိ၊ ဥရုဠ္လင်္ဂေါဟူသည်ကား၊ အဘိဝနိတော၊ ပွားသော၊
အာရောဟသမ္ပန္နော၊ တက်စီးခြင်းငှါ ခံ့သော၊ အဘိဇာတောတိ၊ အဘိ
ဇာတောဟူသည်ကား၊ သုဇာတော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော၊ ဇာတိသမ္ပန္နော၊
ဇာတ်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ သင်္ဂါမာဝစရောတိ၊ သင်္ဂါမာဝစရောဟူသည်
ကား၊ သင်္ဂါမံ၊ စစ်မြေအရပ်သို့၊ ဩတိဏ္ဏပုဗ္ဗော၊ သက်ဝင်ဘူးသော၊
နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်တည်း၊ ကမ္ဘိကရောတိတိ၊ ကမ္ဘိကရောတိဟူသည်ကား၊
အာဂဘာဂတေ၊ လာတိုင်း-လာတိုင်းကုန်သော-ရန်သူတို့ကို၊ ပဝတ္တေန္တော
လျှံလျက်၊ စာတေတိ၊ သတ်၏၊ ပန၊ ပုရိမကာယအစရှိသည်ဖြင့်-အမှုကို
ပြုသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ပုရိမကာယာဒိသု၊ ရှေးဖြစ်သော-ကိုယ်အစရှိသည်တို့

၂၅၁

၂၅၂ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

တွင်း၊ ဝုရိမကာယေန၊ ရှေးဖြစ်သော-ကိုယ်ဖြင့်၊ ထာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပဋိသေနာ
ယ၊ တပါးသောစစ်သည်၏၊ ဗလက ကောဋ္ဌကမုဏ္ဍပါကာရာဒယော၊ ပျဉ်
ချပ်ဖြင့် ပြုအပ်သော- တဲအုံ-သူရဲခို-ပြအိုး စသည်ဖြစ်၍-ဦးပြည်းသော
တံတိုင်း-မီးတားတို့ကို၊ ပါတေတိ၊ ဟုည်းဖြူ၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ပဏ္ဍိမ
ကာယေန၊ နောက်ဖြစ်သောကိုယ်ဖြင့်၊ ပါတေတိ၊ ဟုည်းဖြူ၏၊ သိသေန၊
ဦးခေါင်းဖြင့်၊ ကမ္ဘံနာမ၊ ပြုအပ်သော-အမှုမည်သည်ကား၊ နိယမေတွာ၊
အမှတ်အသားပြု၍၊ ဧတံပဒေသံ၊ ဤတပါးသော-စစ်သည်တို့၏-နေရာ
အရပ်ကို၊ မဒ္ဒိဿာမိ၊ နင်းနယ်လိုက်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဝတ္တိတွာ၊ လည်၍၊
ဩလောကေတိ၊ ကြည့်၏၊ ဧတ္တကေန၊ ဤသို့ကြည့်ကာမျှတည်းဖြင့်၊ သတစ္စိ၊
တရာသော-မိုလ်ခြေသည်လည်းကောင်း၊ သဟဿစ္စိ၊ တထောင်သော
မိုလ်ခြေသည်လည်းကောင်း၊ နေဓာ၊ နှစ်ဖျား၊ သိန္ဓတိ၊ ကွဲပြဲ-ပျက်ပြား၍ပြေး
လေ၏၊ ကဏ္ဍေဟိ၊ နားတို့ဖြင့်၊ ကမ္ဘံနာမ၊ ပြုအပ်သော-အမှုမည်သည်ကား၊
အာဂတာဂတေ၊ လာတိုင်း-လာတိုင်းကုန်သော၊ သရေ၊ မြားတို့ကို၊ ကဏ္ဍေ
ဟိ၊ နားရွက်တို့ဖြင့်၊ ပဟရိတွာ၊ ခတ်၍၊ ပါတနံ၊ ကျစေခြင်းတည်း၊ ဒန္တ
ဟိ၊ အဝှယ်တို့ဖြင့်၊ ကမ္ဘံနာမ၊ ပြုအပ်သော-အမှုမည်သည်ကား၊ ပဋိဟတ္ထိ
အဿဟတ္တာရောဟ အဿာရောဟ ပဒါဒိနံ၊ ရန်သူမင်းတို့၏-ဆင်-မြင်း
ဆင်စီးသူရဲ-မြင်းစီးသူရဲ-ခြေသည်အစရှိသည်တို့ကို၊ ဝိဇ္ဇနံ၊ တိုးဝှေ့ခြင်း
တည်း၊ နဂုံဓဋ္ဌနံ၊ အမြီးဖြင့်၊ ကမ္ဘံနာမ၊ ပြုအပ်သော အမှုမည်သည်ကား၊
နဂုံဓဋ္ဌ၊ အမြီး၌၊ ဗန္ဓာယ၊ သွေ့ချည်အပ်သော၊ ဒိဃသဗ္ဗိယာဝါ၊ ရှည်စွာသော
နွယ်ကြိုးဖြင့်လည်းကောင်း၊ အယမုသလေနဝါ၊ သံကျည်ပွေ့ဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ခေဒနဘေဒနံ၊ ဖြတ်ခြင်း-ခွဲခြင်းတည်း၊ ရုက္ခတေဝသောဏ္ဍိန္ဒိ၊
ရုက္ခတေဝ သောဏ္ဍံ ဟူသည်ကား၊ သောဏ္ဍံပန၊ နှာမောင်းကိုမူကား၊
မုခေ၊ ခံတွင်း၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍၊ ရုက္ခတိ၊ စောင့်၏၊ ကတ္တာတိ၊ တတ္ထဟူ
သည်ကား၊ တဿဟတ္ထိနော၊ ထိုဆင်၏၊ တသ္မိံ ကရေဏ၊ ထိုစစ်ထိုးသော
အမှုကိုပြုရာ၌၊ အပရိစ္ဆတ္တန္တိ၊ အပရိစ္ဆတ္တံဟူသည်ကား၊ အနိဿဋ္ဌံ၊ အသက်
ကိုမစွန့်အပ်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ဇယံ၊ အောင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့၏၊ ပရာဇယဉ္စ၊ ရှုံးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဿိ၊ မြင်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟတ္တာရောဟော၊ ဆင်စီးသူရဲသည်၊ မညတိ၊ အောက်မေ့၏၊
သောဏ္ဍာယဝိ ကမ္ဘံကရောတိတိ၊ သောဏ္ဍာယဝိကမ္ဘံကရောတိဟူသည်
ကား၊ အယမုဂ္ဂရံဝါ၊ ယူခဲ့သော-သံဆောက်ပုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ခဒိရ
မုသလံဝါ၊ ရှားနှစ်ဒုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂပေသတ္တာ၊ ကိုင်စွဲ၍၊ သမန္တာ၊

၂-တိက္ခာဝဂ်-၁-အဗ္ဗလဗ္ဗိက-ရာဟုလောဝါဒသုတ်။ ၂၅၃

ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ အဗ္ဗာရသဟတ္ထဌာနံ၊ တဆွေရှစ်တောင်ရှိသော-အရပ်
ကို၊ မဒ္ဒတိ၊ နင်းနယ်၏၊ ပရိစ္ဆတ္တန္တိ၊ ပရိစ္ဆတ္တံဟူသည်ကား၊ ဝိဿန္တိ၊ ငါ၏
ဆင်သည်-အသက်ကိုစွန့်ချေပြီ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဟတ္ထိ၊ ငါ၏ဆင်သည်၊
ယောဓာဒီသု၊ တပါးသော-ငဲ့သူခက်အစရှိသည်တို့၌၊ ကုတောမိ၊ တစုံ
တခုသော-စစ်သည်မှ၊ နဘာယတိ၊ မကြောက်၊ အမှောက်၊ ငါတို့၏၊ ဇယဉ္ဇ၊
အောင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပရေသံ၊ တပါးသော-စစ်သည်တို့၏၊ ဗရာ
ဇယဉ္ဇ၊ ရှုံးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပသမိ၊ ငါ၏ဆင်ကမြင်ချေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
မညတိ၊ မှတ်ထင်၏၊ နာဟံတံသသကိဉ္စိပါပန္တိ၊ နာဟံတံသသကိဉ္စိပါပံဟူ
သည်ကား၊ တဿ၊ ထိုမုသားဆိုသော-ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒုက္ကဋ္ဌာဒိအာပတ္တိ
ဝိတိက္ကမေဝါ၊ ဒုက္ကဋ္ဌအစရှိသော- အာပတ်ကို- 'လွန်ကျူးခြင်း ကိုလည်း
ကောင်း၊ မာတုဃာတကာဒိကဇ္ဈေသုဝါ၊ မာတုဃာတကအစရှိသော-ကံ
တို့၌လည်းကောင်း၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော၊ အကတ္တဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်သော၊ ပါပံ
နာမ၊ မကောင်းမှုမည်သည်ကား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မာတိဟတေတိ၊ တသ္မာ
တိဟတေဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သမ္ပဇာနမုသာဝါဒိ
နော၊ သိလျက်-ပျက်စကားကို-ဆိုသောသူအား၊ အကတ္တဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်သော၊
ပါပံနာမ၊ မကောင်းမှုမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တယာ၊
သင်ရာဟုလောသည်၊ ဟသာယမိ၊ ရပ်ရွာလိုသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒဝက
မျတာယမိ၊ မြူးတူးခြင်းကို-အလိုရှိသဖြင့်လည်းကောင်း၊ မုသာ၊ ချွတ်ယွင်း
သောစကားကို၊ နဘာဏိဿာမိ၊ ငါမဆိုအံ့၊ ဣတိ၊ မနဝိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံး
ပိုက်၍၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ပစ္စဝေက္ခနုက္ကောတိ၊ ပစ္စဝေက္ခနုက္ကောဟူ
သည်ကား၊ ဩလောကနုက္ကော၊ ကြည့်ရှုခြင်းအကျိုးရှိ၏၊ မုခေ၊ မျက်နှာ၌၊
ယံယံဝဇ္ဇံ၊ အကြင်အကြင်-အပြစ်ဒေါသသည်၊ ဟောတိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏၊
တဿ၊ ထိုသို့အပြစ်ဒေါသကို၊ ဒဿနုက္ကော၊ ကြည့်ရှုခြင်း-အကျိုးရှိ၏၊ ဣ
တိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟေါတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ပစ္စဝေက္ခိ
တွာတိ၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ ပစ္စဝေက္ခိတွာ ဟူသည်ကား၊ ဩလောကေတွာ၊
ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်ရှု၍-ကြည့်ရှု၍၊ သံသက္ကံ နစကရဏီယန္တိ၊ သံ
သက္ကံ နစကရဏီယံ ဟူသည်ကား၊ ဧကံသေနော၊ စင်စစ်အားဖြင့် သာ
လျှင်၊ နကာတဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်၊ ပဋိသံဟရေယျာသိတိ၊ ပဋိသံဟရေယျာသိ ဟူ
သည်ကား၊ နိဝတ္တေယျာသိ၊ ဆုတ်နစ်လေလော၊ မာကရေယျာသိ၊ မပြုလေ
လင့်၊ အနုပ ဒဇ္ဇေယျာသိတိ၊ အနုပဒဇ္ဇေယျာသိ ဟူသည်ကား၊ အနုပဒေ
ယျာသိ၊ အားအခာင့်ဆင့်ပေးလော၊ ဥပတ္တဗ္ဗေယျာသိ၊ ထောက်ပံ့လေလော

ပုနပျနံ။ အဘာန်တလဲလဲ။ ကရေယျာသိ။ ပြုလေလော။ အဟောရတ္တာနုသိက္ခိ
နာတိ။ အဟောရတ္တာနုသိက္ခိနာဟူသည်ကား။ ရတ္တိံ စ။ ညဉ့်၌လည်းကောင်း
ဒိဝဉ္စ။ နေ့၌လည်းကောင်း။ သိက္ခမာနေ။ ကျင့်သည်ဖြစ်၍။ ။

အဋ္ဌယိတဗ္ဗန္တိ။ အဋ္ဌယိတဗ္ဗဟူသည်ကား။ အဋ္ဌနုပိဋ္ဌိတေန။ နှိပ်စက်
အပ်သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ။ ဖြစ်ရာ၏။ ဟရာယိတဗ္ဗန္တိ။ ဟရာယိတဗ္ဗဟူသည်
ကား။ လတ္တိတဗ္ဗံ။ ရှက်အပ်၏။ ဇိဂုန္တိတဗ္ဗန္တိ။ ဇိဂုန္တိတဗ္ဗံ ဟူသည်ကား။
ဂူထံ။ ဘင်ရကို။ ဒိသ္မာ။ မြင်၍။ ဇိဂုန္တိ။ စက်ဆုပ်ခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတဗ္ဗံပိယ။
ဖြစ်စေအပ်သကဲ့သို့။ ဇိဂုန္တိ။ စက်ဆုပ်ခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတဗ္ဗာ။ ဖြစ်စေအပ်
၏။ ပန။ အထူးကို-ဆိုပြီးအံ့။ မနောကမ္မဿ။ မနောကံ၏။ အဒေသနာဝတ္ထု
ကတ္တာ။ ဒေသနာကံအာပတ်၏-အကြောင်းမဟုတ်သည်၏-အဖြစ်ကြောင့်
ဣဒါဗျ။ မနောကမ္မဝါရ၌။ ဒေသေတဗ္ဗန္တိ။ ဒေသေတဗ္ဗဟူ၍။ နုရတ္တံ။ ဟော
တော်မမူအပ်။ ပန။ စောဒနာ-သောဓနာပုဒ်လို-ထုတ်၍ပြပြီးအံ့။ ကိတ္တကေ။
အဘယံမျှလောက်သော။ ဌာနေ။ အရာ၌။ ပဝတ္တံနိ။ ဖြစ်ကုန်သော။ ကာ
ယကမ္မဝစိကမ္မာနိ။ ကာယကံ-ဝစိကံတို့ကို။ သောဓေတဗ္ဗာနိ။ သုတ်သင်
အပ်ကုန်သနည်း။ ကိတ္တကေ။ အဘယံမျှလောက်သော။ ဌာနေ။ အရာ၌။
ပဝတ္တံ။ ဖြစ်သော။ မနောကမ္မံ။ မနောကံကို။ သောဓေတဗ္ဗံ။ သုတ်သင်အပ်
သနည်း။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ စောဒနာ။ စောဒနာခြင်းတည်း။ ကာယ
ကမ္မဝစိကမ္မာနိ။ ကာယကံ-ဝစိကံတို့ကို။ တာဝ။ ရှေးဦးစွာ။ မယာ။ ငါသည်
ပုစ္ဆတေ။ ဆိုပြီးအံ့။ ကာယကမ္မဝစိကမ္မာနိ။ ကာယကံ-ဝစိကံတို့ကို။ ဧကသ္မိံ။
တခုသော။ ပုရောဝတ္ထေယေဝ။ နံနက်အခါ၌သာလျှင်။ သောဓေတဗ္ဗာနိ။
သုတ်သင်အပ်ကုန်၏။ ဟိဝိတ္တာရေမိ။ ရှေ့ဦးအံ့။ ဘတ္တကိစ္စံ။ ဆွမ်းစားသော
ကိစ္စကို။ ကတ္တာ။ ပြုပြီး၍။ ဒိဝါဌာနေ။ နေ့သန့်ရာအရပ်၌။ နိသိန္ဓေန။ ထိုင်
နေသော-ရဟန်းသည်။ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ။ ဆင်ခြင်အပ်၏။ ကိံ။ ပစ္စဝေက္ခိ
တဗ္ဗံ။ အဘယံသို့ဆင်ခြင်အပ်သနည်း-ဟူမူကား။ အရုဏုပ္ပမနတော။ အ
ရုဏ်တက်သည်မှ။ ပဌာယာ။ စ၍။ ယာဝ။ အကြင်မျှလောက်။ ဣမသ္မိံ။ ဌာနေ။
ဤမည်သော-အရပ်၌။ နိသဇ္ဇာ။ ထိုင်၍နေခြင်းသည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ တာဝ။ ထို
မျှလောက်။ မေ။ ငါအား။ ဣမသ္မိံ။ အန္တရေ။ ဤကာလ၏-အတွင်း၌။ ပရေ
သံ။ သူတပါးတို့အား။ အပ္ပိယံ။ မချစ်အပ်သော။ ကာယကံမ္မံဝါ။ ကာယကံ
သည် လည်းကောင်း။ ဝစိကမ္မံဝါ။ ဝစိကံသည် လည်းကောင်း။ အတ္ထိ
နုခေါ။ ရှိလေသလော။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ။ ဆင်ခြင်အပ်၏။ အတ္ထိ
တိ။ ရှိ၏ဟူ၍။ သစေဇာနာတိ။ အကယ်၍ သိသည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံသတိ။ ဤသို့

≡

၂-တိက္ခာဝဂ်-၁-အဗ္ဗလဗ္ဗိက-ရာဟုလောဝါဒသုတ်။ ၂၅၅

သိသည်ရှိသော်။ ဒေသနာယုတ္တံ၊ ဒေသနာကံနှင့် ယှဉ်သော-အမှုကို၊ ဧသေတဗ္ဗံ၊ ဒေသနာ-ကြားအပ်၏၊ အာဝိကာရဏယုတ္တံ၊ ထင်စွာ ပြုအပ်သည်နှင့်ယှဉ်သော-အမှုကို၊ အာဝိကာတဗ္ဗံ၊ ထင်ရှားစွာပြုအပ်၏၊ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူ၍၊ သစေဇာနာတိ၊ အကယ်၍သိသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့သိသည်ရှိသော်၊ တေနေဝပီတိပါမောဇ္ဇေန၊ ထိနှစ်သက်ခြင်း- ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိဟာတဗ္ဗံ၊ နေအပ်၏၊ ပန၊ မနေ့ကံကိုဆိုပြီးအံ့၊ မနေ့ကမ္ပံ၊ မနေ့ကံကို၊ ဧကေသိ၊ တခုသော၊ ပိဏ္ဍပါတပရိယေသနဋ္ဌာနေ၊ ဆွမ်းကိုရှာမှီးရာအရပ်၌၊ သောစေတဗ္ဗံ၊ သုတ်သင်အပ်၏၊ ကထံသောစေတဗ္ဗံ၊ အဘယ်သို့သုတ်သင်အပ်သနည်း၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ ပိဏ္ဍပါတပရိယေသနဋ္ဌာနေ၊ ဆွမ်းကို ရှာမှီးရာအရပ်၌၊ ရူပါဒိသု၊ ရူပါရုံအစရှိသည်တို့၌၊ ဆန္ဒောဝါ၊ အားနည်းသော-တတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ရာဂေါဝါ၊ အားကြီးသော-တတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပနိဃာံဝါ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အတ္တိနုခေါ၊ ရှိလေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောစေတဗ္ဗံ၊ သုတ်သင်အပ်၏၊ သစေအတ္တိ၊ အကယ်၍ ရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ ပုန၊ တတနံ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နကရိဿာမိ၊ ငါမပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိတ္တေနေဝ၊ စိတ်ဖြင့်သာလျှင်၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ ဆောက်တည်အပ်၏၊ သစေနတ္တိ၊ အကယ်၍ မရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ တေနေဝပီတိပါမောဇ္ဇေန၊ ထိနှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိဟာတဗ္ဗံ၊ နေအပ်၏။ ။

သမဏာဝါဗြာဟ္မဏာဝါတိ၊ သမဏာဝါဗြာဟ္မဏာဝါဟူသည်ကား ဗုဒ္ဓါဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဝါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည် လည်းကောင်း၊ တထာဂတ သာဝကာဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၏-တပည့်သားတော်တို့သည် လည်းကောင်း၊ တသ္မာတိဟာတိ၊ တသ္မာတိဟာဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အတိတေပိ၊ အတိတ်ကာလ၌လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပရိသောဓေသုံ၊ သုင်သင်လှကုန်ပြီး၊ အနာဂတေပိ၊ အနာဂတ်ကာလ၌လည်း၊ ပရိသောဓေသန္တိ၊ သုင်သင်ကုန်လတ္တံ့၊ ဧတရဟိမိ၊ ယခုအခါ၌လည်း၊ ပရိသောဓေန္တိ၊ သုင်သင်ကုန်ဆဲ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တုဗ္ဗေဟိဝိ၊ သင်တို့သည်လည်း၊ တေသံ၊ ထိုဘုရား-ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသာဝကတို့အား၊ အနုသိက္ခန္တေဟိ၊ အတုလိုက်၍-ကျင့်ကုန်သဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောပုဒ်တို့၌၊ ဥတ္တာန မေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ပန၊ ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယကို

၂၅၆ မဏိမပဏ္ဏာသဒ္ဓကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဆိုပြီးအံ့၊ ဣမံဒေသနံ၊ ဤဒေသနာတော်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ယာဝဘဝဂ္ဂါ၊ ဘဝဂ်တို့အောင်၊ ဥဿိတဿ၊ ပိုက်ဆောက်အပ်သော၊
ရတနရာသိနော၊ ရတနာအရ၏၊ ယောဇနိယမဏိက္ခန္ဓေန၊ ယူဇနာတရာ
ရှိသော-“ပတ္တမြားတုံးဖြင့်၊ ကူဦး၊ အထွဋ်ကို၊ ဂံဗျန္တောပိယ၊ ယုဘိသက္ကံ
သို့၊ နေယျပုဂ္ဂလဝံသေန၊ နေယျပုဂ္ဂိုလ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာပေသိ၊
ပြီးဆုံးစေတော်မူပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်- အဗ္ဗလမ္ဘိက ရာဟုလော ဝါဒ
သုတ်၏-အတွင်း အပြီးတည်း။ ပဌမံ၊ ငှေးဦးစွာသော၊ အဗ္ဗလမ္ဘိကရာ
ဟုလောဝါဒသုတ္တံ၊ အဗ္ဗလမ္ဘိကရာဟုလောဝါဒသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်း
သို့ရောက်ပြီ။ ၊

၂-ဘိက္ခုဝဂ်-၂-မဟာရာဟုလောဝါဒသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံ အစရှိသော သုတ်သည်၊ မဟာရာဟု
လောဝါဒသုတ္တံ၊ မဟာရာဟုလောဝါဒသုတ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုမဟာရာဟု
လောဝါဒသုတ်၌၊ ပိဗ္ဗိတော ပိဗ္ဗိတော အနုဗန္ဓိတိ၊ ပိဗ္ဗိတော ပိဗ္ဗိတော အနု
ဗန္ဓိဟူသည်ကား၊ ဒဿနံ၊ မြင်ရာအရပ်ကို၊ အပိဇဟိတွာ၊ မစွန့်မူ၍၊ ဂမနံ၊
သွားခြင်းတည်း၊ အဗ္ဗောန္တိန္နံ၊ မပြတ်သော-သွားခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပစ္ဆ
တော၊ နေ့ဘဲတော်မှ၊ ဣရိယာပထနုဗန္ဓနေန၊ ဣရိယာပုတ်တည်းဟူသော
သွားခြင်းသို့-အစဉ်လိုက်သဖြင့်၊ အနုဗန္ဓိ၊ အစဉ်လိုက်ပြီ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဇေ၊ ဘဝါးချသင့်သောအ
ရပ်၌၊ ပဒံ၊ ဘဝါးတော်ကို၊ နိက္ခိပန္တော၊ ချတော်မူသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
ပိလာသိတဂမေနန၊ တင့်တယ်သော-ကြွေတော်မူခြင်းဖြင့်၊ ဝုရတောဝုရ
တော၊ ငှေးမှငှေးမှ၊ ဂစ္ဆတိ၊ ကြွေတော်မူ၏၊ ရာဟုလတ္ထေရော၊ ရာဟုလော
မထေရ်သည်၊ ဒဿဗလဿ၊ အားတော်ဆယ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော
မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပဒါနုပဒိကော၊ ဘဝါးခြေထပ်-သွားခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ
ဖြစ်၍၊ ပစ္ဆတော ပစ္ဆတော၊ နောက်တော်မှ-နောက်တော်မှ၊ ဂစ္ဆတိ၊
သွား၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဘုရား-ရာဟုလောမထေရ်ရှိသည်-ကြွသွားတော်မူရာ
၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ခုပုပ္ဖိတဿာလဝနမဏ္ဍဂတော၊ ကောင်း
စွာပင်လုံးကျယ်ပွင့်သော-အင်ကြင်းတော၏-အလယ်၌-သွားသော၊ သု
ဘုမိဩတရဏတ္ထာယ၊ ကောင်းသောမြေအပြင်သို့-သက်ခြင်းငှါ၊ နိက္ခန္တ
မတ္တဝရဝါရ၊ ကောပိယ၊ ထွက်သော-အမုန်ရပ်သော-မြတ်သော- ဆင်

၁၁

ပြောင်ကြီးကဲ့သို့၊ ဝိရောဓိတ္ထ၊ တင့်တယ်တော်မူပြီ၊ ရာဟုလဘဒ္ဒေါ၊
 ရာဟုလ သတို့သား သည်လည်း၊ ဝရဝါရဏသံ၊ မြတ်သော ဆင်
 ပြောင်ကြီး၏၊ ပစ္ဆိမော၊ နောက်မှ၊ နိက္ခန္တဝဇ္ဇ၊ ပေါတကောဝိယ၊ ထွက်
 သော-ဆင်ငယ်ကဲ့သို့၊ ဝိရောဓိတ္ထ၊ တင့်တယ်ပြီ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ သာယန္တသမယေန၊ ညချမ်းသော အခါ၌၊ မဏိဂုဟဒေတာ၊ ပတ္တ
 မြား-ဂူမှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ဂေါစရံ၊ ကျက်စားရာ - အရပ်သို့၊ ပဋိပ
 န္ဓော၊ သွားသော၊ ကေသရာဇဝိဟောဝိယ၊ ကေသရာဇာခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့၊ ဝိ
 ရောဓိတ္ထ၊ တင့်တယ်တော်မူပြီ၊ ရာဟုလဘဒ္ဒေါ၊ ရာဟုလ သတို့သား
 သည်၊ သိဟမိဂရာဇာနံ၊ သားတို့၏-မင်းဖြစ်သော-ကေသရာဇာ ခြင်္သေ့
 မင်းသို့၊ အနုဗန္ဓော၊ အစဉ်လိုက်သော၊ နိက္ခန္တသိဟပေါတကောဝိယ၊
 ထွက်သော-ခြင်္သေ့ငယ်ကဲ့သို့၊ ဝိရောဓိတ္ထ၊ တင့်တယ်ပြီ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ မဏိပဗ္ဗတသသိရိကဝနသဏ္ဌတော၊ ပတ္တမြားတောင်-အ
 သရေရှိသော-တောအုပ်မှ၊ ဒါဠဗလော၊ အစွယ်တည်းဟူသော- အားရှိ
 သော၊ မဟာဗျုပ္ပေါဝိယ၊ ကျားမင်းကြီးကဲ့သို့၊ ဝိရောဓိတ္ထ၊ တင့်တယ်တော်
 မူပြီ၊ ရာဟုလဘဒ္ဒေါ၊ ရာဟုလ သတို့သားသည်လည်း၊ ဗျုပ္ပရာဇာနံ၊
 ကျားမင်းသို့၊ အနုဗန္ဓုဗျုပ္ပေါတကောဝိယ၊ အစဉ်လိုက်သော-ကျားငယ်
 ကဲ့သို့၊ ဝိရောဓိတ္ထ၊ တင့်တယ်ပြီ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သိပ္ပလိဒါယ
 တော၊ လက်ပံတောမှ၊ နိက္ခန္တသုပဏ္ဏရာဇာဝိယ၊ ထွက်သော-ဂဠုန်မင်းကဲ့
 သို့၊ ဝိရောဓိတ္ထ၊ တင့်တယ်တော်မူပြီ၊ ရာဟုလဘဒ္ဒေါ၊ ရာဟုလသတို့သား
 သည်လည်း၊ သုပဏ္ဏရာဇဿ၊ ဂဠုန်မင်း၏၊ ပစ္ဆိမော၊ နောက်မှ၊ နိက္ခန္တ
 သုပဏ္ဏပေါတကောဝိယ၊ သွက်သော ဂဠုန်ငယ်ကဲ့သို့၊ ဝိရောဓိတ္ထ၊ တင့်
 တယ်ပြီ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ စိတ္တကုဋုပဗ္ဗတတော၊ စိတ္တကုဋု
 တောင်မှ၊ ဂဂနတလံ၊ ကောင်းကင်အပြင်သို့၊ ပက္ခန္တသုပဏ္ဏဟံသရာဇာဝိယ
 ဖျံသွားသော-ဟင်္သာမင်းကဲ့သို့၊ ဝိရောဓိတ္ထ၊ တင့်တယ်တော်မူပြီ၊ ရာဟုလ
 ဘဒ္ဒေါ၊ ရာဟုလသတို့သားသည်လည်း၊ ဟံသာမိပတိ၊ ဟင်္သာမင်းသို့၊
 အနုပက္ခန္တဟံသပေါတကောဝိယ၊ နောက်၌လိုက်၍-ဖျံသွားသော-ဟင်္သာ
 ငယ်ကဲ့သို့၊ ဝိရောဓိတ္ထ၊ တင့်တယ်ပြီ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟာ
 သရံ၊ ကြီးစွာသော-ရေအိုင်သို့၊ အဇ္ဈောဂါဠာ၊ သက်ဝင်သော၊ သုပဏ္ဏမ
 ဟာနာဝိယ၊ ရွှေငွေကြီးကဲ့သို့၊ ဝိရောဓိတ္ထ၊ တင့်တယ်တော်မူပြီ၊ ရာဟုလ
 ဘဒ္ဒေါ၊ ရာဟုလသတို့သားသည်လည်း၊ သုပဏ္ဏနာဝံ၊ ရွှေငွေကြီးသို့၊
 ပစ္ဆိမော၊ နောက်၌၊ အနုဗန္ဓုနာဝိပေါတကောဝိယ၊ အစဉ်လိုက်သော-ရွှေငွေ

ပေက်ကဲ့သို့၊ ပိရောမိတ္တ၊ တင့်တယ်ပြီ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ စက္ကရ
တနာနဲ့ ဘာဝေန၊ စကြာရတနာ၏- အာနုဘော်ကြောင့်၊ ဂဂနတလေ၊
ကောင်းကင်အပြင်၌၊ သမ္ဗုဒ္ဓယာတစက္ကဝတ္တိရာဇာပိယ၊ ကောင်းစွာသွားသော
သော-စကြာမင်းကဲ့သို့၊ ပိရောမိတ္တ၊ တင့်တယ်တော်မူပြီ၊ ရာဟုလဘဒ္ဒေါစ
ရာဟုလသသတို့သားသည်လည်း၊ ရာဇာနံ၊ စကြာမင်းသို့၊ အနုသမ္ဗုဒ္ဓယာတ
ပရိဏာယကရတနံပိယ၊ အာတုလိုက်၍ ကောင်းစွာသွားလာသော-သားကြီး
ရတနာကဲ့သို့၊ ပိရောမိတ္တ၊ တင့်တယ်ပြီ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပိဂ
တဝလာဟကံ၊ ကင်းသောတိမ်တိုက်ရှိသော၊ နသံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ ပဋိ
ပန္နတာရကရာဇာပိယ၊ သွားသော-လမင်းကဲ့သို့၊ ပိရောမိတ္တ၊ တင့်တယ်
တော်မူပြီ၊ ရာဟုလဘဒ္ဒေါစ၊ ရာဟုလသသတို့သားသည်လည်း၊ တာရကာ
မိပုတိနော၊ လမင်း၏၊ အနုမဂ္ဂမဋ္ဌိပန္နာ၊ သွားသောခရီး၌-အစဉ်လိုက်၍-သွား
သော၊ ပရိသုဒ္ဓဩသမိတာရကာပိယ၊ စင်ကြယ်သောသောကရှူးကြယ်ကဲ့
သို့၊ ပိရောမိတ္တ၊ တင့်တယ်ပြီ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ မဟာ
သမ္ဗုတပဝေဏိယံ၊ မဟာသမ္ဗုတမင်း၏-အဆက်ဖြစ်သော၊ ဩက္ကာကရာ
ဇဝံသေ၊ ဩက္ကာကရာဇ်မင်း၏အနွယ်၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ ရာဟုလ
ဘဒ္ဒေါပိ၊ ရာဟုလသ သတို့သားသည်လည်း၊ မဟာသမ္ဗုတပဝေဏိယံ၊ မ
ဟာသမ္ဗုတမင်း၏-အဆက်ဖြစ်သော၊ ဩက္ကာကရာဇဝံသေ၊ ဩက္ကာက
ရာဇ်မင်း၏- အနွယ်၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
လည်း၊ သင်္ခေ၊ ခရုသင်း၌၊ ပက္ခိတ္တနိရသဒိသော၊ ထည့်အပ်သော-နို့၊ ရည်
နှင့်တူ၏၊ သုပရိသုဒ္ဓဇာတိ ခတ္တိယကုလေ၊ အလွန်စင်ကြယ်သော-ဇာတ်ရှိ
သော-မင်းမျိုး၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ ရာဟုလဘဒ္ဒေါပိ၊ ရာဟုလသသတို့
သားသည်လည်း၊ သင်္ခေ၊ ခရုသင်း၌၊ ပက္ခိတ္တနိရသဒိသော၊ ထည့်အပ်သော
နို့၊ ရည်နှင့်တူ၏၊ သုပရိသုဒ္ဓဇာတိ ခတ္တိယကုလေ၊ အလွန်စင်ကြယ်သော
ဇာတ်ရှိသော-မင်းမျိုး၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်လည်း၊ ရန္တံ၊ တိုင်းပြည်ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုတော်
မူ၏၊ ရာဟုလဘဒ္ဒေါပိ၊ ရာဟုလသ သတို့သားသည်လည်း၊ ရန္တံ၊ တိုင်းပြည်
ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုတော်မူ၏၊ ဘဂဝတောပိ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်လည်း၊ သရိရံ၊ ကိုယ်တော်သည်၊ နုတ္တိံ သမဟာသုရိသလက္ခ
ဏပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သုံးဆွဲနှစ်ပါးသော-ယောကျ်ားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတို့ဖြင့်
တန်ဆာဆင်အပ်၏၊ ဧဝေနဂဇေ၊ နတ်မြို့၌၊ သုဿဓုသိတရတနံ တောရ
ဏံပိယစ၊ ကောင်းစွာပိုက်ဆောက်အပ်သောရတနာတုရိုဏ်းတိုင်ကဲ့သို့

လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဗောဓိယုတ္တော၊ ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်သော၊ ပါရိစ္ဆတ္တကော
 ဝိယစ၊ ပင်လယ်ကသစ်ပင်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အတိမနောဟရဏံ၊ သူ
 တပါးတို့၏စိတ်ကို-လွန်စွာဆောင်တတ်၏၊ ရာဟုလံ၊ ဘဒ္ဒသင်္ဘာ၊ ရာဟုလာ
 သတို့သား၏လည်း၊ သရိရံ၊ ကိုယ်သည်၊ န္ဒတ္တိံ၊ သ-မဟာပုရိသလက္ခဏပဋိ
 မဏ္ဍိတံ၊ သုံးဆွဲနှစ်ပါးသော- ယောကျ်ားမြတ်တို့၏- လက္ခဏာတို့ဖြင့်-တန်
 ဆာဆင်အပ်၏၊ ဧဝနဂရေ၊ နတ်မြို့၌၊ သုဿမုသယိတ၊ ရတနံတောရဏံဝိ
 ယစ၊ ကောင်းစွာ စိုက်ဆောက် အပ်သော ရဟနာ- တုရိဏ်းတိုင်ကဲ့သို့
 လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဗောဓိယုတ္တော၊ ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်သော၊ ပါရိစ္ဆတ္တကော
 ဝိယစ၊ ပင်လယ်ကသစ်ပင်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အတိမနောဟရဏံ၊ သူတ
 ပါးတို့၏စိတ်ကို-လွန်စွာဆောင်တတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နွေဝိ၊ နှစ်ဦးသောမြတ်
 စွာဘုရား-သားတော်-ရာဟုလာ တို့သည်လည်း၊ အဘိနိဟာရ သမ္ပန္နာ၊
 ဆုတောင်းခြင်း-ပါရမီနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏၊ နွေဝိ၊ နှစ်ဦးသော-မြတ်စွာဘုရား
 သားတော်ရာဟုလာ-တို့-သည်လည်း၊ ရာဇပဗ္ဗဇိတာ၊ မင်းဖြစ်၍-ရဟန်း
 ပြုကုန်၏၊ နွေဝိ၊ နှစ်ဦးသော-မြတ်စွာဘုရား-သားတော်ရာဟုလာတို့သည်
 လည်း၊ ခတ္တိယသုဗ္ဗမာလာ၊ မင်းဖြစ်၍- အလွန်သိမ်မွေ့ကုန်၏၊ နွေဝိ၊ နှစ်ဦး
 သောမြတ်စွာဘုရား-သားတော် ရာဟုလာတို့သည်လည်း၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏာ၊
 ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော-အဆင်းရှိကုန်၏၊ နွေဝိ၊ နှစ်ဦးသော မြတ်စွာဘုရား
 သားတော်ရာဟုလာတို့သည်လည်း၊ လက္ခဏသမ္ပန္နာ၊ လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံ
 ကုန်၏၊ ဧကမဂ္ဂံ၊ တကြောင်းထည်းသော-ခရီးသို့၊ ပဋိပန္နာ၊ ကြွသွားတော်မူ
 ကုန်၏၊ ပဋိပါပိုယာ၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တာနံ၊ သွားကုန်သော၊ ဗြိန္နံ၊ နှစ်ခု
 ကုန်သော၊ စန္ဒမဏ္ဍလာနံ၊ လဝန်းတို့၏၎င်း၊ ဗြိန္နံ၊ နှစ်ခုကုန်သော၊ သူရိယမဏ္ဍ
 လာနံ၊ နေဝန်းတို့၏ လည်းကောင်း၊ ဗြိန္နံ သက္ကသုယာမ-သန္တု၊ သိတသုနိဋ္ဌိ
 တဝသဝတ္တိမဟာဗြဟ္မာဒိနံ၊ နှစ်ဦးသောသိကြား-နှစ်ဦးသောသုယာမနုတိ
 နှစ်ဦးသောသန္တု၊ သိတနုတိ-နှစ်ဦးသောဝသဝတ္တိနုတိ-နှစ်ဦးသောဗြဟ္မာ
 ကြီး-အစရှိသည်တို့၏၊ သိရိယာ၊ မိမိ-အသရေဖြင့်၊ သိရိ၊ သူတပါး၏-အ
 သရေကို၊ အဘိဘဝမာနာ၊ လွှမ်းမိုးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိရောဟံ၊ သုဝိယ၊ တင့်
 တယ်ကုန်ဘိသကဲ့သို့၊ ဝိရောဟံ၊ သု၊ တင့်တယ်ကုန်ပြီ၊ တတြ၊ ထိုသို့ကြွသွား
 တော်မူသောအခါ၌၊ အာယသ္မာရာဟုလော၊ အရှင်ရာဟုလာမထေရ်သည်
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝိဗ္ဗိတော၊ ဝိဗ္ဗိတော၊ နောက်တော်မှ-နောက်
 တော်မှ၊ ဂစ္ဆန္တေ၊ လိုက်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ ပါဒတလတော၊ ခြေဘဝါးတော်အပြင်မှ၊ ယာဝဥပရိကေသန္တာ၊

၂၆၀ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

အထက်ဆံဖျားဆုံးသည့်တိုင်အောင်၊ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာ
လောကေသိ၊ ကြည့်၏၊ သော၊ ထိုအရှင်ရာဟုလာမထေရ်သည်၊ သဂဝတော
မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဗုဒ္ဓဝေသဝိလာသံ၊ မြတ်စွာဘုရားအသွင်၏-တင့်တယ်
စမွာယ်ခြင်းကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ သဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ န္ဒတ္တိ သ-မဟာ
ဝုရိသ-လံက္ခဏာဝိစိတ္တသရိရော၊ သုံးဆွဲနှစ်ပါးသော-ယောကျ်ားမြတ်တို့၏
လက္ခဏာဖြင့်ဆန်းကြယ်သောကိုယ်ထော်ရှိတော်မူသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
သောဘတိ၊ တင့်တယ်တော်မူ၏၊ ဗျာမပ္ပဘာ-ပရိက္ခိတ္တတာယ၊ တလံမျှ
လောက်သော-ရောင်ခြည်တော် အဝန်းတို့သည်-ခြံရံအပ်သည်၏-အဖြစ်
ကြောင့်၊ ဝိပ္ပကိဏ္ဏ-သုဝဏ္ဏရဏ္ဏမဇ္ဈဂတောဝိယ၊ ဖရိုဖရဲကြသောရွှေမှန်တို့
၏အလယ်သို့-ရောက်ဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇုလတာပရိက္ခိတ္တော၊
လျှပ်စစ်နွယ်တို့သည်ခြံရံအပ်သော၊ ကနကပဗ္ဗတောဝိယ၊ ရွှေတောင်ကြီး
ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ယန္တသုတ္တသမာကုမိတရတနဝိစိတ္တံ၊ ယန္တယားကြီး
တို့ဖြင့်-ကောင်းစွာငင်အပ်သောရတနာတို့ဖြင့်-ဆန်းကြယ်သော၊ သုဝဏ္ဏ
အဂ္ဂိကံဝိယ၊ ရွှေစေတီကြီးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ရတ္တပံသုကုလစိဝရပဋိစ္စ
နွေဝိ၊ မိဗန်းတိမ်နီ-အဆင်းနှင့်တူသောပံ့ သကုသကံန်း ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်
သည်လည်း၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ရတ္တကမ္မလ-ပရိက္ခိတ္တ-ကနကပဗ္ဗတောဝိယ၊
တွေးတွေးနိသောကမ္မလာတို့ဖြင့်ခြံရံအပ်သောရွှေတောင်ကြီးကဲ့သို့လည်း
ကောင်း၊ ပဝါဠ လတာ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သန္တာနွယ်တို့ဖြင့်-တန်ဆာဆင်အပ်
သော၊ သုဝဏ္ဏအဂ္ဂိကံဝိယ၊ ရွှေစေတီကြီးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ 'စိနဝိဋ္ဌရဏ္ဏ
ပုဇိတံ၊ ဆုံးဟသ်ပဒါးမှန်တို့ဖြင့်ပူဇော်အပ်သော၊ သုဝဏ္ဏစေတီယံဝိယ၊ ရွှေ
စေတီကြီးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ လာခါရသာနုလိတ္တော၊ ချပ်ရည်ဖြင့်လိမ်း
ကျံအပ်သော၊ ကနကဉ္စပေါဝိယ၊ ရွှေရှပ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ရတ္တဝလာဟ
ကန္တရတော၊ တွေးတွေးနိသောတိမ်တိုက်၏-အတွင်းမှ၊ တင်္ဂဏတ္တ၊ ဂူတ
ပုဏ္ဏစနွေဝိယ၊ ထိုဓာတုတက်သော-လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အ
ဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သမတ္တိ သပါရမိတာနုသာဝသဇ္ဇိတဿ၊ အမျှသုံးဆယ်
သော-ပါရမီတော်၏-အာနုဘော်သည်-စီရင်အပ်သော၊ အတ္တဘာဝဿ၊
အတ္တဘောတော်၏၊ သိရိသမ္ပတ္တိံ၊ များစွာသောအသရေနှင့်-ပြည့်စုံခြင်း
သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေသိ၊ ကြံအောက်မေ့၏၊ တတော
ထိုနောက်မှ၊ အတ္တာနုဗ္ဗိမိမိ၏ကိုယ်ကိုလည်း၊ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍၊
အဟတ္တိ၊ ငါရာဟုလာ-သတို့သားသည်လည်း၊ သောဘာမိ၊ တင့်တယ်၏၊
သဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ စတုသုလေးရပ်ကုန်သော၊ မဟာဒီပေသု၊

ကျွန်းကြီးတို့၌၊ စက္ကဝတ္တိရန္တံ၊ စကြာမင်း၏အဖြစ်ကို၊ သစေကရိဿ၊ အကယ်၍ပြုသည်ဖြစ်အံ့၊ မဟံ၊ ငါရာဟုလော-သတို့သားအား၊ ပရိကာယကဋ္ဌာနန္တရံ၊ သားကြီးရတနာ၏-အရာအထူးကို၊ အဒဿာ၊ ပေးတော်မူရာ၏၊ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ပေးတော်မူသည်ရှိသော်၊ အတိရိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဓမ္မဒီပတလံ၊ ဓမ္မဒီပကျွန်းအပြင်သည်၊ အသောဘိဿ၊ တင့်တယ်လေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တဘာဝံ၊ မိမိ၏အတ္တဘောကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ဂေဟသိတံ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးကို ဖြစ်သော၊ ဆန္ဒရာဂံ၊ အားကြီးသော ရာဂကို၊ ဥပ္ပာဒေသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဝာဂဝါရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ ဝုရတော၊ ရှေးမှ၊ ဝန္တန္တော၊ ကြွတော်မူလျက်သာလျှင်၊ ဝိန္တေသိ၊ ကြံတော်မူ၏၊ ကိံ၊ ဝိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ဒါနိ၊ ယခု၊ ရာဟုလဿ၊ ရာဟုလသတို့သား၏၊ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်၊ ပရိပုဏ္ဏန္တု၊ ပိဿလောဟိတော၊ ပြည့်စုံသော-အရေအသားအသွေးရှိ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ရန္တနိယေသုတသ်နှစ်သက်တွယ်ရှိကုန်သော၊ ဣပါရမ္မဏာဒိသု၊ ဣပါရုံအစရှိသည်တို့၌၊ ဝိတ္တဿ၊ ဝိတ်၏၊ ပက္ခန္ဓနုကာလော၊ ပြေးဝင်သောအခါသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ အာရမ္မဏံကတွာ၊ အာရုံပြု၍၊ ဗဟုလတာယ၊ များသောအားဖြင့်၊ ရာဟုလော၊ ရာဟုလသတို့သားသည်၊ ဝိတိနာမေတိန္ဒခေါ၊ လွန်လေသေးသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေသိ၊ ကြံတော်မူ၏၊ အထ၊ ထိုသို့ကြံတော်မူပြီးသည်မှစ၍၊ သဟာဝဇ္ဇနေနေဝ၊ ဆင်ခြင်တော်မူသည်နှင့်တကွနက်သာလျှင်၊ ပသန္တုဥဒကော၊ ကြည်စွာသော-ရေ၌၊ မန္တံ၊ ငါးကို၊ ပဿတိဝိယ၊ မြင်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပရိသုဇ္ဈေ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်သောအာဒါသမဏ္ဍလေ၊ ကြေးမုံ၊ အဝန်း၌၊ မုနမ္ပိတ္တံ၊ မျက်နှာရိပ်ကို၊ ပဿတိဝိယ၊ မြင်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တဿ၊ ထိုရာဟုလော-သတို့သား၏၊ တံ၊ ဝိတ္တုပ္ပါဒံ၊ ထိုကာမဂုဏ်ကို ဖြစ်သောဝိတ်၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ အဒ္ဓဿ၊ မြင်တော်မူ၏၊ ဒိသ္မာဝံ၊ မြင်တော်မူပြီး၍သာလျှင်၊ အယံရာဟုလော၊ ဤရာဟုလသည်၊ မဟံ၊ ငါဘုရား၏၊ အတြဇော၊ ရင်၌ ဖြစ်သောသားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ ပစ္ဆတော၊ နောက်တော်မှ၊ အာဂန္တန္တော၊ လိုက်သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါရာဟုလော-သတို့သားသည်၊ သောဘာမိ၊ တင့်တယ်၏၊ မဟံ၊ ငါရာဟုလော-သတို့သား၏၊ ဝဏ္ဏာယတနံ၊ အဆင်းသည်၊ ပသန္တံ၊ ကြည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ဂေဟသိတံ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးကို ဖြစ်သော-အားကြီးသော ရာဂကို၊ ဥပ္ပာဒေသိ၊ ဖြစ်စေပြီး၊ အတိတ္ထေ၊ ဆိပ်မဟုတ်သည်၌၊ ပက္ခန္ဓော၊ ပြေးဝင်

၂၆၂ မဏိမပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

သည်။ ဥပ္ပထံ၊ ခရီးမဟုတ်သည်။ ပဋိပန္နော၊ သွားသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အ
ဂေါစရေ၊ ကျက်စားရာ-မဟုတ်သည်။ စရတိ၊ ကျက်စား၏။ ဒိသာမုဋ္ဌ
အန္ဓကောဝိယ၊ အရပ်မျက်နှာ၌ တွေ့ဝေသော-သူကန်းကဲ့သို့။ အဂန္တဗ္ဗံ၊
မသွားအပ်သော။ ဒိသံ၊ အရပ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်သဖြင့်။
အဿ၊ ထိုရာဟုလာ-သတို့သားအား။ အယံ ကိလေသော၊ ဤကိလေသာ
သည်။ အတ္တန္တရေ၊ ကိုယ်တွင်း၌။ ဝဇုန္တော၊ ပွားသည်ရှိသော်။ အတ္တတ္တိ၊
မိမိ၏အကျိုးကိုလည်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ။ ပဿိတုံ၊ မြင်ခြင်းငှါ။
နဒဿတိ၊ မပေးလတ္တံ့။ ပရတ္တိ၊ သူတပါး၏-အကျိုးကိုလည်း။ ယထာဘူ
တံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ။ ပဿိတုံ၊ မြင်ခြင်းငှါ။ နဒဿတိ၊ မပေးလတ္တံ့။ ဥဘယတ္တိ၊
နှစ်ပါးရုံသော-မိမိ၏အကျိုး-သူတပါး၏ အကျိုးကိုလည်း။ ယထာဘူတံ၊
ဟုတ်မှန်စွာ။ ပဿိတုံ၊ မြင်ခြင်းငှါ။ နဒဿတိ၊ မပေးလတ္တံ့။ တတော၊ ထိုသို့
မပေးခြင်းကြောင့်။ နိရယေဝိ၊ ငရဲဘုံ၌လည်း။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။
ဂဏ္ဌာပေဿတိ၊ ယူစေလတ္တံ့။ တိရုစ္ဆ နယောနိယမ္ပိ၊ တိရုစ္ဆ ဘုံ၌လည်း။
ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏ္ဌာပေဿတိ၊ ယူစေလတ္တံ့။ ပေတ္တိဝိသယေဝိ၊
ပြိတ္တာဘုံ၌လည်း။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏ္ဌာပေဿတိ၊ ယူစေလတ္တံ့။
အသုရကာယေဝိ၊ အသုရကာသံဘုံ၌လည်း။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏ္ဌာ
ပေဿတိ၊ ယူစေလတ္တံ့။ သမ္မာဓေ၊ ကျဉ်းမြောင်းသော။ မာတုကုစ္ဆိတ္တိ၊
အမိဝမ်း၌လည်း။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏ္ဌာပေဿတိ၊ ယူစေလတ္တံ့။
ဣတိ၊ ဤသို့။ အနမတဂ္ဂေ၊ မသိအပ်သော-အစရှိသော။ သံသာရဝရေ၊ သံ
သရာဝရ်၌။ ပရိပါတေဿတိ၊ ကျစေလတ္တံ့။ ။ ။ တိသစ္စံ၊ မှန်၏။ အယံ လော
ဘော၊ ဤလောဘသည်။ အနုတ္တဇနနော၊ အကျိုးမဲ့ ကို-ဖြစ်စေတတ်၏။ အ
ယံ လောဘော၊ ဤလောဘသည်။ ဗိတ္တပ္ပကောပနော၊ ဗိတ်ကို-ဖျက်ဆီးတတ်
၏။ အန္တရတော၊ ခုတိ၏အခြားမဲ့၌။ ဘယံ၊ အပါယ်ဘေးကို။ ဇာတံ၊ ဖြစ်စေ
တတ်၏။ တံ၊ ထိုလောဘကြောင့်-ဘေးဖြစ်သည်ကို။ ဇနော၊ လူအပေါင်း
သည်။ နာဝဗုဏ္ဏတိ၊ မသိနိုင်။ ။ လုဒ္ဓေါ၊ အလိုရမက်ကြီးသော သူသည်။
အတ္တံ၊ အကျိုးကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ လုဒ္ဓေါ၊ အလိုရမက်-ကြီးသောသူသည်။
ဓမ္မံ၊ အကြောင်းကို။ နပဿတိ၊ မမြင်။ တဒါ၊ ထိုအမျက်ထွက်သောအခါ၌။
အန္ဓတမံ၊ အရိုက်တိုက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယံ လောဘော၊ အကြင်
လောဘသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ သောလောဘော၊ ထိုလောဘသည်။ နရံ၊ လူအ
ပေါင်းကို။ သဟတေ၊ နှိပ်စက်၏။ ။

၂၆၃

ခေါပန၊စင်စစ်သဖြင့်၊အနေက ရတနပူရာ၊ များစွာသော-ရတနာတို့
 ဖြင့်ပြည့်သော၊ မဟာနာဝါ၊ဇေယျာဓိပတိ၊သိန္ဓုပဿကန္တရေန၊ကွဲသော
 ပျဉ်ချပ်ကြားဖြင့်၊ ဥဒကံအာဒိယမာနာ၊ရေပိုသည်ရှိသော်၊ မဟာနာဝါ၊
 ဇေယျာဓိပတိ၊မဟာတ္ထမ္ဘိ၊တဏှာမျှလည်း၊ အတ္ထုပေက္ခိတဗ္ဗာ၊လစ်ချေ၊ရှုအပ်
 သည်၊ နဟောတိယထာ၊မဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဝေဝေနေ၊လျှင်စွာ၊ အသောနာဝါ
 ယ၊ထိုဇေယျာဓိပတိ၊ ဝိဝရံ၊အပေါက်ကို၊ ဝိဒဟိတံ၊ဝိတ်ဆိုခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ
 ယထာ၊သင့်သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ၊ဤအတူသာလျှင်၊ အယမ္ဘိကိလေသော၊
 ဤကိလေသာကိုလည်း၊ နအတ္ထုပေက္ခိတဗ္ဗာ၊ လစ်ချေ၊မရှုအပ်၊ အသံ
 ပုဂ္ဂလသ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊အတ္တန္တရေ၊အတွင်း၌၊ ယာဝ၊အကြင်မျှလောက်၊
 အယံကိလေသော၊ ဤကိလေသာသည်၊ သီလရတနာဒီနိ၊ သီလတည်း
 ဟူသော-ရတနာအစရှိသည်တို့ကို၊နိနာသေတိ၊မပျက်ဆီးသေး၊တာဝ
 ဒေဝ၊ထိုမျှလောက်၊ န၊ထိုကိလေသာကို၊ နိဂ္ဂဟိဿာမိ၊ငါနှိပ်အံ့၊ ဣတိ
 မနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ အတ္ထာသယံ၊အလိုကို၊ အကာသိ၊ပြု၏၊
 ပန၊ဘဂဝန္တံ ဝိဇ္ဇိတော ဝိဇ္ဇိတော အနုဗန္ဓိဟူသော-ပုဒ်၏အတွင်းမှတပါး
 အထခေါဘဂဝါ အပလောကေတွာ ဟူသောပုဒ်၏-အတွင်းကို ဆိုဦးအံ့၊
 ဧဝေပေသု၊ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ဌာနေသု၊အရာတို့၌၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊မြတ်စွာ
 သုရားတို့၏၊နာဂဝိလောကနံ၊နာမ၊ဆင်ပြောင်ကြီး၏-ကြည့်ခြင်းကဲ့သို့သော
 ကြည့်ခြင်းမည်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ယန္တေန၊ယန္တ
 ရားဖြင့်၊ ပရိဝတ္တိတ သုဝဏ္ဏပဒိုမာဝိယ၊ လည်စေအပ်သော-ဣန္ဒြဆင်းတု
 ကဲ့သို့၊ သကလကာယေနေဝ၊ အလုံးစုံသော-ကိုယ်တော်ဖြင့် သင်္ခလျှင်၊
 ပရိဝတ္တေတွာ၊ပြန်လည်တော်မူ၍၊ဌိတော၊ဇုတ်လျက်၊ ရာဟုလတဒ္ဓံ၊ရာဟု
 လသတို့သားကို၊ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၍မိန့်တော်မူ၏၊ တံ၊ ထိုမိန့်တော်မူ
 သည်ကို၊ သန္ဓာယံ၊ရည်၍၊ အထခေါဘဂဝါအပလောကေတွာတိအာဒိ၊
 အထခေါဘဂဝါ အပလောကေတွာ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ ဘဂဝ
 တာ၊မြတ်စွာသုရားသည်၊ဝတ္ထံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ထိုအထခေါ
 ဘဂဝါအပလောကေတွာအစရှိသောပါဌ၌၊ယံကိပ္ပိရူပန္တိ၊အာဒီနိ၊ယံကိပ္ပိ
 ရူပံဤသို့အစရှိသောပုဒ်တို့ကို၊သဗ္ဗာကာရေန၊ခပ်သိမ်းသော-အခြင်းအရာ
 အားဖြင့်၊ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ခန္ဓနိဋ္ဌေသေ၊ခန္ဓနိဋ္ဌေသန္တံ၊ ဝိတ္ထာရိတာနိ၊
 ခွဲအပ်ကုန်ပြီ၊ နေတံမမာတိအာဒီနိ၊ နေတံမမဤသို့အစရှိသော ပုဒ်တို့ကို၊
 မဟာဟတ္ထိပဒေါပမေ၊ မဟာဟတ္ထိပဒေါပမသုတ်၌၊ ဝုတ္တာနိ၊ဘွင့်ဆိုအပ်
 ကုန်ပြီ၊ ရူပမေဝနုခေါဘဂဝါတိ၊ရူပမေဝ နုခေါဘဂဝါဟူ၍၊ ကသ္မာ၊အ

၂၆၄ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

တပင်ကြောင့်၊ ရာဟုလတာဒွေ၊ ရာဟုလာ သတို့သားသည်၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး
 လျှောက်သနည်း၊ ကိရိတ္တာရေမိ၊ ချွဲဦးအံ၊ တဿ၊ ထိုရာဟုလာသတို့သား
 အား၊ သဗ္ဗိရူပံနေတံ မမဇ္ဇနသောဟ မသိန္နမေသောအတ္တတိ၊ သဗ္ဗိရူပံနေ
 တံ မမဇ္ဇနသောဟမသိန္န နမေသောအတ္တာ ဟူသော စကားကို၊ သုတွာ၊
 ကြားနာရ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗိ၊ အလုံးစုံသော၊ ရူပံ၊ ရူပက္ခ
 န္ဓာကို၊ ဝိပဿနာပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ရှုအပ်
 ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ခေါ်၏၊ ဝေဒနာဒိသု၊ ဝေဒနက္ခန္ဓာအစရှိသည်တို့၌၊ က
 ထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံနုခေါ၊ ကျင့်အပ်လေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 နယော၊ နည်းသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ 'ထိုကြောင့်၊ တသ္မိ'
 နယော၊ ထိုနည်း၌၊ ဌိတော၊ တည်လျက်၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေးလျှောက်၏၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး
 လျှောက်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧသေသော
 အာယသ္မာရာဟုလော၊ ဤအရှင်ရာဟုလာသည်၊ နယကုသလော၊ နည်း၌
 လိမ္မာ၏၊ ဣဒံ၊ ဤပါဏာတိပါတကံကို၊ နကတ္တဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု
 ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ ဣဒဗ္ဗိ၊ ဤခုတ်-နှင်တံဖြင့်-ပုတ်ခတ်ခြင်းကို
 လည်း၊ နကတ္တဗ္ဗမေဝ၊ မပြုအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နယသ
 တေနပိ၊ တရာသောနည်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ နယသဟာသေနပိ၊ တထေဝင်
 သောနည်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ သိ၏၊ ဣဒံ၊ ဤအမှုကို၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊
 ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထုပိ၊ ဟောတော်မူရာ၌နည်း၊ ဧသေဝနယော၊
 ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အယံအာယသ္မာ၊ ဤအရှင်ရာဟုလာ
 သည်၊ သိက္ခာကာမာ၊ သိက္ခာပုဒ်တော်ကိုကျင့်ခြင်းငှါအလိုရှိ၏၊ ပါတောဝ
 နံနက်စောစောကသာလျှင်၊ ဝန္တကုပ္ပိပရိဝေဏေ၊ ဝန္တကုပ္ပိပရိဝဏ်၌၊ ပတ္တ
 မတ္တံ၊ တခွက်မျှလောက်သော၊ ဝါသိကံ၊ သဲကို၊ ဩကိရတိ၊ သွန်းလောင်း၏၊
 ကထံမနသိကရိတွာ၊ အဘယ်သို့-နှလုံးပိုက်၍၊ ဩကိရတိ၊ သွန်းလောင်းသ
 နည်းဟူမူကား၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကာ၊
 အထံတော်မှလည်းကောင်း၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ ဥပဏ္ဍာယဿ၊ ဥပဏ္ဍာယ်ဖြစ်သော
 အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏၊ သန္တိကာ၊ အထံတော်မှလည်းကောင်း၊ ဧတ္တ
 ကံ၊ ဤမျှလောက်သော၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်သော၊
 ပရိဘာသံ၊ ငြိမ်းချောက်ခြင်းကို၊ လဘာမိ၊ ရလို၏၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့
 နှလုံးပိုက်၍၊ ဩကိရတိ၊ သွန်းလောင်း၏၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါပိ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်လည်း၊ နံ၊ ထိုရာဟုလာ-မထေရ်ကို၊ ဧတဒဂ္ဂေ၊ ဧတဒဂ်အရာ၌၊ ဌပေ
 ဇ္ဇော၊ ထားတော်မူလိုရကား၊ ဧတဒဂ္ဂံဘိက္ခဝေမမ သာဝကောနံဘိက္ခုနံ

သိက္ခာ ကာမာနံယဒိဒံ ရာဟုလောတိ။ တေဒဂ္ဂံဘိက္ခဝေ မမဿာဝကာနံ
 ဘိက္ခုနံ သိက္ခာကာမာနံယဒိဒံရာဟုလောဟူ၍၊ သိက္ခာပဒမေဝ၊ သိက္ခာပုဒ်
 တော်၌သာလျှင်၊ အဂ္ဂံ၊ အကြီးအမှူးကို၊ ကတွာ၊ ဖြူ၍၊ ဌပေသိ၊ ထားတော်
 မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ 'မမ၊ ငါတုရား၏၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်
 သော၊ သိက္ခာကာမာနံ၊ သိက္ခာပုဒ်တော်ကို-အလိုရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊
 ရဟန်းတို့တွင်၊ ယဒိဒံ ယောအယံရာဟုလော။ အကြင်ရာဟုလာ-မထေရ်
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံဧသောရာဟုလော။ ဤရာဟုလာ မထေရ်သည်၊
 အဂ္ဂံအဂ္ဂေါ၊ ကဲလွန်၏၊ သောပိအာယသ္မာ၊ ထိုအရှင်ရာဟုလာ မထေရ်
 သည်လည်း၊ ဘိက္ခုသံဃမဇ္ဈေ၊ ရဟန်းအပေါင်းတို့၏အလယ်၌၊ ဧဝမေဝ။
 ဤအတူသာလျှင်၊ သိဟနာဒံ၊ မြတ်သော-အသံကို၊ နဒိ၊ ရွတ်ဆို၏၊ ကိံနဒိ၊
 အဘယ်သို့ရွတ်ဆိုသနည်းဟုမူကား။ ။

သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဧတံ၊ ဤငါ၌ရအပ်သောသိက္ခာပုဒ်တော်ကိုအလိုရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကို၊ အဘိညာဃာ၊ လွန်ကဲသောဉာဏ်တော်ဖြင့်သိတော်မူ၍
 ဓမ္မရာဇေ၊ တရားမင်းဖြစ်တော်မူသော၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဝိတာ၊ ခမည်းတော်ဖြစ်
 သော-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်း၏၊ သမ္ဗုခါ၊
 မျက်မှော်၌၊ ဧတဒဂ္ဂေ၊ ဧတဒဂ်အရာ၌၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ။
 ဓမ္မရာဇေန၊ တရားမင်းဖြစ်တော်မူသော-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သိက္ခာကာ
 မာနံ၊ သိက္ခာပုဒ်တော်ကို-အလိုရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ အဟံ၊ ငါရာဟု
 လာကို၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ ထောမိတော၊ ပြီးပွန်းအပ်၏၊ သဒ္ဓါသဗ္ဗဇိတာ
 နဉ္စ၊ သဒ္ဓါယုံကြည်၍ရဟန်းပြုသောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်လည်း၊ မမ၊ ငါရာဟုလာ၏
 သဟာယော၊ အတော်ဖြစ်သောအရှင်ရေဥပါလ် မထေရ်ကို၊ ပဝရော၊ မြတ်၏
 ဟူ၍၊ ဓမ္မရာဇေန၊ တရားမင်းဖြစ်တော်မူသော-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ထော
 မိတော၊ ပြီးပွန်းတော်မူအပ်၏။ ။ မပဉ္စံ၊ ငါရာဟုလာ၏၊ ဝိတာ၊ ခမည်းတော်
 ဖြစ်သော၊ ဓမ္မရာဇာစ၊ တရားမင်းဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၎င်း
 ဓမ္မာရက္ခော၊ တရားတဏှာစိုးဖြစ်သော၊ မိတ္တိယော၊ တထွေးဖြစ်သော၊ ဥပ
 ဣာယော၊ ဥပဣာယံဖြစ်သော၊ သာရိပုတ္တောစ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်
 သည်လည်းကောင်း၊ မမ၊ ငါရာဟုလာအားသာလျှင်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊
 ဇိနသံသနံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏-အဆုံးအမတော်ကို၊ အဒါသိ၊ ပေးတော်မူ
 ပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဒိ၊ ရွတ်ဆို၏၊ အထ၊ ထိုနေ့မှ၊ အဿရာဟုလာတဒ္ဒဿ
 ထိုရာဟုလာ-သတို့သားအား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယသ္မာ၊ အ
 ကြင်ကြောင့်၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ ရူပမေဝ၊ ရူပက္ခန္ဓာကိုသာလျှင်၊ နဒဋ္ဌဗ္ဗံ

၂၆၆

ဝိပဿနာပညာဖြင့်ရှုအပ်သည်မဟုတ်။ ဝေဒနာဒယောပိ၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာအ
 စရှိသည်တို့ကိုလည်း၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ဝိပဿနာပညာဖြင့်-ရှုအပ်
 ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ရူပဗ္ဗိရာဟုလာတိအာဒိ၊ ရူပဗ္ဗိရာဟုလာ ဤသို့
 အစရှိသောစကားကို၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကောနန္ဓာတိပဒဿ၊ ကော
 နန္ဓဟူသောပုဒ်၏။ ကောနုအန္ဓာတိပဒန္တေဒေါ၊ ကောနုအန္ဓဟူ၍-ပုဒ်ဖြတ်
 ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ ထေရဿ၊ ရာဟုလာ-မထေရ်အား၊ ဧတံဧ
 သောပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောဝိတ်အကြံသည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သ
 တတ်၊ ကိံ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာ
 ဆုရားသည်၊ မယံ၊ ငါရာဟုလာ၏။ အတ္တဘာဝနိသိတံ၊ အတ္တဘောကိုမှီ
 သော၊ ဆန္ဒရာဂံ၊ အားကြီးသောရာဂကို၊ ဥတွာ၊ ငါ၏မိတ်၌ဖြစ်သည်ကိုသိ
 ၍၊ သမထောနနာမ၊ ရဟန်းမည်သည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊
 ဝိတက္ကော၊ ကာမဝိတက်ကို၊ နဝိတက္ကံတဗ္ဗော၊ မကြံအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိ
 ယာယေန၊ ပရိယာယ်အားဖြင့်၊ ကထံ၊ စကားကို၊ နေဝကထေသိ၊ ဟော
 တော်မူပေ၊ ထိက္ခ၊ ရဟန်း၊ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ၊ ရာဟုလံ၊ ရာဟုလာ မထေရ်
 ကိုးရုန၊ တဘနံ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝိတက္ကံ၊ ကာမဝိတက်ကို၊
 မာဝိတက္ကေသိ၊ မကြံလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝနေဟိ၊ ဆိုချေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခုတံ၊
 တမန်ကို၊ နပေသေသိ၊ စေလည်းစေတော်မူပေ၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား
 ဧဝံ၊ ငါရာဟုလာ-မထေရ်ကို၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မျက်မှောက်၌၊ ဌတွာယေဝ၊ တည်
 တော်မူ၍သာလျှင်၊ သဘဏ္ဍကံ၊ ခိုးအပ်သော-ဘဏ္ဍာနှင့်တကွသော၊ မော
 ရံ၊ ခိုးသူကို၊ ရုဇ္ဇာယ၊ ဥသျှောင်၌၊ ဂဏ္ဍဇ္ဇာပိယ၊ ဆွဲကိုင်ဘိသကဲ့သို့၊ သမ္ဗု
 ခါ၊ မျက်မှောက်၌၊ သုဂတောဝါဒံ၊ မြတ်စွာဆုရား၏-အဆုံး-အမတော်ကို၊
 အဒါသိ၊ ပေးတော်မူပေ၏။ သုဂတောဝါဒေါစနာမ၊ မြတ်စွာဆုရား၏-အ
 ဆုံး-အမတော်မည်သည်ကား၊ အသင်္ခယေယုဟိ၊ မရေတွက်နိုင်ကုန်သော၊
 ကပ္ပေဟိဝိ၊ ကမ္ဘာတို့ဖြင့်လည်း၊ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲစွာ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သ
 ဘောရှိသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဆုရား၏၊ သမ္ဗုခါ၊ မျက်မှောက်တော်မူ၊ ဩ
 ဝါဒံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ ကော၊ အဘယ်မည်သော၊ ဝိညှ၊
 သိကြားလိမ္မာသော၊ ပဏ္ဍိတဇာတိကော၊ ပညာရှိသော-သဘောရှိသော
 သူသည်၊ အန္ဓ၊ ယနေ့၊ ဂါမံ၊ ရွာတွင်းသို့၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ ပပိသိဿ
 တိနု၊ ဝင်လတ္တံ့နည်း၊ ဣတိဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သော-ဝိတ်အကြံ
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီးအထ၊ ထိုနောက်မှ၊ ဧသ ဧသောအာယသ္မာ၊ ဤ
 အရှင်ရာဟုလာမထေရ်သည်၊ အာဟာရကိစ္စံ၊ အာဟာရကိစ္စကို၊ ပဟာယ၊

၂-ဘိက္ခုဝဂ်-၂-မဟာရာဟုလောဝါဒသုတ်၊ ၂၆၇

စွန့်ပယ်၍၊ ယသ္မိံ နိသိန္နဗ္ဗာနေ၊ အကြင်ထိုင်ရာအရပ်၌၊ ဌိတေန၊ တည်သော
 ရာဟုလောမထေရ်သည်၊ ဩဝါဒေါ၊ မြတ်စွာဘုရား၏-အဆုံး အမတော်ကို
 လက္ခေါ၊ ရပေ၏၊ တတောဝ၊ ထိုထိုင်ရာအရပ်မှသာလျှင်၊ ပဋိနိဝတ္တေတွာ၊
 ပြန်နစ်ခဲ့၍၊ အညတရသ္မိံ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ရုက္ခမူလေ၊ စေတန့်တို့ကို
 တော်၏အတွင်း-တခုသောသစ်ပင်ရင်း၌၊ နိသိဗ္ဗိ၊ ထိုင်နေလေ၏၊ ဘဂဝါ
 ဝိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ တံအာယသ္မန္တံ၊ ထိုအရှင်ရာဟုလောမထေရ်
 ကို၊ နိဝတ္တမာနံ၊ ပြန်နစ်၍သွားသည်ကို၊ ဒိသ္မာပိ၊ မြင်လျက်လည်း၊ ရာဟုလ၊
 ရာဟုလော၊ တာဝမာနိဝတ္တ၊ မပြန်နစ်လင့်ဦး၊ တေ၊ သင်အား၊ ဘိက္ခာစာရ
 ကာလော၊ ဆွမ်းခံသွားအံ့သော-အခါတည်း၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ နအာဟ၊ ဆို
 တော်မမူ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နအာဟ၊ ဆိုတော်မမူသနည်းဟူမူကား
 အသာဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ အဇ္ဈယနေ၊ ကာယဂတာသ
 တိအမတဘောဇနံ၊ ကာယဂတာသတိတည်းဟူသောအမြို့က်ဘောဇဉ်
 ကို၊ တာဝဘုဉ္ဇတု၊ သုံးဆောင်စေဦး၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊
 အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နအာဟ၊ ဆိုတော်မမူ၊

အဒ္ဓသခေါအာယသ္မာ-သာရိပုတ္တောတိ၊ အဒ္ဓသခေါအာယသ္မာ-သာ
 ရိပုတ္တောဟူသည်ကား၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂတေ၊ ကြွသွား
 သည်ရှိသော်၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ အဒ္ဓသ၊ ရှင်
 ရာဟုလောကိုမြင်လေ၏၊ ဧတဿအာယသ္မတော၊ ဤအရှင်သာရိပုတ္တရာ
 မထေရ်သည်၊ ဧကကာသ၊ တယောက်ထည်းထည်း၊ ဝိဟရတော၊ နေသည်
 ရှိသော်၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ဝတ္တံ၊ ပြုရာသော-ဝတ်သည်၊ အတ္ထိကိရ၊ ရှိသ
 တတ်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ သန္တိ၊ တကွလည်း၊ ဝိဟရတော၊
 နေသည်ရှိသော်၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ဝတ္တံ၊ ပြုရာသောဝတ်သည်၊ အတ္ထိကိရ
 ရှိသတတ်၊ ဟိဝိညာဓေမိ၊ ချွဲဦးအံ့၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဧဒ္ဓန္တဦးကုန်သော
 အဂ္ဂသာဝကာ၊ အဂ္ဂသာဝကကြီးတို့သည်၊ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း၊ ဝ
 သန္တိကိရ၊ နေကုန်စေသတတ်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါတောဝ၊ နံနက်စောစော
 ကသာလျှင်၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်း-အိပ်ရာ-နေရာကို၊ သမ္ပဇ္ဇိတွာ၊ တမြတ်
 ဟည်း၍၊ သရိရပဋိဇဂ္ဂနံ၊ ကိုယ်ကို-သုတ်သင်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သမာ
 ပတ္တိံ၊ သမာပတ်ကို၊ အပ္ပေတွာ၊ ဝင်စား၍၊ သန္တိသိန္နာ၊ အညီအညွတ်-ထိုင်
 နေကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ဝိတ္တရူပိယာ၊ စိတ်အလို
 အားဖြင့်၊ ဘိက္ခာစာရံ၊ ဆွမ်းခံရွာသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကြွတော်မူကုန်၏၊ ပန၊ ဘဂဝ
 တာသန္တိ၊ ဝိဟရတော အညံဟူသောပုဒ်၏-အကျယ်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ဘဂဝ

၂၆၈ မဏိမပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

တာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသော၊ ထေရော၊ အရှင်
သာရိပုတ္တရာ-မထေရ်သည်။ ဇေံ၊ ဤသို့။ နကရောတိ၊ မပြု၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊
ချွဲဦးအံ့။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခုသံဃပရိ
ဝါရော၊ ရဟန်းအပေါင်း-မြီရံလျက်၊ ပဌမံ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏-ရှေးဦးစွာ၊
ဘိက္ခာစာရံ၊ ဆွမ်းခံရှာသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ကြွသွားတော်မူ၏။ တသ္မိံ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ဂတေ၊ ကြွသွားတော်မူသည်ရှိသော်၊ ထေရော၊ အရှင်သာရိ
ပုတ္တရာ-မထေရ်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သေနာသနာ၊ ကျောင်း-အိပ်ရာ
နေရာမှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ဗဟူနံ၊ များစွာသော-သူတို့၏၊ ဝသနုဋ္ဌာနေနာ
မ၊ နေရာအရပ်၌မည်သည်ကား၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသော-ရဟန်းတို့သည်
သာလျှင်၊ ပါသာဒိကံ၊ ကြည်ညိုဘွယ် ရှိသည်ကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊
သက္ကောန္တိဝါ၊ တတ်နိုင်သည်လည်းရှိကုန်၏၊ နဝါသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်
သည်လည်းရှိကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုကျောင်း
သို့၊ ဂတိံ၊ သွားဦး၍၊ အသမဋ္ဌံ၊ မပြေပြစ်သေးသော၊ ဌာနံ၊ အရပ်ကို၊
သဗ္ဗဇ္ဇတိ၊ တမြက်သည်း၏၊ အသဒ္ဓိတော၊ မစွန့်ပစ်အပ်သေးသော၊ ကစ
ဝရော၊ တမြက်ချေးရသည်၊ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍-ရှိသည်ဖြစ်အံ့၊
ဇေံသတိ၊ ဤသို့ရှိသည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုတမြက်ချေးရကို၊ ဆဒ္ဓေတံ၊ စွန့်၏၊
ပါနိယဌပေတဗ္ဗဌာနမှ၊ သောက်ရေတည်ထားရာအရပ်၌၊ ပါနိယကုဓေ၊
သောက်ရေအိုးသည်၊ အသတိ၊ မရှိသည်ရှိသော်၊ ပါနိယစာရံ၊ သောက်
ရေအိုးကို၊ ဌပေသိ၊ တည်ထား၏၊ ဂိလ္လာနာနံ၊ နာကုန်သော-ရဟန်းတို့၏၊
သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂတိံ၊ သွားဦး၍၊ အာရုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ထုမှာကံ၊ သင်
တို့အား၊ ကိံ၊ အဘယ်မည်သော-အာဟာရကို၊ အာဟာရမိ၊ ဆောင်ခဲ့ရ
အံ့နည်း၊ ဝေါ၊ သင်တို့သည်၊ ကိံ၊ အဘယ်အာဟာရကို၊ ဣန္ဒြိတဗ္ဗံ၊ အလိုရှိ
အပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ အဝသိကဗ္ဗဟာရာနံ၊ ဝါမရသေး
သော-ပဉ္စင်းငယ်တို့၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂတိံ၊ သွားဦး၍၊ အာရုဿော၊
ငါ့ရှင်တို့၊ အဘိရမထ၊ ဖွေလျော်ပါကုန်၏လော၊ မာဥက္ကဏ္ဍိတ္ထံ၊ မဆန့်ကျင်
ကုန်လင့်၊ ပဗ္ဗိပတ္တိစာရဏံ၊ ပဗ္ဗိပတ်ကို ဆောင်ခြင်းသည်၊ ဗုဒ္ဓသာသနံ၊
မြတ်စွာဘုရား၏-အဆုံးအမတော်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဩဝ
ဒတိ၊ ဆုံးမ၏၊ ဇေံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ကတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ သဗ္ဗ
ပစ္ဆာ၊ အလုံးစုံသော-ရဟန်းတို့၏နောက်မှ၊ ဘိက္ခာစာရံ၊ ဆွမ်းခံရှာသို့၊
ဂစ္ဆတိ၊ ကြွတော်မူ၏၊ ဟိ၊ ဥပမာဖြင့်-ထင်စွာပြဦးအံ့၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာ
မင်းသည်၊ ကုဟိဉ္စိ၊ တစ်ခုတစ်ရပ်သော-အရပ်သို့၊ ဂန္တုကာမော၊ သွားခြင်းငှါ

အလိုရှိသည်။ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ သေနာယ၊ စစ်သည်သည်။ ပရိဝါရိတော၊
 ခြံရံအပ်သည်။ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ နိက္ခမတိ၊ ထွက်တော်မူ၏။
 ပရိဏာယကရတနံ၊ သားကြီးရတနာသည်။ သေနင်္ဂါနိ၊ စစ်သည်တို့ကို၊
 သံဝိဓာယ၊ စီရင်၍၊ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်မှ၊ နိက္ခမတိယထာ၊ ထွက်သကဲ့သို့၊
 ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ သဒ္ဓမ္မစက္ကဝတ္တိ၊ သူတော်ကောင်းတရား တည်းဟူ
 သော-စက်ရတနာကိုလည်းစေတတ်သော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 သိက္ခာသံသပရိဝါရော၊ ရဟန်းအပေါင်း-ခြံရံလျက်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ နိက္ခ
 မတိ၊ စေတဝန်ကျောင်းတော်မှ-ထွက်တော်မူ၏။ တဿဘဂဝတော၊ ထို
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပရိဏာယကရတနာဘူတော၊ သားကြီးရတနာဖြစ်၍ဖြစ်
 သော၊ ဓမ္မသေနာပတိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ ဣမံကိစ္စံ၊ ဤဆို
 အပ်ခဲ့ပြီးသော-ပြုဘွယ်ကိစ္စကို၊ ကတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ သဗ္ဗပစ္စာ၊ ခပ်သိမ်းသော
 ရဟန်းတို့၏နောက်မှ၊ နိက္ခမတိ၊ စေတဝန်ကျောင်းတော်မှ ထွက်၏။ ဟိသစ္စံ
 မှန်၏။ ဇေ၊ ဤသို့၊ နိက္ခန္တော၊ ထွက်သော၊ သော၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာမ
 ထေရ်သည်။ တသ္မိံဒိဝသေ၊ ထိုနေ့၌၊ အညတရသ္မိံ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ရုက္ခ
 မူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၊ နိဿိန္တိ၊ ထိုင်နေသော၊ ရာဟုလဘဒ္ဒံ၊ ရာဟုလာ-သတို့
 သားကို၊ အဒ္ဓဿ၊ မြင်လေ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဂစ္ဆန္တောအဒ္ဓဿတိ၊
 ဂစ္ဆန္တောအဒ္ဓဿဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်၊
 ကသ္မာ၊ အတတ်ကြောင့်၊ အာနာပါနဿတိယံ၊ အာနာပါနဿတိကမ္မဋ္ဌာန်း
 ကို၊ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ နိယျောဇေသိ၊ တိုက်တွန်း
 တော်မူသနည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။ နိသဇ္ဇာ
 နုစ္ဆရိကတ္တာ၊ ထိုင်ခြင်းအားလျော်က်ပတ်သည်၏-အဖြစ်ကြောင့်၊ နိယျော
 ဇေသိ၊ တိုက်တွန်းတော်မူ၏။ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။
 တေဿ၊ ဤရာဟုလာ-မထေရ်အား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 ရူပကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ရူပကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အနာဝဇ္ဇိတွာဝ၊ မဆင်ခြင်မူ၍သာလျှင်၊ ယေနာကာရေန၊ အကြင်အခြင်းအ
 ရာအားဖြင့်၊ အယံ၊ ဤရာဟုလာမထေရ်သည်။ အစလော၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိ
 သည်။ အနောဗဒ္ဓေါ၊ တဏှာမာနတို့နှင့်-မစပ်သည်။ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ နိဿိန္တော
 ထိုင်နေ၏။ အဿ၊ ထိုရာဟုလာ-မထေရ်အား၊ ဇေတိဿာနိသဇ္ဇာယ၊ ဤ
 ထိုင်ခြင်းအား၊ ဣဒံကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဤအာနာပါနဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းသည်။ အနုစ္ဆ
 ရိကံ၊ လျောက်ပတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တော၊ ကြံ၍၊ ဇေ၊ ဤသို့အာနာပါန

၂၇၀

မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ။

သတိရာဟုလ ဘာဝနံဘာဝေဟိ အစရှိသော-စကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုအာနာပါနသတိ ရာဟုလဘာဝနံဘာဝေဟိ အစရှိသော ပါဠိ၌၊ အာနာပါနသတိန္တိ၊ အာနာပါနသတိ ဟူသည့်ကား၊ အဿာသ ပဿာသေ၊ ထွက်သက်-ဝင်သက်တို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍၊ တတ္ထ၊ ထိုထွက်သက်ဝင်သက်၌၊ စတုက္ကပဉ္စကဈာန်၊ စတုက္ကဈာန်-ပဉ္စကဈာန်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဂဏှာဟိ၊ ယူလေလော၊ ဣတိဣဓံ အတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ မဟပ္ပလာဟောတိတိ၊ မဟပ္ပလာဟောတိဟူသည့်ကား၊ ကိံ ဝမဟပ္ပလာ၊ အဘယ်မျှလောက်များသော အကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အာနာပါနသတိ၊ အာနာပါနသတိကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အနုယုတ္တော၊ အားထုတ်သောဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကောသနေ၊ တနေရာထည်း၌၊ နိသိန္နောဝ၊ ထိုင်နေထုတ်သာလျှင်၊ သဗ္ဗာသဝေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော- အာသဝေါတရားတို့ကို၊ ခေပေတွာ၊ ကုန်စေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏ္ဍာတိ၊ ရောက်ရ၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အသက္ကောဇ္ဇော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်းငှါမတတ်နိုင်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ မရဏကာလေ၊ သေခါနီးသော အခါ၌၊ သမသိသိ၊ သမသိသိ-ရဟန္တာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အသက္ကောဇ္ဇော၊ သမသိသိရဟန္တာ ဖြစ်ခြင်းငှါ-မစွမ်းနိုင်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဧဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဓမ္မကထိကာဧဝဇုတ္တဿ၊ တရားဟောတတ်သော နတ်သား၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရသောကြောင့်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏ္ဍာတိ၊ ရောက်ရ၏၊ ဟတော၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်းမှ၊ ဝိရုဇ္ဈေ၊ ချွတ်ယွင်းသည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ သုရား၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ အနုပ္ပန္နေ၊ မဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ပစ္စေကဗေမိ၊ ပစ္စေကဗေမိဉာဏ်ကို၊ သန္တိကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြုရ၏၊ တံ၊ ထိုပစ္စေက-ဗေမိဉာဏ်ကို၊ အသန္တိကရောဇ္ဇော၊ မျက်မှောက်-မပြုနိုင်သည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာသုရားတို့၏၊ သမ္ဗုဒ္ဓိဘာဝေ၊ မျက်မှောက်၏-အဖြစ်၌၊ ဗာဟိယက္ခေရာ ဒယောဝိယံ၊ ဗာဟိယမထေရ် အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့၊ ခိပ္ပတိညာ၊ ခိပ္ပတိညာ ဖုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မဟပ္ပလာ၊ များသောအကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာနိသံသာကိ၊ မဟာနိသံသာ ဟူသော-ပုဒ်

သည်။ တသေဝ။ ထိုမဟာဗ္ဗလောဟုသောပုဂ္ဂိုလ်-သာယျင်။ ဝေဝစနံ။ ဝေဝရစ်
 ပရိယာယ်-စကားလွယ်တည်း။ စသတ္တံ။ မှန်၏။ အာနာပါနဿတိယဿ။
 ပရိပုဏ္ဏာသုဘာဝိတာ။ အနုပုဗ္ဗပရိမိတာ။ ယထာဗုဒ္ဓေနဒေသိတာ။ သော
 မံလောကံပဘာသေတိ။ အတ္တာမုတ္တောဝစန္ဒိမာတိ။ အာနာပါနဿတိယဿ
 ပရိပုဏ္ဏာသုဘာဝိတာ။ အနုပုဗ္ဗပရိမိတာ။ ယထာဗုဒ္ဓေနဒေသိတာ။ သော
 မံလောကံပဘာသေတိ။ အတ္တာမုတ္တောဝစန္ဒိမာဟူသော။ တေမ္ပိဝစနံ။ ဤ
 စကားကိုလည်း။ ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ယထာ။ အကြင်အခြင်း
 အရာအားဖြင့်။ ဗုဒ္ဓေန။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေသိတာ။ ဟောတော်မူအပ်
 ၏။ တထာ။ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ယဿပုဂ္ဂလဿ။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
 အား။ အာနာပါနဿတိ။ အာနာပါနဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ပရိပုဏ္ဏာ။ ပြည့်
 စုံစွာ။ သုဘာဝိတာ။ ကောင်းစွာ ပွားစေအပ်၏။ အနုပုဗ္ဗပရိမိတာ။ အစဉ်
 အတိုင်းလေ့လာအပ်၏။ သောပုဂ္ဂလော။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တာ။ တိမ်
 တိုက်မှ။ မုတ္တော။ လွတ်သော။ စန္ဒိမာဣဝ။ လက္ခေသ္မိ။ ဣမံလောကံ။ ဤသတ္တ
 လောကကို။ ပဘာသေတိ။ ထွန်းလင်းစေ၏။ ။

ဣမံမဟာဗ္ဗလောဟုသောဣဒါသုညဏိအဖြစ်ကို။ သမ္ပဿမာနော
 မြင်သော။ ထေရော။ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကံ။ သဒ္ဓိ
 ဝိဟာရိကဖြစ်သောရှင်ရာဟုလောမထေရ်ကို။ တတ္ထ။ ထိုအာနာပါနဿတိက
 မ္မဋ္ဌာန်း၌။ နိယျာဓေတိ။ တိုက်တွန်း၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ရူပကမ္မဋ္ဌာနံ။ ရူပကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ အာဝိက္ခတိ။ ဟောကြားတော်မူ၏။
 ထေရော။ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ အာနာပါနဿတိ။ အာနာပါနဿ
 တိကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ အာဝိက္ခတိ။ ဟောကြား၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဥဘောဝိ။ နှစ်ဦးကုန်
 သောဘုရားအရှင်သာရိပုတ္တရာတို့သည်လည်း။ ကမ္မဋ္ဌာနံ။ အာနာပါနဿတိ
 ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ အာဝိက္ခိတွာ။ ဟောကြားတော်မူကုန်၍။ ဂတာ။ ကြွသွားတော်
 မူကုန်၏။ ရောဟုလောဓန္ဒေါ။ ရောဟုလောသ တို့သားသည်။ ဝိဟာရေယေဝ။
 ကျောင်းတိုက်တွင်း၌သာယျင်။ ဩဟိနော။ ကျန်ရစ်၏။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘု
 ရားသည်။ တဿ။ ထိုရှင်ရာဟုလောမထေရ်၏။ ဩဟိနဘာဝံ။ ကျန်ရစ်သည်
 ၏အဖြစ်ကို။ ဇာနန္တောဝိ။ သိတော်မူလျက်လည်း။ အတ္တနာ။ ကိုယ်တော်
 သည်။ ခါဒနိယံ။ ခဲတွယ်ကိုလည်းကောင်း။ ဘောဇနိယံ။ စားတွယ်ကိုလည်း
 ကောင်း။ ဂဟေတွာ။ ဆောင်ယူတော်မူ၍။ နေဝအဂမာသိ။ ကြွသွားတော်မ
 မူ။ အာနန္တတ္ထေရဿ။ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်၏။ ဟတ္ထေ။ လက်၌။ နပေသေသိ
 စေလည်းစေတော်မူ။ ပသောနုဗ္ဗိမဟာရာဇအနာထပိဏ္ဍိကာဒိနံ။ ပသောနု

၂၂၂ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဒီမင်းကြီး-အနာထဝိဇ္ဇာသုဋ္ဌေးအစရှိသောသူတို့အားသည်။ အမှတ်ကို၊ န
 အဒါသိ၊ ပေးလည်းပေးထော်မမူ၊ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုပြီးအံ့၊ သညာမတ္တကံ၊ အ
 မှတ်သညာပေးခြင်းမျှကို၊ သဘိတွာ၊ ရှေ့၊ တေ၊ ထိုပဿနဒီမင်းကြီး-အနာ
 ထဝိဇ္ဇာသုဋ္ဌေး-အစရှိသော-သူတို့သည်၊ ကာဇာတ္တံ၊ ထမ်းပိုးဖြင့်ဆောင်
 အပ်သောဆွမ်းကို၊ အတိဟာရေပျံ၊ ရှေးရှုဆောင်ကုန်ရာ၏၊ စ၊ ထိုမှတပါး
 တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နအကာသိယထာ၊ မပြုသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထို
 အတူ၊ သာရိပုတ္တတ္ထရောပိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်လည်း၊ ကိဉ္စိ၊
 တဓုံတခုကိုမျှ၊ နအကာသိ၊ မပြု၊ ရာဟုလဗ္ဘေရော၊ ရာဟုလာမထေရ်သည်၊
 နိရာဟာရော၊ ပြတ်သောအာဟာရရှိသည်၊ ဘိန္ဒုဘတ္တော၊ ပြတ်သောဆွမ်းရှိ
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ တဿ
 အာယသ္မတော၊ ထိုအရှင်ရာဟုလာမထေရ်အား၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်းတိုက်တွင်း၌၊ ဩဟိနံ၊ ကျန်ရစ်သည်
 ကို၊ ဇာနဇန္ဓာပိ၊ သိတော်မူ-လျက်လည်း၊ အတ္တနာ၊ ကိုယ်တော်သည်၊
 လဒ္ဓဝိဏ္ဏပါတံ၊ ရအပ်သောဆွမ်းကို၊ သယံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်၊ ဂဟေတွာ၊
 ဆောင်ယူတော်မူခဲ့၍၊ နာပိအာဂတော၊ လာလည်းလာတော်မမူ၊ အညဿ
 တပါးသောသူ၏၊ ဟတ္ထေ၊ လက်၌၊ န ပဟိဏိ၊ စေလည်းစေတော်မမူ၊ မနု
 သာနံ၊ ပဿနဒီ-အစရှိကုန်သော-သူတို့အား၊ သညံ၊ အမှတ်ကို၊ နအဒါ
 သိ၊ ပေးလည်းပေးတော်မမူ၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဥပဇ္ဈာယောပိ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်သော
 အရှင်သာရိပုတ္တရာ-မထေရ်သည်လည်း၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဩဟိနတာဝံ၊ ကျန်ရစ်
 သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဇာနဇန္ဓာ၊ သိတော်မူလျက်၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 ၌နှင့်အတူသာလျှင်၊ ကိဉ္စိ၊ တဓုံတခုကိုမျှ၊ နအကာသိ၊ ပြုတော်မမူလေ၊ ဣ
 တိ၊ ဤသို့၊ ဗိတ္တဗ္ဗိ၊ နှလုံးမသာမယာသောစိတ်မျှလည်း၊ နဥဠု၊ မဖြစ်၊ တပ္ပစ္စ
 ယာ၊ ထိုသို့မရှိမလာခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဩမာနံဝါ၊
 ယုတ်သောမာနကို လည်းကောင်း၊ အတိမာနံဝါ၊ လွန်သောမာနကိုလည်း
 ကောင်း၊ ကုတော၊ အဘယ်မှာ၊ ဇနဿတိ၊ ဖြစ်စေလတ္တံ့၊ နည်း၊ ပန၊ စင်စစ်
 သော်ကား၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာပိက္ခိတကမ္မဋ္ဌာနမေဝ၊
 ကြားတော်မူအပ်သော-ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုသာလျှင်၊ ပုရေဘတ္တဗ္ဗိ၊ နံနက်အခါ၌
 လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆိမဘတ္တဗ္ဗိ၊ မွန်းလွဲသောအခါ၌လည်းကောင်း၊ ဣတိပိ၊
 ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ရူပံ၊ ရူပက္ခန္ဓာသည်၊ အနိစ္စံ၊ မမြဲ၊ ဣတိ
 ပိ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ရူပံ၊ ရူပက္ခန္ဓာသည်၊ နက္ခံ၊ ဆင်းရဲ
 ၏၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ရူပံ၊ ရူပက္ခန္ဓာသည်။

၂၂၂

အသုတံ၊ မတင့်တပင်၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့သော-အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ရှပ်၊ ရှပ်ကွန္ဒာသည်၊ အနတ္တ၊ အစိုးမရ၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ရှပ်၊ ရှပ်ကွန္ဒာသည်၊ အတ္တံ၊ မီးကို၊ အဘိမဏ္ဍေန္တာဝိယ၊ ပွတ်တိုက်တိသကဲ့သို့၊ နိရုန္တရံ၊ မပြတ်၊ မနသိကတ္တာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ သာယန္တဿမယော၊ ညချမ်းသောအခါ၌၊ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ ကံ၊ စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်းဟူမူကား၊ အဟံ၊ ငါကို၊ ဥပဇ္ဈာယေန၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်သောအရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ အာနာပါနဿတိံ၊ အာနာပါနဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဘာဝေဟိ၊ ပွားရပ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ မှာဆိုတော်မူအပ်၏၊ တဿ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ ကရိဿာမိ၊ ငါလိုက်နာအံ့ဟိ၊ အပြစ်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ အာစရိယုပဇ္ဈာယာနံ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ အကရောန္တော၊ မလိုက်နာသောသူသည်၊ နုဗ္ဗစောနာမ၊ ဆိုနိုင်ခက်သော-စကားရှိသောသူမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရာဟုလောရာဟုလာမထေရ်သည်၊ နုဗ္ဗစော၊ ဆိုဆုံးမခက်၏၊ ဥပဇ္ဈာယဿပိ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်သော-အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏လည်း၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ နကရောတိ၊ မလိုက်နာ၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဂရဟုပုတ္တိတော၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၏-ဖြစ်ခြင်းထက်၊ ကက္ခဋ္ဌတရာ၊ အလွန်ကြမ်းကြုတ်စွာသော၊ ဝိဇ္ဇာနာမ၊ နှိပ်စက်ရခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေတ္ထာ၊ ကြံပြီး၍၊ ဘာဝနာပိခေနံ၊ ဘာဝနာ အစီအရင်ကို၊ ပုစ္ဆိတုကာမော၊ မေးလျှောက်ခြင်းငှါ-အလိုရှိသော-ရာဟုလာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏၊ တံအတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ ဒဿာဝံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ အေတခေါအာယသ္မာရာဟုလောတိအာမိ၊ အေတခေါအာယသ္မာ-ရာဟုလော-ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ၊

တတ္ထ၊ ထိုအေတခေါအာယသ္မာရာဟုလောအစရှိသောပါဠိ၌၊ ပဋိသလ္လ္လာနာတိ၊ ပဋိသလ္လ္လာနာဟူသည်ကား၊ ဧကိဘာဝတော၊ တယေဝံအထည်းထည်းနေခြင်းမှ၊ ယံကိစ္ဆိရာဟုလောတိ၊ ယံကိစ္ဆိရာဟုလောဟူသည်ကား၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အာနာပါနဿတိ၊ အာနာပါနဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရူပကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ရူပကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ကထေတိ၊ ဖြေဆိုသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆော၊ အမေးတည်း၊ ရူပေ၊ ရူပက္ခန္ဓာ၌၊ ဆန္ဒရာဂပဟာနတ္ထံ၊ အားကြီးသော ရာဂကို ပယ်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ကထေတိ၊ ဖြေဆို၏၊ အဿဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘု

ရားအား၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်။ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။
 ကိံ အဟောသိ၊ အတယ်သို့ဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊ ရာဟုလဿ၊ ရာဟုလသ
 အား၊ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို၊ နိဿယ၊ ဖြစ်၍၊ ဆန္ဒရာဂေါ၊ အားကြီးသော
 ရာဂသည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏၊ အဿ၊ ထိုအရှင်ရာဟုလသအား၊ ဟေဋ္ဌာဝ၊ အေဝံ
 နှိလည်း၊ သဇဇိပေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ရူပကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ရူပကမ္မဋ္ဌာနကမ္မဋ္ဌာန်းကို
 ကထိတံ၊ ဟောအပ်ပြီ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဿပိ၊ ထိုရာဟုလသသတို့
 သားအားလည်း၊ ခွိစက္ကာလီဿယ၊ လေးဆဲ့နှစ်ပါးကုန်သော၊ အာကာရေ
 ဟိ၊ အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို၊ ဝိရာဇေတွာ၊ တသ်ခြင်း
 ကင်းစေ၍၊ ဝိသင်္ခရိတွာ၊ မပြုပြင်စေမူ၍၊ တံနိဿိတံ၊ ထိုအတ္တဘောကိုဖြစ်၍
 ဖြစ်သော၊ ဆန္ဒရာဂံ၊ အားကြီးသော-ရာဂကို၊ အနုပ္ပတ္တိဓမ္မတံ၊ တဘန်မဖြစ်
 စေခြင်းသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ အာပါဒိဿာမိ၊ ရောက်စေအံ့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်သည်ရှိ
 သော်၊ အာကာသဓာတု၊ အာကာသဓာတ်ကို၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်၊
 ဝိတ္ထာရေသိ၊ ချွေ၍ဟောသိသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေး
 တည်း၊ ဥပါဒါရူပဒဿနတ္ထံ၊ ဥပါဒါရုပ်ကိုပြခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝိတ္ထာရေသိ၊
 ချွေ၍၊ ဟေတ္ထာပိ၊ အောက်၌လည်း၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ မဟာဘူ
 တာနေဝ၊ မဟာဘုတ်တို့ကိုသာလျှင်၊ ကထိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်
 သေး၏၊ ဥပါဒါရူပံ၊ ဥပါဒါရုပ်ကို၊ နကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သေး၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣမိနာမုခေန၊ ဤအာကာသဓာတ်ကို-အရင်းပြုသဖြင့်
 တံ၊ ထိုဥပါဒါရုပ်ကို၊ ဒသေတု၊ ပြခြင်းငှါ၊ အာကာသဓာတု၊ အာကာသ
 ဓာတ်ကို၊ ဝိတ္ထာရေသိ၊ ချွေ၍-ဟောတော်မူပြီ၊ အံပိစ၊ တနည်းလည်း၊ အဇ္ဈ
 ဟိကေန၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ဖြစ်သော၊ အာကာသေနေ၊ အာကာသဓာတ်ဖြင့်
 ပရိစ္ဆိန္နံ၊ ပိုင်းခြားအပ်သောရုပ်သည်သည်၊ ပါကံဋံ၊ ထင်ရှားသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရူပံ၊ ရူပကမ္မဋ္ဌာကို၊ အာကာသေနေ၊ အာကာသဓာတ်ဖြင့်
 ပရိစ္ဆိန္နံ၊ ပိုင်းခြားအပ်၏၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ဝိဘူသိတံ၊ တန်ဆာဆင်
 အပ်၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ တဿ၊ ထိုဥပါဒါရုပ်၏၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ အာဝိ
 ဘာဝတ္ထံ၊ ထင်စွာပြခြင်းငှါ၊ တံအာကာသဓာတု၊ ထိုအာကာသဓာတ်ကို၊
 နာယကော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပကာသေတိ၊ ပြတော်မူပြီ၊ ပန၊ ဂန္ဓ
 ဂရုကိုပယ်ဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤငါးပါးသော-ဓာတ်တို့တွင်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊
 ပုရိမာသု၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓာတုသု၊ ဓာတ်
 တို့၌၊ ယံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံ၊ ထိုဆိုအပ်သောစကား

ကိုမဟာဟတ္ထိပဒေါပမေ၊မဟာဟတ္ထိပဒေါပမသုတ်၌၊ရတ္တမေဝ၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ။

အာကာသဓာတုယံ၊ အာကာသဓာတုနိဒ္ဒေသန္တံ၊ အာကာသဂတန္တိ၊ အာကာသဂတံဟူသည်ကား၊အာကာသတာဝံ၊အာကာသဇာတိ-အဖြစ်သို့၊ဂတံ၊ရောက်သည်တည်း၊ဥပါဒိဏ္ဏန္တိ၊ဥပါဒိဏ္ဏံဟူသည်ကား၊ အာဒိဏ္ဏံ၊ဂဟိတံ၊တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည်-ယူအပ်၏၊ပရာမတ္ထံ၊တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည်-သုံးသပ်အပ်၏၊သရိရဋ္ဌကံ၊ ကိုယ်၌တည်သော-ဗတုသမုဋ္ဌာနိကရုပ်တည်း၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ကဏ္ဏန္တိဒန္တိ၊ကဏ္ဏန္တိဒန္တိဟူသည်ကား၊မံသုလောဟိတာဒိဟိ၊အသားအသွေးအစရှိသည်တို့သည်၊အသမ္ပုဋ္ဌံ၊မတွေ့စေအပ်သော၊ကဏ္ဏဝိဝရံ၊ နားပေါက်တည်း၊ နာသဆိဒ္ဓါဒိသုဝိ၊နာသဆိဒ္ဓအစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဇေသဝ ဇေသဝဣဝ၊ဤနည်းကဲ့သို့သော၊နယော၊နည်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ယေနစာတိ၊ ယေနစဟူသည်ကား၊ယေနဆိဒ္ဓေန၊အကြင်အပေါက်ဖြင့်၊အဇ္ဈောဟရတိတိ၊အဇ္ဈောဟရတိဟူသည်ကား၊အန္တော၊အတွင်းသို့၊ပဝေသေသိ၊သွင်း၏၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ဇိဌာဗန္ဓနတော၊လျှာခွဲမှ၊ ယာဝဉဒရပဋ္ဌလာ၊ဝမ်းလွှာတိုင်အောင်၊မနုဿာနံ၊လူတို့၏၊ဝိဒတ္ထိစတုရဂိုလံ၊တထွာလက်လေးသစ်ရှိသော၊ဆိဒ္ဓဋ္ဌာနံ၊အပေါက်အရပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တံ၊ ထိုအပေါက်အရပ်ကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ဇေတံ၊ဤယေနစအသိတံ-ပီတံ-ခါယိတံ-သာယိတံ-အဇ္ဈောဟရတိဟူသောစကားကို၊ရတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ယတ္ထဝတိ၊ယတ္ထစဟူသည်ကား၊ယသ္မိံ၊ဩကာသေ၊အကြင်အရပ်၌၊ သန္တိဋ္ဌတိတိ၊ သန္တိဋ္ဌတိဟူသည်ကား၊ ပတိဋ္ဌတိ၊တည်၏၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊မနုဿာနံ၊လူတို့အား၊မဟန္တံ၊ကြီးစွာသော၊ပဋ္ဌပရိသာဝနမတ္တဉ္စ၊ပုခိုး-ရေစစ်-အတိုင်းအရှည်လည်းဖြစ်သော၊ဥဒရပဋ္ဌသိနာမ၊ဝမ်းလွှာမည်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တံ၊ထို ဝမ်းလွှာကို၊ သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ ဇေတံ၊ ယတ္ထစအသိတံ-ပီတံ-ခါယိတံသာယိတံသံတိဋ္ဌတိဟူသောစကားကို၊ ရတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊အဓောတာဝံနိက္ခမတိတိ၊ အဓောတာဝံနိက္ခမတိ ဟူသည်ကား၊ ယေန၊အကြင်အပေါက်ဖြင့်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်သို့၊ နိက္ခမတိ၊ထွက်၏၊ န္ဒတ္တိံသ-ဟတ္ထမတ္တံ၊ သုံးဆဲ့ နှစ်တောင်မျှရှိသော၊ ဧကဝိသတိယာ-ဌာနေသု၊ နှစ်ဆဲ့တပါးသော-အရပ်တို့၌၊ဋ္ဌိတံ၊တည်သော၊အန္တံနာမ၊အူမည်သည်၊ဟောတိဖြစ်၏၊တံ၊ထိုအူခွေကို၊ သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ဇေတံ၊ ဤယေနစ-အသိတံ-ပီတံခါယိတံသာယိတံ-အဓောတာဝံ-နိက္ခမတိဟူသောစကားကို၊ရတ္တံ၊ဟော

၂၂၆ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ။

တော်မူအပ်၏။ ယံဝါပနညဗ္ဗိတိဣမိနာ၊ ယံဝါပနညဗ္ဗိဟူသောဤပါဌဖြင့်၊ သုရမသုရမံ။ သိမ်မွေ့သိမ်မွေ့စွာသော၊ စဗ္ဗမံသာဒိအန္တရဂတံ။ အရေအသား-အစရှိသည်တို့၏ အတွင်း၌-တည်သော၊ အာကာသဉ္စေတိ။ အာကာသဓာတ်ကို လည်းကောင်း၊ လောမက္ခယဘာဝစေတိ။ အမွှေးတွင်း၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇတံ၊ တည်သော၊ အာကာသဉ္စေတိ။ အာကာသဓာတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏။ ဧတ္ထာပိ၊ ဤအာကာသဓာတ်တို့နှင့်သင့်လည်းသော၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်ကို၊ ပထဝီဓာတ်အာဒိသု၊ ပထဝီဓာတ်အစရှိသည်တို့၌၊ ဂုတ္တနယေနေတိ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့် သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

ဣဒါနိ၊ ယရအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုအရှင်ရာဟုလာ-မထေရ်အား၊ တာဒိဘဝလက္ခဏံ၊ သည်းခံသည်၏အဖြစ်တည်းဟူသော-လက္ခဏာကို၊ အာပိက္ခန္တော၊ ကြားတော်မူလိုသော- မြတ်စွာစာရားသည်၊ ပထဝီသမန္တိအာဒိ၊ ပထဝီသမံ-ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌေသု၊ ဣဋ္ဌာရုံ-အနိဋ္ဌာရုံတို့၌၊ အရစ္ဆန္တော၊ မတတ်သောသူသည်၊ အနုဿန္တော၊ မပြစ်မှားသောသူသည်၊ တာဒိနာမ၊ တာဒိမည်သည်ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မနာပါ မနာပါတိဧတ္ထ၊ မနာပါ မနာပါဟူသောဤပါဌ၌၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ လောဘသဟဂတပိတ္တသမ္ပယုတ္တာ၊ လောဘသဟဂုတ်စိတ်နှင့်ယှဉ်သော-ဖဿတို့သည်၊ မနာပါနာမ၊ မနာပတို့မည်ကုန်၏၊ ဧဒ္ဓ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဒေါမနဿပိတ္တသမ္ပယုတ္တာ၊ ဒေါမနဿစိတ်နှင့်ယှဉ်သော ဖဿတို့သည်၊ အမနာပါနာမ၊ အမနာပတို့မည်ကုန်၏၊ ပိတ္တံနပရိယာဒါယဌဿန္တိတိ၊ ပိတ္တံနပရိယာဒါယဌဿန္တိ ဟူသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ တေဖဿ၊ ထိုဖဿတို့သည်၊ ဥပ္ပဗ္ဗိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တဝ၊ သင်ရာဟုလာ၏၊ ပိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ အန္တောမုဗ္ဗိဂတံ၊ 'လက်ဆုပ်၏ အတွင်း၌-တည်သည်ကို၊ ကရောန္တောပိယ၊ ပြုဘိသကဲ့သို့၊ ပရိယာဒါယ၊ ကုန်စေ၏၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိဿန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်လတ္တံ့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သောဘာမိ၊ တင့်တယ်၏၊ မယံ၊ ငါ၏၊ ဝဏ္ဏာယတနံ၊ အဆင်းသည်၊ ပသန္တံ၊ ကြည်စွာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန၊ တဘန်၊ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို၊ နိဿယ၊ ဖြစ်၍၊ ဆန္ဒရာဂေါ၊ အားကြီးသော-ရာဂသည်၊ နုပ္ပဗ္ဗိဿတိ၊ မပြစ်လတ္တံ့၊ ဂူထဂတန္တိအာဒိသု၊ ဂူထဂတံဤသို့အစရှိသောဝုန်တို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဂူထမေတိ၊ ဂူထသည်ပင်လျှင်၊ ဂူထဂတံ၊ ဂူထဂတမည်၏၊ ဧဝံ၊

၂-သိက္ခာဝဂ်-၂-မဟာရာဟုလောဝါဒသုတ်၊ ၂၂၂

ဤအတူ၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောဝုဒ်တို့၌၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ နကတ္ထ
စိပတိဗ္ဗိတောတိ၊ နကတ္ထစိပတိဗ္ဗိတောဟူသည်ကား၊ ပထဝီပဗ္ဗတရုက္ခာဒိ
သု၊ မြေ-တောင်-သစ်ပင်- အစရှိသည်တို့တွင်၊ ဧကသိမ္ပိ၊ တခုခုသော
ဝတ္ထု၌လည်း၊ နပတိဗ္ဗိတော၊ မတည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အာကာသဓာတု၊ အာ
ကာသဓာတ်သည်၊ ပထဝီပံ၊ မြေ၌၊ ပတိဗ္ဗိတော၊ တည်သည်၊ ယဒိဿ
ဝေယျ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ပထဝီယာ၊
မြေသည်၊ ဘိဇ္ဇမာနာယ၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ သဟေဝ၊ မြေနှင့်တကွသာလျှင်၊
ဘိဇ္ဇေယျ၊ ပြုရာ၏၊ ပဗ္ဗတော၊ တောင်သည်၊ ပတမာနေ၊ လည်းသည်ရှိ
သော်၊ သဟေဝ၊ တောင်နှင့်တကွသာလျှင်၊ ပတေယျ၊ လည်းရာ၏၊ ရုက္ခေ၊
သစ်ပင်ကို၊ ဆိန္ဒမာနေ၊ ဖြတ်သည်ရှိသော်၊ သဟေဝ၊ သစ်ပင်နှင့်တကွ
သာလျှင်၊ ဘိဇ္ဇေယျ၊ ပြတ်ရာ၏ ။

မေတ္တံရာဟုလောတိ၊ မေတ္တံရာဟုလော အစရှိသော-ဒေသနာတော်ကို၊
ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အာရတိ၊ အားထုတ်တော်မူသနည်း၊ တာဒိဘာ
ဝဿ၊ သည်းခံခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်၏၊ ကာရဏဒဿနတ္ထံ၊ အကြောင်း
ကိုပြုခြင်းငှါ၊ အာရတိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်
၌၊ တာဒိဘာဝလက္ခဏံ၊ သည်းခံခြင်းရှိသည်၏-အဖြစ် တည်းဟူသော
လက္ခဏာကို၊ ဒဿိတံ၊ ပြတော်မူအပ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တာဒိ၊ သည်းခံ
ခြင်းရှိသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အကာရဏာ၊ အကြောင်းမရှိဘဲ၊
ဘဝိတု၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ နဝသက္ကာ၊ တတ်လည်းမတတ်နိုင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
ဥစ္စာ ကုလဗ္ဗသုတော၊ မြင့်မြတ်သော-အမျိုး၌ ကျင်လည်ရ၏၊ ဗဟုဿု
တော၊ များသောအကြား-အမြင်သည်းရှိ၏၊ လောဘိ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကိုရ
ခြင်းရှိ၏၊ ဇံ၊ ငါ့ကို၊ ရာဇရာဇမဟာမတ္တာဒယော၊ မင်း-မင်း၏အမတ်-အစ
ရှိသော သူတို့သည်၊ ဘဇန္တိ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တာဒိ၊
သည်းခံခြင်းရှိသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေဟိကာရဏေဟိ၊
ဤအကြောင်းတို့ကြောင့်၊ ကောမိ၊ တခုတယောက်သောသူသည်၊ တာဒိ
နာမ၊ သည်းခံခြင်းရှိသည်မည်သည်၊ နာပိဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်၊ ပန၊
မဖြစ်သည်မှတပါး- ဖြစ်သည်ကိုဆိုဦးအံ့၊ မေတ္တာဒိဘာဝနာယ၊ မေတ္တာ
အစရှိသည်ကိုပွားသည်ရှိသော်၊ တာဒိနာမ၊ သည်းခံခြင်းမည်သည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တာဒိဘာဝဿ၊ သည်းခံခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်၏၊
ကာရဏဒဿနတ္ထံ၊ အကြောင်းကိုပြုခြင်းငှါ၊ ဣမံဒေသနံ၊ ဤမေတ္တံရာဟု
လောအစရှိသော-ဒေသနာတော်ကို၊ အာရတိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏၊ တတ္ထံ၊ ထို

မေတ္တရာဟုလအစရှိသောပါဌ်၌၊ ဘာဝယတောတိ၊ ဘာဝယတောဟူသည်
ကား၊ ဥပစာရံဝါ၊ ဥပစာရဈာန်ကို၎င်း၊ အပ္ပနံဝါ၊ အပ္ပနာဈာန်ကို လည်း
ကောင်း၊ ပါပေန္တဿ၊ ရောက်စေသော-ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယောဗျာပါဒေါတိ၊
ယောဗျာပါဒေါဟူသည်ကား၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါ၌၊ ယောကောပေါ၊ အကြင်
အမျက်ထွက်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောကောပေါ၊ ထိုအမျက်ထွက်
ခြင်းကို၊ ပဟိယိဿတိ၊ ပယ်ရလတ္တံ့၊ ဝိဟေဿတိ၊ ဝိဟေဿဟူသည်
ကား၊ ပါဏိအာဒိဟိ၊ လက်ဝါးပြက်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါ
တို့ကို၊ ဝိဟိံသနံ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းတည်း၊ အရတိတိ၊ အရတိဟူသည်ကား၊
ပန္နသေနာသနေသုစေတ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော-ကျောင်းတို့၌ လည်းကောင်း၊
အဓိကုသလဓမ္မေတ၊ လွန်မြတ်သော-တရားတို့၌လည်းကောင်း၊ ဥက္ကဏ္ဌိ
တော၊ ဆန့်ကျင်၏၊ ပဋိဇ္ဈေတိ၊ ပဋိဇ္ဈောဟူသည်ကား၊ ယတ္ထကတ္ထမိ၊
အမှတ်မရှိသော၊ သတ္တေသုတ၊ သတ္တဝါတို့၌လည်းကောင်း၊ သင်္ခါရေသုတ၊
သင်္ခါရတို့၌လည်းကောင်း၊ ပဋိဟညနုကိလေသော၊ ညှဉ်းဆဲတတ်သော
ကိလေသာတည်း၊ အသုဘန္တိ၊ အသုဘံဟူသည်ကား၊ ဥဒ္ဓုမာတကာဒိ
သု၊ ဥဒ္ဓုမာတကအစရှိသည်တို့၌၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ ဥပစာရပ္ပနံ၊ ဥပစာရ
ဈာန်-အပ္ပနာဈာန်တည်း၊ စ၊ ဝန္ဓဝရုကိုပယ်ဦးအံ့၊ ဥဒ္ဓုမာတကာဒိသု၊ ဥဒ္ဓု
မာတက အစရှိသည်တို့၌၊ သောအသုဘ ဘာဝနာနာမ၊ ဤအသုဘကို
ပွားခြင်းမည်သည်ကို၊ ဝိတ္တာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိ
မဂ်ကျမ်း၌၊ ကဝိတာဝ၊ ဘွင့်ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊ ရာဂေါတိ၊
ရာဂေါ ဟူသည်ကား၊ ပဉ္စကာမဂုဏိကရာဂေါ၊ ကာမဂုဏ် ငါးပါးလျှင်
အာရုံရှိသော- ရာဂတည်း၊ အနိစ္စသညန္တိ၊ အနိစ္စသည် ဟူသည်ကား၊
အနိစ္စာနုပဿနာယ၊ အနိစ္စာနုပဿနာ၌၊ သဟဇာတသညာ၊ တကွဖြစ်
သော-သညာသည်၊ အနိစ္စသညာ၊ အနိစ္စသညာမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
ဝိပဿနာဇေ၊ ဝိပဿနာပညာသည်ပင်လျှင်၊ အနိစ္စသညာ၊ အနိစ္စသညာ
မည်၏၊ သော၊ ဤဝိပဿနာပညာကို၊ အသညာပိ၊ သညာစေတသိက်
မဟုတ်သော်လည်း၊ သညာသိသေန၊ သညာစေတသိက်ကို-အဦးပြုသော
အားဖြင့်၊ သညာတိ၊ သညာဟူ၍၊ ဂုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အသ္မိဓာ
နောတိ၊ အသ္မိဓာနောဟူသည်ကား၊ ရူပါဒိသု၊ ရူပက္ခန္ဓာအစရှိသည်တို့၌၊
အသ္မိတိဓာနော၊ ငါဖြစ်၏ ဟူသော-မာနတည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ထေ
ရေန၊ ရှင်ရာဟုသာ မထေရ်သည်၊ ဂုတ္တိတံ၊ မေးလျှောက် အပ်သော၊ ပဉ္စံ၊
ပြဿနာကို၊ ဝိတ္တာရေန္တော၊ ချွေ၍ပြတော်မူလိုသော-မြတ်စွာဘုရားသည်။

၂-ဘိက္ခုဝဂ်-၂-မဟာရာဟုလောဝါဒသုတ်၊ ၂၇၉

အာနာပါနဿတိတိအာဒိ၊ အာနာပါနဿတိဤသို့ အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအာနာ ပါနဿတိ အစရှိသော ပါဠိ၌၊ ဣဒံကမ္မဋ္ဌာနဉ္စ၊ ဤအာနာ ပါနဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၎င်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန ဘာဝနာစ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို-ပွားစေခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ပါဠိအတ္ထောစ၊ ပါဠိ၏-အနက်ကိုလည်းကောင်း၊ အာနိသံသကထာယ၊ အာနိသံသကထာ နှင်းသဒ္ဓိ၊ တကွ၊ သဗ္ဗာကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသော-အခြင်းအရာ အားဖြင့်၊ ဝိသုဒ္ဓိမဇ္ဈေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌၊ အနုဿတိနိဇ္ဈေသေ၊ အနုဿတိနိဇ္ဈေသ၌၊ ဝိတ္ထာရိတောယေဝ၊ ချဲ့အပ်ပြီးသည် သာလျှင်တည်း၊ ဣမံဇေသနံ၊ ဤဇေ သနာတော်ကို၊ တံဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နေယျဂုဂ္ဂလ ဝသေနေဝ၊ နေယျဂုဂ္ဂါလ်၏-အတွင်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ ပရိနိဋ္ဌပေသိ၊ ပြီးဆုံးတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်-မဟာရာဟုလောဝါဒသုတ်၏-အတွင်းအပြီးတည်း၊ ၊ နုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ မဟာရာဟုလောဝါဒသုတ္တံ၊ မဟာရာဟုလော ဝါဒသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၂-ဘိက္ခုဝဂ်-၃-ရုဇ္ဈမာလုကျသုတ်၊

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံ အစရှိသော-သုတ်သည်၊ ရုဇ္ဈမာလုကျ သုတ္တံ၊ ရုဇ္ဈမာလုကျသုတ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုရုဇ္ဈမာလုကျသုတ်၌၊ မာလုကျ ဂုတ္တဿာတိ၊ မာလုကျဂုတ္တဿဟူသည်ကား၊ ဧဝံနာမကဿ၊ ဤသို့မာ လုကျဟူ၍အမည်ရှိသော၊ ထေရုဿ၊ မထေရ်အား၊ ဌပိတာနိ ပဋိက္ခိတ္တာ နိတိ၊ ဌပိတာနိပဋိက္ခိတ္တာနိဟုံသည်ကား၊ ဒိဋ္ဌိဂတာနိနာမေ၊ ဋီန္ဒြာအယူမည် သည်တို့ကို၊ နဗျာကာတဗ္ဗာနိ၊ မဟောကြားအပ်ကုန်၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဌပိ တာနိစေဝ၊ ချွင်း၍လည်း-ထားအပ်ကုန်၏၊ ပဋိက္ခိတ္တာနိစ၊ ပယ်လည်းပယ် အပ်ကုန်၏၊ တထာဂတောတိ၊ တထာဂတောဟူသည်ကား၊ သက္ကော၊ သတ္တဝါတည်း၊ တံမေနရုဇ္ဈတိတိ၊ တံမေနရုဇ္ဈတိဟူသည်ကား၊ တံအဗျာက ရဏံ၊ ထိုသို့မဟောကြားခြင်းကို၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊ နရုဇ္ဈတိ၊ မနှစ်သက်၊ သိက္ခံ ပစ္စက္ခာယာတိ၊ သိက္ခံ ပစ္စက္ခာယ ဟူသည်ကား၊ သိက္ခံ၊ အကြင်အကြင် ဆော့ကံတည်အပ်သော-သိက္ခာကို၊ ပဋိက္ခိပိတ္တာ၊ ပယ်၍၊ ကောသန္တော ကံပစ္စာမိက္ခသိတိ၊ ကောသန္တောကံပစ္စာမိက္ခသိဟူသည်ကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယာစကောဝါ၊ တောင်းပန် တတ်သောသူသည် လည်း ကောင်း၊ ယာမိတကံ၊ တောင်းပန်အပ်သောသူကို၊ ပစ္စာမိက္ခေယျ၊ တဘနိ

ကြားရာ၏။ ယာစိတကောဝါ၊ တောင်းပန်အပ်သောသူသည်လည်း၊ ယာစကံ၊ တောင်းပန်တတ်သောသူကို၊ ပစ္စာစိက္ခယျ၊ တတန်ကြားရာ၏၊ တဿှာထိုကြောင့်၊ တုံ၊ သင်မာလုကျသည်။ ယာစကော၊ တောင်းပန်တတ်သောသူသည်လည်း၊ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ယာစိတကော၊ တောင်းပန်အပ်သောသူသည်လည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဒါနိ၊ ယခု၊ သောတုံ၊ ထိုသင်သည်၊ ကော၊ အတယ်သူသည်၊ သန္တော၊ ဖြစ်သည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ကံ၊ အတယ်သူကို၊ ပစ္စာစိက္ခယိ၊ တတန်ကြားအံ့နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

☰

ဝိဒ္ဓေါအဿာတိ၊ ဝိဒ္ဓေါအဿဟူသည်ကား၊ ပရံသေနာယ၊ သူတပါးတို့၏-စပ်သည်တောင်၌၊ ဌိတေန၊ တည်သော-ယောကျ်ားသည်၊ ဝိဒ္ဓေါ၊ အပစ်လိုက် အပ်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဂါဠပလေပနေနာတိ၊ ဂါဠပလေပနေနဟူသည်ကား၊ ဗဟလလေပနေန၊ ထူထဲစွာအဆိပ်ကို-လိမ်းကျံသဖြင့်၊ ဘိသက္ကန္တိ၊ ဘိသက္ကံဟူသည်ကား၊ ဝေဇ္ဇံ၊ ဆေးသွားတည်း၊ သလ္လကတ္တန္တိ၊ သလ္လကတ္တံဟူသည်ကား၊ သလ္လကန္တနံ၊ ငြောင့်ကို-ဖြတ်ခြင်းတည်း၊ သလ္လကန္တိယသုတ္တဝါစကံ၊ ငြောင့်ကိုဖြတ်တတ်သော-ချည်ကိုဟောသောသဒ္ဓါတည်း၊ အက္ကဿာတိ၊ အက္ကဿဟူသည်ကား၊ အက္ကဝါကေ၊ မှရိုးလျှော်မျှင်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဖိယံ၊ ညှို့ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အက္ကဿာတိ၊ အက္ကဿဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သဏ္ဌဿာတိ၊ သဏ္ဌဿဟူသည်ကား၊ ဝေဇ္ဇပရိလိဝဿဝါးနိုး၏၊ မရူဝါဒိရပဏ္ဏိနမ္ပိ၊ သင်ပန်ကျွေးနွယ်-အုတ်မွန်နွယ်တို့၏လည်း၊ ဝါကေဟိယေဝ၊ လျှော်တို့ဖြင့်သာလျှင်၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ယဒိဝါမရူဝါယယဒိဝါဒိရပဏ္ဏိနောတိ၊ ယဒိဝါမရူဝါယယဒိဝါဒိရပဏ္ဏိနောဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ဂစ္ဆံဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗတဂစ္ဆ နဒိဂစ္ဆာဒိသု၊ တောင်အပေါင်း-မြစ်အပေါင်းအစရှိသည်တို့၌၊ ဇာတံ၊ ပေါက်ရောက်သည်တည်း၊ ရောမိမန္တိ၊ ရောပိမံဟူသည်ကား၊ ရောပေတွာ၊ စိုက်ပျိုး၍၊ ဝဇိတံ၊ ပွားစေအပ်သော၊ သရဝနတော၊ မြားတောမှ၊ သရံ၊ မြားကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ သိထိလဟနူနောတိ၊ သိထိလဟနူနောဟူသည်ကား၊ ဇေနာမကဿ၊ ဤသို့သိထိလဟနူအမည်ရှိသော၊ ပက္ခိနော၊ ငှက်၏၊ ဘေရဝဿာတိ၊ ဘေရဝဿဟူသည်ကား၊ ကာလ သိဟဿ၊ မည်းနက်သော-အဆင်း ရှိသော-ခြင်္သေ့၏၊ သေဗ္ဗာရဿာတိ၊ သေဗ္ဗာရဿဟူသည်ကား၊ မက္ကဋ္ဌဿ၊ မျောက်၏၊ ဝေဝေနောတိ၊

ဧဝံနောဟူ သည်ကား၊ ဧတာယဒိဋ္ဌိယာ၊ ဤသဿတဒိဋ္ဌိသည်၊ သတိ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ မဂ်တည်းဟူသော-မြတ်သော-သီတင်း-သုံးခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အတ္ထဝဇာတိတိ၊ အတ္ထဝဇာတိဟူသည်ကား၊ ဧတာယဒိဋ္ဌိယာ၊ ဤသဿတဒိဋ္ဌိသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ မဂ်တည်းဟူသော-မြတ်သောသီတင်း-သုံးခြင်းသည်သာလျှင်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်သာလျှင်၊ အတ္ထိယေဝ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဇရာမရဏာဒိနိ၊ ဇရာမရဏအစရှိသည်တို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊ ဒသေတိ၊ ဖြစ်၊ ယေသာဟန္တိတ္ထေ၊ ယေသာဟံဟူသောဝုန်၌၊ ယေသံအဟန္တိပဒေန္တေ၊ ယေသံအဟံဟူသော-ဝုန်ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ နိဃာတန္တိ၊ နိဃာတံဟူသည်ကား၊ ဥပစာတံ၊ နှိပ်စက်အပ်၏၊ ဝိနာသံ၊ ဖျက်ဆီးအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ မမ၊ ငါတုရား၏၊ သာဝကာ၊ တပည့်သားတော်တို့သည်၊ ဧတေသု၊ ထိုမိစ္ဆာအယူတို့၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒန္တော၊ ငြီးငွေ့ကုန်သည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ဣဓေဝ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌သာလျှင်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပါပုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ မြတ်စွာတုရား၏အလိုတော်တည်း။ ။

တသ္မာတိဟာတိ၊ တသ္မာတိဟဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဧတံ၊ ဤမိစ္ဆာအယူကို၊ အဗျာကတံ၊ မဟောကြားအပ်၊ စတုသစ္စမေဝ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုသာလျှင်၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗျာကတံ၊ မဟောကြားအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နဟောတံမာလုက္ခပုတ္တအတ္ထသဉ္ဇိတန္တိ၊ နဟောတံမာလုက္ခပုတ္တအတ္ထသဉ္ဇိတံ ဟူသည်ကား၊ ဧတံဒိဋ္ဌိဂတံဝါ၊ ဤမိစ္ဆာအယူသည်လည်းကောင်း၊ ဧတံဗျာကရဏံဝါ၊ ဤမိစ္ဆာအယူကို-ဟောကြားခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ကာရဏနိသိတံ၊ အကြောင်းကိုမှီသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အာဒိဗြဟ္မစရိယကံ၊ မဂ်တည်းဟူသော-မြတ်သော အကျင့်ကို-ဖြစ်စေတတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဒိဗြဟ္မစရိယဿ၊ မဂ်တည်းဟူသော-မြတ်သော-အကျင့်၏၊ အာဒိမတ္တံပိ၊ အစမျှသည်လည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပုဗ္ဗဘာဂသီလမတ္တန္တိ၊ ရှေးအစ၌ဖြစ်သော-သီလမျှသည်လည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ နနိဗ္ဗိဒါယာတိအာဒိသု၊ နနိဗ္ဗိဒါယအစရှိသည်တို့၌၊ ဝဇ္ဇေ၊ ဝန့်တရား၌၊ နိဗ္ဗိဒတ္ထာယံဝါ၊ ငြီးငွေ့ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ဝိရဇ္ဇနတ္ထာယံ

၂၀၂ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဝါ၊တသ်ခြင်းကင်းခြင်းဌါလည်းကောင်း၊ဝနုနိရောဓယဝါ၊ဝနုတရားတို့
၏ချုပ်ခြင်းဌါလည်းကောင်း၊ ရာဂါဒိဂူပသမနတ္ထာယဝါ၊ရာဂအစရှိသည်
တို့၏-ငြိမ်းခြင်းဌါလည်းကောင်း၊ အဘိညေဗေဿ၊ထူးသော ဥာဏ်ဖြင့်သိ
ဇာတ်ကုန်သော၊ဓမ္မေ၊တရားတို့ကို၊ အဘိဇာနနတ္ထာယဝါ၊ထူးသောဥာဏ်
ဖြင့်သိခြင်းဌါ လည်းကောင်း၊ စတုမဂ္ဂသင်္ခါတသမ္ဘောဓတ္ထာယဝါ၊ မဂ်
လေးပါးတရားအရကို-သိခြင်းဌါ လည်းကောင်း၊ အသင်္ခတနိဗ္ဗာနသန္တိ
ကိရိယတ္ထာယဝါ၊ အသင်္ခတ နိဗ္ဗာန်ကို- မျက်မှောက် ပြုခြင်းဌါ လည်း
ကောင်း၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊ တေဉ္စိတိ၊တေဉ္စိဟူသည်ကား၊ ဧတံစတုသဂ္ဂ
ဗျာကရဏံ၊ ဤသဂ္ဂလေးပါးကို- ဟောကြားခြင်းသံည်း၊ အာဒိဗြဟ္မစရိ
ယကန္တိ၊အာဒိဗြဟ္မစရိယကံဟူသည်ကား၊ ဗြဟ္မစရိယဿ၊မဂ်ထည်းဟူ
သော-မြတ်သော အကျင့်၏၊ အာဒိဘူတံ၊ အစဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ ဝုဗ္ဗပဒဋ္ဌာနံ၊
ရှေးအခါ၌ နီးစွာသော-အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ သေသံ၊ကြွင်းကြီးသော
စကားရပ်ကို၊ ဝုတ္တပဋိပက္ခနယေန၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှ- ပြန်သောနည်းအား
ဖြင့်၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊ ဣမဓိဒေသနံ၊ ဤဒေသနာတော်ကိုလည်း၊ ဘဂ
ဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊နေယျဝုဂ္ဂလဝသေန၊နေယျဝုဂ္ဂိုလ်၏အစွမ်းအား
ဖြင့်၊ နိဋ္ဌပေသိ၊ပြီးစေတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ဤသည်လျှင်-ဝုဇ္ဇမာလုကျသုတ်၏
အတွင်းအပြီးတည်း၊ တတိယံ၊သုံးခုမြောက်သော၊ဝုဇ္ဇမာလုကျသုတ္တံ၊
ဝုဇ္ဇမာလုကျသုတ်သည်၊နိဋ္ဌိတံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၂-ဘိက္ခုဝဂ်-၄-မဟာမာလုကျသုတ်၊

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်၊ မဟာမာလုကျ
သုတ္တံ၊ မဟာမာလုကျ သုတ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထို မဟာမာလုကျသုတ်၌၊
ဩရုန္တာဂိယာနိတိ၊ဩရုန္တာဂိယာနိဟူသည်ကား၊ဟေဋ္ဌာကောဋ္ဌာသိကာ
နိ၊အောက်ကာမတုံ၌-ဖြစ်ခြင်းအခါ၌ ရှိကုန်သော၊ ကာမဘဝေ၊ကာမတုံ
၌၊နိဗ္ဗတ္တသံဝုတ္တနိကာနိ၊ ပဋိသန္ဓေကို-ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ သံယော
ဇနာနိတိ၊ သံယောဇနာနိ ဟူသည်ကား၊ ဗန္ဓနာနိ၊ နှောင်ခွဲ တုတ်ကုန်
၏၊ကဿခေါ နာမာတိ၊ကဿခေါ နာမဟူသည်ကား၊ ကဿ၊ အဘယ်
မည်သော၊ဒေဝဿဝါ၊ နတ်အားလည်းကောင်း၊ မနုဿဿဝါ၊လူအား
လည်းကောင်း၊ ဒေဝိတာနိ၊ငါတရား-ဟောကြားသည်တို့ကို၊ ဓာရေသိ၊
သင်မှတ်မိသလော၊ တွမေဝဇကော၊ သင်တယောက် သည်သာလျှင်၊

အသောသိကိံ၊ ကြားသလော၊ အညောတပါးသော၊ ကောစိတဝံတ
ယောကံသောသုသည်၊ နအသောသိကိံ၊ မကြားသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏၊ အနုသေတိတိ၊ အနုသေတိဟူသည်ကား၊ အပ္ပဟိနု
တာယ၊ မဂ်ဖြင့် မပယ်အပ်သေးသည်၏- အဖြစ်ကြောင့်၊ အနုသေတိ၊ ကိန်း
၏၊ အနုသယမာနော၊ မပြတ်ကိန်းသော- ကိလေသာသည်၊ သံယောဇနံ နာ
မ၊ သံယောဇဉ်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ၊ ဧတ္ထ၊ ဤအနု
သေတိအစရှိသောပါဌ်၌၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သံယောဇနံ၊
သံယောဇဉ်ကို၊ ပုစ္ဆိတံ၊ မေးတော်မူအပ်၏၊ ထေရေနပိ၊ အရှင်မာလုက္ခ
မထေရ်သည်လည်း၊ သံယောဇနမေဝ၊ သံယောဇဉ်ကိုသာလျှင်၊ ဗျာကရ
တံ၊ ဖြေဆိုအပ်၏၊ ဧဝံသန္တေပိ၊ ဤသို့ဖြစ်သော်လည်း၊ တဿ၊ ထိုမာလု
က္ခ-မထေရ်၏၊ ဝါဒေ၊ အယူ၌၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေါသော၊
အပြစ်ကို၊ အာရောပိတော၊ တင်တော်မူအပ်၏၊ သောဒေါသော၊ ထိုအပြစ်
ကို၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်အာရောပိတော၊ တင်တော် မူအပ်သနည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေဝဗေယျ၊ အကယ်၍ဆိုငြားအံ၊ ထေရဿ၊ အရှင်မာလုက္ခ-မ
ထေရ်အား၊ တဿ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ လဒ္ဓိကတ္တာ၊ အယူရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ အာရောပိတော၊ တင်အပ်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချဲ့ပြီးအံ၊ အယံ၊
ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ တဿ၊ ထိုအရှင်မာလုက္ခမထေရ်၏၊ လဒ္ဓိ၊ အယူ
တည်း၊ သမုဒါစာရက္ခဏေယေဝ၊ ကိလေသာတို့၏ဖြစ်ဆဲသောဓာန်သာ
လျှင်၊ ကိလေသေဟိ၊ ကိလေသာတို့နှင့်၊ သံယုတ္တောနာမ၊ ယှဉ်သည်မည်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတရထိ၊ ဤမှတပါးသော၊ ခဏေ၊ ကိလေသာတို့
၏- ဥပါဒ်ဆဲမဟုတ်သောဓာန်၊ ကိလေသေဟိ၊ ကိလေသာတို့နှင့်၊ အသံ
ယုတ္တော၊ မယှဉ်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ လဒ္ဓိ၊ အယူတည်း၊ တေန၊ ထိုသို့အယူရှိခြင်း တည်းဟူသော- အ
ကြောင်းကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုမာလုက္ခ-မထေရ်အား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဒေါသော၊ အပြစ်ကို၊ အာရောပိတော၊ တင်အပ်၏၊ အထ၊ ထို
အခါ၌၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ဝိန္တေယိ၊ ကြံ၏၊
ကိံ၊ ဝိန္တေယိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်းဟူမူကား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ အဟံ၊ ငါဘု
ရားသည်၊ ဒေသဿာမိ၊ ဟောအံ၊ ဣတိမနုသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးပိုက်တော်
မူ၍၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ ဓမ္မတာယေဝ၊ သဘောအားဖြင့်သာလျှင်၊
အယံဓမ္မဒေသနာ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို၊ အာရန္တိ၊ အားထုတ်တော်

၂၀၄ မဏ္ဍိမပဏ္ဍိတသဒ္ဓကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

မူအပ်၏။ သာဓမ္မဒေသနာ၊ ထိုတရားဒေသနာတော်ကို၊ အပဏ္ဍိတေန၊
 ပညာမရှိသော၊ ဣမိနုစတိက္ခန္ဓာ၊ ဤမာလုကျရဟန်းသည်၊ ဝိသံဝါဒိတာ၊
 ချွတ်ယွင်းစေအပ်၏၊ ဟန္တ၊ ယခု၊ အဟံ၊ ငါအာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ တဂဝန္တံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ ယာဝိတွာ၊ တောင်းပန်၍၊ ခိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဓမ္မံ၊
 တရားကို၊ ဧသေသာမိ၊ ဟောပေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေသိ၊ ကြံ၏၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ဝိန္ဒေတွာ၊ ကြံပြီး၍၊ သော၊ ထိုအာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့တရား
 ဟောခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြုပြီ၊ တံအတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ ဒေသေတံ၊ ပြခြင်း
 ဌ၊ ဧဝံဝုတ္တေအာယသ္မာအာနန္ဒောတိအာဒိ၊ ဧဝံဝုတ္တေအာယသ္မာအာနန္ဒော
 ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဧဝံဝုတ္တေ
 အာယသ္မာအာနန္ဒောအစရှိသောပါဌ်၌၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ပရိယုဋ္ဌိတေနာတိ၊
 သက္ကာယဒိဋ္ဌိပရိယုဋ္ဌိတေနဟူသည်ကား၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိယာ၊ သက္ကာယ
 ဒိဋ္ဌိသည်၊ ဂဟိတေန၊ ယူအပ်သော၊ အဘိဘူတေန၊ နှိပ်စက်အပ်သော၊
 သက္ကာယဒိဋ္ဌိပရေတေနာတိ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိပရေတေနဟူသည်ကား၊ သက္ကာ
 ယဒိဋ္ဌိယာ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည်၊ အနုဂတေန၊ အစဉ်လိုက်အပ်သော၊ နိဿ
 ရဏန္တိ၊ နိဿရဏံဟူသည်ကား၊ ဒိဋ္ဌိနိဿရဏံနာမ၊ ဒိဋ္ဌိ၏ ထွက်မြောက်
 ရာမည်သည်ကား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း၊ တံနိဗ္ဗာနံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ ယထာ
 ဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ နပ္ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မသိ၊ အပ္ပုရိဝိနိတာတိ၊
 အပ္ပုရိဝိနိတာဟူသည်ကား၊ အဝိနောဒိတာ၊ မပျောက်အပ်သော-သက္ကာ
 ယဒိဋ္ဌိတည်း၊ အနိဟတာ၊ မပယ်အပ်သော-သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိတည်း၊ ဩ
 ရုန္တ၊ ဂိယသံယောဇနန္တိ၊ ဩရုန္တ၊ ဂိယသံယောဇနံဟူသည်ကား၊ ဟောဋ္ဌာ
 ဘာဂိယ သံယောဇနံနာမ၊ အဘာကိကာမသုန္တံ ဖြစ်သော-အဘို့ရှိသော
 သံယောဇဉ် မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေသပဒေသုပိ၊ ကြွင်းသော
 ဝိဝိကိန္တပရိယုဋ္ဌိတေနအစရှိသော-ဝုဒ်တို့၌လည်း၊ ဧသောဧဝံ၊ ဤနည်း
 သာလျှင် ဖြစ်သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ သုက္ကပက္ခော၊
 သုက္ကပက္ခသည်၊ ဥတ္တာနုတ္ထောယေဝ၊ ပေါ်သော အနက်ရှိသည်သာလျှင်
 တည်း။ ။

ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုက္ကပက္ခ၌၊ သာနုသယာပဟိယတိတိ၊
 သာနုသယာ ပဟိယတိဟူ၍၊ ဝစနတော၊ ဟောတော် မူခြင်းကြောင့်၊
 ကေဓ္ဓေ၊ အချို့ကုန်သော-ဆရာတို့သည်၊ သညောဇနံ၊ သံယောဇဉ်ဟူ
 သည်၊ အညံ၊ တပါးတည်း၊ အနုသယော၊ အနုသယဟူသည်၊ အညော၊
 တပါးတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ကိ၊ ဝဒန္တိ၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်

၂

သနည်းဟူမူကား၊ ဟိတံပါကဋ်-ကရောမိ၊ ထိုစကားကို ထင်စွာပြဦးအံ့၊
သဗ္ဗန္ဓု၊ ဟင်းလျာနှင့်တကွသော၊ ဘတ္တံ၊ ထမင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ
ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘတ္တတော၊ ထမင်းမှ၊ ဗ္ဗန္ဓု၊ ဟင်းလျာသည်၊ အညံ၊
တပါးသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သာနုသ
ယာတိ၊ သာနုသယဟူ၍၊ ဝစနတော၊ သဟသဒ္ဓါနှင့်တကွ-ဟောတော်မူ
ခြင်းကြောင့်၊ ပရိယုဠာန သက္ကာယဒိဋ္ဌိတော၊ ပရိယုဠာန သက္ကာယဒိဋ္ဌိအ
တ္တတော၊ တရားကိုယ်အားဖြင့်၊ အနုသယောနံ၊ အနုသယသည်၊ အညေန၊
တပါးသည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဟိဝိတ္ထာ
ရောမိ၊ ရှေးဦးအံ့၊ တေသံ၊ ထိုကေစ္စေဆရာတို့၏၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာ
အားဖြင့်၊ လန္တိ၊ အယူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအား
ဖြင့်၊ တေ၊ ထိုကေစ္စေဆရာတို့ကို၊ သသိသံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ၊ ပါရပေ
တွာ၊ ရုံ၍၊ ဣတိအာဒိတိ၊ ဤသို့အစရှိသော- စကားတို့ဖြင့်၊ ပဋိက္ခိပိတဗ္ဗာ၊
ပပင်အပ်ကုန်၏၊ ကိံ ပဋိက္ခိပိတဗ္ဗာ၊ အဘယ်သို့ပပင်အပ်ကုန်သနည်းဟူမူ
ကား၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သိသတော၊ ဦးခေါင်းမှ၊ အညော၊ တပါးသော၊ ပရိ
သော၊ ယောကျ်ားသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ အထာပိ၊ ထိုမှတပါးလည်း၊ အညော၊
တပါးသော၊ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ကိံ သိယာ၊ အဘယ်
သို့ဖြစ်ရာသနည်းဟူမူကား၊ တဒေဝ၊ ထိုသဘောတရားသည်သာလျှင်၊
သံယောဇနံ၊ သံယောဇဉ်မည်၏၊ သော၊ ထိုသံယောဇဉ်မည်သော- တရား
သည်၊ အနုသယတော၊ အနုသယမည်သည်၊ ယဒိဘဝေယျ၊ အကယ်၍ဖြစ်
ငြားအံ့၊ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
ထေရဿ၊ မာလုက္ခမထေရ်အား၊ တရုဏူပမော၊ အလွန်နုသော- သူငယ်
လျှင်- ဥပမာရှိသော၊ ဥပါရန္တော၊ စွပ်စွဲခြင်းသည်၊ ဒုအာရောပိတော၊ မ
ကောင်းသဖြင့်တင်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကေစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော- ဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုပြန်ကုန်၏၊
ဒုအာရောပိတော၊ မကောင်းသဖြင့်တင်အပ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ က
သ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ထေရဿ၊ မာလုက္ခမထေရ်၏၊ ဧဝံ
လန္တိကတ္တာ၊ ဤသို့အယူရှိသည်၏- အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံ
ဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝိတ္ထာရိတံ၊ ရှေးအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောအနုသ
ယော၊ ထိုသာနုသယသည်၊ ဗန္ဓနဋ္ဌေန၊ ခွဲတတ်သောအနက်သဘော- သတ္တိ
ကြောင့်၊ သံယောဇနံ၊ သံယောဇဉ်မည်၏၊ တဒေဝ၊ ထိုသံယောဇဉ်ကိုပင်
လျှင်၊ အပ္ပဟိနဋ္ဌေန၊ မပပင်အပ်သောအနက်သဘော- သတ္တိကြောင့်၊ အနု

၂၀၆

မဏိမပဏ္ဏိသဒ္ဓါကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

သယော၊ အနုသယမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဣဓံ၊ အတ္ထံ၊ ဤ
 ပရမတ္ထအားဖြင့်-အထူးထူးအပြားရှိသော-အနက်သဘောကို၊ သန္ဓာယ၊
 ရည်တော်မူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာအနုသယာပဟိယျ
 တိတိ၊ သာအနုသယာပဟိယျတိဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်
 ၏။ ဣတိ၊ ဤတို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ တစံဆေတွာတိအာဒိသု၊ တစံဆေတွာ
 ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သော-စကားသည်၊ ဩပဗ္ဗ
 သံသန္ဓနံ၊ ဥပမာကိုဥပမေယျနှင့်အတူပြု၍နှိုးနှောကြောင်းဖြစ်သော စကား
 တည်း၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ရွှေဦးအံ့၊ တစဆေဒေါဝိယ၊ အခွံကိုဖြတ်သကဲ့သို့၊ သ
 မပတ္တိ၊ သမာပတ်ကို၊ ဒဠဗ္ဗာ၊ ဖွတ်အပ်၏။ ဖေဂ္ဂုဆေဒေါဝိယ၊ အကာကို
 ဖြတ်သကဲ့သို့၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဒဠဗ္ဗာ၊ ဖွတ်အပ်၏။ သာရဆေဒေါ
 ဝိယ၊ အနှစ်ကို ဖြတ်သကဲ့သို့၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်ကို၊ ဒဠဗ္ဗာ၊ ဖွတ်အပ်၏။ ပနအ
 ထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ ပဋိပဒါ၊ ပဋိပဒါသည်၊ လောကီယ-လောကုတ္တရမိဿကာ
 ဝ၊ လောကီ-လောကုတ္တရာအားဖြင့် ရောသောအကျင့်သည်သာလျှင်၊ ဝဇ္ဇ
 တိ၊ သင့်၏။ ဧဝမေတေဒဠဗ္ဗာတိ၊ ဧဝမေတေဒဠဗ္ဗာဟူသည်ကား၊ ဧဝရူပါ၊
 ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဝုတ္တလာ၊ ဝုတ္တုတ်တို့ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အားနည်းသော
 ယောကျ်ားနှင့်အတူ၊ ဒဠဗ္ဗာ၊ ဖွတ်အပ်ကုန်၏။ ။

ဥပမိဝိဝေကာတိ၊ ဥပမိဝိဝေက ဟူသည်ကား၊ ဥပမိဝိဝေကေန၊ ကာ
 မဂုဏ်ငါးပါးမှ-ဆိတ်သောအားဖြင့်၊ ဣမိနာ၊ ဤဥပမိဝိဝေကဟူသောပါဌ
 ဖြင့်၊ ပဉ္စကာမဂုဏ်ဝိဝေကာ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးမှ-ဆိတ်ခြင်းကို၊ ကထိ
 တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အကုသလာနံ-ဓမ္မာနံ-ပဟာနာယာတိဣမိနာ
 အကုသလာနံ-ဓမ္မာနံ--ပဟာနာယဟူသောဤပါဌဖြင့်၊ နိဝရဏပဟာနံ၊
 နိဝရဏကိုပယ်ခြင်းကို၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကာယဒဠုလ္လာနံ
 ပဋိပဿဒ္ဓိယာတိဣမိနာ၊ ကာယဒဠုလ္လာနံပဋိပဿဒ္ဓိယာ ဟူသောဤပါဌ
 ဖြင့်၊ ကာယာလသိယပဋိပဿဒ္ဓိ၊ ကိုယ်၏ပျင်းရိခြင်း၏-ငြိမ်းခြင်းကို၊ ကထိ
 တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဝိဝိဇ္ဇေဝကာမေဟိတိ၊ ဝိဝိဇ္ဇေဝကာမေဟိဟူ
 သည်ကား၊ ဥပမိဝိဝေကေန၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးမှ-ဆိတ်သောအားဖြင့်၊ ကာ
 မေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမတို့နှင့်၊ ဝိနာ၊ ကင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဝိဇ္ဇအကုသ
 လေဟိတိ၊ ဝိဝိဇ္ဇအကုသလေဟိဟူသည်ကား၊ အကုသလာနံ၊ အကုသိုလ်
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ ပဟာနေနစ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်လည်း
 ကောင်း၊ ကာယဒဠုလ္လာနံ၊ ကိုယ်၏ပျင်းရိခြင်းတို့၏၊ ပဋိပဿဒ္ဓိယာစ၊ ငြိမ်း
 ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ အကုသလေဟိ၊ အကုသိုလ်တရားတို့နှင့်၊ ဝိနာ

ကင်းသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ယဒေဝတတ္ထဟောတိတိ၊ ယဒေဝတတ္ထဟော
 တိဟူသည်ကား၊ တတ္ထအန္တောသမာပတ္တိခဏေယံဝ၊ ထိုသမာပတ်၏အ
 တွင်းဖြစ်သောစက္ခုသာလျှင်၊ သမာပတ္တိသမုဋ္ဌိတံ၊ သမာပတ်သည်ဖြစ်စေ
 အပ်သော၊ ယံရူပါဒိဓမ္မဇာတဉ္စ၊ အကြင်ရူပက္ခန္ဓာ-အစရှိသောတရား-အ
 ပေါင်းသည်လည်း၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တံရူပါဒိဓမ္မဇာတံ၊ ထိုရူပက္ခန္ဓာအစရှိသော
 တရားအပေါင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေဓမ္မေတိ၊ တေဓမ္မဟူသည်ကား
 ရူပဂတန္တိအာဒိနာ၊ ရူပဂတံဤသို့ အစရှိသော၊ နယေနနည်းဖြင့်၊ ဝုတ္တေ၊
 ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ ရူပါဒယော၊ ရူပက္ခန္ဓာအစရှိကုန်သော၊ တေ
 ဓမ္မေ၊ ထိုတရားတို့ကို၊ အနိစ္စတောတိ၊ အနိစ္စတောဟူသည်ကား၊ နနိစ္စတော
 မမြဲသောအားဖြင့်၊ ဒုက္ခတောတိ၊ ဒုက္ခတောဟူသည်ကား၊ နသုခတော၊ မချမ်း
 သာသောအားဖြင့်၊ ရောဂတောတိအာဒိသု၊ ရောဂတောဤသို့ အစရှိသော
 ပါဠိရုပ်တို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတ
 ဇ္ဇော၊ သိအပ်၏၊ အာဗာဓဠေန၊ နှိပ်စက်တတ်သော-အနက်သဘောသတ္တိ
 ကြောင့်၊ ရောဂတော၊ အနာအားဖြင့်၊ အန္တောဒေါသဠေန၊ အတွင်း၌ပျက်
 ဆီးတတ်သောအနက်သဘောသတ္တိကြောင့်၊ ဂဏ္ဌတော၊ အိုင်းအမာအား
 ဖြင့်၊ အနုပဝိဇ္ဇဠေနစ၊ စူးဝင်တတ်သော-အနက်သဘော-သတ္တိကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဇနနဠေနစ၊ ဆင်းရဲကိုဖြစ်စေတတ်သော-အနက်သ
 ဘော-သတ္တိကြောင့်လည်းကောင်း၊ သလ္လတော၊ ငြောင့်အားဖြင့်၊ ဒုက္ခဠေန၊
 ဆင်းရဲတတ်သော-အနက်သဘော-သတ္တိကြောင့်၊ အဇာတော၊ ဆင်းရဲ
 သောအားဖြင့်၊ ရောဂဠေန၊ ကျင့်နာတတ်သော-အနက်သဘော-သတ္တိ
 ကြောင့်၊ အာဗာဓတော၊ အနာအားဖြင့်၊ အသကဠေန၊ မိမိမဟုတ်သော-အ
 နက်သဘော-သတ္တိကြောင့်၊ ပရတော၊ ပြင်ပသူမိမိအားဖြင့်၊ ပလုဇ္ဇနဠေန၊
 အပြား အားဖြင့်-ပျက်စီး တတ်သော-အနက်သဘော-သတ္တိကြောင့်၊ ပ
 လောကတော၊ ပျက်စီးတတ်သော-အားဖြင့်၊ နိသတ္တဠေန၊ သတ္တမှကင်း
 သော-အနက်သဘောသတ္တိကြောင့်၊ သုညတော၊ သတ္တမှဆိတ်သောအား
 ဖြင့်၊ နအတ္တဠေန၊ အတ္တ၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော-အနက်သဘော-သတ္တိ
 ကြောင့်၊ အနတ္တတော၊ ကိုယ်မဟုတ်သောအားဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုအနိစ္စတော
 အစရှိသောပါဌ၌၊ အနိစ္စတောပလောကတောတိ၊ အနိစ္စတောပလောက
 တောဟူကုန်သော၊ ဇီဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ပဒေဟိ၊ ပုဒ်တို့ဖြင့်၊ အနိစ္စလက္ခ
 ဏံ၊ အနိစ္စလက္ခဏာကို၊ ကာထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဒုက္ခတောတိအာ
 ဒိဟိ၊ ဒုက္ခတောဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဆဟိ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ပဒေဟိ

၂၀၀

သုန္ဒတို့ဖြင့်၊ နုက္ခလက္ခဏံ၊ နုက္ခလက္ခဏာကို၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
 ပရတော သုညတော အနတ္တတောတိ၊ ပရတော-သုညတော-အနတ္တတော
 ဟု ကုန်သော၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ပဇေဟိ၊ သုန္ဒတို့ဖြင့်၊ အနတ္တလက္ခဏံ၊
 အနတ္တလက္ခဏာကို၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သောဓေဟိ ဓမ္မေဟိတိ
 သောဓေဟိ ဓမ္မေဟိ ဟူသည်ကား၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တိလက္ခဏံ၊ လက္ခဏာယာဉ်သုံးပါးသို့၊ အာရောပေတွာ၊ တင်၍၊
 ဒိဋ္ဌေဟိ၊ ရှုအပ်ကုန်သော၊ အန္တောသမာပတ္တိယံ၊ သမာပတ်၏-အတွင်း၌၊
 ပဝေတ္တဟိ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ တေဟိ ပဉ္စက္ခန္ဓဓမ္မေဟိ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါး-တရား
 တို့ဖြင့်၊ ဝိတ္တံပတိဋ္ဌာပေတိတိ၊ ဝိတ္တံပတိဋ္ဌာပေတိဟူသည်ကား၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို
 ပဋိသမ္ဘာဒေတိ၊ ပြီးစေအပ်၏၊ မောစေတိ၊ ဆန္ဒရာဂအစရှိသည်တို့မှ-လွတ်
 စေ၏၊ အပနေတိ၊ ဆန္ဒရာဂ အစရှိသည်တို့ကို-ပယ်၏၊ ဥပသံဟရတိတိ၊
 ဥပသံဟရတိဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနာဝိတ္တံ၊ ဝိပဿနာစိတ်ကို၊ တာဝ၊ ရှေး
 ဦးစွာ၊ သဝနဝသေနေ၊ ပရိယတ်ကိုကြားနာသည်၏-အတွင်းအားဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ထုတိဝသေနေ၊ နိဗ္ဗာန်၏ဂုဏ်ကို-မြီးမွမ်းသည်၏-အတွင်းအားဖြင့်
 ၎င်း၊ ပရိယတ္တိဝသေနေ၊ ပရိယတ်ကို-သင်သည်၏-အတွင်းအားဖြင့်၎င်း၊
 ပညတ္တိဝသေနေ၊ နိဗ္ဗာန်၏အမည်နာမ-ပညတ်၏-အတွင်းအားဖြင့်၎င်း၊ ဧတံ
 နိဗ္ဗာနံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ အသင်္ခတာယ၊ ကံ
 စိတ်-ဥတု-အာဟာရ-တည်းဟူသော အကြောင်းတရားလေးပါးတို့သည်
 မပြုပြင်အပ်သော၊ အမတာယ၊ သေခြင်းမရှိရာဖြစ်သော၊ ဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာ
 နဓာတ်၌၊ ဥပသံဟရတိ၊ ဆောင်၏၊ မဂ္ဂဝိတ္တံ၊ မဂ်စိတ်သည်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊
 အာရမ္မဏာကရဏဝသေနေဝ၊ အာရုံပြုသည်၏ အတွင်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဥ
 ပသံဟရတိ၊ ဆောင်၏၊ ဧတံသန္တံ ဧတံပဏီတန္တံ၊ ဧတံသန္တံ ဧတံပဏီတံ
 ဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နဝဒေတိ၊ မပြောဆိုတတ်၊ ဧတံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်၊ သန္တံ၊ ငြိမ်
 သက်၏၊ ဧတံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်၊ ပဏီတံ၊ မြတ်၏၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဣမိ
 နာကာရေန၊ ဤသန္တံ-ပဏီတ-စသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ တံနိဗ္ဗာနံ၊ ထို
 နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဇန္တော၊ ထိုးထွင်း၍သိသောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တတ္ထ၊ ထို
 နိဗ္ဗာန်၌၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဥပသံဟရတိ၊ ဆောင်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အ
 ဣတ္ထာ၊ အနက်တည်း၊ သောတတ္ထဋ္ဌိတောတိ၊ သောတတ္ထဋ္ဌိတောဟူသည်
 ကား၊ တိလက္ခဏာရမ္မဏာယ၊ လက္ခဏာယာဉ်သုံးပါးလျှင်အာရုံရှိသော၊ တာ
 ယဝိပဿနာပညာယ၊ ထိုဝိပဿနာပညာ၌၊ ဋ္ဌိတော၊ တည်၏၊ အာသဝါနံ၊ န
 ယံပါပုဏ္ဏာတိတိ၊ အာသဝါနံ ယံပါပုဏ္ဏာတိဟူသည်ကား၊ အနုတ္တမေန၊

အစဉ်အားဖြင့်၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးတူန်သော၊ မဂ္ဂေ၊ မဂ်တို့ကို၊ ဘာဝေတွာ
ပွားစေ၍၊ ပါပုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏၊ တေနေဝဓမ္မရာဇိနာတိ၊ တေနေဝဓမ္မ
ရာဇေနဟူသည်ကား၊ သမထဝိပဿနာဓမ္မသု၊ သမထတရား-ဝိပဿ
နာတရားတို့၌၊ ဆန္ဒရာဂေန၊ အားကြီးသော-ရာဂဖြင့်၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချွဲဦး
အံ့၊ သမထဝိပဿနာသု၊ သမထဝိပဿနာ-တရားတို့၌၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်
သိမ်းသော-အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဆန္ဒရာဂံ၊ အားကြီးသောရာဂကို၊ ပရိ
ယာဒါတုံ၊ ကုန်စေခြင်းငှါ၊ သက္ကောဇ္ဇော၊ တတ်နှိုင်းသော-ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏၊ အသက္ကော
ဇ္ဇော၊ မတတ်နှိုင်းသော-ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အာနာဂါမိ၊ အာနာဂါမ်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ပန၊ အရူပါဝစရကိုဆိုဦးအံ့၊ ယဒေဝ တတ္ထဟောတိ ဝေဒနာဂတန္တိ
ဣဓ၊ ယဒေဝ တတ္ထဟောတိ ဝေဒနာဂတံ ဟူသော-ဤအာကာသာနဉ္စာ
ယတနစသော-သုံးဝါရ၌၊ ရူပံ၊ ရုပ်ကို၊ နဂဟိတံ၊ မယူအပ်၊ ကသ္မာ၊ အ
ဘယ်ကြောင့်၊ နဂဟိတံ၊ မယူအပ်သနည်း၊ သမတိက္ကန္တတ္ထာ၊ သမထ
ဝိပဿနာ၏-အတွင်းအားဖြင့်-ရုပ်ကိုလွန်သည်၏-အဖြစ် ကြောင့်တည်း၊
ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချွဲဦးအံ့၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊
ရူပါဝစရဈာနံ၊ ရူပါဝစရဈာန်ကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍၊ ရူပံ၊ ရုပ်ကို၊
အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍၊ အရူပါဝစရ သမာပတ္တိံ၊ အရူပါဝစရသမာပတ်
ကို၊ သမာပဇ္ဇော၊ ဝင်စား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမထဝသေနဝိ၊ သမထ၏
အတွင်း အားဖြင့်လည်း၊ အနေန၊ ဤယောဂိပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ရူပံ၊ ရုပ်ကို၊ အ
တိက္ကန္တံ၊ လွန်အပ်၏၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ရူပံ၊ ရုပ်ကို၊ သမ္ပဒေဝ၊ ကောင်း
စွာသာလျှင်၊ သမ္ပသိတွာ၊ သုံးသပ်၍၊ တံရူပံ၊ ထိုရုပ်ကို၊ အတိက္ကမ္မံ၊ လွန်
၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အရူပံ၊ နာမ်ကို၊ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝိပဿနာဝသေနဝိ၊ ဝိပဿနာ၏အတွင်းအားဖြင့်လည်း၊ အနေန၊ ဤယော
ဂိပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ရူပံ၊ ရုပ်ကို၊ အတိက္ကန္တံ၊ လွန်အပ်၏၊ ပန၊ ဘာဝနာအား
ဖြင့်ပယ်သည်မှတစ်ပါး-ထုံအားဖြင့်ပယ်သည်ကို ဆိုဦးအံ့၊ အရူပေ၊ အရူပ
လေးတုံ၌၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော-အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ ရူပံ၊
ရုပ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ထိုအရူပတုံကို၊ သန္ဓာ
ယဝိ၊ ရည်၍လည်း၊ ဣဓ၊ ဤအာကာသာနဉ္စာယတနစသော-သုံးဝါရ၌၊
ရူပံ၊ ရုပ်ကို၊ နဂဟိတံ၊ မယူအပ်၊ အထကိဉ္စရဟိတိ၊ အထကိဉ္စရဟိဟူသည်
ကား၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ ပုစ္ဆာမိ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာမေးရအံ့နည်း၊ ဣတိ၊

ဤသို့၊ ဂုဏ်တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သမထဝသေန၊ သမထ၏-အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဂစ္ဆတော၊ သွားသော-ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ စိတ္တေကဂ္ဂတာ၊ စိတ္တေကဂ္ဂတာသည်၊ ရရံ၊ အကြီးအမှူးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုသမထ၏အစွမ်းအားဖြင့်- အားထုတ်သော- ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ စေတော ဝိမုတ္တောနာမ၊ စေတောဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ ဝိပဿနာဝသေန၊ ဝိပဿနာ၏-အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဂစ္ဆတော၊ သွားသော-ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပညာယ၊ ပညာသည်၊ ရရံ၊ အကြီးအမှူးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုဝိပဿနာ၏အစွမ်းအားဖြင့်-အားထုတ်သော-ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပညာဝိမုတ္တောနာမ၊ ပညာဝိမုတ္တမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤနှစ်ပါးသော-ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ယေရဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်အား၊ ကင်္ခါ၊ ယုံမှားခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အယံ၊ ဤသို့ပြားခြင်းသည်၊ သဘာဝဓမ္မောယေဝ၊ ဟုတ်မှန်သော-သဘောသည် သာလျှင်တည်း၊ ပန၊ အရှင်အာနန္ဒာ၏-ယုံမှားခြင်းရှိသော-ပုဂ္ဂိုလ်ကိုဆိုဦးအံ့၊ သမထဝသေန၊ သမထ၏အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဂစ္ဆန္တေသု၊ သွားကုန်သော- ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ဧကော၊ အချို့သော- ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ စေတောဝိမုတ္တောနာမ၊ စေတောဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကော၊ အချို့သော-ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပညာဝိမုတ္တောနာမ၊ ပညာဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိပဿနာဝသေန၊ ဝိပဿနာ၏-အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တေသု၊ သွားကုန်သော-ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်လည်း၊ ဧကော၊ အချို့သော-ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပညာဝိမုတ္တောနာမ၊ ပညာဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကော၊ အချို့သော-ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ စေတောဝိမုတ္တောနာမ၊ စေတောဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ပုဂ္ဂိုလ်လေးပါး-ပြားရာ၌၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကား၊ ကိံ၊ အတယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ဂုဏ်တိ၊ မေးလျှောက်၏၊ ဣန္ဒြိယဝေမတ္တတံဝဒါမိတိ၊ ဣန္ဒြိယဝေမတ္တတံဝဒါမိဟူသည်ကား၊ ဣန္ဒြိယနာနတ္တတံ၊ ဣန္ဒြေ၏-ထူးသည်၏-အဖြစ်ကို၊ ဝဒါမိ၊ ငါဘုရားဟောတော်မူ၏၊ ဣဒံအယံအဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သော-အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဂုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဒသပါရမီယော၊ ဆယ်ပါးသော-ပါရမီတို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်၍၊ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို၊ နပဋိရိတ္တိ၊ ထိုးထွင်း၍-သိသောသူမဟုတ်၊ တေန၊ ထိုသို့ထိုးထွင်း၍-မသိသောကြောင့်၊ တေ၊ သင်အာနန္ဒာအား၊ ဧတံ၊ ဤသို့ပုဂ္ဂိုလ်လေးပါး-ပြားသည်၏အဖြစ်သည်၊ အပါကဋ္ဌံ၊ မထင်ရှား၊ အဟံပန၊

၂-သိက္ခာ ၀၈-၄-မဟာမာလုကျပုသုတ်။

၂၆၁

ငါတုရားမှာမူကား။ ဒသပါရမိယော။ ဆယ်ပါးသော-ပါရမိတို့ကို။ ပူရေ
တွာ၊ ဖြည့်တော်မူ၍။ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို။ ပဋိဝိဇ္ဈိ၊ ထိုး
ထွင်း၍သိ၏။ တေနံ၊ ထိုသို့ထိုးထွင်း၍-သိသောကြောင့်။ မေ၊ ငါတုရားအား
တော်၊ ဤသို့ပုဂ္ဂိုလ်လေးပါး-ပြားသည်၏အဖြစ်သည်။ ပါကဋံ၊ ထင်ရှား၏။
ဟိသဝ္ဗံ၊ နှစ်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်လေးပါး-ပြားရာ၌။ ဣန္ဒြိယနာနတ္တတာ၊ ဣန္ဒြေ
၏-ထူးသည်၏-အဖြစ်သည်။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းတည်း။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊
ချဲ့ဦးအံ့။ သမထဝသေနေဝ၊ သမထ၏-အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်။ ဂစ္ဆန္တေ
သု၊ သွားကုန်သော-ရဟန်းတို့တွင်။ ဧကဿ၊ အချို့သော။ သိက္ခာနော၊
ရဟန်းအား၊ ဗိက္ခေကဂ္ဂတာ၊ ဗိက္ခေကဂ္ဂတာသည်။ ခုရံ၊ အကြီးအမှူးသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောသိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်။ စေတောဝိမုတ္တာနာမ၊ စေ
တောဝိမုတ္တ ရဟန်းမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကဿ၊ တယောက်
သော၊ သိက္ခာနော၊ ရဟန်းအား၊ ပညာ၊ ပညာသည်။ ခုရံ၊ အကြီးအမှူးသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောသိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပညာဝိမုတ္တာနာမ၊ ပညာ
ဝိမုတ္တ-ရဟန်းမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စ၊ သမထဘာဝနာ၏-အစွမ်း
အားဖြင့်-သွားသည်မှ တပါး-ဝိပဿနာ ဘာဝနာ၏-အစွမ်း အားဖြင့်
သွားသည်ကို-ဆိုဦးအံ့။ ဝိပဿနာဝသေနေဝ၊ ဝိပဿနာ၏-အစွမ်းအား
ဖြင့်သာလျှင်။ ဂစ္ဆန္တေသု၊ သွားကုန်သော- ရဟန်းတို့တွင်။ ဧကဿ၊ တ
ယောက်သော၊ သိက္ခာနော၊ ရဟန်းအား၊ ပညာ၊ ပညာသည်။ ခုရံ၊ အကြီး
အမှူးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောသိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပညာဝိမုတ္တာ
နာမ၊ ပညာဝိမုတ္တ-ရဟန်းမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကဿ၊ တယောက်
သော၊ သိက္ခာနော၊ ရဟန်းအား၊ ဗိက္ခေကဂ္ဂတာ၊ ဗိက္ခေကဂ္ဂတာသည်။ ခုရံ၊
အကြီးအမှူးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောသိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်။ စေတော
ဝိမုတ္တာနာမ၊ စေတောဝိမုတ္တရဟန်းမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧန္တုဉ်ဦး
ကုန်သော၊ အဂ္ဂသာဝက၊ အဂ္ဂသာဝကကြီးတို့သည်။ သမထဝိပဿနာရ
ရေန၊ သမထရရ-ဝိပဿနာရရဖြင့်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ၊
ရောက်တော်မူကုန်၏။ တေသု၊ ထိုနှစ်ဦးသော-အဂ္ဂသာဝကကြီးတို့တွင်။
ဓမ္မသေနာပတိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ ပညာဝိမုတ္တာ၊ ပညာဝိ
မုတ္တပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထေရော၊ အရှင်မဟာ
မောဂ္ဂလာနမထေရ်သည်။ စေတောဝိမုတ္တာ၊ စေတောဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်သည်
ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣန္ဒြိယဝေမတ္တတံ၊ ဣန္ဒြေ၏-ထူးသည်၏-အ
ဖြစ်သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်လေးပါး-ပြားရာ၌။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းတည်း။

၂၆၂ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျ-ပဌမတွဲ။

ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော-စကားရပ်သည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိုင်းသော-အရာ၌။ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်-မဟာမာလုကျသုတ်၏-အခွင့်အပြီးတည်း။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော၊ မဟာမာလုကျသုတ္တံ၊ မဟာမာလုကျသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-တိက္ခာဝဂ်-၅-ဘဒ္ဒါလိသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံ အစရှိသော သုတ်သည်။ ဘဒ္ဒါလိသုတ္တံ၊ ဘဒ္ဒါလိ သုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုဘဒ္ဒါလိသုတ်၌။ ဧကောသန ဘောဇနန္တိ၊ ဧကောသနဘောဇနံ ဟူသည်ကား။ ဧကတ္ထိံ၊ တကြိမ်သော၊ ဝုရေတာက္ကေ၊ နံနက်အခါ၌။ အသနံ၊ စားအပ်သော၊ ဘောဇနံ၊ စားတွယ်တည်း။ ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ စားအပ်သော၊ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းတည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အပ္ပါဗာဓတန္တိ အာဒိနိ၊ အပ္ပါဗာဓတံ-ဤသို့အစရှိသော-ဝုဒ်တို့ကို။ ကကစောပမေ၊ ကကစောပမသုတ်၌။ ဝိတ္ထာရိတာနိ၊ ချွဲအပ်ခဲ့ကုန်ပြီ။ နဥဿဟာမိတိ၊ နဥဿဟာမိဟူသည်ကား။ နသက္ကောမိ၊ မတတ်နှိုင်း၊ သိယာကုက္ကုန္တံ သိယာဝိပ္ပဒ္ဓိ သာရောတိ၊ သိယာကုက္ကုန္တံ သိယာဝိပ္ပဒ္ဓိသာရော ဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘုဉ္ဇန္တော၊ သုံးဆောင်ရသော အကျွန်ုပ်သည်။ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရိတု၊ ကျင့်ခြင်းငှါ။ သက္ခိဿာမိနုခေါ၊ တတ်နှိုင်းလေအံ့လော၊ နသက္ခိဿာမိနုခေါ၊ မတတ်နှိုင်းလေအံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတိ ဣမိနာကာရေန၊ ဤသို့သော-အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်-ဘဒ္ဒါလိအား၊ ဝိပ္ပဒ္ဓိသာရကုက္ကုန္တံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းကို-အလိုလိုရှိခြင်းသည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဧကဒေသံဘုဉ္ဇိတွာတိ၊ ဧကဒေသံဘုဉ္ဇိတွာဟူသည်ကား။ ပေါရာဏကတ္ထေ ရာ၊ ရှေးမထေရ်ကြီးတို့သည်။ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌၊ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို၊ ပက္ခိပိတွာ ထည့်၍၊ သပ္ပိမ္ပိ၊ ထောပတ်ကိုလည်း။ ဒိန္နေ၊ ယူအပ်သည်ရှိသော်။ သပ္ပိနာ၊ ထောပတ်ကြောင့်၊ ဥဏှမေဝ၊ ပူသောဆွမ်းကိုသာလျှင်။ ထောလံ၊ အုတန်လယ်၊ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ သုံးဆောင်၍၊ ဟတ္ထေ၊ ထုတ်တို့ကို၊ ခေဝိတွာ၊ ဆေး၍၊ အဝသေသံ၊ အကြွင်းဖြစ်သော-ဆွမ်းကို၊ ဗဟိ၊ အိမ်မှအပသို့၊ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍၊ သာယုဒကဗာသုကော၊ အရိပ်ရေတို့ဖြင့်-ချမ်းသာသော၊ ဌာနေ၊ အရပ်၌။

၂-သိက္ခာ ၀၈-၅-ဘဒ္ဒါလိသုတ်၊

၂၆၃

နိသိဒ္ဓိတွာ၊ ထိုင်နေ၍၊ ဘုဉ္ဇိန္ဒြိ ကိရ၊ သုံးဆောင်ကုန်သတတ်၊ ဇေတံ၊ ဤသို့သုံးဆောင်သည်ကိုးသန္ဓာယ၊ ရည်တော်မူ၍၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဧကဒေသံဘုဉ္ဇိတွာဟုဟောတော်မူ၏၊ ပန၊ ဘဒ္ဒါလိရဟန်း၏-၅-လုံးသွင်းကို-ဆိုဦးအံ့၊ ဘဒ္ဒါလိ၊ ဘဒ္ဒါလိသည်၊ ဗိန္ဒေသိ၊ ကြံ၏၊ ကိ၊ ဗိန္ဒေသိ၊ အတယ်သို့ကြံသနည်းဟူမူကား၊ သကိ၊ တကြိမ်၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဧန္တံ၊ ယူအပ်သောဆွမ်းကို၊ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ သုံးဆောင်၍၊ ပုန၊ တဘန်၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ခေဝိတွာ၊ ဆေးပြီး၍၊ ဩဒနံ၊ သ၊ ဆွမ်းဖြင့်၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ လန္တံ၊ ရပြန်သော-ဆွမ်းကို၊ ဗဟိ၊ အိမ်မှအပသို့၊ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်ယူ၍၊ သာယုဒကဋ္ဌာနေ၊ အရိပ်-ရေရှိရာအရပ်၌၊ သစေတုဉ္ဇေယျ၊ အကယ်၍သုံးဆောင်ငြားအံ့၊ ဣတိဣမိနာကာရေန၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့် ဧဝံ၊ ဤသို့သုံးဆောင်သည်ရှိသော်၊ ဝဇ္ဇေယျ၊ သင့်ရာ၏၊ ဣတရံ၊ ဤမှတပါးသော-အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကော၊ အတယ်သူသည်၊ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်လေအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္ဒေသိ၊ ကြံ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝမ္ပိခေါ၊ အဟံတန္တေ နဉ္ဇဿဟာမိတိ၊ ဧဝမ္ပိခေါ အဟံတန္တေနဉ္ဇဿဟာမိဟူ၍၊ ဘဒ္ဒါလိတ္ထေရော၊ ဘဒ္ဒါလိမထေရ်သည်၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ အယံဘဒ္ဒါလိတ္ထေရော၊ ဤဘဒ္ဒါလိမထေရ်သည်၊ အတိတေ၊ အတိတ်ကာလ၌၊ အနန္တရာယ၊ အခြားမရှိသော၊ ဇာတိယာ၊ ဘဝ၌၊ ကာကယောနိယံ၊ ကျိုးတို့၏အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ကာကာနာမ၊ ကျိုးတို့မည်သည်ကား၊ မဟာဆာတကာ၊ ပြင်းစွာပွတ်သိပ်ဆာလောင် တတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဆာတကတ္ထေရောနာမ၊ ဆွမ်းဆာတတ်သောမထေရ်မည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီးပနတထာပိ၊ ထိုသို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ တဿ၊ ထိုဘဒ္ဒါလိမထေရ်သည်၊ ပိဝရန္တေသေ၊ ဝ၊ ပြောဆိုမြည်တမ်းစဉ်ပင်လျှင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံ၊ ထိုဘဒ္ဒါလိမထေရ်ကို၊ မဒ္ဓိတွာ၊ နင်းနယ်၍၊ အဇ္ဈောတ္တရိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ ယောပနဘိက္ခု၊ ပိကာလေ ခါဒနိယံဝါ၊ ဘောဇနိယံဝါ-ခါဒေယျဝါဘုဉ္ဇေယျဝါ-ပါမိတ္တိယန္တိ၊ ယောပန ဘိက္ခု၊ ပိ ကာလေ- ခါဒနိယံဝါ- ဘောဇနိယံဝါ-ခါဒေယျဝါ-ဘုဉ္ဇေယျဝါ ပါမိတ္တိယံဟူ၍၊ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ ပညပေသိ၊ ပညတ်တော်မူပြီး၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အထခေါအာယသ္မာဘဒ္ဒါလိ (ပ) အနုဿာဟံပဝေဒေသိတိ၊ အထခေါအာယသ္မာဘဒ္ဒါလိ(ပ) အနုဿာဟံပဝေဒေသိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ။

၂၆၄ မဏ္ဍိမပဏ္ဍိတသံအဗ္ဗကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ယထာတန္တိ၊ ယထာတံဟူသညကား၊ သိက္ခာယ၊ သိက္ခာပုန်တော်၌၊
 နပရိပူရိကာရိ၊ ဖြည့်ခြင်းကို-ပြုလေ့မရှိသော၊ ဧကဝိဟာရေဝိ၊ တကေချောင်း
 ထည်း၌လည်း၊ ဝသန္တော၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်-အတူတကွနေသော၊ အညော
 ဝိ၊ တပါးသော-ရဟန်းသည်လည်း၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္ဗုဒ္ဓိဘာ
 ဝံ၊ မျက်မှောက်၏အဖြစ်ကို၊ နဒေယျယထာ၊ မပေးရာသကဲ့သို့၊ တထေဝ၊
 ထိုအတူသာလျှင်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္ဗုဒ္ဓိဘာဝံ၊ မျက်မှောက်၏
 အဖြစ်ကို၊ နအဒါသိ၊ မပေး၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ စေားရာသို့၊ နေဝအဂမာ
 သိ၊ မသွား၊ ဓမ္မဒေသနဋ္ဌာနံ၊ တရားဟောရာ-အရပ်သို့၊ နအဂမာသိ၊ မသွား၊
 ဝိတက္ကမာဠကံ၊ ကြံစည်ရာသော-တန်ခောင်းသို့၊ နအဂမာသိ၊ မသွား၊ ဧကံ
 တကြောင်းထည်းသော၊ သိက္ခာစရမဂ္ဂံ၊ ဆွမ်းခံသွားရာ-ခရီးသို့၊ နပဋိပဇ္ဇိ၊
 မြတ်စွာဘုရားနှင့်တကွမသွား၊ ယသ္မိံ ကုလေ၊ အကြင်အိမ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ နိသီဒတိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏၊ တဿကုလဿ၊ ထိုမြတ်
 စွာဘုရား-သီတင်းသုံး နေတော်မူသော-အိမ်၏၊ န္ဒါရေဝိ၊ တံခါး၌လည်း၊
 နအဋ္ဌာသိ၊ မရပ်၊ အဿဘဒ္ဒါလိတ္ထေရဿ၊ ထိုဘဒ္ဒါလိမထေရ်၏၊ ဝသန
 ဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သစေဂစ္ဆတိ၊ အကယ်
 ချီကြွလာတော်မူသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သော၊
 ထိုဘဒ္ဒါလိမထေရ်သည်၊ ပုရေတရမေဝ၊ မဆွေစွာကသာလျှင်၊ ဥတွာ၊
 သိလင့်၍၊ အညတ္ထ၊ တပါးသော-အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ထွက်သွားလင့်၏၊
 ဧသဇေသာဘဒ္ဒါလိတ္ထေရော၊ ဤဘဒ္ဒါလိ-မထေရ်သည်၊ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတော၊
 သဒ္ဓါယုံကြည်၍-ရဟန်းပြုသော၊ ပရိသံဃသီလော၊ စင်ကြယ်သော-သီလ
 ရှိသော၊ ကုလပုတ္တောကိရ၊ အမျိုးကောင်းသားဖြစ်သတတ်၊ တေန၊ ထို
 ကြောင့်၊ အဿဘဒ္ဒါလိတ္ထေရဿ၊ ထိုဘဒ္ဒါလိ-မထေရ်အား၊ အညော၊
 ဆိုလတ္တံ့သောအကြံမှ-တပါးသော၊ ဝိတက္ကော၊ အကြံသည်၊ နအဟော
 သိ၊ မဖြစ်၊ မယာနာမ၊ ငါကဲ့သို့-သဘောရှိသော-သူမည်သည်၊ ဥဒကကာရ
 ဏာ၊ ဝမ်း၏-အကြောင်းကြောင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သိက္ခာ
 ပဒပညပနံ၊ သိက္ခာပုန်တော်ကို-ပညတ်ခြင်းကို၊ ပဋိဗာဟိတံ၊ တားမြစ်အပ်
 ၏၊ မေ၊ ငါအား၊ အနန္တ ဝိကံ၊ မလျောက်ပတ်သော-အမှုကို၊ ကဟံ၊ ပြုအပ်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အယမေဝဝိတက္ကော၊ ဤသို့သော-အကြံသည် သာလျှင်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧကဝိဟာရေ၊ တကေချောင်းထည်း၌၊
 ဝသန္တာဝိ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်-အတူတကွနေသော်လည်း၊ လန္ဠာယ၊ ရှက်

ခြင်းကြောင့်၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္ပုဒ်ဘာဝံ၊ မျက်မှောက်၏-အပြစ်ကို၊ နအဒါသိ၊ မပေး။ ။

စိဝရကမ္ပကရောန္တိတိ၊ စိဝရကမ္ပ ကရောန္တိ ဟူသည်ကား၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ 'စိဝရသာဓုကံ၊ သင်္ကန်းလျှာ-ပုဆိုးကို၊ အဒံသု၊ ယူကုန်၏၊ တံစိဝရသာဓုကံ၊ ထိုသင်္ကန်းလျှာ-ပုဆိုးကို၊ ဂဟေတွာ၊ ခံယူတော်မူ၍၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဧတံဒေါသကန္တိ၊ ဧတံဒေါသကံဟူသည်ကား၊ ဧတံဩကာသံ၊ ဤကဲ့ရဲ့ခြင်း၏ အပြစ်ကို၊ ဧတံအပရာဇံ၊ ဤအပြစ်ကို၊ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ ပညပေန္တဿ၊ ပညတ်တော်မူပေသော၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပဋိဗာဟိတကာရဏံ၊ တားမြစ်ခြင်း တည်းဟူသော-အကြောင်းကို၊ သာဓကံ၊ ကောင်းစွာ၊ မနုဿိကရောဟိ၊ သင်္ကန်းလျှာသွင်းလေလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နုတ္တရတရန္တိ၊ နုတ္တရတရံဟူသည်ကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝဿံ၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး၊ ဝသိတွာ၊ နေကုန်ပြီး၍၊ ဒိဿာပက္ကန္တေ၊ အရပ်တပါးသို့-ဖဲသွားကုန်သော၊ သိက္ခာ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇနပဒ နိဂမဝါသိနော၊ ဇနပုဒ်-နိဂုံး၌ နေကုန်သော-ရဟန်းတို့သည်၊ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ဝသိတ္ထ၊ ဝါဆို၍နေခဲ့ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆန္တိ၊ ဆီး၍မေးကုန်၏၊ တေဟိ၊ ထိုလောကုန်သော-ရဟန်းတို့သည် ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌၊ ဝသိမှာ၊ ဝါဆို၍နေခဲ့ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တေ၊ ပြောကြားကုန်သည်ရှိသော်၊ အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမသ္မိံ အန္တောဝဿ၊ ဤဝါတွင်း၌၊ ကဗာရံ၊ အဘယ်မည်သော၊ ဇာတကံ၊ ဇာတ်တော်ကို၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူသနည်း၊ ကတရံ၊ အဘယ်မည်သော၊ သုတ္တန္တံ၊ သုတ္တန်ကို၊ ကထေသိ၊ ပောတော်မူသနည်း၊ ကတရံ၊ အဘယ်မည်သော၊ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ ပညပေသိ၊ ပညတ်တော်မူသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတာရော၊ မေးတတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတော တသ္မာကာရဏာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပဒံ၊ ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ ပညပေသိ၊ ပညတ်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ပြောဆိုပြီး၍၊ နံ၊ ထိုပညတ်တော်မူသော-သိက္ခာပုဒ်ကို၊ ဘဒ္ဒါလိနာမ၊ ဘဒ္ဒါလိ မည်သော၊ ဧကော၊ တဦးသော၊ ထေရော၊ ဆို၍ ငါ့ခင်္ကသော-မထေရ်သည်၊ ပဋိဗာဟိ၊ တားမြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝက္ခန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်လတ္တံ့၊ တံ၊ ထိုပြောဆိုသောစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားကုန်၍၊ သိက္ခာ၊ နိဂုံး-ဇနပုဒ်၌ နေကုန်သော-ရဟန်းတို့သည်၊

၂၆၆ မဏ္ဍိမပဏ္ဍာသအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ၊

သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ ပညပေန္တံ၊ ပညတ်တော်မူသော၊ ဘဂ
ဝတောဝိနာမ၊ မြတ်စွာဘုရားအား မည်သည်လည်း၊ ပဋိဗဟိတံ၊ တား
မြစ်ခြင်းသည်၊ အယုတ္တံ၊ မသင့်၊ အကာရဏံ၊ အကြောင်းမဟုတ်၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဇေဓိ၊ ဤသို့သော- အကြောင်းကြောင့်လည်း၊
တေ၊ ထိုသင်္ကန်းချုပ်သော-ရဟန်းတို့သည်၊ တေ၊ သင်္ဘောလိ၏၊ အယံ
ဒေါသော၊ ဤအပြစ်သည်၊ မဟာဇနန္တရေ၊ များစွာသော-လူတို့၏အလယ်
၌၊ ပါကဇော၊ ထင်ရှားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒုပ္ပတိကာရတံ၊ ကုစားနိုင်ခဲ့
သည်၏-အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညမာနော၊
မှတ်ထင်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဇေ၊ ဤသို့ ဇေ-ဒေါသကံ-သာရကံ
မနုဿိကရောတိအစရှိသော-စကားကို၊ အာဟံသု၊ ပြောဆိုကုန်၏၊ အပိစ၊
တနည်းလည်း၊ အညေ၊ တပါးကုန်သော၊ သိက္ခ၊ ပိ၊ နိဂုံး-ဇနပုဒ်၌နေကုန်
သော-ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ ပဝါရေတွာ၊ ပဝါရဏာပြုခဲ့ကုန်ပြီး၍၊ သတ္ထ၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံဝါ၊ အထံသို့လည်း၊ အာဂမိသန္တိ၊ ဖူးမြင်ခြင်း
ငှါ-လာကုန်လတ္တံ့၊ အထ၊ ထိုသို့လာကုန်သည်ရှိသော်၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့
သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ခမာပေန္တံ၊ ကန်တော့လိုသော၊ မမ၊ ငါဘဒ္ဒါ
လိ၏၊ သဟာယာ၊ အပေါင်းအဘော်တို့သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်ပါကုန်၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ တွံ၊ သင်္ဘောလိသည်၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ သံဃံ၊ သံဃာတော်ကို၊
သန္တိပါတေဿတိ၊ စည်းဝေးရလတ္တံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုသို့စည်းဝေးရာ၌၊ အာဂန္တု၊
ကာ၊ ဧည့်သည်ရဟန်းတို့က၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဣမိနာဝိသိက္ခ၊ နာ၊ ဤ
ရဟန်းသည်လည်း၊ ကိံ၊ အဘယ်အမှုကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ပုန္တိသန္တိ၊ မေးကုန်လတ္တံ့၊ တေတော၊ ထိုသို့မေးခြင်းကြောင့်၊ ဇေမတ္တံ
ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို-တားမြစ်သော-အကြောင်းကို၊ သုတွာ၊ ကြားကုန်၍
ဘရိယံ၊ ဝန်လေးသောအမှုကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ သိက္ခ၊ နာ၊ ရဟန်းသည်၊ ဒသ
ဗလံနာမ၊ အားတော် ဆယ်ပါးနှင့်-ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား
မည်သည်ကို၊ ပဋိဗဟိယတိ၊ တားမြစ်ဘိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊
ဇေ၊ ဤသို့တားမြစ်ခြင်းသည်၊ အယုတ္တံ၊ မသင့်လေ၊ ဣတိဇေဓိ၊ ဤသို့
သောအကြောင်းကိုလည်း၊ တေ၊ ထိုသင်္ကန်းချုပ်သော ရဟန်းတို့သည်၊
တေ၊ သင်္ဘောလိ၏၊ အယံ အပရာဓော၊ ဤအပြစ်သည်၊ မဟာဇနန္တရေ၊
များစွာသောလူတို့၏ အလယ်၌၊ ပါကဇော၊ ထင်ရှားသည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ ဒုပ္ပတိကာရတံ၊ ကုစားနိုင်ခဲ့သည်၏ အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇိဿတိ၊ ရောက်
လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညမာနာဝိ၊ မှတ်ထင်ကုန်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဇေ၊

၂

ဤသို့တော်ဒေါသကံ-သာရကံမနသိကရောဟိ-အစရှိသောစကားကို၊ အာဟံသု၊ ခြေဆိုကုန်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဝါရေတွာ၊ ပဝါရဏာပြုပြီး၍၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို၊ ပက္ခိမိဿတိ၊ ကြွတော်မူလတ္တံ့၊ အထ၊ ထိုသို့ကြွတော်မူသောအခါ၌၊ ဂတဂတဋ္ဌာနေ၊ ရေခံရာ-ရောက်ရာအရပ်၌၊ တံ၊ သင်ဘဒ္ဒါလိသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ခမာပနတ္ထာယ၊ ကန်တော့စေခြင်းငှါ၊ သံဗဒံ၊ သံဗာတော်ကို၊ သန္နိပါတေဿတိ၊ စည်းဝေးရလတ္တံ့၊ တတြ၊ ထိုသို့ရောက်ရာရောက်ရာ-အရပ်၌ ဒိဿာဝါသိနေ၊ အရပ်မျက်နှာ၌နေကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဣမိနာဘိက္ခုနာ၊ ဤရဟန်းသည်၊ ကိ၊ အဘယ်အမှုကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိဿန္တိ၊ မေးကုန်လတ္တံ့၊ (ပ)၊ ဗုပ္ပဋိကာရတံ၊ ကုစားနိုင်ခဲ့သည်၏အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညမာနာပိ၊ ဖွတ်ထင်ကုန်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့တော်ဒေါသကံ-သာရကံမနသိကရောဟိအစရှိသောစကားကို၊ အာဟံသု၊ ခြေဆိုကုန်၏၊ ဧတဒဝေါစာတိ၊ ဧတဒဝေါစဟူသည်ကား၊ အပ္ပတိရူပံ၊ မလျှောက်ပတ်သောအမှုကို၊ မယာ၊ ငါဘဒ္ဒါလိသည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ပင်ပြုမိသော်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟန္တေပိ၊ များစွာလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အရဏေ၊ ကျေးဇူးမရှိသောအမှုတို့ကို၊ အလဂ္ဂိတွာ၊ မကပ်ငြိမူ၍၊ မယှံ၊ ငါဘဒ္ဒါလိ၏အစွယ်၊ ပြစ်မှားမိသောအပြစ်ကို၊ ပဋိဂ္ဂဏှိဿတိ၊ ခံတော်မူလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညမာနေ၊ ဖွတ်ထင်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အစ္စယောမံဘန္တေတိအာဒိ၊ အစ္စယောမံဘန္တေဤသို့အစရှိသော၊ တေဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအစ္စယောမံဘန္တေအစရှိသောပါဌ၌၊ အစ္စယောတိ၊ အစ္စယောဟူသည်ကား၊ အပရာဓော၊ အပြစ်တည်း၊ မံအစ္စဂမာတိ၊ မံအစ္စဂမာဟူသည်ကား၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ဘဒ္ဒါလိကို၊ အတိက္ကမ္မလွန်၍၊ အတိဘဝိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ ပဋိဂ္ဂဏှာတူတိ၊ ပဋိဂ္ဂဏှာတုဟူသည်ကား၊ ခမတု၊ သည်းခံတော်မူပါလော၊ အာယတိ၊ သံဝရာယာတိ၊ အာယတိ၊ သံဝရာယဟူသည်ကား၊ အနာဂတော၊ နောင်သောအခါ၌၊ သံဝရဏတ္ထာယ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ ဗုနတဘနံ၊ ဧဝဇ္ဇပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ အပရာဓဿ၊ အပြစ်ကို၊ ဒေါသဿ၊ ပြစ်မှားခြင်းကို၊ ခလိတဿ၊ ချွတ်ယွင်းခြင်းကို၊ အကရဏတ္ထာယ၊ မပြုပြင်ခြင်းငှါ၊ တဋ္ဌာတိ၊ တဋ္ဌာဟူသည်ကား၊ ဧကံသေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ သမယောပိခေါတေဘဒ္ဒါလိတိ၊ သမယောပိခေါတေဘဒ္ဒါလိဟူသည်

၂၉၈ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ကား၊ ဘဒ္ဒါလိ၊ ဘဒ္ဒါလိ၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ပဋိဝိဇ္ဈိတဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ထိုးထွင်း
၍သိအပ်သည်နှင့်ယှဉ်သော၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ကာရာဏံ၊ အကြောင်း
သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တသ္မိံ၊ ထိုတခုသောအကြောင်း၌၊ တေတယာ၊ သင်
ဘဒ္ဒါလိသည်၊ နပဋိဝိဇ္ဇံ၊ ထိုးထွင်း၍မသိအပ်၊ နသလ္လိက္ခိတံ၊ မမှတ်အပ်၊ ဣ
တိဣမံအတ္ထိ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏။ ။

ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တောတိအာဒိသု၊ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တောဤသို့
အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သောနည်း
ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏၊ ဓမ္မာနုသာရိ၊ ဓမ္မာနုသာရိပုဂ္ဂိုလ်၎င်း၊ သဒ္ဓါနု
သာရိ၊ သဒ္ဓါနုသာရိပုဂ္ဂိုလ်၎င်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဒေ၊ နှစ်ဦးကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်
တို့သည်၊ ဧကမိတ္တက္ခဏိကာ၊ သောတာပတ္တိမဂ်တည်းဟူသောတခုသော
မိတ္တက္ခဏာရှိကုန်သော၊ မဂ္ဂ-သမင်္ဂီပုဂ္ဂလော၊ မဂ်မိတ်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်း၊ ပန၊ မစွမ်းနိုင်ရာသည်ကိုဆိုဦးအံ့၊ သတ္တပိ၊ ခုနစ်ယောက်
လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဧတေအရိယပုဂ္ဂလေ၊ ဤအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဘဂ
ဝတာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဟောတော်မူအပ်သောနည်း
ဖြင့်၊ အက္ကမနတ္ထာယ၊ ညွှန်ပျောင်းကိုနင်းခြင်းငှါ၊ အာဏါပေတံ၊ စေခိုင်းခြင်း
ငှါ၊ နယုတ္တံ၊ မသင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဏတ္ထေ၊ မသင့်မ
ထောင်သောအမှု-အကျိုးမရှိသောအမှုကို-စေခိုင်းအပ်သည်ရှိသော်၊ တေ
သမ္မိံ၊ ထိုခုနစ်ဦးသောရဟန်းတို့အားလည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့စေခိုင်းတော်မူသည်
ကို၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နယုတ္တံ၊ မသင့်၊ ပန၊ ဤဒေသနာတော်၏-အကျိုးမရှိ
သည်ကိုဆိုဦးအံ့၊ အဋ္ဌာနပရိကပ္ပဝသောန၊ အရာမဟုတ်သည်ကို-ကြံသည်
၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အရိယပုဂ္ဂလောနံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ သုဝစတာဝ
ဒဿနတ္ထံ၊ ဆိုလွှတ်သော-စကားရှိသည်၏-အဖြစ်ကိုပြခြင်းငှါ၊ စ၊ ထိုမှတ
ပါး၊ ဘဒ္ဒါလိတ္ထေရဿ၊ ဘဒ္ဒါလိမထေရ်၏၊ ဒုဗ္ဗစဘာဝဒဿနတ္ထံ၊ ဆိုနိုင်
ခက်သောစကားရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုပြခြင်းငှါ၊ ဧတံ၊ ဤဥဘတောဘာဂ
ဝိမုတ္တောအစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အပိနုတံတသ္မိံ
သမယေ-ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တောတိ၊ အပိနုတံတသ္မိံသမယေဥဘတော
ဘာဂဝိမုတ္တောဟူသော၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ ကဿော၊ အဘယ်
ကြောင့်၊ အာရတိ၊ အားထုတ်တော်မူသနည်း၊ ဘဒ္ဒါလိဿ၊ ဘဒ္ဒါလိမထေရ်
အား၊ နိဂ္ဂဏ္ဌတ္ထံ၊ နှိပ်ခြင်းငှါ၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ အာရတိ၊ အား
ထုတ်တော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ ဧတ္ထေ၊ ဤအ
ပိနုတံတသ္မိံသမယေအစရှိသောပါဠိ၌၊ အဓိပ္ပါယော၊ မြတ်စွာဘုရား၏အ

၂-သိက္ခာဝဂ်-၅-ဘဒ္ဒါလိသုတ်၊

၂၆၆

လိုတော်တည်း၊ ဘဒ္ဒါလိ၊ ဘဒ္ဒါလိ၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ဦးကုန်သော၊ ဣမေအရိယပုဂ္ဂ
 လာ၊ ဤအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လောကော၊ လောကုဒ္ဓိ၊ နက္ခိဏေယျာ၊ မြတ်
 သောအဗ္ဗူကိုခံထိုက်ကုန်၏၊ မမ၊ ငါတုရား၏၊ သာသနော၊ သာသနာတော်
 ဌ၊ သာမိနော၊ အစိုးရကုန်၏၊ မယိ၊ ငါတုရားသည်၊ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်
 တော်ကို၊ ပညပေန္တေ၊ ပညတ်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ပဋိဗာဟိတံ ဗ္ဗယုတ္တံ
 တားမြစ်အပ်သည်နှင့်ယှဉ်သော၊ ကာရဏေ၊ အကြောင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိ
 သော်၊ ဧတေသံ၊ ထိုခုနစ်ဦးသော-ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ပဋိဗာဟိတံ၊ တားမြစ်
 ခြင်းငှါ၊ ယုတ္တံ၊ သင့်၏၊ တံပန၊ သင်ဘဒ္ဒါလိမှာမူကား၊ သာသနတော၊ သာသ
 နာတော်မှ၊ ဗဟိရဏော၊ အပဖြစ်၏၊ မယိ၊ ငါတုရားသည်၊ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာ
 ပုဒ်တော်ကို၊ ပညပေန္တေ၊ ပညတ်တော်မူသည်ရှိသော်၊ တုယံ၊ သင်ဘဒ္ဒါ
 လိအား၊ ပဋိဗာဟိတံ၊ တားမြစ်ခြင်းငှါ၊ နယုတ္တံ၊ မသင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ မြတ်စွာတုရား၏အလိုတော်တည်း၊ ရိတ္တောတုန္တောတိ
 ရိတ္တောတုန္တောဟူသည်ကား၊ အန္တော၊ ဘဒ္ဒါလိ၏-ကိုယ်တွင်း၌၊ အရိယ
 ဂုဏာနံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ဂုဏ်တို့၏၊ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ ရိတ္တ
 ကော၊ သက်သက်မရှိ၊ တုန္တော၊ အချည်းနှီးသာတည်း၊ ဣဿရဝစနေ၊
 အစိုးရသောသူတို့၏စကား၌၊ ကိပ္ပိ၊ ပိုးစဉ်းမျှ၊ နာဟောသိ၊ နာယူခြင်းမဖြစ်
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ယထာဓမ္မံပဋိကရောသီတိ၊ ယထာဓမ္မံ
 ပဋိကရောသီဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဓမ္မေ၊
 ဟုတ်သောသဘော၌၊ ဌိတော၊ တည်၏၊ တထေဝ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်
 သာယျင်၊ ကရောသိ၊ ပြု၏၊ ခမာပေသိ၊ ကန်တော့၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံဂ္ဂုတ္တော
 ဆိုလိုသည်၊ ဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တံတေမယံပဋိဂ္ဂုတ္တာမာတိ၊ တံတေမယံပဋိဂ္ဂု
 တ္တာမဟူသည်ကား၊ တာ၊ သင်ဘဒ္ဒါလိ၏၊ တံအပရာဓံ၊ ထိုပြစ်မှားသော
 အပြစ်ကို၊ မယံ၊ ငါတုရားတို့သည်၊ ခမာမ၊ သည်းခံကုန်၏၊ ဂုဏိဟေသာဘဒ္ဒါ
 လိအရိယသမ္ပိနယေတိ၊ ဂုဏိဟေသာဘဒ္ဒါလိ-အရိယသမ္ပိနယေဟူသည်
 ကား၊ ဘဒ္ဒါလိ၊ ဘဒ္ဒါလိ၊ အရိယဿ၊ အရိယာဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေး
 ပါးတရားကို-သိတော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ခြေံပါးနှင့်ပြည့်စုံ
 တော်မူသော-မြတ်စွာတုရား၏၊ ဝိနယေ၊ အဆုံးအမဖြစ်သော၊ သာသနော၊
 သာသနာတော်၌၊ သောဂုဏိနာမ၊ ဤပွားစီးခြင်းမည်သည်ကား၊ ကတမာ၊
 အဘယ်နည်း၊ အစ္စယံ၊ အံ့ပြစ်ကို၊ အစ္စယတော၊ အပြစ်အားဖြင့်၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်
 ၍၊ ယထာဓမ္မံ၊ ဟုတ်မှန်သော-သဘောအတိုင်း၊ ပဋိကရိတွာ၊ ကုစား၍၊ အာ
 ယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ သံဝရာပစ္ဆန္နာ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်-ရောက်ခြင်း

၃၀၀ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ပင်တည်း။ ပန၊ ဒေသနာတော်၏-သဘောလက္ခဏာကို ဆိုပြီးအံ့၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ ဇုတ္တလာဓိဋ္ဌာနံ၊ ဗုတ္တလာဓိဋ္ဌာနံ-ဒေသနာတော်ကို၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုတော်မူလိုသော-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယောအစ္စယံအစ္စယတော-ဒိုသွာယထာဓမ္မံပဋိကရောတိအာယတိံသံဝရံ အာပဇ္ဇတိတိ၊ ယောအစ္စယံ-အစ္စယတော- ဒိုသွာယထာဓမ္မံပဋိကရောတိအာယတိံသံဝရံအာပဇ္ဇတိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ၊

သတ္ထာဝိဥပဝဒတိတိ၊ သတ္ထာဝိဥပဝဒတိဟူသည်ကား၊ အသုကဝိဟာရဝါသိ၊ ဤမည်သောကျောင်းတိုက်၌နေလေ့ရှိသော၊ အသုကဿ၊ ဤမည်သော-ဥဇ္ဈာယ်ဆရာ၏၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကော၊ အတူနေဖာပည့်ဖြစ်သော၊ အသုကဿ၊ ဤမည်သော-နိဿည်းဆရာ၏၊ အန္တောဝါသိကော၊ အနီးနေတပည့်ဖြစ်သော၊ ဣတ္ထန္ဒာမော၊ ဤမည်သော၊ ဘိက္ခုနာမ၊ ရဟန်းမည်သည်ကား၊ လောကုတ္တရဓမ္မံ၊ လောကုတ္တရာစာရားကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အရညံ၊ တောသို့၊ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ မဟံ၊ ငါဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ သိက္ခာယ၊ သိက္ခာကို၊ အပရိပူရိကာရိ၊ ဖြည့်ခြင်းကိုပြုလေ့မရှိ၊ တဿဘိက္ခုနေ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်ကို-ဖြည့်ခြင်းကိုပြုလေ့မရှိသော-ရဟန်းအား၊ အရညဝါသေန၊ တော၌နေသဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဥပဝဒတိ၊ ကဲ့ရဲ့ထော်မူ၏၊ သေသုပဒေသုပိ၊ ကြွင်းသော ပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝဧသေဝဣ၊ ဤနည်းကဲ့သို့သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်ဆပ်၏၊ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဧတ္ထပိ၊ ဤသတ္ထာဝိဥပဝဒတိဟူသောပါဌ်တို့တွင်၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ ဧကဇလံ၊ သက်သက်၊ နဥပဝဒန္တိ၊ စွပ်စွဲသည်မဟုတ်ကုန်သေး၊ ဘေရဝါရဗ္ဗဏံ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သောအာရုံကို၊ ဒေသေတွာ၊ ပြု၍၊ ပလယနာကာရမ္ဘိ၊ ပြေးစေသော-အခြင်းအရာကိုလည်း၊ ကရောဇ္ဇိ၊ ပြုကုန်၏၊ အတ္တနာပိအတ္တာနန္တိ၊ အတ္တနာပိအတ္တာနံဟူသည်ကား၊ သီလံ၊ မိမိ၏သီလကို၊ အာဝဇ္ဇန္တဿ၊ ဆင်ခြင်သောဒုသီလရဟန်းအား၊ သံကိလိဋ္ဌဋ္ဌာနံ၊ ညစ်နွမ်းရာအရပ်သည်၊ ပါကဠံ၊ ထင်ရှားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဝိဝာဝတိ၊ ပြေးသွား၏၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်၊ နအလ္လိယတိ၊ မကပ်ငြိ၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ မာဒိသဿ၊ ငါကဲ့သို့သော-အလဇ္ဇိဒုသီလရဟန်းအား၊ အရညဝါသေန၊ တော၌နေသဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိပ္ပဋိသာရိ၊ နှလုံးမသေယာခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥဋ္ဌာယ၊ တောမှထ၍၊

၂-ဘိက္ခုဝဂ်-၅-ဓာဒ္ဒါလိသုတ်။

၃၀၁

ပတ္တမတိ၊ ရှားနိုးကျောင်းသို့ဖွဲ့သွားသေ၏၊ အတ္တနာဝိ-အတ္တာနံ ဥပဝဒိတော
တိ၊ အတ္တနာဝိ-အတ္တာနံ ဥပဝဒိတောဟူသည်ကား၊ အတ္တနာဝိ၊ မိမိသည်
လည်း၊ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဥပဝဒိတော၊ စွပ်စွဲအပ်၏၊ ဝါးတနည်းကား
အယမေဝပါဌော၊ ဤအတ္တနာဝိ-အတ္တာနံ ဥပဝဒိတောဟူသော့ပါ၍ သည်
သာလျှင်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သုက္ကပက္ခော၊ သုက္ကပက္ခကို၊ ဝုတ္တပ္ပစ္စနိကနယေန၊ ဆို
အပ်ခဲ့ပြီးသည်မှ-ပြန်သောနည်းအားဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သောဝိ
ဝိစ္စေဝကာမေဟိတိအာဒိ၊ သောဝိဝိစ္စေဝကာမေဟိ ဤသို့အဝှံရှိသောစကား
ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သန္တိကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြုရ၏၊ ဣတိဣမဿအတ္ထဿ၊
ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြုခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်
၏၊ ပဿယ ပဿယကာရဏံကာရေန္တိတိ၊ ပဿယ ပဿယကာရဏံ- ကာ
ရေန္တိဟူသည်ကား၊ အပ္ပမတ္တကေဝိ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော၊ ဒေါသ
အပြစ်၌၊ နိဂ္ဂဟေတွာ၊ ပြင်းစွာနှိပ်၍၊ ဝုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ကာရေန္တိ၊ ဒဏ်
ထားခြင်း ကိုပြုစေကုန်၏၊ နောတထာတိ၊ နောတထာဟူ သည်ကား၊ မ
ဟန္တေပိ၊ ကြီးသည်လည်းဖြစ်သော၊ အပရာမေ၊ အပြစ်၌၊ ဣတရံ၊ ဤမှတ
ပါးသော-ငယ်သောအပြစ်ကို၊ ကာရေန္တိယထာ၊ ပြုစေကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ
တထာ၊ ထိုအတူ၊ ပဿယ၊ နှိပ်စက်၍၊ နကာရေန္တိ၊ ဒဏ်ထားခြင်းကို-မပြု
စေကုန်၊ အာရုဿော ဘဒ္ဒါလိ၊ ငါ့ရှင်-ဘဒ္ဒါလိ၊ မာဗိန္ဒယိတ္ထံ၊ မကြံလင့်၊
ဧဝရူပံနာမ၊ ဤသို့သဘော့-ရှိသည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဖေဟိ၊ ငါ့
ရှင်ဘဒ္ဒါလိလာလှည့်၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ခမာပေဟိ၊ သည်းခံ
စေလော၊ ဣတိဣမိနာဝစနေန၊ ဤသို့သောစကားဖြင့်၊ ဘိက္ခုသံဃာတော
ဝိ၊ ရဟန်းသံဃာတို့၏ အဆံ့မှလည်း၊ အနုဂ္ဂဟိတံ၊ သံဃာတော်တို့၏ခြီး
မြှောက်ခြင်းကို၊ သော၊ ထိုဘဒ္ဒါလိ-မထေရ်သည်၊ ပစ္စာသိသတိ ကိရ၊
တောင့်တ သတတ်၊ ကိဗ္ဗိ၊ တံ့သံတယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ပေ
သေတွာ၊ စေတော်မူ၍၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်
သို့၊ ပက္ခောဿပေတွာ၊ ငါဘဒ္ဒါလိ ရဟန်းကို-ခေါ်တော်မူစေ၍၊ ဘဒ္ဒါ
လိ၊ ဘဒ္ဒါလိ၊ မာဗိန္ဒယိတ္ထံ၊ မကြံလင့်၊ ဧဝရူပံနာမ၊ ဤသို့သဘော့ရှိသည်
မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ
ကံ၊ အထံတော်မှလည်း၊ အနုဂ္ဂဟိတံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏- ခြီးမြှောက်ခြင်း
ကို၊ သော၊ ထိုဘဒ္ဒါလိရဟန်းသည်၊ ပစ္စာသိသတိကိရ၊ တောင့်တသတတ်၊
တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ဘိက္ခုသံဃောနဝိ၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်လည်း၊
အဟံ၊ ငါဘဒ္ဒါလိရဟန်းကို၊ သမဿာသိတော၊ သက်သာရာကို-ရစေအပ်

၉၀၂ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ။

သည့်နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သတ္တရာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ သမ
သာသိတော၊ ငါဘဒ္ဒါလိရဟန်းကိုသက်သာရာကိုရစေအပ်သည်၊ နဟော
တိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္ဒေတွာ၊ ကြံအောက်မေ့၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ကောနုခေါ
ဘန္တေဟေတုကောပစ္စယောအစရှိသောစကားကို၊ ဘဒ္ဒါလိတ္ထေရော၊ ဘဒ္ဒါ
လိမထေရ်သည်၊ အာဟ၊ သျှောက်ဆို၏၊ အထ၊ ထိုသို့သျှောက်ဆိုသောအ
ခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခုသံဃောပိ၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်
လည်းကောင်း၊ သတ္တာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်းကောင်း၊ ဩဝဒတိ၊ ဩဝဒတိ၊ ဆုံးမ
ယုတ္တမေဝ၊ ဆုံးမခြင်းငှါသင့်သော-ဝုဂ္ဂိုလ်ကိုသာလျှင်၊ ဩဝဒတိ၊ ဆုံးမ
တော်မူ၏၊ ဣတရံ၊ ဤမှတပါးသော-ဆုံးမခြင်းငှါမသင့်သော-ဝုဂ္ဂိုလ်ကို၊
နဩဝဒတိ၊ ဆုံးမတော်မမူ၊ ဣတိဣမဿအတ္ထဿ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊
ဒဿတံ၊ ပြတော်မူခြင်းငှါ၊ ဣဘဒ္ဒါလိဧကေစ္စောတိအာဒိ၊ ဣဘဒ္ဒါလိ
ဧကေစ္စောဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဣဘဒ္ဒါလိဧကေစ္စောအစရှိသောပါဠိ၌၊ အညေနာညန္တိ အာ
ဒိနိ၊ အညေနာညံဤသို့အစရှိသော-စကားတို့ကို၊ အနုမာနသုတ္တံ၊ အနုမာန
သုတ်၌၊ ဝိတ္ထာရိတာနိ၊ ခွဲအပ်ခဲ့ကုန်ပြီ၊ နသမ္မာဝတ္တတိတိ၊ နသမ္မာဝတ္တတိ
ဟူသည်ကား၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝတ္တမ္ဘိ၊ ကျင့်ရာသောဝတ်၌၊ နဝတ္တတိ၊
မကျင့်၊ နလောမံပါပေတိတိ၊ နလောမံပါပေတိဟူသည်ကား၊ အနုလောမ
ဝတ္တံ၊ သိက္ခာပုဒ်တော်အား-လျှောက်ပတ်သော ကျင့်ဝတ်၌၊ နဝတ္တတိ၊ မ
ကျင့်၊ ဝိလောမမေဝ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်သော-ကျင့်ဝတ်ကိုသာလျှင်၊ ဂဏ္ဍတိ
ယူ၏၊ နနိတ္ထာရံဝတ္တတိတိ၊ နနိတ္ထာရံဝတ္တတိဟူသည်ကား၊ နိတ္ထာရဏဝတ္တမ္ဘိ
အာပတ်-ဒဏ်မှ-ထွက်မြော်သော-ဝတ်အကျင့်၌၊ နဝတ္တတိ၊ မကျင့်၊ အာ
ပတ္တိဝုဗ္ဗာနုတ္တံ၊ အာပတ်မှထခြင်းငှါ၊ တုရိတတုရိတော၊ အဆောတလျှင်၊
ဆန္ဒဇာတော၊ ဖြစ်သောအလိုဆန္ဒရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တဩတိ၊
တဩဟူသည်ကား၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ တတ္ထိ၊ ဒုဗ္ဗစကရဏေ၊ ထိုဆိုနိုင်
ခက်သော-ရဟန်းအားပြုခြင်း၌၊ အဘိဗျာ ပတ္တိကောတိ၊ အဘိဗျာပတ္တိ
ကောဟူသည်ကား၊ နိရုဇ္ဈရာပတ္တိကော၊ မပြတ်အာပတ်သင့်ခြင်းရှိ၏၊ အာ
ပတ္တိဗဟုလောတိ၊ အာပတ္တိဗဟုလောဟူသည်ကား၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား
သာပတ္တိကကာလောဝ၊ အာပတ်ရှိသောအခါသည်သာလျှင်၊ ဗဟု၊ များ၏၊
သုဇ္ဈေ၊ စင်ကြယ်စွာသော၊ နိရာပတ္တိကကာလော၊ အာပတ်မရှိသောအခါ
သည်၊ အပ္ပေါ၊ နည်း၏၊ ဣတိဧယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
နိပ္ပမေဝဂူပသမ္ပတိတိ၊ နိပ္ပမေဝဂူပသမ္ပတိဟူသည်ကား၊ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ၊

နဂ္ဂပဿမ္ပတိ၊ မဋ္ဌိမ်း၊ ဒိဃသုတ္တံ၊ ရှည်စွာသော-အဓိကရုဏ်း၏-အိပ်ခြင်း
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိနယဓရေ၊ ဝိနည်းရဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပါဒဓေဝန
ကာလေ၊ ခြေဆေးသောအခါ၌၊ အာဂတံ၊ လာသော-အာပတ္တိဒုဗ္ဗစ-ရဟန်း
ကို၊ အာရသော၊ ငါ့ရှင်၊ ဂစ္ဆ၊ သွားလေဦး၊ ဝတ္ထဝေလော၊ ဝတ်ပြုအံ့သောအ
ခါတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဝိနည်းရဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တို့က-ဆိုကုန်၏၊ ဝုန၊ တ
ဘန်၊ ကာလံ၊ အခါကို၊ မညိတွာ၊ သိ၍၊ အာဂတံ၊ လာသောသာပတ္တိကဒုဗ္ဗစ
ရဟန်းကို၊ အာရသော၊ ငါ့ရှင်၊ ဂစ္ဆ၊ သွားလေဦး၊ တုယံ၊ သင်အား၊ ဝိဟာ
ရေ၊ ကျောင်း၌၊ ဝေလော၊ နေအံ့သောအခါတည်း၊ အာရသော၊ ငါ့ရှင်၊ ဂစ္ဆ၊
သွားလေဦး၊ သာမဏေရာဒိနံ၊ သာမဏေအစရှိသည်တို့အား၊ ဥဒ္ဓေသဒါန
ဝေလော၊ ပါဠိကိုလိုချသော-အခါတည်း၊ အမ္ဘာကံ၊ ငါတို့အား၊ နှာနဝေလော၊
ရေချိုးသောအခါတည်း၊ ဂေရူပုဋ္ဌာနဝေလော၊ မထေရ်ကြီးတို့အား-စား
သောအခါတည်း၊ မုခဓေဝနဝေလော၊ မျက်နှာသစ်သောအခါတည်း၊ ဣတိ
အာဒိနံ၊ ဤသို့အစရှိသော-စကားတို့ကို၊ ဝတ္တာ၊ ဆို၍၊ ဒိဝသတာဂေပိ၊ နေ
အံ့၌လည်းကောင်း၊ ရတ္တိဘာဂေပိ၊ ည၌အံ့၌လည်းကောင်း၊ အာဂတံ၊
လာသော သာပတ္တိက-ဒုဗ္ဗစ-ရဟန်းကို၊ ဥပယျာဇေန္တိ ယေဝ၊ ဝိနည်းရဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်တို့က-လွတ်လိုက်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်သုရား
တို့၊ ကာယဝေလောယ၊ အဘယ်မည်သောအခါ၌၊ ဩကာသော၊ ဆုံးဖြတ်
ခြင်း၏အခွင့်သည်၊ ဘဝိသံတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တပိ၊ သာ
ပတ္တိကရဟန်းက-လျှောက်ဆိုသော်လည်း၊ အာရသော၊ ငါ့ရှင်၊ ဂစ္ဆ၊ သွား
လေ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဣမမေဝဌာနံ၊ ဤမည်သော-အရာကိုသာလျှင်၊ ဇာနာ
ယိ၊ ထိ၏၊ အသုကောနာမ၊ ဤအမည်ရှိသော၊ ဝိနယဓရေတ္ထရော၊ ဝိနည်း
ရဲ့ မထေရ်သည်၊ သိနေဟာမိနမ္ပိ၊ အဆီ-ဖြစ်သော- အဖျော်ကိုလည်း၊
ဝိဝတိ၊ သောက်၍-နေသေး၏၊ အသုကော၊ ဤအမည် ရှိသော၊ ဝိနယဓ
ရေတ္ထရော၊ ဝိနည်းရဲ့ မထေရ်သည်၊ ဝိရေစနံ၊ ဝမ်းလျှောခြင်းကို၊ ကာရေ
တိ၊ ပြုစေသေး၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ တုရိတော၊ အဆောတလျှင်၊
အသိ၊ ဖြစ်ဘိသနည်း၊ ဣတိအာဒိနံ၊ ဤသို့ အစရှိသော- စကားတို့ကို၊
ဝတ္တာ၊ ပြောဆို၍၊ ဒိဃသုတ္တမေဝ၊ ရှည်စွာသော-အဓိကရုဏ်း၏-အိပ်ခြင်း
ကိုသာလျှင်၊ ကရောန္တိ၊ ဝိနည်းရဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကပြုကုန်၏၊ ခိပ္ပမေဝ
ဂ္ဂပဿမ္ပတိတိ၊ ခိပ္ပမေဝ ဂ္ဂပဿမ္ပတိ ဟူသည်ကား၊ လဟု၊ လျှင်စွာ၊ ဂ္ဂပ
ဿမ္ပတိ၊ ပြင်းစေ၏၊ ဒိဃသုတ္တံ၊ ရှည်စွာသော-အဓိကရုဏ်း၏ အိပ်ခြင်း
သည်၊ နုပ္ပောတိ၊ မဖြစ်၊ သိက္ခာ၊ ဝိနည်းရဲ့-ရဟန်းတို့သည်၊ ဥဿုက္ကံ၊

၃၀၄ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ကြောင့်ကြခြင်းသို့၊ အာပန္နာ၊ ရောက်ကုန်၏။ အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အယံ
ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ သုဗ္ဗစော၊ ဆိုလွယ်သော-စကားရှိ၏။ ဇနပဒဝါသိ
နာနာမ၊ ဇနပုဒ်၌နေသော-ရဟန်းတို့မည်သည်ကား၊ ဂါမန္တသေနာသ
နေ၊ ရွာနီးကျောင်း၌၊ ဝသနဋ္ဌာနနိသဇ္ဇနာဒိန္န၊ နေခြင်း-ရပ်ခြင်း-ထိုင်ခြင်းအ
စရှိသည်တို့သည်၊ ဖါသုကာနိ၊ ချမ်းသာကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊
ဘိက္ခာစာရောပိ၊ ဆွမ်းခံသွားရခြင်းသည်လည်း၊ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုဆိုလွယ်သော-စကားရှိသော-ရဟန်း
အား၊ သိဗံ၊ လျင်စွာ၊ အဓိကရဏံ၊ အဓိကရုဏ်းကို၊ ဂူပသမေမ၊ ငါတို့
ငြိမ်းစေကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မန္တိ၊ တွားတိုင်ပင်ကုန်၍၊ သန္နိပတိတွာ၊ စည်း
ဝေးကုန်၍၊ အာပတ္တိတော၊ အာပတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌာပေတွာ၊ ထစေ၍၊ သုဒ္ဓန္တေ၊
စင်ကြယ်သော-သဘော၌၊ ပတိဋ္ဌာပေန္တိ၊ ပိနည်းခြံရံဝုဂ္ဂိုလ်တို့က တည်
စေကုန်၏။ အဓိစ္စာပတ္တိကောတိ၊ အဓိစ္စာပတ္တိကောဟူသည်ကား၊ ကဒါပိ
ကဒါပိ၊ ရံခါ-ရံခါ၊ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ သောဘိက္ခု၊
ထိုရဟန်းသည်၊ လန္တိ၊ မကောင်းမှုမှ-ရှက်တတ်သည်၊ ပကတတ္ထော၊ ပက
တတ်ရဟန်းသည်၊ ကိဉ္စာပိဟောတိ၊ အကယ်၍ကား-ဖြစ်၏ရှင်၊ ပနတထာ
ပိ၊ ထိုသို့ပင် ဖြစ်သော်လည်း၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဒုဗ္ဗစတ္တာ၊ ဆိုနိုင်
ခက်သော-စကားရှိသည်၏-အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘိက္ခု၊ ပိနည်းခြံရံဖြစ်သော
ရဟန်းတို့သည်၊ တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူ နာလျှင်၊ ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ ကျင့်
ကုန်၏။ ။

သန္တိမတ္တကေန ဝဟတိပေမမတ္တကေနာတိ၊ သန္တိမတ္တကေန ဝဟတိပေ
မမတ္တကေန ဟူသည်ကား၊ အာစရိယုပဇ္ဈာယေသု၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့၌၊
အပ္ပမတ္တိကာယ၊ အနည်းငယ်ဖြစ်သော၊ ဂေဟသိတသန္တိယ၊ တဏှာကို
မှီသော-သန္တိဖြင့်၊ အပ္ပမတ္တကေန၊ အနည်းငယ်သော၊ ဂေဟသိတပေမေ
န၊ တဏှာကိုမှီသော-ချစ်ခြင်းဖြင့်၊ ယာပေတိ၊ မျှ၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ အယံ
ပဗ္ဗဇ္ဇာနာမ၊ ဤရဟန်းအဖြစ် မည်သည်ကား၊ ပဋိသန္နိဝဟဏသဒိသာ၊
ပဋိသန္နစွဲနေသည်နှင့်တူ၏၊ နဝပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းသစ်သည်၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊
ရဟန်း၏အဖြစ်၌၊ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ အဇာနန္တော၊ မသိသည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ အာစရိယုပဇ္ဈာယေသု၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့၌၊ ပေမမတ္တေန၊ အာ
ဟူသော-ချစ်ခြင်းမျှဖြင့်၊ ယာပေတိ၊ မျှ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေရူပ၊
ဤသို့သဘော ရှိသော- ရဟန်းသစ်တို့ကို၊ သင်္ဂုဏိတဗ္ဗာ၊ သင်္ဂြိုဟ်ပြီး
မြှောက်အပ်ကုန်၏။ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုပြီးအံ့၊ အပ္ပမတ္တကမ္ပိ၊ အနည်းငယ်

မျှလည်းဖြစ်သော၊ သင်္ဂဟံ၊ ပစ္စယဓမ္မဖြင့်-သင်္ဂြိုဟ်-ပြီးမြောက်ခြင်းကို၊
လဘိတွာ၊ ရုချိ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရဟန်းအဖြစ်၌၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော၊ အဘိညာ
ပတ္တာ၊ ထင်ရှားခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော၊ မဟာ၊ သမဏာ၊ ရဟန်းကြီးတို့
သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဧတ္တကေန၊ ဤမျှတည်းသော၊ ကဿ
မဂ္ဂေန၊ စကား၏အစဉ်ဖြင့်၊ ဩဝဒိတဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ဆုံးမအပ်သည်နှင့်ယှဉ်
သော-ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာလျှင်၊ ဩဝဒန္တိ၊ ဝိနည်းရိရ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့က ဆုံးမကုန်
၏၊ ဣတရံ၊ ဤမှတစ်ပါးသော-ဆုံးမအပ်သည်နှင့်မယှဉ်သော-ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊
နဩဝဒန္တိ၊ ဝိနည်းရိရ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်-မဆုံးမကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမမေဝ
အတ္ထံ၊ ဤသို့သော-အနက်ကိုသာလျှင်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဒသိတံ၊ ပြတော်မူအပ်၏၊ အညာယသဗ္ဗဟိံ သူတိ၊ အညာယသဗ္ဗဟိံ
သုဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟိံ သု၊ တည်ကုန်၏
သတ္တေသုဟာယမာနေသုတိ၊ သတ္တေသုဟာယမာနေသုဟူသည်ကား၊ ပဋိ
ပတ္တိယာ၊ အကျင့်သည်၊ ဟာယမာနာယ၊ ဆုတ်ယုတ်သည်ရှိသော်၊ သတ္တာ
သတ္တဝါတို့သည်၊ ဟာယန္တိနာမ၊ ဆုတ်ယုတ်သည် မည်ကုန်၏၊ သဒ္ဓမ္မေ
အန္တရဓာယမာနေတိ၊ သဒ္ဓမ္မေအန္တရဓာယမာနေဟူသည်ကား၊ ပဋိပတ္တိ
သဒ္ဓမ္မေ၊ ပဋိပတ္တိသဒ္ဓမ္မသည်၊ အန္တရဓာယမာနေ၊ ကွယ်ပျောက်လတ်သည်ရှိ
သော်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပဋိပတ္တိသဒ္ဓမ္မေပိ၊ ပဋိပတ္တိသဒ္ဓမ္မသည်လည်း၊ ပဋိပတ္တိ
ပူရကေသု၊ ပဋိပတ်ကို-ဖြည့်ကျင့်ကုန်သော၊ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့သည်၊
အန္တရဓာနေသု၊ ကွယ်ပျောက်ကုန်သည် ရှိသော်၊ အန္တရဓာယတိနာမ၊
ကွယ်ပျောက်သည် မည်၏၊ အာသဝဠာနိယာတိဧတ္ထ၊ အာသဝဠာနိယာ
ဟူသောဤဝန်၌၊ အဝယဝတ္ထော၊ အစိတ်ဖြစ်သော-အနက်ကို၊ ဝေံ၊ ဤသို့
လတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဧတေသု၊ ဤသိက္ခာဝန်ကို
လွန်ကျူးခြင်းတို့၌၊ အာသဝါ၊ ပရူပဝါဒအစရှိသော-ဘေးရန်တို့သည်၊
တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့တည်ရာဖြစ်သော-သတ္တိကြောင့်၊
တေ၊ ထိုသိက္ခာဝန်ကို-လွန်ကျူးခြင်းတို့သည်၊ အာသဝဠာနိယာ၊ အာသ
ဝဠာနိယမည်ကုန်၏၊ ယေသု၊ အကြင်သိက္ခာဝန်တို့ကို-လွန်ကျူးခြင်းတို့
၌၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာယိကာ၊ မျက်မှောက်၌ ဖြစ်ကုန်-တမလွန်၌ ဖြစ်ကုန်
သော၊ ပရူပဝါဒဗိပ္ပုဒ်သာရဝဓမ္မန္တာဒယောစေဝ၊ သူတစ်ပါးတို့၏စွပ်စွဲခြင်း
နှလုံးမသာယာခြင်း-သတ်ခြင်း-နှောင်ခွဲခြင်းအစရှိသည်တို့သည်လည်း
ကောင်း၊ အပါယဒုက္ခဂိသေသဘူတာ၊ အပါယ်ဆင်းရဲ၏-အကြောင်းထူး
ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ အာသဝါစ၊ ဘေးရန်တို့သည်လည်းကောင်း၊ တိဋ္ဌန္တိ

၀၁

၃၀၆ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ယေဝ။ တည်ကုန်သံညသံသယျင်တည်း။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်တံ။ ထိုသိက္ခာ
ပုဒ်ကို- လွန်ကျူးခြင်းသည်။ နေသံ။ ထိုသူတပါးတို့၏ စွပ်စွဲခြင်း အစရှိ
သော-ဘေးရန်တို့၏။ ကာရဏံ။ အကြောင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ
အယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ 'အာသဝဋ္ဌာနိယာ၊ ဘေးရန်
တို့၏တည်ရာဖြစ်ကုန်သော၊ တေဝီတိက္ကမဓမ္မာ။ ထိုလွန်ကျူးခြင်းသဘော
တို့သည်။ ယာဝ။ အကြင်မျှသောက်၊ သံဗော၊ သံဃာတော်၌၊ နပါတုဘဝန္တိ။
ထင်ရှားမဖြစ်ကုန်သေး။ တာဝ။ ထိုသူလောက်၊ သတ္ထာ။ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ သာဝကာနံ။ တပည့်သားတော်တို့အား။ သိက္ခာပုဒ်၊ သိက္ခာပုဒ်တော်
ကို၊ နပညပေတိ။ ပညတ်တော်မူ။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ ဧတ္ထ။ ဤအာ
သဝဋ္ဌာနိယံအစရှိသောပါဌ၌၊ ယောဇနာ၊ အနက်ယောဇနာခြင်းတည်း။ ။

ဝေ။ ဤသို့။ အကာလံ။ သိက္ခာပုဒ်ကိုပညတ်ခြင်း၏-အခါမဟုတ်သည်
ကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ပုန၊ တတန်၊ ကာလံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို-ပညတ်
ရာအခါကို၊ ဒသေတုံ၊ ပြတော်မူခြင်းငှါ၊ ယတောစခေါဘဒ္ဒါလိတိအာဒိ၊
ယတောစခေါဘဒ္ဒါလိ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်
မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုယတောစခေါဘဒ္ဒါလိအစရှိသော ပါဌ၌၊ ယတောတိ၊
ယတောဟူသည်ကား၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ယသ္မိကာလေ၊ အကြင်
အခါ၌၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သေသံ၊
ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်ကို၊ ဝုတ္တာနုသာဓေနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်း
ကို-အစဉ်လျှောက်သော အားဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဝါ၊
တနည်းကား၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤယတောစခေါအစရှိ
သောပါဌ၌၊ သင်္ခေပတ္ထော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော အနက်တည်း။ ယသ္မိကာ
လေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အာသဝဋ္ဌာနိယာ ဓမ္မာတိ၊ အာသဝဋ္ဌာနိယာဓမ္မာ
ဟူ၍၊ သင်္ခံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဝီတိက္ကမဒေါသာ၊
လွန်ကျူးခြင်းတည်းဟူသော-အဖြစ်တို့သည်၊ သံဗော၊ သံဃာတော်၌၊
ပါတုဘဝန္တိ။ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏။ တဒါ၊ ထိုသို့ထင်ရှားဖြစ်သောအခါ၌၊
သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်သားတော်တို့အား၊
သိက္ခာပုဒ်၊ သိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ ပညပေတိ၊ ပညတ်တော်မူ၏။ ကသ္မာ၊
အဘယ်ကြောင့်၊ ပညပေတိ၊ ပညတ်တော်မူသနည်း၊ အာသဝဋ္ဌာနိယာဓမ္မာ
သင်္ခါတာနံ၊ အာသဝဋ္ဌာနိယာဓမ္မာဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ တေသံယေဝဝီ
တိက္ကမဒေါသာနံ၊ ထိုလွန်ကျူးခြင်းတည်းဟူသော-အဖြစ်တို့ကိုသာလျှင်၊
ပဋိဗ္ဗာတုဿ၊ ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ၊ ပညပေတိ၊ ပညတ်တော်မူ၏။ ဝေ။

ဤသို့။ အာသဝဋ္ဌာနိယာနံ။ ဘေးရန်တို့၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ။
 လွန်ကျူးခြင်း တည်းဟူသော-အပြစ်တို့၏။ အနုပ္ပတ္တိံ။ မဖြစ်ခြင်းဟုဆို
 အပ်သော။ သိက္ခာပဒပညတ္တိယာ။ သိက္ခာပုဒ်ကို-ပညတ်တော်မူခြင်း၏။
 အကာလဉ္စ။ အခါမဟုတ်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ အာသဝဋ္ဌာနိယာနံ။ ဘေး
 ရန်တို့၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ။ လွန်ကျူးခြင်းတည်းဟူသော
 အပြစ်တို့၏။ ဥပ္ပတ္တိံ။ ဖြစ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ သိက္ခာပဒပညတ္တိယာ။
 သိက္ခာပုဒ်ကို-ပညတ်တော်မူခြင်း၏။ ကာလဉ္စ။ အခါကို လည်းကောင်း။
 ဣတိ။ ဤသို့။ ဝတ္ထာ။ ဟောတော်မူပြီး၍။ ဣဒါနိ။ ယခုအခါ၌။ တေသံဓမ္မာနံ။
 ထိုဘေးရန်တို့၏-အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော-လွန်ကျူးခြင်းတည်းဟူသော
 တရားတို့၏။ အနုပ္ပတ္တိကာလဉ္စ။ မဖြစ်ရာသောအခါကိုလည်းကောင်း။ ဥပ္ပတ္တိ
 ကာလဉ္စ။ ဖြစ်ရာသော အခါကိုလည်းကောင်း။ ဒဿေတံ။ ပြတော်မူခြင်း
 ဌာနတာဝဘဒ္ဒါလိဣဇ္ဈကေတုအာဒိ။ နတာဝဘဒ္ဒါလိဣဇ္ဈကေတုဤသို့
 အစရှိသောစကားကို။ အာဟာ။ ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ။ ထိုနတာဝဘဒ္ဒါလိ
 အစရှိသောပါဌ်၌။ မဟတ္တန္တိ။ မဟတ္တံဟူသည်ကား။ မဟန္တဘာဝံ။ များ
 သည်၏အဖြစ်သို့။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ။ ချွဲဦးအံ့။ သံဇော။ သံဃာတော်သည်။
 ယာဝ။ အကြင်မျှလေသံ။ နဝမဇ္ဈိမထေရာနံ။ နဝ-မဇ္ဈိမ-ထေရတို့၏။ ဝသေန။
 အစွမ်းအားဖြင့်။ မဟတ္တံ။ များသည်၏အဖြစ်သို့။ ပတ္တော။ ရောက်သည်။ နဟော
 တိ။ မဖြစ်သေး။ တာဝ။ ထိုမျှလောက်။ သေနာသနာနိ။ ကျောင်းတို့သည်။
 ပဟောန္တိ။ နေခြင်းဌာလောကီကုန်၏။ သာသနေ။ သာသနာတော်၌။ ဧကစ္စေ
 အချို့ကုန်သော။ အာသဝဋ္ဌာနိယာ။ ဘေးရန်တို့၏- အကြောင်းဖြစ်ကုန်
 သော။ ဓမ္မာလွန်ကျူးခြင်းတည်းဟူသော- တရားတို့သည်။ နဥပ္ပတ္တိန္တိ။
 မဖြစ်ကုန်သေး။ မဟတ္တံ။ များသည်၏အဖြစ်သို့။ ပတ္တေပန။ ရောက်သည်ရှိ
 သော်ကား။ တေ။ ထိုလွန်ကျူးခြင်းတည်းဟူသောတရားတို့သည်။ ဥပ္ပတ္တိန္တိ
 ဖြစ်ကုန်၏။ အထ။ ထိုသို့ဖြစ်သောအခါ၌။ သတ္ထာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 သိက္ခာပဒံ။ သိက္ခာပုဒ်တော်ကို။ ပညပေသိ။ ပညတ်တော်မူ၏။ တတ္ထ။ ထို
 သိက္ခာပုဒ်ကို-ပညတ်ရာ၌။ သံဇော။ သံဃာတော်သည်။ မဟတ္တံ။ များသည်
 ၏အဖြစ်သို့။ ပတ္တေ။ ရောက်သည်ရှိသော်။ ပညတ္တသိက္ခာပဒါနိ။ ပညတ်တော်
 မူအပ်ကုန်သော-သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ ယောပနဘိက္ခု(ပ)ပါဝိတ္တိယန္တိ။ ယော
 ပနဘိက္ခု(ပ)ပါဝိတ္တိယံဟူသော။ ဣမိနာနယေန။ ဤနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ
 နိ။ သိအပ်ကုန်၏။ ။

ယသဂ္ဂန္တိ၊ ယသဂ္ဂံဟူသည်ကား၊ ယသဿ၊ ယသံ၊ ယသံ၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်
 ခြင်းတည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သံဇော၊ သံဇာတော်သည်။ ယာဝ၊ အကြင်
 မျှလောက်၊ ယသဂ္ဂံ၊ ယသံ၊ မြတ်ခြင်းသို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ နဟော
 တိ၊ မဖြစ်သေး။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ယသံ၊ ယသံကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ အာ
 သဝဋ္ဌာနိယာ၊ တေးရန်တို့၏-အကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ လွန်ကျူး
 ခြင်းတည်းဟူသော-တရားတို့သည်၊ နဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်သေး၊ ပန၊ ဖြစ်
 သည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ သံဇော၊ သံဇာတော်သည်၊ ပတ္တော၊ ယသံ၊ မြတ်ခြင်းသို့
 ရောက်သည်ရှိသော်၊ အာသဝဋ္ဌာနိယာ၊ တေးရန်တို့၏-အကြောင်းဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဓမ္မာ၊ လွန်ကျူးခြင်းတည်းဟူသော-တရားတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်သောအခါ၌၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယောပန
 ဘိက္ခု (ပ)ပါမိတ္တိယန္တိ၊ ယောပနဘိက္ခု (ပ)ပါမိတ္တိယံဟူသော၊ သိက္ခာပဒံ၊
 သိက္ခာပုဒ်ကို၊ ပညပေတိ၊ ပညတ်တော်မူ၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သံဇော၊ သံဇာ
 တော်သည်၊ ယသဂ္ဂံ၊ ယသံ၊ မြတ်ခြင်းသို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊
 ဣဒံသိက္ခာပဒံ၊ ဤအစေလကသိက္ခာပုဒ်ကို၊ ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူအပ်၏။
 ယသဂ္ဂန္တိ၊ ယသဂ္ဂံဟူသည်ကား၊ ယသဿ၊ အဋ္ဌိအရံ၊ အကျော်အစော၏၊
 အဂ္ဂံ၊ မြတ်ခြင်းတည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယသဂ္ဂံ၊ ယသဂ္ဂမည်၏။
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သံဇော၊ သံဇာတော်သည်၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ယ
 သဂ္ဂံ၊ အဋ္ဌိအရံ-အကျော်အစော၏မြတ်ခြင်းသို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ န
 ဟောတိ၊ မဖြစ်သေး။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ယသံ၊ အဋ္ဌိအရံ၊ အကျော်အ
 စောကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ အာသဝဋ္ဌာနိယာ၊ တေးရန်တို့၏-အကြောင်းဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဓမ္မာ၊ လွန်ကျူးခြင်းတည်းဟူသော-သဘောတရားတို့သည်၊ နဥပ္ပ
 ဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်သေး၊ ပန၊ ဖြစ်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ သံဇော၊ သံဇာတော်သည်
 ပတ္တော၊ အဋ္ဌိအရံ၊ အကျော်အစော၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ အာသ
 ဝဋ္ဌာနိယာ၊ တေးရန်တို့၏-အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ လွန်ကျူးခြင်း
 တည်းဟူသော-တရားတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊
 သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုရာမေရယပါနေပါမိတ္တိယန္တိ၊ သုရာမေရယ
 ပါနေပါမိတ္တိယံဟူသော၊ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ ပညပေတိ၊ ပညတ်
 တော်မူ၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သံဇော၊ သံဇာတော်သည်၊ ယသဂ္ဂံ၊ အဋ္ဌိအရံ
 အကျော်အစော၏မြတ်ခြင်းသို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဣဒံသိက္ခာပ
 ဒံ၊ ဤသုရာပါနေသိက္ခာပုဒ်ကို၊ ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူအပ်၏။ ဗာဟုဿဂ္ဂန္တိ
 ဗာဟုဿဂ္ဂံဟူသည်ကား၊ ဗဟုဿတဘာဝံ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိ

သည်၏အဖြစ်သို့၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သံစော၊ သံဃာတော်သည်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ဗဟုဿစ္စံ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်သေး၊ တာဝံ၊ ထိုမျှလောက်၊ အေသဝဠာနိယာ၊ တေးရန်တို့၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ လွန်ကျူးခြင်းတည်းဟူသော-တရားတို့သည်၊ နဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်သေး၊ ပန၊ ဖြစ်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ သံစော၊ သံဃာတော်သည်၊ ဗဟုဿစ္စံ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကေ၊ တခုသော၊ နိကာယမ္ပိ၊ နိကာယကိုလည်းကောင်း၊ နွေနှစ်ခုကုန်သော၊ နိကာယေဝိ၊ နိကာယတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးခုကုန်သော၊ နိကာယေဝိ၊ နိကာယတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ သင်ယူ၍၊ အယောနိသော၊ မသင့်သောအားဖြင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝုဂ္ဂလာ၊ ဝုတ္တုထံတို့သည်၊ ရသေ့န၊ အနုပါဒိဏ္ဍကရုပ်၏-အတွေ့တည်းဟူသောအရသာနှင့်၊ ရသံ၊ ဥပါဒိဏ္ဍကရုပ်၏-အတွေ့တည်းဟူသော-အရသာကို၊ သံသဓန္ဓေတွာ၊ နှိုးနှော၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို၊ ဥဒ္ဓမ္မံ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာမဟုတ်သည်ကို၊ ဥဗ္ဗိနယံ၊ ဝိနည်းမဟုတ်သည်ကို၊ ဒိပေန္တိ၊ ပြကုန်၏၊ အထ၊ ထိုသို့ပြသောအခါ၌၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယောပနဘိက္ခု (ပ)သမဏုဋ္ဌေသောဝိစေဇံဝဒေယျာဘိအာဒိနာ၊ ယောပနဘိက္ခု (ပ)သမဏုဋ္ဌေသောဝိစေဇံဝဒေယျာဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာမုဒ်တော်ကို၊ ပညပတိ၊ ပညတ်တော်မူ၏။ ။

ရတ္တညုတံ ပတ္တောတိ ဧတ္ထ၊ ရတ္တညုတံ ပတ္တောဟူသော ဤပါဌ်၌၊ အတ္တော၊ အနက်ကို၊ ဇေဓိမိနာ၊ ဝုစ္စမာနနယေန၊ ဤသို့ ဆိုလတ္တံ့သော နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ရတ္တိယော၊ ညဉ့်တို့ကို၊ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေသိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ရတ္တညု၊ ရတ္တညုမည်ကုန်၏၊ အတ္တနောမိမိ၏၊ ပဗ္ဗဇိတဒိဝသတော၊ ရဟန်းပြုသော-နေ့မှ၊ ပဠာယ၊ စ၍၊ ဗဟုရတ္တိယော၊ များစွာကုန်သော-ညဉ့်တို့ကို၊ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ ဝိပဗ္ဗဇိတာ၊ ကြာမြင့်စွာ ရဟန်းပြုခြင်းရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရတ္တညုနံ၊ ညဉ့်ကို-သိခြင်းရှိကုန်သော-ရဟန်းတို့၏၊ ဘာဝံ၊ အဖြစ်တည်း၊ ရတ္တညုတံ၊ ညဉ့်ကို-သိကုန်သော-ရဟန်းတို့၏-အဖြစ်၊ တတြ၊ ထိုရတ္တညုဝါရ၌၊ သံစော၊ သံဃာတော်သည်၊ ရတ္တညုတံ၊ ညဉ့်ကို သိကုန်သော-ရဟန်းတို့၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဥပသေနံ၊ ဥပသေနအမည်ရှိ

သော၊ ဝင်္ကဏ္ဍပုတ္တံ၊ ဝင်္ကဏ္ဍပုတ္တံ၊ ဤသားကို၊ အာရဟန္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ သိက္ခာ
 ပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သောအာယသ္မာ၊ ထိုအရှင်ဥပသေနေမထေရ်
 သည်၊ ဦးဒသဝသော၊ ဆယ်ဝါအောက် ယုတ်သည်ဖြစ်လျက်၊ ဒသ
 ဝသော၊ ဆယ်ဝါရကုန်ပြီးသော၊ ဥပသမ္ဘာဒေန္တံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ပဉ္စင်းခံ
 ကုန်သော၊ သိက္ခာ၊ တပါးသောဗျတ္တိဗလနှင့်ပြည့်စုံသော-ရဟန်းကြီးတို့ကို၊
 ဒိသ္မာ၊ တွေ့မြင်၍၊ ဧကဝသော၊ တဝါသာရှိသေးသည်ဖြစ်၍၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိ
 ကံ၊ အတူနေတပည့်ကို၊ ဥပသမ္ဘာဒေတိ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍-ပဉ္စင်းခံ၏၊ အထ၊
 ထိုသို့ပဉ္စင်းခံသောအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နဘိက္ခဝေ(ပ)အာ
 ပတ္တိဒုက္ကဋ္ဌဿာတိ၊ နဘိက္ခဝေ(ပ) အာပတ္တိဒုက္ကဋ္ဌဿဟူ၍၊ သိက္ခာပဒံ၊
 သိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ ပညပေတိ၊ ပညတ်တော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သိက္ခာပဒေ၊
 သိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ ပညတ္တေ၊ ပညတ်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ ပုန၊ တဖန်၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဒသဝသော၊ ဆယ်ဝါရှိကုန်
 သည်၊ အမှားဖြစ်ကုန်ပြီ၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဒသဝသော၊ ဆယ်ဝါရှိကုန်
 သည်၊ အမှားဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗာလား၊ မိုက်ကုန်လျက်၊ အဗျတ္တာ၊ မိ
 နည်းသိက္ခာပုဒ်၌မလိမ္မာကုန်ဘဲလျက်၊ ဥပသမ္ဘာဒေန္တံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ပဉ္စင်း
 ခံကုန်၏၊ အထ၊ ထိုသို့ပဉ္စင်းခံသောအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ န
 ဘိက္ခဝေ(ပ)ဥပသမ္ဘာဒေတုန္တိ၊ နဘိက္ခဝေ(ပ)ဥပသမ္ဘာဒေတုံဟူ၍၊ အပရတ္တိ
 တပါးလည်းဖြစ်သော၊ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ ပညပေတိ၊ ပညတ်
 တော်မူ၏၊ ရတ္တညုတံ၊ ညဉ့်ကိုသိကုန်သောရဟန်းတို့၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တကာ
 လေ၊ ရောက်သောအခါ၌၊ ဧတေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ သိက္ခာပဒါနိ၊ သိက္ခာပုဒ်တော်
 တို့ကို၊ ပညတ္တာနိ၊ ပညတ်တော်မူအပ်ကုန်၏၊ ‘အာဇာနိယသုသုပမံ ဓမ္မပရိ
 ဟာယံ ဒေသေသိန္တိ၊ အာဇာနိယသုသုပမံ-ဓမ္မပရိဟာယံ ဒေသေသိ’ ဟူ
 သည်ကား၊ တရုဏာဇာနိယဥပမံ၊ ငယ်နုသော-အာဇာနည်မြင်း- ဥပမာ
 ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသယိ၊ ငါဘုရားဟော
 တော်မူပြီ၊ တတ္ထာတိ၊ တတ္ထဟူသည်ကား၊ တသ္မိံ အသရဏေ၊ ထိုသို့မ
 အောက်မေ့မိခြင်း၌၊ နခေါဘဒ္ဒါလိဇေသဝဟေတူတိ၊ နခေါဘဒ္ဒါလိဇေသဝ
 ဟေတုဟူသည်ကား၊ သိက္ခာယ၊ သိက္ခာ၌၊ ဒေသသော အပရိပ္ပရိကာရိ
 ဘာဝေါယော၊ ဤပြည့်ခြင်းကို-ပြုလေ့မရှိသည်၏ အဖြစ်သည်သာလျှင်၊ ဧ
 ကော၊ တခုသော၊ ဟေတု၊ အကြောင်းသည်၊ န၊ မဟုတ်။ ။

မုခါဓာနေ ကာရဏံ ကာရေတိတိ၊ မုခါဓာနေ ကာရဏံ ကာရေတိဟူ
 သည်ကား၊ ခလိဗန္ဓာဒီဟိ၊ စက်ကြိုးဆွဲခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ မုခဋ္ဌ
 ပနေ၊ ခံတွင်း၌ ထားခြင်းသည်၊ သာရကံ၊ ကောင်းစွာ၊ ဂိဝံ၊ လည်ကို၊
 ပဂ္ဂဏှာပေတုံ၊ မော်စေခြင်းငှါ၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ကာရေတိ၊ ပြု
 စေ၏၊ ဝိသုကာယိတာနိတိအာဒီဟိ၊ ဝိသုကာယိတာနိဤသို့ အစရှိသော
 ဝုဒ္ဓိတို့ဖြင့်၊ ဝိသေဝနစာရံ၊ မယဉ်ကျေးသောအကျင့်ကို၊ ကထေသိ၊ ပော
 တော်မူပြီး၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သဗ္ဗာနေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊
 တောနိ၊ ဤဝိသုကာယိတာနိ-ဝိသေဝိတာနိအစရှိသောဝုဒ္ဓိတို့သည်၊ အည
 မည ဝေဝစာနိ၊ တပါးသည်-တပါး၏-ဝေဝုတ် ပရိယာယံ-စကားထွယ်
 တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မိံ ဌာနေတိ၊ တသ္မိံ ဌာနေဟူသည်ကား၊
 တသ္မိံ ဝိသေဝနစာရေ၊ ထိုမယဉ်ကျေးသော-အကျင့်၌၊ ပရိနိဗ္ဗာယတိ
 တိ၊ ပရိနိဗ္ဗာယတိဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗိသေဝနော၊ ယဉ်ကျေးသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ တံဝိသေဝနံ၊ ထိုမယဉ်ကျေးခြင်းကို၊ ဗောတိ၊ စွန့်၏၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ယုဂါခါနေတိ၊ ယုဂါခါနေဟူ
 သည်ကား၊ ယုဂဋ္ဌပနေ၊ ထမ်းပိုး၌-ထားခြင်း၌၊ ယုဂဿ၊ ထမ်းပိုးကို၊ သာရ
 ကဂဟဏတ္ထံ၊ ကောင်းစွာဆောင်ယူခြင်းငှါ၊ အနုက္ကမေတိ၊ အနုက္ကမေဟူ
 သည်ကား၊ စတ္တာရောပိ၊ လေးတက်သည်-ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့
 ကို၊ ဧကပ္ပဟာရေနေဝ၊ တပြိုင်နက်ထည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဥက္ခိပနေစ၊ ခြောက်
 ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ နိက္ခိပနေစ၊ ချခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပရ
 သေနာယ၊ သူတပါးစစ်သည်၌၊ ယောဓာ၊ သူရဲတို့သည်၊ အာဝါဇေ၊ တွင်း
 ၌၊ ဌာတွာ၊ တည်၍၊ အသိံ၊ သန်လျက်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ စွဲကိုင်၍၊ အာဂစ္ဆန္တိ
 သာ၊ ရောက်လာသော၊ အဿဿ၊ မြင်း၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ ဘိန္ဓန္တိ၊ ဖြတ်
 ကုန်၏၊ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုသို့တွင်း၌ရှိသော-သူရဲက-ခြေကိုဖြတ်မည်
 ရှိသောအခါ၌၊ သေသေသေအသေသ၊ ဤမြင်းသည်၊ ဧကပ္ပဟာရေနေဝ၊
 တပြိုင်နက် ထည်းဖြင့်သာလျှင်၊ စတ္တာရောပိ၊ လေးတက်သည်-ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ ဥက္ခိပိဿတိ၊ ခြေဝံလတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိ
 အပ်၏၊ ဓုတ္တု၊ ဗန္ဓနဝိဓာနေန၊ ကြိုးကိုဆွဲချည်သော-အစီအရင်ဖြင့်၊ ဧတံကာ
 ရဏံ၊ ဤအကြောင်းကို၊ ကာရေန္တိ၊ ပြုစေကုန်၏၊ မဏ္ဍလေတိ၊ မဏ္ဍလေဟူ
 သည်ကား၊ ယထာ၊ အကြင်အမြင်း အရာအားဖြင့်၊ ကရိယမာနေ၊ ပြုအပ်
 သည်ရှိသော၊ အသေ၊ မြင်း၌၊ နိသ္မိန္ဒောယေဝ၊ နေလျက်သာလျှင်၊ ဘူမိယံ၊
 မြေ၌၊ ပတိတံ၊ ကျသော၊ အာဝုဓံ၊ လက်နက်ကို၊ ဂဟေတုံ၊ ကေဝံယူခြင်းငှါ၊

၃၀၂

မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဧဝံတထာ။ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကရဏတ္ထံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ မဏ္ဍလေ။ ဝန်းခြင်း၌၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ကာရေတိ၊ ပြုစေ၏။ ခုရကောသေတိ၊ ခုရကောသေ ဟူသည်ကား၊ အဂ္ဂဂ္ဂုရေဟိ၊ အပျားအပျားသော-ခွါတို့ဖြင့်၊ ပထဝီကမ၊ န၊ မြေကို-နင်းခြင်း၌၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ရတ္တိဩက္ကန္တကရဏသ္မိံ၊ ညဉ့်အခါကပါး-သစ်စပ်သည်ကိုနင်းနယ်ခြင်းကိုပြုခြင်း၌၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကမနေ၊ နင်းသွားသည်ရှိသော်၊ ပဒသဒ္ဓေါ၊ ခွါသံကို၊ နသုယုတိ၊ မကြားရ၊ တဒတ္ထံ၊ ထိုမကြားခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဧကသ္မိံ၊ ဌာနေ၊ တခုတည်းသော-ခွါအရာ၌၊ သညံ၊ အမှတ်ကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ အဂ္ဂဂ္ဂုရေဟိယေဝ၊ အပျား အပျားသော-ခွါတို့ဖြင့်သာလျှင်၊ ဂမနံ၊ နင်းသွားခြင်းကို၊ သိက္ခာပေန္တိ၊ သင်စေကုန်၏။ တံ၊ ထိုသို့သင်စေသည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤခုရသေဟူသော-စကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ၊

ဇဝေတိ၊ ဇဝေဟူသည်ကား၊ သိဃဝါဟနေ၊ လျင်စွာဆောင်ခြင်း၌၊ ဇာဝေတိပိ၊ ဇာဝေဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိအချို့ရှိ၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပရာဇယေ၊ ရှုံးခြင်းသည်၊ သတိရှိသော်၊ ပလ္လာယနတ္ထု၊ ပြေးသွားခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ပလ္လာယန္တံ၊ ပြေးသွားသော၊ ပရံ၊ တပါးသော-စပ်သည်ကို၊ အနုဗဒ္ဓိတွာ၊ လိုက်၍၊ ဂဟဏတ္ထု၊ ဖမ်းယူခြင်းငှါ-လည်းကောင်း၊ ဧတံကာရဏံ၊ ဤအကြောင်းကို၊ ကာရေတိ၊ ပြုစေ၏။ ဒဝတ္ထေတိ၊ ဒဝတ္ထေဟူသည်ကား၊ ဒဝတ္ထာယ၊ မြူးထူး-ကစားခြင်းငှါ၊ ဟိဝိည္ဇာရေမိ၊ ရွှဲဦးအံ့၊ ပုဗ္ဗကာလသ္မိံ၊ စစ်ထိုးသောအခါ၌၊ ဟတ္ထိသု၊ ဆင်တို့သည်၊ ကောဉ္ဇနာဒံ၊ ကြိုးကြာသံနှင့် တူသော-အသံကို၊ ကရောဇ္ဇေသုဝါ၊ ပြုကုန်သော်လည်းကောင်း၊ အသေသု၊ မြင်းတို့သည်၊ ဟသဇ္ဇေသုဝါ၊ ရွှင်ကုန်သော်လည်းကောင်း၊ ရထေသု၊ ရထားတို့သည်၊ နိဗ္ဗောသဇ္ဇေသုဝါ၊ အသံပြုကုန်သော်လည်းကောင်း၊ ယောဇေသု၊ သူရဲတို့သည်၊ ဥက္ကဋ္ဌိံ၊ ကြွေးကြော်ခြင်းကို၊ ကရောဇ္ဇေသုဝါ၊ ပြုကုန်သော်လည်းကောင်း၊ တဿတဿသဒ္ဓဿ၊ ထိုထိုအသံကို၊ အဘာယိတွာ၊ မကြောက်မူ၍၊ ပရသေနပဝေသနတ္ထံ၊ တပါးသော-စပ်သည်ဘောင်သို့-ဝင်ခြင်းငှါ၊ အယံ၊ ဤမြင်းသည်၊ ကာရဏံ၊ သင်ပြီးသောအတတ်ကို၊ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့၊ ရာဇဂုဏေတိ၊ ရာဇဂုဏေဟူသည်ကား၊ ရညာ၊ မင်းသည်၊ ဇာနိတဗ္ဗဂုဏေ၊ သိအပ်သော ဂုဏ်၌၊ ကုဋကဏ္ဍရညော၊ ကုဋကဏ္ဍမင်း၏၊ ဂုလဝဏ္ဏောနာမ၊ ဂုလဝဏ္ဏအမည်ရှိသော၊ အသော၊ မြင်းသည်၊ အဟောသိကိရ၊ ရှိသည်ဖြစ်သတတ်၊

ရာဇာ၊ ကုဋကဏ္ဍမင်းသည်၊ ပါစိနန္ဒါရေန၊ အရှေ့မျက်နှာ-တံခါးဖြင့်၊
 နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ စေတိယပဗ္ဗတံ၊ စေတိယတောင်သို့၊ ဂမိဿာမိ၊ သွား
 အံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ ဝန္တန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊
 ကုဋ္ဌမ္ပနဒိတိရံ၊ ကုဋ္ဌမ္ပအမည်ရှိသော-မြစ်ကမ်းသို့၊ သမ္ပတ္တော၊ ရောက်
 လေ၏၊ အဿာ၊ ဂုဏဝဏ္ဏအမည်ရှိသော-မြင်းသည်၊ တိရေ၊ မြစ်ကမ်း၌၊
 ဌတွာ၊ တန့်ရပ်၍၊ ဥဒကံ၊ ရေထဲသို့၊ ဩတရိတုံ၊ ဆင်းသက်ခြင်းငှါ၊ နုဇ္ဈန္တ
 တိ၊ အလိုမရှိ၊ ရာဇာ၊ ကုဋကဏ္ဍမင်းသည်၊ အဿာစရိယံ၊ မြင်းဆရာကို၊
 အာမန္တော၊ ခေါ်၍၊ တယာ၊ သင်သည်၊ သိက္ခာပိတော၊ သင်စေအပ်
 သော၊ အဿာ၊ မြင်းသည်၊ အဟော၊ ဩဌ်အံ့တွယ်ရှိပေစွ၊ ဥဒကံ၊ ရေ
 ထဲသို့၊ ဩတရိတုံ၊ သက်ဆင်းခြင်းငှါ၊ နုဇ္ဈန္တ တိ၊ အလိုမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ ဆို၏၊ အာစရိယော၊ မြင်းဆရာသည်၊ ဒေဝ၊ အရှင် မင်းကြီး၊
 အဿာ၊ မြင်းကို၊ သုသိက္ခာပိတော၊ ကောင်းစွာသင်စေအပ်၏၊ ဟိ၊ မြင်း
 ၏စိတ်အကြံဖြစ်သည်ကို-ဆိုဦးအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဿ၊ ထိုမြင်းအား၊ စိတ္တံ၊
 စိတ်အကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ ဟောတိ၊ အာဇာနည်သို့ ဖြစ်သနည်း
 ဟူမူကား၊ အဟံ၊ ငါမြင်းသည်၊ ဥဒကံ၊ ရေထဲသို့၊ သစေဩတရိဿာမိ၊
 အကယ်၍ ဆင်းသက်သည် ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆင်းသက်သည်၊ သတိ၊
 ရှိသော်၊ ဝါလံ၊ အမြီးကို၊ တေမိဿံတိ၊ ရေတွတ်လတ္တံ့၊ ဝါလေ၊ အမြီးသည်၊
 တိန္တေ၊ ရေတွတ်သည်ရှိသော်၊ ရညော၊ မင်းကြီး၏၊ အကံ၊ ရင်ခွင်၌၊ ဥဒ
 ကံ၊ ရေပေါက်သည်၊ ပါတေယျ၊ ကျရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်
 သည်၊ အဿာတေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တုဗ္ဗာကံ၊ သင်မင်းကြီးတို့၏၊
 သရိရေ၊ ကိုယ်၌၊ ဥဒကပါတဘိယေန၊ ရေပေါက်ကျအံ့သည်မှစ၍ ရှိသော
 ကြောင့်၊ အဿာ၊ မြင်းသည်၊ နုဩတရတိ၊ ရေသို့မဆင်းသက်၊ ဝါလံ၊ အ
 မြီးကို၊ ဂဏ္ဍပေထ၊ ကိုင်စေတော်မူပါကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ရထား
 ထိန်းကဆို၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ တဿ၊ ထိုရထားထိန်းဆိုတိုင်း၊ ကာရေ
 သိ၊ ပြုစေ၏၊ အဿာ၊ မြင်းသည်၊ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ၊ ဩတရိတွာ၊ ရေသို့
 ဆင်းသက်၍၊ ပါရံ၊ ကမ်းတဘက်သို့၊ ဂတော၊ သွားလေ၏၊ ဧတဒတ္ထံ၊ ထို
 အကျိုးငှါ၊ အဿံ၊ မြင်းကို၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ကရိယတိ၊ ပြုအပ်၏၊
 ရာဇပံသေတိ၊ ရာဇဝံသေဟူသည်ကား၊ အဿရာဇဝံသေ၊ မြင်းမင်း၏အ
 နွယ်၌၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧသောဝံသော၊ ဤအနွယ်သည်၊ အဿရာဇာနံ၊
 မြင်းမင်းတို့၏၊ ဝံသော၊ အနွယ်တည်း၊ တဿာဂ္ဂပေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော
 မဟာရေန၊ တပါးသောစစ်သည်တို့၏ပုတ်ခတ်ခြင်းကြောင့်၊ ခိန္နု၊ ခိန္နုသရိ

၃၁၄ မဇ္ဈိမပိဋကထာအာဇာနည်သင်္ဂဟ-ပဌမတွဲ။

ရာပိ၊ ဖြတ်သောကိုယ်-ကွဲသောကိုယ်ရှိကုန်သော်လည်း၊ အသောရောဟံ၊
မြင်းစီးယောကျာ်းကို၊ ပရသေနာယ၊ သူတပါးတို့၏-စစ်သည်တောင်၌၊
အပါတေတွာ၊ မချခဲ့မှု၍၊ ဗဟိ၊ အပသို့၊ နိဟရန္တိ၊ ယေဝ၊ ဆောင်ကုန်သည်
သာလျှင်တည်း၊ ဧတဒတ္တံ၊ ထိုအကျိုး၌၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ကာ
ရေထိ၊ ပြုစေ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဥတ္တမေ
ဇေတိ၊ ဥတ္တမေဇေဝ ဟူသည်ကား၊ ဇေဝသမ္ပတ္တိယံ၊ လျင်မြန်ခြင်းနှင့်ပြည့်
စုံခြင်း၌၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကရိယမာနေ၊ ပြုအပ်သည်
ရှိသော်၊ ဥတ္တမဇေဝ၊ ဖြတ်သောလျင်မြန်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံတ
ထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ကာရေထိ၊ ပြုစေ၏
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဥတ္တမေဟယေတိ၊ ဥတ္တ
မေဟယေဟူသည်ကား၊ ဥတ္တမဟယာဘာဝေ၊ ဖြတ်သောမြင်း၏အဖြစ်၌
ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကရိယမာနေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊
ဥတ္တမဟယော၊ ဖြတ်သောမြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအခြင်း
အရာအားဖြင့်၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ကာရေထိ၊ ပြုစေ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ထတ္ထံ၊ ထိုဥတ္တမေဟယေဟူသောပါဌ
၌၊ ပကတိယာ၊ သဘောအားဖြင့်၊ ဥတ္တမဟယောဝ၊ ဖြတ်သောမြင်းသည်သာ
လျှင်၊ ဥတ္တမဟယာယ၊ ဖြတ်သောမြင်း၏၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ အရ
ဟတိ၊ ထိုက်၏၊ အညော၊ တပါးသောမြင်းသည်၊ ဥတ္တမဟယာယ၊ ဖြတ်
သောမြင်း၏၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ နအရဟတိ၊ မထိုက်၊ စ၊ ဆက်၍
ဆိုပြီးအံ့၊ ဥတ္တမ ဟယကာရဏာယ ဇေဝ၊ ဖြတ်သော မြင်း၏-အတတ်၌
သာလျှင်၊ ဟယော၊ မြင်းသည်၊ ဥတ္တမဇေဝံ၊ ဖြတ်သောလျင်မြန်ခြင်းကို၊ ပဋိ
ပစ္ဆတိ၊ ကျင့်နိုင်၏၊ အညော၊ တပါးသောမြင်းသည်၊ ဥတ္တမဇေဝံ၊ ဖြတ်သော
လျင်မြန်ခြင်းကို၊ နပဋိပစ္ဆတိ၊ မကျင့်နိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊
တဩ၊ ထိုသို့သဘောအားဖြင့်-ဖြတ်သောမြင်း၏သာလျှင်-ဖြတ်သောမြင်း
၏အတတ်ကိုထိုက်သည်၏အဖြစ်-ဖြတ်သောလျင်မြန်ခြင်းကိုကျင့်ခြင်း၌
ဣဒံ၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုတည်း၊ ကိရိတ္တာရေမိ၊ ချွဲပြီး
အံ့၊ ဇေကော၊ တယောက်သော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဇေကံ၊ တစီးသော၊ သိန္ဓဝ
ပေါတကံ၊ သိန္ဓောမြင်းငယ်ကို၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ သိန္ဓဝတာဝံ၊ သိန္ဓောမြင်း၏
အဖြစ်ကို၊ အဇာနိတွာဝ၊ မသိမူ၍သာလျှင်၊ ဣဓံ၊ ဤမြင်းကို၊ ပိက္ခာပေဟိ၊
သင်ချေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ အာစရိယဿ၊ မြင်းဆရာအား၊ အ
ဒါသိ၊ ပေး၏၊ အာစရိယောပိ၊ မြင်းဆရာသည်လည်း၊ တဿ၊ ထိုမြင်း၏၊ သိန္ဓ

ဝတာဝံ၊ သိန္ဓောမြင်းမျိုး၏အဖြစ်ကို၊ အစာနန္ဒော၊ မသိသည်ဖြစ်၍၊ တံ၊ ထို
မြင်းကို၊ မေသခါဒကဗောဓုကာနံ၊ ဝဲကိုစား၍-ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားသော
အမြင်းအရာဖြင့်ဂုဏ်မရှိသော-မြင်းကြမ်းတို့၏၊ ကာရဏာသု၊ အကြောင်း
တို့၌၊ ဥပနေတိ၊ ဆောင်၏၊ ညော၊ ထိုသိန္ဓောမြင်းသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိအား
အနန္တိ၊ မိမိကတ္တာ၊ မလျော့ပတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာရဏံ၊ မြင်းထိန်း
ယောကျ်ားသင်သော-အကြောင်းကို၊ နပဋိပဇ္ဇတိ၊ မကျင့်၊ သော၊ ထိုမြင်း
ထိန်းယောကျ်ားသည်၊ တံ၊ ထိုသိန္ဓောမြင်းကို၊ ဒမေဝံ၊ ဆုံးမခြင်းငှါ၊ အ
သက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်လေရကား၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အယံ၊ ဤမြင်း
သည်၊ ကုဋသော၊ စဉ်းလဲသောမြင်းပါတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတော၊ ပြော
ကြား၍၊ ဝိဿန္တာပေသိ၊ လွတ်စေ၏၊ အထ၊ ထိုသို့လွတ်သောအခါ၌၊ ဧကေခိဝ
သံ၊ တနေ့သောနေ့၌၊ ဧကော၊ တယောဝံသော၊ အသောစရိယပုဗ္ဗကော၊ မြင်း
ဆရာဖြစ်ဘူးသော၊ ဒဟရော၊ ပဉ္စင်းငယ်သည်၊ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ဥပဇ္ဈာယ်
ဆရာ၏၊ ဘဏ္ဍကံ၊ သပိတ်စသောဘဏ္ဍာကို၊ ဂဟေတွာ၊ ဆောင်ယူ၍၊ ဂန္ထ
န္တော၊ သွားလတ်သည်ရှိသော်၊ ပရိက္ခာပိဋ္ဌေ၊ ကျုံးထိပ်အပြင်၌၊ စရန္တံ၊
ကျက်စားသော၊ တံ၊ ထိုသိန္ဓောမြင်းကို၊ ဒိသွာ၊ ထွေမြင်၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘု
ရား၊ အနုဋ္ဌေါ၊ အတိုးများစွာထိုက်သော၊ သိန္ဓဝပေါတကော၊ သိန္ဓောမြင်း
ငယ်ပါတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာအား၊ ကထေသိ၊
ပြောကြား၏၊ ကိံ၊ ကထေသိ၊ အဘယံသို့၊ ပြောကြားသနည်းဟူမူ၊ ကား၊ ရာဇာ
မင်းသည်၊ သစေဇာနေယျ၊ အကယ်၍သိငြားအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သိသည်၊ သတိ၊
ရှိသော်၊ နံ၊ ထိုမြင်းကို၊ မင်္ဂလသံ၊ မင်္ဂလာရှိသောမြင်းကို၊ ကရေယျ၊ ပြုရာ
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထေသိ၊ ပြောဆို၏၊ ထေရော၊ ဥပဇ္ဈာယ်မထေရ်သည်၊ အာ
ဟ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယံသို့ဆိုသနည်းဟူမူ၊ ကား၊ တာတ၊ အမောင်၊
ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော၊ မိစ္ဆာအယူရှိ၏၊ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏သာသနာတော်၌၊ အပ္ပေဝနာမပသိဒေယျ၊ ကြည်ညိုငြားအံ့လည်း
မသိ၊ ရညော၊ မင်းအား၊ ကထေဟိ၊ ပြောကြားချေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
ဆို၏၊ သော၊ ထိုပဉ္စင်းငယ်သည်၊ ဂန္တံ၊ သွား၍၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အ
နုဋ္ဌေါ၊ အတိုးအတိုင်းမသိထိုက်သော၊ သိန္ဓဝပေါတကော၊ သိန္ဓောမြင်း
ငယ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထေသိ၊ ပြောကြား၏၊ တာတ၊ အ
မောင်၊ တယာ၊ အမောင်သည်၊ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်ခဲ့သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိ၊
မေး၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အာမ၊ ဪ၊ မြင်ခဲ့ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊
ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ကိံ၊ အဘယံမည်သော-ဝတ္ထုကို၊ လဒ္ဓံ၊ ရခြင်းငှါ၊

၁၁

ဝဋ်တိ၊ သင်္ဃသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ဘုဒ္ဓကံ၊ သင်မင်းကြီးတို့
 ၏၊ ဘုဒ္ဓနက-သုဝဏ္ဏထာလေ၊ စားတော်မူသော-ရွှေခွက်၌၊ ဘုဒ္ဓကံ၊ သင်
 မင်းကြီးတို့၏၊ ဘုဒ္ဓနကဘတ္တံ၊ စားတော်မူသော-ထမင်းသည်၊ ဘုဒ္ဓကံ၊
 သင်မင်းကြီးတို့၏၊ ပိဝနံကရသော၊ သောက်တော်မူသော-အရည်သည်၊
 ဘုဒ္ဓကံ၊ သင်မင်းကြီးတို့၏၊ ဂန္ဓာ၊ နံ့သာတို့သည်၊ ဘုဒ္ဓကံ၊ သင်မင်း
 ကြီးတို့၏၊ မာလာ၊ ပန်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို၊ လံဒ္ဓု၊
 ရခြင်းငှါ၊ ဝဋ်တိ၊ သင်္ဃ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ရာဇာ၊
 မင်းသည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏၊ ဒဟရော၊ ပဉ္စင်းငယ်
 သည်၊ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူခဲ့စေ၍၊ အဂမာသိ၊ မြင်းရှိရာသို့လာခဲ့၏၊ အသော
 သိန္ဓောမြင်းငယ်သည်၊ ဂန္ဓံ၊ အနံ့ကို၊ စာယိတွာဝ၊ နင်း၍သာလျှင်၊ မယံ၊
 ငါသိန္ဓောမြင်း၏၊ ဂုဏာဇာနနကအာစရိယော၊ ဂုဏ်ကိုသိတတ်သော-မြင်း
 ဆရာသည်၊ အတ္ထိမညေ၊ ရှိလေယောင်ဟင်္ကား၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့
 နှလုံးသွင်း၍၊ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဥက္ခိပိတွာ၊ မော်၍၊ ဩလောကေန္တော၊
 ကြည့်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ ဒဟရော၊ ပဉ္စင်းငယ်သည်၊
 ဂတိံ၊ သွား၍၊ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို၊ ဘုဒ္ဓ၊ စားလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊
 အန္တရံ၊ လက်ဖျပ်ကို၊ ပဟရိ၊ တီး၏၊ အသော၊ သိန္ဓော မြင်းငယ်သည်၊
 အာဂတိံ၊ လာလတ်၍၊ သုဝဏ္ဏထာလေ၊ ရွှေခွက်၌၊ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို၊
 ဘုဒ္ဓ၊ စား၏၊ ရသံ၊ အရည်ကို၊ ပိပိ၊ သောက်၏၊ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ နံ၊ ထို
 သိန္ဓောမြင်းငယ်ကို၊ ဂန္ဓေဟိ၊ နံ့သာတို့ဖြင့်၊ ဝိလိမ္ပိတွာ၊ လိမ်းကျံ၍၊ ရာဇ
 ပိဋ္ဌန္တနံ၊ မင်းသည်-ပန်ဆင်အပ်သော-ပန်းကို၊ ပိဋ္ဌန္တိတွာ၊ ပန်ဆင်၍၊ ပုရ
 တောပုရတော၊ ငါ၏ရှေးမှ-ရှေးမှ၊ ဂန္တ၊ သွားလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊
 ဆို၍၊ အန္တရံ၊ လက်ဖျပ်ကို၊ ပဟရိ၊ တီး၏၊ သော၊ ထိုသိန္ဓော မြင်းငယ်
 သည်၊ ဒဟရဿ၊ ပဉ္စင်းငယ်၏၊ ပုရတော ပုရတော၊ ရှေးမှ-ရှေးမှ၊ ဂတိံ၊
 သွား၍၊ မင်္ဂလဿဋ္ဌာနေ၊ မင်္ဂလာ ရှိသော-မြင်း၏ နေရာ၌၊ အဋ္ဌာသိ၊
 တည်၏၊ ဒဟရော၊ ပဉ္စင်းငယ်သည်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဟံ၊ ဤသိန္ဓော
 မြင်းငယ်သည်၊ တေ၊ သင်မင်းကြီး၏၊ အနုဋ္ဌေါ၊ အဘိုး အဘိုင်းမသိ
 ထိုက်သော၊ သိန္ဓဝပေါတတော၊ သိန္ဓောမြင်းငယ်တည်း၊ ဣမိနာဝနိယာ
 မေန၊ ဤသို့သော အမှတ်ဖြင့်သာလျှင်၊ နံ၊ ထိုသိန္ဓောမြင်းငယ်ကို၊ ကာတိပါ
 ဟံ၊ နှစ်ရက်-သုံးရက်၊ ပဋိတဂ္ဂါပေဟိ၊ ပွေးကျွေးစေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝတွာ၊ ဆို၍၊ နိက္ခမိ၊ ထွက်သွား၏၊ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ ကာတိပါဟဿ၊
 နှစ်ရက်-သုံးရက်၏၊ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ အာဂတိံ၊ လာပြန်၍၊ မဟာ

ရာဇမင်းမြတ်၊ အဿဿ၊ သိန္ဓောမြင်းငယ်၏၊ အာနုဘာဝံ၊ အာနုဘော
ကို၊ ပဿသိ၊ ရှုလို၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အာစ
ရိယ၊ ဆရာ၊ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ၊ ထုဟိ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊
ပဿာမ၊ ရှုရကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ မဟာ
ရာဇမင်းမြတ်၊ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့၊ ဂစ္ဆ၊ သွားလေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
ဆို၏၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ အဿ၊ မြင်းကို၊ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍၊
အဂမာသိ၊ သွား၏၊ ဒဟရော၊ ပဉ္စင်းငယ်သည်၊ အန္တရံ၊ လက်ဖျစ်ကို၊ ပဟ
ရိတွာ၊ တီး၍၊ ဇေတံရက္ခံ၊ ဤသစ်ပင်ကို၊ အနုပရိယာဟိ၊ ဟုည့်လည်လော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ အဿဿ၊ သိန္ဓောမြင်းအား၊ သည်၊ အမှတ်ကို၊
အဒါသိ၊ ပေး၏၊ အဿာ၊ သိန္ဓောမြင်းသည်၊ ပက္ခန္တိတွာ၊ ပြေးသွား၍၊ ရက္ခံ၊
သစ်ပင်ကို၊ အနုပရိဂစ္ဆာ၊ ဟုည့်လည်ခဲ့၍၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ရာဇာ၊ မင်း
သည်၊ ဂစ္ဆန္တံ၊ သွားသည်ကို၊ နေဝအဒ္ဓဿ၊ မမြင်၊ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသည်
ကို၊ နအဒ္ဓဿ၊ မမြင်၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ တေ၊ သင်မင်းမြတ်သည်၊ ဒိဋ္ဌော၊
မြင်ရပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ တာတ၊ အမောင်၊ နဒိဋ္ဌော၊ မမြင်
ရ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ တုမှာကံ၊ သင်မင်းကြီးတို့၏၊
ဝလဂ္ဂကဒဏ္ဍံ၊ သုံးဆောင်တော်မူသော-ရွှေတံပြာကို၊ ဇေတံရက္ခံ၊ ဤသစ်
ပင်ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြို၍၊ ဌပေထ၊ ထားကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊
အန္တရံ၊ လက်ဖျစ်ကို၊ ပဟရိ၊ တီး၏၊ ဝလဂ္ဂကဒဏ္ဍံ၊ မင်းသည်သုံးဆောင်
အပ်သော-ရွှေတံပြာကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုက်ယူခဲ့၍၊ ဇေတိ၊ လာလတ်လော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အဿာ၊ သိန္ဓောမြင်းသည်၊
ပက္ခန္တိတွာ၊ ပြေးသွား၍၊ မုဇေန၊ ခံတွင်းဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုက်ယူခဲ့၍၊ အာဂ
တာ၊ လာ၏၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်ရပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊
မေး၏၊ တာတ၊ အမောင်၊ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်ရပါပေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
ပုန၊ တဖန်၊ အန္တရံ၊ လက်ဖျစ်ကို၊ ပဟရိ၊ တီး၏၊ ဥယျာနဿ၊ ဥယျာဉ်၏၊
ပါကာရမတ္ထကေန၊ တံတိုင်း၏အထက်ဖြင့်၊ ဝရိတွာ၊ ဟုည့်လည်၍၊ ဇေတိ၊
လာလတ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အဿာ၊ သိန္ဓော
မြင်းသည်၊ တထာ၊ ထိုပဉ္စင်းငယ်ဆိုတိုင်း၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ မဟာရာဇ
မင်းမြတ်၊ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်ရပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ တာတ၊ အမောင်
နဒိဋ္ဌော၊ မမြင်ရပါသေး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝုတ္တ
ကမ္မလံ၊ ဇွေးဇွေးနီသော-ကမ္မလာကို၊ အာဟရာပေတွာ၊ ဆောင်ယူစေ၍၊
အဿဿ၊ သိန္ဓောမြင်း၏၊ ပါဒေ၊ အခြေလေးဘက်၌၊ ဗန္ဓာပေတွာ၊ ဆွဲစည်း

၃၁၈ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

စေ၍၊ တထေဝ၊ ထိုရှေးအတုံ့သာလျှင်၊ သညံ၊ အမှတ်ကို၊ အဒါသိ၊ ပေး
၏၊ အသော၊ သိန္ဓောမြင်းသည်၊ ဥလ္လဗ္ဗိတွာ၊ ခုံ၍၊ ပါကာရမတ္ထကေန၊
ဥယျာဉ်တံတိုင်း၏အထက်ဖြင့်၊ အနုပရိယာယတိ၊ ဟုည့်လည်၏၊ ဗလဝ
တာ၊ အားရှိသော၊ ပုရိဃေန၊ ယောက်ျားသည်၊ အာဝိဇ္ဇနအလာတဂ္ဂိ
သိခါဝိယ၊ ရစ်ငွေသာ-မီးစ၏အပျားကဲ့သို့၊ ဥယျာနပါကာရမတ္ထကော၊ ဥယျာဉ်
တံတိုင်း၏အထက်၌၊ ပညာယိတ္တ၊ ထင်၏၊ အသော၊ သိန္ဓောမြင်းငယ်
သည်၊ ဝတ္တံ၊ သွား၍၊ သမိပေ၊ အနီး၌၊ ဌိတော၊ တည်လာ၏၊ မဟာရာဇ၊
မင်းမြတ်၊ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်ရပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ တာတ၊ အမောင်၊
ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်ရပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ မင်္ဂလပေါက္ခရဏိပါကာရမတ္ထ
ကော၊ မင်္ဂလာရေကန်-တံတိုင်း၏အထက်၌၊ အနုပရိယာယတိ၊ ဟုည့်လည်
လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ သညံ၊ အမှတ်ကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ ပုန၊
တတနံ၊ ပေါက္ခရဏိ၊ ရေကန်တွင်းသို့၊ ဩတရိတွာ၊ သက်ဆင်း၍၊ ပဒုမ
ပတ္တေသု၊ ပဒုမာကြာရွက်တို့၌၊ စာရိကံ၊ နင်းသွားခြင်းကို၊ စရာဟိ၊ နင်းသွား
လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ သညံ၊ အမှတ်ကို၊ အဒါသိ၊ ပေးပြန်၏၊
ပေါက္ခရဏိ၊ ရေကန်တွင်းသို့၊ ဩတရိတွာ၊ ဆင်းသက်၍၊ သဗ္ဗပဒုမ
ပတ္တေ၊ အလုံးစုံသော-ပဒုမာကြာရွက်၌၊ စရိတွာ၊ ဟုည့်လည်၍၊ အဂမာ
သိ၊ လာ၏၊ အနက္ကန္တံ၊ ဝါးမနင်းသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဗါလိတံ၊ ဝါးကွဲသည်
လည်းဖြစ်သော၊ ဆိန္ဒုတံ၊ ဝါးပြတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ခဏ္ဍိတံ၊ ဝါးကြိုး
သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဇေတံ၊ တခုသော၊ ပတ္တမ္မိ၊ အရွက်မျှသည်လည်း၊
နအဟောသိ၊ မဖြစ်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်ရပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ တာတ၊ အမောင်၊ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်ရပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
အတ္ထရံ၊ လက်ဖျတ်ကို၊ ပဟရိတွာ၊ တီး၍၊ တံ၊ ထိုသိန္ဓောမြင်းကို၊ ဟတ္ထ
တလံ၊ လက်ဝါးအပြင်သို့၊ ဥပနာမေသိ၊ ကပ်စေ၏၊ ဓာတုပတ္ထဒ္ဓေါ၊ ဓာတ်၏
ခိုင်မာခြင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြတ်၍၊ လဗ္ဗိတွာ၊ ခုံ၍၊ ဟတ္ထတထေ၊ လက်ဝါး
အပြင်၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်ရပါ၏လော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ တာတ၊ အမောင်၊ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်ရပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာဟ၊ ဆို၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဥတ္တမဟယောဇေ၊ မြတ်သော မြင်းသည်သာ
လျှင်၊ ဥတ္တမကာရဏာယ၊ မြတ်သောအကြောင်း၌၊ ဥတ္တမဇေ၊ မြတ်သော
လျင်မြန်ခြင်းကို၊ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်နိုင်၏၊ ဥတ္တမေသာ၊ ခလေ့တိ၊ ဥတ္တမေသာ
ခလေ့ဟူသည်ကား၊ မုဒုဝါစာယ၊ နူးညံ့သောစကား၌၊ ဝိဝိဏ္ဏာရေမိ၊ ချဲ့ပြီး
အံ့၊ မုဒုဝါစာယ၊ နူးညံ့သောစကားဖြင့်၊ တာတ၊ အမောင်၊ ထွံးသင်သည်

၂၁

မာဓိန္ဒယိ၊မကြိလင့်၊ ရညောမင်း၏၊ မင်္ဂလသော၊ မင်္ဂလာရှိသောမြင်း
သည်၊ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်ရလတ္တံ့၊ ရာဇဘောဇနာဒိနိ၊မင်း၏ ဘောဇဉ်အစရှိ
သည်တို့ကို၊လဘိဿတိ၊သင်ရလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဥတ္တမဟယကာရဏံ၊
မြတ်သောမင်း၏အကြောင်းကို၊ ကာရေတဗ္ဗော၊ ပြုစေအပ်၏၊တေန၊ထို၊
ကြောင့်၊ဥတ္တမေသာခလေ့တိ၊ဥတ္တမေသာခလေ့ဟူ၍၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊ရာ
ဘောဂေါတိ၊ရာဇဘောဂေါဟူသည်ကား၊ရညောမင်းကြီး၏၊ သန္တော
ဂေါ၊အသုံးအဆောင်တည်း၊ရညောအင်္ဂတိဝသင်္ခံ ဂန္ထတိတိ၊ ရညော
အင်္ဂတိဝ သင်္ခံ ဂန္ထတိဟူသည်ကား၊ယတ္ထကတ္တမိ၊အမှတ်မရှိတရံတရ
သောအရပ်သို့၊ဂန္ထန္တေန၊သွားသဖြင့်၊ဟတ္ထဝိယစ၊လက်ကဲ့သို့၎င်း၊ ပါဒ
ဝိယစ၊ခြေကဲ့သို့၎င်း၊အနောဟာယေဝ၊မစွန့်မူ၍သာလျှင်၊ ဂန္ထဗ္ဗံ၊ သွား
အပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ အင်္ဂန္တိ၊အင်္ဂဟူ၍၊
သင်္ခံ၊ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊ ဂန္ထတိ၊ရောက်၏၊ဝါ၊တနည်းကား၊စတုသု၊လေး
ပါးကုန်သော၊ သေနင်္ဂေသု၊ စင်အင်္ဂါတို့တွင်၊ဧကံ၊ တခုသော၊အင်္ဂံ၊စင်
၏အင်္ဂါသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အသေက္ခာယသမ္မာဒိဋ္ဌိယာတိ၊ အသေက္ခာ
ယသမ္မာဒိဋ္ဌိယာဟူ သည်ကား၊ အရဟတ္တဖလေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊သမ္မ
ယုတ္တာယ၊ယှဉ်သော၊သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံ
၏၊သမ္မာသင်္ကပ္ပါဒယောပိ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပအစရှိသည်တို့သည် လည်း၊တံ
သမ္မယုတ္တာဝ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်၌ ယှဉ်သော သမ္မာသင်္ကပ္ပ အစရှိသည်
တို့သည်သာလျှင်တည်း၊ဝုဗ္ဗေ၊ ဂြှေး၌၊ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ
ယေဝ၊သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်ပင်လျှင်၊သမ္မာဉာဏံ၊သမ္မာဉာဏ်မည်၏၊ပန၊သမ္မာ
ဉာဏ်မှတပါး-သမ္မာဝိမုတ္တိဉာဏ်ကို ဆိုပြီးအံ့၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊
ဖယင်္ဂါနိ၊ဖိုလ်၏အင်္ဂါတို့ကို၊ ဌပေတွာ၊ ချင်းချန်၍၊သေသာ၊ ကြွင်းကုန်
သော၊ဓမ္မာ၊တရားတို့ကို၊ ဝိမုတ္တိတိ၊ဝိမုတ္တိဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်
၏၊ သေဝံ၊ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊အလုံးစုံတို့၌၊ဥတ္တာ
နမေဝ၊ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ပန၊ဒေသနာတေဝံ၏ သဘောကဲ့သို့ပြီး
အံ့၊အယံဒေသနာ၊ ဤဒေသနာတေဝံကို၊ ဥဒ္ဓါဒိတည၊ပုပ္ဖလဿ၊ဥဒ္ဓါဒိ
တည၊ပုပ္ဖိလ်၏၊ဝသေန၊အစွမ်းအားဖြင့်၊ အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊
နိက္ခိန္ဒံ၊အထွဋ်ကို၊ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊နိဋ္ဌာပိတာ၊ပြီးစေတော်မူအပ်၏၊ဣတိ
ဤသည်လျှင် ဘဒ္ဒါလိသုတ်၏ အတွင်းအပြီးတည်း။ ပဉ္စမံ၊ငါးခုမြောက်
သော၊ဘဒ္ဒါလိသုတ္တံ၊ဘဒ္ဒါလိသုတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၃၂၀ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

၂-ဘိက္ခုဝဂ်-၆-လဇ္ဈကိကောပမသုတ်၊

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံ အစရှိသောသုတ်သည်။ လဇ္ဈကိကောပ
မသုတ္တံ၊ လဇ္ဈကိကောပမ သုတ်တည်း။ တဗ္ဗ၊ ထိုလဇ္ဈကိ ကောပမ
သုတ်၌၊ ယေနသောဝနသဏ္ဍောတိ၊ ယေနသော ဝနသဏ္ဍော ဟူသည်
ကား၊ အယတ္တိမဟာဥဒါယိက္ခေရော၊ ဤမဟာဥဒါယိမထေရ်သည်လည်း။
ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိဟေဝ၊ တကွသာလျှင်၊ ပရိသိတ္တာ၊
ရွာတွင်းသို့ဝင်၍၊ ပဋိတ္တမိ၊ ရွာမှ ဖဲ၏၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ယေန၊ အကြင်
အရပ်၌၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပသင်္ကမင်္ကော၊ ကပ်တော်
မူအပ်သော၊ သောဝနသဏ္ဍော၊ ထိုတောအရပ်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊
ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အပ
ဟတ္တာတိ၊ အပဟတ္တာဟူသည်ကား၊ အံပဟာရကော၊ ပယ်ဆဲ ပယ်ပြီး
ပယ်လတ္တံ၊ ဥပဟတ္တာတိ၊ ဥပဟတ္တာ ဟူသည်ကား၊ ဥပဟာရကော၊
ဆောင်ဆဲ-ဆောင်ပြီး-ဆောင်လတ္တံ၊ ပဋိသလ္လာနာဝုဋ္ဌိတောတိ၊ ပဋိသလ္လာ
နာဝုဋ္ဌိတောဟူသည်ကား၊ ဗလသမာပတ္တိတော၊ ဗလသမာပတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌိ
တော၊ ထတော်မူအပ်၏၊ ယံဘဂဝါတိ၊ ယံဘဂဝါဟူသည်ကား၊ ယသ္မိံ
သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဗ္ဗာတိဧသော
သဒ္ဓေါ၊ ဣဗ္ဗဟူသော-ဤသဒ္ဓါသည်၊ အာဇာဗ္ဗိယံ၊ စေခိုင်းခြင်းအနက်၌၊
ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သော၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ဝန်တည်း။ အညထတ္တန္တိ၊ အည
ထတ္တံဟူသည်ကား၊ ဗိတ္တဿ၊ ဗိတ်၏၊ အညထတ္တံ၊ ဝမ်းမြောက်သည်မှ
တပါးသော-အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သော-သူ၏အဖြစ်တည်း။ တဉ္စ
ခေါ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်လည်း။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊
နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊
ပဏီတဘောဇနံ၊ မွန်မြတ်သောစားဘွယ်ကို၊ အလဘန္တာ၊ မရကုန်သော
သူရှိသည်၊ ကထံ၊ အဘယ်မှာ လျှင်၊ ယာပေဿာမိ၊ မျှနိုင်ကုန်အံ့နည်း။
ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဏီတဘောဇနံ၊ မွန်မြတ်သောစားဘွယ်ကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊
အညထတ္တံ၊ ဝမ်းမြောက်သည်မှတပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်း
သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဘူတပုဗ္ဗန္တိ
ဣမိနာ၊ ဘူတပုဗ္ဗံဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ရတ္တိဘောဇနဿ၊ ညဉ့်၌စားခြင်း၏၊
ပဏီတဘာဝံ၊ မြတ်သည်၏-အဖြစ်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြ၏၊ သူပေယျန္တိ၊ သူ
ပေယျဟူသည်ကား၊ သူပေန၊ ဟင်းလျာဖြင့်၊ ဥပနေတဗ္ဗံ၊ ဆောင်အပ်သော၊

မန္တ ဗံသကဇ္ဇိရာဒိ၊ ငါး-အမဲ-ဝါးမြစ်-ဝါးညောင့်-အစရှိသည်တည်း။
သမဂ္ဂါ ဘုဒ္ဓိဿာမာတိ၊ သမဂ္ဂါဘုဒ္ဓိဿာမ ဟူသည်ကား၊ ကောတော၊
တပေါင်းတည်း၊ ဘုဒ္ဓိဿာမ၊ စားကုန်အုံး၊ သင်္ခတိယောတိ၊ သင်္ခတိယော
ဟူသည်ကား၊ အဘိသင်္ခါရိက ခါဒနိယာနိ၊ ပြုပြင်-စီရင်အပ်သော-ခဲ
ဘွယ်တို့တည်း၊ သဗ္ဗာတာရတ္တိန္တိ၊ သဗ္ဗာတာရတ္တိ ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗာ၊
ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တာသင်္ခတိယော၊ ထိုပြုပြင်-စီရင်အပ်သော-ခဲဘွယ်
တို့သည်၊ ရုတ္တိယေဝ၊ ညဉ့်အခါ၌သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဒိဝါပန၊
နေအခါ၌မူကား၊ အပ္ပါပရိတ္တာ၊ အနည်းငယ်တို့သည်၊ ထောကိကာ၊ အတံ
ငယ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဟိ
ဝိတ္တာရေမိ၊ ချွဲဦးအုံးမနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဒိဝါ၊ နေအခါ၌၊ ယာဂုကဉ္စိယာ
ဒိဟိ၊ ယာဂု ပအုံးရည် အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ယာပေတွာပိ၊ မျှတ၍လည်း၊
ရတ္တိ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ ယထာသတ္တိယာ၊ အတွင်းအားလျော်သဖြင့်၊ ပဏိတ
မေဝ၊ မွန်မြတ်သော-စားဘွယ်ကိုသာလျှင်၊ ဘုဉ္ဇန္တိ၊ စားကုန်၏၊ ယုန၊ တာဘန်
ဘူတယုဉ္ဇန္တိ ဣမိနာ၊ ဘူတယုဉ္ဇန္တိဟူသော-ဤပါ၌ဖြင့်၊ ရတ္တိဝိကာလ ဘော
ဇနေ၊ ညဉ့်ဟုဆိုအပ်သော-ဝိကာလအခါ၌-စားဘွယ်ကို-စားခြင်း၌၊ အာ
ဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ မဟာဥဒါယိတ္ထေရော၊ မဟာဥဒါယိမထေရ်သည်၊ ဒသေ
တိ၊ ပြု၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဘူတယုဉ္ဇန္တိအစရှိသောပါ၌၌၊ အန္ဓကာရေတိမိသာယာတိ
အန္ဓကာရေတိမိသာယာ ဟူသည်ကား၊ ဗဟလန္ဓကာရေ၊ ထူထဲသောအ
ရိက်တိုက်၌၊ ယာမာဏဝေဟိတိ၊ ယာမာဏဝေဟိဟူသည်ကား၊ စောရေ
ဟိ၊ ခိုးသူတို့သည်၊ ကတကမ္မေဟိတိ၊ ကတကမ္မေဟိဟူသည်ကား၊ ကတ
စောရိကကမ္မေဟိ၊ ပြုအပ်ပြီးသော-ခိုးမှုရှိကုန်သော-ခိုးသူတို့သည်၊ ကတ
ကမ္မေ၊ ပြုအပ်ပြီးသော-ခိုးမှုရှိကုန်သော၊ တေစောရာ၊ ထိုခိုးသူတို့သည်၊
နေသံ၊ ထိုခိုးသူတို့အား၊ ယံဒေဝတံ၊ အကြင် တောစောင့်နတ်-တောင်
စောင့်နတ်ကို၊ အာယာစိတွာ၊ တောင်းပန်၍၊ ကမ္မနိဗ္ဗန္တံ၊ ခိုးမှု၏-ပြီးခြင်းသည်
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုနတ်သားအား၊ ဥပဟာရုတ္တာယ၊ ပူဇော်ခြင်း
ဌ၊ မနုဿေ၊ လူတို့ကို၊ မာရေတွာ၊ သတ်၍၊ ဂလလောဟိတာဒိနိ၊ လည်
ချောင်းသွေးအစရှိသည်တို့ကို၊ ဂဗ္ဘန္တိ ကိရ၊ ယူကုန်သတတ်၊ တေစော
ရာ၊ ထိုခိုးသူတို့သည်၊ အညေသု၊ တပါးကုန်သော၊ မနုဿေသု၊ လူတို့ကို၊
မာရိယမာနေသု၊ သတ်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ကောလံဟာလာ၊ အုတ်
အုတ်ကျက်ကျက်တို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်း
ကို၊ ပရိယေသန္တောနာမ၊ ပျောက်၍ရှာသော-သူမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊

၃၂၂ မဏ္ဍိမပဏ္ဍိတသဒ္ဓကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ။

ဤသို့၊မညမာနာ၊ ဓုတ်ထင်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ဖြစ်ကုန်၍။ ဘိက္ခု၊ရဟန်း
ကို၊ဝဟေတွာ၊ဘမ်းယူ၍။ မာရေန္တိ၊သတ်တတ်ကုန်၏။ တံ၊ထိုသို့သတ်
တတ်သည်ကို၊သန္ဓာယ၊ရည်ထော်မှု၍။ ဧတံ၊ဤကတကမ္မေဟိဟူသော
ဝုဒ္ဓိကို၊ မဟာဥဒါယိတ္ထေရေန၊ မဟာဥဒါယိမထေရ်သည်။ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်
၏။အကတကမ္မေဟိတိ၊ အကတကမ္မေဟိ ဟူသည်ကား။ အနုပိတော၊
တောအုပ်ကြီးမှ၊ ဂါမံ၊ရွာသို့။ အာဂမနကာလေ၊တိုက်ဖျက်ခြင်းငှါ-လာ
သောအခါ၌၊ကမ္မနိပ္ပန္နတ္ထံ၊ခိုးမှု၏-ပြီးခြင်းငှါ၊ဝုရေတရံ၊မတိုက်ဖျက်မိရှေး
ဦးတွာ၊ ဗလိကမ္ပံ၊ဗလိနတ်စာကို။ ကာတုကာမေဟိ၊ ပြုလိုကုန်သော-ခိုးသူ
တို့သည်၊အသဒ္ဓမ္မေနနိမန္တေတိတိ၊ အသဒ္ဓမ္မေနနိမန္တေတိ ဟူသည်ကား။
ဘိက္ခု၊ဆိုရဟန်း၊ဧဟိ၊လာလှည့်။ အဇ္ဈ၊ယနေ၊ဧကရတ္တိံ၊တညဉ့်ပတ်လုံး။
ဣဓေဝ၊ဤအကျွန်ုပ်အိမ်၌သာလျှင်၊တုဂ္ဂိတွာ၊စား၍။ ဣဓ၊ဤအကျွန်ုပ်အိမ်
၌၊ဝယိတွာ၊နေ၍၊သမ္ပတ္တိံ၊ကာမစည်းမိမ်ကို။ အနုဘဝိတွာ၊ခံစား၍၊သွေ၊
နက်ဖြန်မှ၊ ဂမိဿသိ၊ သွားလတ္တံ့။ ဣတိ၊ဤသို့။ မေထုန ဓမ္မေန၊မေထုန
အကျင့်ဖြင့်၊ နိမန္တေတိ၊ဘိတ်၏။ ဝုန၊တဘန်၊ဘူတဝုပ္ပန္တိဣမိနာ၊ ဘူတ
ဝုပ္ပဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊အတ္တနာ၊မိမိဟုဆိုအပ်သော-မဟာဥဒါယိသည်၊
ဒိဋ္ဌကာရဏံ၊ မြင်အပ်သော-အကြောင်းကို၊ ကထေသိ၊ချောက်ကြား၏။
ဝိဇ္ဇန္တိရိကာယာတိ၊ဝိဇ္ဇန္တိရိကာယ ဟူသည်ကား။ ဝိဇ္ဇု၊လျှပ်စစ်နွယ်၏။
ဝိဇ္ဇောတနာဓဏေန၊ တောက်ပသော-ခဏဖြင့်၊ ဝိဿရမကာသိတိ၊ဝိဿ
ရမကာသိဟူသည်ကား၊မဟာသန္ဓံ၊ ကျယ်စွာသော-အသံကို၊အကာသိ၊
ပြုပြီးအံဘူမေဟိ၊အံဘူမေဟူသော-ဝုဒ္ဓိ၌၊တူတိ၊ဘူဟူသည်ကား။ ဝုနိ၊ပွား
စီးခြင်းတည်း။ အဘူတိ၊အတုံဟူသည်ကား။ အဝုနိ၊မပွားစီးခြင်းတည်း။
မဟံ၊ငါ့အား၊ဝိနာသော၊ ပျက်စီးခြင်းတည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။
အတ္ထော၊အနက်တည်း။ ဝိဿစောဝတမန္တိ၊ ဝိဿစောဝတမံဟူသည်
ကား၊ဝိဿစော၊ မြေတုတ်ဘီလူးသည်။ မံ၊ငါ့ကို၊ခါဒိတုံ၊ ခဲအံ့သောငှါ။
အာဂတောဝတ၊လာခဲ့ပြီတကား။ အာတုမာတုမာရိတိတ္ထေ၊ အာတုမာ
တုမာရိဟူသော-ဤပါဌ်၌၊အာတုတိ၊ အာတုဟူသည်ကား။ပိတာ၊အဘ
တည်း။မာတုတိ၊မာတုဟူသည်ကား။မာတာ၊အမိတည်း။ဣဒံအယံအဓိပ္ပါ
ယော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ဝုတ္တံဝုတ္ထော၊ဆိုလိုသည်။ ဖောဝံတိ၊ဖြစ်၏။
ယဿ၊အကြင်သူအား၊ပိတာဝါ၊ အဘသည်လည်းကောင်း။ မာတာဝါ၊
အမိသည်လည်းကောင်း။ အတ္တိ၊ရှိ၏။တံ၊ထိုမိဘရှိသော-သူကို။ မာတာ
ပိတာရော၊မိခင်-ဘခင်တို့သည်။ အဟံ၊ငါတို့၏။ ဝုတ္တကော၊သားငယ်

တည်း၊ ဣဟိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ ဆို၍၊ ယထာတထာဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြား
 သောအခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်နေ၍၊ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်
 မရှိသော၊ ခါဒနိယဘောဇနိယံ၊ ခဲဘွယ်စားဘွယ်ကို၊ ဒေတွာ၊ ပေး၍၊ ဧကတ္ထိံ
 တခုသော၊ ဌာနေ၊ အရပ်၌၊ သယံပေန္တိ၊ အိပ်နေကုန်၏၊ သော၊ ထိုမိဘရှိ
 သောသူသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ထမင်းအလို၊ ဌာ၊ နှစ်
 ရက်၊ မသွားရ၊ တုပ္ပံ၊ သင်အား၊ မတာပိတရော၊ မိခင်-ဘခင်တို့သည်၊
 မတာမညေ၊ သေလေကုန်လေသင်တကာ၊ တေန၊ ထိုသို့မိဘတို့၏သေခြင်း
 ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ညဉ့်မိက်သောအခါ၌-ထမင်းအလို၊ ဌာ-သွားရခြင်းကို၊
 စရထိ၊ သင်ရဟန်းသွားရသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

၁၀ မေဝပနာတိ၊ ၁၀ မေဝပနဟူသည်ကား၊ ၁၀ မေဝ၊ ဤသို့သင်ဥဒါ
 ပဟိ-သိမြင်သကဲ့သို့၊ ကိဉ္စိ၊ တခုတခုသော၊ အာနိသံသံ၊ အကျိုးဆက်ကို၊
 အပဿန္တော၊ မမြင်ကုန်သော-မောဃဗုရိသတို့သည်၊ နိကာရဏေနဝ၊ အ
 ကြောင်းမရှိဘဲသာလျှင်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂရ
 ဟန္တော၊ ကဲ့ရဲ့တော်မူလိုသော-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ၁၀ မေဝ
 ပနအစရှိသော-စကားကိုဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထို ၁၀ မေဝအစရှိသော
 ပါဌ၌၊ အာဟံသုတိ၊ အာဟံသုဟူသည်ကား၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ကိံပနိ
 မဿာတိ၊ ကိံပနိမဿဟူသည်ကား၊ ဣမဿအပ္ပမတ္တကဿ၊ ဤအနည်း
 ငယ်သော-အဖြစ်၏၊ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထုဗ္ဗိနာ
 မ၊ ဆိုဆုံးမအပ်သော-သူမည်သည်၊ ကိံအတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ အ
 ပဿန္တေနပိယ၊ မမြင်ဘိသကဲ့သို့၊ အသုဏ္ဌန္တေနပိယ၊ မကြားဘိသကဲ့သို့၊
 ဘဝိတဗ္ဗိနနု၊ ဖြစ်ရာသည်မဟုတ်ဘဲလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊
 ဩရမတ္တကဿာတိ၊ ဩရမတ္တကဿဟူသည်ကား၊ ပရိတ္တမတ္တကဿ၊
 အနည်းငယ်သော-အပြစ်မျှ၏၊ အမိသလ္လေခတေဝါယန္တိ၊ အမိသလ္လေခ
 တေဝါယံ ဟူသည်ကား၊ အပံသမဏော၊ ဤရဟန်း ဂေါတမသည်၊
 နဝနိတံ၊ ဆီဦးကို၊ ပိယန္တောပိယ၊ ကျိတ်ဘိသကဲ့သို့၊ ပဒုမနာဠိသုတ္တံ၊ ပဒုမာ
 ကြာရိုး၏-အမျှင်ကို၊ ကကဓေန၊ လွှဖြင့်၊ ဩက္ကန္တန္တောပိယ၊ တိုက်ဖြတ်ဘိ
 ကဲ့သို့၊ အုတိသလ္လေခတိ၊ လွန်စွာရေးခြစ်ဘိ၏၊ အတိဝါယာမံ၊ လွန်စွာအား
 ထုတ်ခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြုဘိ၏၊ သိက္ခာကာမာတိ၊ သိက္ခာကာမာဟူသည်
 ကား၊ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလာနာဒယောပိယ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ- အရှင်
 မောဂ္ဂလာန်အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့၊ သိက္ခာကာမာ၊ သိက္ခာပုန်ကို-ကျင့်ခြင်း

၃၂၄ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

ဌါအလိုရှိကုန်သော-ရဟန်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေသုစ၊ ထိုသိက္ခာ
 ပုဒ်ကိုအလိုရှိကုန်သောရဟန်းတို့၌လည်း၊ အပ္ပစ္စယံ၊ အပြစ်ကို၊ ဥပဋ္ဌပေန္တိ၊
 ဖြစ်စေကုန်၏၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုမောဃပုရိသပုဂ္ဂိုလ်
 တို့အား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော-မိတ်အကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ ဟောတိ၊
 အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊ အပ္ပမတ္တကံ၊ အနည်းငယ်မျှသော-အပြစ်
 သည်၊ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧတံ၊ ဤအနည်းငယ်သောအပြစ်ကို၊ ဟရထ၊ ပယ်
 တော်မူပါကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုသင့်ပါ၏၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ကိံ၊ အဘယ်မှာ၊ နဟရေယျ၊ မပယ်ဘဲရှိအံ့နည်း၊ ပန၊ စင်စစ်သော်
 ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဝတွာ၊ မဆိုဘဲ၊ ဘဂဝန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပရိဝါရေ
 တွာ၊ ခြံရံကုန်၍၊ နိသိန္နာ၊ ထိုင်နေကုန်လျက်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧဝံ
 သာရကောင်းပါပြီ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သာရအာယာစာမိ၊ တောင်း
 ပန်ပါ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ပညပေထ၊ ပညတ်တော်မူပါကုန်လော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ လျှောက်ထားကုန်၍၊ အတိရေကတရံ၊ အတိုင်းထက်
 အလွန်၊ ဥဿာဟံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ပရိယာဇန္တိ၊ ရကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 သော-မိတ်အကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေသု၊ ထို
 သိက္ခာပုဒ်ကိုအလိုရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ အပ္ပစ္စယံ၊ အပြစ်ကို၊ ဥပဋ္ဌပေန္တိ
 ဖြစ်စေကုန်၍၊ တေသန္တိ၊ တေသံဟူသည်ကား၊ ဧကစ္စာနံ၊ အချို့ကုန်သော၊
 တေသံမောဃပုရိသာနံ၊ ထိုမဂ်ဒိုလ်မှအချည်းနှီးဖြစ်ကုန်သောယောက်ျား
 တို့အား၊ တန္တိ၊ တံဟူသည်ကား၊ အပ္ပမတ္တကံ၊ အနည်းငယ်မျှသော၊ တံပ
 ဟာတဗ္ဗံ၊ ထိုပယ်အပ်သော-အပြစ်ကို၊ ဘူလောကဋ္ဌိကံရောတိ၊ ဘူလော
 ကဋ္ဌိကံရောဟူသည်ကား၊ ဂလေ၊ လည်၌၊ ဗန္ဓံ၊ ဘွဲ့အပ်သော၊ မဟာကဋ္ဌိ
 ဝိယ၊ သစ်သားကြီးကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ လဇျုကိကာသကုဏိကာတိ၊
 လဇျုကိကာသကုဏိကာဟူသည်ကား၊ စာတကသကုဏိကာ၊ စာသု
 ငယ်ငှက်တည်း၊ သာ၊ ထိုစာသုငယ်ငှက်သည်၊ ဒဝသတံ၊ များစွာသောမြူး
 ထူးခြင်းကို၊ ဒဝိတွာ၊ မြူးထူး၍၊ နစ္စသတံ၊ များစွာသော-ကခြင်းကို၊ နစ္စိတွာ၊
 က၍၊ သကိံ၊ တကြိမ်၊ ဂေါစရံ၊ ကျက်စားရာအရပ်ကို၊ ဂဏ္ဌာတိကိရ၊ ယူ
 သတတ်၊ ပန၊ ကျက်စားရာအရပ်ကိုယူသည်မှတစ်ပါး-ကျော့ကွင်းဖြင့်ဘွဲ့
 မိသည်ကိုဆိုဦးအံ့၊ အါကာသတော၊ ကောင်းကင်မှ၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌၊ ပတိဋ္ဌိတံ
 တည်လာသော၊ နံ၊ ထိုစာသုငယ်-ငှက်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်သောကြောင့်၊ ဝန္တိ
 ပါလကာဒယော၊ နွားငယ်ကျောင်းသားငယ်-အစရှိသည်တို့သည်၊ ကိဇ္ဇ

နတ္ထံ၊ ကစားခြင်းငှါ၊ ပူတိလတာယ၊ ဆင်သမန္ဓယ်ဖြင့်၊ ဗန္ဓန္တိ၊ ခွဲချည်ကုန်
 ၏၊ တံ၊ ထိုသို့ခွဲချည်ခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရှည်၍၊ ဧတံ၊ ဤလေ့ကိကောသကု
 ဏိကာ အစရှိသောစကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ အာဂမေတိတိ၊ အာဂမေဏိဟူသည်ကား၊ ဥပေတံ၊
 ကပ်၏၊ တဗ္ဗိတဿာတိ၊ တံဗ္ဗိတဿဟူသည်ကား၊ တံပူတိလတာဗန္ဓနံ၊
 ထိုဆင်သမန္ဓယ်ဖြင့်ခွဲချည်ခြင်းကို၊ တဿာသကုဏိယာ၊ ထိုစာသူငယ်
 ၏၊ အပ္ပသရိရတာယစေဝ၊ ငယ်သောကိုယ်ရှိသံည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း
 ကောင်း၊ အပ္ပဿာမတာယစ၊ နည်းသော အားရှိသည်၏-အဖြစ်ကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ ဗလဝဗန္ဓနံ နာမ၊ အားကြီးသောခွဲချည်ခြင်းမည်၏၊ မဟန္တံ
 ကြီးစွာသော၊ နာဠိကေရုဇ္ဈံဝိယ၊ အနားကြောမျှင်ဖြင့်ကျစ်အပ်သော-ကြိုး
 ကဲ့သို့၊ ဒုန္တိန္တံ၊ ပြတ်နိုင်ခဲ့သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေသန္တိ၊ တေသံဟူ
 သည်ကား၊ တေသံမောဃာဝုရိယာနံ၊ ထိုမဂ်ဖိုလ်မှ-အချည်းနှီး ဖြစ်သော
 ယောကျ်ား တို့အား၊ သဒ္ဓါမန္ဓတာယစ၊ သဒ္ဓါနဲ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ ပညာမန္ဓတာယစ၊ ပညာနဲ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဗလံ၊ အားကြီးသော၊ ဗန္ဓနံ နာမ၊ ခွဲချည်ခြင်းမည်၏၊ ဒုက္ကုဝုတ္တု၊
 မတ္တကမ္ဘိ၊ ဒုက္ကု၊ နှိုဝတ္တုမျှကိုလည်း၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ ပါရာဇိကဝတ္ထု၊
 ဝိယ၊ ပါရာဇိကဝတ္ထုကိုကဲ့သို့၊ ဒုပ္ပဇဟံ၊ စွန့်နိုင်ခဲ့သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

သုက္ကပက္ခေ၊ သုက္ကပက္ခန္တိ၊ ပဟာတဗ္ဗဿာတိ၊ ပဟာတဗ္ဗဿဟူသည်
 ကား၊ နေဝ၊ ငါတို့၏၊ ဘဂဝါ၊ ထိုနားတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယဿ၊ အကြင်ပယ်အပ်သောအမှုကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်
 ခြင်းကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူစေ၏၊ အပ္ပမတ္တကဿ၊ အနည်းငယ်သော၊
 ဣမဿ ပဟာတဗ္ဗဿ၊ ဤပယ်အပ်သော-အမှု၏၊ ဟေတု၊ အကြောင်း
 ကြောင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်ဆိုအပ်
 သောစကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ကိံ နတ္ထိ၊ အဘယ်မှာမရှိဘဲ-ရှိတုံအံ့နည်း၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဓိပ္ပါယံ၊ အလိုတော်ကို၊
 ဥတုာပိ၊ သိ၍လည်း၊ ပဟာတဗ္ဗမေဝနနူ၊ ပယ်အပ်သည်မဟုတ်တုံလော၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အပ္ပေါသုက္ကာတိ၊ အ
 ပ္ပေါသုက္ကာဟူသည်ကား၊ အနဲ့သုက္ကာ၊ အားထုတ်ခြင်းမရှိကုန်၊ ပန္နလော
 မာတိ၊ ပန္နလောမဟူသည်ကား၊ ပတိတလောမာချအပ်သောအမွေးရှိကုန်
 ၏၊ တဿ၊ ထိုလန္တိပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပဟာတဗ္ဗဘယေန၊ ညစာစားခြင်းအစရှိ
 သည်ကို-ပယ်တော် မူအပ်သည်မှ-ကြောက်ခြင်းကြောင့်၊ ဥဒ္ဓဂ္ဂလောမာ၊

၃၂၆ မဏိပပဏ္ဍာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

အထက်သို့အပျားရှိသော-အမွှေးရှိကုန်သည်။ နဟောန္တိ။ မဖြစ်ကုန်၊ ပရဒတ္တဂုတ္တာတိ၊ ပရဒတ္တဂုတ္တာ ဟူသည်ကား၊ ပရေဟိ၊ တပါးသောသူတို့သည်၊ ဗိန္ဒုဂုတ္တိနော၊ လှူအပ်သောပစ္စည်းဖြင့်-အသက်မွေးခြင်း ရှိကုန်၏။ ပရတော၊ သူတပါး၏အထံမှ၊ လဒ္ဓေန၊ ရအပ်သော-ပစ္စည်းဖြင့်၊ ယာပေန္တာ၊ မျှရကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ မိဂဘူတေန စေတသාරိဟရန္တိတိ၊ မိဂဘူတေန စေတသාරိဟရန္တိ ဟူသည်ကား၊

အပစ္စာသိသနကပက္ခေ၊ ပစ္စည်း လေးပါးကို-တောင်းတခြင်း မရှိသော အတို့၌၊ ဥတာ၊ တည်ကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ မိဂေါ၊ တောသမင်သည်၊ ပဟာရံ၊ လူတို့၏-ပုတ်ခတ်ခြင်းကို၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ မနုဿာဝါသံ၊ လူတို့၏ နေရာ-မြို့ရွာသို့၊ ဂတံ၊ သွား၍၊ တေသန္တံ၊ ဆေးကို လည်းကောင်း၊ ဝဏတေလံ၊ အမာကို သုတ်လိမ်းစရာ-ဆီကိုလည်းကောင်း၊ လဘိဿာမိ၊ ငါရအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈာသပံ၊ အလိုကို၊ အကတွာ၊ မပြုဘဲ၊ ပဟာရံ၊ လူတို့၏-ပုတ်ခတ်ခြင်းကို၊ လဘိတွာ၊ ရ၍သာလျှင်၊ အဂါမကံ၊ ရွာမရှိသော၊ အရည်၊ တောသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ပဟာရဋ္ဌာနံ၊ ပုတ်ခတ်မိရာ-အရပ်ကို၊ ဟေဋ္ဌာကတွာ၊ အောက်ပြု၍၊ နိပတိတွာ၊ ဝပ်၍၊ ဗာသုဘူတကာလေ၊ ချင်းသာစွာဖြစ်သော အခါ၌၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မိဂါ၊ တောသမင်တို့သည်၊ အပစ္စာသိသနကပက္ခေ၊ တောင့်တခြင်းမရှိသော-အတို့၌၊ ဥတာ၊ တည်ကုန်၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့တောသမင်ကဲ့သို့-ကျင့်ခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ မိဂဘူတေနစေတသාරိဟရန္တိတိ၊ မိဂဘူတေန စေတသාරိဟရန္တိဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တဗ္ဗိတဿာဘိ၊ တဗ္ဗိတဿဟူသည်ကား၊ တံဝရတ္ထပန္နနံ၊ ထိုကြိုးလွန်၏-ဆွဲချည်ခြင်းသည်၊ တဿဟတ္ထိနာဂဿ၊ ထိုဆင့်ပြောင်ကြိုး၏၊ မဟာသရိဇတယစေတ၊ ကြိုးသော ကိုယ်ရှိသည်၏-အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ မဟာတာမတာယစ၊ ကြိုးသောအားအစွမ်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒုဗ္ဗလဗန္ဓနံနာမ၊ အားနည်းသော- ဆွဲချည်ခြင်းမည်၏၊ ပူတိလတာဝိယ၊ ဆင်သမန္တလ်ကဲ့သို့၊ သုခိန္တံ၊ ပြတ်လွယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေသံတန္တိ၊ တေသံတံဟူသည်ကား၊ တေသံတံကုလပုတ္တာနံ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားတို့၏၊ သဒ္ဓါမဟန္တတယစ၊ သဒ္ဓါများသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မဟန္တံ၊ ကြိုးစွာသော၊ တံပါရာဇိကဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ထိုပါရာ

ဇိကဝတ္ထုဟိုလည်း။ ဒုက္ခဒုက္ခမတ္တကံဝိယ၊ ဒုက္ခံ ဝတ္ထုမျှကိုကဲ့သို့၊ သုပ္ပဇဟံ၊ စွန့်လွှတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ဒလိဒ္ဓေါတိ၊ ဒလိဒ္ဓေါ ဟူသည်ကား၊ ဒါလိဒ္ဓိယေန၊ ဆင်းရဲပင်ပန်းခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူတည်း၊ အဿကောတိ၊ အဿကော ဟူသည်ကား၊ နိဿကော၊ ဥစ္စာမရှိ၊ အနာဠိယောတိ၊ အနာဠိယောဟူသည်ကား၊ အနုဇော၊ မကြွယ်ဝ၊ အဂါရကန္တိ၊ အဂါရကံဟူသည်ကား၊ ခုဒ္ဒကဂေဟံ၊ ယပ်သောအိမ်တည်း၊ ဩလုဂ္ဂပိလုဂ္ဂန္တိ၊ ဩလုဂ္ဂပိလုဂ္ဂံဟူသည်ကား၊ ယဿ၊ အကြင်အိမ်၏၊ ဂေဟယဋ္ဌိယော၊ အိမ်အခြင် တို့သည်၊ ပိဋ္ဌိဝံသတော၊ ခေါင်ယောက်မှ၊ မုဉ္ဇိတွာ၊ လျှောကျ၍၊ မဏ္ဍလေ၊ လက်ခံထုပ်လျှောက်၌၊ လဂ္ဂါ၊ ကပ်ငြိကုန်၏၊ မဏ္ဍလတော၊ လက်ခံထုပ်လျှောက်မှ၊ မုဉ္ဇိတွာ၊ လျှောကျ၍၊ ဘုမိယံ၊ မြေ၌၊ လဂ္ဂါ၊ ကပ်ငြိကုန်၏၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော အိမ်သည်၊ ဩလုဂ္ဂပိလုဂ္ဂံ၊ ဩလုဂ္ဂပိလုဂ္ဂမည်၏၊ ကာကာတိဒါယိန္တိ၊ ကာကာတိဒါယိ ဟူသည်ကား၊ ယတ္ထ၊ အကြင်သူဆင်းရဲအိမ်၌၊ မယံ၊ ငါကျိုးတို့သည်၊ ကိဉ္စိဒေဝ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော စားတွယ်ကိုသာလျှင်၊ ဘုဉ္စိဿာမ၊ စားရကုန်အံ့၊ ဣတိမနုသိတွာ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍၊ အန္တော၊ အိမ်၏-အတွင်း၌၊ နိသိန္နကာလေ၊ နားနေသော-အခါ၌၊ ပိသုံ၊ အသီး၊ ခွါရကိစ္စံနာမ၊ တံခါးပေါက်ကို-ရှာရခြင်းကိစ္စမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တတ္ထ၊ ထိုသူဆင်းရဲအိမ်၌၊ တတောတတော၊ ထိုထိုအရပ်မှ၊ ကာကာ၊ ကျိုးတို့သည်၊ ပပိသိတွာ၊ ဝင်ကုန်၍၊ ပရိဝါရေန္တိ၊ ခြံရံကုန်၏၊ ဟိသဗ္ဗံ၊ မှန်၏၊ သူရကာကာ၊ ရဲသောကျိုးတို့သည်၊ ပလာယနကာလေစ၊ ပြေးစေသောအခါ၌လည်း၊ ယဿသဗ္ဗ၊ ခဋ္ဌာနေနေဝ၊ အကြင်အကြင်ရှေးရှုရာအရပ်ဖြင့်သာလျှင်၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ တံတံဌာနံ၊ ထိုထိုအရပ်သို့၊ ပလာယန္တိ၊ ပြန်၍ ပြေးကုန်၏၊ နပရမရူပန္တိ၊ နပရမရူပံဟူသည်ကား၊ ပုညဝန္တာနံ၊ ဘုန်းကံရှိကုန်သောသူတို့၏၊ ဂေဟံဝိယ၊ အိမ်ကဲ့သို့၊ ဥတ္တမရူပံ၊ မြတ်သောသဘောရှိသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ကဠောပိကောတိ၊ ကဠောပိကောဟူသည်ကား၊ ပိလိဝမဉ္ဇကော၊ ထန်းလျှော်ဖြင့်ကြောအပ်သောညောင်စောင်းချတင်တည်း၊ ဩလုဂ္ဂပိလုဂ္ဂါတိ၊ ဩလုဂ္ဂ-ပိလုဂ္ဂါဟူသည်ကား၊ ဩဏတုဏ္ဏတာ၊ အောက်သို့ညွှတ်သည်၏အဖြစ်-အထက်သို့တက်သည်၏အဖြစ်တည်း၊ ဧညသမဝါပကန္တိ၊ ဧညသမဝါပကံဟူသည်ကား၊ ဧညဉ္စ၊ လူးစပါးလည်း၊ သမဝါပကဉ္စတူးစေ့ပရံစေ့လည်း၊ တက္က၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်း၊ ဧညံနာမ၊ ဧညမည်သည်၊ ကါး၊ ကုဒြ၊ သကော၊ လူးတည်း၊ သမဝါပကန္တိ၊ သမဝါပကံဟူသည်ကား၊ လာ

၃၂၈ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဗုဒ္ဓိဇာတိ-ကုဗ္ဗဏ္ဍဗိဇာတိတံ၊ ဘူးစေ့ပရုံစေ့အပေါင်းတည်း။ နပရမရူပန္တိ၊ နပရ
မရူပံဟူသည်ကား။ ပုညဝန္တာနံ၊ ဘုန်းကံရှိသောသူတို့အား။ ဂန္ဓသလိ
ဗိဇာဒိပရိသုန္ဒံ၊ မွေးကြိုင်စွာသော-သလေးမျိုးစေ့အစရှိသော-စင်ကြယ်
စွာသော၊ ဗိဇံယထာ၊ မျိုးစေ့ကဲ့သို့။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော-မျိုးစေ့
သည်။ န၊ မဟုတ်၊ ဇာယိကာတိ၊ ဇာယိကာဟူသည်ကား။ ကပဏဇာယာ၊
အထည်းကျန်သောမယာ၊ ကည်း။ နပရမရူပါတိ၊ နပရမရူပါဟူသည်ကား။
ပန္တိသိသာလမ္ပထနိ၊ ဦးခေါင်း၌တင်အပ်သော-ခြင်းတောင်းမျှရှိလျက်တွဲ
လျားကျသော ရင်သား-အသားမြတ်လည်းရှိ၏။ မဟောဒရာ၊ ကြီးသော
ဝမ်းလည်းရှိ၏။ ဝိသာစာဝိယ၊ မြေဘုတ်ဘီလူးကဲ့သို့၊ ဝိဂစ္ဆာ၊ အဆင်းမထွ
သာမညန္တိ၊ သာမညံဟူသည်ကား။ သမဏဘာဝေါ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်
တည်း။ သောဝတဿယောဟန္တိ၊ သောဝတဿယောဟံဟူသည်ကား။
ယောအဟံ၊ အကြင်ငါသည်။ ကေသမသု၊ ဆံ-မုတ်ဆိတ်ကို၊ ဩဟာရေ
တွာ၊ ပယ်ချ၍၊ ပဗ္ဗာဇေယျံ၊ ရဟန်းပြုအံ့။ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဝတ၊
စင်စစ်။ ဗုရိသောနာမ၊ ယောကျ်ားကောင်းမည်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။
သောနသက္ကုဏေယျာတိ၊ သောနသက္ကုဏေယျဟူသည်ကား။ သော၊
ထိုသူဆင်းရဲသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဗိဇ္ဇေတွာပိ၊ ကြံပြီး၍လည်း၊ ဂေဟံ၊ မိမိအိမ်
သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ ပြန်သွား၍၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာနာမ၊ ရဟန်းတို့၏အဖြစ်မည်သည်ကား။ သာ
ဘဂရူကာ၊ သာတ်ဘိုသာ-အလေးပြုခြင်းရှိစကုန်၏။ ဒုက္ကရာ၊ ပြုနိုင်ခဲ့ကုန်၏။
ဒုရာသဒါ၊ ချဉ်းကပ်နိုင်ခဲ့ကုန်၏။ သတ္တံ၊ ခုနစ်ခုကုန်သော၊ ဂါမေဝိ၊ ရွာတို့သို့
လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ခုကုန်သော၊ ဂါမေဝိ၊ ရွာတို့သို့ရင်း၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်း
အလို၊ ဌ၊ စရိတွာ၊ ထုည့်လည်၍၊ ယထာခေါ်တေန၊ ဆေးမြ်တိုင်းသော၊
ပက္ကေန၊ သပိတ်ဖြင့်၊ အာဂန္တဗ္ဗတ္တိ၊ ပြန်လာအပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်
တတ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယာပေတု၊ မျှစေခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တဿ၊ မတတ်
နိုင်သော၊ ဝုန၊ တဘနံ၊ အာဂတဿ၊ အိမ်သို့ပြန်လာသော၊ မေ၊ ငါသူဆင်း
ရဲအား၊ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအခုတ်ကို၊ ဣန္တိတဗ္ဗံ၊ အလိုရှိပြန်အပ်သည်။ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ တိဏ ဝလ္လိ ဒဗ္ဗသမ္ဘာရာနာမ၊ မြက်-သက်ကယ်-ကြိုးနွယ်သစ်
သား-ခြံမိအဆောက်အဦးတို့မည်သည်ကား။ ဒုဿမောဓာနိယာ၊ စုရုံးနိုင်
ခဲ့ကုန်၏။ ကိန္တိ၊ အဘဟံသို့လျှင်၊ ကရောမိ၊ ငါပြုရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိမံ
သတိ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍၊ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ အဿ၊ ထိုသူဆင်းရဲအား၊ တံ
အဂါရကံ၊ ထိုအိမ်ငယ်သည်။ ဝေဇယန္တပါသာဒေါဝိယ၊ ဝေဇယန္တာ
ပြာသာန်ကဲ့သို့၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ စိတ်၌ထင်လာ၏။ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ အဿ၊ ထို

သူဆင်းရဲအား၊ ကဋ္ဌောပိကံ၊ ထန်းလျှော်ကြော့သောညောင်စောင်းခတင်
ကို၊ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်ပြန်၍၊ မယိ၊ ငါသည်၊ ဂတေ၊ စွန့်ပစ်၍သွား
သည်ရှိသော်၊ ဣမံ၊ ဤညောင်စောင်းခတင်ကို၊ ဝိသင်္ခိတိတွာ၊ ဖျက်ဆီးကုန်
၍၊ ဥဗ္ဗာလာတံ၊ ခုံလောက်-မီးစကို၊ ကရိဿန္တိ၊ ပြုရန်ကုန်လတ္တံ့၊ ပုန၊
တတန်း၊ အစွန့်ပါဒ်ပိလိဝါဒီနိ၊ အဘောင်-အခြေ-ထန်းလျှော်-အစရှိသည်
တို့ကို၊ လဇ္ဈဗ္ဗာနိ၊ ရပြန်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိန္တိ၊ အဘယ်
သို့လျှင်၊ ကရိဿာမိ၊ ငါပြုရအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္နေသိ၊ ကြံ၏၊ အထ၊ ထို
နောက်မှ၊ အဿ၊ ထိုသူဆင်းရဲအား၊ သာကဋ္ဌောပိကာ၊ ထိုထန်းလျှော်ကြော့
သော-ညောင်စောင်းခတင်သည်၊ သိရိယယနံပိယ၊ အသရေရှိသောနေရာ
ကဲ့သို့၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ စိတ်၌ထင်၏၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ခညကုန္တိ၊ လူးစပါး
ထည့်သော-အိုးကို၊ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်ပြန်၍၊ မယိ၊ ငါသည်၊ ဂတေ၊
စွန့်ပစ်၍-ရဟန်းပြုခြင်းငှါ- သွားသည်ရှိသော်၊ အယံ၊ စာရဏိ၊ ဤအိမ်သူ
မသည်၊ ဣမံ၊ ဤလူးစပါးကို၊ တေနတေန၊ ထိုထိုယောကျ်ားနှင့်၊ သန္တိ၊
တကွတူ၌သတိ၊ စားရန်လတ္တံ့၊ ပုန၊ တတန်း၊ အာဂတေန၊ လူတောင်သို့
လာပြန်သောငါသည်၊ ဇိဝိတဂုတ္တိနာမ၊ အသက်မွေးခြင်း၏-အကြောင်း
မည်သည်ကို၊ လဇ္ဈဗ္ဗာ၊ ရပြန်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့
လျှင်၊ ကရိဿာမိ၊ ငါပြုရအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္နေသိ၊ ကြံ၏၊ အထ၊ ထို
နောက်မှ၊ အဿ၊ ထိုသူဆင်းရဲအား၊ သာခညကုန္တိ၊ ထိုလူးစပါးအိုးသည်၊
အနုတေလသာနိ၊ ကောဋ္ဌာဂါရသတာနိပိယ၊ တထောင့်နှစ်ရာငါးဆယ်
သောကျိ၊ ကြီးတို့ကဲ့သို့၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ စိတ်၌ထင်လာ၏၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊
မာတုဂါမံ၊ မယားဖြစ်သော-မာတုဂါမကို၊ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်ပြန်၍
မယိ၊ ငါသည်၊ ဂတေ၊ စွန့်ပစ်၍-ရဟန်းပြုခြင်းငှါ- သွားသည်ရှိသော်၊ ဣမံ၊
ဤမာတုဂါမကို၊ ဟတ္ထိဂေါပကောဝါ၊ ဆင်ထိန်းယောကျ်ားသည်လည်း
ကောင်း၊ အဿဂေါပကောဝါ၊ မြင်းထိန်းယောကျ်ားသည်လည်းကောင်း၊
ယောကောဝါ၊ အမှတ်မရှိသောသူသည်၊ ပလောဘောဿတိ၊ ပြားယောင်း
လှည့်ပတ်၍ယူလတ္တံ့၊ ပုန၊ တတန်း၊ အာဂတေန၊ လူထွက်၍လာပြန်သောငါ
သည်၊ ဘတ္တပါပိကာနာမ၊ ထမင်းချက်စိပ်သောငှါ-မိန်းမ မည်သည်ကို၊
လဇ္ဈဗ္ဗာ၊ ရပြန်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ကရိဿာ
မိ၊ ငါပြုရအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္နေသိ၊ ကြံ၏၊ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ အဿ၊ ထို
သူဆင်းရဲအား၊ သာဣတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ ချပ်နီ၊ အဆင်းသွေးသော၊ ဇေဇိပိယ
နတ်သို့ကဲ့သို့၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ စိတ်၌ထင်လာ၏၊ ဣမံ၊ ဤသို့မဂ္ဂနိဗ္ဗိင်ခြင်းကို၊

၃၃၀ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ သောနသက္ကု၊ထောယျာတိအာဒိ၊ သောနသက္ကု၊ထောယျာဤ
သို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

နိက္ခဂဏာနန္တိ၊ နိက္ခဂဏာနံဟူသည်ကား၊ သုဝဏ္ဏနိက္ခသတာနံ၊ရွှေ
စင်နိက္ခဓာရာတို့ကို၊စယောတိ၊ စယောဟူသည်ကား၊ သန္ဓာနတော၊အ
စဉ်အားဖြင့်၊ကတသန္တိစယော၊ပြုအပ်သောအရအပုံတည်း၊ ခညဂဏာ
နန္တိ၊ခညဂဏာနံဟူသည်ကား၊ခညသကဓူသတာနံ၊စပါးထွင်းအရာတို့
ကို၊ စတ္တာရောမေ ဥဒါယိပုဂ္ဂလာတိဇ္ဈံ၊ စတ္တာရောမေဥဒါယိ ပုဂ္ဂလာဟူ
သောဤစကားကို၊ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဒဿတိ၊ ပြတော်မူသနည်း၊ဟေဋ္ဌာ၊အောက်၌၊ တေတဉ္စေဝပဇဟန္တိ
တေတဉ္စေဝ နပ္ပဇဟန္တိတိ၊တေတဉ္စေဝပဇဟန္တိတေတဉ္စေဝနပ္ပဇဟန္တိ
ဟူ၍၊ပဇဟနကာစ၊ ပယ်တတ်သော-ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊အပ္ပဇ
ဟနကာစ၊မပယ်တတ်သော-ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ရာသိဝသေန၊
အပေါင်းအရူ၏အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ဒသိတာ၊ပြတော်မူအပ်ကုန်၏
ပါဠိဇ္ဈေ၊အသီး၊နဝိဘတ္တာ၊မဝေတန်နိုင်၊ဇ္ဈဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ ယထာနာမ၊
အတန္တု၊ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဒဗ္ဗသန္တာရတ္ထံ၊သစ်အစရှိသော-ခြံအ
ဆောက်အဦးအလို၊ဌ၊ဂတော၊တောသို့သွားသော၊ဝရိသော၊ယောက်ျား
တယောက်သည်၊ပဋိပါဒိယာ၊အစဉ်အားဖြင့်၊ရက္ခေ၊ သစ်ပင်တို့ကို၊ခမိန္ဒ
တွာ၊ဖြတ်ထွင်း၍၊ပုန၊တဖန်၊နိဝတ္တိတွာ၊ပြန်နစ်ခဲ့၍၊ဝက်ဉ္စ၊ကောသံသောသစ်
သားကိုလည်း၊ပဟာယ၊စွန့်ပယ်၍၊ကဗ္ဗေ၊ထွင်း-ခင်းအိမ်အစရှိသောအမှု
၌၊ဥပနေတဗ္ဗယုတ္တကမေဝ၊ဆောင်ယူအပ်သည်နှင့် ယှဉ်သောသစ်သား
ကိုသာလျှင်၊ဂဏ္ဌာတိယထာ၊ဆောင်ယူသကဲ့သို့၊ ဧဝမေ၊ဤအတူသာ
လျှင်၊အပ္ပဇဟနကေး၊ခန္ဓုပမိစသည်ကို-မပယ်တတ်ကုန်သော-ပုဂ္ဂိုလ်တို့
ကို၊ဆန္ဒေတွာ၊စွန့်၍၊အဗ္ဗေဟာရိကေး၊မခေါ်ဝေါ်လေသံသည်တို့ကို၊ကတွာ
ပြတော်မူ၍၊ပဇဟနကဓူဂ္ဂလာ၊ခန္ဓုပမိအစရှိသည်တို့ကို-ပယ်တတ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ စတ္တာရော၊လေးယောက်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊
ဇ္ဈတိဇ္ဈမဿအတ္ထဿ၊ဤသို့သောအနက်ကို၊ဒဿတံ၊ပြတော်မူခြင်းငှါ
ဇ္ဈမံဒေသနံ၊ဤစတ္တာရော မေဥဒါယိ ပုဂ္ဂလာအစရှိသော-ဒေသနာတော်
ကို၊ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာရတိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏၊ဥပမိ
ပဟာနာယာတိ၊ ဥပမိပဟာနာယဟူသည်ကား၊ခန္ဓုပမိ၊ခန္ဓုပမိ၎င်း၊ ကိ
လေသုပမိ၊ကိလေသုပမိလည်းကောင်း၊ အဘိသင်္ခါ၊ဥပမိ၊အဘိသင်္ခါ၊ဥပ
မိ၎င်း၊ကာမဂုဏုပမိ၊ကာမဂုဏုပမိလည်းကောင်း၊ ဇ္ဈတိ၊ဤသို့၊ဇ္ဈမေသံ

၉

ဥပဓိနံ၊ ဤဥပဓိတို့ကို၊ ပဟာနာယ၊ ပပင်ခြင်း၌၊ ဥပဓိပဋိသံယုတ္တာတိ၊ ဥပဓိ
 ပဋိသံယုတ္တာဟူသည်ကား၊ ဥပဓိအနုခာဝနကာ၊ ဥပဓိလေးပါးတို့သို့အ
 ဘန်တလဲလဲ-ပြေးသွားတတ်ကုန်သော-ဝိတက်တို့သည်၊ သမုဒါစရန္တိ၊
 လွှမ်းမိုး၍ဖြစ်ကုန်၏၊ သရသင်္ကပ္ပါတိတ္ထေ၊ သရသင်္ကပ္ပါဟူသော၊ ဤပုဒ်၌၊
 အဝယဝတ္ထော၊ အဝိတ်ဖြစ်သောအနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိ
 အပ်၏၊ သရန္တိ ခာဝန္တိ၊ ထိုထိုအာရုံသို့-ပြေးသွားတတ်ကုန်၏၊ ဣတိတဿ
 ထိုကြောင့်၊ သရာ၊ သရမည်ကုန်၏၊ သင်္ကပ္ပန္တိ၊ ထိုထိုအာရုံကိုကြံဆတတ်
 ကုန်၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ သင်္ကပ္ပါ၊ သင်္ကပ္ပမည်ကုန်၏၊ ပဒန္တယေနပိ၊
 သရသင်္ကပ္ပါဟူသော-ပုဒ်နှစ်ပါးတို့၏အပေါင်းဖြင့်လည်း၊ ဝိတက္ကာယေဝ၊
 ကာမဝိတက်တို့ကိုသာလျှင်၊ ဘဂဝတာ၊ ခြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တာ၊ ဟော
 တော်မူအပ်ကုန်၏၊ သမုဒါစရန္တိတိ၊ သမုဒါစရန္တိဟူသည်ကား၊ အဘိ
 ဘဝန္တိ၊ လွှမ်းမိုးကုန်၏၊ အဇ္ဈောတ္တရိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 သံယုတ္တာတိ၊ သံယုတ္တာဟူသည်ကား၊ ကိလေသေဟိ၊ ကိလေသာတို့
 နှင့်၊ သံယုတ္တာ၊ ဟည်၏၊ ဣန္ဒြိယဝေမတ္တတာတိ၊ ဣန္ဒြိယဝေမတ္တတာဟူသည်
 ကား၊ ဣန္ဒြိယနာနတ္တတာ၊ ဣန္ဒြိယထူးသည်၏အဖြစ်တည်း၊ ကဒါမိ ကရဟ
 ဖိတိ၊ ကဒါမိ ကရဟိဟူသည်ကား၊ ဗဟုကာလံ၊ များစွာသော-အခါကို၊
 ဝိတိဝတ္တေတွာ ဝိတိဝတ္တေတွာ၊ လွန်စေ၍-လွန်စေ၍၊ သတိသဗ္ဗောသာတိ၊
 သတိသဗ္ဗောသာ ဟူသည်ကား၊ သတိသဗ္ဗောသေန၊ သတိ၏မေ့လျော့
 ခြင်းကြောင့်၊ နိပါတောတိ၊ နိပါတောဟူသည်ကား၊ အယောကဇ္ဈာဟာမိ၊
 သံဒိုဋ်းကင်း၌၊ ပဘနံ၊ ကျသော-မိလ်းရေပေါက်တည်း၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှ
 အတိုင်းအရှည်ရှိသော-စကားအစဉ်ဖြင့်၊ နပ္ပဗဟတိ၊ မပယ်၊ ပဗဟတိ၊
 ပပယ်၏၊ ဝိပ္ပံလျှင်စွာ၊ ပဗဟတိ၊ ပပယ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်
 သော၊ ရာသယော၊ အရတို့ကို၊ ဘဂဝတာ၊ ခြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒသိ
 တာ၊ ပြတော်မူအပ်ကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုသုံးပါးသော-အရတို့တွင်၊ ဝတ္တာ
 ရော၊ လေးယောက် ကုန်သော၊ ဇနာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ နပ္ပဗဟန္တိ နာမ၊
 မပယ်သည်မည်ကုန်၏၊ ဝတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော၊ ဇနာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်၊ ပဗဟန္တိ နာမ၊ ပယ်သည်မည်ကုန်၏၊ ဝတ္တာရော၊ လေးယောက်
 ကုန်သော၊ ဇနာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝိပ္ပံလျှင်စွာ၊ ပဗဟန္တိ နာမ၊ ပယ်သည်
 မည်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသော-အရတို့တွင်၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်
 ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊
 သကဒါဂါမိ၊ သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ အနာဂါမိ၊ အနာဂါမ်

၃၃၂ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ပုဂ္ဂိုလ်၎င်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတ္တာရောဝ၊ လေးယောက်သည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်
သော၊ ဣမေဇနာ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ နပဟန္တိနာမ၊ မပယ်သည်မည်ကုန်
၏၊ ပုထုဇ္ဇနာဒယောဝိ၊ ပုထုဇဉ်အစရှိသော-ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ တာဝ
မာပဟန္တ၊ မပယ်နိုင်လှန်သည်ဖြစ်တန်စေ၊ အနာဂါမိ၊ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ ကံထံကေနကာရဏေန၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းကြောင့်၊ နပဟ
တိ၊ မပယ်နိုင်ဘဲရှိတုံအံ့နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေး
တည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သောဝိ၊ ထိုအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်
လည်း၊ ယာဝဒေဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ အဿ၊ ထိုအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊
ဘဝလောဘော၊ ဘဝ၌တတ်တတ်သော-လောဘသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝ
ထိုမျှလောက်၊ အဟောသုခံ အဟောသုခန္တိ၊ ဩဉ်ချမ်းသာစွ-ဩဉ်ချမ်း
သာစွဟူ၍၊ အဘိနန္ဒတိ၊ အလွန်နှစ်သက်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊
ထိုအနာဂါမ်-ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နပဟတိနာမ၊ မပယ်သည်မည်၏၊ ပန၊ ပဌမ
ဝါရမှတပါး-ဒုတိယဝါရကိုဆိုပြီးအံ့၊ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော၊
ဧတေယေဝဇနာ၊ ထိုပုထုဇဉ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သာလျှင်၊ ပဟန္တိနာမ၊
ပယ်သည်မည်ကုန်၏၊ သောတာပန္နာဒယော၊ သောတာပန်-ပုဂ္ဂိုလ်အစ
ရှိသည်တို့သည်၊ တာဝပဟန္တ၊ ပယ်နိုင်သည်ဖြစ်စေကုန်၊ ပုထုဇ္ဇနာ၊
ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကံထံကေနကာရဏေန၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်း
ကြောင့်၊ ပဟတိ၊ ပယ်နိုင်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊
အမေးတည်း၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချဲ့ပြီးအံ့၊ အာရန္တဝိပဿကော၊ အားထုတ်အပ်
သော-ဝိပဿနာရှိသော-ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သတိသမ္ဗောသေန၊ သတိ
၏မေ့လျော့ခြင်းကြောင့်၊ သဟဿ၊ အဆောတလျှင်၊ ကိလေသော၊ ကိလေ
သာသည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်လာသည်ရှိသော်၊ မာဒိသဿနာမ၊ ငါကဲ့သို့သဘော
ရှိသည်မည်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ကိလေသော၊ ကိလေသာ
သည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်လာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊
ပြု၍၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို၊ ပဂ္ဂဟ၊ ပြီးမြောက်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊
ဝဇ္ဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ မဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ ကိလေသော၊ ကိလေသာတို့
ကို၊ သမုပ္ပါတေတိ၊ အကြွင်းမဲ့ခွါအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတိဣမိနာကာရ
ဏေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်၊ သော၊ ထိုပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
ပဟန္တိနာမ၊ ပယ်သည်မည်၏၊ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော၊ တေ
ယေဝ၊ ထိုပုထုဇဉ်အစရှိသော-ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သာလျှင်၊ ဝိပ္ပံ၊ လျှင်စွာ၊
ပဟန္တိနာမ၊ ပယ်သည်မည်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသော-ဝါရတို့တွင်၊

ဣမဗ္ဗိံ သုတ္တံ၊ ဤလဇ္ဈကိကောဗေဒသုတ်၌လည်းကောင်း၊ မဟာပာတ္တိ
 ပဒေါပဓမ၊ မဟာပာတ္တိပဒေါပသုတ်၌ လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယဘာဝနော၊
 ဣန္ဒြိယဘာဝနာသုတ်၌ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေသုသုတ္တံသု၊
 ဤသုတ်တို့၌၊ တတိယဝါရော၊ ဒိဗ္ဗပဇာတိ၊ ကုသော- တတိယဝါရော၊
 ကိညာဓိဂဟိတော၊ အကယ်၌ကားယူအပ်၏ရှင်၊ ပနတဏှာပိ၊ ထိုသို့ပင်
 ယူအပ်သော်လည်း၊ ပဉ္စော၊ ပြဿနာကို၊ ဒုတိယဝါရေနေဝ၊ ပဇာတိဟု
 သော-ဒုတိယဝါရ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ကာယိတော၊ ဟောအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဥပမိဒုက္ခဿမူလန္တိတ္ထေ၊ ဥပမိဒုက္ခဿမူလံဟု
 သောဤပါဌ်၌၊ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ငါးပါးသော-ခန္ဓာတို့သည်၊ ဥပမိနာမ၊ ဥပမိမည်
 ၏တံ၊ ထိုဥပမိဟုဆိုအပ်သော-ခန္ဓာငါးပါးသည်၊ ဒုက္ခဿ၊ အလုံးစုံသော
 ဝဂ်ဆင်းရဲ၏၊ မူလံ၊ အကြောင်းရင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတိ၊ ဣမိနာကောရ
 နေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ ကိလေသုပမိနာ၊ ကိလေသု
 ပမိအားဖြင့်၊ နိရူပမိ၊ ကိလေသုပမိမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိဂ္ဂဟဇာတော၊
 ခွဲလမ်းခြင်းမရှိ၊ နိတ္တဇဗျာ၊ တဗျာမရှိ၊ ဣတိ၊ အယ်၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော
 အနက်တည်း၊ ဥပမိသံခယေဝိရုတ္တောတိ၊ ဥပမိသံခယေဝိရုတ္တောဟူသည်
 ကား၊ တဗျာက္ခယေ၊ တဗျာ၏ကုန်ရာ ဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနေ၊ အသစ်တ
 နိဗ္ဗာန်၌၊ အာရမ္မဏတော၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့်၊ ဝိရုတ္တော၊ ကိလေသ
 တို့မှလွတ်၏ ၊

ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထောရော၊ လေးယောက်ကုန်သော၊ ဝုဂ္ဂလေ၊ ဝုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊
 ဝိတ္ထာဓရတွာ၊ ရှုံးပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယေ၊ အကြင်ပုထုဇဉ်-သောတာ
 ပန်-သကာဒါဂါဝ်-အနာဂါဝ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပဇောန္တိ၊ ပပတ်ကုန်၏၊ တေ၊
 ထိုလေးဦးသော-ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဧတ္တေကေ၊ ဤမျှလောက်ကုန်သော၊ ဣမေ
 နာမကိလေသေ၊ ဤမည်သော-ကိလေသတို့ကို၊ ပဇောန္တိ၊ ပပတ်ကုန်၏၊
 ယေ၊ အကြင်ပုထုဇဉ်- သောတာပန်- သကာဒါဂါဝ်- အနာဂါဝ်ပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်၊ နိဗ္ဗဇောန္တိ၊ ပပတ်ကုန်၊ တေ၊ ထိုလေးဦးသော-ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်
 လည်း၊ ဧတ္တေကေ၊ ဤမျှလောက်ကုန်သော၊ ဣမေနာမကိလေသေ၊ ဤမည်သော
 ကိလေသတို့ကို၊ နိဗ္ဗဇောန္တိ၊ ပပတ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဣမဿတ္ထဿ၊ ဤသို့သော
 အနက်ကို၊ ဒေသထံ၊ ပြီး၌၊ ပဉ္စခေါဣမေဥဒါယိကာမဂုတာတိ၊ အာမိ၊
 ပဉ္စခေါဣမေဥဒါယိကာမဂုတာဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟော
 တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပဉ္စခေါဣမေဥဒါယိအစရှိသောပါဌ်၌၊ ဝိဇ္ဇသုန္တိ၊
 ဝိဇ္ဇသုခံဟူသည်ကား၊ အသုမိသုခံ၊ မဝေကြွယ်သော-သုခတည်း၊ အနုရိ

၃၃၄ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

၂

ယသုခန္တိ၊ အနဂိယသုခံဟူသည့်ကား၊ အနဂိယေဟိ၊ အဂိယာမဟုတ်ကုန်
သော-ဝုဗ္ဗဇဉ်ဝုဂ္ဂါလ်စိုသည်၊ သေဝိတသုခံ၊ မှိဝ်အပ်သော-ကာမချမ်း
သာတည်း၊ ဘာယိတဗ္ဗန္တိ၊ ဘာယိတဗ္ဗံဟူသည့်ကား၊ ဇေတဿသုခဿ၊
ဤကာမချမ်းသာကို၊ ပဋိလာဘတေတဝိ၊ ရခြင်းမှလည်းကောင်း၊ ဇေတဿ
သုခဿ၊ ဤကာမချမ်းသာ၏၊ ဝိပါကတေတဝိ၊ အကျိုးမှလည်းကောင်း၊ ဘာ
ယိတဗ္ဗံ၊ ကြောက်အပ်၏၊ နေက္ခမ္မသုခန္တိ၊ နေက္ခမ္မသုခံဟူသည့်ကား၊ ကာ
မတော၊ ဝတ္ထုကာမ-ကိလေသာကာမမှ၊ နိက္ခန္တသုခံ၊ ထွက်မြောက်သော
ဈာန်ချမ်းသာတည်း၊ ပဝိဝေကသုခန္တိ၊ ပဝိဝေကသုခံဟူသည့်ကား၊ ဂဏ
တေတဝိ၊ အပေါင်းအဘော်တို့နှင့်-ပေါင်းဘော်၍နေရခြင်းမှလည်းကောင်း၊
ကိလေသတေတဝိ၊ ကိလေသာမှလည်းကောင်း၊ ပဝိဝိတ္တသုခံ၊ ဆိတ်ငြိမ်
သောဈာန်ချမ်းသာတည်း၊ ဥပသမသုခန္တိ၊ ဥပသမသုခံ ဟူသည့်ကား၊
ရာဂါဒိဂူပသမတ္ထာယ၊ ရာဂအစရှိသည်တို့၏-ငြိမ်းခြင်းငှါ၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်
သော၊ သုခံ၊ ဈာန်ချမ်းသာတည်း၊ သမ္မောဓသုခန္တိ၊ သမ္မောဓသုခံဟူသည့်
ကား၊ မဂ္ဂသင်္ခါတဿ၊ မဂ်ဟုဆိုအပ်သော၊ သမ္မောဓဿ၊ သမ္မောဓတရား
၏၊ နိဗ္ဗတ္တနတ္ထာယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ သုခံ၊ ဈာန်ချမ်းသာတည်း
နဘာယိတဗ္ဗန္တိ၊ နဘာယိတဗ္ဗံဟူသည့်ကား၊ ဇေတဿသုခဿ၊ ဤဈာန်
ချမ်းသာကို၊ ပဋိလာဘတေတဝိ၊ ရခြင်းမှလည်းကောင်း၊ ဇေတဿသုခဿ၊
ဤဈာန်ချမ်းသာ၏၊ ဝိပါကတေတဝိ၊ အကျိုးမှလည်းကောင်း၊ နဘာယိတဗ္ဗံ
မကြောက်အပ်၊ ဇေတံ၊ ဤဈာန်ချမ်းသာကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗမေဝ၊ ပွားစေအပ်
သည်သာလျှင်တည်း၊ ၊ ဣဉ္ဇိတသ္မိံ ဝဒါမိတိ၊ ဣဉ္ဇိတသ္မိံ ဝဒါမိဟူသည့်
ကား၊ ဣဉ္ဇနံ ဝလနန္တိ၊ ရွှေရှားကြောင်းဟူ၍၊ ဣဉ္ဇနံ ဖလနန္တိ၊ တုန်လှုပ်
ကြောင်းဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ငါသူရားဟောတော်မူ၏၊ ကိဉ္စတတ္ထဣဉ္ဇိတသ္မိန္တိ၊
ကိဉ္စတတ္ထဣဉ္ဇိတသ္မိံ ဟူသည့်ကား၊ တတ္ထ၊ ထိုပဌမဈာန်၌၊ ဣဉ္ဇိတံ၊ တုန်လှုပ်
ကြောင်း ဖြစ်သောတရားဟူသည်၊ ကိဉ္စ၊ အဘယ်နည်း၊ ဣဒံတတ္ထဣဉ္ဇိတ
သ္မိန္တိ၊ ဣဒံတတ္ထဣဉ္ဇိတသ္မိံ ဟူသည့်ကား၊ အနိရုဒ္ဓါ၊ မချုပ်ကုန်သေးသော၊
ယေဇေတဝိတက္ကဝိစာရာ၊ အကြင်ဝိတက်-ဝိစာရတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်
၏၊ ဣဒံ၊ ဤဝိတက်-ဝိစာရသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုပဌမဈာန်၌၊ ဣဉ္ဇိတံ၊ တုန်လှုပ်
ကြောင်းဖြစ်သောတရားတည်း၊ ဒုတိယ တတိယဇ္ဈာနေသုပိ၊ ဒုတိယဈာန်
တတိယဈာန်တို့၌လည်း၊ ဇေသဝဇေသဝဇေ၊ ဤနည်းသာလျှင်ဖြစ်သော၊
နယော၊ နည်းကို၊ ဒဠမ္ပော၊ မှတ်အပ်၏၊ 'အနိဉ္ဇိတသ္မိံ ဝဒါမိတိ၊ အနိဉ္ဇိတသ္မိံ
ဝဒါမိ ဟူသည့်ကား၊ ဣဒံစတုတ္ထဇ္ဈာနံ၊ ဤစတုတ္ထဈာန်ကို၊ အနိဉ္ဇနံ အ

လန္တိ၊ ရွှေ၊ ရှားခြင်းမရှိဟူ၍၊ အနိဉ္ဇနံ နိဗ္ဗန္ဓနန္တိ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ငါတုရားဟောတော်မူ၏။ ။

အနုလန္တိ ဝဒါမိတိ၊ အနုလန္တိ ဝဒါမိဟူသည့်ကား၊ အာလယံ၊ တသ်ခြင်းတဏှာကို၊ အကတ္တဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒါမိ၊ ငါတုရားဟောတော်မူ၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤပဌမဈာန်၌၊ တဏှာလယော၊ တသ်ခြင်းတဏှာကို၊ နဥပ္ပါဒေတဗ္ဗော၊ မဖြစ်စေအပ်၊ ဣတိဣဓံအတ္ထံ၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ အထဇေသော ပုဗ္ဗောနယော၊ ဤရှေးနည်းသည်၊ ယုတ္တောဝါ၊ သင့်သည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ အယုတ္တောဝါ၊ မသင့်သည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ ဝါပရောနယော၊ နည်းတပါးကို၊ မယော၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ အနုလံအပရိယတ္တံ၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤပဌမဈာန်ကို-ရခါမျှတည်းဖြင့်၊ ဧတံ၊ ဤပဌမဈာန်သည်၊ အလံ၊ စွမ်းနိုင်ပြီးဤသို့၊ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို၊ နကာတဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒါမိ၊ ငါတုရားဟောတော်မူ၏၊ ဟိသတ္ထံ၊ မှန်၏၊ နေဝသညာနာသညာယတနဿာဝိ၊ နေဝသညာ နာသညာယတနဈာန်နှင့်ပြည့်စုံသော-ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း၊ ဧဝရူပါယဝိ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ သန္တာယ၊ ငြိမ်သက်သော၊ သမာပတ္တိယာ၊ အရူပသမာပတ်ကို၊ ပဟာနမေဝ၊ ပယ်ခြင်းကိုသာလျှင်၊ ဝဒါမိ၊ ငါတုရားဟောတော်မူ၏၊ အဏှံဝါ ထူလံစါတိ၊ အဏှံဝါ ထူလံဝါဟူသည့်ကား၊ ခုဒ္ဒကံဝါ၊ ငယ်သော-သံယောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ မဟန္တံဝါ၊ ကြီးသော-သံယောဇဉ်ကို လည်းကောင်း၊ အပ္ပသာဝန္တံဝါ၊ နည်းသော အပြစ်ရှိသော သံယောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ မဟာသာဝန္တံဝါ၊ ကြီးသောအပြစ်ရှိသော သံယောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော-စကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ ခပ်သိမ်းသောပုဒ်တို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ပန၊ ဒေသနာတော်၏ သဘောကိုဆိုဦးအံ့၊ ဒေသနာ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ နေယျပုဂ္ဂလဿ၊ နေယျပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အရဟတ္တနိက္ခဓေနေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို-အထွဋ်တင်သောအားဖြင့်သာလျှင်၊ နိဋ္ဌာပိတာ၊ ပြီးဆုံးစေတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် လဇ္ဈကိကောပမသုတ်၏ အဆင့်အံ့ပြီးတည်း၊ ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုခြောက်သော၊ လဇ္ဈကိကောပမသုတ္တံ၊ လဇ္ဈကိကောပမသုတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-ဘိက္ခုဝဂ်-၇-စာတုမသုတ်၊

ဇေတဝသုတန္တိ၊ ဇေတဝသုတ်အစရှိသော သုတ်သည်၊ စာတုမသုတ္တံ၊
 စာတုမသုတ်တည်း၊ တတ္ထံ၊ ထိုစာတုမသုတ်၌၊ စာတုမာယန္တိ၊ စာတုမာ
 ယံဟူသည်ကား၊ ဇေတဝသုတန္တိ၊ ဤသို့စာတုမာဟူ၍အမည်ရှိသော၊ ဂါမေ၊
 ရွာ၌၊ ပဉ္စမတ္တာနိဘိက္ခုသကာနိတိ၊ ပဉ္စမတ္တာနိဘိက္ခုသတာနိ ဟူသည်
 သည်ကား၊ အရနာ၊ ယခုပင်၊ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရဟန်းပြုကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊
 ရဟန်းတို့၏၊ ပဉ္စသတာနိ၊ ငါးရာတို့တည်း၊ ထေရာ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ
 ရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်တို့သည်၊ ဗိန္ဓုသံကိရေ၊ ကြံကုန်သတတ်၊ ကိဗိန္ဓု
 သံ၊ အဘယ်သို့ကြံကုန်သနည်းဟူမူကား၊ ဣမေကုလပုတ္တာ၊ ဤငါးရာသော
 အမျိုးကောင်း သားတို့သည်၊ ဒသဗလံ၊ အားတော် ခာယံပါးနှင့် ပြည့်
 စုံတော်မူသော- မြတ်စွာ ဘုရားကို၊ အဒိသ္မာဝ၊ မထွေ-မမြင်ရ-ကုန်ဘဲ
 သာသျှင်၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်း ပြုရကုန်၏၊ ဇေတဝသံ၊ ထိုငါးရာ ကုန်သော
 အမျိုးကောင်း သားတို့အား၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ ဘုရားကို၊ ဒသိယာ
 မ၊ ဖူးမြင်ရကုန်ဦးအံ့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကာ၊ အထံ
 တော်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားနာရကုန်၍၊ အတ္တနော၊ အတ္တနော၊
 မိမိ-မိမိ၏၊ ယထာဥပနိဿယေန၊ အကြင်အကြင်-မဂ်ဖိုလ်၏အကြောင်း
 ဖြင့်၊ ပတိဋ္ဌဟိဿန္တိ၊ သာသနာတော်၌ တည်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဗိန္ဓုသံ၊ ကြံကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ ထိုသာရိပုတ္တရာ-မောဂ္ဂလာန်
 မထေရ်တို့သည်၊ ဘိက္ခု၊ ငါးရာသော-ရဟန်းတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍၊
 အာဂတာ၊ ကြွလာကုန်၏၊ သံဗ္ဗောဒမာနာတိ၊ သံဗ္ဗောဒမာနာ ဟူသည်
 ကား၊ ကစ္စာဝုသသာဓမ္မနိယန္တိ အာဒိ၊ ကစ္စာဝုသသာဓမ္မနိယံ ဤသို့အစရှိ
 သော၊ ပဋိသန္ဓာရကထံ၊ အစဉ်အစပ်ဖြစ်သောကောင်းကို၊ ကုရုမာနာ၊ ပြုကုန်
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ သေနာသနာနိပညာပယမာနာတိ၊ သေနာသနာနိ
 ပညာပယမာနာဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ အတ္တနော၊ မိမိ-မိမိ၏၊ အာရိယ
 ပဉ္စာယာနံ၊ ခဏ္ဍပဉ္စာယာနံတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အလိုငှါ၊ အာရိယပုပ္ဖာ
 ယာနံ၊ ခဏ္ဍပဉ္စာယာနံတို့သည်၊ ဝသနုဌာနာနိ၊ ဝါစဉ်အားဖြင့် ရောက်
 သော-နေရာအရပ်တို့ကို၊ ဝုန္တိတွာ၊ ခေး၍၊ ဝါတပါနာနိ၊ တံခါးမ လေ
 သောက်တံခါးတို့ကို၊ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍၊ မဉ္ဇဝိန္ဒကုသ္မာရကာဒိနိ၊ ညောင်
 တောင်း-အင်းဖျဉ်-ဖျာ-သင်ပြူးတို့ကို၊ နိဟရိတွာ၊ ရေစိ၍၊ ဝေဠုဓမ္မတွာ၊
 ခါ၍၊ ယထာဥပနိဿယာ၊ ဖြစ်တိုင်းသော- အရပ်၌၊ သန္တုပယမာနာ၊ ကောင်း

၁၂

စွာထားကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ပတ္တစိဝရာနိပဋိသမယမာနာတိ၊
 ပတ္တစိဝရာနိ ပဋိသမယမာနာဟူသည်ကား၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊
 မေ၊ ငါ၏၊ ဣဒံပတ္တံ၊ ဤသိဝိတ်ကို၊ ဌပေထ၊ ထားလိုက်ပါကုန်၊ မေ၊ ငါ၏၊
 ဣဒံစိဝရံ၊ ဤသင်္ကန်းကို၊ 'ဌပေထ၊ ထားလိုက်ပါကုန်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဣဒံသံ၊
 လင်္ကာ၊ ဤခွက်လပ်ကို၊ ဌပေထ၊ ထားလိုက်ပါကုန်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဣဒံဥဒကတုမ္ပံ၊
 ဤရေဗူးကို၊ ဌပေထ၊ ထားလိုက်ပါကုန်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဣဒံကတ္တရယဋ္ဌံ၊ ဤ
 တောင်ငွေကို၊ ဌပေထ၊ ထားလိုက်ပါကုန်၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ သမဏပရိက္ခ
 ရေ၊ ရဟန်းတို့၏ပရိက္ခရာတို့ကို၊ သင်္ဂေါပယမာနာ၊ ကောင်းစွာလုံခြုံစေကုန်
 သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဥစ္စာသဒ္ဓါ၊ မဟာသဒ္ဓါတိ၊ ဥစ္စာသဒ္ဓါ၊ မဟာသဒ္ဓါ
 ဟူသည်ကား၊ ဥစ္စံ၊ အထက်သို့၊ ဥဂ္ဂတတ္ထာ၊ တက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 ဥစ္စံ၊ အထက်သို့တက်သော၊ ပုတ္တဋ္ဌတ္တာ၊ ပြန့်နှံ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 မဟန္တံ၊ များစွာသော၊ အဝိနိဘောဂသဒ္ဓံ၊ ဤအသံကား-ဤမည်သောသူ
 ၏အသံတည်း- ဤအသံကား-ဤမည်သော သူ၏အသံတည်းဟူ၍- မခွဲ
 ခြမ်းမဝေခွဲနိုင်သောအသံကို၊ ကရောန္တံ၊ ပြုကုန်သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်
 ကုန်ပြီ၊ ကေဝဇ္ဇာမညေမန္တဝိလောပေတိ၊ ကေဝဇ္ဇာမညေမန္တဝိလောပေ
 ဟူသည်ကား၊ ကေဝဇ္ဇာနံ၊ တံငါတို့၏၊ မန္တပန္နိဋ္ဌဝိတဋ္ဌာနေ၊ ငါးထည်
 သော-ခြင်းတောင်းကို-ထားရာအရပ်၌၊ မဟာဇနော၊ များစွာသော-ငါး
 ဝယ်သူလူအပေါင်းသည်၊ ဗန္ဓိပတိတွာ၊ စည်းဝေးကုန်၍၊ ဣမ၊ ဤခြင်း
 တောင်း၌၊ ဌဝိတံ၊ တည်ထားအပ်သော၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ဇေကံ၊ တ
 ကောင်သော၊ မန္တံ၊ ငါးကို၊ ဇေဟိ၊ ပေးပါလော၊ ဇေကံ၊ တကောင်သော၊ မန္တံ၊
 ငါးကို၊ ဗာလံ၊ ခွဲ၍၊ ဇေဟိ၊ ပေးပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥစ္စာသဒ္ဓံ၊ အထက်သို့
 တက်သော-အသံကိုလည်းကောင်း၊ မဟာသဒ္ဓံ၊ များစွာသော-အသံကို
 လည်းကောင်း၊ ကရောန္တံ၊ ပြုကုန်၏၊ တေ၊ သင်တံငါသည်သည်၊ ဇေတဿ၊
 ဤသူအား၊ မဟာ၊ များစွာသော-ငါးကို၊ ဒိန္နော၊ ပေးအပ်၏၊ မဟံ၊ ငါအား၊
 ခုဒ္ဒကော၊ နည်းစွာသော-ငါးကို၊ ဒိန္နော၊ ပေးအပ်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဥစ္စာ
 သဒ္ဓံ၊ အထက်သို့တက်သော-အသံကိုလည်းကောင်း၊ မဟာသဒ္ဓံ၊ များစွာ
 သော-အသံကိုလည်းကောင်း၊ ကရောန္တံ၊ ပြုကုန်၏၊ တံ၊ ထိုသို့ပြုသည်
 ကို၊ ဗန္ဓိပတိ၊ ရည်၍၊ ဇေတံ၊ ဤကေဝဇ္ဇာမညေမန္တဝိလောပေဟူသောစကား
 ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ မန္တဝဟ
 တတ္ထံ၊ ငါးကို ဖမ်းယူခြင်း၌၊ ဇာလေ၊ ပိုက်ကွန်ကို၊ ပက္ခိတ္တေမိ၊ ပစ်ချ
 သော်လည်း၊ တသ္မိ၊ ဌာနေ၊ ထိုပစ်ချရာအရပ်၌၊ ကေဝဇ္ဇာစေတံ၊ တံငါတို့

၃၃၈ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

သညံလည်းကောင်း၊ အညေစ၊ တပါးသောသူတို့သည် လည်းကောင်း၊
ပဝိဇ္ဇော၊ ပိုက်ကွန်တွင်းသို့ ငါးဝင်ပြီ၊ နပဝိဇ္ဇော၊ ငါးမဝင်သေး၊ ဂဟိတော၊
ငါးကိုဖမ်းယူမိပြီ၊ နဂဟိတော၊ မဖမ်းမိသေး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟာသဒ္ဓံ၊
များစွာသောအသံကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ တဗ္ဗိ၊ ထိုသို့ပြုခြင်းကိုလည်း၊
သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧတံ၊ ဤကေဝလ္လာမညေမန္တဝိလောပေ ဟူသောစကား
ကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပဏာ
မေဝိတိ၊ ပဏာမေမိ ဟူသည်ကား၊ နိဟရာမိ၊ ငါဘုရား နှင်ထုတ်တော်
မူ၏၊ နဝေါမမသန္တိကေဝုတ္တဗ္ဗန္တိ၊ နဝေါမမသန္တိကေဝုတ္တဗ္ဗံဟူသည်ကား
တုဌေ၊ သင်တို့သည်၊ မာဒိသဿ၊ ငါကဲ့သို့သဘောရှိသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်
စွာဘုရား၏၊ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့၊ အာဂတံ၊ လာကုန်ပြီး၍၊ ဧဝံ၊ ဤ
သို့၊ မဟာသဒ္ဓံ၊ များစွာသောအသံကို၊ ကရောထ၊ ပြုကုန်သေး၏၊ အတ္တနော
မိမိ၏၊ ဓမ္မတာယ၊ သဘောအားဖြင့်၊ ဝသန္တာ၊ နေကုန်သော-သင်တို့သည်၊
ကိံနာမ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ သာရုပ္ပံ၊ လျောက်ပတ်ကုန်သည်ကို၊ ကရိဿ
ထ၊ ပြုကုန်လိမ့်မည်နည်း၊ တုဌာဒိသာနံ၊ သင်တို့ကဲ့သို့သော-သဘောရှိကုန်
သောသူတို့အား၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ဝသနကိစ္စံ၊ နေ
ခြင်းကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိဣမံအတ္တံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြု၏
တေသု၊ ထိုနှင်ထုတ်အပ်သော-ရဟန်းတို့တွင်၊ ကေဝိက္ခုပိ၊ တဦးသော
ရဟန်းသည်မျှလည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟာသဒ္ဓမတ္ထကေန၊
များစွာသောအသံကို-ပြုခါမျှတည်းဖြင့်၊ အဌေ၊ ငါတို့ကို၊ ပဏာမေထ၊ နှင်
ထုတ်တော်မူကုန်၏၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့၎င်း၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ကိဗ္ဗိဝါ၊ တစ်
တစ်သော-စကားကို၎င်း၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ နံသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်၊ သဗ္ဗေ၊
ကြွင်းမဲ့ဥဿု-အလုံးစုံ နှင်ထုတ်အပ်ကုန်သော-ရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝ
တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြန္တိ၊ ဝန်ခံကုန်
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဧဝံဘန္တေတိ၊ ဧဝံဘန္တေဟူ၍၊ ဝတွာ၊ ဆိုကုန်
၍၊ နိက္ခမိသု၊ ထွက်သွားကုန်၏၊ ပန၊ ထွက်သွားသော-ရဟန်းတို့၏-နှလုံး
သွင်းခြင်းကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော-စိတ်အကြံသည်၊ တေသံ၊ ထိုနှင်ထုတ်
လိုက်သောရဟန်းတို့အား၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ကိံ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့
ဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ မသိ
သာမ၊ မှူးမြင်ကုန်အံ့၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို၊ သောဿာမ၊ နာကုန်အံ့၊
သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ဝသိဿာမ၊ နေကုန်အံ့၊
ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ အာဂတာ၊ လာကုန်၏၊ ပန၊ စင်စစ်

သော်ကား၊ ဇေဝဇ္ဈပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဂရုနေ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊ သတ္တ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ အာဂတိံ၊ လာကုန်၍၊ မဟာသန္ဓံ၊ များစွာသော-အသံကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ကရိမှ၊ ပြုမိကုန်၏၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ပဏာမိတာ၊ နှင်ထုတ်အပ်ကုန်သည်၊ အမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အယံဒေါသော၊ ဤအပြစ်သည်၊ အမှကမေဝ၊ ငါတို့၏သံလျှင်၊ ငဒါသော၊ အပြစ်ပေတည်း။ နေ၊ ငါတို့အား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ဝတ္ထု၊ နေခြင်းငှါ၊ နုလန္ဓံ၊ မရအပ်၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော-အဆင်းရှိသော၊ သရိရံ၊ ကိုယ်တော်ကို၊ ဩလောကေတု၊ ကြည့်ခြင်းငှါ၊ နုလန္ဓံ၊ မရအပ်၊ မရရဿရေန၊ သာယာစွာသော အသံတော်ဖြင့်၊ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သေတု၊ နာခြင်းငှါ၊ နုလန္ဓံ၊ မရအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီးဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍၊ တေ၊ ထိုနှင်ထုတ်အပ်သော-ရဟန်းတို့သည်၊ ဗလဝဒေါမနဿဇာတာ၊ ဖြစ်သောပြင်းစွာသော-နှလုံးမသာယာခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ပက္ကမိံသု၊ ထွက်သွားကုန်၏။ ။

တေ နုပသကံမိံ သူတိ၊ တေ နုပသကံမိံ သုဟူသည်ကား၊ တေသာကျာ၊ ထိုသာကိဝင်မင်းတို့သည်၊ အာဂမနဿမယေဝိ၊ လာသောအခါ၌လည်း၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ တဗ္ဗေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်၊ နိသိန္နာ၊ ထိုင်နေသည်တို့ကို၊ ပဿိံသုကိရ၊ မြင်လိုက်ကုန်သတတ်၊ အထ၊ ထိုနေ့ကံမှ၊ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ကိံ နုခေါ၊ အဘယ်သို့နည်း၊ ဇေတဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်ကုန်၍၊ ပဋိနိဝတ္တော၊ ပြန်နစ်ခဲ့ကုန်၏၊ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဇာနိဿာမ၊ ငါတို့သိအောင်ပြုကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီးဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေတွာ၊ ကြံကုန်ပြီး၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုရဟန်းတို့ရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိံသု၊ ကပ်ကုန်၏၊ ဟန္ဓာတိဇေသောသန္ဓေ၊ ဟန္ဓဟူသောဤသန္ဓါသည်၊ ဝိယဂ္ဂဗ္ဗေဆုံးဖြတ်ခြင်းဟူသောအနက်၌၊ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သော၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ ကဟံပနတုမှေတိ၊ ကဟံပနတုမှေ ဟူသည်ကား၊ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ဣဒါနေဝ၊ ယခုပင်လျှင်၊ အာဂတိံ၊ လာကုန်ပြီး၍၊ ကဟံ၊ အဟံအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆယ၊ ကြွကုန်အံ့နည်း၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ တုမှကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား၊ ကောမိ၊ တရံတရသော၊ ဥပဒ္ဒဝေါ၊ ဘေးရန်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိလေသလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ ဒသဗလဿ၊ အားတော်

ဆယ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော- မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဥပဒ္ဒဝေါ၊ တေး
 ရန်သည်။ အတ္တိ၊ ရှိလေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ လျှောက်ကုန်၏။
 ပန၊ ရဟန်းတို့၏- နှလုံးသွင်းခြင်းကိုဆိုပြီးအံ့၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုနှင်ထုတ်
 အပ်ကုန်သော- ရဟန်းတို့အား၊ အာရသော၊ ဒါယကာတို့၊ မယံ၊ ငါတို့သည်။
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ၊ အာဂတာ၊ လာ
 ကုန်၏။ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နော၊ ငါတို့အား၊ ဒိဇ္ဈော၊ ဖူးမြင်အပ်
 ပြီ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုခါ၌၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ဝဿနဉ္စာနံ၊ နေရာအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆာမ၊
 ပြန်သွားကုန်တော့အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆိုကုန်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝစနပရိ
 ဟာရော၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏- စကားကိုဖြေဆိုခြင်းသည်။ ကိဉ္ဇာပိအတ္တိ၊
 အကယ်၍ကားရှိ၏ရှင်၊ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ပင်ရှိသော်လည်း၊ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့
 သော- သတောရှိသော၊ လေသကပ္ပံ၊ အပ်သောအမြွက်ကို၊ အကတွာ၊ မပြု
 လျှင်းဘဲ၊ ယထာဘူတမေဝ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းသော- စကားကိုသာလျှင်းအာ
 ရောစေတွာ၊ ပြန်ကြား၍၊ ဘဂဝတာခေါ- အာရသော- ဘိက္ခုသံဃော
 ပဏာမိတောတိ၊ ဘဂဝတာခေါ- အာရသော- ဘိက္ခုသံဃောပဏာမိတော
 ဟူ၍၊ အာဟံသု၊ ပြောဆိုကုန်၏၊ ပန၊ တေနာဟာယသ္မန္တောအစရှိသော
 ဝါကျ၏- အဓိပ္ပာယ်ကို ဆိုပြီးအံ့၊ တေရာဇာနော၊ ထိုသာကီဝင်မင်းတို့
 သည်၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ရရဝဟာ၊ ဝန်ကိုရှက်ဆောင်ခြင်းရှိ
 ကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ခုတိ၊ နှစ်ဦးကုန်သော၊ အဂ္ဂသာဝကေဟိ၊ အဂ္ဂ
 သာဝတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ပဉ္စသုဘိက္ခုသတေသု၊ ငါးရာကုန်သောရဟန်း
 တို့သည်၊ ဂစ္ဆန္တေသု၊ ထွက်၍သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏၊ ပါဒမူလံ၊ ခြေရင်းတော်သည်၊ ဝိဂစ္ဆိဿတိ၊ ကင်းလတ္တံ့၊
 ဣမေသံ၊ ဤငါးရာသောရဟန်းတို့၏၊ နိဝတ္တနာကာရံ၊ ပြန်နစ်ရအံ့သောအ
 ခြင်းအရာကို၊ ကရိဿာမ၊ ငါတို့ပြုကုန်ပြီးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေသု၊ ကြံကုန်
 ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေတွာ၊ ကြံကုန်ပြီး၍၊ တေနာဟာ-ယသ္မန္တောတိအာဒိံ၊
 တေနာဟာ-ယသ္မန္တောဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟံသု၊ သာကီ
 ဝင်မင်းတို့က-လျှောက်ထားကုန်၏၊ တေသုပိဘိက္ခုသု၊ ထိုနှင်ထုတ်အပ်
 ကုန်သော-ရဟန်းတို့တွင်လည်း၊ မယံ၊ ငါတို့ငါးရာသော-ရဟန်းတို့ကို၊
 မဟာသဒ္ဓမ္မတ္ထကေန၊ များစွာသော အသံကို-ပြုကာမျှဖြင့်၊ ပဏာမိတာ၊
 နှင်ထုတ်အပ်ကုန်၏၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဇိဝိတုံ၊ အသက်မွေးခြင်းငှါ၊ 'အ
 သက္ကာန္တာ၊ မတတ်နှိုင်းကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ နပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်း
 ပြုသည်မဟုတ်ကုန်၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ ဧကသိက္ခပိ၊

တဦးသော-ရဟန်းသည်မျှလည်း။ ပဋိပ္ပရိတောနာမ၊ဘောကံပြန်ခြင်းမည်
သည်။နာဟောသိ၊မဖြစ်၊ပန၊စင်စစ်သော်ကား။ သုဗ္ဗေ၊နှစ်ထုတ်အပ်ကုန်
သော-ခပ်သိမ်းကုန်သော-ရဟန်းတို့သည်။သမကံ ယေဝ၊အညီအညွတ်
သာလျှင်၊ဝေမာဝုသောတိ၊ ဝေမာဝုသောဟူ၍၊သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြိယံ၊ဝန်ခံကုန်၏။
အဘိနန္ဒတူတိ၊ အဘိနန္ဒတုံ ဟူသည်ကား။ တိက္ခာသံဃာဿ၊ ရဟန်းအံ
ပေါင်း၏။အာဂမနံ၊လာခြင်းကို၊ ဣစ္ဆန္တော၊ အလိုတော်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊အဘိနန္ဒတု၊အလွန်နှစ်သက်တော်မူပါလော၊အဘိဝဒတူတိ၊အဘိ
ဝဒတုဟူသည်ကား။ တိက္ခာသံဃော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်။ ဧဝံ၊လာ
စေသတည်း။ ဣတိဧဝံ၊ဤသို့၊ ဗိတ္တံ၊ဗိတ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေန္တော၊ဖြစ်စေသည်။
ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ အဘိဝဒတု၊ ဆိုတော်မူပါလော၊ အနုဂ္ဂဟိ တောတိ၊အ
နုဂ္ဂဟိတော ဟူသည်ကား။ အာမိဿ၊ နုဂ္ဂဟောနစ၊ အာမိဿ၊ နုဂ္ဂဟာဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ဓမ္မာနုဂ္ဂဟောနစ၊ ဓမ္မာနုဂ္ဂဟာဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနုဂ္ဂဟိ
တော၊ ခြီးမြှောက်တော်မူအပ်၏။ အညထတ္တန္တိ၊ အညထတ္တံ ဟူသည်
ကား။ဒသဗလဿ၊ အားတော် ဆယ်ပါးနှင့်-ပြည့်စုံတော်မူသော-မြတ်
စွာဘုရားအား။ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းကို၊ နလဘာမ၊ငါတို့ မရကုန်၊ဣတိ၊
ဤသို့၊ ပဿဒညထတ္တံ၊ ကြည်ညိုသည်မှ-တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့်
ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏။ ဝိပရိတာမောတိ၊ ဝိပရိတာမော ဟူ
သည်ကား။ ပဿဒညထတ္တေန၊ ကြည်ညိုသည်မှ-တပါးသော-အခြင်း
အရာဖြင့်-ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ဝိစ္ဆမန္တာနံ၊ လူထွက်ကုန်သော-ရဟန်း
တို့အား၊ဝိပရိတာမညထတ္တံ၊ ဘောံပြန်ခြင်းတည်းဟူသော-တပါးသော
အခြင်းအရာဖြင့်-ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဗီဇာနံ တရုဏာ
နန္တိ၊ဗီဇာနံ တရုဏာနံ ဟူသည်ကား။ တရုဏသဿာနံ၊ ငယ်နုသော
ကောက်ပင်တို့၏၊သိယာအညထတ္တန္တိ၊သိယာအညထတ္တံဟူသည်ကား။
ဥဒကဝါရကာလေ၊ ရေအလွည့်ပေးသင့်သောအခါ၌၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊အ
လဘန္တာနံ၊ မရကုန်သော-ကောက်ပင်တို့၏။ မိလောတဘာဝေန၊ညှိုးနွမ်း
သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အညထတ္တံ၊ တပါးသော-အခြင်းအရာဖြင့်-ဖြစ်ခြင်း
သည်။ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သုသိတွာ၊ခြောက်တတ်၍၊ မိလောတဘာဝံ၊
ညှိုးနွမ်းသည်၏အဖြစ်သို့၊အာပစ္စနေန၊ ရောက်သောအားဖြင့်၊ဝိပရိတာ
မော၊ဘောကံပြန်ခြင်းသည်။ ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏။ ပန၊ကောက်ပင်ဥပမာမှ
တပါး-နွားငယ်ဥပမာကိုပြဦးအံ့၊ဝစ္ဆကာဿ၊ နွားငယ်အား၊ ခိရိယိပါဿာ
ယ၊ခိရည်၏မွတ်သိပ်ခြင်းကြောင့်၊သုဿနံ၊ခြောက်တတ်ခြင်းသည်။အည

ထတ္တံနာမ၊ တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့် - ဖြစ်ခြင်းမည်၏။ သုဿိတွာ၊
ခြောက်တတ်၍၊ ကာလကိရိယာ၊ သေခြင်းကိုပြုခြင်းသည်၊ ဝိပရိဏာမော
နာမ၊ ဘောက်ပြန်ခြင်းမည်၏။ ။

ပဿာဒိတောဘဂဝါကိ၊ ပဿာဒိတောဘဂဝါဟူသည်ကား၊ ထေရော၊
အရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်၊ တတ္ထံ၊ ထိုနှင်ထုတ်ရာ အရပ်၌၊
နိဿိန္နောဝ၊ ထိုင်နေလျက်သာလျှင်၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့်၊
ဗြဟ္မာနံ၊ သဟမ္ပတိဗြဟ္မာကို၊ အာဂတံ၊ လာသည်ကို၊ အဒ္ဓသကိရ၊ မြင်
သတတ်၊ ဒိဗ္ဗာယသောတဓာတုယာစ၊ ဒိဗ္ဗသောတအဘိညာဉ်ဖြင့်လည်း၊
အာယာစနသန္တံ၊ တောင်းပန်သော-အသံကို၊ သုဏ္ဏိကိရ၊ ကြားသတတ်၊
စေတောပရိယညာဏေန၊ စေတောပရိယညာဏ်ဖြင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်
စွာဘုရား၏၊ ပဿန္တတာဝံ၊ ကြည်ညိုတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကို၊ အညာ
သိကိရ၊ သိသတတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကိဗ္ဗိ၊ တရံတယောက်သော၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ပေသေတွာ၊ စေလွှတ်တော်မူ၍၊ ပက္ခောသိယမာနာနံ၊
ခေါ်စေအပ်ကုန်သောသူတို့၏၊ ဂမနံနာမ၊ သွားခြင်းမည်သည်၊ နုပာသုကံ၊
မချမ်းသာ၊ ယာ၊ အကြင်မျှလောက်၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နုပေ
သေတိ၊ စေလွှတ်တော်မူသေး၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုမျှလောက်သော-ကာလ
၌သာလျှင်၊ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညမာနော၊ မှတ်ထင်
သော-အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ပဿာဒိတော-ဘဂ
ဝါဟူသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်ဆို၏၊ အံပေါသုက္ခောတိ၊ အပေါသု
က္ခောဟူသည်ကား၊ အညေသု၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို-ဝင်စားခြင်းမှ တပါး
ကုန်သော၊ ကိစ္စသု၊ ကိစ္စတို့၌၊ အနုသုက္ခော၊ အားထုတ်ခြင်းမရှိသည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရန္တိ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရံ ဟူသည်ကား၊
ဖလသမာပတ္တိဝိဟာရံ၊ ဖလသမာပတ်ကို-ဝင်စား၍ နေတော်မူခြင်းကို၊
အနုယုက္ခော၊ အားထုတ်တော်မူသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဝိဟရိတုကာမောမညေ၊ နေတော်မူလိုယောင်တကား၊ သော
ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယထာရုဗိယာ၊ အလို
အားလျော်စွာဖြင့်၊ ဝိဟရိယတု၊ နေတော်မူပါစေ၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ မေ၊ တ
ပညံတော်အရှင်သာရိပုတ္တရာအား၊ အဟောသိ၊ စိတ်အကြံဖြစ်ပါ၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ လျှောက်ဆို၏၊ မယဗ္ဗိဒါနိတိ၊ မယဗ္ဗိဒါနိဟူသည်ကား၊ ပရံ၊
သူတပါးကို၊ ဩဝဒမာနာ၊ ဆိုဆုံးမကုန်သော၊ မယဗ္ဗိ၊ ငါသာရိပုတ္တရာတို့ကို
လည်း၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရတော၊ ကျောင်းကော်မှ၊ နိက္ကမ္ပိတာ၊ နှင်ထုတ်

၂

အပ်ကုန်၏။ အမှတ်ကံ၊ ငါသာရိပုတ္တရာတို့အား၊ ပရောဝါဒေန၊ သူတပါးကို
 ဆုံးမသဖြင့်၊ ကံ၊ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မယဗ္ဗိ၊ ငါ
 သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်လည်း၊ ဒိဗ္ဗဓမ္မသုခဝိဟာရေနော၊ မျက်မှောက်
 သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌-ချမ်းသာစွာ နေသဖြင့်သံသယျင်၊ ဝိဟရိဿာမ၊ နေ
 ကုန်တော့အံ့၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြု၏၊ ထေရော၊
 အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်၊ ဣမသ္မိံဌာနေ၊ ဤလျှောက်ထားသော
 အရာ၌၊ ဝိရဒ္ဓေါ၊ ချွတ်ယွင်း၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဘာရတာဝံ၊ ဝန်ရှိသည်၏
 အဖြစ်ကို၊ အညာသိ၊ မသိ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အယံဘိက္ခုသံဃော၊ ဤရဟန်း
 အပေါင်းသည်၊ ဋ္ဌိန္နန္တိ၊ နှစ်ဦးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ မဟာထေရောနံ၊ အရှင်
 သာရိပုတ္တရာ-အရှင်မဟာ မောဂ္ဂလသန်-မထေရ်ကြီးတို့၏၊ ဘာရော၊ ဝန်
 တည်း၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ နံ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာ-မထေရ်ကို၊ ပဋိသေ
 ဓေန္တော၊ တားမြစ်တော်မူလိုသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာ
 ဂမေဟိတိအာဒိ၊ အာဂမေဟိဤသို့ အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟော
 တော်မူ၏၊ ပန၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ-လျှောက်သည်မှတစ်ပါး-အရှင်မဟာ
 မောဂ္ဂလသန်-လျှောက်သည်ကို-ဆိုဦးအံ့၊ မဟာမောဂ္ဂလသန်တ္ထေရော၊ အရှင်
 မဟာမောဂ္ဂလသန်မထေရ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဘာရတာဝံ၊ ဝန်ရှိသည်
 ၏-အဖြစ်ကို၊ အညာသိ၊ သိ၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုအရှင်မောဂ္ဂ
 လသန်မထေရ်အား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာရကာရံ၊ ကောင်းပြီး
 ကို၊ အဒါသိ၊ ပေးတော်မူ၏။ ။

စတ္တာရိမာနိဘိက္ခဝေတိ၊ စတ္တာရိမာနိဘိက္ခဝေဟူ၍၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
 ကြောင့်၊ အာရသိ၊ အားထုတ်တော်မူပြန်သနည်း၊ ဣမသ္မိံ သာသနေ၊ ဤသာ
 သာနာတော်၌၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဘယာနိ၊ ဘေးတို့သည်၊ သန္တိ၊
 ရှိကုန်၏၊ ယေဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ တာနိဘယာနိ၊ ထိုဘေးတို့ဖြင့်
 အဘိတော၊ မကြောက်၊ သေဘိက္ခု၊ ထိုဘေးတို့ကိုမကြောက်သော ရဟန်း
 သည်၊ ဣမသ္မိံ သာသနေ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ပတိဋ္ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းငှါ၊
 သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ပန၊ အနွယ်မှတစ်ပါး-ဗျုပ္ပနိတိကိုဆိုဦးအံ့၊ ဣတရော
 ဤမှတစ်ပါးသောကြောက်သောရဟန်းသည်၊ ဣမသ္မိံ သာသနေ၊ ဤသာသ
 နာတော်၌၊ ပတိဋ္ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊
 ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒေသတုံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ ဣမံဒေသနံ၊ ဤစတ္တာရိမာနိ
 ဘိက္ခဝေအစရှိသောဒေသနာတော်ကို၊ အာရသိ၊ အားထုတ်တော်မူပြန်၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုစတ္တာရိမာနိဘိက္ခဝေအစရှိသောပါဌ၌၊ ဥဒကောရောဟန္တေတိ

ဥဒကောရောဟန္တေဟူသည့်ကား။ ဥဒကံ။ ရေသို့။ ဩရောဟန္တေ။ သက်ဆင်းသော။ ပုဂ္ဂလေ။ ပုဂ္ဂိုလ်၌။ ကုန္တိလဘယန္တိ။ ကုန္တိလဘယံဟူသည့်ကား။ သံသုမာရတယံ။ မိကျောင်းဘေးတည်း။ သုသုကာဘယန္တိ။ သုသုကာဘယံဟူသည့်ကား။ ဗိဇ္ဇာမန္တဘယံ။ မကရ်းဘေးတည်း။ ကောရပါယါသဿတံအဓိဝစနန္တိ။ ကောရပါယာသဿတံအဓိဝစနံဟူသည့်ကား။ ဟိတံပါကဋ်ကရေမိ။ ထိုစကားကိုထင်ရှားပြုပြီးအံ့။ ဗဟိရံ။ သာသနာဝေါဟာရမှအပဖြစ်သော။ ဥဒကံ။ ပြကတေ။ သောရေသို့။ ဩတိဇ္ဈော။ သက်ဆင်းသောသူသည်။ ဦမိသု။ ဟိုင်းတံပိုးတို့၌။ ဩသိဒိတွာ။ နစ်၍။ မရတိယထာ။ သေသကဲ့သို့။ ဇေတထာ။ ထိုအတူ။ ဣမသ္မိံသာသနေး။ ဤသာသနာတော်၌။ ကောရပါယာသေ။ အမျက်ထွက်ခြင်းရန်ငြိုးဖွဲခြင်း၌။ ဩသိဒိတွာ။ နစ်၍။ ဝိဇ္ဇမတိ။ လူထွက်၍သွား၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ကောရပါယာသေ။ အမျက်ထွက်ခြင်းရန်ငြိုးဖွဲခြင်းကိုဦမိဘယန္တိ။ ဦမိဘယံဟူ၍။ ဝုတ္တော။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဩဒရိကတ္တဿတံအဓိဝစနန္တိ။ ဩဒရိကတ္တဿတံအဓိဝစနံဟူသည့်ကား။ ဟိတံပါကဋ်ကရေမိ။ ထိုစကားကိုထင်ရှားပြုပြီးအံ့။ ဗဟိရံ။ သာသနာဝေါဟာရမှအပဖြစ်သော။ ဥဒကံ။ ပြကတေ။ သောရေသို့။ ဩတိဇ္ဈော။ သက်ဆင်းသောသူကို။ ကုန္တိလေန။ မိကျောင်းသည်။ ခါဒိတော။ ခဲအပ်သည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ မရတိယထာ။ သေသကဲ့သို့။ ဇေတထာ။ ထိုအတူ။ ဣမသ္မိံသာသနေး။ ဤသာသနာတော်၌။ ဩဒရိကတ္တေန။ ဝမ်းစာရှာဖွေသည်၏အဖြစ်သည်။ ခါဒိတော။ ခဲအပ်သည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ ဝိဇ္ဇမတိ။ လူထွက်၍သွား၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဩဒရိကတ္တံ။ ဝမ်းစာကိုရှာဖွေသည်၏အဖြစ်ကို။ ကုန္တိလဘယန္တိ။ ကုန္တိလဘယံဟူ၍။ ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

အရက္ခိတေနဝကာယေနာတိ။ အရက္ခိတေနဝကာယေန ဟူသည့်ကား။ သိသပ္ပစာလကာဒိကရဏေန။ ဦးခေါင်းကိုထွက်ခြင်းအစရှိသည်တို့ကိုပြုသဖြင့်။ အရက္ခိတကာယော။ မစောင့်ရှောက်အပ်သော ကိုယ်ရှိသည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ ဝိဇ္ဇာယ။ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပပိသတိ။ ဝင်၏။ အရက္ခိတာယဝါစာယာတိ။ အရက္ခိတာယစာဝါယဟူသည့်ကား။ နုဇ္ဈုလ္လဘာသနာဒိဝသေန။ ရုန့်ရင်းသောစကားကိုပြောဆိုခြင်းအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်။ အရက္ခိတာဝါစော။ မစောင့်ရှောက်အပ်သော-စကားရှိသည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ အနုပဋ္ဌိတာယ သတိယာတိ။ အနုပဋ္ဌိတာယ သတိယာဟူသည့်ကား။ ကာယဂတာသတိ။ ဆံအစရှိသောကိုယ်အစု၌ဖြစ်သော ဘာဝနာနှင့် ယှဉ်သော

သတိကို၊ အနုပဋ္ဌာပေတွာ၊ မဖြစ်စေမူ၍၊ အသံဝုတေဟိတိ၊ အသံဝုတေဟိ
ဟူသည်ကား၊ အပိဟိတေဟိ၊ မပိတ်အပ်ကုန်သော-ဣန္ဒြိယံ၊ ဖြင့်၊ ပဉ္စဇ္ဇေ
တံကာမဂုဏာနံ အဓိဝစနန္တိ၊ ပဉ္စဇ္ဇေတံကာမဂုဏာနံ အဓိဝစနံဟူသည်
ကား၊ ဟိတံပါကဋ်ကရောမိ၊ ထိုစကားကိုထင်ရှားအောင်ပြုဦးအံ့၊ ဗာဟိရံ၊
သာသနာဝေါဟာရမှအပဖြစ်သော၊ ဥဒကံ၊ ပြကတေသော-ရေသို့၊ ဩတိဇ္ဈော
သက်ဆင်းသောသူသည်၊ အာဝဇ္ဇေ၊ ဝဲ၌၊ နိမုဇ္ဇိတွာ၊ နစ်၍၊ မရတိယထာ၊
သေသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဤမသို့ သာသနေး၊ ဤသာသနာတော်
၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်၊ ပဉ္စကာမဂုဏာဝဇ္ဇေ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါး
တည်းဟူသောဝဲ၌၊ နိမုဇ္ဇိတွာ၊ နစ်၍၊ ဝိတ္တမတိ၊ လူထွက်၍သွား၏၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ ပဉ္စကာမဂုဏာ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ကို၊ အာဝဇ္ဇဘယန္တိ၊ အာ
ဝဇ္ဇဘယံဟူ၍၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ အနုဒ္ဓံသေတိတိ၊ အနုဒ္ဓံ
သေတိဟူသည်ကား၊ ကိလမေတိ၊ ပင်ပန်းစေ၏၊ မိလောပေတိ၊ ညှိုးနွမ်းစေ၏
ရာဂါနုဒ္ဓံသေနာတိ၊ ရာဂါနုဒ္ဓံသေနဟူသည်ကား၊ ရာဂနုဒ္ဓံသိတေန၊ ရာဂ
သည်-နှိပ်စက်-ဖျက်ဆီးအပ်သော၊ ဝိတ္တေန၊ မိတ်ဖြင့်၊ မာတုဂါမသေတံ
အဓိဝစနန္တိ၊ မာတုဂါမသေတံ အဓိဝစနံဟူသည်ကား၊ ဟိတံပါကဋ်
ကရောမိ၊ ထိုစကားကို-ထင်ရှားအောင်-ပြုဦးအံ့၊ ဗာဟိရံ၊ သာသနာဝေါ
ဟာရမှ-အပဖြစ်သော၊ ဥဒကံ၊ ပြကတေသော-ရေသို့၊ ဩတိဇ္ဈော၊ သက်
ဆင်းသောသူသည်၊ စဏ္ဍမိန္ဒ၊ ကြမ်းသော-ငါးကို၊ အာဂမ္မစွဲ၍၊ လဒ္ဓပ
ဟာရော၊ ရအပ်သော-ပုတ်ခတ်ခြင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မရတိယထာ၊
သေသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဤမသို့ သာသနေး၊ ဤသာသနာတော်၌
မာတုဂါမံ၊ မာတုဂါမကို၊ အာဂမ္မစွဲ၍၊ ဥပ္ပန္နကာမရာဂေါ၊ ဖြစ်သောကာမ
ရာဂရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိတ္တမတိ၊ လူထွက်၍သွား၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
မာတုဂါမော၊ မာတုဂါမကို၊ သုသုကာဘယန္တိ၊ သုသုကာဘယံဟူ၍၊
ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပန၊ ဥပမာ-ဥပမေယျကို-နှိုးနှော၍-ပြုဦးအံ့၊
စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိဘယာနိ၊ ဤဘေးတို့ကို၊ ဘာယိတွာ၊
ကြောံ၍၊ ဥဒကံ၊ ရေထဲသို့၊ အနောရောဟန္တဿ၊ မသက်ဆင်းသောသူအား
ဥဒကံ၊ ရေကို၊ နိဿာယ၊ ခြံ၍၊ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သော၊ အာနိသံသော၊ အကျိုး
သက်သည်၊ နတ္ထိယထာ၊ မရှိသကဲ့သို့၊ ဥဒကပိပါသာယ၊ ရေသိပ်ခြင်းဖြင့်၊
ပိပါသိတောဝ၊ ရေသိပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ရဇော
ဇလေန၊ မြူနု-မြူကြမ်းဖြင့်၊ ကိလိဋ္ဌသရိရောဝ၊ ညစ်နွမ်းသော-ကိုယ်ရှိ
သည်သာလျှင်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေ၊ ဤအတူသာလျှင်၊

၁၁

၃၄၆ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

စက္ကာရိ၊လေးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိတယာနိ၊ဤသို့သော-ဘေးတို့ကို၊ဘာ
ယိတွာ၊ကြောံ၍၊သာသန၊သာသနာတော်၌၊ အပဗ္ဗဇန္တဿာဝိ၊ရဟန်း
မပြုဝံ့သော-သူအားလည်း၊ဣမံသာသနံ၊ဤသာသနာတော်ကို၊နိဿာယ၊
ငြိ၍၊ပဝဠော့ဖြစ်သော၊ အာနိသံသော၊ အကျိုးဆက်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
တဏှာဝိပါသယ၊ တဏှာ တည်းဟူသော-မွတ်သိပ် ခြင်းဖြင့်၊ ဝိပါသိ
တောဝ၊မွတ်သိပ်သည်သာလျှင်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၍၊ကိလေသရဇေန၊ ကိလေ
သာတည်းဟူသော-မြူဖြင့်၊ သံကိလိဋ္ဌမိက္ခောဝ၊ ညစ်နွမ်းသော စိတ်ရှိ
သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၍၊ပန၊ဗျတိရိတ်ဌတပါး-အနွယကိုဆိုပြီးအံ့၊
စက္ကာရိ၊လေးပါးကုန်သော၊ဣမာနိတယာနိ၊ဤဘေးတို့ကို၊အဘာယိတွာ၊
မကြောက်မူ၍၊ ဥဒကံ၊ရေထဲသို့၊ ဩရောဟန္တဿ၊သက်သော-ရဟန်း
အား၊ဝုတ္တပ္ပကာရော၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော-အပြားရှိသော၊ အာနိသံသော၊
အကျိုးဆက်သည်၊ ဟောတိယထာ၊ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊
ဣမာနိ၊ဤဘေးတို့ကို၊အဘာယိတွာ၊မကြောက်မူ၍၊သာသန၊ သာသနာ
တော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတဿာဝိ၊ ရဟန်းပြုသော-သူအားလည်း၊ ဝုတ္တပ္ပကာရော၊
ဆိုအပ်ခဲ့ ပြီးသော-အပြားရှိသော၊ အာနိသံသော၊ အကျိုးဆက်သည်၊
ဟောတိ၊ဖြစ်၍၊ ပန၊ထေရဝါဒကို ဆိုပြီးအံ့၊ ထေရော၊ မဟာဓမ္မ ရက္ခိတ
မထေရ်သည်၊အာဟ၊ဆို၍၊ကိ အာဟ၊အဘာပသို့ဆိုသနည်းဟူမူကား၊
စက္ကာရိ၊လေးပါးကုန်သော၊ တယာနိ၊ဘေးတို့ကို၊ ဘာယိတွာ၊ကြောက်
၍၊ဥဒကံ၊ရေထဲသို့၊အနောတရန္တော၊မသက်ဆင်းသော-သူသည်၊သော
တံ၊ ရေအယဉ်ကို၊ ဆိန္ဒိတွာ၊ဖြတ်၍၊ ပရုတိရံ၊ထိုမှဘက်ကမ်းသို့၊ ပါဝု
ဏိတုံ၊ရောက်ခြင်းငှါ၊နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊အဘာယိတွာ၊မကြောက်
မူ၍၊ဥဒကံ၊ရေထဲသို့၊ ဩတရန္တော၊သက်ဆင်းသော-သူသည်၊ သောတံ၊
ရေအယဉ်ကို၊ဆိန္ဒိတွာ၊ဖြတ်၍၊ပရုတိရံ၊ထိုမှဘက်ကမ်းသို့၊ ပါဝုဏိတုံ၊
ရောက်ခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိယထာ၊ စွမ်းနိုင်သကဲ့သို့၊ဇေတထေ၊ ဤအတူ
သာလျှင်၊ ဘာယိတွာ၊ကြောက်၍၊ သာသန၊သာသနာတော်၌၊ အပဗ္ဗ
ဇန္တောဝိ၊ ရဟန်းမပြုဝံ့သောသူသည်လည်း၊ တဏှာသောတံ၊ တဏှာ
တည်းဟူသောရေအယဉ်ကို၊ ဆိန္ဒိတွာ၊ဖြတ်၍၊ နိဗ္ဗာနပါရံ၊နိဗ္ဗာန တည်း
ဟူသော-ကမ်းတဘက်ကို၊ ဒဠု၊မြင်ခြင်းငှါ၊နသက္ကောတိ၊မစွမ်းနိုင်၊ပန၊
အနွယဌတပါး-ဗျတိရိတ်ကိုဆိုပြီးအံ့၊အဘာယိတွာ၊ မကြောက်မူ၍၊ သာ
သန၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇန္တော၊ရဟန်းပြုသော သူသည်၊ တဏှာ
သောတံ၊ တဏှာတည်းဟူသော-ရေအယဉ်ကို၊ ဆိန္ဒိတွာ၊ဖြတ်၍၊နိဗ္ဗာန

၂-တိက္ခာဝဂ်-၇-စာတုမသုတ်။

၃၄၇

ပါရ်၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော-ကမ်းတဘက်ကို၊ ဧဋ္ဌ၊ မြင်ခြင်းငှါ၊ သက္ကော
တိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကား
ရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်
တည်း၊ ပန၊ ဒေသနာ၏၊ သဘောကိုဆိုပြီးအံ့၊ နာယံဒေသနာ၊ ဤဒေသနာ
တော်ကို၊ နေယျပုဂ္ဂလသမံ၊ နေယျပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအံ့၊ ဖြင့်၊ နိဗ္ဗာ
ပိတာ၊ ပြီးဆုံးစေတော် မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်- စာတုမသုတ်၏
အတွင်းအပြီးတည်း၊ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော၊ စာတုမသုတ္တံ၊ စာ
တုမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-တိက္ခာဝဂ်-၈-နဇ္ဇကပါနသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံအစရှိသော သုတ်သည်၊ နဇ္ဇကပါနသုတ္တံ၊
နဇ္ဇကပါနသုတ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုနဇ္ဇက ပါနသုတ်၌၊ နဇ္ဇကပါနေတိ၊ နဇ္ဇက
ပါနေဟူသည်ကား၊ ဇေနန္ဒာမကေ၊ ဤသို့နဇ္ဇက ပါနဟူ၍ အမည်ရှိသော၊
ဂါမေ၊ ရွာ၌၊ ကိရိတ္တာရေမိ၊ ချွဲဦးအံ့၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါ၌၊ အမှာကံ၊ ငါတို့
၏၊ ဗောဓိသက္ကော၊ ဘုရားအလောင်းသည်၊ ဝါနရ ယောနိယံ၊ မျောက်
အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ မဟာကာယော၊ ကြီးသောကိုယ်ရှိ
သော၊ ကပိရာဇာ၊ မျောက်မင်းသည်၊ အနေကဝါနရသဟဿပရိဝုတော၊
အထောင်မကသော မျောက်အပေါင်းမြို့ရုံသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗတပါ
ဒေ၊ တောင်ခြေရင်း၌၊ ဝိစရတိ၊ လှည့်လည်သွားလာ၏၊ ခေါပန၊ စင်စွာသော်
ကား၊ ပညဝါ၊ ပညာရှိသည်၊ မဟာပညော၊ ကြီးသောပညာရှိသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ သောကပိရာဇာ၊ ထိုမျှော်မင်းသည်၊ ပရိသံ၊ မျှော်ပရိသတ်ကို၊
ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဩဝဒတိ၊ ဆိုဆုံးမ၏၊ ကံ၊ ဩဝဒတိ၊ အတယ်သို့ဆိုဆုံးမသနည်း
ဟူမူကား၊ တာတာ၊ အချင်းမျောက်အပေါင်းတို့၊ ဣမသ္မိံ ပဗ္ဗတပါဒေ၊ ဤ
တောင်ခြေရင်း၌၊ ဝိသဗလ္လာနိနာမ၊ အဆိပ်သီးမည်သည်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ အမနုဿပရိဝုတိတာ၊ ဘီလူးတို့သည်-သိမ်းဆည်းအပ်ကုန်
သော၊ ပေါက္ခရဏိယောနာမ၊ ရေကန်မည်သည်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏။ တူဇ္ဇေ၊ သင်မျောက် အပေါင်းတို့သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါ၌၊ ခါဒိတ
ပုဗ္ဗာနေဝ၊ စားဘူးသည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗလ္လာနိစ၊ သစ်သီးတို့ကို
လည်း၊ ခါဒထ၊ စားလေကုန်၊ ပီတပုဗ္ဗာနေဝ၊ သောက်ဘူးသည်သာလျှင်
ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါနိယာနိစ၊ ရေတို့ကိုလည်း၊ ပိဝထ၊ သောက်လေကုန်၊ ဧတ္ထေ၊

၃၄၈ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာဒသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဤစားဘူးသော-သစ်သီး-သောက်ဘူးသော-ရေတို့၌၊ ဝေါ၊ သင်မျောက်
အပေါင်းတို့သည်၊ မံ၊ ငါမျောက်မင်းကို၊ ပဋိပုတ္တိတဗ္ဗကိစ္စံ၊ တာဝန်မေးခြင်း
ကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊ မေးခြင်း မရှိသည်မှတစ်ပါး-ရှိသည်ကို ဆိုဦးအံ့၊
အခါဒိတပုဗ္ဗာနိ၊ မစားဘူး၊ ဘုန်သော၊ မလာနိုင်စ၊ သစ်သီးတို့ကို၎င်း၊ အပီတ
ပုဗ္ဗာနိ၊ မသောက်ဘူးကုန်သော၊ ပါနိယာနိစ၊ ရေတို့ကိုလည်းကောင်း၊ မံ၊
ငါမျောက်မင်းကို၊ အပုတ္တိတွာ၊ မမေးဘဲ၊ မာခါဒယိတ္ထ၊ မစားကြကုန်လင့်၊
မာပိဝိတ္ထ၊ မသောက်ကြကုန်လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩဝဒတိ၊ မပြတ်ဆုံးမ၏၊ တေ၊
ထိုမျောက်အပေါင်းတို့သည်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သောနေ့၌၊ စရမာနာ၊ လှည့်
လည်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ပဗ္ဗတပါဒံ၊ တောင်ခြေရင်းသို့၊
ဂတိံ၊ သွားကုန်၍၊ ဂေါစရံ၊ ကျက်စားရာအရပ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပါနိ
ယံ၊ ရေကို၊ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဧကံ၊
တခုသော၊ အမနုဿပရိဂ္ဂဟိတံ၊ ဘီလူးတို့သည် သိမ်းဆည်းအပ်သော၊
ပေါက္ခရဏိ၊ ရေကန်ကို၊ ဒိသွာ၊ တွေ့မြင်ကုန်၍၊ သဟဿာ၊ အဆာတလျှင်
အပိဝိတွာ၊ မသောက်ထည့်ကုန်ဘဲ၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ပရိဝါ
ရေတွာ၊ ခြံရံကုန်၍၊ မဟာသတ္တဿ၊ ဘုရားအလောင်းမျှော်မင်း၏၊ အာဂ
မနံ၊ လာခြင်းကို၊ ဩလောကယမာနာ၊ ကြည့်ကုန် သည်ဖြစ်ကုန်၍၊ နိသိဒိ
သု၊ ထိုင်နေကုန်၏၊ မဟာသတ္တော၊ ဘုရားအလောင်း မျှော်မင်းသည်၊ အာ
ဂတိံ၊ လာလတ်၍၊ တာတာ၊ အချင်းမျောက်အပေါင်းတို့၊ ပါနိယံ၊ ရေကို၊
ကိံ၊ အာဟာသိကြောင့်၊ နိဝိဝဿ၊ မသေဘဲ နေကုန်ဘိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာဟာ၊ မသိ၏၊ တုဗ္ဗာကံ၊ အရှင်မျောက်မင်းတို့၏၊ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို၊
ဩလောကေမ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကြည့်၍သံ-နေပါကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံ
သု၊ ဆိုကုန်၏၊ တာတာ၊ အချင်းမျောက်အပေါင်းတို့၊ သာဓု၊ ကောင်းပေစွ၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ပဒံ၊ ခြေရာကို၊ ပရိယေ
သမာနော၊ ရှာဖွေသည်ရှိသော်၊ ဩတိဏ္ဏပဒံယေဝ၊ သက်သောခြေရာကို
သာလျှင်၊ အနုဿ၊ မြင်လေ၏၊ ဥတ္တိဏ္ဏပဒံ၊ တက်သော ခြေရာကို၊ နဒိသွာ၊
မတွေ့မမြင်သောကြောင့်၊ သပရိဿယာ၊ ဘေးရန်နှင့်တကွ ဖြစ်သော-ရေ
ကန်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အညာသိ၊ မျချအားဖြင့်သိ၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊
တာဝဒေဝံ၊ ထိုသိသောစဏ္ဍိပင်လျှင်၊ တတ္ထ၊ ထိုရေကန်၌၊ အဘိနိဗ္ဗတ္တ
အမနုဿော၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်သော ဘီလူးသည်၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဧ
စာ၊ ရှစ်ဖြာ၊ ကတွာ၊ ခွဲသည်ကိုပြု၍၊ ဥဋ္ဌာသိ၊ ထ၏၊ သေတမုခေါ၊ ဖွေးဖွေးဖြူ
သော-မျက်နှာရှိသော၊ နိလကုန္တိ၊ မည်းနက်သောဝမ်းရှိသော၊ ရတ္တဟတ္ထ

၁၂၅

၂-ဘိက္ခုဝဂ်-၈-နဠကပါနသုတ်။

ပါဒေါ၊ စွေးစွေးနီသော-မြေဘဝါး၊ လက်ဘဝါးရှိသော၊ မဟာဒါဠကော၊
ကြီးသော-အစွယ်ရှိသော၊ ဝက်ဒါဠော၊ ကောက်သော-အစွယ်ရှိသော၊
ဝိဂ္ဂဟေ၊ ဘောက်ပြန်သောအဆင်းရှိသော၊ ပိဝဇ္ဇော၊ မဟုတ်သော-အဆင်း
ရှိသော၊ သောဥဒက ရုက္ခသော၊ ထိုနေ့စောင့်-ဘီလူးသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ ဆိုသနည်းဟူမူကား၊ ကသ္မာ၊
အဘယ်ကြောင့်၊ ပါနိယံ၊ ရေကို၊ နပိဝထ၊ မသောက်ကြ ကုန်ဘိသနည်း၊
မရရံ၊ ချိုမြိန်၏၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ပိဝထ၊ သောက်ကြကုန်လော့၊ ကိံ၊ အဘယ်
ကြောင့်၊ တုဌေ၊ သင်မျောက်အပေါင်းတို့သည်၊ ဧတဿ၊ ထိုမျှော်မင်း၏၊
ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုကာထ၊ နားထောင်ကုန်ဘိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
ဆို၏၊ မဟာသတ္တော၊ တရားအလောင်းမျောက်မင်းသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ ဆိုသနည်းဟူမူကား၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဣမေ၊ ဤရေ
ကန်၌၊ အမိဝတ္ထော၊ အမြဲစောင့်သော၊ အမနုဿော၊ ဘီလူးသော၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အဟံ၊ ငါဘီလူးသည်၊ အာမ၊ ဩဉ်ရေကန်၌-စောင့်
သည်မှန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဘီလူးကဆိုသည်ရှိသော်၊ တံ၊ သင်ဘီလူး
သည်၊ ဣမေ၊ ဤရေကန်၌၊ ဩတိတ္ထေ၊ သက်သာသော-သူတို့ကို၊ လဘတိ၊
သင်ရသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ တရားအလောင်းမျောက်မင်းက ဆို၏၊
အာမလဘာမိ၊ ဩဉ်ငါ၏၊ မန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သဗ္ဗေ၊ များစွာဥဿု
အလုံးစုံကုန်သော-သင်မျောက်အပေါင်းတို့ကို၊ ခါဒိဿာမိ၊ စားရအောင်
စားအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဘီလူးက ဆိုသည်ရှိသော်၊ ယက္ခ၊ ရေစောင့်
ဘီလူး၊ နုသက္ခိဿာမိ၊ သင်မစွမ်းနိုင်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ တရား
အလောင်းမျောက်မင်းကဆို၏၊ ပါနိယံ၊ ပန်းငါ၏ရေကိုမူကား၊ ပိဝိဿထ၊
သောက်ကုန် အံ့လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ရေစောင့် ဘီလူးက-ဆိုသည်
ရှိသော်၊ အာမပိဝိဿာမိ၊ ဩဉ်သေရအောင်သေကုန်အံ့၊ ဧဝံသန္တေ၊
ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တေသု၊ ထိုနင်တို့မျှော်အပေါင်းတို့တွင်၊ ဧကောပိ၊
တကောင်သော-မျောက်သည်မျှသည်၊ နမုစ္စိဿတိ၊ ငါ၏လက်မှ မလွတ်
ရလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ပါနိယန္တေ၊ နင့်ရေကိုလည်း၊
ပိဝိဿာမ၊ ငါတို့သောက်ရ အောင်-သောက်ကုန်အံ့၊ တေ၊ နင်ရေစောင့်
ဘီလူး၏၊ ဝသံ၊ အလိုသို့၊ နဂပိဿာမ၊ ငါတို့လိုက်လည်း-မလိုက်ကုန်
အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ တရားအလောင်း မျောက်မင်းကဆိုပြီး၍၊ ဧကနဠံ၊
တချောင်းသော-ကျူရိုးကို၊ အာဟ၊ ရာပေတွာ၊ ဆောင်ချေစေ၍၊ ကောဠိ
ယံ၊ အစွန်း၌၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ခမိ၊ မှတ်လိုက်၏၊ ပဗ္ဗေ၊ အဆင်သည်။

၃၅၀ မဏိမပဏ္ဏာသုအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ။

ဧကန္တိဒ္ဒေါ၊ တပေါက်ထည်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တိရေ၊ ကမ်းနား၌၊ နိ
သိဒ္ဓိတွာဝ၊ ထိုင်နေ၍သာလျှင်၊ ပါနိယံ၊ ရေကို၊ ပိဝိ၊ သေခံ၏၊ သေသဝါနရာ
နံ၊ ဘုရားအလောင်း၊ မျောက်မင်းမှကြွင်းကုန်သောမျောက်အပေါင်းတို့ကို၊
ပါဠိယေတ္ထေ၊ အသီးဖြစ်ကုန်သော၊ နဋ္ဌေ၊ ကျူရိုးတို့ကို၊ အာဟာရာ ပေတွာ၊
ဆောင်ချေစေ၍၊ ဓမ္မိတွာ၊ မှတ်၍၊ အဒါသိ၊ ပေးပြီ၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံ ကုန်
သော-မျောက်အပေါင်းတို့သည်၊ ယက္ခဿ၊ ရေစောင့်ဘီလူးသည်၊ ပဿ
န္တဿေဝ၊ ရှုစဉ်ပင်လျှင်၊ ပါနိယံ၊ ရေကို၊ ပိဝိ သု၊ သေခံကုန်၏၊ စသစွံ၊ မှန်
၏၊ ဒိသွာပဒမနုတ္တိဏ္ဏံ၊ ဒိသွာနောတရိတံပဒံ၊ နဋ္ဌေန ဝါရိ၊ ပါယာမိ၊ နေဝမံ
တွံဝမိဿသိတိ၊ ဒိသွာပဒမနုတ္တိဏ္ဏံ၊ ဒိသွာနောတရိတံပဒံ၊ နဋ္ဌေန ဝါရိ၊ ပါ
ယာမိ၊ နေဝမံတွံဝမိဿသိဟူ၍၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဂုတ္တိဋ္ဌိဂုတ္တိဧဝ၊
ဟောတော်မူအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ အနုတ္တိဏ္ဏံ၊ သက်ဆင်းသော
ပဒံ၊ ခြေရာကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဩတရိတံ၊ တုက်ရာဖြစ်သော၊ ပဒံ၊ ခြေရာကို၊
နဒိသွာ၊ မမြင်သောကြောင့်၊ နဋ္ဌေန၊ ကျူရိုးဖြင့်၊ ဝါရိ၊ ရေကို၊ ပါယာမိ၊ ငါ
ဘုရားအလောင်းသောက်၏၊ တွံ၊ နင်ရေစောင့် ဘီလူးသည်၊ မံ၊ ငါဘုရား
အလောင်းမျောက်မင်းကို၊ နေဝဝမိဿသိ၊ မသတ်ရလတ္တံ့။ ။

တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပဌာယ၊ စ၍၊ ယာဝအဇ္ဇဒိဝဿ၊ ယနေ့ထက်တိုင်
အောင်၊ တသ္မိဋ္ဌာနေ၊ ထိုအရပ်၌၊ နဋ္ဌေ၊ ကျူရိုးတို့သည်၊ ဧကန္တိဒ္ဒါဝ၊ တ
ပေါက်ထည်းတို့သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိသစွံ၊ မှန်၏
ဣမိနာ၊ ဤကျူရိုးနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဣမသ္မိံ၊ ကပ္ပေ၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာ၌၊ စတ္တာ
ရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ကပ္ပဋ္ဌိယပါဠိဟာရိယာနိနာမ၊ ကမ္ဘာပတ်လုံး တည်
သော-အံ့ဘွယ်သရဲတို့မည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ စတ္တာရိ၊ လေး
ပါးတို့ဟူသည်၊ ကတမာနိ၊ အတတ်သည်တို့နည်းဟူမူကား၊ စန္ဒေ၊ လ၌၊
သသဗိဓ္ဓံ၊ ယုန်ရုပ်လည်းကောင်း၊ ဝဋ္ဋကဇာတကမ္ပိ၊ ၎င်းမင်း၏ဇာတ်၌၊ သစ္စ
ကိရိယဋ္ဌာနေ၊ သစ္စာပြုရာအရပ်၌၊ အဂ္ဂိဿ၊ မီး၏၊ ဂမနုပစ္ဆေဒေါ၊ သွားခြင်း
၏-ပြတ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဗာမိကာရကုမ္ဘကာရဿ၊ ဗာမိကာရအမည်
ရှိသော အိုးထိန်းသည်၏၊ မာတာပိတုနံ၊ အမိအဘတို့၏၊ ဝသနဋ္ဌာနေ၊
နေရာအရပ်၌၊ ဒေဝဿ၊ မိဖုန်း၏၊ အဝဿနံ၊ မရွာခြင်း လည်းကောင်း၊
တဿပေါက္ခဏိယာ၊ ထိုရေကန်၏၊ တိရေ၊ ကမ်းနား၌၊ နဋ္ဌေနံ၊ ကျူရိုးတို့၏၊
ဧကန္တိဒ္ဒဘာဝေါ၊ တပေါက်ထည်းရှိသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ
ဣမာနိစတ္တာရိ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာပေါက္ခဏိယံ၊ ထိုရေ
ကန်သည်၊ နဋ္ဌေနံ၊ ကျူရိုးဖြင့်၊ ပါနိယဿ၊ ရေ၏၊ ပိတတ္တာ၊ သေခံအပ်သည်

၏အဖြစ်ကြောင့်၊နဠကပါနသုတ်နာမ်၊နဠကပါနဟူသော အမည်ကိုလည်း၊
ရ၏၊အပရာဘာဂေ၊နောက်အဘို့၌၊ တံပေါက္ခရဏံ၊ထိုရေကန်ကို၊ နိဿာ
ယ၊မြို့၍၊ဂါမော၊ ရွာသည်၊ပတိဋ္ဌာသိ၊တည်ပြီးတသ္မာပိ၊ထိုရွာ၏လည်း၊
နဠကပါနန္တေဝနာမ်၊နဠကပါနဟူသော-အမည်သည်သာလျှင်၊ ဇာတံ၊မြစ်
၏၊တံ၊ထိုသို့ဖြစ်သည်ကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍၊နဠကပါနေတိ၊နဠကပါနေဟူ၍၊
ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ပဿာသဝနေတိ၊ ပဿာသဝနေဟူသည်ကား၊ ကိံသုကဝနေ၊ ပေါက်
ပင်တော၌၊တန္တမယံဘန္တေတိ၊ တန္တမယံဘန္တေဟူသည်ကား၊ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား၊မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်၊ ဧကံသေနေဝ၊စင်စစ်အားဖြင့်
သာလျှင်၊ ဗြဟ္မစရိယေ၊ ဖြတ်သော အကျင့်၌၊ အဘိရတာ၊ အလွန်မွေ့
လျော်ပါကုန်၏၊တန္တမယံ ကန္တေတိပဒေန၊တန္တမယံဘန္တေဟူသောဝုန်
ဖြင့်၊ အညေပိ၊တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ယေ၊အကြင်သူတို့သည်၊တုမ္ဘာ
ကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ အဘိရမန္တိ၊မွေ့
လျော်ပါကုန်၏၊တေ၊ထိုသူတို့သည်၊ အဓမ္မဟိ၊တပည့်တော်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ
သာဝ၊တူကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊အဘိရမန္တိ၊ မွေ့လျော်
ပါကုန်၏၊ ဣတိဣမံ အတ္ထံ၊ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒိပေန္တိ၊ပြကုန်၏၊နေဝ
ရာဇာဘိနိတာတိ အာဒိသု၊ နေဝရာဇာဘိနိတာ-ဤသို့အစရှိသော-ပါဠိ
ရပ်တို့၌၊အတ္ထော၊အနက်ကို၊ဇေမ္ဗိနာ ဝုတ္တမာနနယေန၊ဤဆိုလတ္တံ့သော
နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ထိအပ်၏၊ ဧကော၊ တယောက်သော-သူသည်၊
ရညော၊မင်းအား၊ အပရာဇံ၊ပြစ်မှားခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ပဿာယတိ၊
ထွက်ပြေးလေ၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဘော၊ အိုအချင်းတို့၊ အသုကော၊
ဤအမည်ရှိသော သူသည်၊ ဇုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်မှာရှိသနည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ဝုန္တိ၊မေး၏၊ ဒေဝ၊အရှင်မင်းကြီး၊ ပဿာတော၊ ထွက်ပြေးလေပြီ၊
ဣတိ၊ဤသို့၊အာပံသု၊လျှောက်တင်ကုန်၏၊ ပဿာတဋ္ဌာနေဝိ၊ ထွက်ပြေး
ရာအရပ်၌လည်း၊မေ၊ ငါ၏၊ဟတ္ထတော၊ လက်မှ၊နမုစ္စိဿတိ၊ မလွတ်ရ
လတ္တံ့၊ ပန၊စင်စစ်သော်ကား၊ သဓေပဗ္ဗဇေယျ၊ အဘယ်၍-ရဟန်းပြုနေ
ငြားအံ့၊နဝံသတိ၊ ဤသို့ရဟန်းပြု၍-နေသည်ရှိသော်၊ မုစ္စေယျ၊ငါ၏လက်
မှ-လွတ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ပြောဆို၏၊ တဿ၊ ထိုမင်းဖြစ်-မင်း
ဒဏ်သင့်သောသူအား၊ ကောပိဒေဝ၊တစုံတယောက်သာလျှင်ဖြစ်သော၊
သုဟဒေါ၊ကောင်းသော၊စိတ်နှလုံးရှိသော-သူသည်၊ ဂစ္ဆံ၊ သွား၏၊တံ
ပဝတ္တိံ၊ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောစေတွာ၊ ကြား၍၊ တုံ၊သင်သည်၊ဇိဝိ

တုံ၊ အသင်္ကရင်ခြင်းငှါ၊ သစေဇ္ဇန္တသိ၊ အကပင်၍ အလိုရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့အလိုရှိသည်ရှိသော်၊ ပဗ္ဗဇာတိ၊ ရဟန်းပြု၍နေလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သော၊ ထိုမင်းပြင်-မင်းဒဏ်-သင့်သောသူသည်၊ ပဗ္ဗဇိ တွာ၊ ရှင်ရဟန်းပြု၍၊ ဇိဝိတံ၊ အသင်္ကရင်ကို၊ ရက္ခမာနော၊ စောင့်ရှောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ စရတိ၊ ထုည့်လည်သွားလာ၏၊ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်၊ ရာဇာ တိနိတောနာမ၊ ရာဇာတိနိတရဟန်းမည်၏၊ ပန၊ ရာဇာတိနိတရဟန်းမှတ ပါး-စောရာတိနိတရဟန်းကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧကော၊ တယောသောသူသည်၊ စော ရာနံ၊ ခိုးသူတို့အား၊ မူလံ၊ အမြစ်အရင်းကိုးဆီခွနွှော၊ ဖြတ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ စရတိ၊ သွားလာ၏၊ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်၊ သုတွာ၊ ကြားကုန်၍၊ ပုရိ သနံ၊ လူစွမ်းကောင်းယောကျ်ားတို့၏၊ အတ္ထိကဘာဝံ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ နဇာနာတိ၊ မည်သူမသိ၊ နံ၊ ထိုသားမယားနှင့်ကကွ-သတ်ဖြတ်သောသူကို၊ နဇာနာပေဿါမ၊ ငါတို့ခိုးသူတို့က-သိစေကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆို ကုန်၏၊ သော၊ ထိုခိုးသူတို့က-ရန်ငြိုးထားသောသူသည်၊ တံပဝတ္ထိံ၊ ထိုအ ကြောင်းကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ပလ္လာယတိ၊ ထွက်ပြေးလေ၏၊ စောရာ၊ ခိုးသူ တို့သည်၊ ပလ္လာတော၊ ထွက်ပြေးလေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတွာ၊ ကြားကုန်၍၊ ပလ္လာတဋ္ဌာနေပိ၊ ထွက်ပြေးရာအရပ်၌လည်း၊ နော၊ ငါတို့ခိုးသူတို့၏၊ ဟတ္ထ တော၊ လက်မှ၊ နမုစ္ဆိဿတိ၊ သင်မလွတ်ရလတ္တံ့၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သ စေပဗ္ဗဇေယျ၊ အကပင်၍ရဟန်းပြု၍နေငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ပြုသည်ရှိ သော်၊ မုစ္ဆေယျ၊ ငါတို့ခိုးသူတို့၏လက်မှ-လွတ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆို ကုန်၏၊ သော၊ ထိုခိုးသူတို့က-ရန်ငြိုးထားသော-သူသည်၊ တံပဝတ္ထိံ၊ ထို အကြောင်းကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ပဗ္ဗဇတိ၊ ရဟန်းပြု၏၊ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်၊ စောရာတိနိတောနာမ၊ စောရာတိနိတရဟန်းမည်၏၊ ပန၊ စောရာတိနိတ ရဟန်းမှတပါး-ဣဏန္ဒရဟန်းကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧကော၊ တယောက်သော သူ သည်၊ ဗဟု၊ များစွာသော၊ ဣဏံ၊ ကြွေးမြီကို၊ ခါဒိတွာ၊ ယူစား၍၊ တေန ဣဏေန၊ ထိုကြွေးမြီသည်၊ အန္ဓေဝိဋ္ဌိတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တဋ္ဌာဂါမာ၊ ထိုမိမိ နေရင်းရွာမှ၊ ပလ္လာယတိ၊ ထွက်ပြေးလေ၏၊ ဣဏသာမိကား၊ ကြွေးမြီရှင်တို့သည်၊ သုတွာ၊ ကြားကုန်၍၊ ပလ္လာတဋ္ဌာ နေပိ၊ ထွက်ပြေးရာအရပ်၌လည်း၊ နော၊ ငါတို့ကြွေးမြီရှင်တို့၏၊ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ၊ နမုစ္ဆိဿတိ၊ သင်မလွတ်ရလတ္တံ့၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သစေ ပဗ္ဗဇေယျ၊ အကပင်၍-ရဟန်းပြု၍-နေငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ပြုသည်ရှိ သော်၊ မုစ္ဆေယျ၊ ငါတို့ကြွေးမြီ ရှင်တို့လက်မှ-လွတ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊

ဝဇ္ဇန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သော၊ ထိုကြွေးမြီတင်သော-ယောကျ်ားသည်။ တံပ
ဝတ္တိ၊ ထိုရဟန်းပြုလျှင် ကြွေးမြီမှလွတ်ကြောင်းကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ပဗ္ဗ
ဇတိ၊ ရဟန်းပြု၍ နေ၏။ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်။ ဣဏန္ဒောနာမ၊ ဣဏန္ဒ
ရဟန်းမည်၏။ ပန၊ ဣဏန္ဒရဟန်းမှတစ်ပါး-ဘယန္တရဟန်းကို ဆိုဦးအံ့၊ ရာဇ
ဘယာဒိနံ၊ မင်းဘေး အစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတရေန၊ တစ်ပါးပါးသော၊
ဘယေန၊ ဘေးမှ၊ ဘိတော၊ ကြောက်သည်။ ဘုယေန၊ ဘေးသည်၊ အန္ဓော၊
နှိပ်စက်အပ်သည်။ ဘယေန၊ ဘေးဖြင့်၊ အာတုရော၊ ကျင်နာသည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ နိက္ခမ္ပထွက်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသောသူသည်။ ဘယန္တောနာ
မ၊ ဘယန္တ ရဟန်းမည်၏။ နုတ္တိက္ခာဒိသု၊ ငတ်မွတ်သောအခါ-အစရှိသည်
တို့၌၊ ဇိဝိကံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်
၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသော-သူသည်။ အာဇိဝိကာ ပကတောနာမ၊
အာဇိဝိက-ပကတရဟန်းမည်၏။ အာဇိဝိကာယ၊ အသက်မွေးခြင်းသည်
ပကတော အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်တည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ပန၊ ရာဇာဘိနိတာ အစရှိသော-ပုဒ်တို့၏
အတွင်းမှတစ်ပါး-နေဝသဒ္ဓါ-နသဒ္ဓါတို့၏-အတွင်းကို-ဆိုဦးအံ့၊ ဣမေသု၊ ဤ
အနုရုဒ္ဓါနှင့်တကွ-နေသော-ရဟန်းအပေါင်းတို့တွင်၊ ဧကောဝိ၊ တယောဝံ
သော-ရဟန်းသည်မျှလည်း။ ဣမေဟိကာရဏေဟိ၊ ဤမင်း-နှိပ်စက်ခြင်း
အစရှိသော အကြောင်းရှိကြောင်း၊ ပဗ္ဗဇိတောနာမ၊ ရဟန်းပြုသော-သူ
မည်သည်။ နုတ္တိမရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နေဝရာဇာ ဘိနိတာတိအာဒိ၊
နေဝရာဇာဘိနိတာ-ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

ဝိဝေကန္တိ၊ ဝိဝေကံ ဟူသည်ကား၊ ဝိဝိတ္ထော၊ အကုသိုလ်တို့မှ-ဆိတ်
သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣဒံအယံအဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သော-အဓိပ္ပါယ်ကို၊
ဝုတ္တံဝုတ္ထော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံဟောတိ၊ အဘယ်သို့-ဖြစ်
သနည်း၊ ကာမေဟိစ၊ ဝတ္ထုကာမ-ကိလေသကာမတို့မှ လည်းကောင်း၊
အကုသလဓမ္မေဟိစ၊ အကုသိုလ်တရားတို့မှ လည်းကောင်း၊ ဝိဝိတ္ထေန၊
ဆိတ်ခြင်းကြောင့်၊ ပဌမ-ဒုတိယဇ္ဈာန သင်္ခါတံ၊ ပဌမဈာန်-ဒုတိယဈာန်
ဟုဆိုအပ်သော၊ ယံဝီတိသုခံ၊ အကြင်ဝီတိ-သုခကို၊ အဓိဂန္တိဗ္ဗံ၊ ရအပ်၏။
ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ-ကိလေသကာမတို့မှ၊ ဝိဝိဗ္ဗု၊ ဆိတ်၍၊ အကုသလ
ဟိ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့မှ၊ ဝိဝိဗ္ဗု၊ ဆိတ်၍၊ တံဝီတိ
သုခံ၊ ထိုဝီတိသုခကို၊ သစ္စေန၊ ဓိဂန္တိတိ၊ အကယ်၍-မရသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ

၃၅၄ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျ-ပဌမတွဲ၊

သတိ၊ ဤသို့မရသည် ရှိသော်၊ အညံဝါ၊ ပဌမဈာန်-ဒုတိယဈာန်မှ-တပါး
လည်းဖြစ်သော၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဒိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဈာနာနံ၊ ထတိယ
ဈာန်-စတုတ္ထဈာန်တို့၏၊ စ၊ ထိုမှတပါး၊ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ မဂ္ဂါနံ၊
မဂ်တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သန္တတရံ၊ အထူးသဖြင့်-ငြိမ်သက်
သော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ နာမိဂစ္ဆတိ၊ မရ၊ တဿ၊ ထိုဈာန်-မဂ်ဖိုလ်ကို
မရသော-ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဣမေအဘိဇ္ဈာဒယော၊ ဤအဘိဇ္ဈာ-အစရှိသော
တရားတို့သည်၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ ပရိယာဒါယ၊ ကုန်စေ၍၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပဝိ
ဝေကံအနုရုဒ္ဓါကာမေဟိအစရှိသော ပါဌ၌၊ အရတိတိ၊ အရတိဟူသည်
ကား၊ အဓိကုသလေသု၊ လွန်မြတ်သော-ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊
တရားတို့၌၊ ဥက္ကဏ္ဍိတာ၊ ဆန့်ကျင်ကုန်၏၊ တန္တိတိ၊ တန္တိဟူသည်ကား၊ အာ
လသိယဘာဝေါ၊ ပျင်းရိသော-သူ၏ အဖြစ်တည်း၊ ဧဝံဣဒိနာဝုတ္တနယေ
န၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော-နည်းဖြင့်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊
ရဟန်းပြုပြီး၍၊ ပဗ္ဗဇိတကိစ္စံ၊ ရဟန်းတို့အား-လျော်သောကိစ္စကို၊ ကာတု၊
ပြုခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ တဿ၊ ထိုမတတ်နိုင်သောသူအား၊
သတ္တံ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေပါပဓမ္မာ၊ ဤအဘိဇ္ဈာ-ဗျာပါဒ-ထိနမိဒ္ဓ
ကုက္ကုစ္စ-ဝိမိ ကိစ္ဆာ-အရတိ- တန္တိဟု ဆိုအပ်ကုန်သော-ယုတ်မာ ကုန်
သော-တရားတို့သည်၊ ဥပ္ပဇိတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ ပရိယာဒိ
ယန္တိ၊ ကုန်စေကုန်၏၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒသေတော၊
ပြုပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယဿ၊ အကြင်သူအား၊ တေဓမ္မာ၊ ထိုအဘိဇ္ဈာ
ဗျာပါဒအစရှိသော-ခုနစ်ပါးသော-တရားတို့သည်၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ ပရိယာ
ဒါယ၊ ကုန်စေ၍၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ သောယေဝ၊ ထိုသူသည်ပင်လျှင်၊
သာမဏကိစ္စမ္ပိ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို-ပြုတတ်သော-ကိစ္စကိုလည်း၊ ကာတု၊
ပြုခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝုန၊ တတန်း၊
ဝိဝေကံ အနုရုဒ္ဓါ(ပ)အညဉ္စတတော သန္တတရံ၊ ဝိဝေကံအနုရုဒ္ဓါ(ပ)
အညဉ္စတတောသန္တတရံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

၂၅

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကဏ္ဍပက္ခံ၊ ကဏ္ဍပက္ခကို၊ ဒသေတော၊ ပြတော်မူပြီး၍၊
ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တေနေဝနယေန၊ ထိုကဏ္ဍပက္ခ၌-ဟောတော်မူအပ်ပြီး
သော-နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ သုက္ကပက္ခံ၊ သုက္ကပက္ခကို၊ ဒသေတော၊ ပြတော်မူ
ခြင်းငှါ၊ ဝုန၊ တတန်း၊ ဝိဝေကန္တိ အာဒိ၊ ဝိဝေကံ ဤသို့အစရှိသော-စကား
ကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြန်၏၊ တဿ၊ ထိုဝိဝေကံအစရှိသော ဝုန်၏။

အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဂုတ္တနယောနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော-နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

သင်္ခါယာတိ၊ သင်္ခါယ ဟူသည်ကား၊ ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ ဧကန္တိ၊ ဧကံဟူသည်ကား၊ ဧကန္တံ၊ အချို့သောတရားကို၊ ပဋိသေဝတိတိ၊ ပဋိသေဝတိ ဟူသည်ကား၊ သေဝိတဗ္ဗယုတ္တကံ၊ မှီဝဲအပ်သည်နှင့်ယှဉ်သော-တရားကို၊ သေဝတိ၊ မှီဝဲ၏၊ သေသပဒေသုပိ၊ ကြွင်းသောပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝဧသေါဣဝံ၊ ဤနည်းကဲ့သို့သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဒိဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဥပပတ္တိသုဗျာကရောတိတိ၊ ဥပပတ္တိသုဗျာကရောတိဟူသည်ကား၊ သပ္ပဋိသန္တိကေ၊ ပဋိသန္ဓေနခြင်းရှိကုန်သော-ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ တာဝဗျာကရောတု၊ ဟောကြားသည်ဖြစ်တန်စေ၊ အပ္ပဋိသန္တိကေ၊ ပဋိသန္ဓေနခြင်းမရှိကုန်သော-ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဗျာကရောတိ၊ ဟောကြားသနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊ ဤသို့သောအမေးသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ အပ္ပဋိသန္တိကဿ၊ ပဋိသန္ဓေနခြင်းမရှိသော-ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပုန၊ တစ်ဖန်၊ ဘဝေ၊ ဘဝ၌၊ ပဋိသန္တိ၊ ပဋိသန္ဓေနခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တော၊ ဆိုသောသူသည်၊ ဥပပတ္တိသုဗျာကရောတိနာမ၊ ဥပပတ္တိသုဗျာကရောတိမည်၏၊ ဇနကုဟနတ္တန္တိ၊ ဇနကုဟနတ္တံဟူသည်ကား၊ ဇနဝိဌာပနတ္ထံ၊ လူတို့၏အံ့ဘွယ်သံရဲကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဇနလပနတ္တန္တိ၊ ဇနလပနတ္တံဟူသည်ကား၊ မဟာဇနဿ၊ များစွာသော-လူအုပ်စုပေါင်း၏၊ ဥပလပနတ္ထံ၊ စွဲ၍ ပြောဆိုခြင်းငှါ၊ နဣတိမံ ဇနောဇာနာတူတိ၊ နဣတိမံဇနောဇာနာတု ဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ပြောဟောသည်ရှိသော်၊ မိ၊ ငါတုရားကို၊ မဟာဇနော၊ များစွာသောလူအုပ်စုပေါင်းသည်၊ ဇာနိဿတိ၊ သိလတ္တံ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ ပြောဟောသည်ရှိသော်၊ မိ၊ ငါတုရား၏၊ မဟာဇနဿ၊ များစွာသော-လူအုပ်စုပေါင်း၏၊ အန္တရေ၊ အလယ်၌၊ ကိတ္တိသဒ္ဓေါ၊ စေ့ချင်စောသောအသံသည်၊ ဥဂ္ဂန္တိဿတိ၊ တက်လတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမိနာပိ ကာရကောန၊ ဤသို့သော-အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ နဗျာကရောတိ၊ ဟောကြားတော်မူ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဥဠာရဝေဒါတိ၊ ဥဠာရဝေဒါဟူသည်ကား၊ မဟန္တတုဋ္ဌိနော၊ များစွာ-နှစ် သက်ခြင်းရှိကုန်၏၊ သောခေါပနဿအာယသ္မာတိ၊ သောခေါပနဿ အာယသ္မာဟူသည်ကား၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံယူတော်မူပြီးသော၊ သောအာယသ္မာ၊ ထိုအရှင်ကို၊ ဌိတဿ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ ထင်ရှားရှိသော-အားဖြင့်-တည်ဆဲဖြစ်သော၊ ဣမဿ အာယသ္မတော၊ ဤအရှင်သည်၊ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ဒိဋ္ဌောဝါ၊ မြင်းဘူးသည်လည်း။

၃၅၆ မဇ္ဈိမဏ္ဍိယအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမဝဂ္ဂံ။

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနုဿ ဝံသုတောဝါ၊ တဆင့်စကား-ကြားတူးသည်
လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံသိလောတိအာဒိသု၊ ဧဝံသိလော၊ ဤသို့အစရှိ
သော-ပါဠိရပ်တို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံဣမိနာဂုတ္တနယေန၊ ဤသို့ဆို
အပ်ခဲ့ပြီးသော-နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ လောကီယလောကုတ္တ
ရမိဿကာ၊ လောကီလောကုတ္တရာ အရောဖြစ်ကုန်သော၊ သိလာဒယော
စ၊ သိလအစရှိသည်တို့ကိုလည်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ပန၊ အထူး
ကိုဆိုပြီးအုံး၊ ဧဝံဓမ္မောတိဇ္ဇော၊ ဧဝံဓမ္မောဟူသော-ဤပါဠိ၌၊ သမာဓိပက္ခိ
ကာ၊ သမာဓိ၏-အပင်း အသင်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတို့ကို၊ ဓမ္မာ
တိ၊ ဓမ္မာဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏၊ ဗာသုဝိဟာရောဟောတိ
တိ၊ ဗာသု ဝိဟာရောဟောတိ ဟူသည်ကား၊ တေနဘိက္ခုနာ၊ ထိုပရိနိဗ္ဗာန်
စံယူပြီးသော-ရဟန္တာဖြစ်သော-ရဟန်းသည်၊ ပူရိတပဋိပတ္တိ၊ ဖြည့်ကျင့်
အပ်သော-အကျင့်ကို၊ ပူရေန္တဿ၊ အထူးလိုက်၍-ဖြည့်ကျင့်သောနောက်
ဖြစ်သော-ရဟန်းအား၊ အရဟတ္တဖလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တိကတ္တာ၊
မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဖလသမာပတ္တိဝိဟာရေန၊ ဖလသမာပတ်ကို-ဝင်စား၍
နေသဖြင့်၊ ဗာသုဝိဟာရော၊ ချမ်းသာစွာ-နေရသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အရ
ဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တု၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တဿ၊ မတတ်
နှိုင်းသော၊ ပဋိပတ္တိ၊ ပဋိပတ်ကို၊ ပူရယမာနဿ၊ ဖြည့်ဆည်းသော၊ စရတောဝိ၊
သမထဝိပဿနာတည်းဟူသောသွားခြင်းဖြင့်သွားသောရဟန်းအား၎င်း။
ဝိဟရန္တဿာဝိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့မသွားဘဲသမထဝိပဿနာဖြင့်နေသော
ရဟန်းအား၎င်း။ ဗာသုဝိဟာရောယေဝနာမ၊ ချမ်းသာစွာနေရသည်မည်
သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမိနာနယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗ
ဝါရေသု၊ ကြွင်းမဲ့ဥဿု-အလုံးစုံသော-ဝါရတို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်-နဇ္ဇကပါနသုတ်၏-အတွင်းအ
ပြီးတည်း ။ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော၊ နဇ္ဇကပါနသုတ္တံ၊ နဇ္ဇကပါနသုတ်
သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-ဘိက္ခုဝဂ်-၆-ဂေါဠိယာနိသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်၊ ဂေါဠိယာနိသုတ္တံ
ဂေါဠိယာနိသုတ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဂေါဠိယာနိသုတ်၌၊ ပဒသမာစာရောတိ
ပဒသမာစာရောဟူသည်ကား၊ ဒုဗ္ဗလသမာစာရော၊ အားနည်းသော-အ

ကျင့်ရှိ၏။ ဩဇ္ဇာရိကာစာရော၊ ရုန့်ရင်းသော-အကျင့်ရှိ၏။ ကောဝိယ၊ အဘယ်မထေရ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား၊ ပစ္စယေသု၊ ပစ္စည်း လေးပါးတို့၌၊ သာပေက္ခော၊ ငဲ့ခြင်းရှိသော၊ မဟာရက္ခိတက္ခေတ္တရောဝိယ၊ မဟာရက္ခိတမထေရ်ကဲ့သို့တည်း၊ ဥပဋ္ဌပကကုလေ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သောဒါယကာ၏အိမ်၌၊ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေသော၊ တံ၊ ထိုမဟာရက္ခိတမထေရ်ကို၊ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော-ဒါယကာသည်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မေမယာ၊ တပည့်တော်သည်။ အသုကတ္ထေရဿ၊ ဤအမည်ရှိသော-မထေရ်အား၊ ဖိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ဗိန္နံ၊ ဣအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တံယေဝ၊ ထိုပစ္စည်းလေးပါးကိုသာလျှင်၊ တက္ကေတွာ၊ မပြတ်ကြံစည်၍၊ ဝိဟရန္တဿ၊ နေသောပစ္စယလောလရဟန်းအား၊ ဖိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ဒေန္တေန၊ ဣသောအားဖြင့်၊ တေ၊ သင်ဒါယကာသည်၊ သာဓု၊ ကောင်းသောအမှုကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆရာဓမ္မရက္ခိတ မထေရ်က-ဆိုအပ်သည် ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဘုမ္မာကမ္ပိ၊ အရှင်ဘုရားတို့အားလည်း၊ ဒဿာမိ၊ တပည့်တော်လှူပါဦးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ တံယေဝ၊ ထိုပစ္စည်းလေးပါးကိုသာလျှင်၊ တက္ကေန္တဿ၊ မပြတ်ကြံစည်၍-နေသောပစ္စယလောလရဟန်းအား၊ သာဓု၊ ကောင်းစွာ၊ ကရိဿတိ၊ သင်ပြုရလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အယမ္ပိ၊ ဤဂေါဠိယာနိ-ရဟန်းသည် လည်း၊ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဩဇ္ဇာရိကာစာရော၊ ရုန့်ရင်းသော-အကျင့်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ သပ္ပတိဿေနာတိ၊ သပ္ပတိဿေနဟူသည်ကား၊ သဇေဋ္ဌကေန၊ အကြီး-အမှူး အစိုးရသော-သူရှိသည့်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဇေဋ္ဌကံ၊ အကြီးအမှူးကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နဝိဟရိတဗ္ဗံ၊ မနေအပ်၊ သေရိဝိဟာရေနာတိ၊ သေရိဝိဟာရေနဟူသည်ကား၊ သစ္စန္တ ဝိဟာရေန၊ အလိုရှိတိုင်း နေသဖြင့်၊ နိရုက္ခိသဝိဟာရေန၊ ဩတ္တပ္ပကင်း၍နေသဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်မူစအံ့နည်း၊ နာနုပခဇ္ဇာတိ၊ နာနုပခဇ္ဇဟူသည်ကား၊ နအနုပခဇ္ဇ၊ မတိုးငွေ၊ မူ၍၊ နအနုပဝိသိတွာ၊ မဝင်မူ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုတိုးငွေ၍နေရာ၌၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ဝါရဝကင်းသောရဟန်းသည်၊ ဇိသု၊ နှစ်ဦးကုန်သော၊ မဟာထေရေသု၊ မထေရ်ကြီးတို့သည်၊ ဥတတော၊ ဝဲယာနှစ်ဘက်မှ၊ နိသိန္နေသု၊ ထိုင်နေကုန်သည်ရှိသော်၊ တေ၊ ထိုနှစ်ဦးသောမထေရ်ကြီးတို့ကို၊ အနာပုစ္ဆိတွာဝ၊ မပန့်ကြားမူ၍ သာလျှင်၊ ဖိဝရေနဝိ၊ သင်္ကန်းဖြင့်၎င်း၊ ဇေဏုနာဝိ၊ ပုဆစ်ဖြင့်၎င်း၊ စာဇေန္တော၊ ထိပါးသည်ဖြစ်၍ နိသိဒတိ၊ ထိုင်နေ၏၊ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်၊ အနုပခဇ္ဇ၊ တိုးငွေ၍၊ နိသိဒတိနာ

၃၅၀ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

မထိုင်နေသည်မည်၏။ ပန၊ အန္ဓယမှတပါး-ဗျတိရိက်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပတ္တအာသနသန္တိ၊ ကော၊ ထေရ်စဉ်အား ဖြင့်ရေခံသောနေရာ၏အနီး၌၊ ဌတွာ၊ ရပ်၍၊ အာရသော၊ ငါ့ရှင်၊ နိသီဒ၊ ထိုင် နေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေန၊ ဆိုအပ်သောသီတင်းငယ်သည်၊ နိသီဒိတဗ္ဗံ ထိုင်နေအပ်၏၊ အာရသော၊ ငါ့ရှင်၊ နိသီဒ၊ ထိုင်နေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သ စေနဝဒန္တိ၊ အကပပ်၍မဆိုကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသန္တေသု၊ ဤသို့မဆိုကုန် သည်ရှိသော်၊ သန္တေ၊ အရှင်ဟူရား၊ နိသီဒါမိ၊ တပည့်တော်ထိုင်ပါတော့အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာရန္တိတွာ၊ ပန်ကြား၍၊ နိသီဒိတဗ္ဗံ၊ ထိုင်နေအပ်၏၊ အာရန္တိ တကာလတော၊ ပန်ကြားသောအခါမှ၊ ပဌာယ၊ စ၍၊ နိသီဒ၊ ထိုင်နေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝုတ္တပိ၊ မထေရ်ကြီးကမဆိုသော်လည်း၊ နိသီဒိတံ၊ ထိုင်နေ ခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇဘိယေဝ၊ အပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ နပဋိဗာဟိဿာ၊ မိတိ ဧတ္ထ၊ နပဋိဗာဟိဿာမိဟူသောဤပါဌ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင် ရဟန်းသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ ပတ္တာသနံ၊ ရောက်သော နေရာကို၊ အ တိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍၊ နဝကာနံ၊ သီတင်းငယ် ဖြစ်ကုန်သော-ရဟန်းတို့၏၊ ပါဝုဏဋ္ဌာနေ၊ ရောက်သော-အရပ်၌၊ နိသီဒတိ၊ ထိုင်နေ၏၊ အယံ၊ ဤထိုင် နေသော-ရဟန်းသည်၊ နဝေ၊ သီတင်းငယ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း တို့ကို၊ အာသနေန၊ နေရာဖြင့်၊ ပဋိဗာဟိတိနာမ၊ တားမြစ်သည်မည်၏၊ ဟိ၊ အပြစ်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ တသ္မိံ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တံယာ၊ ထိုအခြင်း အရာဖြင့်၊ နိသီန္ဓေ၊ ထိုင်နေသည်ရှိသော်၊ နဝါ၊ သီတင်းငယ်-ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အမှာကံ၊ ငါတို့အား၊ နိသီဒိတံ၊ ထိုင်နေခြင်းငှါ၊ နဒေတိ၊ မပေး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ တိဋ္ဌန္တိဝါ၊ ရပ်၍လည်းနေရကုန်၏၊ အာသနံဝါ၊ နေရာကိုလည်း၊ ပရိယေသန္တော၊ ရှာဖွေကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ် ကုန်၍၊ အာဘိဏ္ဏန္တိ၊ တည်လည်ရကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ ပတ္တာသနေယေဝ၊ ထေရ်စဉ်အားဖြင့်-ရောက်သော နေရာ၌ သာလျှင်၊ နိသီဒိတဗ္ဗံ၊ ထိုင်နေအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ထိုင်နေသည်ရှိသော်၊ နဝေ၊ သီတင်းငယ်ဖြစ်ကုန်သော-ရဟန်းတို့ကို၊ နပဋိဗာဟိတိနာမ၊ မတားမြစ် သည်မည်၏၊ အာဘိသမာစာရိကဋ္ဌိဓမ္မန္တိ၊ အာဘိသမာစာရိကဋ္ဌိဓမ္မဟူ သည်ကား၊ အာဘိသမာစာရိကံ၊ မြတ်သော-အကျင့်ဟု-ဆိုအပ်သော သေဝိယဝတ်-ခန္ဓကဝတ်ဖြစ်သော၊ ဝတ္ထပဋိပတ္တိမတ္တမ္ပိ၊ ဝတ်ကိုဖြည့်ခြင်း မျှကိုလည်း။ ။

နာတိကာလေနာတိ၊ နာတိကာလေန ဟူသည်ကား။ အတိပါတော၊ အလွန်စောစွာ၊ ဂါမော၊ ရွာတွင်းသို့၊ နပဓိသိတဗ္ဗော၊ မဝင်အပ်၊ အတိဒိဝါ၊ အလွန်နေမြင့်မှ၊ နပဋိတ္တမိတဗ္ဗံ၊ ရွာတွင်းမှ မထွက်ခဲ့အပ်၊ သိက္ခာသံဃောန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိယေဝ၊ တကွသာလျှင်၊ ပပိသိတဗ္ဗန္တံ၊ ရွာတွင်းသို့လည်းဝင်အပ်၏၊ နိက္ခမိတဗ္ဗန္တံ၊ ရွာတွင်းမှလည်း ထွက်အပ်၏၊ ဟိ၊ အပြစ်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ အတိပါတော၊ အလွန်စောစွာ၊ ပဓိသိတွာ၊ ရွာတွင်းသို့ဝင်၍၊ အတိဒိဝါ၊ အလွန်နေမြင့်မှ၊ နိက္ခမန္တဿ၊ ရွာတွင်းမှထွက်ခဲ့သော-ရဟန်းအား၊ စေတိယင်္ဂီဏ ဗေမိယင်္ဂီဏ ဝတ္တဒိန္နံ၊ စေတိယင်္ဂီဏ ဝတ်-ဗေမိယင်္ဂီဏဝတ်-အစရှိသည်တို့သည်၊ ပရိဟာယန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏၊ ကာလဿေဝ၊ နံနက်စောစောကသာလျှင်၊ မုခံဓောဝိတွာ၊ မျက်နှာသစ်၍၊ မတ္တဇုကသုတ္တာနိ၊ ပင့်ကူချည်တို့ကို၊ ဆိန္ဒန္တေန၊ ဖြတ်သဖြင့်၊ ဥဿာဝဗိန္ဒုနိ၊ နှင်းပေါက်တို့ကို၊ ပါတေန္တေန၊ ကျစေသောရဟန်းသည်၊ ဂါမံ၊ ရွာတွင်းသို့၊ ပဓိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ယာဂု၊ ယာဂုကို၊ ပရိယေသိတွာ၊ ရှာမှီး၍၊ ယာဝသိက္ခာကာလော၊ ဆွမ်းခံသောအခါတိုင်အောင်၊ အန္တောဂါမေယေဝ၊ ရွာတွင်း၌သာလျှင်၊ နာနပ္ပကာရံ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော၊ တိရစ္ဆာန်ကထံ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့မှ-ဖိလာဖြစ်သော စကားကို၊ ကထေန္တေန၊ ပြောဆိုသဖြင့်၊ နိသိဒိတွာ၊ ထိုင်နေ၍၊ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒိဝါ၊ နေမြင့်မှ၊ နိက္ခမ္မံ၊ ရွာတွင်းက ထွက်ခဲ့၍၊ သိက္ခာနံ၊ တပါးသောရဟန်းတို့၏၊ ပါဒဓောဝန ဝေယယ၊ ခြေဆေးသောအခါ၌၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ပုစ္ဆာဂန္တဗ္ဗံ၊ ပြန်ခဲ့ရသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နပုရောဘတ္တံ၊ ပစ္ဆိမဘတ္တံ၊ ကုလေသုစာရိတ္တံ၊ အာပဇ္ဇိတဗ္ဗန္တိ၊ နပုရောဘတ္တံ၊ ပစ္ဆိမဘတ္တံ၊ ကုလေသုစာရိတ္တံ၊ အာပဇ္ဇိတဗ္ဗံဟူသည်ကား၊ ယောပနသိက္ခာနိမန္တိ၊ တောသဘတ္တော သမာနောသန္တံ၊ သိက္ခာအနာပုစ္ဆာ ပုရောဘတ္တံဝါ၊ ပစ္ဆိမဘတ္တံဝါ၊ ကုလေသုစာရိတ္တံ၊ အာပဇ္ဇေယျ၊ အညတြသမယာပါမိတ္တိယန္တိ၊ ယောပနသိက္ခာနိမန္တိ၊ တောသဘတ္တောသမာနောသန္တံ၊ သိက္ခာ-အနာပုစ္ဆာ ပုရောဘတ္တံဝါ၊ ပစ္ဆိမဘတ္တံဝါ၊ ကုလေသုစာရိတ္တံ၊ အာပဇ္ဇေယျ၊ အညတြသမယာပါမိတ္တိယံ ဟူသော၊ ဣမံသိက္ခာပဒံ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ ရက္ခန္တေန၊ စောင့်သော ရဟန်းသည်၊ တဿသိက္ခာပဒဿ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်၏၊ ဝိဘင်္ဂံ၊ ဝိဘင်း၌၊ ပုတ္တံ၊ ပောတော်မူအပ်သော၊ ပုရောဘတ္တံ၊ နံနက်အခါ၌လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆိမဘတ္တံ၊ မွန်းလွဲသောအခါ၌လည်း ကောင်း၊ စာရိတ္တံ၊ သွားခြင်းသို့၊ နအာပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ မရောအပ်၊ ဥဒ္ဓတောဟောတိ၊ စပလောတိ၊ ဥဒ္ဓတောဟောတိ၊ စပလောဟူသည်ကား၊ ဥဒ္ဓစ္စ

၃၆၀ မဏ္ဍိမပဏ္ဍိတသဒ္ဓကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ပကကိကောစေဝ။ ယုံလွင့်သောဝိတ်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စိဝရ
မဏ္ဍနပတ္တမဏ္ဍနသေနာသနမဏ္ဍနာ။ သင်္ကန်းကိုတန်ဆာဆင်ခြင်း-သဝိတ်
ကို တန်ဆာဆင်ခြင်း- အိပ်ရာ နေရာကို တန်ဆာ ဆင်ခြင်း-သည်လည်း
ကောင်း၊ ဣမသပူတိကာယဿ။ ဤအကောင်ပုပ်ကို၊ ကေလာယနာ၊ ချစ်
ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ မဏ္ဍနာ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊
ဣတိဇေ။ ဤသို့၊ ဝုတ္တနစ၊ ဟောတော်မူအပ်သောအကျင့်နှင့်လည်းကောင်း
တရုဏဒါရကဗ္ဗဏ္ဍဝ။ ငယ်နုသော-သူငယ်တို့ကဲ့သို့၊ စာပဇေရုန၊ လျှပ်ပေါ်
လောင်လည်သည်၏ အဖြစ်နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ ပညာဝတာ၊
ဘဝိတဗ္ဗန္တိ၊ ပညာဝတာဘဝိတဗ္ဗံ ဟူသည်ကား၊ စိဝရကမ္ဘာဒိသု၊ သင်္ကန်း
ချုပ်သော-အမှုအစရှိကုန်သော၊ ဣတိကတ္တဗ္ဗေသု၊ ဤသို့ပြုအပ်ကုန်သော
အမှုတို့၌၊ ဥပါယပညာယ၊ အကြောင်းကိုသိသော-ပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတော
န၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အဘိဓမ္မေ၊ အဘိဓမ္မာပိနယေတိ၊ အဘိဓမ္မေ
အဘိဓမ္မာပိနယေဟူသည်ကား၊ အဘိဓမ္မာပိနယေစေဝ။ အဘိဓမ္မာပိနယေကတ်၌
၎င်း၊ ပိနယပိနယေစေဝ၊ ပိနည်းပိနယကတ်၌လည်းကောင်း၊ ပါဠိဝသေနစေဝ၊ ပါ
ဠိ၏အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌကထာဝသေနစေဝ၊ အဋ္ဌကထာ၏
အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရုဏီ
ယော၊ ပြုအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သဗ္ဗန္တိမေန၊ အလုံးစုံတို့ အောက်-ယုတ်
သော၊ ပရိစ္ဆေဒေန၊ အပိုင်းအခြားဖြင့်၊ အဘိဓမ္မေ၊ အဘိဓမ္မာ ပိနယကတ်၌၊
ဒုက-တိကမာတိကာဟိ၊ ဒုကမာတိကာ တိကမာတိကာတို့နှင့်၊ သဗ္ဗိံ၊ တကွ
ဓမ္မဟဒယဝိဘင်္ဂံ၊ ဓမ္မဟဒယဝိဘင်္ဂကို၊ ပိနာ၊ ကြဉ်၍၊ နဝဇ္ဇတိ၊ တော၌နေ
ခြင်းငှါမအပ်၊ ပန၊ အဘိဓမ္မာပိနယကတ်မှတစ်ပါး-ပိနည်းပိနယကတ်ကိုဆိုပြီးအံ့
ပိနယေ၊ ပိနည်းပိနယကတ်၌၊ ကမ္မာကမ္မာပိနိစ္ဆယေန၊ ကံကြီး-ကံငယ်ကို-ဆုံး
ဖြတ်ခြင်းနှင့်၊ သဗ္ဗိံ၊ တကွ၊ ပိနိစ္ဆိတာနိ၊ ဆုံးဖြတ်အပ်ကုန်သော၊ ဇွေနှစ်ပါး
ကုန်သော၊ ပါတိမောက္ခာနိ၊ ဘိက္ခုပါတိမောက္ခံ ဘိက္ခုနိပါတိမောက္ခံတို့ကို
ပိနာ၊ ကြဉ်၍၊ နဝဇ္ဇတိ၊ တော၌နေခြင်းငှါမအပ်၊ အာရုပ္ပတိ၊ အာရုပ္ပဟူသည်
ကား၊ ဧတ္ထဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော-စကားအစဉ်ဖြင့်၊ အဋ္ဌပိသမာ
ပတ္တိယော၊ ရှစ်ပါးသော-သမာပတ်တို့ကိုလည်း၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်
ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ တာသမာပတ္တိယော၊ ထို
သမာပတ်တို့ကို၊ သဗ္ဗေနသဗ္ဗိံ၊ အခြင်းခပ်သိမ်း၊ အသက္ကောန္တေန၊ မတတ်
နိုင်သောရဟန်းသည်၊ သတ္တသုပိ၊ ခုနစ်ပါးသော သမာပတ်တို့၌လည်း၊ ယော
ဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရုဏီယော၊ ပြုအပ်၏၊ သသုပိ၊ ခြေခံပါးသော

သမာပတ်တို့၌လည်း၊ယောဂေါ၊အားထုတ်ခြင်းကို၊ကရုဏီယော၊ပြုအပ်၏၊
ပဉ္စသုဝိ၊ငါးပါးသော-သမာပတ်တို့၌လည်း၊ယောဂေါ၊အားထုတ်ခြင်းကို၊
ကရုဏီယော၊ပြုအပ်၏၊သဗ္ဗန္တိမေန၊အလုံးစုံတို့အောင်-ယုတ်သော၊ပရိစ္ဆေ
ဒေန၊အပိုင်းအခြားဖြင့်၊ဧကံ၊တခုသော၊ကသိဏပရိကမ္ပံ၊ကသိုလ်းပရိကံကို၊
ကမ္မဋ္ဌာနပရုဏံ၊ကမ္မဋ္ဌာန်း၌-လေ့လာသည်ကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊အာဒါယ၊ယူ၍၊
ဝိစရိတဗ္ဗံ၊အထူးအားဖြင့်-ကျင့်အပ်၏၊ဧတ္တကံ၊ဤမျှလေသံသော-ကမ္မဋ္ဌာန်း
ကို၊ဝိနာ၊ကြဉ်၍၊နဝဇ္ဇတိ၊တော၌နေခြင်းငှါမအပ်၊ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မေတိဣမိ
နာ၊ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊သဗ္ဗေဝိ၊အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်
သော၊လောကုတ္တရဓမ္မေ၊လောကုတ္တရာတရားတို့ကို၊ဒဿတိ၊ပြု၏၊
တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊အရဟန္တေန၊ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊
ဝိဟာတဗ္ဗံ၊နေအပ်၏၊အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊အနဘိသမ္ဘူ၊ဏန္တေန၊
မရေခံနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊အနာဂါမိဖလေဝေါ၊အနာဂါမိဖိုလ်၌၎င်း၊သ
ကဒါဂါမိဖလေဝေါ၊သကဒါဂါမိဖိုလ်၌၎င်း၊သောတာပတ္တိဖလေဝေါ၊သော
တာပတ္တိဖိုလ်၌၎င်း၊ပတိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊တည်အပ်၏၊သဗ္ဗန္တိမေန၊အလုံးစုံတို့အောင်
ယုတ်သော၊ပရိယာယေန၊အကြောင်းအားဖြင့်၊ဧကံ၊တခုသော၊ဝိပဿနာ
ရခံ၊ဝိပဿနာလျှင်အဦးရှိသော၊ယာဝအရဟတ္တာ၊အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်
အောင်၊ပရုဏံ၊လေ့လာသည်ကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊အာဒါယ၊ယူ၍၊ဝိစရိတဗ္ဗံ၊
အထူးအားဖြင့်ကျင့်အပ်၏၊ဧသသံ၊ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊သဗ္ဗ
တ္ထ၊ခပ်သိမ်းသောအရာတို့၌၊ဥတ္တာနမေဝ၊ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ပန၊
ဒေသနာတော်၏သဘောကိုဆိုပြီးအံ့၊ဣမံဒေသနံ၊ဤဒေသနာကို၊အာယ
သ္မာသာရိပုတ္တော၊အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်၊နေယျ၊ပုဂ္ဂလဿ၊
နေယျပုဂ္ဂိုလ်၏၊ဝသေန၊အစွမ်းအားဖြင့်၊အဘိသမာစာရိကဝတ္တတော၊
အဘိသမာစာရိကဝတ်မှာ၊ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊အနုပုဗ္ဗေန၊အစဉ်အားဖြင့်၊အရ
ဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပါပေတွာ၊ရေခံစေ၍၊နိဋ္ဌာပေသိ၊ပြီးဆုံးတော်မူ
ပြီးဣတိ၊ဤသည်လျှင်-ဂေါဠိယာနိသုတ်၏-အတွင်အပြီးတည်း၊ နဝမံ၊
ကိုးခုမြောက်ဖြစ်သော၊ဂေါဠိယာနိသုတ္တံ၊ဂေါဠိယာနိသုတ်သည်၊နိဋ္ဌိတံ၊
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ဧဝံမေသုတံအစရှိသော သုတ်သည်၊ကီရုဂရိသုတ္တံ၊
ကီရုဂရိသုတ်တည်း၊တဗ္ဗု၊ထိုကီရုဂရိသုတ်၌၊ကဝသိသူတိ၊ကဝသိသု

၃၆၂ မဏိမပဏ္ဏိသဒ္ဓါကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဟူသည်ကား၊ ဇင်နာမကေ၊ ဤသို့ကာသိသုဟူ၍အမည်ရှိသော၊ ဇနပဒေ၊ ဇန
 ပုဒ်၌၊ ဇေတုမှေဝိဘိက္ခဝေတိ၊ ဇေတုမှေဝိဘိက္ခဝေဟူသောဤပါဌ၌၊
 အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေံ၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
 ၏၊ ဘိက္ခပေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇေံ၊ လာကုန်လော၊ တုမှေဝိ၊ သင်တို့သည် လည်း
 ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေအာနိသံသား၊ ဤအနာကင်းခြင်း၊ ဆင်းရဲမရှိခြင်း
 လျင်စွာထကြွနိုင်ခြင်း-ခွန်အားကြီးခြင်း-ချမ်းသာစွာနေရခြင်း တည်းဟူ
 သောအကျိုးတို့ကို-သမ္ပဿမာနာ၊ ကောင်းစွာမြင်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
 ကုန်၍၊ ရုတ္တိဘောဇနာ၊ ညဉ့်စားခြင်းမှ၊ အညတြေဝ၊ ကင်း၍သာလျှင်၊ သုဇ္ဈ
 ထ၊ စားလေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရုတ္တိ၊ ညဉ့်အ
 ခါ၌၊ ဝိကာလဘောဇနံ၊ အခါမဟုတ်သည်၌-စားခြင်း၎င်း၊ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌၊
 ဝိကာလဘောဇနံ၊ အခါမဟုတ်သည်၌-စားခြင်း၎င်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇွေ၊ နှစ်
 ပါးကုန်သော၊ ဣမာနိဘောဇနာနိ၊ ဤစားခြင်းတို့ကို၊ ဧကပ္ပဟာရေန၊ တပြိုင်
 နက်ထည်းဖြင့်၊ အဇဟာပေတွာ၊ စွန့်စေတော်မမူမူ၍၊ ဧကတ္ထိ၊ တခုသော၊
 သမယော၊ အခါ၌၊ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌၊ ဝိကာလဘောဇနမေဝအခါမဟုတ်သည်၌
 စားခြင်းကိုသာလျှင်၊ ဇဟာပေထိ၊ စွန့်စေတော်မူပြီး၊ ပုန၊ တဖန်၊ ကာလံ၊ အ
 ခါကို၊ အတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍၊ ရုတ္တိ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ ဝိကာလဘောဇနံ၊ အ
 ခါမဟုတ်သည်၌-စားခြင်းကို၊ ဇဟာပေဇန္တာ၊ စွန့်စေတော်မူလိုသောမြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဇေံ၊ ဤသို့ဇေတုမှေဝိဘိက္ခဝေံအစရှိသောစကားကို၊ အာ
 ဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူသ
 နည်းဟူမူကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝဇ္ဇေ၊ ဝဋ်တရား၌၊ ဝတ္တမာနာနိ
 ဖြစ်ကုန်သော၊ အာဝိဏ္ဏာနိ၊ လေ့ကျက်အပ်ကုန်သော၊ သမာဝိဏ္ဏာနိ၊ အဘန်
 ဘန်လေ့ကျက်အပ်ကုန်သော၊ ဇွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမာနိဘောဇနာနိ၊ ဤ
 စားခြင်းတို့သည်၊ နဒိ၊ မြစ်သို့၊ ဩတိဗ္ဗုဉ္ဇဒကံဝိယ၊ သက်ဆင်းသော၊ ရေကဲ့
 သို့၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ အနုပက္ခန္ဓာနိ၊ ပြေးဝင်ရာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ နိဝါတေသု၊ လေမခပ်ကုန်သော၊ စာရေသု၊ အိပ်
 တို့၌၊ သုဘောဇနာနိ၊ ကောင်းသောစားဘွယ်တို့ကို၊ သုဇ္ဈိတွာ၊ စားကုန်၍၊
 ဝဇ္ဇိတာ၊ ကြီးပွားကုန်သော၊ သုရမာလာ၊ အလွန်သိမ်မွေ့ ကုန်သော၊ ကုလ
 ပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်၊ ဇွေဘောဇနာနိ၊ နှစ်ကြိမ်စားခြင်းတို့ကို
 ဧကပ္ပဟာရေန၊ တပြိုင်နက်ထည်းဖြင့်၊ ပဇဟန္တာ၊ ပယ်ရကုန်သည်ရှိသော်
 ကိလမန္တိ၊ ပင်ပန်းကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧကပ္ပဟာရေန၊ တပြိုင်နက်
 ထည်းဖြင့်၊ အဇဟာပေတွာ၊ စွန့်စေတော်မမူမူ၍၊ ဘဒ္ဒါလိသုတ္တေ၊ ဘဒ္ဒါလိ

သုတ်၌၊ ဧဝံ၊ နေအခါ၌၊ ဝိကာလဘောဇနံ၊ အခါမဟုတ်သည်၌-စားခြင်းကို
 ဗဟာပေသိ၊ စွန့်စေတော်မူပြီ၊ ဣမ၊ ဤကိစ္ဆာဂိရိသုတ်၌၊ ရုတ္တံ၊ ညဉ့်အခါ၌၊
 ဝိကာလဘောဇနံ၊ အခါမဟုတ်သည်၌စားခြင်းကို၊ ဗဟာပေသိ၊ စွန့်စေ
 တော်မူပြီ၊ ဗဟာပေန္တေန၊ စွန့်စေတော်မူသော-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဇ္ဇိ
 တွာဝါ၊ မြင်းချော၍၎င်း၊ နိဂ္ဂဏ္ဌိတွာဝါ၊ နှိပ်စက်၍၎င်း၊ နုဗဟာပေသိ၊ စွန့်စေ
 တော်မူပေန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ တေသံဝိကာလဘောဇနာနံ၊ ထိုအခါမ
 ဟုတ်သည်၌စားခြင်းတို့ကို၊ ပဟာနုပစ္စယာ၊ ပယ်ခြင်းတည်းဟူသော-အ
 ကြောင်းကြောင့်၊ အပ္ပါမာဓတဉ္စ၊ အနာမရှိသည်၏-အဖြစ်ကိုလည်း၊ သဉ္စာ
 နိဿယ၊ သိကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 အာနိသံသံ၊ အကျိုးဆက်ကို၊ ဒေသတွာဝ၊ ပြတော်မူ၍သာလျှင်၊ ဗဟာ
 ပေသိ၊ စွန့်စေတော်မူပြီ၊ ကိစ္ဆာဂိရိတိ၊ ကိစ္ဆာဂိရိဟူသော အမည်သည်၊
 တဿနိဂမဿ၊ ထိုနိဂုံး၏နာမ်၊ အမည်တည်း။ ။

အဿဇိဝုနဗ္ဗသုကာတိ၊ အဿဇိဝုနဗ္ဗသုကာ ဟူသည်ကား၊ အဿ
 ဇိစ၊ အဿဇိအမည်ရှိသောဆဗ္ဗတ္တိရဟန်းလည်းကောင်း၊ ဝုဗ္ဗနသုကောစ၊
 ဝုနဗ္ဗသုကအမည်ရှိသော ဆဗ္ဗတ္တိရဟန်းလည်းကောင်း၊ ဆသု၊ ခြောက်ဦး
 ကုန်သော၊ ဆဗ္ဗတ္တိယေသု၊ ဆဗ္ဗတ္တိ ရဟန်းတို့တွင်၊ ဧဒ္ဒ၊ နှစ်ဦး နှစ်ဦးသော
 ဝုတ္တုလ်တို့သည်၊ ဂဏာစရိယာ၊ ဂိုဏ်းဆရာကြီးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏၊ ပဏ္ဍုကော၊ ပဏ္ဍုက ဆဗ္ဗတ္တိရဟန်း လည်းကောင်း၊ လောဟိတ
 ကော၊ လောဟိတကဆဗ္ဗတ္တိရဟန်း၎င်း၊ မေတ္တိယေသု၊ မေတ္တိယဆဗ္ဗတ္တိရဟန်း
 ၎င်း၊ ဘုမ္မစကော၊ ဘုမ္မစကဆဗ္ဗတ္တိရဟန်း၎င်း၊ အဿဇိ၊ အဿဇိဆဗ္ဗတ္တိရ
 ဟန်း၎င်း၊ ဝုနဗ္ဗသုကော၊ ဝုနဗ္ဗသုက ဆဗ္ဗတ္တိရဟန်း၎င်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေ
 ဆဇနာ၊ ဤခြောက်ဦးသောသူတို့သည်၊ ဆဗ္ဗတ္တိယာနာမ၊ ဆဗ္ဗတ္တိရဟန်းတို့မည်
 ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုခြောက်ဦးသောဆဗ္ဗတ္တိရဟန်းတို့
 တွင်၊ ပဏ္ဍုကလောဟိတကာ၊ ပဏ္ဍုကဆဗ္ဗတ္တိရဟန်းလောဟိတကဆဗ္ဗတ္တိ
 ရဟန်းတို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိမိမိ၏၊ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်
 ၍၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏၊ မေတ္တိယဘုမ္မစကာ၊ မေ
 တ္တိယဆဗ္ဗတ္တိရဟန်း၊ ဘုမ္မစကဆဗ္ဗတ္တိရဟန်းတို့သည်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်
 ပြည်၌၊ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ဧဒ္ဒ၊ နှစ်ဦးကုန်သော၊ ဣမေဇနာ၊ ဤအဿဇိ-ဝုန
 ဗ္ဗသုကဆဗ္ဗတ္တိရဟန်းတို့သည်၊ ကိစ္ဆာဂိရိသ္မိံ၊ ကိစ္ဆာဂိရိဇနပုဒ်၌၊ အာဝါသိ
 ကာ၊ ကျောင်းနေရဟန်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အာဝါသိကာတိ၊
 အာဝါသိကာ ဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာဝါသိနော၊ အမြဲနေခြင်း ရှိကုန်သည်။

၃၆၄ မဏ္ဍိမပဏ္ဍိသသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တံနိဗန္ဓာ။ ထိုကျောင်း၌-အားထုတ်ခြင်း လေ့ကျက်ခြင်းကြောင့်ကြခြင်းရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ အကတံ၊ ပြု၍မပြီးသေးသော။ သေနာသနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဖိတ္တံ၊ ဆွေးမြည့်သော။ သေနာသနံ။ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို။ ပဋိသင်္ခရောန္တိ၊ တဘန်ပြုပြင်စီရင်ကုန်၏၊ ကတော၊ ပြုအပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊ ဣဿရာ၊ အစိုးရကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကာလိကန္တိ၊ ကာလိကံဟူသည်ကား၊ အနာဂတော၊ လာလတ္တံ့သော၊ ကာလေ၊ အခါ၌၊ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရေဝံအပ်သော၊ အာနိသံသံ၊ အကျိုးကို၊ မယာစေတံတိက္ခဝေတိပဒေန၊ မယာစေတံတိက္ခဝေ-ဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဣဓ၊ ဤအရာ၌၊ ကိံ၊ အဘယ်အနက်သဘောကို၊ ဒေသတိ၊ ပြတော်မူသနည်း၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗီဝသဿ၊ နေ၏၊ တယောဝါရေ၊ သုံးကြိမ်တို့တိုင်တိုင်၊ ဘုဒ္ဓိတွာ၊ စား၍၊ သုခဝေဒနံယေဝ၊ သုခဝေဒနာကိုသာလျှင်၊ ဥပ္ပါဒေန္တော၊ ဖြစ်စေသောရဟန်းသည်၊ ဣမသ္မိံ၊ သာသနော၊ ဤငါတရားသာသနာတော်၌၊ ကိစ္စကာရီနာမ၊ မိမိကိစ္စကိုပြုလေ့ရှိသည်မည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဧတ္တကာ၊ ဤမျှလောက်ကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့ကို၊ သေဝိတဗ္ဗာ၊ မှီဝဲအပ်ကုန်၏၊ ဧတ္တကာ၊ ဤမျှလောက်ကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့ကို၊ နသေဝိတဗ္ဗာ၊ မမှီဝဲအပ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊ ဒေသတံ၊ ပြတော်မူခြင်းငှ၊ ဣမံဒေသနံ၊ ဤမယာစေတံတိက္ခဝေအစရှိသော ဒေသနာတော်ကို၊ အာရတိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏၊ ဝေရူပံသုခဝေဒနံ ပဗဟထာတိပဒေန၊ ဝေရူပံ သုခဝေဒနံ-ပဗဟထဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဣဒဉ္စ၊ ဤသုခကိုလည်း၊ ဂေဟသီတ သောမနဿ၊ ဝသေန၊ ကာမဂုဏ် ငါးပါးကိုမှီသောသောမနဿ၏ အတွင်းဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဥပသမ္ပန္နဝိဟရဝ္ဗာတိပဒေန၊ ဥပသမ္ပန္နဝိဟရထ ဟူသော-ဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဣဒဉ္စ၊ ဤသုခကိုလည်း၊ နိက္ခမ္ပသီတသောမနဿဝသေန၊ ဈာန်ကို မှီသောသောမနဿ၏အတွင်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတော၊ ဤဝါရမှ၊ ပရေသု၊ နောက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧဝံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဝါရေသုပိ၊ ဒုက္ခဝါရအဒုက္ခမသုခဝါရတို့၌လည်း၊ ဂေဟသီတနိက္ခမ္ပသီတာနံယေဝ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးကို-မှီကုန်သော-ဈာန်ကိုမှီကုန်သည် သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေါမနဿာနုပ္ပ၊ ဒေါမနဿဝေဒနာတို့၏လည်းကောင်း၊ ဥပေက္ခာနုပ္ပ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာတို့၏လည်းကောင်း၊ ဝသေန၊ အတွင်းအားဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သေဝိတဗ္ဗာ၊ သေဝိတဗ္ဗဝေဒနံ၊ မှီဝဲအပ်သော

ဝေဒနာ-မဒ္ဓိဝံအပ်သော ဝေဒနာကို။ ဒေသေတွာ၊ ပြုတော်မူပြီး၍။ ဣဒါနိ၊
ယခုအခါ၌။ ယေသံ၊ အကြင်ယေကွ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့
မလျော့သောအားဖြင့်။ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စကို။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ယေသန္တ၊ အကြင်
ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အားလည်း။ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မလျော့သောအားဖြင့်။
ကိစ္စံ၊ ကိစ္စကို။ နကတ္တဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်။ တေ၊ ထိုသေက္ခအသေက္ခ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။
ဒေသေတုံ၊ ပြုတော်မူခြင်းငှါ။ နာဟံဘိက္ခဝေ သဗ္ဗေသံယေဝါတိ အာဒိ၊
နာဟံဘိက္ခဝေ-သဗ္ဗေသံယေဝ ဤသို့အစရှိသောစကားကို။ အာဟ၊ ဟော
တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနာဟံဘိက္ခဝေ သဗ္ဗေသံယေဝ အစရှိသောပါဠိ၌။
ကတံတေသံ အပ္ပမာဒေနာတိ၊ ကတံတေသံ အပ္ပမာဒေန-ဟူသည်ကား။
တေသံ၊ ထိုရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မလျော့သော
အားဖြင့်။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ယံကမ္ဘံ၊ အကြင်အမှုသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ
ကမ္ဘံ၊ ထိုအမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ အနုလောမိကာနိတိ၊ အနုလောမိကာနိ
ဟူသည်ကား။ ပဗ္ဗိပတ္တိအနုလောမာနိ၊ ပဗ္ဗိပတ်အားလျော်ကုန်သော။ ကမ္မ
ဋ္ဌာနသပ္ပာယာနိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားလျော်ပတ်ကုန်သော-ကျောင်းတို့သည်။
ယတ္ထ၊ အကြင်ကျောင်း၌။ ဝသန္တေန၊ နေသော-ရဟန်းသည်။ မဂ္ဂပလာနိ၊
မဂ်ဖိုလ်တို့သို့။ ပါဝုဏိတုံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ။ သတ္တာ၊ တတ်ကောင်းကုန်
သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုကျောင်းသည်။ အနုလောမာနိ၊ အနု
လောမမည်ကုန်၏။ ဣန္ဒြိယာနိသမန္နာနယမာနာတိ၊ ဣန္ဒြိယာနိသမန္နာနယ
မာနာဟူသည်ကား။ သဒ္ဓါဒိနိ၊ သဒ္ဓါအစရှိကုန်သော။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြိတို့
ကို။ သမာနံ၊ တူသောကိစ္စရှိသည်၏။ အဖြစ်ကို။ ကုရမာနာ၊ ပြုကုန်သော
အမျိုး ကောင်းသားတို့သည်။ ။

သတ္တိမေတိက္ခဝေပုဂ္ဂလာတိပဒေန၊ သတ္တိမေတိက္ခဝေပုဂ္ဂလာဟူသော
ဤပုဒ်ဖြင့်။ ဣမေ၊ ဤကိစ္ဆာဂိရိသုတ်၌။ ကိ၊ အဘယ်သို့သောအနက်သတော
ကို။ ဒေသေတိ၊ ပြုတော်မူသနည်း။ ယေသံ၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်
အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မလျော့သောအားဖြင့်။ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်သောကိစ္စသည်
နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဧဒေ၊ နှစ်ဦးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
ယေသံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မလျော့သောအားဖြင့်။
ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်သောကိစ္စရှိသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။
ပဉ္စ၊ ငါးယေဝံတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံး
စုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေပုဂ္ဂလာ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သတ္တိ၊ ခုနစ်ယေဝံ
တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ သတ္တိ

၃၆၆ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ။

မောဝိက္ခဝေဝုဂ္ဂလာတိပဒေနံ၊ သတ္တိမေ-ဘိက္ခဝေ-ဝုဂ္ဂလာ-ဟူသောဤပုန်
 ဖြင့်၊ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသတ္တိမောဝိက္ခဝေဝုဂ္ဂလာအစရှိ
 သောပါဌ်၌၊ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တောတိ၊ ဥဘတောဘာဂဝိ မုတ္တောဟူ
 သည်ကား၊ အရူပသမာပတ္တိယာ၊ အရူပသမာပတ်ဖြင့်၊ ရူပကာယတော၊ ရူ
 ပကာယမှ၊ ဝိမုတ္တော၊ လွတ်၏၊ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်၊ နာမကာယတော၊ နာမကာ
 ယမှ၊ ဝိမုတ္တော၊ လွတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇိတိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဘာဂဝဟိ၊
 အဘို့တို့မှ၊ ဝိမုတ္တော၊ လွတ်၏၊ သော၊ ထိုဥဘတောဘာဂ ဝိမုတ္တိပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရူပသမာပတ္တိနံ၊ အရူပသမာပတ်
 တို့တွင်၊ ဧကေကတော၊ တပါးပါးသော-သမာပတ်မှ၊ ဝုဠာယ၊ ထ၍၊
 သင်္ခါ၊ ရေ၊ သင်္ခါရတရားတို့ကို၊ သမ္ပသိတွာ၊ သုံးသပ်၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရ
 ဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာနံ၊ ရောက်ကုန်သော၊ စတုန္နံ၊ လေးယောက်ကုန်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဝသေနစ၊ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိရောဓ၊ နိရောဓ
 သမာပတ်မှ၊ ဝုဠာယ၊ ထ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တအနာဂါ
 မိနော၊ ရောက်သော-အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝသေနစ၊ အစွမ်းအားဖြင့်၎င်း၊
 ပဉ္စဝိသေ၊ ငါးပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ သာဓကပါဠိကိုပြဆို
 ဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်ကို ပြဆိုရာ၌၊ ပါဠိ၊ ပါဠိသည်၊
 ဥဘတော-ဘာဂဝိမုတ္တော၊ နှစ်ပါးသော- အဘို့မှလွတ်သော၊ ဝုဂ္ဂလော၊
 ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသည်၊ ကတမေစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဣမ၊ ဤသင်္ခါရတော်၌၊
 ဧကေစ္စော၊ အချို့သော၊ ဝုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဋ္ဌ-ဝိမောက္ခေ၊ ရှစ်ပါး
 သော-ချာန်တို့ကို၊ ကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓိတွာ၊ ဧွေ၍၊ ဝိဟရတိ၊
 နေ၏၊ အာသ-ဝုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပညာယစ၊ ဝိပဿနာပညာ-မဂ်
 ပညာဖြင့်လည်း၊ ဒိသွာ၊ သင်္ခါရတရား-သစ္စာလေးပါးတို့ကိုမြင်၍၊ အာ
 သဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်၊ ပရိက္ခိတာ၊ ကုန်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဘိဓမ္မေ၊ အဘိဓမ္မာဝိဇ္ဇာကတ်၌၊ အဋ္ဌဝိမောက္ခ
 လာဘိနော၊ ရှစ်ပါးသော-သမာပတ်ကို-ရသော-ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝသေန၊ အ
 စွမ်းအားဖြင့်၊ အာဂတာ၊ လာ၏၊ ပညာ-ဝိမုတ္တောတိ၊ ပညာ- ဝိမုတ္တောဟူ
 သည်ကား၊ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာ-မဂ်ပညာဖြင့်၊ ဝိမုတ္တော၊ အာသ
 ဝေါတရားတို့မှလွတ်၏၊ သော၊ ထိုပညာ-ဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သုက္ခဝိပဿ
 ကော၊ သုက္ခဝိပဿက-ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊
 ဈာနေဟိ၊ အရူပချာန်တို့မှ၊ ဝုဠာယ၊ ထ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊
 ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သော၊ စတ္တာရောစ၊ လေးယောက်သော-ပုဂ္ဂိုလ်တို့

၎င်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေသံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဝသေန၊ အတွင်းအားဖြင့်၊ ပဉ္စဝိ
 ဓောဝ၊ ငါးယေဝံအပြားရှိသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ သာဓကပါဠိ
 ကိုပြဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤပညာ-ဝိမုတ္တိကထာ၌၊ ပါဠိ၊ အဘိဓမ္မာပါဠိသည်၊ အဋ္ဌဝိ
 မောက္ခ-ပဋိက္ခေပ-ဝသေနေဝ၊ ရှစ်ပါးသော-ဈာန်ကို-ပယ်သည်၏အတွင်း
 အားဖြင့်သာလျှင်၊ အာဂတာ၊ လာ၏၊ အဋ္ဌဝိမောက္ခာ၊ ရှစ်ပါးသော-ဝိမောက္ခ
 တို့သည်၊ ပဋိ-ပဒါဝသေနေဝ၊ အကျင့်၏-အတွင်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ အာဂ
 တာ၊ လာကုန်၏၊ ယထာဟ၊ သုရားအဘယ်သို့-ဟောတော်မူသနည်း၊ အ
 ဋ္ဌဝိမောက္ခေ၊ ရှစ်ပါးသော-ဈာန်တို့ကို၊ ကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်၊ ဖုသိတွာ
 တွေ့၍၊ နဟေဝခေါ-ဝိဟရတိ၊ မနေသည်သာလျှင်တည်း၊ စ၊ စင်စစ်သော်
 ကား၊ အဿ၊ ထိုပညာ-ဝိမုတ္တ-ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာ
 မဂ်ပညာဖြင့်၊ နိသ္မာ၊ သင်္ခါရတရား-သစ္စာလေးပါးတို့ကိုမြင်၍၊ အာသဝါ၊
 အာသဝေါတရားတို့သည်၊ ပရိက္ခိတာ၊ ကုန်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပညာဝိမုတ္တောတိ၊ ပညာဝိမုတ္တောဟူ၍၊
 ဝုတ္တတိ၊ ခိုအပ်၏၊ ကာယသက္ခိ၊ ကာယသက္ခိပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဖုဋ္ဌန္တံ၊ တွေ
 အပ်သော-အရူပဈာန်တို့၏-အတွင်းဖြစ်သော-ကာလပတ်လုံး၊ သန္တိက
 ဧရာတိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ယောပုဂ္ဂ
 လော၊ အကြင်ကာယသက္ခိ-ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဈာနဗသံ၊ ဈာန်တည်းဟူသော
 အတွေ့ကို၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဖုသတိ၊ တွေ့၏၊ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်မှ၊ နိရောဓံ၊ ဝဋ်
 တရားတို့၏-ချုပ်ရာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ဦးထဲကို၊ သန္တိကဧရာတိ၊
 မျက်မှောက်ပြု၏၊ သောမုဂ္ဂလော၊ ထိုကာယသက္ခိ-ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သော
 တာပတ္တိဗလဋ္ဌံ၊ သောတာပတ္တိ-ဗလဋ္ဌန်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အာဒိကတွာ၊ အစပြု၍
 ယာဝအရဟတ္တ-မဂ္ဂဋ္ဌာ၊ အရဟတ္တ-မဂ္ဂဋ္ဌန်ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်အောင်၊ ဆဗ္ဗိခေါ၊
 ခြောက်သောက်အပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏၊ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဧ
 ကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဋ္ဌဝိမောက္ခေ၊ ရှစ်ပါးသော
 သမာပတ်တို့ကို၊ ကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်၊ ဖုသိတွာ၊ တွေ့၍၊ ဝိဟရတိ၊
 နေ၏၊ ဣဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပညာယစ၊ ဝိပဿနာပညာ-မဂ်
 ပညာဖြင့်လည်း၊ နိသ္မာ၊ သင်္ခါရတရား-သစ္စာလေးပါးတို့ကိုမြင်၍၊ ဧကစ္စေ၊
 အချို့ကုန်သော၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်၊ ပရိက္ခိတာ၊ ကုန်
 ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကာယသက္ခိ
 ကာယသက္ခိပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ခိုအပ်၏၊ ဖုဋ္ဌန္တံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏အ

၃၆၈

မဏိမပဏ္ဍိတသဒ္ဓကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဆုံး၌၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်တည်း၊ ဒိဋ္ဌိပတ္တော၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏အဆုံး
 ၌ရောက်သည်၊ တဩ၊ ထိုဒိဋ္ဌိပတ္တပုဂ္ဂိုလ်ကိုပြဆိုရာ၌၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊
 သည်ကား၊ သင်္ခပလက္ခဏံ၊ အကျဉ်းဖြစ်သော လက္ခဏာတည်း၊ သင်္ခါ
 ရာ၊ သင်္ခါရတရားတို့သည်၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏၊ နိရောဓော၊ နိရောဓသတ္တ
 သည်၊ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥာတံ၊ သိအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်၏၊ ဝိဒိတံ၊ သိအပ်၏၊ သန္တိကတံ၊
 မျက်မှောက်ပြုအပ်၏၊ ဗုဒ္ဓိတံ၊ တွေ့အပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌိ
 ပတ္တော၊ ဒိဋ္ဌိပတ္တပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ ပန၊ အကျဉ်းမှတစ်ပါး-အကျယ်ကိုဆိုပြီးအံ့၊
 ဝိတ္ထာရေတော၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ သောဝိ၊ ဤဒိဋ္ဌိပတ္တပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊
 ကာယသက္ခိဝိယ၊ ကာယသက္ခိပုဂ္ဂိုလ်ကဲ့သို့၊ ဆဗ္ဗိဓော၊ ခြောက်ယောက်
 အပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေနော၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဣဓ၊ ဤ
 သာသနာတော်၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ဝုပ္ပလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣဒံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသတ္တတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်
 သည်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ (ပ)၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓ
 ဂါမိနိပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏-ချုပ်ရာ- နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောအ
 ကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊
 သိ၏၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တတာဂတပ္ပဝေဒိတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
 သိတော်မူကုန်သော၊ ဓမ္မာစ၊ တရားတို့သည်လည်း၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊
 ဝေါဒိဋ္ဌာ၊ ကောင်းစွာမြင်အပ်ကုန်သည်၊ ဝေါစရိတာ၊ ကောင်းစွာလေ့လာ
 အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အယံပုပ္ပလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒိဋ္ဌိ
 ပတ္တောတိ၊ မြင်အပ်သော-တရားကိုရှု၍-မဂ်ဖိုလ်သို့ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်
 ဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သဒ္ဓါဝိ
 မုတ္တောတိ၊ သဒ္ဓါဝိမုတ္တောဟူသည်ကား၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါဖြင့်၊ ဝိမုတ္တော၊
 ကိလေသာတို့မှလွတ်၏၊ သောဝိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ဝုပ္ပနယေနော၊
 ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဆဗ္ဗိဓော၊ ခြောက်ပါးအပြားရှိသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေနော၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 ကိံအာဟ၊ အာဟာသိ- ဟောတော်မူသနည်း၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဧ
 ကစ္စော၊ အချို့သော၊ ဝုပ္ပလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်း
 ရဲတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊
 သိ၏၊ (ပ)၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓ ဂါမိနိ-ပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏
 ချုပ်ရာ-နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊

ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တထာဂ
 တပုဝေဒိတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်- သိတော်မူအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာစ၊
 တရားတို့ သည်လည်း၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ဝေါဒိဋ္ဌာ၊ ကောင်းစွာ မြင်
 အပ်ကုန်သည်၊ ဝေါစရိတာ၊ ကောင်းစွာလေ့လာအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သဒ္ဓါဝိမုတ္တော၊ 'သဒ္ဓါပြဋ္ဌာန်း
 ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍-ကိလေသာမှလွတ်သော-ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏
 ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌိပတ္တဿ၊ မြင်အပ်သော တရား
 ကိုရှု၍-မဂ်ဖိုလ်သို့ ရောက်သော-ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နောစခေါဟောတိ၊ မဖြစ်
 သည်သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊
 ထိုစကားကိုခွဲပြီးအံ့၊ ဧတေသု၊ ထိုသဒ္ဓါဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်-ဒိဋ္ဌိပတ္တပုဂ္ဂိုလ်တို့
 တွင်၊ သဒ္ဓါဝိမုတ္တဿ၊ သဒ္ဓါဝိမုတ္တ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပုဗ္ဗဘာဂ မဂ္ဂက္ခဏေ၊
 လောကုတ္တရာမဂ်၏-ရှေးအတို့ ဖြစ်သော-လောကီ မဂ်ခဏ၌၊ သဒ္ဓဟန္တ
 သာဝိယစ၊ ယုံကြည်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဩကပ္ပန္တဿ ဝိယစ၊
 သက်ဝင်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ အဓိမုပ္ပန္တသာဝိယစ၊ နှလုံးသွင်းသကဲ့
 သို့ လည်းကောင်း၊ ကိလေသက္ခယော၊ ကိလေသာ၏ ကုန်ခြင်းသည်၊
 ဒန္တံလေးသည်၊ အတိဝိဏံ၊ မထက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒိဋ္ဌိပတ္တဿ၊
 ဒိဋ္ဌိပတ္တပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပုဗ္ဗဘာဂမဂ္ဂက္ခဏေ၊ လောကုတ္တရာမဂ်ခဏ၏-ရှေး
 အတို့၌၊ ကိလေသန္တေဒကဉာဏံ၊ ကိလေသာကိုဖြတ်တတ်သောဉာဏ်
 သည်၊ အဒန္တံ၊ မနှေးသည်၊ တိဝိဏံ၊ ထက်သည်၊ သူရံ၊ ရဲရင့်သည်၊ ဟုတွား
 ဖြစ်၍၊ ဝဟတိ၊ ရှုက်ဆောင်၏၊ တည္ဓော၊ ထိုကြောင့်၊ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်
 သည်ကား၊ နာတိတိဝိဏံနံ၊ မထက်သော၊ အသိနာ၊ သန်လျက်ဖြင့်၊ ကဒ
 လိ၊ ငှက်ပျောပင်ကို၊ ခိန္နန္တဿ၊ ဖြတ်သောသူအား၊ ခိန္နဋ္ဌာနံ၊ ဖြတ်ရာ
 အရပ်သည်၊ မဋ္ဌံ၊ ပြေပြစ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အသိ၊ သန်လျက်သည်၊
 သိဃံ၊ လျင်စွာ၊ နဝဟတိ၊ မဆောင်း၊ သဒ္ဓေါ၊ ခုတ်ဖြတ်သော-အသံကို၊
 သုယျတိ၊ ကြားအပ်၏၊ ဗလဝတရော၊ အားကြီးစွာသော၊ ဝါယာမော၊ အား
 ထုတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊
 သဒ္ဓါဝိမုတ္တဿ၊ သဒ္ဓါဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝေရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊
 ပုဗ္ဗဘာဂ မဂ္ဂဘာဂနာ၊ လောကုတ္တရာမဂ်၏-ရှေးအတို့ ဖြစ်သော-လော
 ကီမဂ်ကို ပွားခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ သဒ္ဓါဝိမုတ္တ ပုဂ္ဂိုလ်မှ
 တပါး ပညာဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်ကိုပြဆိုပြီးအံ့၊ နိသိတာအသိနာ၊ ထက်စွာသွေး
 အပ်သော သန်လျက်ဖြင့်၊ ကဒလိ၊ ငှက်ပျောပင်ကို၊ ခိန္နန္တဿ၊ ဖြတ်

၃၇၀ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

သောသုအား၊ ခဏ္ဍိဋ္ဌာနံ၊ ဖြတ်ရာအရပ်သည်။ မဋ္ဌံ၊ ပြေပြစ်သည်။ ဟော
တိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ အသိ၊ သန်လျက်သည်။ သိစံ၊ လျင်စွာ။ ဝဟတိ
ယထာ၊ ဆောင်သကဲ့သို့။ သဒ္ဓေါ၊ ခုတ်ဖြတ်သောအသံကို။ နသုယုတိယ
ထာ၊ မကြားအပ်သကဲ့သို့။ ဗလဝဝါယာမကိစ္စံ၊ အားကြီးစွာသော-အား
ထုတ်ခြင်းကိစ္စသည်။ နဟောတိယထာ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့။ ပညာဝိမုတ္တဿ၊
ပညာဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဇေဝဇ္ဈပါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဗုဒ္ဓတာဝမဂ္ဂ
တာဝနာ၊ လောကုတ္တရာမဂ်၏-ရှေးအသို့၌ ဖြစ်သော-လောကီမဂ်ကိုပွား
ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဓမ္မံ၊ ပညာကို။ အနုဿာရတိ၊ အစဉ်လျှောက်
၍သွားတတ်၏။ ဣတိတဿော၊ ထိုကြောင့်။ ဓမ္မာနုဿာရိ၊ ဓမ္မာနုဿာရိမည်
၏။ ဓမ္မောတိ၊ ဓမ္မောဟူသည်ကား။ ပညာ၊ ပညာတည်း။ ပညာပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ ပညာ
လျှင်ရှေးသွားရှိသော။ မဂ္ဂံ၊ လောကုတ္တရာမဂ်ကို။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သဒ္ဓါနုဿာရိမှိတ၊ သဒ္ဓါ
နုဿာရိဟူသော ဝုဒ္ဓိလည်း။ ဇေသဝ ဇေသဝေဝ၊ ဤနည်းသာလျှင်ဖြစ်
သော၊ နယော၊ နည်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ပန၊ ဓမ္မာနုဿာရိ-သဒ္ဓါနု
ဿာရိဟူသောဝုဒ္ဓိတို့၏-အရကိုပြဆိုပြီးအံ့၊ ဥဘော၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဇေတ
ထိဓမ္မာနုဿာရိ-သဒ္ဓါနုဿာရိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာယေ
ဝ၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာနံတို့သည်သာလျှင်တည်း။ စသစ္စံ၊ မှန်၏။ သောတာ
ပတ္တိဖလ သဒ္ဓိကိရိယာယ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို-မျက်မှောက်ပြုခြင်း
ငှါ၊ ပဋိပန္နဿ၊ ကျင့်သော၊ ယဿပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပညိန္ဒြ
ယံ၊ ပညိန္ဒြသည်။ အဓိမတ္တံ၊ လွန်ကဲသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပညဝါတိ၊
ပညာသည်ဆောင်တတ်သော၊ ပညာပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ ပညာလျှင်ရှေးသွားရှိသော၊
အရိယမဂ္ဂံ၊ အရိယာမဂ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်
ကို။ ဓမ္မာနုဿာရိ၊ ဓမ္မာနုဿာရိပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိဇေတံ
ဝစနံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တန္တိဝုတ္တံဇေဝ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်သာတည်း။
တထာ၊ ထိုအတူ။ သောတာပတ္တိဖလသဒ္ဓိကိရိယာယ၊ သောတာပတ္တိ
ဖိုလ်ကို-မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ ပဋိပန္နဿ၊ ကျင့်သော၊ ယဿပုဂ္ဂလဿ၊
အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယသည်။ အဓိမတ္တံ၊ လွန်ကဲသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဒ္ဓါဝါတိ၊ သဒ္ဓါသည်ဆောင်တတ်သော၊ သဒ္ဓါပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊
သဒ္ဓါလျှင်ရှေးသွားရှိသော၊ အရိယာမဂ္ဂံ၊ အရိယာမဂ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ
၏။ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သဒ္ဓါနုဿာရိ၊ သဒ္ဓါနုဿာရိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊
ဆိုအပ်၏။ ဣတိဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တန္တိဝုတ္တံဇေဝ၊ ဟောတော်မူ

အပ်သည်သာတည်း။ အယံ။ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား။ ဧတ္ထ။ ဤပပစ္ဆသုဒ္ဓ
 နိအမည်ရှိသောအဋ္ဌကထာ၌။ သင်္ခေါပေါ။ အကျဉ်းတည်း။ ပန။ အကျဉ်းမှ
 တပါး-အကျယ်ကိုဆိုပြီးအံ့။ ဝိတ္ထာရတော။ အကျယ်အားဖြင့်။ သောဥဘာ
 တောဘာဝဝိမုတ္တာဒိကထာ။ ဤဥဘာတော ဘာဝဝိမုတ္တ အစရှိသောက
 ထာကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌။ ပညာဘာဝနာမိကာရေ။ ပညာဘာ
 ဝနာ၏အရာ၌။ ဝုတ္တာသွင့်ဆိုအပ်ပြီး။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ တတ္ထ။ ထိုဝိသုဒ္ဓိ
 မဂ်ကျမ်း၌။ ဝုတ္တနယေနော။ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့် သာလျှင်။ ဝေဒိ
 တဗ္ဗာ။ သိအပ်၏။ ပန။ ဥဒ္ဓေသ၏ အတွင်းမှတပါး-နိဒ္ဓေသ၏အတွင်းကိုဆိုပြီး
 အံ့။ ဧတေသံ။ ထိုဥဘာတောဘာဝဝိမုတ္တအစရှိသော-ဝုတ္တိလံတို့ကို။ ဝိဘာ
 ဝဒဿနတ္ထံ။ ဝေဘန်ခြင်းကိုပြုခြင်းငှါ။ ဣမေ။ ဤကိစ္ဆာဂိရိသုတ်၌။ ယာသော
 ပါဠိ။ အကြင်ပါဠိသည်။ အာဂတာ။ လာ၏။ တတ္ထ။ ထိုပါဠိ၌။ ယသ္မာ။ အကြင်
 ကြောင့်။ ရူပသမာပတ္တိယာ။ ရူပသမာပတ်နှင့်။ ဝိနာ။ ကင်း၍။ အရူပသမာ
 ပတ္တိယောနာမ။ အရူပသမာပတ်တို့မည်ကုန်သည်။ နတ္ထိနသန္တိ။ မရှိကုန်။
 တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ အရူပါတိ။ အရူပါဟူ၍။ ဝုတ္တေဝိ။ ဟောတော်မူအပ်
 သော်လည်း။ အဋ္ဌဝိမောက္ခာ။ ရှစ်ပါးသော-ဝိမောက္ခတို့ကို။ ဝုတ္တာဝ။ ဟော
 တော်မူအပ်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝေဒိ
 တဗ္ဗာ။ သိအပ်ကုန်၏။ ကာယေနဇုသိတွာတိ။ ကာယေနဇုသိတွာဟူသည်
 ကား။ သဟဇာတနာမကာယေန။ ရူပဈာန်-အရူပဈာန်နှင့်- သဟဇာတ်
 ဖြစ်သော-နာမကာယဖြင့်။ ဇုသိတွာ။ တွေ့၍။ ပညာယဝေသဒိသ္မာတိ။ ပညာ
 ယဝေသဒိသ္မာဟူသည်ကား။ ပညာယစ။ မဂ်ပညာဖြင့်လည်း။ ဧတဿ
 ဝုပ္ပလဿ။ ထိုဥဘာတောဘာဝဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်အား။ အရိယသစ္စဓမ္မေ။ အရိ
 ယသစ္စာတရားတို့ကို။ ဒိသ္မာ။ မြင်၍။ ဧကစ္စေအာသဝါတိ။ ဧကစ္စေအာသဝါ
 ဟူသည်ကား။ ပဋ္ဌမမဂ္ဂါဒိတိ။ သောတာပတ္တိမဂ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ပဟာံ
 တဗ္ဗာ။ ပယ်အပ်ကုန်သော။ ဧကဒေသအာသဝါ။ အချို့သော အာသဝေါ
 တရားတို့သည်။ ။

တထာဂတဗ္ဗ ဝေဒိတာတိ။ တထာဂတဗ္ဗ ဝေဒိတာ ဟူသည်ကား။
 တထာဂတေန။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဝေဒိတာ။ ဟောကြားတော်မူအပ်
 ကုန်လော့။ စတုသစ္စဓမ္မာ။ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို။ ပညာယဝေါဒိဋ္ဌာ
 ဟောန္တိတိ။ ပညာယဝေါဒိဋ္ဌာဟောန္တိ ဟူသည်ကား။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ။ ဤ
 အရာ၌။ သီလံ။ သီလကို။ ကထိတံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ။ ဤ
 အရာ၌။ သမာဓိ။ သမာဓိကို။ ကထိတော။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣမသ္မိံ

၃၂၂

မဇ္ဈိမဏ္ဍိယအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ၊

ဌာနေ၊ ဤအရာ၌၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာကို၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်
 ၏၊ ဣမသ္မိဌာနေ၊ ဤအရာ၌၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်
 ၏၊ ဣမသ္မိဌာနေ၊ ဤအရာ၌၊ ဗေဒ၊ ဗိသေသကို၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
 ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ အတ္ထေန၊ သီလအစရှိသော အကျိုးအားဖြင့်၊ အတ္ထေ၊ သီလ
 အစရှိသော အကျိုး၌၊ ကာရဏေန၊ သီလအစရှိသော အကြောင်းအားဖြင့်၊
 ကာရဏေ၊ သီလအစရှိသော အကြောင်း၌၊ ဝိဇ္ဇာစရိတတ္တာ၊ လေ့လာအပ်
 ပြီးသော လေ့ကျက်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်ပညာ
 ဖြင့်၊ သုဒ္ဓိဋ္ဌာ၊ ကောင်းစွာမြင်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝေါစရိ
 တာတိ၊ ဝေါစရိတာဟူသည်ကား၊ ဝိစရိတာ၊ လေ့ကျက်အပ်ကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သဒ္ဓါနိဝိဋ္ဌာ ဟောတိတိ၊ သဒ္ဓါနိဝိဋ္ဌာ ဟောတိဟူ
 သည်ကား၊ ဩကပ္ပနသဒ္ဓါ၊ သက်ဝင်ယုံကြည်သော သဒ္ဓါသည်၊ ပတိဋ္ဌိ
 တာ၊ မဂ်၏ အစွမ်းဖြင့် တည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မတ္တသောနိဇ္ဈာနံ
 ခမန္တိတိ၊ မတ္တသောနိဇ္ဈာနံ ခမန္တိဟူသည်ကား၊ မတ္တာယ၊ အတိုင်းအရှည်
 အားဖြင့်၊ ဩဇောကနံ၊ ရှုခြင်းကို၊ ခမန္တိ၊ ခံကုန်၏၊ သဒ္ဓါမတ္တန္တိ၊ သဒ္ဓါ
 မတ္တံဟူသည်ကား၊ သဒ္ဓါယေဝ၊ သဒ္ဓါသည်ပင်လျှင်တည်း၊ ဣတရံ၊ ဤမှ
 တပါးသော ပေမမတ္တံ ဟူသော ပုဒ်သည်၊ တသေဝ၊ ထိုသဒ္ဓါမတ္တံဟူ
 သော ပုဒ်၏သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝစ ပရိယာယ-စကားလွယ်တည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မလျော့သော အားဖြင့်၊ ကာရဏီယေသု၊
 ပြုအပ်သော ကိစ္စရှိကုန်သော၊ ဣမေသု၊ ဝုပ္ပလေသု၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊
 တယော၊ သုံးယောက် ကုန်သော ကာယသင်္ကပ္ပ ပုဂ္ဂိုလ်-ဒိဋ္ဌိပ္ပတ္တပုဂ္ဂိုလ်
 သဒ္ဓါဝိရတ္တပုဂ္ဂိုလ်- ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ မဇ္ဈိမဏ္ဍိယဓာတု၊ ထိုးထွင်း၍
 သိအပ်သော မဂ်ဖိုလ်ရှိကုန်သော၊ သေခါ၊ သေခဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အနုလောမ သေနာသနံ၊ လျောက်ပတ်သော ကျောင်း
 ကို၊ သေဝမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်၊ ကလျာဏမိတ္တေ၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်း
 တို့ကို၊ ဘဇမာနာ၊ ဆည်းကပ်ကုန်သည်၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ သဒ္ဓါအစရှိသော
 ဣန္ဒြိယတို့ကို၊ သမန္နာနယမာနာ၊ အညီအညွတ် ဆောင်အပ်ကုန်သည်၊
 ဟုတွဲ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
 ကို၊ ဝဏ္ဏန္တိ၊ ယူကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုသုံးယောက်ကုန်
 သော-ကာယသင်္ကပ္ပပုဂ္ဂိုလ်-ဒိဋ္ဌိပ္ပတ္တပုဂ္ဂိုလ်- သဒ္ဓါဝိရတ္တပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊
 ယထာဋ္ဌိတောဝ၊ တည်မြဲတိုင်း သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ဝါဒိအတ္ထော၊ ဝါဒိ
 အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ အဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ် သတ္တမပုဂ္ဂိုလ်ကိုဆိုပြီး

၂-သိက္ခာဝဂ်-၁၀-ကိဋ္ဌာဂိရိသုတ်။

၃၂၃

အံ့၊ အဝံသာနံ၊ အသုံးန္တိ၊ ဧစ္စန္တိယောဂံ ကုန်သော-ဓမ္မာနုဿာရိပုဂ္ဂိုလ်
သဒ္ဓါနုဿာရိပုဂ္ဂိုလ်-တို့သည်။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂသမင်္ဂိနော၊ သောတာ
ပတ္တိမဂ်နှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်း။ တေပတိ၊ ထိုဓမ္မာနုဿာရိ-သဒ္ဓါနု
ဿာရိပုဂ္ဂိုလ်-တို့သည်။ တဿမဂ္ဂဿ၊ ထိုသောတာပတ္တိမဂ်အား။ အနု
လောမသေနာသနံ၊ လျော်သောကျောင်းကို၊ သေဝိတံ၊ ဖြစ်အပ်၏။ ကလျာဏံ
မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့ကို၊ ဘဇိတာ၊ ဆည်းကပ်အပ်ကုန်၏။ ဣန္ဒြိ
ယာနိ၊ သဒ္ဓါအစရှိသောဣန္ဒြေတို့ကို၊ သမန္နာနိတာနိ၊ အညီအညွတ်ဆောင်
အပ်ကုန်၏။ ပန၊ အထက်မဂ်အလိုငြါဖြစ်သည်ကို ဆိုဦးအံ့၊ ဥပရိ၊ အထက်၌
တိဏ္ဍံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ မဂ္ဂါနံ၊ သကဒါဂါမိမဂ်-အနာဂါမိမဂ်-အရဟတ္တ
မဂ်တို့၏။ အတ္ထာယ၊ အလိုငြါ၊ သေဝမာနာ၊ လျော်သောကျောင်းကိုဖြစ်ကုန်
သည်။ ဘဇမာနာ၊ အဆွေခင်ပွန်း ကောင်းတို့ကို ဆည်းကပ်ကုန်သည်။
သမန္နာနယမာနာ၊ သဒ္ဓါအစရှိသောဣန္ဒြေတို့ကိုအညီအညွတ်ဆောင်ကုန်
သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ
ရိလ်သို့၊ ပါပုဏိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်သတ္တံ၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံး
သွင်း၍၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အနက်
သဘောသည်။ ဧတ္ထ၊ ဤကိဋ္ဌာဂိရိသုတ်၌၊ ပါဠိအတ္ထော၊ နိဒ္ဒေသပါဠိအနက်
တည်း။ ပန၊ ဝိတဏှဝါဒိပုဂ္ဂိုလ်-တို့၏ အယူဝါဒကိုပြဦးအံ့။ ဝိတဏှဝါဒိ၊
ဝိတဏှဝါဒိပုဂ္ဂိုလ်-သည်။ ဣမမေဝပါဠိံ၊ ဤကတမောစ ပုဂ္ဂလောသဒ္ဓါ
နုဿာရိအစရှိသောပါဠိကိုပင်လျှင်၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ လောကုတ္တရမဂ္ဂေါ၊
လောကုတ္တရာမဂ်သည်။ ဧကမိတ္တက္ခဏိကော၊ တချက်သော စိတက္ခဏာ
ရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ခဟမိတ္တက္ခဏိကော၊ များသောစိတက္ခဏာရှိ၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုဝိတဏှဝါဒိပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝတ္ထုဗ္ဗော၊ ဆို
အပ်၏။ ကိံ ဝတ္ထုဗ္ဗော၊ အဘယ်သို့ ဆိုအပ်သနည်း ဟုမူကား။ အညေန၊
တပါးသော၊ စိတ္တေန၊ မဂ်စိတ်ဖြင့်၊ သေနာသနံ၊ လျောက်ပတ်သောကျောင်း
ကို၊ ပဋိသေဝတိ၊ ဖြစ်၏။ အညေန၊ တပါးသော၊ စိတ္တေန၊ မဂ်စိတ်ဖြင့်၊ ကလျာ
ဏမိတ္တေ၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့ကို၊ ဘဇတိ၊ ဆည်းကပ်၏။ အညေန၊
တပါးသော၊ စိတ္တေန၊ မဂ်စိတ်ဖြင့်၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ သဒ္ဓါအစရှိသောဣန္ဒြေတို့ကို၊
သမန္နာနေနတိ၊ အညီအညွတ် ဆောင်၏။ မဂ္ဂမိတ္တံ၊ မဂ်စိတ်သည်။ အညံ၊
တပါးတည်း။ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်သဘောကို၊ သန္ဓာယ၊
ရည်၍၊ တံ၊ သင်ဝိတဏှဝါဒိ-ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မဂ္ဂေါ၊ လောကုတ္တရာမဂ်သည်။
ဧကမိတ္တက္ခဏိကော၊ 'တချက်သောစိတက္ခဏာရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊

၃၂၄ မဇ္ဈိမပဏ္ဍိတသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

မဂ္ဂေါ၊ လောကုတ္တရာမဂ်သည်။ ဗဟုစိတ္တက္ခဏိကော၊ များသောစိတ္တက္ခဏ
 ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယဒိဝဒသိ၊ အကယ်၍- သင်္ဂဟိတဏှဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်-ဆို
 သည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သေနာသနံ၊ လျောက်
 ပတ်သောကျောင်းကို။ ဘောဝမာနော၊ ဖြစ်ဆဲသော-ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နိလော
 ဘာသံ၊ မိမိ၏စိတ်ညှိအဆင်းနှင့် တူသော- ညှိသော အဆင်းရှိသော။
 ပဗ္ဗတံ၊ တောင်ကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ နိလောဘာသံ၊ စိမ်းမြသောအရောင်
 ရှိသော။ ဝနံ၊ တောအုပ်ကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဖိဂပက္ခိနံ၊ သားဌက်တို့၏။
 သဒ္ဓံ၊ အသံကို။ သုဏာတိ၊ ကြား၏။ ဗုပ္ပဗလသနံ၊ အပွင့်အဝါးတို့၏။ ဂန္ဓံ၊
 အနံ့ကို။ ဗာယတိ၊ နင်း၏။ ပါနိယံ၊ ရေကို။ ပိဝန္တော၊ သောက်သောရဟန်း
 သည်။ ရသံ၊ အရသာကို။ သာယတိ၊ လျက်၏။ နိသီဒန္တော၊ ထိုင်၍နေသော
 ရဟန်းသည်။ နိပ္ပဇ္ဇန္တော၊ လျောင်း၍နေသောရဟန်းသည်။ ဗဿံ၊ အတွေ့
 ကို။ ဗုသတိ၊ တွေ့၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တေပဉ္စပိညာဏသမ္ပေါ၊ ထိုပဉ္စပိညာဉ်နှင့်
 ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်-တို့သည်လည်း။ လောကုတ္တရဓမ္မသမ္ပေါယေဝ၊ လော
 ကုတ္တရာတရားနှင့်-ပြည့်စုံသည်သာလျှင်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ပန၊ စင်
 စစ်သော်ကား။ ဧတံဝစနံ၊ ဤပဉ္စပိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံလျက်- လောကုတ္တရာ
 တရားနှင့်-ပြည့်စုံ၏-ဟူသောအယူဝါဒကို။ သဗ္ဗေသမ္ပဒိန္နသိ၊ အကယ်
 ၍-သင်္ဂဟိတဏှဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်သည်- ဝနံသည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဝနံ
 သည်ရှိသော်၊ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဋိဝိရုဏ္ဏတိ၊
 ဆန့်ကျင်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဉ္စပိညာဏ
 ကာယာ၊ ပဉ္စပိညာဉ်အပေါင်းတို့ကို။ ဧကန္တံ၊ စင်စစ်။ အဗျာကတတာဝ၊ အ
 ဗျာကတ-တရားတို့ဟူ၍သာလျှင်။ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော် မူအပ်ကုန်၏။ တံသ
 မ္ပေါယ၊ ထိုပဉ္စပိညာဉ်ဟုဆိုအပ်သော အဗျာကတတရားနှင့်ပြည့်စုံသော
 ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ကုသလာကုသလံ၊ ကုသိုလ်-အကုသိုလ်မိတ်ကို။ ပဋိက္ခိတ္တံ၊
 ပယ်တော်မူအပ်၏။ လောကုတ္တရမဂ္ဂေါ၊ လောကုတ္တရာမဂ်သည်လည်း။
 ဧကန္တကုသလော၊ စင်စစ်ကုသိုလ်တရားသာတည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 တံဝါဒံ၊ ထိုအယူကို။ ပဓော၊ ပယ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ပညာ
 ပေတဗ္ဗော၊ သိစေအပ်၏။ ပညတ္တိံ၊ သိခြင်းသို့။ သစေနဥပဂစ္ဆတိ၊ အကယ်
 ၍မရောက် နှိုင်းသည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့မရောက် နှိုင်းသည်ရှိသော်၊
 ဂစ္ဆ၊ သွားလေ။ ပါတောဝ၊ စောစောကသာလျှင်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတွင်း
 သို့။ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၍။ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို။ ဝိဝါဟိ၊ သောက်၍နေချေလော။ ဣတိ
 ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ဥပယျာဇေတဗ္ဗော၊ လွှတ်လိုက်အပ်၏။ ။

နာဟံဘိက္ခဝေ-အာဒိကေနဝါတိ၊ နာဟံဘိက္ခဝေအာဒိကေနဝ ဟူ
သည်ကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါတို့ရားသည်၊ ပဌမမေဝ၊ မဆွစွ၊
သာလျှင်၊ မဏ္ဍုကဿ၊ တား၏၊ ဥပ္ပတိတွား၊ ခုံ၍၊ ဂမနံဝိယ၊ သွားခြင်းကဲ့
သို့၊ အညာယအရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ အာရုဓနံပတိဋ္ဌာနံ၊ တည်၊
ခြင်းကိုးနဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ၊ အနုပုဗ္ဗသိက္ခာတိ၊ အနုပုဗ္ဗသိက္ခာဟူ
သောဤပုဒ်သည်၊ ကရုဏာတ္ထေ၊ ကရုဏ်းအနုကံ၌၊ ပစ္စတ္တဝစနံ၊ ပဌမာဝိ
ဘတ်ရှိသော ပုဒ်တည်း၊ ပရေတော၊ နောက်မှ၊ ပဒေယေဝိ၊ အနုပုဗ္ဗကိရိ
ယာ-အနုပုဗ္ဗပဋိပဒါ ဟူသော-နှစ်ပုဒ်တို့၏- အပေါင်း၌လည်း၊ ဧသေဝ
ဧသော-ဧဝံ၊ ဤသို့-သဘောရှိသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဇ္ဈော၊
သိအပ်၏၊ သဒ္ဓါဇာတောတိ၊ သဒ္ဓါဇာတော-ဟူသည်ကား၊ ဩကပ္ပနိ
ယ-သဒ္ဓါယ၊ သက်ဝင်ယုံကြည်သော-သဒ္ဓါတရားဖြင့်၊ ဇာတ-သဒ္ဓေါ၊
ဖြစ်သော သဒ္ဓါတရားရှိသော-ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥပသင်္ကမိတိ၊ ဥပသင်္ကမိ
ဟူသည်ကား၊ ဂရုနံ၊ ဆရာမြတ်တို့၏၊ သမိပံ၊ အနီးသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား
၏၊ ပယိရူပါသတိတိ၊ ပယိရူပါသတိ-ဟူသည်ကား၊ ဂရုနံ၊ ဆရာမြတ်
တို့၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ နိသီဒတိ၊ စေား၍နေ၏၊ ဓာရေတိတိ၊ ဓာရေ
တိ-ဟူသည်ကား၊ သာဓကံ၊ ကောင်းစွာ၊ ကတွားပြု၍၊ ဓာရေတိ၊ ဆောင်
၏၊ ဆန္ဒောဇာယတိတိ၊ ဆန္ဒောဇာယတိ-ဟူသည်ကား၊ ကတ္တုကမုတာ
ကုသလဆန္ဒော၊ ပြုခြင်းငှါ-အလိုရှိသည်၏-အဖြစ်တည်း-ဟူသော-ကု
သိုလ်ဆန္ဒသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥဿဟတိတိ၊ ဥဿဟတိ-ဟူသည်
ကား၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ တုလေတိတိ၊ တုလေတိ-ဟူသည်
ကား၊ အနိစ္စံ၊ မမြဲ၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အနုပ္ပာ၊ အပိုးမရ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တုလ
ယတိ၊ နှိုင်းချိန်၏၊ တုလယိတွာ-ပဒဟတိတိ၊ တုလယိတွာပဒဟတိ-ဟူ
သည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တိရုဏ-ဝိပဿနာယ၊ တိရုဏ-ဝိပဿနာဖြင့်၊
တုလယန္တော၊ နှိုင်းချိန်သော-ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မဂ္ဂပဓာနံ၊ အားထုတ်အပ်
သောခင်္ဂါကို၊ ပဒဟတိ၊ အားထုတ်၏၊ ပဟိတတ္ထောတိ၊ ပဟိတတ္ထော-
ဟူသည်ကား၊ ပေယိတဝိတ္ထော၊ နိဗ္ဗာန်သို့-လေွတ်အပ်သော-စိတ် ရှိ၏၊
ကာယေန စေတပရမသန္တန္တိ၊ ကာယေနစေတ-ပရမ သန္တံ-ဟူသည်ကား၊
နာမကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနသန္တံ၊ နိရောဓသန္တာကို၊ သန္တိက
ရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏၊ ပညာယစာတိ၊ ပညာယစ-ဟူသည်ကား၊
နာမကာယ-သမ္ပယုတ္တယ၊ မဂ်ဟုဆိုအပ်သော-နာမ ကာယနှင့်-ယှဉ်
သော၊ မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးထွင်း၍သိ၏၊ ပဿတိ၊

၃၇၆ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

မြင်၏။ ဣဒါနိ။ ယခုအခါ၌။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ တေ။ ထို-အသမိ
ပုနဗ္ဗသုက-ရဟန်းတို့သည်။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အာဂမနံ။ ကြွတော်
မူလာသည်ကို။ သုတ္တာ။ ကြားကုန်လျက်။ ပစ္စုပ္ပန်-မတ္တဗ္ဗိ။ ခရီးဦးကြို
ဆိုခြင်းမျှကိုလည်း။ နအကံသု။ မပြုကုန်တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ တေသံ။
ထိုအသမိ-ပုနဗ္ဗ သုက-ရဟန်းတို့၏။ စရိယံ။ အကျင့်ကို။ ဂရဟန္တာ။
ကွဲရဲ့တော် မူလိုသော-မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝိနာမ-ဘိက္ခဝေ-သဒ္ဓါ
နာင်ဟောသီတိ။ သာဝိနာမ-ဘိက္ခဝေ- သဒ္ဓါနာဟောသီဟူ၍။ အာဟာ။
ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ။ ဘိသုသိနာမ- ဘိက္ခဝေ အစရှိသော- ပါဠိ၌။
ကိံဝဒ္ဓုရေ ဝိမေတိ။ ကိံဝဒ္ဓုရေဝိမေ-ဟူသည်ကား။ ကိတ္တကံ။ အဘယ်
မျှလောက်။ ဒုရေဝေသော။ ဌာနေ။ အရပ်၌။ အပက္ကန္တာ။ ဖဲကုန်သနည်း။
ယောဇနသတဗ္ဗိ။ ယူဇနာတရာသို့ လည်းကောင်း။ ယောဇနသဟသဗ္ဗိ။
ယူဇနာ-တထောင်သို့လည်းကောင်း။ အပက္ကန္တာ။ သုတ်အဘိဓမ္မာ-ဝိနည်း
မှဖဲကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝတ္ထု။ ဆိုခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ။ သင့်၏။ ပနတထာပိ။ ထိုသို့
သင့်သော်လည်း။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကိပ္ပိ။ တစ်ခုတခုသော။
စကားကိုမျှ။ န-အာဟာ။ ဆိုတော်မူ။ စတုပ္ပဒံ-ဝေယျကရဏန္တိ-ပဒေန။
စတုပ္ပဒံ-ဝေယျကရဏံ-ဟူသော-ပုဒ်ဖြင့်။ စတုသစ္စ-ဗျာကရဏံ။ သစ္စာ
လေးပါး ကို-ဟောကြားခြင်းကို။ သန္ဓာယ။ ရည်၍။ ဝတ္ထံ။ ဟောတော်မူ
အပ်၏။ ။

ယသ္မာဗ္ဗိဌဿာတိ။ ယသ္မာဗ္ဗိဌဿ-ဟူသည်ကား။ ယသ္မာ ဥဗ္ဗိဌဿ။
အကြင်ပြီ အပ်သော-တရားကို။ ယောပိသော- ဘိက္ခဝေ- သတ္တာတိ
ပဒေန။ ယောပိသော-ဘိက္ခဝေ သတ္တာ-ဟူသော ပုဒ်ဖြင့်။ ဗာဟိရက
သတ္တာရံ။ သာသနာတော်မှ-အပဖြစ်သောဆရာကို။ ဒေသတိ။ ပြတော်မူ
၏။ ဧဝရူပိတိ။ ဧဝရူပိ-ဟူသည်ကား။ ဧဝံဇာတိကာ။ ဤသဘောရှိသော။
ပဏော ပဏာပိယာတိ။ ပဏောပဏ-ပိယာဟူသည်ကား။ ပဏာပိယာစ။
ဝယ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဩပဏာပိယာစ။ ရောင်းခြင်းသည်လည်း
ကောင်း။ နဉပေတိတိ။ နဉပေတိ-ဟူသည်ကား။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ ကယာဝိက္က
ယကာလောပိယ။ ဝယ်သောအခါ-ရောင်းသော အခါကဲ့သို့။ အဂ္ဂဝဇ္ဇန
ဟာပနံ။ အဘိုး၏-ပွားခြင်းယုတ်ခြင်းသည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ ဣတိအသံ။
ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ အယံဂေါဏော။ ဤနွားသည်။ ကိံ
အဋ္ဌတိ။ အဘယ်မျှ-အဘိုးထိုက်သနည်း။ ဝိသတိ အဋ္ဌတိ။ အသပြာ
နှစ်ဆယ်ထိုက်သလော။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဘဏ္ဍန္တာ။ ဆိုသောသူသည်။ ပဏ

တိနာမ၊ ပဏတိမည်၏။ အယံဂေါဏော၊ ဤနွားသည်။ နဝိသတိအဋ္ဌတိ၊ အသပြာနှစ်ဆယ်မထိုက်၊ အယံဂေါဏော၊ ဤနွားသည်။ ဒသအဋ္ဌတိ၊ အသပြာတဆယ်ထိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏန္တော၊ ပြောဆိုသောသူသည်။ ဩပဏတိနာမ၊ ဩပဏတိမည်၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့ဝယ်ခြင်း-ရောင်းခြင်းကို၊ ပဋိသေဓေန္တော၊ မြစ်တော်မူလိုသော-မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဏောပဏာဝိယာနဥပေတိကိ၊ ပဏောပဏာဝိယာနဥပေတိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တံပဏောပဏာဝိယံ၊ ထိုဝယ်ခြင်း-ရောင်းခြင်းကို၊ ဒသေထံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ဇေဝဉ္စနောအဿအထနံကရေယျာမ နစနောဇေဝမဿနနံ ကရေယျာမာတိ၊ ဇေဝဉ္စနောအဿ အထနံကရေယျာမ နစနောဇေဝမဿ နနံကရေယျာမဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဇေဝဉ္စ၊ ဤသို့လည်း၊ နော၊ ငါတို့ဝယ်သောသူတို့အား၊ အဿ၊ မြစ်ရာ၏၊ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ နံ၊ ထိုသင်၏နွားကို၊ ကရေယျာမ၊ ငါတို့ဝယ်ခြင်းကိုပြုကုန်အံ့၊ နော၊ ငါတို့ရောင်းသောသူတို့အား၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့သော-အသပြာဖြင့်၊ နစအဿ၊ မြစ်လည်းမဖြစ်နံ၊ ထိုနွားကို၊ နကရေယျာမ၊ ငါတို့ရောင်းခြင်းကိုမပြုကုန်အံ့၊ ကိံပနဘိက္ခဝေတိ၊ ကိံပနဘိက္ခဝေ ဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထာဂတော၊ ငါတို့ဘုရားသည်၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အာမိသေတိ၊ လောကာမိသတို့၌၊ ယံယေနကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ ဝိသံသဇ္ဈော၊ ရောနှောခြင်းမရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိသံသဇ္ဈဿ၊ လောကာမိသတို့၌ ရောနှောခြင်းမရှိသော၊ သတ္တု၊ နော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဇေဝုပ္ပါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပဏောပဏာဝိယာ၊ ဝယ်ခြင်း-ရောင်းခြင်းသည်၊ ကိံယုတ္တိဿတိ၊ အဘယ်မှာ-သင့်လတ္တံ့နည်း၊ ပရိယောဂါယ-ဝတ္တတောတိ၊ ပရိယောဂါယ-ဝတ္တတောဟူသည်ကား၊ ပရိယောဂါဟိတွာ၊ သက်ဝင်၍၊ ဥက္ခိဝိတွာ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်ရှက်၍၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝတ္တန္တဿ၊ ကျင့်သောတပည့်အား၊ အယမနူဓမ္မောတိ၊ အယမနူဓမ္မောဟူသည်ကား၊ အယံသဘာဝေါ၊ ဤလျောက်ပတ်သော-သဘောသည်၊ ဇာနာတိဘဂဝါ နာဟံဇာနာဋီတိ၊ ဇာနာတိ-ဘဂဝါနာဟံ-ဇာနာမိဟူသည်ကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧကာသန-ဘောဇနေ၊ တနေရာထည်းစားခြင်း၌၊ အာနိသံသံ၊ အကျိုးကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဧကာသန-ဘောဇနေ၊ တနေရာထည်း-စားခြင်း၌၊ အာနိသံသံ၊ အကျိုးကို၊ နဇာနာမိ၊ မသိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မယိ၊ ငါဘုရား၌၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါယံကြည်သဖြင့်၊ ဒိဝသဿ၊ နေ

၃၇၀ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

၏၊ တယောဝါရေ၊ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင်၊ ဘောဇနံ၊ စားခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်
 ချီး၊ ကောသနဘောဇနံ၊ တနေရာထည့်၍စားခြင်းကို၊ ဘုဇ္ဈတိ၊ စား၏၊ ရုဠ္ဏိ
 ယန္တိ၊ ရုဠ္ဏိယံဟူသည်ကား၊ ရောဟနိယံ၊ ပေါက်ရောင်စေအပ်သည်၊ ဩဇ
 ပန္တိန္တိ၊ ဩဇဝန္တိဟူသည်ကား၊ သိနေဟဝန္တိ၊ အစေးရှိသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ကာမံတစောစာတိဣမိနာ၊ ကာမံတစောစဟူသောဤဝုန်ဖြင့်၊ မတု
 ရက်ိရိယံ၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံသောဝိရိယကို၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏၊ ဟိဝိတ္ထာ
 ရေမိ၊ ထိုစကားကိုချွဲဦးအံ့၊ ဣတ္ထ၊ ဤကာမံတစောစ အစရှိသောပါဌ၌၊ တ
 စော၊ တစဟူသောအင်္ဂါသည်၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ အင်္ဂံ၊ အင်္ဂါတည်း၊ နှာ
 ရ၊ နှာရဟူသော-အင်္ဂါသည်၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ အင်္ဂံ၊ အင်္ဂါတည်း၊ အဋ္ဌိ၊
 အဋ္ဌဟူသောအင်္ဂါသည်၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ အင်္ဂံ၊ အင်္ဂါတည်း၊ မံသလော
 ဟိတံ၊ မံသလောဟိတ ဟူသော-အင်္ဂါသည်၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ အင်္ဂံ၊
 အင်္ဂါတည်း၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ စတုရင်္ဂသမန္နာဂတံ၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံ
 သော၊ ဝိရိယံ၊ ဝိရိယကို၊ အဓိဋ္ဌဟိတွာ၊ ဆောက်တည်၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရ
 ဟတ္တဖိုလ်သို့၊ အပ္ပတွာ၊ မရောက်လျှင်းဘဲ၊ နုဋ္ဌဟိဿာမိ၊ ငါမဝအံ့၊ ဣတိ
 မနုသိကတွာ။ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏၊ ဣတိဣမံ
 အတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော
 စကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော အရာ၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်
 သည်သာလျှင်တည်း၊ ပန၊ ဒေသနာတော်၏သံဘောကိုဆိုဦးအံ့၊ ဒေသနံ၊
 ဒေသနာတော်ကို၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ နေယျပုဂ္ဂလဿ၊ နေယျ
 ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အရဟတ္တနိဗ္ဗာဓေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို
 အထွဋ်တင်သဖြင့်၊ နိဗ္ဗာပေသိ၊ ပြီးဆုံးစေတော်မူပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်
 ကိဋ္ဌာဂိရိသုတ်၏ အတွင်းအပြီးတည်း။ ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သော၊
 ကိဋ္ဌာဂိရိသုတ္တံ၊ ကိဋ္ဌာဂိရိသုတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊
 နုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဘိက္ခုဝင်သည်၊ သမတ္ထော၊ ပြီးပြီ။

၃-ပရိဗ္ဗာဇကဝဂ်-၁-တေဝိဇ္ဇဝန္တသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံအစရှိသော သုတ်သည်၊ တေဝိဇ္ဇဝန္တ
 သုတ္တံ၊ တေဝိဇ္ဇဝန္တသုတ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုတေဝိဇ္ဇဝန္တသုတ်၌၊ ဧကပုဏ္ဏ
 ဂိကောတိ၊ ဧကပုဏ္ဏဂိကေဟူသည်ကား၊ သေတဗ္ဗရုက္ခော၊ သရက်ဖြူပင်
 ကို၊ ပုဏ္ဏဂိကောတိ၊ ပုဏ္ဏဂိကဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တသ္မိံ၊ အာရာမေ၊

ထိုအခါ၌၊ဧကော၊တပင်သော၊ သောပုဏ္ဏရိကော၊ထိုသရက်ဖြူပင်သည်၊
 အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဧကပုဏ္ဏရိကော၊ဧကပုဏ္ဏရိကမည်
 ၏၊ဧတဒဟောသိတိ၊ဧတဒဟောသိဟူသည်ကား၊ တတ္ထ၊ထိုဧကပုဏ္ဏရိ
 ကမည်သော-ပရိဗိုဇ်တို့၏အရံ၌၊ ပဝိသိတုကာမတာယ၊ဝင်ခြင်း၌၊အလို
 ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧတံဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံ
 သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊စိရသံခေါဘန္တေတိ၊စိရသံခေါဘန္တေဟူသည်
 ကား၊ ပကတိယာ၊သဘောအားဖြင့်၊ အာဘတပုဗ္ဗတံ၊တြိလာတော်မူတူး
 သည်၏အဖြစ်ကို၊ဥပါဒါယ၊စွဲ၍၊ တထာ၊ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ဝုတ္တော၊
 ဆိုအပ်၏၊ ဓမ္မဿစအနုဓမ္မန္တိဣ၊ ဓမ္မဿစအနုဓမ္မံ ဟူသော ဤပါဌ၌၊
 သဗ္ဗညုတညာဏံ၊ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်သည်၊ ဓမ္မောနာမ၊ဓမ္မမည်၏၊
 မဟာဇနဿ၊ များစွာသော- လူအပေါင်း၏၊ ဗျာကရဏံ၊ ပြောဆိုသော
 စကားသည်၊ အနုဓမ္မောနာမ၊ အနုဓမ္မမည်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော
 စကားရပ်သည်၊ဇီဝကသုတ္တေ၊ဇီဝကသုတ်၌၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ဟောတော်
 မူအပ်ပြီးသော-နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊နမေတေတိပဒေန၊နမေတေ
 ဟူသောဝုန်ဖြင့်၊ အနုညာယ၊ ပရိဗိုဇ်၏စကားကိုခွင့်မပြုခြင်း၌၊ ဌတွာ၊
 တည်တော်မူ၍၊ အနုညတ္တိ၊ ခွင့်ပြုအပ်သည်ကိုလည်း၊ ပဋိက္ခိပတိ၊ ပယ်
 တော်မူ၏၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ သဗ္ဗညုသဗ္ဗဒဿာဝိအပရိသေသံဉာဏဒဿ
 နံပဋိဇာနာတိတိဣဒံဝစနံ၊ သဗ္ဗညုသဗ္ဗဒဿာဝိအပရိသေသံဉာဏဒဿ
 နံပဋိဇာနာတိဟူသော ဤစကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အနုဇာနိတဗ္ဗံ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သည်၊ သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏၊ စန္ဒတောစမေ
 (ပ)ပစ္စုပဋ္ဌိတန္တိဣဒံဝစနံ၊စရတောစဋ္ဌမ(ပ)ပစ္စုပဋ္ဌိတံဟူသောဤစကား
 ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နာနုဇာနိတဗ္ဗံ၊ ခွင့်မပြုအပ်သည်၊
 သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ သဗ္ဗညုတညာဏေန၊သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်
 တော်ဖြင့်၊ အာဝဇ္ဇိတွာ၊ ဆင်ခြင်တော်မူ၍၊ ပဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏၊
 တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ အနုညာယ၊ခွင့်မပြုအပ်သောအရာ၌၊ ဌတွာ၊တည်
 တော်မူ၍၊ အနုညတ္တိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သည်ကိုလည်း၊ ပဋိက္ခိပေန္တော၊
 ပယ်တော် မူလိုသော-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧဝံ၊ဤသို့နမေတေ ဝုတ္တဝါဒိ
 နောအာစရိသောစကားကို၊အာဟ၊ဟောတော်မူ၏။ ။

အာသဝါနံခယာတိဧတ္ထ၊ အာသဝါနံခယာဟူသောဤပါဌ၌၊ သကိံ၊
 တကြိမ်၊ခဏာနံ၊ကုန်ကုန်ပြီးသော၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊
 ပုနံ၊တဖန်၊ ခေပတဗ္ဗာတာဝါ၊ ကုန်စေအပ်သော-သဘော၏ မရှိခြင်း

၃၈၀ မဏိမပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ကြောင့်၊ ယာဝဒေတိ၊ ယာဝဒေဟူ၍၊ နဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၊ စသတ္ထံ၊
မှန်၏၊ ဧက္ကံ၊ ဤသုံးပါးသော ဝိဇ္ဇာတို့တွင်၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါသညာဏောန၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါ
သညာဏ် တော်ဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတိတဇာနနရုဏံ၊
အတိတ်တရားကို-သိသောရုဏ်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ဒိဗ္ဗစက္ခ၊
ဥာဏောန၊ ဒိဗ္ဗစက္ခဥာဏ်တော်ဖြင့်၊ ပစ္စုပ္ပန္နဇာနနရုဏံ၊ ပစ္စုပ္ပန်တရားကို
သိသောရုဏ်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ အာသဝက္ခယ ဥာဏောန၊ အာ
သဝက္ခယ ဥာဏ်တော်ဖြင့်၊ လောကုတ္တရရုဏံ၊ လောကုတ္တရာ ရုဏ်ကို၊
ဒဿတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမာဟိဝိဇ္ဇာဟိ၊ ဤဝိဇ္ဇာတို့ဖြင့်၊ သကလဗုဒ္ဓ
ရုဏော၊ အလုံးစုံသော-ဘုရားရုဏ်ကျေးဇူးတော်တို့ကို၊ သံဝိဝိတွာ၊ ချုံး၍၊
ကထေသိ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ ဂိဟိသံယောဇနန္တိ၊ ဂိဟိသံယောဇနံဟူသည်
ကား၊ ဂိဟိမန္တနံ၊ လူတို့၏အနှောင်အတွဲတည်း၊ ဂိဟိပရိက္ခာရေသု၊ လူတို့၏
ပရိက္ခရာ ဖြစ်ကုန်သော-အဝတ် တန်ဆာ- ဥစ္စာ-စပါး အစရှိသည်တို့၌၊
နိကန္တိ၊ တည်ခြင်းတဏှာကို၊ နုတ္ထိခေါဝန္တတိ၊ နုတ္ထိခေါဝန္တာဟူသည်
ကား၊ ဂိဟိသံယောဇနံ၊ လူတို့၏အနှောင်အတွဲကို၊ အပ္ပဘာယ၊ မပယ်မူ၍၊
ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရောနာမ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်းမည်သည်၊ နုတ္ထိ၊
မရှိ၊ ဟိသတ္ထံ၊ မှန်၏၊ သန္တတိမဟာမက္ခော၊ သန္တတိ အမတ်ကြီးလည်း
ကောင်း၊ ဥဂ္ဂဿနော၊ ဥဂ္ဂဿနအမည်ရှိသော၊ သေဗ္ဗိပုတ္တော၊ သူဌေးသား
လည်းကောင်း၊ ဝိတသောကဒါရကော၊ ဝိတသောကသူငယ်လည်းကောင်း
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယေဝိ၊ အကြင် သုံးဦးသော သူတို့သည်လည်း၊ ဂိဟိလိင်္ဂေ၊
လူ၏အသွင်၌၊ ဗြတာဝ၊ တည်ကုန်လျက်သာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏၊ တေပိ၊ ထိုသုံးဦးသောသူတို့သည်လည်း၊
မဂ္ဂေန၊ သောကုတ္တရာမဂ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗသင်္ခါရေသု၊ အလုံးစုံသော-သင်္ခါရ
တရားတို့၌၊ နိကန္တိ၊ တည်ခြင်းတဏှာကို၊ သုက္ခာပေတွာ၊ ခြောက်တတ်
စေ၍၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ပန၊ လူအရဟတ္တဖိုလ်ကိုရသည်မှတပါး-လူ၏
အသွင်ဖြင့်-မတည်သည်ကိုဆိုဦးအံ့၊ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်
ကုန်၍၊ တေနလိင်္ဂေန၊ ထိုလူ၏အသွင်ဖြင့်၊ နအဋ္ဌံသု၊ မတည်နိုင်ကုန်၊ ဧတံ
ဂိဟိလိင်္ဂံ နာမ၊ ဤလူ၏အသွင်မည်သည်ကား၊ ဟိနံ၊ ယုတ်၏၊ ဥတ္တမရုဏံ၊
မြတ်သော-အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသောရုဏ်ကို၊ ဓာရေတံ၊ ဆောင်ခြင်း
ဌာ၊ နုသက္ခောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်
၌၊ ဗြတာဝ၊ တည်သောလူသည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်

၍၊ တံဒိဝသမေဝ။ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သောနေ့၌ပင်လျှင်၊ ပဗ္ဗဇတိ
ဝါ၊ ရဟန်းမူလည်း-ပြုရ၏။ ပရိနိဗ္ဗာတိဝါ။ ပရိနိဗ္ဗာန်မူလည်းပြုရ၏။ ပန၊
တည်နှိုင်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ တူမဒေဝတာ၊ ဘုရားနတ်တို့သည်။ တေနလိင်္ဂေ
န၊ ထိုနတ်၏အသွင်ဖြင့်၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်နှိုင်ကုန်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်
နည်းဟူမူကား၊ နိလိယနော-ကာသဿ၊ တောတောင်အစရှိသော-ကာ
မဂုဏ်မှ-ပုန်းအောင်းရာ-အရပ်၏၊ အတ္တိတာယ၊ ရှိသည်၏-အဖြစ်ကြောင့်
တည်း။ သေသကာမာတဝေ။ ကြွင်းသော-ကာမတုံ၌၊ မနုဿေသု၊ လူသို့
တို့၌၊ သောတာပန္နာဒယော၊ သောတာပန်-အစရှိကုန်သော၊ တယော၊ သုံး
ဦးကုန်သော-ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ ကာမာဝစရဒေဝေသု
ကာမာဝစရ-နတ်တို့၌၊ သောတာပန္နာစ၊ သောတာပန်တို့သည် လည်း
ကောင်း၊ သကဒါဂါမိနောစ၊ သကဒါဂါမ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ တိဋ္ဌန္တိ၊
တည်ကုန်၏။ ပန၊ မတည်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤကာမာဝစရ-နတ်တို့
၌၊ အနာဂါမိဗိကာသဝါ၊ အနာဂါမ်-ရဟန္တာတို့သည်။ တေနလိင်္ဂေန၊ ထို
နတ်၏အသွင်ဖြင့်၊ နတိဋ္ဌန္တိ၊ မတည်နှိုင်ကုန်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်
နည်းဟူမူကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တံဌာနံ၊ ထိုဆ-ကာမာဝစရ
နတ်တို့ဟု-ဆိုအပ်သော-အရပ်သည်။ လဇ္ဈိတဇနဿ၊ ကာမဂုဏ်ဖြင့်-မြူး
တူးသော-သတ္တဝါပပင်း၏၊ အာဝါသော၊ နေရာတည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
နတိဋ္ဌန္တိ၊ မတည်နှိုင်ကုန်၊ ဣတ္ထ၊ ထိုဆ-ကာမာဝစရ-နတ်တုံ၌၊ တေသံ၊
ထိုအနာဂါမ်-ရဟန္တာတို့အား၊ ပဝိဝေကာရဟံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းငှါ-ထိုက်
သော၊ ပဋိစ္ဆန္တိဗ္ဗာနုဉ္စ၊ ဗုံးကွယ်ရာ-အရပ်သည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ-ဣမိ
နာ-ကာရဏေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုဆ-ကာမာ
ဝစရ-နတ်တုံ၌၊ ဝိကာသဝေါ၊ ရဟန္တာ-ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပရိနိဗ္ဗာတိ၊ ပရိ
နိဗ္ဗာန်-ပြုရ၏။ အနာဂါမိ၊ အနာဂါမ်-ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ စရိတွာ၊ ရတေ၍၊
သုဒ္ဓါဝါသေ၊ သုဒ္ဓါဝါသတုံ၌၊ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်ရ၏။ ပန၊ တည်နှိုင်သည်ကိုဆို
ပြီးအံ့၊ သကာမာဝစရဒေဝတာ၊ သကာမာဝစရ-နတ်တုံမှ၊ ဥပရိ၊ အထက်
ဖြစ်သော- ဗြဟ္မပြည်၌၊ စက္ကာရောပိ၊ လေးယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊
အရိယာ၊ အရိယာ-ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ တေန-လိင်္ဂေန၊ ထိုဗြဟ္မာ၏-အသွင်
ဖြင့်၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်နှိုင်ကုန်၏။ သောပါယိ-ကမ္မဝါဒီတိ၊ သောပါယိ- ကမ္မ
ဝါဒီဟူသည်ကား၊ သောပိ၊ ထိုငါတို့ဘုရား- အလောင်းတော်ဖြစ်သော
အာဇီဝကသည်လည်း၊ ကမ္မဝါဒိ၊ ကမ္မဝါဒီ- ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဟောသိ၊
ဖြစ်ပြီးကိရိယမ္ပိ၊ ကိရိယ-အယူကိုလည်း၊ နပဋိဗာဟိတ္ထ၊ မတားမြစ်၊ ဟိ

၀၀၀

၃၀၂ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

သစ္စံ။ မှန်၏။ တံ။ ထိုသောပါသိ-ကမ္မဝါဒီဟူသောစကားကို။ ဧကနဂုတိ
ကပ္ပ-မတ္တကော။ ကိုးဆွဲတကမ္ဘာ၏ အထက်၌။ အတ္တနံယေဝ။ ကိုယ်
တော်ကိုသာလျှင်။ ဂဟေတွာယူတော်မူ၍။ ကထေတံ။ ဟောတော်မူ၏။
တဒါ။ ထိုအခါ၌။ မဟာသတ္တော။ ငါတို့ဘုရား- အလောင်းတော်သည်။
ပါသဏ္ဍာ-ပရိပ္ပဏ္ဍတ္တံ၊ ပါသဏ္ဍာ-အယူကို-သိမ်းဆည်းခြင်းငှါ။ ပဗ္ဗဇိတော
ကိရ၊ ရဟန်းပြုသတတ်။ တဿပိ-ပါသဏ္ဍာသမ္ပာယ်၊ ထိုငါဘုရား- အလောင်း
ကျင့်သော-ပါသဏ္ဍာ-အယူ၏လည်း။ နိဗ္ဗလဘာဝံ။ အကျိုးမရှိသည်၏အ
ဖြစ်ကို။ ဇာနိတွာ။ သိလျက်။ ဝီရိယံ။ လုံ့လကို။ နဟာပေသိ။ ယုတ်စေတော်
မမူ။ ကိရိယဝါဒိ၊ ကိရိယဝါဒီ-ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ သက္ခေ။ နတ်
ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တတိ။ ဖြစ်ရ၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဧဝံ။ ဤသို့သောပါသိ-ကမ္မ
ဝါဒီအစရှိသောစကားကို။ အာဟာ။ ဟောတော်မူ၏။ သေသံ။ တွင်းကျန်
သော-စကားရပ်သည်။ သဗ္ဗတ္ထ။ ခပ်သိမ်းသော- အရာတို့၌။ ဥတ္တာနမေ
ဝ။ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ။ ဤသည်လျှင်-တေဝိဇ္ဇ-ဝိဇ္ဇာ သုတ်၏
အတွင်းအပြီးတည်း။ ပဌမံ။ ရှေးဦးစွာသော။ တေဝိဇ္ဇ-ဝိဇ္ဇာ သုတ္တံ။ တေ
ဝိဇ္ဇ-ဝိဇ္ဇာ သုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ။ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃-ပရိဗ္ဗာဇကဝဂ်-၂-အဂ္ဂိဝိဇ္ဇာသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံ-အစရှိသောသုတ်သည်။ အဂ္ဂိဝိဇ္ဇာသုတ္တံ။
အဂ္ဂိဝိဇ္ဇာသုတ်တည်း။ တတ္ထ။ ထိုအဂ္ဂိဝိဇ္ဇာသုတ်၌။ နခေါအဟန္တိ။ နခေါ
အဟံဟူသည်ကား။ ပဌမဝါဒေ၊ ပဌမအယူ၌။ အဟံ။ ငါဘုရားသည်။ သဿ
တဒိဋ္ဌိကော။ သဿတအယူရှိသည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝေဒတိ။
ဆိုတော်မူ၏။ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယအယူ၌။ အဟံ။ ငါဘုရားသည်။ ဥဒန္တဒ-ဒိဋ္ဌိ
ကော၊ ဥဒန္တဒအယူရှိသည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝေဒတိ။ ဆိုတော်
မူ၏။ ဧဝံ။ ဤသို့။ အန္တနန္တိကာဒိဝသေန၊ အန္တနန္တိက-အစရှိသည်၏အ
စွမ်းဖြင့်။ ပဝတ္ထေသု၊ ဖြစ်ကုန်သော။ သဗ္ဗာရေသု၊ ခပ်သိမ်းသောဝါရတို့၌။
ပဝိက္ခေပေါ။ ပယ်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုဦးအံ့။
တ္ထေဣမေသု-ဝါဒေသု၊ ဤဝါဒတို့တွင်း။ ဟောတိစ-နစဟောတိကို။ ဟော
တိစ-နစဟောတိဟူသော။ အယံဝါဒေါ၊ ဤအယူသည်။ ဧကစ္စ-သဿတ
ဝါဒေါ၊ ဧကစ္စ-သဿတ-အယူတည်း။ နောဟောတိ နနဟောတိတိ၊ နေ
ဝဟောတိနနဟောတိဟူသော။ အယံဝါဒေါ၊ ဤအယူသည်။ အမရာဝိက္ခေ

၃-ပရိဗ္ဗာဓကဝဂ်-၂-အဂ္ဂိဝန္တသုတ်။

၃၈၃

ပေါ။ အမရာ-ဝိက္ခေပအယူတည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။
သဒုက္ခန္တိ။ သဒုက္ခံဟူသည်ကား။ ကိလေသ-ဒုက္ခေနဝေဝ။ ကိလေသ
ဒုက္ခနှင့်လည်းကောင်း၊ ဝိပါက-ဒုက္ခေနစ။ ဝိပါက-ဒုက္ခနှင့်လည်းကောင်း။
သဒုက္ခံ။ ဆင်းရဲခြင်းနှင့်တကွဖြစ်၏။ သဝိဃာတိန္တိ။ သဝိဃာတံဟူသည်
ကား။ နိဗ္ဗိန္ဒနံ။ နှစ်ပါးကုန်သော။ တေသံယေဝ။ ထိုကိလေသဒုက္ခ-ဝိပါကဒုက္ခ
တို့၏သာလျှင်။ ဝေသေန။ အစွမ်းအားဖြင့်။ သဥပါယာတကံ။ နှိပ်စက်ခြင်းနှင့်
တကွဖြစ်၏။ သဥပါယာသန္တိ။ သဥပါယာသံဟူသည်ကား။ တေသံယေ
ဝ။ ထိုကိလေသဒုက္ခ-ဝိပါကဒုက္ခတို့၏သာလျှင်။ ဝေသေန။ အစွမ်းအားဖြင့်။
သဥပါယာသံ။ ပင်ပန်းခြင်းနှင့်တကွဖြစ်၏။ သပရိဇ္ဇာဟန္တိ။ သပရိဇ္ဇာဟံ
ဟူသည်ကား။ တေသံယေဝ။ ထိုကိလေသဒုက္ခ-ဝိပါကဒုက္ခတို့၏သာလျှင်
ဝေသေန။ အစွမ်းအားဖြင့်။ သပရိဇ္ဇာဟံ။ ပူပန်ခြင်းနှင့် တကွဖြစ်၏။ ကိပ္ပိဒိပ္ပိ
ဂဟိတန္တိ။ ကိပ္ပိဒိပ္ပိဂဟိတံဟူသည်ကား။ ကော။ တခုသော။ ဒိပ္ပိ။ အယူကို။
ရုတ္တိတွား။ အလိုရှိ၍။ ခမာပေတွာ။ နှစ်သိမ့်စေ၍။ ဂဟိတာ။ အရှင်ဂေါတမယူ
အပ်သော။ ကာမိ။ တစုံတခုသော။ ဒိပ္ပိဝိ။ အယူသည်လည်း။ အတ္ထိ။ ရှိသလော
ဣတိ။ ဤသို့။ ပုစ္ဆတိ။ ဝတ္ထုပရိဗုဒ္ဓိကမေး၏။ အပနိတန္တိ။ အပနိတံဟူသည်
ကား။ နိဟန္တံ။ ထုတ်အပ်၏။ အပဝိဇ္ဇံ။ ပျက်ဆီးအပ်၏။ ဒိဋ္ဌန္တိ။ ဒိဋ္ဌံဟူသည်ကား
ပညာယ။ ဝိပဿနာပညာနှင့်တကွသော-မဂ်ပညာဖြင့်။ တဂဝတာ။ မြတ်
စွာတရားသည်။ ဒိဋ္ဌံ။ မြင်အပ်၏။ တသ္မာတိ။ တသ္မာဟူသည်ကား။ ယသ္မာ။ အ
ကြင်ကြောင့်။ ပဉ္စန္ဒံ။ ငါးပါးကုန်သော။ ခန္ဓာနံ။ ခန္ဓာတို့၏။ ဥဒယဝယံ။ ဖြစ်ခြင်း
ပျက်ခြင်းကို။ အဒ္ဓသံ။ မြင်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ သဗ္ဗမညိတာနန္တိ။ သဗ္ဗ
မညိတာနံဟူသည်ကား။ တိဇ္ဈန္တိ။ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တဏှာဒိပ္ပိ
မာနမညိတာနံ။ တဏှာမညန-ဒိပ္ပိမညန-မာနမညနတို့၏။ မဝိတာနန္တိ။
မဝိတာနံဟူသောပုဒ်သည်။ တေသံယေဝ။ ထိုတဏှာမညန-ဒိပ္ပိမညန
မာနမညနတို့၏သာလျှင်။ ဝေဝစနံ။ ဝေဝစပရိယာယံ စကားလွယ်တည်း။
ဣဒါနိ။ ယခုအခါ၌။ တာနိ။ ထိုတဏှာမညန-ဒိပ္ပိမညန-မာနမညနတို့ကို။
ဝိဘဇိတွား။ ဝေဘန်၍။ ဒေသန္တော။ ပြတော်မူလိုရကား။ အဟံကာရမမံ
ကာရ မ္ပန္နာနုသယာနန္တိ။ အဟံကာရ-မမံကာရ-မာနာနုသယာနံဟူ၍။
အာဟံ။ ဟောတော်မူ၏။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ ဧတ္ထ။ ဤအဟံကာရအစရှိသော
ပါဌ၌။ အဟံကာရော။ ငါဟူသောအခြင်းအရာအားဖြင့် ယူခြင်းသည်။ ဒိပ္ပိ၊
ဒိပ္ပိမည်၏။ မမံကာရော။ ငါ၏ဥစ္စာဟူသော-အခြင်းအရာအားဖြင့် ယူခြင်း
သည်။ တဏှာ။ တဏှာမည်၏။ မာနာနုသယော။ မာနာနုသယသည်။

၃၀၄ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

မာနော၊ မာနမည်၏။ အနုပါဒါဝိရက္ခောတိ၊ အနုပါဒါဝိရက္ခော ဟူသည် ကား၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဥပါဒါနေဟိ၊ ဥပါဒါနိတို့ဖြင့်၊ တိဗ္ဗိ၊ တရံ တခုသော၊ ဓမ္မံ၊ ရုပ်နာမ်တရားကို၊ အနုပါဒိယိတွာ၊ မစွဲလမ်းမှု၍၊ ဝိရက္ခော၊ ငွေ့တံ၏။

နဥပေတိတိ၊ နဥပေတိဟူသည်ကား၊ နယုတ္တတိ၊ မသင့်၊ စ၊ ဆက်၍ဆို ဦးအံ၊ ဧတ္ထ၊ ဤအနုပါဒါဝိရက္ခောဟူသောပါဠိ၌၊ နဥပပဇ္ဇတိတိ၊ ဣဒံစစနံ၊ နဥပပဇ္ဇတိဟူသော-ဤစကားကို၊ အနုဇာနိတဗ္ဗံ၊ ပရိဗုဓ်အားခွင့်ပြုအပ် သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ပနတထာဝိ၊ ထိုသို့ပင်ခွင့်ပြုသင့်သော်လည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဥပပဇ္ဇတိတိ၊ ဥပပဇ္ဇတိဟူ၍၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ သောပရိဗ္ဗာဇကော၊ ထိုပရိဗုဓ်သည်၊ ဥဇ္ဈေ ခံ၊ ဥဇ္ဈေဒအယူကို၊ ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏၊ ပုန၊ ထိုမှတပါး၊ ဥပပဇ္ဇတိတိ၊ ဥပပဇ္ဇတိဟူ၍၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ သောပရိဗ္ဗာဇကော၊ ထိုပရိဗုဓ် သည်၊ သဿတမေဝ၊ သဿတအယူကိုသာလျှင်၊ ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏၊ ဥပပဇ္ဇတိစနစဥပပဇ္ဇတိတိ၊ ဥပပဇ္ဇတိစနစဥပပဇ္ဇတိဟူ၍၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည် ရှိသော်၊ သောပရိဗ္ဗာဇကော၊ ထိုပရိဗုဓ်သည်၊ ဧကစ္စသဿတံ၊ ဧကစ္စ သဿတအယူကို၊ ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏၊ နေဝဥပပဇ္ဇတိ နနဥပပဇ္ဇတိတိ၊ နေဝဥပပဇ္ဇတိ နနဥပပဇ္ဇတိဟူ၍၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ သောပရိဗ္ဗာ ဇကော၊ ထိုပရိဗုဓ်သည်၊ အမရာဝိက္ခေပံ၊ အမရာဝိက္ခေပအယူကို၊ ဂဏှေ ယျ၊ ယူရာ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အယံပရိဗ္ဗာ ဇကော၊ ဤပရိဗုဓ်သည်၊ အပတိဋ္ဌော၊ တည်ရာမရှိသည်၊ အနာလမ္ဗော၊ စွဲလမ်းရာမရှိသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ သုပဝေသနဋ္ဌာနံ၊ ချမ်း သာသဖြင့်- ဝင်ရာအရပ်ကို၊ မာလတတု၊ မရစေသတည်း၊ ဣတိမနသိ ကတွာ၊ ဤသို့လုံးပိုက်တော်မူ၍၊ အနုညာယ၊ ပရိဗုဓ်၏စကားကိုခွင့်မပြု ခြင်း၌၊ ဌတွာ၊ တည်တော်မူ၍၊ အနုညမ္ဘိ၊ ခွင့်ပြုသင့်သောအရာကိုလည်း၊ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်တော်မူ၏၊ အလန္တိ၊ အလံဟူသည်ကား၊ သမတ္တံပရိယတ္တံ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဓမ္မောတိ၊ ဓမ္မော ဟူသည်ကား၊ ပစ္စယာကာရဓမ္မော၊ ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်တရားတည်း၊ အညတြယောဂေနာတိ၊ အညတြယောဂေနဟူ သည်ကား၊ ပယောဂေန၊ လုံ့လပြုသော-သင်ဝတ္ထုပရိဗုဓ်သည်၊ အညတြ အာစရိယကေနာတိ၊ အညတြအာစရိယကေနဟူသည်ကား၊ ပစ္စယာကာ ရံ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားကို၊ အဇာနန္တနံ၊ မသိကုန်သော၊ အညေသံ၊ တပါး ကုန်သော၊ အာစရိယာနံ၊ တိတ္ထိဆရာတို့၏၊ သန္တိကေ၊ အာထံ၌၊ ဝသန္တေနံ၊

နေသော-သင်ဝန္တပရိဗိုဇ်သည်။ ဒုဇ္ဈာနော၊ သိနိုင်ခဲ့၏။ တေနုဟိဝန္တ
 တိ၊တေနုဟိဝန္တဟူသည်ကား။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ တံ၊သင်ဝန္တ
 သည်။ သဗ္ဗောဟံ၊ ပြင်းစွာတွေဝေခြင်းသို့။ အာပါဒိ၊ရောက်ခဲ့ပြီ။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဝဒမိ၊ဆိုတော်မူ၏။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ တံယေဝ၊သင်ဝန္တကို
 ပင်လျှင်။ ဧတ္ထ၊ဤအရာ၌၊ပဋိပုစ္ဆိဿာမိ၊ငါတုရားကတဘန်မေးပြန်ဦးအံ့။
 အနာဟာရောနိဗ္ဗုတောတိ၊ အနာဟာရောနိဗ္ဗုတောဟူသည်ကား။ အပ္ပစ္စ
 ယော၊အကြောင်းမရှိသည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊နိဗ္ဗုတော၊ငြိမ်း၏။ ။

ယေနရူပေနာတိ၊ ယေနရူပေနဟူသည်ကား။ ယေနရူပေန၊ အကြင်
 ဘူတရုပ်ဥပါဒါရုပ်ဟူ၍ဝေဘန်အပ်သောရုပ်ဖြင့်၊သတ္တသင်္ခါဝံ၊သတ္တဝါ
 ဟုဆိုအပ်သော။ တထာဂတံ၊ငါတုရားကို။ ရူပိတိ၊ရူပဟူ၍၊ပညာပေယျ။
 သိစေရာ၏။ ဂန္တိရောတိ၊ဂန္တိရောဟူသည်ကား။ ဂုဏဂန္တိရော၊ဂုဏ်အား
 ဖြင့်နက်ခဲ့၏။ အပ္ပမေယျောတိ၊ အပ္ပမေယျောဟူသည်ကား။ ပမာဏံ၊
 အတိုင်း အရှည်ကို။ ဂဏ္ဍိတုံ၊ ယူခြင်းငှါ။ နသတ္တုဏောယျော၊ မတတ်
 ကောင်း။ ဒုပ္ပရိယောဂါဠောတိ၊ဒုပ္ပရိယောဂါဠောဟူသည်ကား။ ဒုဩဂါ
 ဟော၊သက်ဝင်နိုင်ခဲ့၏။ ဒုဇ္ဈာနော၊သိနိုင်ခဲ့၏။ သေယျထာဝိမဟာသမုဒ္ဒေါ
 တိ၊ သေယျထာဝိ မဟာသမုဒ္ဒေါဟူသည်ကား။ မဟာသမုဒ္ဒေါ၊ မဟာ
 သမုဒ္ဒေါသည်။ ဂန္တိရော၊နက်သည်။ အပ္ပမေယျော၊ အတိုင်းအရှည်မရှိ
 သည်။ ဒုဇ္ဈာနော၊သိနိုင်ခဲ့သည်။ ဟောတိယထာ၊ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊
 ဤအတူသာလျှင်။ ဝိဏာသဝေါဝိ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်- သည်လည်း။ တံ၊
 ထိုရုပ်အစရှိသောတရားကို။ အာရဟ္တ၊အာရုံပြု၍၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ
 အာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော။ သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသည်။ နယုဇ္ဇတိ၊မသင့်။ ကထံ
 နယုဇ္ဇတိ၊ အဘယ်သို့မသင့်သနည်းဟူမူကား။ ပရိနိဗ္ဗုတံ၊ ငြိမ်းလေပြီး
 သော၊အဂ္ဂိ၊မီးကို။ အာရဟ္တ၊အာရုံပြု၍၊ ပုရတ္ထိမံ၊ အရှေ့ဖြစ်သော။ ဒိသံ၊
 အရပ်သို့။ အဂ္ဂိ၊မီးသည်။ ဂတော၊သွား၏။ ဣတိအာဒိ၊ဤသို့အစရှိသော။
 သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသည်။ နယုဇ္ဇတိယထာ၊မသင့်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ထိုအတူ၊
 နယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ အနိစ္စတာတိ၊ အနိစ္စတာဟူသည်ကား။ အနိစ္စတာယ၊
 အမြဲမတည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သာဓေပတိဋ္ဌိတန္တိ၊ သာဓေပတိဋ္ဌိတံ
 ဟူသည်ကား။ လောကုတ္တရဓမ္မသာဓေ၊ လောကုတ္တရာ တရားတည်းဟူ
 သောအနှစ်သာရ၌၊ ပတိဋ္ဌိတံ၊တည်၏။ သေသံ၊ကြွင်းကျန်သော စကား
 ရပ်သည်။ သပ္ပတ္တ၊ခပ်သိမ်းသော အရာ၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာ
 လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ဤသည်လျှင်အဂ္ဂိဝန္တသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။

၃၈၆ မဏိမပဏ္ဏိသဒ္ဓါကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော၊ အဂ္ဂိဝဏ္ဏသုတ္တံ၊ အဂ္ဂိဝဏ္ဏ သုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃-ပရိဗ္ဗာဓကဝဂ်-၃-မဟာဝဏ္ဏသုတ်။

☞ ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်။ မဟာဝဏ္ဏသုတ္တံ၊ မဟာဝဏ္ဏ သုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုမဟာဝဏ္ဏသုတ်၌၊ သဟကထိတိ၊ သဟကထိဟူသည်ကား၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ ဝါဒေါ၊ ပြောဆိုခြင်းတည်း။ ဗဟုံ၊ များစွာ၊ မယာ၊ ဝါဝဏ္ဏ ပရိဗုဓ်သည်။ ဝုဋ္ဌေဟိ၊ သင်ရှင်ဂေါတမတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ ကထိတဝုဋ္ဌံ၊ ပြောဆိုဘူးပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထံ၊ ပြောဆိုဘူးသောစကားကို၊ သာရေတိ၊ အောက်မေ့စေ၏၊ မေတ္တိံ၊ မေတ္တာကို၊ စာဓုတိ၊ စပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပုရိမာနိ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧဒ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ သုတ္တာနိ၊ သုတ်တို့ကို၊ ဧတသေဝ၊ ထိုဝဏ္ဏ ပရိဗုဓ်အားသာလျှင်၊ ကထိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ သံယုတ္တကော၊ သံယုတ္တနိကာယ၌၊ အဗျာကတသံယုတ္တံနာမ၊ အဗျာကတသံယုတ်မည်သည်ကို၊ ဧတသေဝ၊ ထိုဝဏ္ဏ ပရိဗုဓ်အားသာလျှင်၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိံနုခေါတောဂေါတမသဿတော- လောကောဇ္ဈမေဝ- သစ္စံမောဃာ မညန္တိ အဗျာကတမေတန္တိ၊ ကိံနုခေါတောဂေါတမသဿတော- လောကောဇ္ဈမေဝသစ္စံမောဃာမညန္တိ အဗျာကတမေတံဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧကင်္ဂတ္တရနိကာယေပိ၊ ဧကအင်္ဂတ္တရနိကာယ၌လည်း၊ ဣမိနာ၊ ဤဝဏ္ဏ ပရိဗုဓ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ ကထိတံ၊ ပြောဆိုဘူးသောစကားသည်၊ အတ္ထိယေဝ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သဟကထိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဝဏ္ဏ ပရိဗုဓ်ကလျောက်၏၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓေါပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ အာဂတာဂတဿ၊ ရောက်လာရောက်လာသော၊ တဿ၊ ထိုဝဏ္ဏ ပရိဗုဓ်အား၊ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂြိုဟ်ပြီးမြောက်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၏၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ အကာသိယေဝ၊ ပြုတော်မူသည်သာလျှင်တည်း၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အကာသိ၊ ပြုတော် မူသနည်းဟူမူကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အယံ၊ ဤဝဏ္ဏ ပရိဗုဓ်သည်၊ သဿတဒိဋ္ဌိကော၊ သဿတအယူရှိ၏၊ သဿတဒိဋ္ဌိကာစ၊ သဿတအယူရှိသော သူတို့သည်လည်း၊ သီဃံ၊ လျှင်စွာ၊ လဒ္ဓိံ၊ အယူကို၊ နဝိဿန္တန္တိ၊ မစွန့်နိုင်ကုန်၊ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဝသာတေလမက္ခိတ ပိလောတိကာရိယ၊

သားသိန္နဝံးသိတို့ဖြင့်လိမ်းကျံအပ်သောပုဆိုးခွင်းကဲ့သို့၊ မိရေနုကြာမြင့်
မှ၊ သုန္နန္တိ၊ စင်ကြယ်ကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဿတိစ၊
မြင်လည်းမြင်တော်မူ၏၊ ကိံပဿတိ၊ အဘယ်သို့ မြင်တော်မူသနည်း၊
အယံပရိဗ္ဗာဇကော၊ ဤဝစ္ဆပရိဗ္ဗိတိသည်၊ ကာလ၊ အခါသည်၊ ဝစ္ဆန္တေ၊
ဝစ္ဆန္တေ၊ လွန်လတ်-လွန်လတ်-သည်ရှိသော်၊ လဒ္ဓိ၊ မိမိ၏ အယူကို၊
ဝိဿန္တိတွာ၊ စွန့်၍၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်း
ပြု၍၊ ဆအဘိညာယော၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်တို့ကို၊ သန္တိကတွာ၊
မျက်မှောက်ပြု၍၊ အဘိညာတသာဝကော၊ ထင်ရှားသောတပည့်သည်၊
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဿတိစ၊ မြင်လည်းမြင်တော်မူ၏၊
တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ အာဂတာဂတဿ၊ ရောက်လာ ရောက်လာသော၊
တဿ၊ ထိုဝစ္ဆပရိဗ္ဗိတိအား၊ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြီးမြှောက်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊
ပြု၍၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ အကာသိယေဝ၊ ပြုတော်မူသည်သာလျှင်
တည်း၊ ပန၊ အတိတ်၌ရောက်ဘူးသည်မှတစ်ပါး ပစ္စုပ္ပန်၌ရောက်သည်ကိုဆို
ဦးအံ့၊ အဿ၊ ထိုဝစ္ဆပရိဗ္ဗိတိ၏၊ ဣဒံမနံ၊ ဤရောက်လာခြင်းသည်၊ ပစ္ဆိမ
ဂမနံ၊ အဆုံးစွန်ဖြစ်သောရေဝံလာခြင်းတည်း၊ ဟိဝိတ္တာရေမိ၊ ထိုစကားကို
ချဲ့ဦးအံ့၊ သော၊ ထိုဝစ္ဆပရိဗ္ဗိတိသည်၊ ဣမသ္မိံ၊ သုတ္တေ၊ ဤမဟာဝစ္ဆယုတ်၌၊
တရဏံဝါ၊ ကူးနှိုင်းသည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ အတရဏံဝါ၊ မကူး
နှိုင်းသည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ ယဗ္ဗိ၊ လှံတံတောင်ဌေးကို၊ ဩတ
ရိတွာ၊ ထောက်၍၊ ဥဒကော၊ ရေ၌၊ ပတမာနောဝိယ၊ သက်ဆင်းသကဲ့သို့၊
သမဏဿဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏၊ သန္တိကော၊ အထံတော်သို့၊
ဂတံ၊ သွား၍၊ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ငါရဟန်းပြုတော့အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သန္တိဌာနံ၊
ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အာဂတော၊ လာခဲ့၏၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊
ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို၊ ယာစန္တော၊ တောင်းပန်လိုရကား၊
သာရမေဘဝံဂေါတမောတိအာဒိ၊ သာရမေဘဝံဂေါတမော ဤသို့အစရှိ
သောစကားကို၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
တဿ၊ ထိုဝစ္ဆပရိဗ္ဗိတိအား၊ မူလဝသေန၊ အကုသလမူလသုံးပါးကုသ
လမူလသုံးပါးတရား၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ သံဝိတ္တဒေသနံ၊
အနုကျဉ်းဖြစ်သောဒေသနာတော်ကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ ကမ္မပထ
ဝသေန၊ အကုသလမူလသုံးပါး ကုသလမူလသုံးပါးတရား၏အစွမ်းအား
ဖြင့်၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ ဝိတ္တာရဒေသနံ၊ အကျယ်ဖြစ်သော ဒေသနာတော်
ကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဣ၊ ဤသံဝိတ္တ ဒေ

၃၀၈ မဇ္ဈိမဏ္ဍိုင်သဒ္ဓါကထာနိဿယ-ပုဂ္ဂမတို့။

သနာဝိတ္ထာရဒေသနာနှစ်ပါးတို့တွင်၊ မူလဝသေန၊ အကုသလမူလသုံးပါး
ကုသလမူလသုံးပါးတရား၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာတော်ကို၊
အတိသံဝိတ္ထာ၊ အလွန်ချုံးအပ်၏။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာတော်သည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ကမ္မပထဝသေန၊ အကုသလကမ္မပထ-ကုသလကမ္မပထ၏အစွမ်း
အားဖြင့်။ သံဝိတ္ထာ၊ ချုံးအပ်သောဒေသနာတော်သည်။ ဝိတ္ထာရသဒိသာ၊
ဝိတ္ထာရဒေသနာတော်နှင့်တူ၏။ သံဝိတ္ထာ၊ အကျဉ်းဖြစ်သောဒေသနာတော်
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား
နိပ္ပရိယာယေန၊ မူချအားဖြင့်။ ဝိတ္ထာရ-ဒေသနာနာမ၊ ဝိတ္ထာရ-ဒေသနာ
တော်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ စတုရိသံတိ- သမန္တပဋ္ဌာနမ္ဘိ
နှစ်ဆဲ့လေးကျမ်းသော-သမန္တပဋ္ဌာနကျမ်းသည်လည်းကောင်း၊ သတ္တပ္ပ
ကရဏေ၊ ခုနစ်ကျမ်း-အပြားရှိသော၊ အဘိဓမ္မ-ပိဋကေစ၊ အဘိဓမ္မာ-ပိဋ
ကတ်၌လည်း၊ သဗ္ဗမ္ဘိ၊ အလုံးစုံသောစကားသည်၎င်း၊ သံဝိတ္ထမေဝ၊ အကျဉ်း
ဖြစ်သော-ဒေသနာသည်သာလျှင်လည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မူလဝသေန
နိ၊ အကုသလမူလ ကုသလမူလနှစ်ပါး၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း
ကမ္မပထဝသေနိ၊ အကုသလကမ္မပထ-ကုသလကမ္မပထ၏အစွမ်းအား
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သံဝိတ္ထမေဝ၊ အကျဉ်းဖြစ်သော-ဒေသနာကိုသာလျှင်၊
ဒေသေယိ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ ဣတိအယံ-အတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဝိတ္ထာရ-ဒေသနာတော်၌၊ ပါဏာတိ
ပါတာ- ဝေရမဏိ-ကုသလန္တိအာဒိသု၊ ပါဏာတိ- ပါတာ- ဝေရမဏိ
ကုသလံ-ဤသို့အစရှိသော-ပါဠိရပ်တို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေယျမိနာ
ဂုဏ္ဍမာန-နယေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
၏။ ပဋိပါဒိယာ၊ အစဉ်အားဖြင့်။ သတ္တဓမ္မာ၊ ခုနစ်ပါးသော-တရားတို့
သည်၊ ကာမာဝစရာ၊ ကာမာဝစရ-တရားတို့သည်၊ ဝနန္တိ၊ သင့်ကုန်၏။
အနဘိဇ္ဈာဒယော၊ အနဘိဇ္ဈာ-အစရှိကုန်သော၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော
တရားတို့သည်၊ စတုဘူမိကာပိ၊ သုံးလေးပါး၌ဖြစ်သော-တရားတို့သည်
လည်း၊ ဝနန္တိ၊ သင့်ကုန်၏။ ။

ယတောခေါ-ဝစ္ဆာဘိက္ခုနောတိ၊ ယတောခေါ-ဝစ္ဆာဘိက္ခုနောဟူ၍၊
အနိယမေတွာ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ- သာဝကဟူ၍- မမှတ်မူ၍၊ ကမ္မဗျာဓိရတ္တံ၊
အကယ်၍ကား-ဟောတော်မူအပ်၏။ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ပင်၊ ဟောတော်
မူအပ်သော်လည်း၊ ဇီဝကသုတ္တေစ၊ ဇီဝကသုတ်၌လည်းကောင်း၊ စင်္ဂါ
သုတ္တေစ၊ စင်္ဂါသုတ်၌ လည်းကောင်း၊ အတ္တာနမေဝ၊ ကိုယ်တော်ကိုသာ

၃-ပရိဗ္ဗာဇကဝဂ်-၃-မဟာဝစ္ဆသုတ်။

၃၀၉

လျှင်၊ သန္ဓာယ၊ ရည်တော်မူ၍၊ ဝုတ္တံယထာ၊ ဘိက္ခုနောဟူ၍ ဟောတော်
မူအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣမသ္မိသုတ္တေစ၊ ဤမဟာဝစ္ဆ
သုတ်၌လည်း၊ အတ္တာနမေဝ၊ ကိုယ်တော်ကို သာလျှင်၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊
ဧတံ၊ ဤယတောခေါ-ဝစ္ဆ ဘိက္ခုနော ဟူသော စကားကို၊ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော် မူအပ်၏၊ ဣဟိဣဒံ အတ္ထဇော
တံ၊ ဤသို့သော-အနက်သဘောကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အတ္ထိပနာတိ-ပ
ဒေန၊ အတ္ထိ-ပနဟူသော- ဤပါဌ်ဖြင့်၊ ကံ၊ အဘယ်အနက်သဘောကို၊
မနသိကတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဝစ္ဆပရိဗိုဇ်ကမေးလျှောက်သနည်း၊
အယံ၊ ဤအယူသည်၊ အဿ၊ ထိုဝစ္ဆပရိဗိုဇ်၏၊ လဒ္ဓိကိရ၊ အယူဖြစ်သ
တတ်၊ တသ္မိ-သာသနေး၊ ထိုရှင်ဂေါတမ၏-သာသနာတော်၌၊ သတ္တာဝ၊
ဆရာဖြစ်သော- ရှင်ဂေါတမ-တဦးထည်းသာလျှင်၊ အရဟာ၊ ရဟန္တာ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တု၊ ရောက်ခြင်း
ငှါ၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်သော၊ သာဝကောပန၊ တပည့် သည်ကား၊ နတ္ထိ၊
မရှိ၊ သမဏောစ-ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမကလည်း၊ ယတောခေါ
ဝစ္ဆ ဘိက္ခုနောတိ၊ ယတောခေါ-ဝစ္ဆ ဘိက္ခုနောဟူ၍၊ ဧကံ၊ တဦးထည်း
သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ကထေန္တောပိယ၊ ဟောတိသကဲ့သို့၊ ကထေသိ၊
ငါဝစ္ဆပရိဗိုဇ်အား-ပြောဆိုတော်မူ၏၊ သမဏဿ-ဂေါတမဿ၊ ရဟန်း
ဂေါတမအား၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သော၊ သာ
ဝကော၊ တပည့်သည်၊ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိလေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊
ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝုစ္ဆိဿာမိ၊ ငါမေးဦးအံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့
နှလုံးသွင်း၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဝစ္ဆပရိဗိုဇ်ကမေးလျှောက်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုယတော
ခေါ- ဝစ္ဆ ဘိက္ခုနောဟူသောပါဌ်၌၊ တိဋ္ဌတူတိ၊ တိဋ္ဌတုဟူသည်ကား၊
ဘဝံဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်၊ တာဝတိဋ္ဌတု၊ တည်ပါစေဦး၊
ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဘဝံ၊ အရှင်ဂေါတမမှာမူကား၊ လောကော၊ လောက၌၊ ပါက
ဇော၊ ရဟန္တာဟူ၍ ထင်ရှားသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီးဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တသ္မိ၊ ထိုဧက ဘိက္ခု ပိသာဝကော စသည်
ဖြင့်ကောင်းမြတ်သော-ပြဿနာကို၊ ဗျာကတော၊ ဖြေဆိုတော်မူအပ်သည်
ရှိသော်၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ ဘိက္ခုနိအာဒိနံ၊ ဘိက္ခုနိအစရှိသည်တို့၏၊ ဝသေ
န၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ဝုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏၊ ဘဂဝါပိ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်လည်း၊ အဿ၊ ထိုဝစ္ဆပရိဗိုဇ်အား၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေတော်
မူ၏၊ အာရာဇကောတိ၊ အာရာဇကောဟူသည်ကား၊ သမ္ဗုဒ္ဓကော၊ ပဋိပတ်

၂၆၆

မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပံဌမတွဲ။

ကို-ပြီးစေတတ်သည်။ ပရိပူရကော။ ပရိပတ်ကိုဖြည့်တတ်သည်။ အာ
ဝိဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ၊

သေခါယ-ဝိဇ္ဇာယ- ပတ္တဗ္ဗန္တိ။ သေခါယ- ဝိဇ္ဇာယ- ပတ္တဗ္ဗဟူသည်
ကား။ ဝိဇ္ဇာယ။ အောက်မဂ်ဉာဏ်သုံးပါးဖြင့်။ ဟောဋ္ဌိမ-ဗလတ္တယံ။ အောက်
၌ဖြစ်သော-ဗိုလ်သုံးခုတို့၏အပေါင်းသို့။ ပတ္တဗ္ဗံ။ ရောက်အပ်၏။ တံသဗ္ဗံ။
ထိုအလုံးစုံသော- အောက်ဗိုလ်သုံးခုတို့၏အပေါင်းသို့။ မယာ။ အကျွန်ုပ်
ဝစ္ဆပရိဗိုဇ်သည်။ အနုပ္ပတ္တံ။ အစဉ်ရောက်အပ်ပြီ။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝဒတိ။
လျှော့ဆို၏။ ပန။ ဝိတဏှဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်၏အယူကိုဆိုဦးအံ့။ ဝိတဏှဝါဒီ။ ဝိတဏှ
ဝါဒီ-ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အာဟ။ ဆို၏။ ကိံ အာဟ။ အဘယ်သို့ဆိုသနည်းဟူမူ
ကား။ ကတမေဓမ္မာသေခါစက္ကာရောမဂ္ဂါ-အပရိယာပန္နာဟောဋ္ဌိမာနိစတိ
ဏိသာမညဗလသနိတိ။ ကတမေဓမ္မာသေခါစက္ကာရောမဂ္ဂါ-အပရိယာပန္နာ
ဟောဋ္ဌိမာနိစတိဏိသာမညဗလသနိဟူ၍။ ဝံစနတော။ ဘုရားဟောသံတော်
မူခြင်းကြောင့်။ အရဟတ္တမဂ္ဂေါပိ။ အရဟတ္တမဂ်ကိုလည်း။ အနေန။ ဤဝစ္ဆ
ပရိဗိုဇ်သည်။ ပတ္တောယေဝ။ ရေခံအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ပန။ မရသည်
ကိုဆိုဦးအံ့။ ဗလံ။ အရဟတ္တဗိုလ်ကို။ အပတ္တံ။ မရောက်ရသေး။ တဿ။ ထိုမ
ရေခံရသေးသော အရဟတ္တဗိုလ်သို့။ ပတ္တိယာ။ ရေခံခြင်းငှါ။ ဥတ္တရိ။ အလွန်။
ယောဂံ။ အားထုတ်ခြင်းကို။ ကထာပေသိ။ ဟောစေ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝိတဏှ
ဝါဒီ။ ဝိတဏှဝါဒီ-ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အာဟ။ ဆို၏။ သော။ ထိုဝိတဏှဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်
ကို။ ယောစေကိလေသာနိ-ပဟာယပဉ္စ။ ပရိပုဏ္ဏသေခေါအပ္ပဟာနဓမ္မော။
စေတောဝသိပ္ပတ္တော- သမာဟိတိန္ဒြိယော။ သဝေဋ္ဌိတတ္တောတိ နရောဂုစ္စ
တိတိ။ ယောစေကိလေသာနိပဟာယပဉ္စ။ ပရိပုဏ္ဏသေခေါအပ္ပဟာနဓမ္မော
စေတောဝသိပ္ပတ္တောသမာဟိတိန္ဒြိယော။ သဝေဋ္ဌိတတ္တောတိနရောဂုစ္စတိ
ဟူသော။ ဧဝံဣမာယ ဂါထာယ။ ဤဂါထာဖြင့်။ ပညာပေတဗ္ဗော။ သိစေ
အပ်၏။ ယောနရော။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပဉ္စ။ ငါးပါးကုန်သောဩရုဇ္ဈာ
ဂိယ သံယောဇဉ်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ကိလေသာနိ။ ကိလေသာတို့
ကို။ ပဟာယ။ စွန့်၍။ ပရိပုဏ္ဏသေခေါ။ ခပ်သိမ်းသော-အခြင်းအရာဖြင့်ပွား
စေအပ်သော-သေခံတို့၏တရားရှိသည်။ အပ္ပဟာနဓမ္မော။ မဆုတ်ယုတ်
သော- သဘောရှိသည်။ စေတောဝသိပ္ပတ္တော။ စိတ်၏အလိုသို့ရောက်
သည်။ သမာဟိတိန္ဒြိယော။ တည်ကြည်သော-ဣန္ဒြိယရှိသည်။ စေဟောတိ။
အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ဧဝံသတိ။ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သောနရော။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်

ကို၊ဝေ၊စင်စစ်၊ ဌိတက္ခောတိ၊ တန့်ရပ်သော- ဝုတ္တိလ်ဟူ၍၊ ဝုတ္တိတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ၊

ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အနာဂါမိဝုတ္တလော၊ အနာဂါမိဝုတ္တိလ်သည်၊ ကေန္တပရိဝုတ္တသေခေါ၊ စင်စစ်ပရိဝုတ္တသေခ ဝုတ္တိလ်မည်၏တံ၊ ထိုအနာဂါမိ၊ ဝုတ္တိလ်ကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍၊သေခါယ-ဝိဇ္ဇာယပတ္တဗ္ဗန္တိ၊ သေခါယ-ဝိဇ္ဇာယပတ္တဗ္ဗိဟူ၍၊အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ပန၊အပြစ်ကိုဆိုဦးအံ့၊ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်စိတ်၏၊ ကေမိတ္တက္ခဏိကတ္တာ၊ တချက်သော-မိတ္တက္ခဏ ဂှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊တတ္ထ၊ ထိုမဂ်စိတ်၌၊ ဌိတဿ၊ တည်သော-ဝုတ္တိလ်အား၊ ဝုတ္တနာမ၊ပြဿနာကို-မေးနှိုင်းသောသူမည်သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ဣမိနာသုက္ခေ၊ န၊ဤမဟာဝစ္ဆသုတ်ဖြင့်၊မဂ္ဂေါပိ၊မဂ်သည်လည်း၊ ဗဟုမိတ္တက္ခဏိကော၊ များသောမိတ္တက္ခဏရှိသည်၊ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝဇေယျ၊အကယ်၍ဆိုငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဧတံဝစနံ၊ဤမဂ္ဂေါပိ ဗဟုမိတ္တက္ခဏိကော- ဟူသောစကားသည်၊ နဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ဘုရားသခင်၏ စကားတော်မဟုတ်၊ ဝုတ္တဂါတာယစ၊ ယောစေ-ကိလေသာနိဟူသော ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော-ဂါတာနှင့်လည်း၊အက္ခော၊အနက်သည်၊ ဝိရုဏ္ဏတိ၊ဆန့် ကျင်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊အနာဂါမိဗလေ၊အနာဂါမိဖိုလ်၌၊ဌတွာ၊တည် ၍၊အရဟတ္တမဂ္ဂဿ၊အရဟတ္တမဂ်၏၊ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာကို၊ နကထာပေ သိ၊မဟောစေ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဗေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ပန၊ တောင်းပန်ခြင်း ၏အကြောင်းမှတပါး- သမထဝိပဿနာကို- ဟောခြင်း၏အကြောင်းကို ဆိုဦးအံ့၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုဝစ္ဆပရိမိုဇ်အား၊ သုဗ္ဗအရ ဟတ္တသေဝ၊ သက်သက်သော- အရဟတ္တဖိုလ်၏သာလျှင်၊ ဥပနိဿ ယော၊ အားကြီးသော-အကြောင်းသည်၊ နအတ္ထိ၊ရှိသည် မဟုတ်သေး၊ ဆန္တံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အဘိညာဏာနံ၊ အဘိညာဉ်တို့၏၊ဥပနိဿ ယောပိ၊ အားကြီးသော- အကြောင်းသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ အယံ၊ဤဝစ္ဆပရိ မိုဇ်သည်၊ သမထေ၊ သမထ၌၊ ကမ္မံ၊ စီးဖြန်းခြင်းအမှုကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ ပဗ္ဗအဘိညာ၊ငါးပါးသော-အဘိညာဉ်တို့ကို၊နိဗ္ဗတ္တိဿတိ၊ပြီးစေလတ္တံ့၊ ဝိယသ္မနာယ၊ ဝိပဿနာ၌၊ကမ္မံ၊ စီးဖြန်းခြင်းအမှုကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ အရ ဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပါဝုဏိဿတိ၊ရောက်လတ္တံ့၊ဧဝံ၊ ဤသို့သမထ ဝိပဿနာနှင့်ပြည့်စုံသည်ရှိသော်၊ ဆဇ္ဇတိညော၊ ခြောက်ပါးသော- အ ဘိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊မဟာသောဝကော၊မဟာသာကသည်၊ ဘဝိဿ

၃၉၂ မဏိမပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိမနသိကတွာ။ ဤသို့လုံးဝိုက်တော်မူ၍၊ ဝိပဿနာ
မတ္တံ၊ ဝိပဿနာမျှကို၊ အကထေတွာ၊ ဟောတော်မူမူ၍၊ သမထဝိပဿနာ
သမထဝိပဿနာကို၊ အာစိက္ခိ၊ ဟောကြားတော်မူ၍၊ သတိသတိအာယာ
ကနေတိ၊ သတိသတိအာယာတနေဟူသည်ကား၊ ကာရဏံ၊ ပါဒကဗျာန်
အရဟတ္တဖိုလ်ဝိပဿနာတည်းဟူသော-အကြောင်းသည်၊ သတိသတိ၊
ရှိသော်ရှိသော်၊ စ၊ စောဒနာ-သောဒနာပုဒ်ကိုထုတ်ဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤသတိ
သတိအာယာတနေဟူသောပုဒ်၌၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းဟူသည်၊ ကိ၊
အဘယ်နည်း၊ အဘိညာပါဒကဏ္ဍနံဝါ၊ အဘိညာဉ်၏ အခြေဖြစ်သော
ဗျာန်သည်လည်း၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းတည်း၊ ပန၊ ထိုမှပါး၊ အဝဿာနေ၊
အလုံး၌၊ အရဟတ္တံဝါ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်လည်း၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်း
တည်း၊ အရဟတ္တဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏၊ ဝိပဿနာဝါ၊ ဝိပဿနာသည်
လည်း၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

ပရိဝိဇ္ဇောမေဘဂဝါတိ၊ ပရိဝိဇ္ဇောမေဘဂဝါဟူသည်ကား၊ ပဟိသစ္စံ၊
မှန်၏၊ သတ္တံ၊ ခုနစ်ဦးကုန်သော၊ သေခါ၊ သေခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပရိဝေရန္တိ နာမ၊ စွဲ၍ကျင့်သည်မည်ကုန်၏၊ ဝိကာသဝေနေ၊
ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပရိဝိဇ္ဇော၊ ကျင့်အပ်ပြီး
သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သင်္ခေပေန၊ အကျဉ်းအား
ဖြင့်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကာရောန္တေ၊ ကြားလိုသော၊ ထေရော၊
အရှင်မဟာဝန္တ မထေရ်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ပရိဝိဇ္ဇောမေဘဂဝါဟူသောစ
ကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ပန၊ ရဟန်းတို့၏လျှောက်ကြားခြင်းကိုဆို
ဦးအံ့၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုမှကြားအပ်သော-ရဟန်းတို့သည်၊ တံအတ္ထံ၊ ထို
ဝန္တမထေရ်၏-ပြောကြားအပ်သော-စကား၏အနက်ကို၊ နဇာနိသု၊ မသိ
ကုန်၊ အဇာနန္တာဝ၊ မသိကုန် မူ၍သာလျှင်၊ တဿ၊ ထိုဝန္တမထေရ်၏၊
ဝစနံ၊ စကားကို၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္တိတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊
အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏၊ ဒေဝတာတိ၊ ဒေဝတာဟူသည်
ကား၊ တေသံဂုဏာနံ၊ ထိုအသေက္ခဂုဏ်တို့ကို၊ လာဘီ၊ ရသော၊ ဒေဝတာ၊
နတ်တည်း၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော-စကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံ
သော-အရာတို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်
လျှင်မဟာဝန္တသုတ်၏-အတွင်အပြီးတည်း၊ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်
သော၊ မဟာဝန္တသုတ္တံ၊ မဟာဝန္တသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃-ပရိဗ္ဗာဇကဝဂ်-၄-ဒိဃာနခသုတ်၊ ၃၆၃၊

၃-ပရိဗ္ဗာဇကဝဂ်-၄-ဒိဃာနခသုတ်၊

ဇေတိယသုတန္တိ၊ ဇေတိယသုတ်အစရှိသောသုတ်သည်၊ ဒိဃာနခသုတ္တံ၊
ဒိဃာနခသုတ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဒိဃာနခသုတ်၌၊ (သုကရေတာယန္တိ၊ သုကရ
ခတာယံဟူသည်ကား၊ သုကရေတာတိ၊ သုကရေတာဟူ၍၊ ဇေတိယမကော၊
ဤသို့အမည်ရှိသော၊ လေဏေ၊ လိုဏ်၌၊ ကိရိမိတ္တာရေမိ၊ ချွဲဦးအံ၊ ကဿ
ပဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ လက်ထက်တော်၌၊ တံလေဏံ၊
ထိုလိုဏ်သည်၊ ဧကသ္မိံ၊ တခုသော၊ ဗုဒ္ဓန္တရေ၊ ဗုဒ္ဓန္တရကာလအတွင်း၌၊
ပထဝိယာ၊ မြေသည်၊ ဝဇာမာနာယ၊ ပွားစေလတ်သည်ရှိသော်၊ အန္တော
ဘူမိဂတံ၊ မြေ၏အတွင်း၌တည်သည်၊ ဟုတွင်ဖြစ်၍၊ ဇေတံ၊ ဖြစ်၍၊ အထ၊
ထိုနောက်မှ၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သောနေ့၌၊ ဧကော၊ တကောင်သော၊ သုက
ရော၊ ပက်သည်၊ တဿလေဏသံ၊ ထိုလိုဏ်၏၊ ဆဒနပရိယန္တသမိပေ၊ အ
မိုးအပိုင်းအခြား၏အနီး၌ပံသုံးမြေမှုန့်ကို၊ ခဏိ၊ တူး၏၊ ဒေဝေ၊ မိုဗ်းသည်
ဝုဠေ၊ ရွာလတ်သည်ရှိသော်၊ ပံသုဓောတဆဒနပရိယန္တော၊ ဆေးလျှော်
အပ်ပြီးသောမြေမှုန့်ရှိသောအမိုးအပိုင်းအခြားသည်၊ ပါကဇော၊ ထင်ရှား
သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ဝနစရကော၊ တော
သွားယောက်ျားသည်၊ ဒိသွာ၊ တွေ့မြင်၍၊ ဗုဠေ၊ ရှေးအခါ၌၊ သီလဝန္တ
ဟိ၊ သီလရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ပရိဘုတ္တလေဏေန၊ သုံးဆောင်
အပ်သောလိုဏ်သည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏နံ၊ ထိုလိုဏ်ကို၊ ပဋိဇဋ္ဌိဿာမိ၊
ငါသုတ်သင်အံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးလိုက်၍၊ သမန္တတော၊ လင်း
ကဲတဖျာမှ၊ ပံသုံးမြေမှုန့်ကို၊ အပနတွာ၊ ပယ်ရှား၍၊ လေဏံ၊ လိုဏ်ကို၊
သောဓေတွာ၊ သုတ်သင်၍၊ ကုဋ္ဌပရိက္ခေပံ၊ နံရံအပိုင်းအခြားကို၊ ကတွာ၊
ပြု၍၊ ဣရဝါတပါနံ၊ တံခါးမလသောက်တံခါးကို၊ ယောဇေတွာ၊ ယှဉ်၍၊
သုပရိနိဋ္ဌိတ-သုခကမ္မစိတ္တကမ္မံ၊ ကောင်းစွာ ပြီးစေအပ်သော-အင်္ဂတေ
နရပတေ၊ အမှုပန်းချီဆေးရေးသောအမှုရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ရတပဏ္ဍ
သဒိသာယ၊ ငွေပြားနှင့်တူသော၊ ဝါလုကာယ၊ သဲဖြင့်၊ သန္တတပရိဝေဏံ၊
ခင်းအပ်သော ပရိဝေဏ်ရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ မဉ္ဇဝိဌံ၊ ညောင်စောင်း
အင်းပျဉ်ကို၊ ပညပေတွာ၊ ခင်း၍၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝသနတ္ထာ
ယ၊ သီတင်းသုံးနေတော်မူခြင်းငှါ၊ အာဒါသိ၊ လှူပြီး၊ လေဏံ၊ လိုဏ်သည်၊
ဂန္တိရံ၊ နက်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ ဩတရိတွာ၊ သက်ဆင်း၍၊ အဘိ
ရူပိတဗ္ဗံ၊ တက်အပ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ တံလေဏံ၊ ထိုလိုဏ်ကို၊

သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ ဧတံ၊ဤသုကရတောယံဟူသောစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ဟော
 တော်မူအပ်၏၊ ဒိဃနုခေါတိ နာမံ၊ ဒိဃနု ဟူသော ဤအမည်သည်၊
 တဿပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ထိုပရိဗိုဇ်၏၊ နာမံ၊အမည်တည်း၊ ဥပသင်္ကမိတိ၊
 ဥပသင်္ကမိဟူသည်ကား၊ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်၊ ဥပသင်္ကမိ၊ကပ်သ
 နည်း၊သော၊ထိုဒိဃနုသည်၊ထေရေ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊
 အဗုမာသပဗ္ဗဇိတေ၊ ရဟန်းပြု၍လခွဲ ရှိပြီးသည်ရှိသော်၊ ဗိန္ဓုသိကီရ၊
 ကြံသတတ်၊ကံ၊ဗိန္ဓုသိ၊အဘယ်သို့ကြံသနည်းဟူမူကား၊ မဟံ၊ငါဒိဃ
 နု၏၊မာတုလော၊ဦးရီးဖြစ်သောအရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ အညံ၊
 တပါးသော၊ပါသဏ္ဌံ၊ပါသဏ္ဌအယူသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ရောက်၍၊ဗိရံ၊ကြာမြင့်စွာ၊
 နတိဋ္ဌတိ၊မတည်၊ဣဒါနိပန၊ယခုအခါ၌မူကား၊ သမဏသဂေါတမဿ၊
 ရဟန်းဂေါတမ၏၊ သန္တိကံ၊အထံတော်သို့၊ ဂတဿ၊ သွားလေသော၊
 အဿ၊ ထိုဦးရီးဖြစ်သော-အရှင်သာရိပုတ္တရာအား၊ အဗုမာသော၊လခွဲ
 သည်၊ ဇာတော၊ဖြစ်ပြီး၊ အဿ၊ ထိုဦးရီးဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာ
 မထေရ်၏၊ပဝတ္တိဋ္ဌိ၊အကြောင်းကိုလည်း၊ နသုဏာမိ၊ငါမကြားရ၊သာသ
 နံ၊ ရှင်ဂေါတမ၏-သာသနာတော်သည်၊ ဩဇာဝန္တနုခေါ၊ဩဇာရှိလေ
 သလောနံ၊ ထိုရှင်ဂေါတမ၏-သာသနာတော်ကို၊ ဇာနိဿာမိ၊ ငါသိ
 အောင်ပြုအံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဗိန္ဓုသိကီရ၊ကြံသတတ်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဗိန္ဓုတွာ
 ကြံပြီး၍၊ ဂန္တုကာမော၊ သွားခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊
 တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဥပသင်္ကမိ၊ကပ်၏၊ ဧကမန္တံဋ္ဌိတောတိ၊ ဧကမန္တံ
 ဋ္ဌိတောဟူသည်ကား၊တသ္မိံသမယေ၊ထိုအခါ၌၊ ထေရော၊အရှင်သာရိ
 ပုတ္တရာမထေရ်သည်၊တဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ဗီဇယမာနေ၊ယပ်ခပ်
 သည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ ဋ္ဌိတော၊တည်သည်၊ ဟောတိကီရ၊ ဖြစ်သတတ်၊
 ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ဒိဃနုပရိဗိုဇ်သည်၊ မာတုလော၊ ဦးရီးဖြစ်သောရှင်သာရိ
 ပုတ္တရာမထေရ်၌၊ ဟိရိဩတပ္ပေန၊ ရှက်ခြင်းကြောက်ခြင်းကြောင့်၊ ဋ္ဌိတ
 ကောဝ၊ရပ်လျက်သာလျှင်၊ ပဉ္စ၊ပြဿနာကို၊ပုစ္ဆိ၊မေးလျှောက်၏၊တေန၊
 ထိုကြောင့်၊ ဧကမန္တံဋ္ဌိတောတိ၊ဧကမန္တံဋ္ဌိတောဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ဟောတော်
 မူအပ်၏၊သဗ္ဗမေနက္ခမတိတိ၊သဗ္ဗမေနက္ခမတိဟူသည်ကား၊ မေ၊ငါဒိဃ
 နုပရိဗိုဇ်အား၊သဗ္ဗာ၊အလုံးစုံကုန်သော၊ဥပပတ္တိယော၊ ရုတိ၏အခြားမဲ့၌
 ပဋိသန္ဓေ-နေခြင်းတို့ကို၊ နက္ခမန္တိ၊ မနှစ်သက်အပ်ကုန်၊ ပဋိသန္တိယော၊
 တဘန်ပဋိသန္ဓေနေခြင်းတို့ကို၊ နက္ခမန္တိ၊မနှစ်သက်အပ်ကုန်၊ ဣတိဣဒိနာ
 အဓိပ္ပာယ်နု၊ဤသို့သောအလိုနှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်၊ဝဒတိ၊သဗ္ဗမေနက္ခမတိ

ဟူ၍-သာမည-အားဖြင့်လျှောက်ဆို၏။ ဧက္ကာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်
ရှိသော-သဗ္ဗမေနက္ခမတိ ဟူသောစကားဖြင့်၊ အနေန၊ ဤဒီဃနိဗ္ဗာနပရိပိုဏ်
သည်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဥန္တေဒဝါဒေါ၊ ဥန္တေဒအယူရှိသည်၊ အသ္မိ၊
ဖြစ်၏၊ ဣတိဣဒံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒိဋ္ဌိတံ၊ ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ပန၊ မြတ်စွာဘုရားက-ဗကားကျကောက်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဿ၊ ထိုဒီဃနိဗ္ဗာနပရိပိုဏ်၏၊ အဓိပ္ပာယ်၊ ဥန္တေဒဒိဋ္ဌိ
တည်းဟူသောအလိုသည်၊ မဉ္ဇိတွာ၊ လွတ်၍၊ အက္ခရေ၊ သဗ္ဗမေနက္ခမတိ
ဟူသောအက္ခရာ၌၊ တာ၊ ဥန္တေဒအယူတည်းဟူသောအနက်၌အပြစ်ကို
ပြသည်မှမဆွတ္တာ၊ 'ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒသောန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်
၍၊ ယာဝိခေါတေဟိအာဒိ၊ ယာဝိခေါတေ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာ
ဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုယာဝိခေါတေအစရှိသောပါဌ၌၊ ဇေသဝိတေ
ဒိဋ္ဌိနက္ခမတိတိ၊ ဇေသဝိတေဒိဋ္ဌိ- နက္ခမတိဟူသည်ကား၊ တေတယာ၊
သင်ဒီဃနိဗ္ဗာနပရိပိုဏ်သည်၊ ပဌမံ၊ မဆွတ္တာ၊ ရုက္ခိတွာ၊ နှစ်သက်၍၊ ဇေသဝိဂဟိ
တဒိဋ္ဌိ၊ ဤယူအပ်သောအယူကိုလည်း၊ နက္ခမတိ၊ မနှစ်သက်အပ်၊ ဣတိ
အယံအတ္ထော၊ ဤသို့သော-အနက်သည်၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ခဲ့၏၊ ဇေသမေ
ဘောဂေါတမ ဒိဋ္ဌိခမေယျာတိ၊ ဇေသမေ-ဘောဂေါတမဒိဋ္ဌိ- ခမေယျ
ဟူသည်ကား၊ မယုဉ္ဇ၊ ငါ့အားလည်း၊ သဗ္ဗနက္ခမတိတိ၊ သဗ္ဗနက္ခမတိဟူ
သော၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ဥန္တေဒအယူကို၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်၏၊ တဿမပဟံ၊ ထိုသို့ဥန္တေ
ဒအယူကိုယူသောငါအား၊ သဗ္ဗနေက္ခမတိတိ၊ သဗ္ဗမေနက္ခမတိဟူသော၊
ယာသောဒိဋ္ဌိ၊ အကြင်အယူသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဇေသဒိဋ္ဌိ၊ ဤဒိဋ္ဌိကို၊ မေ၊
ငါအား၊ ခမေယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏၊ သဗ္ဗမေနက္ခမတိတိ၊ သဗ္ဗမေနက္ခမတိ
ဟူ၍၊ ယန္တံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တဗ္ဗိ၊
ထိုသဗ္ဗမေနက္ခမတိဟူသော စကားသည်လည်း၊ အဿ၊ ထိုဒီဃနိဗ္ဗာနပရိ
ပိုဏ်အား၊ တာဒိသမေဝ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ သဗ္ဗဂဟ
ဏေန၊ အလုံးစုံကိုယူသဖြင့်၊ ဂဟိတာဝိ၊ ယူအပ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်
သော၊ အယံဒိဋ္ဌိ၊ ဤသို့ရုတိ၏အခြားမဲ့၌ ပဋိသန္ဓေနေ၏ဟူသောသဿတ
အယူကို၊ ခမေတိယထာ၊ နှစ်သက်အပ်သကဲ့သို့၊ ဇေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်
တဗ္ဗိ၊ ထိုသဗ္ဗမေနက္ခမတိဟူသောအယူကိုလည်း၊ ခမေယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏၊
ဝေံ၊ ဤသို့၊ အတ္တနေ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သောဒီဃနိဗ္ဗာန၏၊ ဝါဒေ၊ ဥန္တေဒအယူ
၌၊ အာရောပိတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်-တင်အပ်သော၊ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို၊
ဥတွာ၊ သိ၍၊ တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်- တင်အပ်သောအပြစ်ကို၊ ပရိ

၃၆၆ မဏိမပဏ္ဍိတသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဟရာမိ၊ ငါပယ်၏။ ဣတိသညာယ၊ ဤသို့သော အမှတ်ဖြင့်။ ဝဒတိ၊ ဘေသာ
 မေ-တောဝေါတမဟူ၍-သျှောက်၏။ ပန၊ သောမေဟူ၍ ဆိုသောစကား
 ဌာရောက်သော အနက်ကိုဆိုပြီးအံ့။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။ အဿ၊
 ထိုဒီဃနပရိပိုဇ်အား။ ဧသာဒိဋ္ဌိ၊ ဤဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိကို။ မေယော၊ အကျွန်ုပ်
 သည်။ နက္ခမတိ၊ မနှစ်သက်အပ်။ ဣတိအယံဒေါသော၊ ဤသို့သောအပြစ်
 သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ပန၊ ရောက်ရာသောအပြစ်ကိုပြုပြီးအံ့။ ယသ၊
 အကြင်သူအား။ သော၊ ဤရုတိ၏အခြားမဲ့ ဌာပဋိသန္ဓေနေ၏ဟူသောသဿ
 တအယူကို။ နမေတိနရုစ္စတိ၊ မနှစ်သက်အပ်။ နမေတိတိ၊ မနှစ်သက်ဟူ၍။
 ဝတွာ၊ ဆို၍။ နရုစ္စတိ၊ မနှစ်သက်အပ်။ တယ၊ ထိုသူအား။ တာယဒိဋ္ဌိယာ၊
 ထိုအယူဖြင့်။ သဗ္ဗမေနက္ခမတိတိ၊ သဗ္ဗမေနက္ခမတိ-ဟူသောအယံဒိဋ္ဌိ၊
 ဤအယူကို။ ရုစ္စတံ၊ နှစ်သက်အပ်၏။ ဟိ၊ ဗျတိရိုက်ကိုဆိုပြီးအံ့။ တေန၊ ထို
 ဥစ္ဆေဒအယူကို နှစ်သက်သောသူသည်။ ဒိဋ္ဌိ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိကို။ အက္ခမေန
 အရုစ္စိတေန၊ မနှစ်သက်ပြန်သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ဥစ္ဆေဒအယူကိုမနှစ်သက်ပြန်ခြင်းကြောင့်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောရုတိ၏အ
 ခြားမဲ့-ဌာပဋိသန္ဓေနေ၏-ဟူသောသဿတ-အယူကို။ နမေတိတိရုစ္စတိတိ
 နှစ်သက်၏ဟူသောအပြစ်ဒေါသသည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ပန၊ မိမိအား
 ရောက်သော-အနက်မှတပါး-နှလုံးသွင်းသော-အနက်ကိုဆိုပြီးအံ့။ သေဇ
 သော၊ ဤဒီဃနပရိပိုဇ်သည်။ တံ၊ ထိုရုတိ၏ အခြားမဲ့-ဌာပဋိသန္ဓေနေ၏
 ဟူသောသဿတအယူကို။ နသမ္ပုဋိစ္ဆတိ၊ ဝန်မခံ၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်။
 တဿာပိဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိယာ၊ ထိုဥစ္ဆေဒ-ဒိဋ္ဌိဖြင့်လည်း။ ဥစ္ဆေဒမေဝ၊ ရုတိ၏
 အခြားမဲ့-ဖြတ်ခြင်းကိုသာလျှင်။ ဂဏှတိ၊ ယူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဘဂ
 ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတောခေါင်တေအဂ္ဂိဝေဿန(ပ)အညဉ္စဒိဋ္ဌိ ဥပါ
 ဒိယန္တိတိ၊ အတောခေါင်တေအဂ္ဂိဝေဿန(ပ)အညဉ္စဒိဋ္ဌိ ဥပါဒိယန္တိဟူ၍
 အာဟ၊ ဟောထော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအတောခေါင်တေ-အဂ္ဂိဝေဿန-အစ
 ရှိသောပါဌ၌။ အတောတိ၊ အတောဟူသည်ကား။ ပဗဟနကေသု၊ ပယ်
 တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်-တို့၌။ နိဿက္ကံ၊ ပဉ္စမိဝိဘက်တည်း။ ယေ၊ အကြင်
 ပုဂ္ဂိုလ်-တို့သည်။ ပဗဟန္တိ၊ ပယ်နိုင်ကုန်၏။ တေဟိ၊ ထိုပယ်နိုင်ကုန်သော
 သူတို့ထက်။ ယေ၊ အကြင်သူတို့ကို။ နပဗဟန္တိတိ၊ မပယ်နိုင်ကုန်ဟူ၍။ နုစ္စိ
 ယန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ တေဝ၊ ထိုမပယ်နိုင်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်-တို့သည်သာ
 လျှင်။ ဗဟုတရာ၊ အထူးအားဖြင့်များကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဗဟူဟိဗဟုတရာတိဇ္ဇတ္ထံ၊ ဗဟူဟိ-ဗဟုတရာ

ဟူသောဤပါဌ်၌၊ ဟိကာရော၊ ဟိအက္ခရာသည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်ပုဒ်မျှ
သတည်း။ ဗဟုတရာ၊ အထူးအားဖြင့်-များသည်ထက်။ ဗဟူ၊ များကုန်၏
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပရေတော၊ နောက်မှ၊
တနူဟိတနူတရာတိပဒေဝိ၊ တနူဟိတနူတရာဟူသောပုဒ်၌လည်း၊ ဧဝေဝ၊
ဧသောဣဝ၊ ဤနည်းကဲ့သို့သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။
ယေဝေမာဟံသုတိ၊ ယေဝေမာဟံသုဟူသည်ကား၊ ယေ၊ အကြင်ရဟန်း
ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တဉ္စေဝဒိဋ္ဌိံ နပ္ပဗဟန္တိ
အညဉ္စေဒိဋ္ဌိံ ဥပါဒိယန္တိတိ၊ တဉ္စေဝဒိဋ္ဌိံ - နပ္ပဗဟန္တိ - အညဉ္စေဒိဋ္ဌိံ - ဥပါဒိ
ယန္တိဟူသည်ကား၊ မူလဒဿနံ၊ မူလအယူကို၊ နပ္ပဗဟန္တိ၊ မစွန့်ကုန်၊
အပရဒဿနံ၊ တပါးသောအယူကို၊ ဥပါဒိယန္တိ၊ စွဲလမ်းကုန်၏။ စ၊ ဆက်
၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဣ၊ ဤတဉ္စေဝဒိဋ္ဌိံ - နပ္ပဗဟန္တိ - အညဉ္စေဒိဋ္ဌိံ - ဥပါဒိယန္တိဟူ
သောပါဌ်၌၊ သဿတံ၊ သဿတံအယူကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ တဋ္ဌိ၊ ထို
သဿတံ အယူကိုလည်း၊ အပ္ပဟာယ၊ မပယ်မူ၍၊ ဥစ္ဆေဒံဝါ၊ ဥစ္ဆေဒ
အယူကို လည်းကောင်း၊ ဧကစ္စသဿတံဝါ၊ ဧကစ္စသဿတံ အယူကို
လည်းကောင်း၊ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဥစ္ဆေဒဓိ၊
ဥစ္ဆေဒ အယူကိုလည်း၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ တံ၊ ထိုဥစ္ဆေဒ အယူကို၊ အပ္ပ
ဟာယ၊ မပယ်မူ၍၊ သဿတံဝါ၊ သဿတံအယူကို လည်းကောင်း၊ ဧက
စ္စသဿတံဝါ၊ ဧကစ္စသဿတံအယူကို လည်းကောင်း၊ ဂဟေတုံ၊ ယူ
ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဧကစ္စသဿတံဓိ၊ ဧကစ္စသဿတံ
အယူကိုလည်း၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ တံ၊ ထိုဧကစ္စသဿတံအယူကို၊ အပ္ပ
ဟာယ၊ မပယ်မူ၍၊ သဿတံဝါ၊ သဿတံအယူကိုလည်းကောင်း၊ ဥစ္ဆေ
ဒံဝါ၊ ဥစ္ဆေဒ အယူကို လည်းကောင်း၊ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊
မတတ်ကောင်း၊ ပံနု၊ ဗျတိရိက်မှတပါး-အနွယ်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ မူလသဿတံ၊
မူလဖြစ်သော-သဿတံအယူကို၊ အပ္ပဟာယ၊ မပယ်မူ၍၊ အညံ၊ တပါး
သော၊ သဿတံမေဝ၊ သဿတံအယူကိုသာလျှင်၊ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်း
ငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ ကထံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်းဟူမူ
ကား၊ ဟိဝိက္ခာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့၊ ဧကတ္ထိ၊ တပါးသော၊ သမယေ၊
အခါ၌၊ နိပုံ၊ ရုပ်သည်၊ သဿတံ၊ မြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အပရ
တ္ထိ၊ တပါးသော၊ သမယေ၊ အခါ၌၊ သုဒ္ဓဗ္ဗပမေဝ၊ သက်သက်သောရုပ်
သည်သာလျှင်၊ သုဿတံ၊ မြိသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဝေဒနာဝိ၊ ဝေဒနာသည်
လည်း၊ သဿတာ၊ မြစ်၏(ပ)၊ ဝိညာဏဓိ၊ ဝိညာဉ်သည်လည်း၊ သဿတံ၊

၃၆၀ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသီအာဠကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ။

မြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂဏှတိ၊ ယူ၏၊ ဥန္တေ ဒေဝိ၊ ဥန္တေ ဒအယုဒ္ဓံ လည်းကောင်း၊
ကေစ္စသဿတေဝိ၊ ကေစ္စသဿတအယုဒ္ဓံ လည်းကောင်း၊ ဒေသဝဇေ
သောဣဝ၊ ဤနည်းကဲ့သို့သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ စ
ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ခန္ဓေသု၊ ခန့်တို့၌၊ ယောဇေတုဗ္ဗံယထာ၊ ယှဉ်အပ်သကဲ့
သို့၊ ဇေတထာ၊ ဤအတူ၊ အာယတနေသုပိ၊ အာယတနတို့၌လည်း၊ ယော
ဇေတုဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့ယူခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ တဉ္စေဝဒိဋ္ဌိ
နပ္ပဗဟန္တိ အညဉ္စဒိဋ္ဌိ ဥပါဒိယန္တိတိ၊ တဉ္စေဝဒိဋ္ဌိ နပ္ပဗဟန္တိ အညဉ္စဒိဋ္ဌိ
ဥပါဒိယန္တိဟူ၍၊ ဂတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဒုတိယဝါရေ၊ အတောခေါ
တေအဂ္ဂိဝေဿနအစရှိသောဒုတိယဝါရ၌၊ အတောတိ၊ အတောဟူသည်
ကား၊ အပ္ပဗဟနကောသု၊ မပယ်သော-ဂုဂ္ဂိလ်တို့၌၊ နိဿက္ကံ၊ ပဉ္စမိဝိဘတ်
တည်း၊ ယေ၊ အကြင်ရဟန်း-ဂုဏ္ဏားတို့သည်၊ နပ္ပဗဟန္တိ၊ မပယ်ကုန်၊ တေ
ဟိ၊ ထိုမပယ်ကုန်သောရဟန်းဂုဏ္ဏားတို့ထက်၊ ယေ၊ အကြင်ရဟန်းဂုဏ္ဏား
တို့ကို၊ ပဗဟန္တိတိ၊ ပယ်ကုန်၏ဟူ၍၊ ဂုတ္တိယန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တေစ၊ ထို
ပယ်ကုန်သော-ရဟန်း-ဂုဏ္ဏားတို့သည်လည်း၊ တနုတရာအပ္ပတရာ၊ အထူး
အားဖြင့်နည်းကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
တဉ္စေဝဒိဋ္ဌိ ပဗဟန္တိ အညဉ္စဒိဋ္ဌိ နဥပါဒိယန္တိတိ၊ တဉ္စေဝဒိဋ္ဌိ ပဗဟန္တိ အ
ညဉ္စဒိဋ္ဌိ နဥပါဒိယန္တိ ဟူသည်ကား၊ တဉ္စေဝဒိဋ္ဌိ၊ ထိုမူလအယူကိုလည်း
ပဗဟန္တိ၊ ပယ်ကုန်၏၊ အညဉ္စဒိဋ္ဌိ၊ တပါးဘောအယူကိုလည်း၊ နဂဏှန္တိ
မယူကုန်၊ ကထံဟောတိ၊ အတတ်သို့ဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊ ဟိဝိတ္ထာမေမိ၊
ခဲ့ပြီးအံ့၊ ဧဟေဝိ၊ တခုသော၊ သမယေ၊ အခါ၌၊ ရူပံ၊ ရုပ်သည်၊ သဿတံ၊ မြ
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အပရေသိဉ္စိ၊ တပါးသော၊ သမယေ၊ အခါ၌၊
တတ္ထ၊ ထိုသဿတအယုဒ္ဓံ၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒိသ္မိ၊ မြင်၍၊ မယှံ၊ ငါ၏၊ ဇေတံ
ဒဿနံ၊ ဤသဿတအယူသည်၊ ဩဠာရိကံ၊ ရုန့်ရင်း၏၊ ဣတိမနသိကတွာ
ဤသို့လုံးလိုက်၍၊ ပဗဟန္တိ၊ ပယ်ကုန်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ကေဝလံ၊ သက်
သက်၊ ရူပံသဿတန္တိ၊ ရူပံသဿတံဟူသော၊ ဒဿနမေဝ၊ အယူသည်
သာလျှင်၊ ဩဠာရိကံ၊ ရုန့်ရင်းသည်၊ န၊ မဟုတ်သေး၊ ဝေဒနာပိသဿတာ
(ပ)ဝိညာဏဗ္ဗိသဿတန္တိ၊ ဝေဒနာပိသဿတာ(ပ)ဝိညာဏဗ္ဗိသဿတံ
ဟူသော၊ ဒဿနဗ္ဗိ၊ အယူသည်လည်း၊ ဩဠာရိကမေဝ၊ ရုန့်ရင်းသည်
သာလျှင်တည်း၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးလိုက်၍၊ ဝိဿန္တိတိ၊ စွန့်၏၊
ဥန္တေ ဒေဝိ၊ ဥန္တေ ဒအယုဒ္ဓံ လည်းကောင်း၊ ကေစ္စသဿတေဝိ၊ ကေစ္စ
သဿတအယုဒ္ဓံလည်းကောင်း၊ ဒေသဝဇေသောဣဝ၊ ဤနည်းကဲ့သို့သော၊

နယော၊နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။ ဝ၊ဆက်၍ဆိုပြီးအံ၊ခန္ဓေသု၊ခန္ဓာ
တို့၌၊ယောဇေတဗ္ဗိယထာ၊ယှဉ်အပ်သကဲ့သို့၊ ဇေတံ၊တထာ၊ဤအတု၊အာယ
တနေသုဝိ၊အာယတနတို့၌လည်း၊ ယောဇေတဗ္ဗိ၊ယှဉ်အပ်၏။ ဇေတံ၊ဤသို့၊
တဉ္စမူလဒဿနံ၊ ထိုမူလအယူကိုလည်း၊ ပဉ္စဟန္တိ၊ပယ်ကုန်၏။ အညဉ္စ
ဒဿနံ၊ တပါးသောအယူကိုလည်း၊ နဝဏ္ဏန္တိ၊မယူကုန်၊သန္တဂ္ဂိဝေဿ
နာတိ၊ သန္တဂ္ဂိဝေဿနာဟူသော-ဒေသနာတော်ကို၊ ကသ္မာ၊ အတယ်
ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာရဟိ၊ အားထုတ်တော်မူသ
နည်း၊ ဥစ္ဆေဒလန္တိကော၊ ဥစ္ဆေဒအယူရှိသော၊ အယံ၊ ဤဒိဃနပရိဗ္ဗိတံ
သည်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊လန္တိ၊အယူကို၊နိဂူဟတိ၊ထွှိ၌ဝှက်၏။ ပန၊မြတ်စွာ
ဘုရား၏ အလိုတော်ကို ဆိုပြီးအံ၊ တဿာလန္တိယာ၊ ထိုဥစ္ဆေဒအယူ၏၊
ဝဏ္ဏော၊ကျေးဇူးကို၊ဝုစ္စမာနေ၊ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ အတ္တနော၊
မိမိဟုဆိုအပ်သော-ဒိဃနပရိဗ္ဗိတံ၏၊ လန္တိ၊အယူကို၊ ပါတုကရိဿတိ၊
ထင်စွာပြုလတ္တံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ဤသို့သုံးပိုက်တော်မူ၍၊တိဿော၊
သုံးပါးကုန်သော၊လန္တိယော၊သဿတအယူ-ဥစ္ဆေဒအယူ-ဧကစ္စသဿ
တအယူတို့ကို၊ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း၊ ဒဿတွာ၊ ပြတော်မူ၍၊
ဝိဘဇိတံ၊ဝေတန်ခြင်းငှါ၊ ဣမံဒေသနံ၊ဤသန္တဂ္ဂိဟူသော-ဒေသနာတော်
ကို၊အာရဟိ၊အားထုတ်တော်မူ၏၊သာရာဂါယသန္တိကေတိအာဒိသု၊သာ
ရာဂါယသန္တိကေဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊အတ္ထော၊အနက်ကို၊ဇေတံ၊
မိနာဝုစ္စမာနနယေန၊ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်
၏၊ရာဂဝသေန၊ရာဂ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ဝဇ္ဇေ၊ဝဋ်တရား၌၊ရဇ္ဇနဿ၊တသ်
ခြင်း၏၊အာသန္နာ၊အနီးတည်း၊တဏှာဒိဗ္ဗိသံယောဇနေန၊တဏှာသံယော
ဇဉ်-ဒိဗ္ဗိသံယောဇဉ်ဖြင့်၊ဝဇ္ဇသံယောဇနဿ၊ဝဋ်၌ယှဉ်ခြင်း၏၊သန္တိကေ၊
အနည်းတည်း၊ အဘိနန္ဒနာယတိ၊အဘိနန္ဒနာယဟူသည်ကား၊ တဏှာ
ဒိဗ္ဗိဝသေနော၊ တဏှာဒိဗ္ဗိ၏အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဂိလိတွာ၊မျိုး၍၊ပရိ
ယာဒိယနဿ၊ကုန်စေခြင်း၏လည်းကောင်း၊ ဂဟဏဿစ၊စွဲလမ်းခြင်း၏
လည်းကောင်း၊အာသန္နာ၊အနီးတည်း၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊အသာရာဂါယသန္တိကေတိအာဒိသု၊အသာရာဂါယသန္တိ
ကေဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊အတ္ထော၊အနက်ကို၊ ဇေတံ၊မိနာဝုစ္စမာန
နယေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ဝိဝဇ္ဇေ၊
ဝဋ်ကင်းခြင်း၌၊ ရဇ္ဇနဿ၊တသ်ခြင်း၏၊ အာသန္နာ၊အနီးတည်း၊ဣတိအာ
ဒိနာ၊ဤသို့အစရှိသော၊နယေန၊နည်းဖြင့်၊အတ္ထော၊အနက်ကို၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊

၄၀၀ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ - ပဌမတွဲ၊

သိအပ်၏။ စ၊ သက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤသဿတအယူတို့တွင်၊ သဿတ
ဒဿနံ၊ သဿတ အယူသည်၊ အပ္ပဿာဝဇ္ဇံ၊ နိးသောအပြစ်ရှိ၏၊ ဒန္တဝိ
ရာဂံ၊ ခွါနိုင်ခဲ့၏၊ ဥန္တေဒဒဿနံ၊ ဥန္တေဒအယူသည်၊ မဟာဿာဝဇ္ဇံ၊ ကြီး
သောအပြစ်ရှိ၏၊ ဝိပုဝိရာဂံ၊ လျင်မြန်စွာခွါနိုင်၏၊ ကထံဟောတိ၊ အဘဟံသို့
ဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊ ဟိန္ဒုတ္တရေမိ၊ ခွဲပြီးအံ့၊ သဿတဝါဒီ၊ သဿတ
အယူရှိသော-ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣလောကပရလောကဉ္စ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက
တမလွန်လောကသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊
သုကတဒုက္ကဋ္ဌာနံ၊ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သောအမှု-မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်
သောအမှုတို့၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊
သိ၏၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ကို၊
ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ဘာယတိ၊ ကြောက်၏၊ ဝဋံ၊ ဝဋ်တရားကို၊
အဿာဒေတိ၊ သာယာဇ်၊ အဘိနန္ဒတိ၊ အလွန်နှစ်သက်၏၊ ဗုဒ္ဓါနံ ဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားတို့၏လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓဿာဝကာနံ ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏တပည့်
သားတော်တို့၏ လည်းကောင်း၊ သမ္ဗုဒ္ဓိဘူတော၊ မျက်မှောက် ဖြစ်၍ဖြစ်
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သိဃံ၊ လျင်စွာ၊ လဒ္ဓိံ၊ အယူကို၊ ဗဟိတံ၊ စွန့်ခြင်းငှါ၊
နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ တံသဿတဒဿနံ၊ ထို
သဿတအယူကို၊ အပ္ပဿာဝဇ္ဇံဒန္တဝိရာဂန္တိ၊ အပ္ပဿာဝဇ္ဇံဒန္တဝိရာဂံဟူ၍၊
ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပန၊ သဿတဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်မှထပါး-ဥန္တေဒဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်
ဟိုဆိုပြီးအံ့၊ ဥန္တေဒဝါဒီ၊ ဥန္တေဒဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣလောကပရလော
ကံ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက-တမလွန်လောကသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ သုကတဒုက္ကဋ္ဌာနံ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သောအမှု-မကောင်း
သဖြင့်ပြုအပ်သောအမှုတို့၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ အကုသလံ၊ အကု
သိုလ်ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ နဘာယတိ၊ မကြောက်၊ ဝဋံ၊ ဝဋ်
တရားကို၊ နအဿာဒေတိ၊ မသာယာ၊ နာဘိနန္ဒတိ၊ အလွန်မနှစ်သက်၊
ဗုဒ္ဓါနံ ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓဿာဝကာနံ ဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားတို့၏ တပည့်သားတော်တို့၏လည်းကောင်း၊ သမ္ဗုဒ္ဓိဘာဝေ၊ မျက်
မှောက်၏အဖြစ်၌၊ သိဃံ၊ လျင်စွာ၊ ဒဿနံ၊ အယူကို၊ ပဗဟတိ၊ ပယ်နိုင်၏၊
ပါရမိယော၊ ပါရမီတို့ကို၊ ပူရေတံ၊ ဖြည့်ခြင်းငှါ၊ သက္ကောန္တော၊ တတ်နိုင်
သော-ဥန္တေဒဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပရိ
နိဗ္ဗာယတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရ၏၊ ပါရမိယော၊ ပါရမီတို့ကို၊ ပူရေတံ၊ ဖြည့်ခြင်းငှါ၊

အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သော-ဥစ္ဆေဒဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတိနိဟာ
ရံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သာဝကော၊ စာပည့်သည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥစ္ဆေဒဒဿနံ၊
ဥစ္ဆေဒအယူကို၊ မဟာသာဝဇ္ဇိဝိပ္ပဓိရာဂန္တိ၊ မဟာသာဝဇ္ဇိဝိပ္ပဓိရာဂ်ဟူ၍၊
ဝစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ပန၊ ဥက္ကံ သတိမေ ဘဝံဟူသော-ဤစကားကို-ဆိုခြင်း၏-အကြောင်း
ကို-ပြဦးအံ့၊ သောပရိစ္ဆာဇကော၊ ထိုဒိဃနခပရိဗိုဇ်သည်၊ ဇေတမတ္တံ၊ ဤသို့
ပြဆိုအပ်ပြီးသော-အနက်ကို၊ အသလ္လက္ခတွာ၊ မမှတ်နိုင်၍၊ မဟံ၊ ငါဒိဃ
နခပရိဗိုဇ်၏၊ ဒဿနံ၊ ဥစ္ဆေဒအယူကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သံ
ဝဏ္ဏတိ၊ မြီးပွင်းတော်မူ၏၊ ပသံသတိ၊ မြီးဌတော်မူ၏၊ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်၊ မေ၊
ငါဒိဃနခပရိဗိုဇ်၏၊ ဒဿနံ၊ ဥစ္ဆေဒအယူသည်၊ သန္နရံ၊ ကောင်း၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ သလ္လက္ခတွာ၊ မှတ်၍၊ ဥက္ကံ သတိမေ ဘဝန္တိ အာဒိ၊ ဥက္ကံ သတိမေ
ဘဝံ ဤသို့ အစရှိသော-စကားကို၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ
၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အယံပရိစ္ဆာဇကော၊ ဤဒိဃနခပရိဗိုဇ်သည်၊
တိတ္ထကာလာဗု၊ ဗူးခါးသီးသည်၊ ကဉ္စိယေန၊ ပအုံးရည်ဖြင့်၊ ပူရိတော၊ နှုတ်
ပြည့်သကဲ့သို့၊ ဥစ္ဆေဒဒဿနေနေဝ၊ ဥစ္ဆေဒအယူဖြင့်သာလျှင်၊ ပူရိတော၊
ပြည့်၏၊ သော၊ ထိုဒိဃနခ ပရိဗိုဇ်သည်၊ အလာဗုမ္ပိ၊ ဗူးတောင်း၌၊ ကဉ္စိယံ၊
ပအုံးရည်ကို၊ အပ္ပဟာယ၊ မစွန့်မူ၍၊ အလာဗုမ္ပိ၊ ဗူးတောင်း၌၊ တေလဟာ
ဏိတာဒိနိ၊ ဆီတင်လဲအစရှိသည်တို့ကို၊ ပက္ခိပိတံ၊ ထည့်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ
မတတ်ကောင်း၊ ပက္ခိတ္တာနိဝိ၊ ထည့်အပ်သော-ဆီ-တင်လဲ-စသည်တို့ကို
လည်း၊ နဂဏ္ဍတိယထာ၊ မယူနိုင်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊
တံလန္တိ၊ ထိုဥစ္ဆေဒအယူကို၊ အပ္ပဟာယ၊ မစွန့်မူ၍၊ မဂ္ဂဖလာနံ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့
ကို၊ လာဘာယ၊ ရေခြင်းငှါ၊ အံဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ လန္တိ၊
ဥစ္ဆေဒအယူကို၊ ဗောပနတ္ထံ၊ စွန့်စေခြင်းငှါ၊ တတြိဂ္ဂိဝေဿနာတိအာဒိ၊
တတြိဂ္ဂိဝေဿန ဤသို့အစရှိသော-စကားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ အာရဒ္ဓံ၊ အားထုတ်တော်မူအပ်၏၊ ဝိဂ္ဂဟောတိ၊ ဝိဂ္ဂဟောဟူသည်
ကား၊ ကလဟော၊ ငြင်းခုံခြင်းတည်း၊ ဧဝမေတာနံဒိဋ္ဌိနံပဟာနံဟောတိတိ၊
ဧဝမေတာနံဒိဋ္ဌိနံပဟာနံဟောတိ ဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိဂ္ဂဟောတိအာ
ဒိနံ၊ ငြင်းခုံခြင်း-အစရှိသော-အပြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တာသံဒိဋ္ဌိနံ၊ ထိုသုံး
ပါးသော-ဒိဋ္ဌိတို့ကို၊ ပဟာနံ၊ ပပယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်
၏၊ သောပရိစ္ဆာဇကော၊ ထိုဒိဃနခပရိဗိုဇ်သည်၊ မေ၊ ငါအား၊ ဣမိနာဝိဂ္ဂဟာ

၄၀၂ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ။

မိနာ၊ ဤငြင်းခုံခြင်း-အစရှိသည်ဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ မနုဿိကတ္တာ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ တံဥစ္ဆေဒဒဿနံ၊ ထိုဥစ္ဆေဒအယူကို၊ ပဗဟတိ၊ ပယ်၏။ ။

အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ အဿ၊ ထိုဒိဗ္ဗာနပရိပိုဇ်အား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဌပိတကဗ္ဗိဇ္ဇေ၊ သွန်၍ ထားအပ်သော-ပဒုံးရည်ရှိသော၊ လာဗုမ္ပိ၊ ဗူးတောင်း၌၊ သပ္ပိဗ္ဗာဏိတာဒိနိ၊ ထောပတ်-တင်လဲ အစရှိသည်တို့ကို၊ ပက္ခိပန္နောဝိယ၊ ထည့်သွင်းတိသကဲ့သို့၊ ဟဒယေ၊ ဒိဗ္ဗာန၏-နှလုံး၌၊ အမတောသမံ၊ အမြိုက်ဆေးကို၊ ပူရေဿာမိ၊ ငါဘုရားပြည့်စေအံ့၊ ဣတိ မနုဿိကတ္တာ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်တော်မူ၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ အာပိက္ခန္တော၊ ကြားတော်မူလိုရကား၊ အယံခေါပန၊ အဂ္ဂိဝေဿန ကာယောတိအာဒိံ၊ အယံခေါပန အဂ္ဂိဝေဿနကာယော ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဘဿ၊ ထိုအယံခေါပနအဂ္ဂိဝေဿန အစရှိသောပါဌ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝဇ္ဇိကသုတ္တေ၊ ဝဇ္ဇိကသုတ်၌၊ မယာ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ ဝုတ္တော၊ တွင်ဆိုခဲ့ပြီး၊ အနိစ္စတောတိ အာဒိနိဝိ၊ အနိစ္စတောဤသို့အစရှိသော စကားရပ်တို့ကိုလည်း၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝိတ္ထာရိတာနေဝ၊ ချဲ့အပ်ကုန်ပြီး သည်သာလျှင်တည်း၊ ယောကာယသ္မိံ ကာယဆန္ဒောတိ၊ ယောကာယသ္မိံ ကာယဆန္ဒော ဟူသည်ကား၊ ကာယသ္မိံ၊ ကိုယ်၌၊ ယာတဏှာ၊ အကြင်တဏှာသည်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ သွေနဟောတိ၊ သွေနဟောဟူသည်ကား၊ တဏှာသွေနဟောဝ၊ တဏှာတည်းဟူသော-အစေးပင်လျှင်တည်း၊ ကာယန္ဓယတာဝတိ၊ ကာယန္ဓယတာဟူသည်ကား၊ ကာယာနုဂမနဘာဝေါ၊ ကိုယ်သို့အစဉ်လိုက်သည်၏အဖြစ်တည်း၊ ကာယံ၊ ကိုယ်သို့၊ အနုဂစ္ဆနကိလေသော၊ အစဉ်လိုက်တတ်သော ကိလေသတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ရူပကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ရူပကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဒဿတော၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိယရအခါ၌၊ အရူပကမ္မဋ္ဌာနံ၊ အရူပကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုရကား၊ တိဿောခေါတိအာဒိံ၊ တိဿောခေါ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဝုနံ၊ တဘန်၊ တာသံယောဝ ဝေဒနာနံ၊ ထိုသုခဝေဒနာ-ဒုက္ခဝေဒနာ- အဒုက္ခမသုခ-ဝေဒနာတို့၏ သာလျှင်၊ အသမ္ဘိဿဘာဝံ၊ မရောဗျက်သည်၏-အဖြစ်ကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုရကား၊ ယသ္မိံ အဂ္ဂိဝေဿနသမယောတိအာဒိံ၊ ယသ္မိံ အဂ္ဂိဝေဿန သမယေ ဤသို့အစရှိသော-စကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တဏှံ၊ ထို

ယသိန္ဒိ အဂ္ဂိဝေဿန အစရှိသောပါဌ်၌၊ အဟံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊
သင်္ခေပဗ္ဗော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော-အနက်တည်း၊ ယသိန္ဒိ သမယော၊ အကြင်
အခါ၌၊ သုခါဒိသု၊ သုခဝေဒနာအစရှိသည်တို့တွင်၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ဝေဒ
နံ၊ ဝေဒနာကို၊ ဝေဒယတိ၊ ခံစား၏၊ တသိန္ဒိ သမယော၊ ထိုတခုသော-ဝေဒနာ၊
ကို-ခံစားသော အခါ၌၊ အညာ၊ ခံစားသော-ဝေဒနာမှ-တပါးကုန်သော၊
ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝါရံဝါ၊ အတ္တညှို့ကို၎င်း၊ ဩကါ
သံဝါ၊ အခွင့်ကို၎င်း၊ ဩလောကယမာနိ၊ ကြည့်ကုန်လျက်၊ နိသိန္နါနိမ၊ ထိုင်
နေသည်မည်ကုန်သည်၊ နတ္ထိနသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ အတခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊
အနုပ္ပန္နာဝါ၊ မဖြစ်ဘူးသေးသော-ဝေဒနာတို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏၊ သိန္နဥဒကဓုပ္ပုဇ္ဈာဝိယစ၊ ဖျက်သောရေပွက်တို့ကဲ့သို့လည်း၊ အန္တရေ
ဟိတာဝါ၊ ကွယ်ကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သုခါပိခေါတိ
အာဒိ၊ သုခါပိခေါဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ တာသံဝေဒနာနံ၊ ထိုသုံးပါး
သောဝေဒနာတို့၏၊ ဝုဏ္ဏဝိဝုဏ္ဏဘာဝဒဿနတ္ထံ၊ မှန်မှန်ညက်ညက်၏အ
ဖြင့်ကိုပြခြင်းငှါ၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ နကေနပိသံဝေတိတိ၊ နကေန
ပိသံဝေတိဟူသည်ကား၊ သဿတံ၊ သံသတအယူကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ သဿတဝါဒိ၊ သဿတ အယူရှိသောသူတည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဥစ္ဆေဒဝါဒိနာပိ၊ ဥစ္ဆေဒအယူရှိသော- ဝုတ္တိလံနှင့်လည်း၊ သဒ္ဓိံ၊
တကွ၊ နသံဝေတိ၊ မပြောဆိုတမေဝ၊ ထိုသဿတအယူကိုပင်သျှင်၊ ဂဟေ
တွာ၊ ယူ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သဿတဝါဒိ၊ သဿတအယူရှိသောသူ
တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧကစ္စသဿတဝါဒိနာ၊ ဧကစ္စသဿတအယူရှိသော
ဝုတ္တိလံနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မပြောဆို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တယောပိ၊ သုံးပါး
လည်း-ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါဒါ၊ ဥစ္ဆေဒဝါဒ-သဿတဝါဒ-ဧကစ္စသဿတ
ဝါဒတို့ကို၊ ပရိဝေတ္တတွာ၊ ပြန်တွန်၍၊ ယောဇေတဗ္ဗာ၊ ယဉ်အပ်ကုန်၏၊ ယဉ္ဇ
လောကေဝုတ္တန္တိ၊ ယဉ္ဇလောကေဝုတ္တံဟူသည်ကား၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စ
ကားကို၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ကထိတံ၊ ပြောဆိုအပ်၏၊ ဝေါဟရိတံ၊ ခေါ်
ဝေါ်အပ်၏၊ တေနလောကဝေါဟာရေန၊ ထိုလောကဝေါဟာရဖြင့်၊ အပရာ
မသန္တော၊ မှားသောအားဖြင့်မသုံးသပ်သည်၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော၊ ဓမ္မံ၊
ဈာန်အစရှိသော တရားကို၊ ပရာမာသဂါဟေန၊ မှားသောအားဖြင့်
သုံးသပ်၍ ယူသောအားဖြင့်၊ အဇဏ္ဍန္တော၊ နိစ္စ-သုဘ-သုခ-အတ္တဟူ၍
ယူခြင်းမရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝေါဟရတိ၊ သတ္တဝုရိသဝုဂ္ဂလအစရှိ
သောအားဖြင့်ခေါ်ဝေါ်ပြောဆို၏၊ စသတ္ထံ၊ မှန်၏၊ ယောဟောတိ(ပ)ဝေါ

၄၀၄ မဇ္ဈိမဏ္ဍိယသင်္ခါယကထာနိဿယ-ပဌမဝဂ္ဂံ။

ဟရေယျာတိ။ ယောဟောတိ(ပ) ဝေါဟရေယျ ဟူသော၊ ဧတမ္ပိဝစနံ။
ဤစကားကိုလည်း၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ယောဘိက္ခု၊ အကြင်
ရဟန်းသည်၊ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကိုခံထိုက်သည်။ ကတောမိ၊ ပြုအပ်ပြီး
သောမဂ်ကိစ္စရှိသည်။ ခိဏ္ဍာသဝေါ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိသည်။ အန္တိ
မဒေဟာဓာရိ၊ အဆုံးစွန့်ဖြစ်သောအတ္တဘောကိုဆောင်ခြင်းရှိသည်။ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန္တာဖြစ်သောရဟန်းသည်။ အဟံဝဒါမိ
တိပိ၊ ငါပြောဆို၏ဟူ၍လည်း၊ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုရာ၏။ သောဘိက္ခု၊ ထို
ရဟန္တာဖြစ်သောရဟန်းသည်။ မမံဝဒန္တိတိပိ၊ ငါ့ကိုပြောဆိုကုန်၏ဟူ၍
လည်း၊ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုရာ၏။ လောကေ၊ လူ့ရွာ၌၊ သမညာကုသလော၊
ဝေါဟာရ၌လိမ္မာသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍သော၊ ထိုရဟန္တာ
ဖြစ်သောရဟန်းသည်။ ဝေါဟာရမတ္တေန၊ ဝေါဟာရမျှဖြင့်၊ ဝေါဟရေယျ၊
ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုရာ၏။ ။အပရမ္ပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဣမာခေါမိတ္တ
လောကသမညာ လောကနိရုတ္တိယော လောကဝေါဟာရာ လောကပည
တ္တိယောယေဟိတထာဂတော ဝေါဟရတိ အပရာမသန္တိ၊ ဣမာခေါမိတ္တ
လောကသမညာလောကနိရုတ္တိယော-လောကဝေါဟာရာ- လောကပည
တ္တိယောယေဟိတထာဂတော-ဝေါဟရတိအပရာမသံဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဟော
တော်မူအပ်၏။ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ ယေဟိဝေါဟာရေဟိ၊
အကြင်ဝေါဟာရတို့ဖြင့်၊ အပရာမသံ အပရာမသန္တော၊ မှားသောအား
ဖြင့်-သုံးသပ်ခြင်းမရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝေါဟရတိ၊ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆို
၏။ မိတ္တ၊ မိတ္တ၊ ခေါ်စင်စစ်၊ ဣမာလောကသမညာ၊ ဤလူ့ရွာ၌ ဖြစ်သောအ
မည်တို့သည်။ ဣမာလောကနိရုတ္တိယော၊ ဤလူ့ရွာ၌ဖြစ်သော- သဒ္ဓါတို့
သည်။ ဣမာလောကဝေါဟာရာ၊ ဤလူ့ရွာ၌ဖြစ်သော-ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုခြင်း
တို့သည်။ ဣမာလောက ပညတ္တိယော၊ ဤလူ့ရွာ၌ဖြစ်သောပညတ်ခြင်းတို့
သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ။

အဘိညာပဟာန မဟာတိ၊ အဘိညာပဟာန မဟာဟူသည်ကား၊
သဿတာဒိသု၊ သဿတအယူအစရှိသည်တို့၌၊ တေသံတေသံဓမ္မာနံ၊
ထိုထိုဒိဋ္ဌိတရားတို့တွင်၊ သဿတံ၊ သဿတဒိဋ္ဌိကို၊ အဘိညာယဇာနိ
တွာ၊ ဖြစ်ခြင်း- ချုပ်ခြင်း- အနှစ်မရှိခြင်း-ထွက်မြောက်ခြင်း၊ အားဖြင့်သိ
တော်မူ၍၊ သဿတဿ၊ သဿတအယူကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ အာဟ
ဟောတော်မူသတတ်၊ ဥစ္ဆေဒံ၊ ဥစ္ဆေဒအယူကို၊ အဘိညာယ၊ သိတော်မူ
၍၊ ဥစ္ဆေဒဿ၊ ဥစ္ဆေဒအယူကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်

မူသတတ်၊ ဧကစ္စသဿတံ၊ ဧကစ္စသဿတအယူကို၊ အတိညာယ၊ သိ
 တော်မူ၍၊ ဧကစ္စသဿတဿ၊ ဧကစ္စသဿတအယူကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်
 ခြင်းကို၊ ဝဒတိ၊ မောတော်မူသတတ်၊ ရှပ်၊ ရှပ်ပက္ခန္ဓာကို၊ အတိညာယ၊
 သိတော်မူ၍၊ ရှပ်ပဿ၊ ရှပ်ကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို၊ ဝဒတိ၊ မောတော်မူ
 ၍၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအတိညာ
 ယပဟာနံ၊ မဟာဟူသောပါဌ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
 ၍၊ ပဗ္ဗိသဗ္ဗိက္ခတောတိ၊ ပဗ္ဗိသဗ္ဗိက္ခတောဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓဝေက္ခန္ဓဿ၊
 ဆင်ခြင်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အနုပါဒါယအာသဝေဟိမိတ္တံ၊ မုတ္တိတိ၊ အနုပါ
 ဒါယအာသဝေဟိမိတ္တံ၊ မုတ္တိဟူသည်ကား၊ အနုပ္ပါဒနိရောဓေန၊ တာဝနံ
 ဖြစ်သောချုပ်ခြင်းဖြင့်၊ နိရုဒ္ဓေဟိ၊ ချုပ်ကုန်သော၊ အာသဝေဟိ၊ အာသ
 ဝေါတရားတို့ဖြင့်၊ အဂဟေတွာဝ၊ မယူမူ၍သာလျှင်၊ မိတ္တံ၊ မိတ်သည်၊ မိ
 မုတ္တိ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်ပြီး၊ မ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္တာဝတိ၊ ဤမျှအတိုင်း
 အရှည်ရှိသော-ဒေသနာအစဉ်ဖြင့်၊ သေသောသာရိပုတ္တတ္ထရော၊ ဤအ
 ရှင်သာရိပုတ္တရမထေရ်သည်၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ အတ္ထာဟ၊ အလို၊ ဌ၊
 ပရဿ၊ သူတပါးတို့၊ ဝဇိတံ၊ ခူး၍ထားအပ်သော၊ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို၊ ဘုဉ္ဇ
 တွာ၊ စား၍၊ ခန္ဓု၊ မွတ်သိပ်ခြင်းကို၊ ဝိနောဒေန္တောပိယ၊ ပယ်ဖျောက်သကဲ့သို့
 ပရဿ၊ တပါးသောဒိဃနခပရိမိတ်၏၊ အတ္ထာဟ၊ အလို၊ ဌ၊ ပရဿ၊ တပါး
 သော-ဒိဃနခပရိမိတ်တို့၊ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဒေသနာတော်၌၊ ဉာဏံ၊
 ဉာဏ်ကို၊ ပေသေတွာ၊ စေလွှတ်၍၊ ပိပဿနံ၊ ပိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွား
 စေ၍၊ အရဟတ္တဇ္ဇေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့လည်း၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏၊ သာဝ
 ကပါရမိညာဏဿ၊ သာဝကပါရမိညာဏ်၏၊ မတ္ထကဉ္စ၊ အထွဋ်အထိပ်
 သို့လည်း၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏၊ သောဇ္ဇဿ၊ တဆယ်၊ ခြောက်ပါးတုန်သော၊
 ပညာစ၊ မဟာဝံညာ-သုဝုပညာအစရှိသည်တို့ကိုလည်း၊ ပဗ္ဗိမိဇ္ဈိတွာ၊ ထိုး
 ထွင်း၍သိ၍၊ ပြတော၊ တည်၏၊ ပန၊ ဒိဃနခပရိမိတ်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဒိဃနခေါ၊ ဒိဃ
 နခပရိမိတ်သည်၊ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်
 ၍၊ သရဏေသု၊ သရဏာတို့၌၊ ပတိဗ္ဗိတော၊ တည်၏၊ ပန၊ သန္နိပါတ်ကိုဆိုပြီး
 အံ့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမံဒေသနံ၊ ဤဒေသနာတော်ကို၊ သူရိ
 သော၊ ဇနသည်၊ ရေမာနေယေဝ၊ ထင်ရှားရှိစဉ်သာလျှင်၊ နိဗ္ဗပေတွာ၊ ပြီးဆုံး
 စေတော်မူ၍၊ ဂိဇ္ဈာကုဋ္ဌာ၊ ဂိဇ္ဈာကုဋ်တောင်မှ၊ ဩရုယျ၊ သက်ဆင်းတော်မူ
 ၍၊ ဝေဠုဝနံ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်သို့၊ ဂေတိယံ၊ ကြွသွားတော်မူ၍၊ သာဝက
 သန္နိပါတံ၊ သာဝကတို့၏အစည်းအဝေးကို၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူပြီး၊ စတု

၆၀၅

၄၀၆ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ။

ရက်သမန္နာဂတော။ အင်္ဂါလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော။ သန္နိပါတော။ အစည်းအဝေးသည်။ အဟောသံသိ။ ဖြစ်ပြီး တကြ။ ထိုစတုရင်္ဂ သမန္နာဂတောဟူသောပါဌ်၌။ ဣမာနိ။ ဤဆိုလတ္တံ့။ သည်တို့ကား။ အင်္ဂါနိ။ အင်္ဂါတို့တည်း။ မာဃာနက္ခတ္တနု။ မာဃာနက္ခတ်နှင့်။ ယုတ္တော။ ယှဉ်သော။ ပုဏ္ဏမဥပေါသထဒီဝသော။ တပို့တွဲလပြည့်ည့်ပုသ်နေ့သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဧကနစ်။ တစုံတယောက်သောသူသည်။ အနိမန္တတာနိ။ မပင့်မခေါ်အပ်ကုန်သည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်ကုန်၍။ အတ္တနောယေဝ။ မိမိ၏သာလျှင်။ ဓမ္မတာယ။ သဘောအားဖြင့်။ သန္နိပတိတာနိ။ စည်းဝေးကုန်သော။ အနုတေလသာနိဘိက္ခုသတာနိ။ အခွဲနှင့်တကွသုံးရာသောရဟန်းတို့သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသု။ ထိုအခွဲနှင့်တကွသုံးရာသောရဟန်းတို့တွင်။ ဧကေဂါဝိ။ တယေဝံလည်းဖြစ်သောပုထုဇ္ဇနောဝါ။ ပုထုဇဉ်-ရဟန်းသည် လည်းကောင်း။ သောတာပန္နသကဒါဂါမိအနာဂါမိသုက္ခဝိပဿက-အရဟန္တေသု။ သောတာပန်-သကဒါဂါမိ-အနာဂါမိ-သုက္ခဝိပဿက-ရဟန္တာတို့တွင်။ အညတရောဝါ။ တပါးပါးသည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ။ မရှိ။ သဗ္ဗေ။ ကြွင်းမဲ့ဥသု။ အလုံးစုံကုန်သော-ရဟန်းတို့သည်။ ဆအဘိညာဝ။ အဘိညာဉ်-ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ စ။ စတုတ္ထ-အင်္ဂါကိုဆိုပြီးအံ့။ ဧတ္ထ။ ဤအခွဲနှင့်တကွ-သုံးရာသော-ရဟန်းတို့တွင်။ ဧကောပိ။ တယေဝံသော-ရဟန်းသည်လည်း။ သတ္ထကေန။ သင်ရိုးဖြင့်။ ဧကေသေ။ ဆံတို့ကို။ ဘိန္ဒိတွာ။ ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗဇိတောနာမ။ ရဟန်းပြုရသော-သူမည်သည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ သဗ္ဗေ။ အလုံးစုံသော-ရဟန်းတို့သည်။ ဧဟိဘိက္ခုနောယေဝ။ ဧဟိဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ။ ဤသည်လျှင်ဒီဃနုခ-သုတ်၏အတွင်းအပြီးတည်း။ စတုတ္ထံ။ လေးခု ပြောက်သော။ ဒီဃနုခသုတ္တံ။ ဒီဃနုခ-သုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ။ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃-ပရိဗ္ဗာဓကဝဂ်-၅-မာဂဏ္ဍိယသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိ။ ဧဝံမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်။ မာဂဏ္ဍိယသုတ္တံ မာဂဏ္ဍိယ-သုတ်တည်း။ တတ္ထ။ ထိုမာဂဏ္ဍိယသုတ်၌။ အဂ္ဂျာဂါဇေကိ။ အဂ္ဂျာဂါဇေ- ဟူသည်ကား။ အဂ္ဂိဟောမသာလာယံ။ မီးပူရဲဇော်ရာတင်းတုတ်၌။ တိဏသန္တာရကေတိ။ တိဏသန္တာရကေ-ဟူသည်ကား။ မာဂဏ္ဍိယာ။ မာဂဏ္ဍိယ-အမည်ရှိသောသူတို့သည်။ မာတုလောစ။ ပြီးရိုးဖြစ်သော

၃-ပရိဗ္ဗာဇကဝဂ်-၅-မာဂဏ္ဍိယသုတ်။

၄၀၇

မာဂဏ္ဍိယသည်လည်းကောင်း၊ ဘာဂိနေယျောစ၊ တူဖြစ်သော-မာဂဏ္ဍိယ
 သည်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇွေ၊ နှလောက်တို့တည်း။ တေသု၊ ထိုနှစ်
 ယောက်သော-သူတို့တွင်၊ မာတုလော၊ ဦးရီးဖြစ်သော-မာဂဏ္ဍိယသည်။
 ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင်-ရဟန်းပြု၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ ဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊
 ရောက်၏။ ဘာဂိနေယျောပိ၊ တူဖြစ်သော- မာဂဏ္ဍိယ သည်လည်း၊ သ
 ဥပနိဿယော၊ သဥပနိဿယနှင့်-ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နဗိရဿ
 ဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင် ရဟန်းပြု၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့၊ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
 စွာ-ဘုရားသည်။ အဿ၊ ထို-တူဖြစ်သော မာဂဏ္ဍိယ၏၊ ဥပနိဿယံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်၏-အကြောင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူသောကြောင့်၊ ရမ
 ဏိယံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်တွပ်ရှိသော၊ ဒေဝဂ ဣသဒိသံ၊ နတ်တို့၏-နေရာ
 တိုက်ခန်းနှင့်တူသော၊ ဂန္ဓကုဋိံ၊ ဂန္ဓကုဋိ တိုက်ခန်းတော်ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်
 ခွါတော်မူခဲ့၍၊ ဆာရိကတိဏကစဝရာဒိတိ၊ ပြာမြတ်အမြိုက်အစရှိသည်
 တို့ဖြင့်၊ ဥတ္တာပေ၊ အမှိုက်ရှုပ်သော၊ တတ္ထအဂ္ဂျာဂါရေ၊ ထိုမီးပူဇော်ရာ
 တင်းကုတ်၌၊ တိဏသန္တာရကံ၊ မြက်အခင်းကို၊ ပညပေတွာ၊ ခင်း၍၊ ပရ
 သင်္ဂဟကရဏတ္တံ၊ သူတပါးကို-ဗြူးမြှောက်ခြင်းကို-ပြုခြင်းငှါ၊ ကတိပါတံ၊
 နှစ်ရက်-သုံးရက်၊ ဝသိတ္ထ၊ သိတင်းသုံး-နေတော်မူငြိ၊ တံ၊ ထိုသိတင်း
 သုံးနေတော်-မူသည်ကို၊ ဆန္ဒာယ၊ ရည်၍၊ တေဝစနံ၊ ဤအဂ္ဂျာဂါရေ-ဟူ
 သောစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တေနူပသင်္ကမိတိ၊ တေနူပ
 သင်္ကမိ-ဟူသည်ကား၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ တံဒိဝသမေဝ၊ ထိုတူ
 ဖြစ်သော-မာဂဏ္ဍိယ ရောက်လံသော-နေ၌သာလျှင်၊ တေန၊ ထိုတော
 အုပ်သို့၊ နဥပသင်္ကမတိ၊ ကပ်သည်မဟုတ်သေး၊ ယဒိဝသံ၊ အကြင်နေ၌၊
 မာဂဏ္ဍိယော၊ မာဂဏ္ဍိယ-အမည်ရှိသော၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိမိုဇ်သည်။
 တိဏသန္တာရကံ၊ မြက်-အခင်းကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။
 ပညတ္တံ၊ ခင်းတော်မူအပ်၏။ ကေဝလံ၊ သက်-သက်၊ တံဒိဝသမေဝ၊
 ထိုတူဖြစ်သော-မာဂဏ္ဍိယ-ခင်းထားသောနေ၌သာလျှင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ ယေနယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ အညတရော၊ အမှတ်မရှိသော၊
 ဝနုဿဇဏ္ဍာ၊ တောအုပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုတောအုပ်ရှိရာအ
 ရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်သည်-မဟုတ်သေး၊ ပန၊ စင်စစ် သော်ကား၊
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဂါမူပစာရေ၊ ရွာ၏-ဥပစာရ၌၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊
 ထံအဂ္ဂျာဂါရံ၊ ထိုမီးပူဇော်ရာ-တင်း ကုတ်သည်။ ဒါရကဒါရိကောဟိ၊

၄၀၀ မဇ္ဈိမပုစ္ဆာသမာဓိကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

သတို့သားငယ်သတို့သမီးငယ်တို့ဖြင့်၊ ဩကိဏ္ဏံ၊ ဖြိုမ်း၏၊ အဝိဝိတ္တံ၊ မဆိတ်၊
တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိစ္စကာလမ္ပိ၊ အခါခပ်
သိမ်းလည်း၊ ဒိဝသဘာဝံ၊ နေ့အတိုကို၊ တသ္မိံ ဝနသဏ္ဍေ၊ ထိုတောအုပ်၌၊
ဝိတိနာမေတ္တာ၊ လွန်စေတော်မူ၍၊ သာယံ၊ ညချမ်းဆည်းစောရောက်သော
အခါ၌၊ ဝါသဏ္ဌာယ၊ သိရည်းသုံးနေတော်မူခြင်းငှါ၊ တတ္ထ၊ ထိုမီးပူဇော်
ရာ-တင်းကုတ်သို့၊ ဥပဂစ္ဆတိ၊ ကပ်တော်မူ၏၊ အဒ္ဓဿခေါ၊ (ပ)၊ တိဏ
သန္တာရကံပညတ္တန္တိ၊ အဒ္ဓဿခေါ၊ (ပ)၊ တိဏသန္တာရကံပညတ္တံဟူသည်
ကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အညေသု၊ တပါးကုန်သော၊ ဒိဝသေ
သု၊ နေ့-တို့၌၊ တိဏသန္တာရကံ၊ မြက်-အခင်းကို၊ သဗ်မိတွာ၊ ခေါက်လိပ်
၍၊ သညာဏံ၊ အမှတ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ ကြွသွားတော်မူ၏၊ ပန၊
ထိုနေပြည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ တံဒိဝသံ၊ ထိုတူဖြစ်သောမာဂဏ္ဍိယရောက်လာ
သောနေ့၌၊ ပညပေတွာဝ၊ ခင်းတော်မူခဲ့၍သာလျှင်၊ အဂမာသိ၊ ကြွသွား
တော်မူပြီ၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်-နည်းဟူမူကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
ကြောင့်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပစ္စု၊ သာသမယေးရိုးသောဝံထအခါ၌၊ လောကံ၊ လော
ကဓာတ်ကို၊ ဩလောကေတွာဝံ၊ ကြည့်တော်မူ၍သာလျှင်၊ အဒ္ဓဿ၊ မြင်
တော်မူ၏၊ ကိံ အဒ္ဓဿ၊ အဘယ်သို့မြင်တော်မူသနည်းဟူမူကား၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့
မာဂဏ္ဍိယော၊ တူဖြစ်သောမာဂဏ္ဍိယသည်၊ ဣမ၊ ဤမီးပူဇော်ရာဖြစ်သော
တင်းကုတ်သို့၊ အာဂတိံ၊ လာ၍၊ ဣမံတိဏသန္တာရကံ၊ ဤမြက်အခင်းကို၊
ဒိသ္မာ၊ တွေ့မြင်၍၊ ဘာရန္တ၊ ဇေန၊ ဘာရန္တ၊ ဇပုဏ္ဏားနှင့်၊ သန္တိံ၊ တကွ၊ တိဏ
သန္တာရကံ၊ မြက်အခင်းကို၊ အာရတ္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ကဿသလ္လာပံ၊ စ
ကားပြောဆိုခြင်းကို၊ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါဘု
ရားသည်၊ အာဂတိံ၊ ကြွလာတော်မူ၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသိဿာမိ၊ ပော
တော်မူအံ့၊ သော၊ ထိုတူဖြစ်သောမာဂဏ္ဍိယံသည်၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ ဓမ္မံ၊ တ
ရားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ သန္တိံ ကေ၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊
ရှင်ရဟန်းပြု၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့၊
ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ သင်္ဂဟကရုဏာတ္ထမေဝ၊ သပြိုဟ်
ခြီးမြှောက်ခြင်းကိုပြုခြင်းငှါသာလျှင်၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ပါရမီယော၊
ပါရမီတို့ကို၊ ပုရိတာ၊ ဖြည့်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တိဏ
သန္တာရကံ၊ မြက်အခင်းကို၊ ပညပေတွာဝ၊ ခင်းတော်မူခဲ့၍ သာလျှင်၊
အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူပြီ၊ သမဏသေယျာနုရူပံမညေတိ၊ သမဏသေ
ယျာနုရူပံမညေဟူသည်ကား၊ ဣမံတိဏသန္တာရကံ၊ ဤမြက်အခင်းကို၊

၀၀၀

သမဏဿ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး သုံးပါးလုံးကို ဆုံးမပြီးသော-ရဟန်းကောင်း
အား၊ အနုစ္ဆရိကာ၊ လျော်ပတ်သော၊ သေယျာ၊ နေရာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
မညသိ၊ မှတ်ထင်၏၊ ဧတံ၊ ဤနေရာသည်၊ အသညတသမဏဿ၊ ကိုယ်နှုတ်
နှလုံးသုံးပါးလုံးကိုမစောင့်သောရဟန်း၏၊ နိဂုတ္တဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သည်၊ န
စဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်၊ တထာတံဝစနံ၊ ငါးစကားသည်၊ ဟိသတ္ထံ၊ မှန်
၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤနေရာ၌၊ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်၊ အာကမ္ပိတဋ္ဌာနံဝါ၊ ငင်ရာအရပ်
သည်၎င်း၊ ပါဓေန၊ ခြေဖြင့်၊ အာကမ္ပိတဋ္ဌာနံဝါ၊ ငင်ရာ-အရပ်သည်၎င်း၊ သီ
သေန၊ ဦးခေါင်းဖြင့်၊ ပဟတဋ္ဌာနံဝါ၊ ခတ်မိရာ-အရပ်သည်လည်းကောင်း၊
နပညာယတိ၊ မထင်၊ အနာကုလော၊ နှောင့်ရှက်ခြင်းလည်းမရှိ၊ အနာကိ
ဏ္ဍော၊ ရော့ပြွမ်းခြင်းလည်းမရှိ၊ အဘိန္နော၊ ပျက်စီးခြင်းလည်းမရှိ၊ ဆေကော
န၊ လိမ္မာစွာသော၊ ဝိတ္တကာရေန၊ ပန်းချိဆေးရေးသမားသည်၊ တူလိကာယ၊
ရုတ်ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္ဒတွာ၊ ပိုင်းခြား၍၊ ပညတ္တောဝိယ၊ ခင်းအပ်သကဲ့သို့၊ သည
တသမဏဿ၊ ကိုယ်နှုတ်-နှလုံး သုံးပါးလုံးကိုစောင့်သော-ရဟန်း၏၊ ဝသိ
တဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို၊ ဘော၊ အချင်းဘာရုန္နီဇုပ္ပဏ္ဏား၊ ကဿ၊ အတပံ
သူ၏၊ ဝသိတဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ ဘူနဟု
နောတိ၊ ဘူနဟုနောဟူသည်ကား၊ ဟတဝမ္ပိနော၊ ပွားစီးခြင်းကို ပျက်စီး
တတ်သော၊ မရိယာဒေ ကာရကဿ၊ အပိုင်းအခြားကို- ပြုတတ်သော
ရဟန်းဝေါဟာရမ၏၊ သေယျံ၊ အိပ်ရာကို၊ အဒဿာမ၊ မြင်ရကုန်၏၊ ကသ္မာ၊
အတပံကြောင့်၊ မာဂဏ္ဍိယော၊ မာဂဏ္ဍိယသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဘူနဟုနော
ဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုသနည်း၊ ဆသု၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ န္ဒါရေသု၊ န္ဒါရတို့၌၊
ဝမ္ပိပညာပနလဗ္ဗိကတ္တာ၊ ပွားစီးခြင်းကိုပညတ်သောအယူရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေဝိ၊ ရွှေဦးအံ၊ တဿ၊ ထိုမာဂဏ္ဍိယ၏၊
အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ လဗ္ဗိ၊ အယူတည်း၊ စက္ခု၊ စက္ခုဝိညာဉ်ကို၊
ဗြူဟေတဗ္ဗံဝဇေတဗ္ဗံ၊ ပွားစေအပ်၏၊ အနိဋ္ဌံ၊ မမြင်ဘူးသေးသောရူပါရုံကို၊
ဒက္ခိတဗ္ဗံ၊ ရှုအပ်၏၊ နိဋ္ဌံ၊ မြင်ပြီးသောရူပါရုံကို၊ သမတိက္ကမိတဗ္ဗံ၊ လွန်မြော်
အပ်၏၊ သောတံ၊ သောတဝိညာဉ်ကို၊ ဗြူဟေတဗ္ဗံဝဇေတဗ္ဗံ၊ ပွားစေအပ်၏၊
အသုတံ၊ မကြားဘူးသေးသောသဒ္ဓါရုံကို၊ သောတဗ္ဗံ၊ နာအပ်၏၊ သုတံ၊ ကြား
ပြီးသောသဒ္ဓါရုံကို၊ သမ တိက္ကမိတဗ္ဗံ၊ လွန်မြောက်အပ်၏၊ စာနံ၊ စာန
ဝိညာဉ်ကို၊ ဗြူဟေတဗ္ဗံဝဇေတဗ္ဗံ၊ ပွားစေအပ်၏၊ အစာယိတံ၊ မနမ်းဘူး
သေးသောဂန္ဓာရုံကို၊ စာယိတဗ္ဗံ၊ နမ်းအပ်၏၊ စာယိတံ၊ နမ်းပြီးသောဂန္ဓာ
ရုံကို၊ သမတိက္ကမိတဗ္ဗံ၊ လွန်မြော်အပ်၏၊ ဇိဝှ၊ ဇိဝှဝိညာဉ်ကို၊ ဗြူဟေတဗ္ဗံ

၄၁၀ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဝဇေတဗ္ဗံ၊ ပွားစေအပ်၏။ အာသာယိတံ။ မလျက်ဘူးသေးသော-ရသာရုံ
ကို၊ သာယိတဗ္ဗံ၊ လျက်အပ်၏။ သာယိတံ၊ လျက်ပြီးသောရသာရုံကို။ သမ
တိက္ကမိတဗ္ဗံ။ လွန်မြောက်အပ်၏။ ကာယော၊ ကာယဝိညာဉ်ကို။ ဗြူဟေ
တဗ္ဗောဝဇေတဗ္ဗော၊ ပွားစေအပ်၏။ အယုဋ္ဌံ၊ မတွေ့ဘူးသေးသော ဗောဓဗ္ဗာ
ရုံကို၊ ယသိတဗ္ဗံ၊ တွေ့အပ်၏။ ယုဋ္ဌံ၊ တွေ့ပြီးသောဗောဓဗ္ဗာရုံကို။ သမတိက္ကမိ
တဗ္ဗံ၊ လွန်စေအပ်၏။ မနော၊ မနောဝိညာဉ်ကို။ ဗြူဟေတဗ္ဗောဝဇေတဗ္ဗော၊
ပွားစေအပ်၏။ အဝိညာတံ၊ မသိဘူးသေးသောဓမ္မာရုံကို။ ဝိဇာနိတဗ္ဗံ၊ သိ
အပ်၏။ ဝိညာတံ၊ သိအပ်ပြီးသောဓမ္မာရုံကို။ သမတိက္ကမိတဗ္ဗံ၊ လွန်မြောက်
အပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော၊ ထိုမာဂဏ္ဍိယသည်။ ဆသု၊ ခြေခံပါးကုန်သော၊ ခွါ
ရေသု၊ ခွါရတို့၌၊ ဝဇိ၊ ပွားစီးခြင်းကို၊ ပညာပေတိ၊ ပညတ်၏။ ပန၊ မြတ်စွာတု
ရား၏-အလိုတော်ကိုဆိုဦးအံ့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရားသည်။ စက္ခုနာ၊
စက္ခုခွါရဖြင့်၊ သံဝရော၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်။ သာရ၊ ကောင်း၏။ သော
တေန၊ သောတခွါရဖြင့်၊ သံဝရော၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်။ သာရ၊ ကောင်း
၏။ ဗာဓန၊ ဗာဓခွါရဖြင့်၊ သံဝရော၊ စောင့်ရှောက်-ခြင်းသည်။ သာရ၊
ကောင်း၏။ ဇိဝ္ဗါယ၊ ဇိဝ္ဗါခွါရဖြင့်၊ သံဝရော၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်။ သာရ၊
ကောင်း၏။ ကာယေန၊ ကာယခွါရဖြင့်၊ သံဝရော၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်။
သာရ၊ ကောင်း၏။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ သံဝရော၊ စောင့်ရှောက်-ခြင်းသည်။
သာရ၊ ကောင်း၏။ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သံဝရော၊ စောင့်ရှောက်-ခြင်းသည်။
သာရ၊ ကောင်း၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော-ခွါရတို့၌၊ သံဝရော၊ စောင့်
ရှောက်ခြင်းသည်။ သာရ၊ ကောင်း၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ခွါရတို့၌၊
သံဝရော၊ စောင့်ရှောက်သော၊ ထိုက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သဗ္ဗဒုက္ခာ၊ အလုံးစုံ
သော-ဆင်းရဲအပေါင်းမှ၊ ပမုစ္ဆတိ၊ လွတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဆသု၊ ခြောက်ပါး
ကုန်သော၊ ခွါရေသု၊ ခွါရတို့၌၊ သံဝရံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းကို၊ ပညပေတိ၊
ပညတ်တော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်း
ဂေါတမသည်။ ဝုဗ္ဗိဟတော၊ ပွားစီးခြင်းကို-ဗျက်ဆီးတတ်၏။ မရိယာဒ
ကာရကော၊ အပိုင်းအခြားကိုပြုတတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညမာနော၊ မှတ်ထင်
သော၊ သော၊ ထိုမာဂဏ္ဍိယသည်။ ဘူနဟုနောတိ၊ ဘူနဟုနောဟူ၍၊ အာဟ၊
ဆို၏။ အရိယေဥာယေဓမ္မေကုသလေတိ၊ အရိယေဥာယေဓမ္မေကုသလေ
ဟူသည်ကား၊ ပရိသုဇ္ဈေ၊ စင်ကြယ်သော၊ အနုဝဇ္ဇေ၊ အပြစ်မရှိသော၊ ကာရ
ကဓမ္မေ၊ အကြောင်းအားလျော်သောတရား၌၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိ
အပ်၏။ ဣမိနာဝစနေန၊ ဤရက္ခသေတံမာဂဏ္ဍိယပါဝံအစရှိသော စကား

၀၀

ဖြင့်၊ ကိ'။ အဘယံ အနက်သဘောကို၊ ဒေသတိ၊ ပြသနည်း၊ ဧဝရူပဿ
နာမ၊ ဤသို့-သဘောရှိသည် မည်သော၊ ဥဂ္ဂတဿ၊ ကျော်စောသော၊
ပညာတဿ၊ ထင်ရှားသော၊ ယသသိနော၊ ယျာသော အခြံအရံရှိသော
သူ၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဝါဒံ၊ အယူကို၊ ဘာသယှာနေန၊ ဆိုသော သင်မာဂဏ္ဍိ
ယသည်၊ ဝိမံသိတွာ၊ စူးစမ်း၍၊ ဥပစာရေတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ မုခေ၊ ခံတွင်း၌၊
အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဘာသိတဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ သဟဿ၊ အဆာတလျှင်၊
မာအဘာသိ၊ မဆိုထည့်လင်း၊ မုခေ၊ ခံတွင်း၌၊ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို
ဌပဟိ၊ ထားဦးလော၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြ၏
ဧဝံဟိ နောသုတ္တေ၊ ဩစရတိတိ၊ ဧဝံဟိ နောသုတ္တေ၊ ဩစရတိ ဟူသည်ကား၊
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဗ္ဘာကံ၊ ငါတို့၏၊ သုတ္တေ၊ ကျမ်းဂန်၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ မုခါရုဋ္ဌိန္ဒာမတ္တံ၊ နှုတ်တတ်တိုင်း အ
လိုရှိတိုင်း စကားမျှကို၊ နဝဒါမ၊ မပြောဆိုကုန်အံ့၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ သုတ္တေ
ငါတို့ကျမ်းဂန်၌၊ အာဂတံ နာမ၊ လာသော-စကားမည်သည်ကို၊ ဝဒေမာန
ကဿ၊ ပြောဆိုတတ်သောသူအား၊ ဘာသေယျာမ၊ ပြောဆိုကုန်အံ့၊ တသ္မာ
ထို့ကြောင့်၊ သမ္ပုခါပိ၊ မျက်မှောက်၌လည်း၊ နံ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမကို၊ ဝဒေ
ယျာမ၊ ပြောဆိုကုန်အံ့၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
အပ္ပေါသုတ္တောတိ၊ အပ္ပေါသုတ္တော ဟူသည်ကား၊ မမ၊ ငါမာဂဏ္ဍိယ
အား၊ ရက္ခနုတ္ထာယ၊ စောင့်ခြင်းငှါ၊ အနုသုတ္တော၊ အားထုတ်ခြင်းမရှိသည်၊
အဝါဝဇော၊ ကြောင့်ကြခြင်းမရှိသည်၊ ဟူတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝုတ္တောဝနံ ဝဒေယျာတိ၊ ဝုတ္တောဝနံ ဝဒေယျ
ဟူသည်ကား၊ မယာ၊ ငါမာဂဏ္ဍိယသည်၊ ဝုတ္တောဝ၊ မှာဆိုအပ်ခဲ့သည်
သာလျှင်၊ ဟူတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဝုတ္တိတောဝ၊ အရှင်ဂေါတမကမမေးမူ၍သာ
လျှင်၊ ကထံ၊ စကားကို၊ သမုဗ္ဗာပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ အဗ္ဗဗ္ဗေ၊ အာဒိန္ဒ၊ သရက်
သပြေသီး အစရှိသော-အချင်းချင်း မတူသော-သစ်သီးတို့ကို၊ ဂဟေ
တွာ၊ ယူ၍၊ အာပူရယမာနောပိယ၊ ပြည့်စေတိသကဲ့သို့၊ မယာ၊ ငါမာဂဏ္ဍိ
ယသည်၊ ကထိတနိယာမေန၊ ဆိုအပ်သော-အမှတ်ဖြင့်၊ ဘဝံဘာရုဒ္ဓါဇော၊
အရှင်ဘာရုဒ္ဓါဇဂုဏ္ဏားသည်၊ ဝဒေယျ ဝဒေယျ၊ ဆိုလေလော၊ ဣတိ အယံ၊
ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

အသောသိခေါတိ၊ အသောသိခေါဟူသည်ကား၊ သတ္တံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ အာလောကံ၊ အာလောက-ကသိုဏ်းပညတ်-ပဋိတာဂနိမိတ်

၄၁၂ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ကို၊ဝဇေတွာ၊ ပွားစေတော်မူ၍၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်ဖြင့်၊
တတ္ထ၊ ထိုမီးပူဇော်ရာ-တင်းကုတ်သို့၊ အာဂတံ၊လာသော၊ မာဂဏ္ဍိယံ၊
မာဂဏ္ဍိယကို၊အဒ္ဓသ၊မြင်တော်မူ၏၊ ဒိန္နံ၊နှစ်ဦးကုန်သော၊ ဇနာနံ၊သာရ
နွါဇ မာဂဏ္ဍိယတို့၏၊ ဘုရားသမာနာနံ၊ ပြောဆိုကုန်စဉ်၊ သဒ္ဓမ္မိ၊ အသံကို
လည်း၊ဒိဗ္ဗသောတေန၊ဒိဗ္ဗသောတ အဘိညာဉ်ဖြင့်၊ အသောသိ၊ကြား
တော်မူပြီး၊ပဋိသလ္လာနာရုဋ္ဌိတောတိ၊ပဋိသလ္လာနာရုဋ္ဌိတောဟူသည်ကား၊
ဖလသမာပတ္တိယာ၊ဖလသမာပတ်မှ၊ ရုဋ္ဌိတော၊ထတော်မူသည်ရှိသော်၊
သံဝိဂ္ဂေါတိ၊ သံဝိဂ္ဂေါဟူသည်ကား၊ ဝီတိသံဝေဂေန၊ ဝီတိနှင့်ယှဉ်သော
ထိတ်လန့်ခြင်းဖြင့်၊သံဝိဂ္ဂေါ၊ ထိတ်လန့်သည်၊ စလိတော၊ ရွှေ့ရှားသည်၊
ကမ္မိတော၊တုန်လှုပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ အဝေါစ၊ဆို၏၊ တဿာသာရ
နွါဇဖြာဟ္မဏဿ၊ ထိုဘာရုနွါဇပုဏ္ဏားအား၊၊ဇေတံဇေသော ပရိဝိတက္ကော၊
ဤသို့သော-စိတ်အကြံသည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ကို အဟော
သိ၊အဘဟံသို့ဖြစ်သနည်း-ဟူမူကား၊ မာဂဏ္ဍိယေန၊ မာဂဏ္ဍိယသည်၊
သမဏဿဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမအား၊ နေဝအာရောစိတံ၊သွား
၍လည်း မကြားအပ်၊ မယာ၊ငါဘာရုနွါဇသည်၊သမဏဿဂေါတမဿ၊
ရဟန်းဂေါတမအား၊နအာရောစိတံ၊ သွား၍လည်း-မကြားအပ်၊ အမှေ၊
ငါတို့နှစ်ယောက်တို့ကို၊မုဗ္ဗိတွာ၊လွှတ်၍၊ဧတ္တ၊ဤမီးပူဇော်ရာ-တင်းကုတ်
၌၊အညော၊ ငါတို့နှစ်ယောက်မှ-တပါးသော၊ တတိယောပိ၊ သုံးယောက်
မြောက်သော-သူသည်လည်း၊နတ္ထိ၊မရှိခဲ့၊ တိဗ္ဗိဏသောတေန၊ထက်သော
သောတနွါရရှိသော၊ ဝုရိသေန၊ ယောက်ျားမြတ်ဖြစ်သော-ရှင်ဂေါတမ
သည်၊အမှာကံ၊ငါတို့နှစ်ယောက်တို့၏၊ သဒ္ဓမ္မိ၊ ပြောဆိုသော-အသံကို၊
သုတော၊ ကြားအပ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတ္ထိဇေတံဇေသောပရိ
ဝိတက္ကော၊ ဤသို့သော-စိတ်အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ အထ၊ထို
နောက်မှ၊ အဿ၊ ထိုဘာရုနွါဇ ပုဏ္ဏား၏၊ အတ္တန္တရေ၊ ကိုယ်တွင်း၌၊
ဝီတိ၊ ဝီတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ဖြစ်၍၊နဝနဝဟိ လောမ ကူပ သဟာဿာနိ၊
ကိုးသောင်း-ကိုးထောင် ကုန်သော-မွေးတွင်း၌ ရောက်သော-အမွေးတို့
ကို၊ဥဒ္ဓဂ္ဂါနိ၊အထက်သို့-အပျားရှိသည်တို့ကို၊ အကာသိ၊ပြုပြီး၊ ညောန၊ထို
ကြောင့်၊သံဝိဂ္ဂေါ လောမဟဋ္ဌဇာတောတိ၊ သံဝိဂ္ဂေါလောမဟဋ္ဌဇာတော
ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊အထခေါ မာဂဏ္ဍိယော ပရိဗ္ဗာဇကော
တိ၊အထခေါမာဂဏ္ဍိယော ပရိဗ္ဗာဇကောဟူသည်ကား၊ ပရိဗ္ဗာဇကဿ၊
မာဂဏ္ဍိယပရိဗ္ဗိတအား၊ပဘိန္ဒမုခံ၊ ပေါ်သောမျက်နှာဝရှိသော၊ ဝိဇိဝိယ၊

မျိုးစေ့ကိုကဲ့သို့၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏံသည်၊ ပရိပါကဝဏံ၊ ရင့်ခြင်းသို့ရောက်သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သန္တိသိဒ္ဓိတံ၊ ထိုင်၍-နေခြင်းငှါ။ အ
သက္ကာန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အာဟိဏ္ဏမ္ပာနော၊ ထူည့်
လည်သည်ရှိသော်၊ ပုန၊ ဝံဘန်၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံ
သို့၊ အာဂတိံ၊ လာပြန်၍၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော-အရပ်၌
နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေ၏။ တံ၊ ထိုသို့-ထိုင်နေသည်ကို၊ ဒဿေတံ၊ ပြတော်မူခြင်း
ငှါ၊ အထခေါမာဂဏ္ဍိယောတိအာဒိ၊ အထခေါမာဂဏ္ဍိယောဤသို့အစရှိ
သော-စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မာဂဏ္ဍိယ၊ မာဂဏ္ဍိယ၊ တံ၊ သင်သည်။
မံ၊ ငါဘုရားကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နိဗ္ဗိဋ္ဌိဝတဘောဘာရန္တိ၊ ဇနဿာမအစရှိသော
စကားကို၊ အဝစကိရ၊ ဆိုသတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝတွာဝ၊ မိန့်တော်မူ
မူ၍သာလျှင်၊ စက္ခုခေါမာဂဏ္ဍိယာတိ၊ စက္ခုခေါမာဂဏ္ဍိယဟူ၍၊ ပရိဗ္ဗာဇ
ကဿ၊ မာဂဏ္ဍိယပရိဗ္ဗိဇာဒိ၊ ဓမ္မဒေအံနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို၊ အာရ
တိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုစက္ခုခေါမာဂဏ္ဍိယအစရှိသောပါဌ်၌၊
ဝသနဋ္ဌာနဋ္ဌေန၊ စက္ခုဝိညာဉ်၏ နေရာဖြစ်သော-အနက်သဘော သတ္တိ
ကြောင့်၊ စက္ခုဿ၊ စက္ခုဝိညာဉ်အား၊ ရူပံ၊ ရူပါရုံဟုဆိုအပ်သော၊ အာရာ
မော၊ ဖွေလျော်ရာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ စက္ခု၊ စက္ခု
ဝိညာဉ်သည်၊ ရူပါရာမံ၊ ရူပါရာမမည်၏။ ရူပေ၊ ရူပါရုံ၌၊ ရတံ၊ ဖွေလျော်
သည်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ရူပရတံ၊ ရူပရတမည်၏။ ရူပေန၊
ရူပါရုံသည်၊ စက္ခု၊ စက္ခုဝိညာဉ်ကို၊ အာမောဒိတံ၊ လွန်စွာဝမ်းမြောက်
စေအပ်၏။ ပမောဒိတံ၊ အပြားအားဖြင့်- ဝမ်းမြောက် စေအပ်၏။ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ရူပသမုဒိတံ၊ ရူပသမုဒိတမည်၏။ ဒန္တိန္ဒိ၊ ဒန္တိဟူ
သည်ကား၊ နိဗ္ဗိဋ္ဌိယေဝနံ၊ ကင်းသော-ငြောင့်တံကျင်ရှိ၏။ ဝုတ္တန္တိ၊ ဝုတ္တံဟူ
သည်ကား၊ ဂေါပိတံ၊ လုံခြုံစေအပ်၏။ ရက္ခိတန္တိ၊ ရက္ခိတံဟူသည်ကား၊
ဌာပိတရက္ခံ၊ ထားအပ်သောအစောင့်အရှောက်ရှိ၏။ သံဝုတန္တိ၊ သံဝုတံ
ဟူသည်ကား၊ ပိဟိတံ၊ ပိတ်ဆို့အပ်၏။ သံဝရာယာတိ၊ သံဝရာယဟူသည်
ကား၊ ပိဓာနတ္ထာယ၊ ပိတ်ခြင်းငှါ၊ ပရိစာရိတပုဗ္ဗေတိ၊ ပရိစာရိတပုဗ္ဗေ
ဟူသည်ကား၊ အဘိရမိတပုဗ္ဗေ၊ အလွန် ဖွေလျော်ဘူး၏။ ရူပပရိဇ္ဇာ
ဟန္တိ၊ ရူပပရိဇ္ဇာဟံဟူသည်ကား၊ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို၊ အာရပ္ပ၊ အာရုံပြု၍၊
ဥပ္ပဇ္ဇနပရိဇ္ဇာဟံ၊ ဖြစ်သတ္တံ သေ-ကိလေသာ၏-ပူပန်ခြင်းကို၊ ဣမဿပန
တေမာဂဏ္ဍိယကိမဿဝစနိယန္တိ၊ ဣမဿပနတေမာဂဏ္ဍိယ ကိမဿ

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးအတွင်းရှိ-ပဌမတွဲ။

ဝစနိယံဟူသည့်ကား၊ ရှပ်၊ ရှပ်၊ ရှပ်ကို။ ပရိဂ္ဂဏ္ဌိတွာ။ ဝိပဿနာပညာဖြင့်
သိမ်းဆည်း၍၊ အရဟတ္တပတ္တဿ။ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သော၊ ဣမဿ
နိကာသဝဿ။ ဤရဟန္တာဖြစ်သော-ပုဂ္ဂိုလ်အား။ တယာ၊ သင်မာဂဏ္ဌိ
‘ယသညံ၊ ကိ’ ဝစနံ။ အဘယျံ၊ စကားကို။ ဝတ္တဗ္ဗံ။ ဆိုအပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်
ရာသနည်း။ ဝုဗ္ဗိဟတော၊ ပွားစီးခြင်းကို ဖျက်ဆီးတတ်၏။ မရိယာဒကာ
ရကော၊ အပိုင်းအခြားကိုပြုတတ်၏။ ဣတိဣဒံဝစနံ။ ဤသို့သောစကားကို။
ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်သလော၊ နဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုဗ္ဗတိ၊ မေးတော်မူ၏။ နကိဗ္ဗိဘောဂေါတမာတိ၊
နကိဗ္ဗိဘောဂေါတမဟူသည့်ကား။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ကိဗ္ဗိ၊
တရံတရသောစကားကို။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုဘွယ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သေသန္တိ၊ ရေ
သုဝိ၊ ကြွင်းသောခွါရုတို့၌လည်း။ ဧသေဝုဧသေဝေ။ ဤသို့သာလျှင်ဖြစ်
သော၊ နယော၊ နည်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

ဣဒါနိယရအခါ၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တယာ၊ သင်မာဂဏ္ဍိယ
 သည်၊ ပဉ္စက္ခန္ဓေ၊ ငါးပါးသောခန္ဓာတို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ ဝိပဿနာပညာ
 ဖြင့်သိမ်းဆည်း၍၊ အရဟတ္တပတ္တဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သော၊
 ဝိကာသဝဿ၊ ရဟန္တာဝုတ္တိလ်အား၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဆို
 ဘွယ်သည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ အဟန္တ၊ ငါးဘုရားသည်လည်း၊ ပဉ္စက္ခန္ဓေ၊ ငါးပါး
 သော တရားတို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ ဝိပဿနာ ပညာဖြင့် သိမ်းဆည်း၍၊
 သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူ၏၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ အဟန္တိ၊ ငါးဘုရားကိုလည်း၊ ဧတတယာ၊ သင်မာဂဏ္ဍိယသည်၊
 ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောစကားကို၊ နဝတ္ထုဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်၊ ဣတိဣဓံ၊ ဤသို့
 သော အနက်ကို၊ ဒဿေတုံ၊ ပြတော်မူခြင်းငှါ၊ အဟံခေါပနာတိအာဒိံ၊
 အဟံခေါပနုဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တဿ
 မဟံမာဂဏ္ဍိယာတိ၊ တဿမဟံ မာဂဏ္ဍိယဟူ၍၊ ဝိပိကာလေ၊ လူဖြစ်
 ၍-သိဒ္ဓတ္တမင်း ဖြစ်သောအခါ၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သမ္ပတ္တိံ၊ ဝည်းမိင်
 ကို၊ ဒဿေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသော-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟော
 တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုတဿမဟံ မာဂဏ္ဍိယ အစရှိသောပါဌ်၌၊ ဝဿိ
 ကန္တိ အာဒိသု၊ ဝဿိကံဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ အတ္တော၊ အနက်ကို
 ဧဝံဣဒိနာဝုတ္တမာနနယေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ပြာသာဒ်၌၊ ဝဿကာလေ၊ မိမိ၏၊ ကာလ၌၊ ဝဿိ
 တုံ၊ နေခြင်းငှါ၊ သုခံ၊ ချမ်းသာသည်၊ ဧကောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤပြာသာဒ်

သည်။' ဝဿိကော၊ ဝဿိကပြာသာန်မည်၏။ ဣတရေသုဝိ၊ ဤမှတပါး
သော-ဟေမန္တိက-ဂိဋ္ဌိကဟူသောဝုန်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝဧသောဣဝ၊ ဤ
နည်းကဲ့သို့သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ အဝယဝတ္ထ
ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဧကောအစရှိသောပါဌ်၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလေ့ရှိသည်
ကား၊ ဝစနတ္ထော၊ ဝစနတ္ထတည်း၊ ဝသံ၊ မိဗ္ဗံလပတ်လုံး၊ ဝါသော၊ နေ
ခြင်းတည်း၊ ဝသံ၊ မိဗ္ဗံလပတ်လုံးနေခြင်း၊ ဝသံ၊ မိဗ္ဗံလ၌နေခြင်းကို၊
အရဟတိ၊ ထိုက်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝဿိကော၊ ဝဿိကမည်၏။
ဣတရေသုဝိ၊ ဤမှတပါးသော-ဟေမန္တိက-ဂိဋ္ဌိကဟူသောဝုန်တို့၌လည်း
ဧသေဝဧသောဣဝ၊ ဤနည်းကဲ့သို့သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏၊ ဝတ္ထ၊ ထိုသုံးဆောင်သော-ပြာသာန်တို့တွင်၊ ဝဿိကော၊ မိဗ္ဗံ
လအခါစံစားရာဖြစ်သော၊ ပါသာဒေါ၊ ပြာသာန်သည်၊ နာတိဥစ္စော၊ မမြင့်
လွန်းသည်၊ နာတိနိစော၊ မနိမ့်လွန်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အသ၊ ထိုမိဗ္ဗံ
လအခါစံစားရာဖြစ်သော ပြာသာန်အား၊ ဣရဝါတပါနာနိဝိ၊ တံခါးမလေ
သောက် တံခါးတို့သည်လည်း၊ နာတိတန္တုနိ၊ မပါးလွန်းကုန်သည်၊ နာတိ
ဗဟုနိ၊ မများလွန်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘုမ္မတ္ထရဏပစ္စတ္ထရဏ
ခန္ဓဘောဇ္ဇာနိ၊ မြေအခင်းအိပ်ရာလွှမ်း-ခဲဘွယ်စားဘွယ်တို့ကို၊ ဥပေတွာ၊
ထား၍၊ မိဿကာနေဝ၊ အပူရှင်ရောသော မြေအခင်းအိပ်ရာလွှမ်း-ခဲဘွယ်
စားဘွယ်တို့သည် သာလျှဉိ၊ ဝနန္တိ၊ သင့်လျော်ကုန်၏၊ ဟေမန္တိကော၊
ဆောင်းလအခါ စံစားရာဖြစ်သော ပြာသာန်၌၊ ထမ္ဘာဝိ၊ တိုင်းတို့သည်
လည်းကောင်း၊ ဘိတ္တိယောဝိ၊ နံရံတို့သည်လည်းကောင်း၊ နိစံ၊ နိမ့်ကုန်
သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣရဝါတပါနာနိ၊ တံခါးမလေသောက်တံခါး
တို့သည်၊ တန္တုကာနိ၊ ပါးကုန်သည်၊ သုခမန္တိ၊ ခွါနိ၊ သိမ်မွေ့သောအပေါက်
ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဥဏှာပဝေသနတ္ထာယ၊ ပူသောအငွေ့
၏ဝင်ခြင်း၌၊ ဘိတ္တိနိယူဟာနိ၊ နံရံထုပ်လျှောက်တို့ကို၊ ဟရိယန္တိ၊ ဆောင်
အပ်ကုန်၏၊ ပန၊ အခင်းစသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဆောင်းလအခါစံစားရာ
ဖြစ်သောပြာသာန်၌၊ ဘုမ္မတ္ထရဏပစ္စတ္ထရဏနိဝါသနပါရူပနာနိ၊ မြေအခင်း
အိပ်ရာလွှမ်း အဝတ်အမြဲတို့သည်၊ ဥဏှာဝိရိယာနိ၊ ပူသောအစွမ်းသတ္တိ
ရှိကုန်သော၊ ကမ္မလာဒိနိ၊ ကမ္မလာအစရှိသည်တို့သည်၊ ဝနန္တိ၊ သင့်လျော်
ကုန်၏၊ နသိနိဒ္ဓန္တု၊ သိမ်မွေ့သည်လည်းဖြစ်သော၊ ကဋုကသန္တိသိတဉ္စ၊
ခါးစပ်သောအရသာကို ဖြိုသည်လည်းဖြစ်သော၊ ခန္ဓဘောဇ္ဇာ၊ ခဲဘွယ်စား
ဘွယ်သည်၊ ဝနန္တိ၊ သင့်လျော်၏၊ ဂိဋ္ဌိကော၊ နွေလအခါ စံစားရာဖြစ်သော

၄၁၆ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ပြာသာဒ်၌၊ ထမ္ဘာဝိ၊ တိုင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ တိတ္ထိယောဝိ၊ နံရံတို့
သည်လည်းကောင်း၊ ဥစ္စာ၊ မြင့်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊ တံခါး
အစရှိသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤနွေလအခါစံစားရာပြာသာဒ်၌၊ န္ဒါရဝါတ
ပါနာနိ၊ တံခါးမလေသောကံတံခါးတို့သည်၊ ဗဟူနိ၊ များကုန်သည်၊ ဝိပူလ
ဇာလာနိ၊ ကျယ်သောအကြောင်းရှိကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဒုက္ခလ
မယာနိ၊ ဘွဲ့ဖြူဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ ဘူမတ္ထရဏာဒိနိ၊ မြေအခင်းအစရှိသည်
တို့သည်၊ ဝဋ္ဋန္တိ၊ သင့်လျော်ကုန်၏၊ မရရသသီတဝိရိယာနိ၊ ချိုမြိန်သော
အရသာ-အေးမြသော အစွမ်းသတ္တိရှိကုန်သော၊ ဓေဇ္ဇဘောဇ္ဇာနိ၊ ခဲဘွယ်
စားဘွယ်တို့သည်၊ ဝဋ္ဋန္တိ၊ သင့်လျော်ကုန်၏၊ စ၊ ဆက်၍-ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊
ဤနွေလအခါ-စံစားရာဖြစ်သော-ပြာသာဒ်၌၊ ဝါတ ပါနသမိပေသု၊ လေ
သောက်-တံခါးတို့၏အနီးတို့၌၊ နဝစာဒိုယော၊ အသစ်သော-အိုးစရည်း
ကြီးတို့ကို၊ ဌပေတွာ၊ တည်ထား၍၊ ဥဒကဿ၊ ရေဖြင့်၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်
စေ၍၊ နိလုပ္ပလာဒိဟိ၊ ကြာညိုပန်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သဗ္ဗာဒန္တိ၊ ဖုံးလွှမ်း
ကုန်၏၊ ဒေဝေ၊ မိဗန်းသည်၊ ဝဿန္တေ၊ ရွာလတ်သည်ရှိသော်၊ ဥဒကဓာ
ရာ၊ ရေအယဉ်တို့သည်၊ နိက္ခမန္တိ၊ ဝိယ၊ ထွက်ကုန်သကဲ့သို့၊ ယေဟိ၊ အ
ကြင်ယန္တရား စက်တို့ဖြင့်၊ ဥဒကဓာရာ၊ ရေအယဉ်တို့သည်၊ နိက္ခမန္တိ၊
ထွက်ကုန်၏၊ တာနိဥဒကယန္တာနိ၊ ထိုရေကို-ဆောင်ယူသော-ယန္တရား
စက်တို့ကို၊ တေသုတေသုပဒေသေသု၊ ထိုထိုအရပ်တို့၌၊ ကရောန္တိ၊ ပြု
ကုန်၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားအလောင်းအား၊ အဋ္ဌသတ
သုဝဏ္ဏဗုဒ္ဓေ၊ စ၊ တရာရှစ်လုံးသော-ရွှေအိုး၌လည်းကောင်း၊ ရတနာဗုဒ္ဓေ၊
စ၊ တရာရှစ်လုံးသော-ရွှေအိုး၌လည်းကောင်း၊ ဝန္ဓောဒကဿ၊ နံသာရေ
ဖြင့်၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ နိလုပ္ပလဝန္တတံ၊ ကြာညိုရုံကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြု
စေ၍၊ သယနံ၊ အိပ်ရာကို၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍၊ ဌပယိံသု၊ တည်ထားကုန်
၏၊ မဟန္တေသု၊ များစွာကုန်သော၊ လောဟကဋ္ဌာဟေသု၊ ကြေးဖျဉ်းအိုးတို့
၌၊ ဝန္ဓကဿလံ၊ နံသာပျောင်းကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ နိလုပ္ပလပဒုမဝဏ္ဏရိ
ကာနိ၊ ကြာညို-ကြာပဒုမာ-ကြာဝဏ္ဏရိတ်တို့ကို၊ ရောပေတွာ၊ ပိုက်ပျိုး
စေ၍၊ ဥတုဂဟဏတ္ထာယ၊ အဋ္ဌေ ကိုယူခြင်းငှါ၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်
၌၊ ဌပေသံ၊ တည်ထားစေကုန်၏၊ သူရိယ ရာဇိဟိ၊ နေရောင်ခြည်တို့ဖြင့်၊
ပုပ္ဖာနိ၊ ကြာပန်းတို့သည်၊ ပုပ္ဖန္တိ၊ ပွင့်ကုန်၏၊ နာနာဝိဓာ၊ အထူးထူးအပြား
ပြားရှိကုန်သော၊ ဘမရဂဏာ၊ ဝိတုံးအပေါင်းတို့သည်၊ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်
တွင်းသို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်ကုန်၍၊ ပုပ္ဖေသု၊ ကြာပန်းတို့၌၊ ရသံ၊ အရည်ကို၊

၁၆

ဂဏ္ဍန္တံ၊ ယုကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဝိစရန္တိ၊ ထည့်လည်ပျံ့ဝဲကုန်
 ၏၊ ပါသာဒေါ၊ ပြာသာဒ်သည်၊ အတိသုဂဇ္ဇော၊ အလွန်ကောင်းသောအနံ့ရှိ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယမကဘိတ္တိယာ၊ အရံသောနံရံ၏၊ အန္တရေ၊ အ
 ကြား၌၊ လောဟနာဠိ၊ ကြေးဖြင့်ပြီးသောယူန္တရားကျည်ကို၊ ဥပေတွာ၊
 ထားစေ၍၊ နဝဘူမိကပါသာဒဿ၊ ဘုံကိုးဆယ်ရှိသောပြာသာဒ်၏၊ ဥပရိ၊
 အထက်၌၊ အာကာသင်္ဂဏေ၊ ကောင်းကင်အပြင်၌၊ ရတနမဏ္ဍပမတ္ထကေ၊
 ရတနာမဏ္ဍပ်၏အထက်၌၊ သုခုမန္တိန္ဒကံ၊ သိမ်မွေ့သောအပေါက်ရှိသော၊
 ဇာလံ၊ ကြေးနီဖြင့်ပြီးသောကွန်ရက်ကို၊ ဗန္ဓံ၊ ဘွဲ့အပ်သည်၊ အဟောသိ၊
 ဖြစ်ပြီ၊ ဧကသ္မိံ၊ တံသုသော၊ ဌာနေ၊ အရပ်၌၊ သုက္ခမဟိံ၊ သစဗ္ဗံ၊ ခြေံသောကျွ
 ရေကို၊ ပဿာရေတိ၊ ဖြန့်ခင်းစေ၏၊ ဗေဓမ္မိသတ္တဿ၊ ဘုရားအလောင်းသိဒ္ဓတ်
 မင်းသား၏၊ ဥဒကကိဋ္ဌနဝေလာယ၊ ရေကစားသောအခါ၌၊ မဟိံ၊ သစဗ္ဗံ၊ ကျွ
 ရည်ခြောက်ကို၊ ပါသာဏဂုဋ္ဌေ၊ ကျောက်လုံးတို့ကို၊ ခိပန္တိ၊ ပစ်ရကုန်၏၊ မေ
 ဃထနိတသန္ဓေ၊ မိဃားကြီးအသံကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟေဋ္ဌာ၊
 အောက်၌၊ ယန္တံ၊ ယန္တရားကို၊ ပရိဝတ္တန္တိ၊ လည်စေကုန်၏၊ ဥဒကံ၊ ရေ
 သည်၊ အဘိဈဟိတွာ၊ တက်၍၊ ဇာလမတ္ထကေ၊ ကြေးနီကွန်ရက်၏အထက်
 ၌၊ ပတတိ၊ ကျ၏၊ ဝဿပတနသလိလံပီယ၊ မိဃားပေါက်ကျသောရေကဲ့သို့
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗေဓမ္မိသတ္တော၊ ဘုရားအလောင်းသိဒ္ဓတ်
 မင်းသားသည်၊ နိလပဋ္ဌံ၊ ညိုသောပုဆိုးကို၊ နိဝါသေတိ၊ ဝတ်၏၊ နိလပဋ္ဌံ၊
 ညိုသောပုဆိုးကို၊ ပါရုပတိ၊ ခြုံ၏၊ နိလပဿာဓနံ၊ ညိုသောတန်ဆာကို၊
 ပဿာဓေတိ၊ ဆင်၏၊ အဿ၊ ထိုဘုရားအလောင်း-သိဒ္ဓတ် မင်းသား၏၊
 ပရိဝါရေဝိ၊ အခြံအရံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ စတ္တာဗီသနာဓူကသဟဿာ
 နိ၊ လေးသောင်းသော-ကဈေသည်-မောင်းမတို့သည်၊ နိလ ဝတ္ထာတုရ
 ဏာနေဝ၊ ညိုသော-အဝတ်-တန်ဆာ-ရှိကုန်သည် သာလျှင်၊ နိလပဋ္ဌာ
 နိ၊ ညိုသော ပုဆိုးရှိကုန်သည် သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ မဟာပုရိ
 သံ၊ ယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်သော-ဘုရားအလောင်းကို၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ
 ၍၊ ရတနမဏ္ဍပံ၊ ရတနာမဏ္ဍပ်သို့၊ ဂန္ထန္တိ၊ သွားရကုန်၏၊ ဒိဝသဘာဝံ၊ နေ
 အတို့ကို၊ ဥဒကကိဋ္ဌံ၊ ရေကစားခြင်းကို၊ ကိဋ္ဌန္တော၊ ကစားသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ ဗိတလံ၊ ချမ်းအေးသော၊ ဥတုသုခံ၊ ဥတု၏-ချမ်းသာခြင်းကို၊ အ
 နုဘောတိ၊ ခံစား၏၊ ပါသာဒဿ၊ ပြာသာဒ်၏၊ စတုသုဒိသာသု၊ အရပ်လေး
 မျက်နှာတို့၌၊ စတ္တာရော၊ လေးခုကုန်သော၊ သရာ၊ ရေအိုင်တို့သည်၊ ဟောန္တိ
 ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊ ဒိဝါကာလေ၊ နေ့အခါ၌၊ နာနာဝဏ္ဏော၊ အထူးထူးအ

၄၁၀ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဆင်းရှိကုန်သော၊ သကုဏကံတာ၊ ဌကံအပေါင်းတို့သည်။ ပါစိနသရ
 တော၊ အရှေ့ရေအိုင်မှ၊ ဝဋ္ဌာယ၊ ပျံတက်၍၊ ဝိဝရမာနာ၊ တွန်မြူးကုန်လျက်၊
 ပါသာဒမတ္ထကေန၊ ပြာသာဒ်၏အထက်ဖြင့်၊ ပန္နိမသရံ၊ အနောက်ရေအိုင်
 သို့၊ ဝဋ္ဌန္တိ၊ ပျံသွားကုန်၏၊ ပန္နိမသရတော၊ အနောက်ရေအိုင်မှ၊ ဝဋ္ဌာယ၊
 ပျံတက်၍၊ ဝိဝရမာနာ၊ တွန်မြူးကုန်လျက်၊ ပါသာဒမတ္ထကေန၊ ပြာသာဒ်
 ၏အထက်ဖြင့်၊ ပါစိနသရံ၊ အရှေ့ရေအိုင်သို့၊ ဝဋ္ဌန္တိ၊ ပျံသွားကုန်၏၊ ဥတ္တ
 ရသရတော၊ မြောက်ရေအိုင်မှ၊ ဝဋ္ဌာယ၊ ပျံတက်၍၊ ဝိဝရမာနာ၊ တွန်
 မြူးကုန်လျက်၊ ပါသာဒမတ္ထကေန၊ ပြာသာဒ်၏အထက်ဖြင့်၊ ဒက္ခိဏ
 သရံ၊ တောင်ရေအိုင်သို့၊ ဝဋ္ဌန္တိ၊ ပျံသွားကုန်၏၊ ဒက္ခိဏသရတော၊ တောင်
 ရေအိုင်မှ၊ ဝဋ္ဌာယ၊ ပျံတက်၍၊ ဝိဝရမာနာ၊ တွန်မြူး-ကုန်လျက်၊ ပါသာ
 ဒမတ္ထကေန၊ ပြာသာဒ်၏-အထက်ဖြင့်၊ ဥတ္တရသရံ၊ မြောက်-ရေအိုင်သို့၊
 ဝဋ္ဌန္တိ၊ ပျံသွားကုန်၏၊ အန္တရဝဿသမယောဝိယ၊ မိုဗ်းတွင်းအခါကဲ့
 သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ သုံးဆောင်သော-ပြာသာဒ်တို့၏- ဘုံဆင့်
 ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဟောမန္တိကပါသာဒေါ၊ ဆောင်းလအခါ စံစားရာ ဖြစ်သော
 ပြာသာဒ်သည်၊ ပဉ္စဘူမိကော၊ ဘုံ-ငါးဆင့်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊
 ဝသိက ပါသာဒေါ၊ မိုဗ်းလအခါ-စံစားရာဖြစ်သော-ပြာသာဒ် သည်၊
 သတ္တဘူမိကော၊ ဘုံခုနစ်ဆင့်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ နိပ္ပုရိသေဟိတိ၊
 နိပ္ပုရိသေဟိ-ဟူသည်ကား၊ ပုရိသဝိရဟိတေဇာ၊ ယောကျ်ားမှ-ကင်းကုန်
 သော၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤသိဒ္ဓတ်မင်းသား၏-ပရိသတ်၌၊ ကေဝလံ
 သကံသဇာ၊ တူရိယာနေဝ၊ တူရိယာ-တီးမှုတ်သောသူတို့သည်သာလျှင်၊
 နိပ္ပုရိသာနိ၊ ယောကျ်ားမှ-ကင်းကုန်သည်၊ န၊ မဟုတ်ကုန်သေး၊ သဗ္ဗဋ္ဌာ
 နာနိပိ၊ အလုံးစုံသော-အရာတို့သည်လည်း၊ နိပ္ပုရိသာနေဝ၊ ယောကျ်ား
 မှ-ကင်းကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဒေါဝါရိကာဝိ၊ တံခါး
 စောင့်တို့သည်လည်း၊ ဣတ္ထိယောဝ၊ မိန်းမတို့သည်-သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ နှပနာဒိပရိကမ္မကရာဝိ၊ ရေချိုးခြင်း အစရှိသော-ပရိကံကို
 ပြုသောသူတို့သည်လည်း၊ ဣတ္ထိယောဝ၊ မိန်းမတို့သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ရာဇာ၊ ခမည်းတော်-သုဒ္ဓေါဒန မင်းကြီးသည်၊ တထာရူပံ၊
 ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဣဿရိယသုခသမ္ပတ္တိံ၊ အစိုးရခြင်း-ချမ်းသာခြင်း
 စည်းစိမ်ကို၊ အနုဘဝမာနဿ၊ စံစားသောသူအား၊ ပုရိသံ၊ ယောကျ်ား
 တပါးကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ပရိသကံ၊ ရံ့ရှားခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်တတ်၏၊
 သာပရိသကံ၊ ထိုရံ့ရှားခြင်းသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဗုတ္တဿ၊ သားတော်အား။

မာအဟောသိ၊ မဖြစ်စေလင့်။ ဣတိမနသိကတွာ။ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ သဗ္ဗ
ကိစ္စေသု။ အလုံးစုံသော-ကိစ္စတို့၌။ ဣတ္ထိယောဝံ၊ မိန်းမတို့ကိုသာလျှင်။
ဌပေသိကိရ၊ ထားသတတ်။ တာယံ ရတိယာ ရမမာနောတိ ဣဒံစနံ။
တာယရတိယာရမမာနော-ဟူသောဤစကားကို။ စတုတ္ထဇ္ဈာနိကဖလသ
မာပတ္တိရတိံ။ စတုတ္ထဈာန်လျှင်-အခြေရှိသော-ဖလသမာပတ်၌မွေ့လျော်
ခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝုတ္တံ၊ ပဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ဂဟပတိဝါဂဟပတိပုတ္တောဝါတိတ္ထော၊ ဂဟပတိဝါ-ဂဟပတိပုတ္တော
ဝါဟူသောဤပါဌ၌။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဧဝံဣဒိနာဝုစ္စမာနနယေန၊ ဤသို့
ဆိုလတ္တံ့ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။
ခတ္တိယါနံ၊ မင်းမျိုးတို့အား၊ သေတစ္ဆတ္တတ္ထိံ၊ ယေဝ၊ တီးဖြူ၌သာလျှင်၊ ပတ္တနာ
တောင့်တခြင်းသည်၊ ပဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နေသံရာဇူနံ၊ ထိုမင်းမျိုးတို့အား၊ မ
ဟာစ၊ များစွာလည်း၊ ပပဇ္ဈေ၊ ကြာမြင့်၏။ ပြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ မန္တေ-
ပေဒင်တို့ဖြင့်၊ အတိတ္တာ၊ မရောင့်ရဲကုန်သည်။ မန္တေ၊ ပေဒင်တို့ကို၊ ဂဝေ
သန္တာ၊ ရှာဖွေကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဝိစရန္တိ၊ လှည့်လည်သွားလာ
ကြကုန်၏။ ပန၊ ဣတ္ထိတတ္ထကိုဆိုပြီးအံ့။ ဂဟပတိနော၊ သူကြွယ်တို့သည်၊
မုဒ္ဒါဂဏမတ္တံ၊ လက်ဆစ်ချိုး-ဂဏန်းအတတ်မျှကို၊ ဥဂ္ဂဟိတကာလတော၊
သင်သောအခါမှ၊ ပဉ္စာယ၊ စ၍၊ သမ္ပတ္တိယေဝ၊ စည်းစိမ်ကိုသာလျှင်၊ အနု
ဘဝန္တိ၊ စံစားကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ခတ္တိယ၊ ပြာဟ္မဏေ၊ မင်းမျိုးပုဏ္ဏား
မျိုးတို့ကို၊ အဂဟေတွာ၊ ယူတော်မမူမူ၍၊ ဂဟပတိဝါဂဟပတိ ပုတ္တောဝါ
တိ၊ ဂဟပတိဝါ ဂဟပတိပုတ္တောဝါဟူ၍၊ အာဟ၊ ပဟောတော်မူ၏။ အာ
ဝဇ္ဇေယျာတိ၊ အာဝဇ္ဇေယျ-ဟူသည်ကား၊ မာနုသကကာမဟေတု၊ လူ
ဘုံ၌ဖြစ်သော-ကာမဂုဏ် ဟူသော-အကြောင်းကြောင့်။ အာဝဇ္ဇေ၊ နတ်
စည်းစိမ်မှ-ပြန်လည်ခြင်းသည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာအုံ့လော၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အဘိက္ကန္တတရာတိ၊ အဘိက္ကန္တတ
ရာ-ဟူသည်ကား၊ ဝိသိဋ္ဌတရာ၊ အလွန်အားဖြင့်ထူးကုန်၏။ ပဏီတတရာ
တိ၊ ပဏီတတရာဟူသည်ကား၊ အတပ္ပကတရာ၊ အလွန်အားဖြင့်-မရောင့်
ရဲကုန်၊ စသစ္စံ၊ မှန်၏။ ကုသဂ္ဂေဒကမာဒါယ၊ သမုဒ္ဒေဉဒကံမိနေ၊ ဧဝံ
မာနုဇ္ဈကာ ကာမာ၊ ဒိဗ္ဗကာမာ နသန္တိကေတိ၊ ကုသဂ္ဂေဒက မာဒါယ၊
သမုဒ္ဒေဉဒကံမိနေ၊ ဧဝံမာနုသကာကာမာ၊ ဒိဗ္ဗကာမာနသန္တိကေဟူသော
တေဓိဝစနံ၊ ဤသို့သော-စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ပဟောတော်မူအပ်၏။ ကောစိ၊
တစ်တယောက်သော-သူသည်၊ ကုသဂ္ဂေ-ကုသဂ္ဂေန၊ သမန်း-မြက်ဖျား

၄၂၀ မဏိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမဝိသု

ဖြင့်၊ ဥဒကံ၊ သမုဒ္ဒရာရေမှ-တံပါးသောရေကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ သမုဒ္ဒေ၊ သမုဒ္ဒရာ၌၊ ဥဒကံ၊ တည်သောရေကို၊ မိနေမိနေယျယထာ၊ နှိုင်းယှဉ်ရာသ ကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဗိဗ္ဗကာမာနံ၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ်သော-ကာမဂုဏ် တို့၏၊ သန္တိကေ၊ အနည်း၌၊ ဥပနိဓေယ၊ ထားသည်ရှိသော်၊ မာနုသကာ၊ လူ့ ဟု၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ အပ္ပမတ္တကာ၊ အနည်း ငယ်မျှတို့တည်း။ ၊

သမဓိဂယုတိဋ္ဌတိတိ၊ သမဓိဂယုတိဋ္ဌတိဟူသည်ကား၊ ဗိဗ္ဗသုခံ၊ နတ် ၏ချမ်းသာကို၊ ဂဏ္ဍိတွာ၊ ယူ၍၊ တတော၊ ထိုနတ်၏စည်းမိတ်ထက်၊ ဝိသိဋ္ဌ တရာ၊ အလွန်အားဖြင့်-ထူးကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ပန၊ ဥပမာနှင့်-ဥပမေယျကိုနှိုးနှော၍-ပြဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤသေယျထာပိမာ ဂဏ္ဍိယအစရှိသောပါဌ၌၊ ဩပမ္ဘသံသန္ဓနံ၊ ဥပနာနှင့်-ဥပမေယျကို-နှိုးနှော ခြင်းကို၊ ဧဝံဣမိနာဂုစ္စမာနနယေန၊ ဤသို့ဆိုသောသောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိ တဗ္ဗံ၊ ထိအပ်၏၊ ဂဟပတိဿ၊ သူကြွယ်အား၊ ပဉ္စတိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကာမဂုဏေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့နှင့်၊ သမာဘူတကာလောဝိယ၊ ပြည့်စုံသော အခါကိုကဲ့သို့၊ ဗေမိသတ္တဿ၊ ဘုရားအလောင်း-သိဒ္ဓ္ဌတ်မင်းသားအား၊ တိသု၊ သုံးဆောင် ကုန်သော၊ ပါသာဒေသု၊ ပြာသာဒ်တို့၌၊ စတ္တာလီသ သဟဿဣတ္ထိမဇ္ဈေ၊ လေးသောင်းသော-မောင်းမတို့၏အလပတ်၌၊ မောဒ နကာလော၊ မွေ့လျော်သော-အခါကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ တဿဂဟ ပတိဿ၊ ထိုသူကြွယ်အား၊ သုစရိတံ၊ သုစရိုက်ကို၊ ပူဇေတွာ၊ ဖြည့်၍၊ သဇ္ဇေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဗိဗ္ဗတ္တကာလောဝိယ၊ ဖြစ်သော-အခါကိုကဲ့သို့၊ ဗေမိ သတ္တဿ၊ ဘုရားအလောင်း-သိဒ္ဓ္ဌတ်မင်းသားအား၊ အဘိနိက္ခမနံ၊ အလွန် မြတ်သော-တောထွက်ခြင်းကို၊ ကာတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ ဗေမိ ပလ္လကေ၊ ဗေမိပလ္လင်၌၊ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို၊ မုဒ္ဓိဝိဒ္ဓကာလော၊ ထိုးထွင်း၍သိသော-အခါကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ တဿ၊ ထိုသူကြွယ် အား၊ နန္ဒဝနေ၊ နန္ဒဝန် ဥယျာဉ်၌၊ သမ္ပတ္တိံ၊ နတ်၏စည်းမိတ်ကို၊ အနုဘဝန ကာလောဝိယ၊ စံစားသော-အခါကိုကဲ့သို့၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား အား၊ စတုတ္ထဣနိက ဗလသမာပတ္တိရုတိယာ၊ စတုတ္ထဣနိလျှင်-အခြေ ရှိသော-ဗလသမာပတ်၌-မွေ့လျော်ခြင်းဖြင့်၊ ဝိတိဝတ္တနကာလော၊ လွန် စေသော-အခါကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ တဿ၊ ထိုသူကြွယ်အား၊ မာနု သကာနံ၊ လူ့ဟု၌-ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကာမဂုဏာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ အပ္ပတ္တနကာလောဝိယ၊ မတောင့်စာသော-အခါကိုကဲ့သို့

စတုတ္ထဇ္ဈာနိကဖလသမာပတ္တိ ရုတိယသ၊စတုတ္ထဈာန်လျှင်-အခြေရှိသော
 ဖလသမာပတ်နှင့်မွေ့လျော်ခြင်းဖြင့်၊ ဝိတိနာမယမာနဿ၊လွန်စေသော၊
 တဿဂတဿ၊မြတ်စွာဘုရားအား၊ဟိနဇနသုခဿ၊လူတို့၏-ယုတ်သော
 ချမ်းသာကို၊အပတ္ထနကာလော၊မတောင့်တသောအခါကို၊ဒဠဗ္ဗော၊မှတ်
 အပ်၏၊ဣတိအပဿံ၊ဤသည့်ကား၊ဩပဗ္ဗသံသန္ဓံ၊ဥပမာနှင့်-ဥပမေယျကို
 နှိုးနှောကြောင်းဖြစ်သောစကားတည်း။

သုခိတိ၊သုခိဟူသည်ကား၊ ပဌမံ၊မဆွစွာ။ ဒုက္ခိတော၊ဆင်းရဲခြင်းသို့
 ရောက်သော-သူသည်၊ပစ္ဆာ၊နောက်မှ၊သုခိတော၊ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်
 သည်၊ အဿ၊ဖြစ်ရာ၏၊ သေရိတိ၊ သေရိဟူသည်ကား၊ ပဌမံ၊မဆွစွာ၊
 ဝဇ္ဇဒုတိယကော၊ ဆေးသွားလျှင်-အတော်သဟဲရှိသည်။ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊
 ပစ္ဆာ၊နောက်မှ၊သေရိ၊အလိုရှိတိုင်း၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ဧကကော၊တယောက်
 ထည်းထည်း။ ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊ သယံဝသိတိ၊ သယံဝသိ ဟူသည်
 ကား၊ပဌမံ၊မဆွစွာ၊ ဝဇ္ဇဿ၊ဆေးသွား၏၊ ဝသေ၊အလို၌၊ဝတ္ထမာနော၊
 ဖြစ်ရသည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ ဝဇ္ဇေန၊ဆေးသွားသည်၊နိသိဒ၊ သင်ထိုင်၍နေ
 လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ နိသိဒိ၊ထိုင်၍သာ-နေရ
 ၏၊ဝဇ္ဇေန၊ဆေးသွားသည်၊ နိပ္ပဇ္ဇ၊သင်အိပ်၍နေလော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တေ၊
 ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊နိပ္ပဇ္ဇ၊အိပ်၍သာ နေရ၏၊ ဝဇ္ဇေန၊ဆေးသွားသည်၊
 ဘုဉ္ဇ၊သင်စား၍နေလော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘုဉ္ဇ၊
 စား၍သာနေရ၏၊ ဝဇ္ဇေန၊ဆေးသွားသည်၊ ပိဝ၊သင်သောက်၍နေလော၊
 ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည် ရှိသော်၊ပိဝိ၊ သောက်၍သာနေရ၏၊
 ပစ္ဆာ၊နောက်မှ၊ သယံဝသိ၊မိမိ၏-အလိုရှိသည်၊ ဇာတော၊ဖြစ်၏၊ယေန
 ကာမံဂမောတိ၊ ယေနကာမံဂမော ဟူသည်ကား၊ ပဌမံ၊မဆွစွာ၊ ဣန္ဒြိ
 တိန္ဒြိတဋ္ဌာနံ၊အလိုရှိရာအလိုရှိရာအရပ်သို့၊ဂန္တု၊သွားခြင်းငှါ၊နာလတ္ထ၊
 မရ၊ပစ္ဆာ၊နောက်မှ၊ရောဂေ၊ အနာသည်၊ ဝူပသန္တေ၊ ငြိမ်းလတ်သည်ရှိ
 သော်၊ဝနဒဿနဂိရိဒဿနပဗ္ဗတဒဿနာဒိသုဝိ၊ တောကိုရှုခြင်း-တောင်
 ငယ်ကိုရှုခြင်း-တောင်ကြီးကိုရှုခြင်း အစရှိသည်တို့၌လည်း၊ယေနကာမံ၊
 အလိုရှိတိုင်း၊ ဂမော၊သွားရသည်၊ ဇာတော၊ဖြစ်၏၊ ယတ္ထယတ္ထေဝ၊အ
 ကြင်အကြင် အရပ်သို့သာလျှင်၊ ဂန္တု၊သွားခြင်းငှါ၊ ဣန္ဒြိတိ၊အလိုရှိ၏၊
 တတ္ထတတ္ထေဝ၊ ထိုထိုအရပ်သို့သာလျှင်၊ ဂန္တေယျ၊သွားရာ၏၊ ဧတ္ထာပိ၊
 ဤနဲ့နဲ့ကပ်သောယောက်ျား-ဥပမာ၌လည်း၊ ဣဒံစနံ၊ဤစကားသည်၊
 ဩပဗ္ဗသံသန္ဓံ၊ဥပမာနှင့်-ဥပမေယျကို-နှိုးနှောကြောင်းဖြစ်သော-စကား

၂၃

၄၂၂ မဏိမပတ္ထသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

တည်း။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချွဲဦးအံ၊ ဝုရိသဿ၊ ယောဂျိာဇ်၊ ကုဋ္ဌိကာလော
 ဝိယ၊ နန္ဒာစွဲကပ်ဆဲသော-အခါကိုကဲ့သို့၊ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားအလောင်း
 သိဒ္ဓတ်မင်းသား၏၊ အာဂါရမဇ္ဈေ၊ အိမ်၏အလယ်၌၊ ဝဿနကာလော၊ နေ
 သောအခါကို၊ ဗဒ္ဓဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ အင်္ဂါရကပလ္လု၊ ဝိယ၊ မီးမယ့်ဖြူကဲ့သို့၊
 ကော၊ တခုသော၊ ကာမဝတ္ထု၊ ကာမဝတ္ထုကို၊ ဗဒ္ဓဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ဧန္တု၊ နှစ်ခု
 ကုန်သော၊ ကပလ္လဿနိဝိယ၊ မီးမယ့်ဖြူတို့ကဲ့သို့၊ ဧန္တု၊ နှစ်ခုကုန်သော၊ ဝတ္ထု၊ နိ၊
 ကာမဝတ္ထုတို့ကို၊ ဗဒ္ဓဗ္ဗာနိ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုဦးအံ၊ ဒေဝ
 ရဉ္ဍော၊ နတ်တို့၏-မင်းဖြစ်သော၊ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်းကြီးအား၊ အစု
 တေယျ၊ ကောဋိယာနိ၊ အစွဲနှင့်တကွ သုံးကုဋေ ကုန်သော၊ အင်္ဂါရက
 ပလ္လဿနိဝိယ၊ မီးမယ့်ဖြူတို့ကဲ့သို့၊ အနုတိယနာဓကကောဋိယော၊ အစွဲနှင့်
 တကွ သုံးကုဋေ ကုန်သော-မောင်းမတို့ကို၊ ဗဒ္ဓဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်ကုန်၏၊ နစေ
 တိ၊ လက်သည်းတို့ဖြင့်၊ ဝဏမုခါနိ၊ အမာဝတို့ကို၊ တစ္ဆေတွာ၊ ရွှေ၍၊
 အင်္ဂါရကပလ္လု၊ မီးမယ့်ဖြူ၌၊ ဗရိတာပနိဝိယ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ-ပူဇော်
 သကဲ့သို့၊ ဝတ္ထု၊ ပဋိသေဝနံ၊ ကာမဝတ္ထုကိုမှီဝဲခြင်းကို၊ ဗဒ္ဓဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊
 ဘောသန္တံ၊ ဆေးကို၊ အာဝဓ္မံ၊ စွဲ၍၊ အရောဂကာလောဝိယ၊ အနာကင်းသော
 အခါကိုကဲ့သို့၊ ကာမေသု၊ ဝတ္ထု၊ ကာမ-ကိလေသာကာမတို့၌၊ အာဒိနဝံ၊ အ
 ပြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ နေက္ခဗ္ဗေ၊ တောထွက်ခြင်း၌၊ အာနိသံသံ၊ အကျိုးကို
 လည်းကောင်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ နေက္ခဗ္ဗေ၊ တောထွက်တော်မူ၍၊ ဗုဒ္ဓဘူတကာ
 လော၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူသောအခါ၌၊ စတုတ္ထဇ္ဈာနိကဖလသမာပတ္တိရုတိ
 ယာ၊ စတုတ္ထဈာန်လျှင် အခြေရှိသော-ဖလသမာပတ်၌မွေ့လျော်ခြင်းဖြင့်၊
 ဝိတိဝတ္ထနကာလော၊ လွန်တော်မူသော-အခါကို၊ ဗဒ္ဓဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊
 အညံ၊ တပါးသော၊ ကုဋ္ဌိဝုရိသံ၊ နန္ဒာစွဲကပ်သောယောဂျိာဇ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊
 မြင်၍၊ အပတ္ထနကာလောဝိယ၊ မတောင့်တသောအခါကိုကဲ့သို့၊ တာယရုတိ
 ယာ၊ ထိုစတုတ္ထဈာန်လျှင်အခြေရှိသော-ဖလသမာပတ်၌မွေ့လျော်ခြင်းဖြင့်၊
 ဝိတိနာမေန္တဿ၊ လွန်စေတော်မူသော-မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဟိနဇနရုတိ
 ယာ၊ လူတို့၏ယုတ်သော-ကာမဂုဏ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းဖြင့်၊ အပတ္ထနကာ
 လော၊ မတောင့်တသောအခါကို၊ ဗဒ္ဓဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဣတိဣဒံဩပဗ္ဗသံ
 သန္နနံ၊ ဤဥပမာနှင့်-ဥပမေယျကို-နှီးနှောကြင်း ဖြစ်သောစကားကို၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

ဥပဟာတိန္ဒြိယောတိ၊ ဥပဟာတိန္ဒြိယော ဟူသည်ကား၊ တိမိရကုဋေန
 နာမ၊ တိမိရဟုဆိုအပ်သော-နန္ဒာမည်သည်၊ ဥပဟာတိကာယဗ္ဗသဒေါ၊

ပျက်ဆီးတတ်သော-ကာယပသာဒရှိ၏။ ဥပဟတိန္ဒြိယာတိ။ ဥပဟတိန္ဒြိ
 ယာဟူသည်ကား။ ဥပဟတ ပညိန္ဒြိယာ။ ပျက်စီးသော-ပညိန္ဒြိရှိသော
 သတ္တဝါတို့သည်။ ဥပဟတကာယိန္ဒြိယော။ ပျက်ဆီးအပ်သော-ကာယိန္ဒြိ
 ရှိသော။ သောကုဋ္ဌိ။ ထိုနဲ့နာရှိသော-ယောကျ်ားသည်။ ဒုက္ခသမ္ပယသိ
 ယေဝ။ ဆင်းရဲသော အတွေ့ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ အဂ္ဂိသိ။ မီးမှုန့်၊
 သုခံဇ္ဇတိ။ ချမ်းသာ၏ဟူ၍။ ဝိပရိတသည်။ ဘောက်ပြန်သောအမှတ်ကို။
 ပစ္စလတ္ထယထာ။ ရသကဲ့သို့။ ဇေတထာ။ ထိုအတူ။ တေသတ္ထာ။ ထိုသတ္တဝါ
 တို့သည်။ ပညိန္ဒြိယသေ။ ပညိန္ဒြိ၏။ ဥပဟတတ္တာ။ ပျက်ဆီးအပ်သည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုက္ခသမ္ပယသေသေဝ။ ဆင်းရဲသော အတွေ့ရှိသည် သာ
 လျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ကာမေသု။ ဝတ္ထုကာမတို့၌။ သုခံဇ္ဇတိ။ ချမ်းသာ၏
 ဟူ၍။ ဝိပရိတသည်။ ဘောက်ပြန်သော အမှတ်ကို။ ပစ္စလတ္ထု။ ရုက္ခနုဋ္ဌိ။
 အသုစိတရာနိစေဝါတိအံဒိသု။ အသုစိတရာနိစေဝဤသို့အစရှိသောပါဠိ
 ရပ်တို့၌။ အတ္ထော။ အနက်ကို။ ဇေတထိနာဝုတ္တမာနနယေနေဝ။ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့
 သောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ ပကတိယာဝ။ သဘော
 အားဖြင့်သာလျှင်။ တာနိဝဏမုခါနိ။ ထိုအံမာဝတို့သည်။ အသုစိနိစ။ မစင်
 ကြယ်ကုန်သည်လည်းကောင်း။ ဒုဂ္ဂန္ဓာနိစ။ မကောင်းသော-အနံ့ရှိသည်
 လည်းကောင်း။ ဂုတိနိစ။ ဂုတ်ကုန်သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်
 ၏။ ပန။ ပကတိမှတပါး-မိကတိကိုဆိုပြီးအံ။ ဣဒါနိ။ ယခုလက်သည်းဖြင့်
 ဖြောင့်သောအခါ-မီးကင်သောအခါ၌။ အသုစိတရာနိစ။ အထူးအားဖြင့်
 မစင်ကြယ် ကုန်သည် လည်းကောင်း။ ဒုဂ္ဂန္ဓတရာနိစ။ အထူးအားဖြင့်
 မကောင်းသော-အနံ့ရှိကုန်သည်လည်းကောင်း။ ဂုတိတရာနိစ။ အထူးအား
 ဖြင့်ဂုတ်ကုန်သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ကာစိတိ။ ကာစိဟူ
 သည်ကား။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ။ ချွံ့ပြီးအံ။ ပရိတာပေန္တသမ။ ထက်ဝန်းကျင်မှ
 ပူဝေသည်လည်းဖြစ်သော။ ကဏ္ဍဝန္တသမ။ ပျောက်အပ်သည်လည်း
 ဖြစ်သော။ တဿ။ ထိုအမာရှိသောသူအား။ ပါဏကာပိုးငယ်တို့သည်။
 အန္တော။ အတွင်းသို့။ ပဝိသန္တိ။ ဝင်ကုန်၏။ ဒုဋ္ဌလောဟိတံ။ မကောင်းသော
 သွေးသည် လည်းကောင်း။ ဒုဋ္ဌပုဗ္ဗံ။ မကောင်းသော-ပြည်သည် လည်း
 ကောင်း။ ပဉ္စရတိ။ ပဋိစီး၏။ ဇေတဤသို့။ အဿပုရိသဿ။ ထိုယောကျ်ား
 အား။ ကာစိ။ အချို့သော။ အဿာဒမတ္တာ။ သာယာခြင်းမျှသည်။ ဟောတိ။
 ဖြစ်၏။ ။

၄၂၄ မဏိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

အာရောဂျာပရမာဏိ ဂါထာယ။ အာရောဂျာပရမာဟူသောဂါထာ၌။
 အတ္ထော။ အနက်ကို။ ဧဝံဣဒိနာဝုစ္စမာနနယေန။ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့ သောနည်း
 ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ ယေကေမိ။ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ခနုလသာတာဝါ။
 ဥစ္စာရခြင်းကိုသည်လည်းကောင်း။ ယသလသာတာဝါ။ အခြံအရံရခြင်းတို့
 သည်လည်းကောင်း။ ပုတ္တုဉ္စာတာဝါ။ သားရခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း။
 အတ္ထိသန္တိ။ ရှိကုန်၏။ တေသံ။ ထိုရခြင်းတကာတို့တွင်။ အာရောဂျံ။ အနာ
 မရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ပရမံဥတ္တမံ။ မြတ်၏။ တတော။ ထိုအနာမရှိ
 ခြင်းထက်။ ဥတ္တရိတရော။ လွန်မြတ်သော။ လာဘော။ ရခြင်းသည်။ နတ္ထိ။
 မရှိ။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ အာရောဂျာပရမာလာတာဝါ။ အာရောဂျာပရမာ
 လာတာဝါမည်၏။ ယံကိဉ္စိ။ အလုံးစုံသော။ ဈာနသုခံဝါ။ ဈာန်ချမ်းသာသည်
 လည်းကောင်း။ မဂ္ဂသုခံဝါ။ မဂ်ချမ်းသာသည်လည်းကောင်း။ ဗလသုခံဝါ။
 ဖိုလ်ချမ်းသာသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ တတ္ထ။ ထိုချမ်းသာတကာ
 တို့တွင်။ နိဗ္ဗာနံ။ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသည်။ ပရမံ။ မြတ်၏။ တတော။ ထိုနိဗ္ဗာန်
 ချမ်းသာထက်။ ဥတ္တရိတရံ။ လွန်မြတ်သော။ သုခံ။ ချမ်းသာသည်။ နတ္ထိ။
 မရှိ။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ နိဗ္ဗာနံပရမံသုခံ။ နိဗ္ဗာန်ပရမံသုခံမည်၏။
 အဗ္ဗုဒ္ဓိကောဝမဂ္ဂါနန္တိ။ အဗ္ဗုဒ္ဓိကောဝမဂ္ဂါနံ ဟူသည်ကား။ ပုဗ္ဗဘာဝဂမနေ
 နေဝ။ လောကုတ္တရာမဂ်၏ရှေးအတို့၌သွားသောအားဖြင့်သာလျှင်။ အမတ
 ဂါမိနံ။ နိဗ္ဗာန်သို့သွားကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓဘာဝမဂ္ဂါနံ။ လောကုတ္တ
 ရာမဂ်၏ ရှေးအတို့၌ ဖြစ်ကုန်သော။ အဗ္ဗုဒ္ဓိကော။ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံ
 သော-လောကုတ္တရာမဂ်သည်။ ခေမော။ တေးမရှိ။ တတော။ ထိုလောကုတ္တ
 ရာမဂ်ထက်။ ခေမတရော။ အထူးအားဖြင့်တေးမရှိသော။ အညော။ တပါး
 သော။ မဂ္ဂေါ။ မဂ်သည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ အထဝါ။ တနည်းကား။ ခေမံအမတဂါမိ
 နိန္တိတ္ထေ။ ခေမံအမတဂါမိနိ ဟူသောဤပါဌ၌။ ခေမန္တိပိ။ ခေမံဟူသော
 အမည်သည်လည်းကောင်း။ အမတန္တိပိ။ အမတံဟူသော အမည်သည်
 လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗာနသေဝ။ နိဗ္ဗာန်၏သာလျှင်။ နာမံ။ အမည်တည်း။
 ယာဝတာ။ အကြင်မျှလောက်။ ခေမဂါမိနောစ။ တေးမရှိသောအရပ်သို့
 ရောက်စေတတ်သည်လည်း။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ အမတဂါမိနောစ။
 နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ။
 ဤသို့။ လဒ္ဓိဝသေန။ မိမိတို့၏အယူ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဂဟိတာ။ ယူအပ်
 ကုန်သော။ ပုထု။ များစွာကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ။ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့၏
 ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော။ ပရပ္ပဝါဒါ။ တပါးကုန်သော- သဿတုအယူအစရှိ

၂၅

သည့်တို့သည်။ သန္တိ။ ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေသံ။ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေသံခေမ
အမတဂါဝိနံ။ ထိုဘေးမရှိရာအရပ်သို့ ရောက်ပေတတ်-နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်
စေတတ်ကုန်သော။ မဂ္ဂါနံ။ ဒိဋ္ဌိတို့၏မဂ်တို့ထက်။ အဋ္ဌင်္ဂိကော။ အင်္ဂါရှစ်ပါး
နှင့်ပြည့်စုံသော-အရိယာမဂ်သည်။ ပရမောဥတ္တမော။ မြတ်၏။ ဣတိအယံ။
ဤသည်ကား။ ဧတ္ထေ။ ဤခေမံအမတဂါဝိနံဟူသောပါဌ်၌။ အတ္ထော။ အနက်
တည်း။ အာစရိယပါစရိယာနန္တိ။ အာစရိယပါစရိယာနံ ဟူသည်ကား။
အာစရိယာနုဉ္စေဝ။ ဆရာတို့၏လည်းကောင်း။ အာစရိယာစရိယာနုဉ္စေဝရာ
၏-ဆရာတို့၏လည်းကောင်း။ သမေတိတိ။ သမေတိဟူသည်ကား။ ဧက
နာဠိယာ။ တခုသောကွင်းစားဖြင့်။ ပိတံပိယ။ ချင်တိသကဲ့သို့။ ဧကတုလာ
ယ။ တခုသောချိန်ဖြင့်။ ဝုလနံပိယ။ ချိန်တိသကဲ့သို့။ သဒိသံ။ တူမျှသည်။
ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ နိန္ဒာနာကရဏံ။ အထူးမရှိ။ အနောမဇ္ဇတိတိ။ အနောမဇ္ဇတိ
ဟူသည်ကား။ ပါဏိံ။ လက်ကို။ ဟေဋ္ဌာ။ အောက်သို့။ ဩတာရေန္တော။
ချသည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ မဇ္ဇတိ။ အဘန်တလဲလဲသုံးသပ်၏။ ဣဒံတံဘောဂေါ
တမအာရောဂျံ ဣဒံတံနိဗ္ဗာနန္တိ။ ဣဒံတံဘောဂေါတမ အာရောဂျံ ဣဒံတံ
နိဗ္ဗာနံဟူသည်ကား။ ကာလေန။ ရံခါ။ သီသံ။ ဦးခေါင်းကို။ ပရိမဇ္ဇန္တော။
အဘန်တလဲလဲသုံးသပ်သည်။ ကာလေန။ ရံခါ။ ဥရံ။ ရင်ကို။ ပရိမဇ္ဇန္တော။
အဘန်တလဲလဲသုံးသပ်သည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ ဧဝံ။ ဤသို့ဣဒန္တံဘောဂေါ
တမအစရှိသောစကားကို။ အာဟာဆို၏။ ။

သေကန္တိ။ ဆေကံဟူသည်ကား။ သမ္ပန္နံ။ ပြည့်စုံ၏။ သာဟုဠိစိရေနာတိ။
သာဟုဠိစိရေနဟူသည်ကား။ ကာဠုလေဟိ။ မည်းကုန်သော။ ဇဠုကလော
မေဟိ။ သိုးမွေးတို့ဖြင့်။ ဂစ္ဆတထုဠ္လစိရေန။ ပြုအပ်သော-ရုန့်ရင်းသောအ
ဝတ်ဖြင့်။ ဂဏ္ဍေယျ။ ယူစေရာ၏။ သင်္ကံရစောလကေန။ တံမြက်ချေးရ၌
စွန့်ပစ်၍ထားအပ်သော-ပုဆိုးနွမ်းဖြင့်။ ဣတိပိ။ ဤသို့လည်း။ ဝဒန္တိ။ ဆိုကုန်
၏။ ဝါစံနိစ္ဆာရေယျာတိ။ ဝါစံနိစ္ဆာရေယျဟူသည်ကား။ ကာလေန။ ရံခါ။
ဒဿာယံ။ အဆာ၌။ ပရိမဇ္ဇန္တော။ အဘန်တလဲလဲသုံးသပ်သည်။ ကာလေန။
ရံခါ။ အန္တော။ အစွန်း၌။ ပရိမဇ္ဇန္တော။ အဘန်တလဲလဲသုံးသပ်၏။ ကာလေန။
ရံခါ။ မဇ္ဈေ။ အလယ်၌။ ပရိမဇ္ဇန္တော။ အဘန်တလဲလဲသုံးသပ်သည်။ ဟုတွာ။
ဖြစ်၍။ နိစ္ဆာရေယျဝဒေယျ။ ဆိုရာ၏။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။
အနက်တည်း။ ပုဗ္ဗကေဟေသာတိဧတ္ထ။ ပုဗ္ဗကေဟေသာဟူသောဤပါဌ်၌
ပုဗ္ဗကေဟိသောတိပဒန္တေဒေါ။ ပုဗ္ဗကေဟိ-သောဟူ၍ ပုန်ဖြတ်ခြင်းကို။
ကာတဗ္ဗေ။ ပြုအပ်၏။ ပုဗ္ဗကေဟိ။ ရှေး၌ပွင့်တော်မူကုန်ပြီးသောမြတ်စွာ

၄၂၆ မဏိမပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဘုရားတို့သည်။သော။ ဤအာရောဂျာပရမာလာဘာ အစရှိသောဂါထာ
ကို။ဘာသိတာ။ဟောတော်မူအပ်၏။ဟိဝိတ္ထာရေမိ။ ချွဲဦးအံ့။ ဝိပဿိပိ။ဝိ
ပဿိအမည်တော်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။
စတုပရိသမဇ္ဈေ။ပရိသတ်လေးပါးတို့၏အလယ်၌။နိသိန္ဓော။ သိတင်းသုံး
ထိုင်နေတော်မူသည်။ဟုဋ္ဌာ။ဖြစ်၍။ဣဓိဂါထံ။ ဤအာရောဂျာပရမာလာ
ဘာအစရှိသောဂါထာကို။အဘာသိ။ဟောတော်မူပြီး။အတ္ထနိသိတဂါထာ
အကျိုးစီးပွားကိုရှိသောဂါထာတည်း။ ဣတိမနသိကတွာ။ ဤသို့လုံးပိုက်
၍။မဟာဇနော။လူများအပေါင်းသည်။ဥဂ္ဂဏ္ဍိ။သင်ယူ၏။သတ္တရိ။ ဝိပဿိ
မြတ်စွာဘုရားသည်။ပရိနိဗ္ဗာတေ။ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော်မူပြီးသည်ရှိသော်
အပရတာဝေ။နောက်အဘို့၌။ပရိဗ္ဗာဇကာနံ။ပရိဗိုဇ်တို့၏။အန္တရံ။အတွင်း
သို့။ပဝိဋ္ဌာ။ဝင်၏။တေ။ ထိုပရိဗိုဇ်တို့သည်။ ပေါတ္ထကဝတံ။ ပေထက်သို့
တင်သည်ကို။ကတွာ။ပြု၍။ ပဒန္ဒယမေ။အာရောဂျာပရမာလာဘာနိဗ္ဗာန်
ပရမံသုခံဟူသော-နှစ်ပါဒကို သာလျှင်။ ရက္ခိတံ။ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ။
သက္ခိံသု။စွမ်းနိုင်ကုန်၏။တေန။ထိုကြောင့်။သာဇေတရဟိအနုပုဗ္ဗေနပုထု
ဇ္ဇနဂါထာတိ။သာဇေတရဟိအနုပုဗ္ဗေနပုထုဇ္ဇနဂါထာဟူ၍။အာဟာ။ ဟော
တော်မူ၏။ ။

ရောဂေါဝ။ အနာသည်ပင်လျှင်။ ဘူတော။ ထင်ရှားဖြစ်သည်တည်း။
ဣတိတဿ္ဓာ။ထိုကြောင့်။ရောဂဘူတော။ ရောဂဘူတမည်၏။ သေသပဒေ
သုပိ။ကြွင်းသောပုဒ်တို့၌လည်း။ဇေသဝဇေသောဇေ။ဤနည်းသည်သာလျှင်
ဖြစ်သောနယော။နည်းကို။ဝေဒိတဗ္ဗော။သိအပ်၏။အရိယံစက္ခုန္တိ။အရိယံ
စက္ခုဟူသည်ကား။ပရိသန္တံ။စင်ကြယ်သော။ဝိပဿနာဥာဏဉ္စေ။ဝိပဿ
နာဥာဏ်သည်လည်းကောင်း။ မဂ္ဂဥာဏဉ္စေ။မဂ်ဥာဏ်သည်လည်းကောင်း
နတ္ထိ။မရှိ။ပဟောတိတိ။ ပဟောတိဟူသည်ကား။ သမဇ္ဈော။ စွမ်းနိုင်၏။
ဘေသန္တိကရေယျာတိ။ ဘေသန္တိကရေယျဟူသည်ကား။ ဥဒ္ဓိဝိရေစနံ။ပျို
အနံစေခြင်းကိုလည်းကောင်း။အခေဝိရေစနံ။ဝမ်းလျှောစေခြင်းကိုလည်း
ကောင်း။အဉ္ဇနဉ္စေ။မျက်စဉ်းခပ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဣတိအာဒိ။ဤသို့အ
စရှိသော။ဘေသန္တိ။ဆေးကုခြင်းကို။ ကရေယျ။ ပြုရာ၏။ နစက္ခုနိဥပ္ပာဒေ
ယျာတိ။ နစက္ခုနိ-ဥပ္ပာဒေယျဟူသည်ကား။ ဟိယသ္ဿ။ အကြင်ကြောင့်။
ယဿ။ အကြင်ကန်းသောသူအား။ အန္တရာ။ ပဋိသန္ဓေဇရာမရဏတို့၏
အလယ်၌။ဝိတ္ထသေဌာနိ။သည်းခြေ-သလိပ်တို့သည်။ ပလိဝေဌေန။ မြေး
ရှက်သော အားဖြင့်။ စက္ခုပဿာဒေါ။ စက္ခုပဿာဒသည်။ ဥပဟတော။

ပျက်စီးသည်။ ဟောတော်မူ၏။ သော။ ထိုပဝတ္တိ-ကာလ၌ စက္ခုပသာဒချို
သောသူသည်။ ဆောက်လိမ္မာသော။ ဝဇ္ဇံ။ ဆေးသွားကို။ အာဂမ္မ။ ဝှဲ၍။ သပ္ပာ
ယံ။ လျောက်ပတ်သော။ ဘေသန္တံ။ ဆေးကို။ သေဝန္တော။ ဖြစ်သည်။ ဟုတ္တာ။
ဖြစ်၍။ စက္ခုနိ။ ပျက်စိတို့ကို။ ဥပ္ပာဒေတိနာမ။ ဖြစ်စေသည်မည်၏။ ပန။ မှကု
စားကောင်းသည်ကိုဆိုပြီးအံ့။ ဇစ္စန္တဿ။ ပဋိပညာနွေအားဖြင့်ကန်းသောသူ
အား။ မာကုကုန္တိယံယေဝ။ အမိဝမ်း၌သာလျှင်။ ဝိနဋ္ဌာနိ။ ပျက်စီးကုန်၏။
တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ သော။ ထိုပဋိပညာ အားဖြင့်-ကန်းသော သူသည်။
နုဿာတိ။ စက္ခုကိုမရ၊ တေန။ ထိုကြောင့်။ နစက္ခုနိဥပ္ပာဒေယျာတိ။ နစက္ခု
နိ-ဥပ္ပာဒေယျဟူ၍။ ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ဒုတိယဝါရေ၊ ဒုတိယဝါရ၌၊ ဇစ္စန္တောတိ၊ ဇစ္စန္တောဟူသည်ကား။ ဇာတ
ကာလတော။ ဘွားအပ်သောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ။ ဝှဲ၍။ ဝိတ္တာဒိပလိဝေဌေန။
သည်းခြေအစရှိသည်တို့၏ခြွေးရှက်သောအားဖြင့်။ အန္တော။ ကန်း၏။ အ
မုတ္တိန္တိ။ အမုတ္တိဟူသည်ကား။ ဝုဗ္ဗေ။ ရှေး၌။ ဝုတ္တေ။ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော။
တသ္မိံသာဟုဋ္ဌိတိရေ။ ထိုမည်းနက်သော- သိုးမွေးတို့ဖြင့်ပြုအပ်သောရန်
ရင်းသောအဝတ်၌။ အမိတ္တတောဝိဒဟောယျာတိ။ အမိတ္တတောဝိဒဟောယူ
ဟူသည်ကား။ အယံ။ ဤသိုးမွေးဖြင့်ပြုအပ်သောညစ်နွမ်းသော- အဝတ်
ကိုပေးသောသူသည်။ မေ။ ငါ၏။ အမိတ္တော။ ရန်သူတည်း။ ဣတိဝေ။ ဤသို့။
အမိတ္တတ္တတော။ ရန်သူအားဖြင့်၊ ဌပေယျ။ ထားရာ၏။ ဒုတိယပဒေဝိ။ ပစ္စတ္တိ
ကတောဟူသော- ဒုတိယပုဒ်၌လည်း။ ဇေသဝဇေသောဣဝ။ ဤနည်းကဲ့သို့
သော။ နယော။ နည်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ ဣမိနာမိတ္တေနာတိ။ ဣမိနာ
မိတ္တေနဟူသည်ကား။ ဝဇ္ဇေ။ အစမထင်သံရာဝန်၌။ အနုဂတမိတ္တေန။ အစဉ်
လိုက်သောမိတ်ဖြင့်။ တဿမေဥပါဒါနပစ္စယာတိ။ တဿမေ-ဥပါဒါနပစ္စ
ယာဟူသည်ကား။ ဧကသမ္ဘိဒ္ဓိသင်္ခေပေါ။ တခုသောအစပ်-နှစ်ခုသောအ
လွှာရှိသော။ ပစ္စယာကာရော။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားကို။ ကထိတော။ ဟော
တော်မူအပ်၏။ ဝဇ္ဇံ။ ဝဋ်တရားကို။ ဝိဘာဝိတံ။ ထင်စွာပြုတော်မူအပ်၏။
ဓမ္မာနုဓမ္မန္တိ။ ဓမ္မာနုဓမ္မံ-ဟူသည်ကား။ ဓမ္မဿ။ နိဗ္ဗာန်တရားအား။ အနုဓမ္မံ။
လျော်သောတရားတည်း။ အနုန္တဝိကံ။ လျော်ပတ်သော။ ပဋိပဒံ။ ဝဋ်မှထွက်
မြှောက်ကြောင်းဖြစ်သော- အကျင့်တည်း။ ဣမေရောဂါဂဏ္ဍာ သဏ္ဍာတိ
ပဒေန။ ဣမေရောဂါဂဏ္ဍာ-သဏ္ဍာဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ ပဉ္စက္ခန္ဓေ။ ငါးပါးသော
ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ကို။ ဒဿတိ။ ပြုတော်မူ၏။ ဥပါဒါနနိရောဓာတိပဒံ။ ဥပါ
ဒါန-နိရောဓါဟူသောပုဒ်ကို။ ဝိဝဇ္ဇံ။ ဝဋ်ကင်းခြင်းကို။ ဒဿန္တော။ ပြုတော်

၄၂၀

မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

မူလိသော-မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဟာ၊ဟောတော်မူ၏။ သေသံ၊ကြွင်း
ကျန်သောစကားရပ်သည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊အလုံးစုံတို့၌။ ဥတ္တရနမေဝ၊ပေါ်သည်
သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်-မာဂဏ္ဍိယသုတ်၏ အတွင်းအပြား
တည်း။ ပဉ္စမံ၊ငါးခုမြောက်သော။ မာဂဏ္ဍိယသုတ္တံ၊ မာဂဏ္ဍိယသုတ်
သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊
ဤတွင်ပြီးပြီ။ ။

